

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM

Biên giả: HT. THÍCH TRÍ TỊNH

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

TẬP 2

TRỌN BỘ 4 TẬP

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

GIÁO HỘI PHẬT GIÁO VIỆT NAM

Hán dịch : **Đại Sư PHẬT XOA NAN ĐÀ**

Việt dịch : **HT. THÍCH TRÍ TỊNH**

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

TẬP 2

(TRỌN BỘ 4 TẬP)

TÁI BẢN LẦN THỨ HAI

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

HÀ NỘI - PL. 2549 - DL. 2005

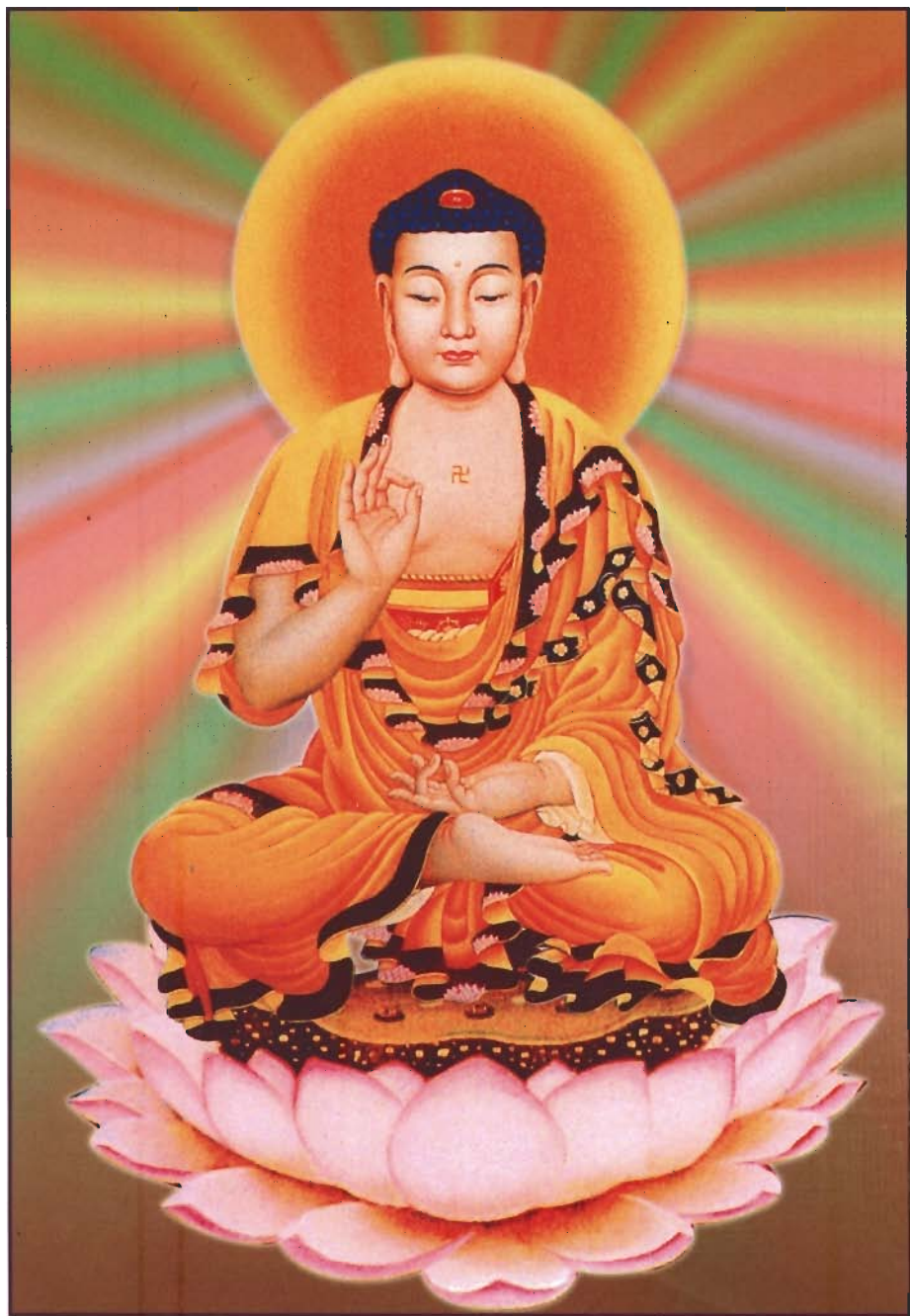
THÀNH HỘI PHẬT GIÁO THÀNH PHỐ HỒ CHÍ MINH
TỔ IN ẤN VÀ PHÁT HÀNH KINH SÁCH

Thực hiện

Địa chỉ : 294 Nam Kỳ Khởi Nghĩa - P.8, Q.3 - TP. HCM

ĐT : 8469721

**KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT
HOA NGHIÊM**

NAM MÔ BỔN SƯ THÍCH CA MÂU NI PHẬT

NGHI THỨC TRÌ TỤNG

BÀI TÁN LƯU HƯƠNG

Lư hương vừa ngún chiêm đàn,
Khói thơm ngào ngạt muôn ngàn cõi xa,
Lòng con kính ngưỡng thiết tha,
Ngửa mong chư Phật thương mà chứng minh.
Nam mô Hương Vân Cái Bồ Tát Ma Ha Tát.

(3 lần)

CHƠN NGÔN TỊNH PHÁP GIỚI

Án lam.

(7 lần)

CHƠN NGÔN TỊNH KHẨU NGHIỆP

Tu rị tu rị ma ha tu rị tu tu rị ta bà ha. (3 lần)

CHƠN NGÔN TỊNH BA NGHIỆP

Án ta phạ bà phạ thuật đà ta phạ, đạt mạ ta
phạ bà phạ thuật độ hám. (3 lần)

CHƠN NGÔN PHỔ CÚNG DƯỜNG

Án nga nga năng tam bà phạ phiệt nhựt ra
hồng. (3 lần)

BÀI VĂN PHÁT NGUYỆN

Nam mô thập phương thường trụ Tam Bảo.

(3 lần)

Lạy đấng Tam giới Tôn.
Quy mạng mười phương Phật.
Nay con phát nguyện lớn.
Trì tụng Kinh Hoa Nghiêm.
Trên đền bốn ơn nặng.
Dưới cứu khổ tam đồ.
Nếu có ai thấy nghe.
Đều phát Bồ đề tâm.
Khi mãn báo thân này.
Sanh qua cõi Cực Lạc.

Nam Mô Bốn Sư Thích Ca Mâu Ni Phật. *(3 lần)*

BÀI KỆ KHAI KINH

Phật pháp rộng sâu rất nhiệm mầu.
Trăm nghìn muôn kiếp khó tìm cầu.
Nay con nghe thấy chuyên trì tụng.
Nguyện tỏ Như Lai nghĩa nhiệm mầu.

**Nam Mô Hoa Nghiêm Hội Thượng Phật Bồ Tát Ma
Ha Tát.** *(3 lần)*

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

PHẨM VÔ TẬN TẠNG THỨ HAI MƯƠI HAI

(Hán bộ quyển hai mươi mốt)

LÚC bấy giờ Công Đức Lâm Bồ Tát lại nói với chư Bồ Tát rằng :

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có mười tạng sau đây mà tam thế chư Phật đã nói, sẽ nói và hiện nay nói :

Tín tạng, Giới tạng, Tàm tạng, Quý tạng, Văn tạng, Thí tạng, Huệ tạng, Niệm tạng, Trì tạng, Biện tạng.

Thế nào là đại Bồ Tát Tín tạng ?

Bồ Tát này tin tất cả pháp là Không, là Vô tướng, là Vô nguyên, là Vô tác, là Vô phân biệt, là Vô sở y, là Bất khả lượng, là Vô thượng, là Nan siêu việt, là Vô sanh.

Nếu Bồ Tát có thể tùy thuận tất cả pháp mà sanh lòng tin như vậy rồi, thời nghe

Phật pháp bất khả tư nghì lòng không khiếp sợ, nghe tất cả Phật bất tư nghì, chúng sanh giới bất tư nghì, pháp giới bất tư nghì, hư không giới bất tư nghì, Niết bàn giới bất tư nghì, đời quá khứ bất tư nghì, đời vị lai bất tư nghì, đời hiện tại bất tư nghì và nghe nhập tất cả kiếp bất tư nghì đều không lòng khiếp sợ.

Tại sao vậy ? Vì đối với chư Phật, Bồ Tát này một bề tin chắc. Biết trí huệ của Phật vô biên vô tận. Trong thập phương vô lượng thế giới, mỗi mỗi thế giới đều có vô lượng Phật đã, nay và sẽ được Vô thượng Bồ đề, đã, nay và sẽ xuất thế, đã nay và sẽ nhập Niết bàn.

Trí huệ của chư Phật : Bất tăng bất giảm, bất sanh bất diệt, bất tấn bất thoái, bất cận bất viễn, vô tri vô xả.

Bồ Tát này nhập trí huệ của Phật được thành tựu vô biên vô tận đức tin. Được đức tin này rồi thời tâm chẳng thoái chuyển, tâm chẳng tạp loạn, chẳng bị phá hoại, không bị nhiễm trước, thường có căn bản, tùy thuận Thánh nhơn, trụ nhà Như Lai, hộ trì chủng tánh của tất cả Phật, tăng trưởng tín giải của tất cả Bồ Tát, tùy thuận thiện căn của tất cả Phật, xuất sanh phương tiện của tất cả Phật.

Đây gọi là đại Bồ Tát Tín tạng. Bồ Tát trụ nơi Tín tạng này thời có thể nghe và trì tất cả Phật pháp, giảng nói cho chúng sanh khiến họ đều được khai ngộ.

Chư Phật tử ! Những gì là đại Bồ Tát Giới tạng ?

Bồ Tát này thành tựu giới khắp lợi ích, giới chẳng thọ, giới chẳng trụ, giới không hồi hận, giới không trái cãi, giới chẳng tổn não, giới không tạp uế, giới không tham cầu, giới không lỗi lầm, giới không hủy phạm.

Thế nào là giới khắp lợi ích ?

Bồ Tát này thọ trì tịnh giới vốn vì lợi ích tất cả chúng sanh.

Thế nào là giới chẳng thọ ? Bồ Tát này chẳng thọ hành những giới của ngoại đạo, chỉ bốn tánh tự tịnh tấn phụng trì tịnh giới bình đẳng của tam thế Phật.

Thế nào là giới chẳng trụ ? Bồ Tát này lúc phụng trì giới, lòng không trụ Dục giới, Sắc giới, Vô Sắc giới, vì trì giới không cầu sanh về các cõi đó.

Thế nào là giới không hồi hận ? Bồ Tát này thường được an trụ tâm không hồi hận, vì chẳng làm tội nặng, chẳng làm dối trá, chẳng phá tịnh giới.

Thế nào là giới không trái cãi ? Bồ Tát này chẳng bác bỏ giới của Phật đã chế ra cũng chẳng tạo lập lại, lòng luôn tùy thuận giới hướng đến Niết bàn, thọ trì toàn vẹn không hủy phạm, chẳng vì trì giới mà làm nhiều náo chúng sanh khác khiến họ sanh khổ, chỉ nguyện cầu tất cả chúng sanh đều thường hoan hỷ mà trì giới.

Thế nào là giới chẳng náo hại ? Bồ Tát này chẳng nhờn nơi giới mà học những chú thuật, tạo làm phương thuốc náo hại chúng sanh, chỉ vì cứu hộ chúng sanh mà trì giới.

Thế nào là giới chẳng tạp ? Bồ Tát này chẳng chấp biên kiến, chẳng trì giới tạp, chỉ quán duyên khởi trì giới xuất ly.

Thế nào là giới không tham cầu ? Bồ Tát này chẳng hiện dị tướng tỏ bày mình có đức, chỉ vì đầy đủ pháp xuất ly mà trì giới.

Thế nào là giới không làm lỗi ? Bồ Tát này chẳng tự cống cao nói tôi trì giới. Thấy người phá giới cũng chẳng khinh hủy khiến họ hổ thẹn, chỉ nhứt tâm trì giới.

Thế nào là không hủy phạm giới ? Bồ Tát này dứt hẳn mười ác nghiệp, thọ trì trọn vẹn mười thiện nghiệp. Lúc Bồ Tát trì giới không hủy phạm tự nghĩ rằng : Tất cả kẻ phạm giới đều do điên đảo cả. Chỉ có

Phật là biết được chúng sanh do nhơn duyên gì mà sanh diên đảo hủy phạm tịnh giới. Tôi sẽ thành tựu Vô thượng Bồ đề, rộng vì chúng sanh nói pháp chơn thật khiến họ rời diên đảo.

Đây gọi là đại Bồ Tát Giới tạng thứ hai.

Chư Phật tử ! Những gì là đại Bồ Tát Tàm tạng ?

Bồ Tát này ghi nhớ các điều ác đã làm thời quá khứ mà sanh lòng tự hổ, nghĩ rằng : Từ thuở vô thủy đến nay, tôi cùng chúng sanh lẫn nhau làm cha mẹ, con cái, anh em, chị em, đủ cả tham, sân, si, kiêu mạn, dua dối, tất cả phiền não, tổn hại lẫn nhau, lăng đoạt lẫn nhau, gian dâm giết hại lẫn nhau, không việc ác nào mà chẳng phạm. Tất cả chúng sanh cũng đều như vậy, do phiền não mà tạo đủ tội ác. Do đây nên chẳng kính nhau, chẳng trọng nhau, chẳng thuận nhau, chẳng nhường nhau, chẳng dạy bảo nhau, chẳng hộ vệ nhau, trái lại giết hại nhau, thành cừ thù của nhau.

Tự nghĩ mình và các chúng sanh đã, sẽ và hiện thật hành những tội lỗi, tam thế chư Phật đều thấy biết cả. Nếu nay không dứt hẳn hành vi tội lỗi thời tam thế chư Phật cũng sẽ thấy rõ tôi. Nếu tôi vẫn còn

phạm mãi không thôi thời là điều rất không nên. Vì thế tôi phải chuyên tâm dứt bỏ để được chứng Vô thượng Bồ đề, rộng vì chúng sanh mà nói pháp chơn thật.

Đây gọi là đại Bồ Tát Tàm tạng thứ ba.

Chư Phật tử ! Những gì là đại Bồ Tát Quý tạng ?

Bồ Tát này tự thẹn : Từ xưa đến nay ở trong ngũ dục tham cầu mãi không nhàm, hơn đó mà tăng trưởng các phiền não. Nay tôi gắng nên phạm lỗi ấy nữa.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng : Các chúng sanh vì vô trí mà khởi phiền não tạo đủ tội ác, chẳng kính trọng nhau, nhẫn đến làm oán thù của nhau, gây tạo đủ mọi tội ác, tạo xong lại vui mừng tự tán thưởng, thật là mù lòa không huệ nhãn, không thấy biết. Nơi bụng mẹ vào thai, sanh ra thành thân như uế, trợn đến tóc bạc mặt nhăn. Người có trí quán sát biết chỉ là từ dâm dục mà sanh ra thứ bất tịnh. Tam thế chư Phật đều thấy biết rõ điều này. Nếu nay tôi vẫn còn phạm mãi lỗi này thời thật là khi dối tam thế chư Phật. Thế nên tôi phải tu hành pháp hộ thẹn để mau thành Vô thượng Bồ đề, rồi khắp vì chúng sanh mà thuyết pháp chơn thật.

Đây gọi là đại Bồ Tát Quý tạng thứ tư.

Chư Phật tử ! Những gì là đại Bồ Tát Văn tạng ?

Bồ Tát này biết rằng vì sự này có nên sự này có, vì sự này không nên sự này không, vì sự này sanh nên sự này sanh, vì sự này diệt nên sự này diệt, đây là pháp thế gian, đây là pháp xuất thế, đây là pháp hữu vi, đây là pháp vô vi, đây là pháp hữu ký, đây là pháp vô ký.

Những gì là vì sự này có nên sự này có ? Chính là vì có Vô minh nên có Hành.

Những gì là vì sự này không nên sự này không ? Chính là vì Thức không nên Danh sắc không.

Những gì là vì sự này sanh nên sự này sanh ? Chính là vì Ái sanh nên Khổ sanh.

Những gì là vì sự này diệt nên sự này diệt ? Chính là vì Hữu diệt nên Sanh diệt.

Những gì là pháp thế gian ? Chính là Sắc, Thọ, Tưởng, Hành, Thức.

Những gì là pháp xuất thế ? Chính là Giới, Định, Huệ, Giải thoát, Giải thoát tri kiến.

Những gì là pháp hữu vi ? Chính là Dục giới, Sắc giới, Vô Sắc giới, chúng sanh giới.

Những gì là pháp vô vi ? Chính là Hư không, Niết bàn, Trạch diệt, Phi trạch diệt, duyên khởi pháp tánh trụ.

Những gì là pháp hữu ký ? Chính là bốn Thánh đế, bốn quả Sa Môn, bốn Biện tài, bốn Vô úy; bốn Niệm xứ, bốn Chánh cần, bốn Thần túc, năm Căn, năm Lực, bảy Giác chi, tám Thánh đạo.

Những gì là pháp vô ký ? Chính là thế gian hữu biên, vô biên, cũng hữu biên cũng vô biên, chẳng phải hữu biên chẳng phải vô biên, thế gian hữu thường, vô thường, cũng hữu thường cũng vô thường, chẳng phải hữu thường chẳng phải vô thường; Như Lai sau khi diệt độ là có, là không, cũng có cũng không, chẳng có chẳng không; ngã và chúng sanh có không, cũng có cũng không chẳng có chẳng không, thời quá khứ có bao nhiêu Như Lai nhập Niết bàn, bao nhiêu Thanh Văn, Độc Giác nhập Niết bàn; thời vị lai sẽ có bao nhiêu Phật, Thanh Văn, Độc Giác, chúng sanh; hiện tại hiện có bao nhiêu Phật, Thanh Văn, Độc Giác, chúng sanh; những Như Lai nào ra đời trước nhất, những Thanh Văn, Độc Giác nào ra đời trước nhất, những chúng sanh nào ra đời trước nhất; những Như Lai nào ra đời sau cả, những Thanh Văn, Độc Giác nào ra đời

sau cả, những chúng sanh nào ra đời sau cả; pháp gì trước cả, pháp gì sau cả; thế gian từ đâu đến, đi qua đâu; có bao nhiêu thế giới thành, bao nhiêu thế giới hoại, thế giới từ đâu lại, đi đến chỗ nào; gì là ngăn tội sơ của sanh tử, gì là mé tội hậu của sanh tử. Đây gọi là pháp vô ký.

Đại Bồ Tát nghĩ rằng : Tất cả chúng sanh ở trong sanh tử không có đa văn chẳng rõ được tất cả pháp, tôi phải phát tâm trì tạng đa văn chúng Vô thượng Bồ đề, rồi vì chúng sanh mà thuyết pháp chơn thật.

Đây gọi là đại Bồ Tát Đa văn tạng thứ năm.

Chư Phật tử ! Những gì là đại Bồ Tát Thí tạng ?

Bồ Tát này thật hành mười điều bố thí : phân giảm thí, kiệt tận thí, nội thí, ngoại thí, nội ngoại thí, nhứt thiết thí, quá khứ thí, vị lai thí, hiện tại thí, cứu cánh thí.

Thế nào là Bồ Tát phân giảm thí ? Bồ Tát này bầm tánh nhờn từ ưa ban cho. Nếu được thức ngon thời chẳng chuyên tự dùng, cần phải chia cho chúng sanh rồi sau mới ăn. Phàm thọ được vật gì cũng thế cả. Nếu lúc tự mình ăn, Bồ Tát này tự nghĩ rằng trong thân thể của tôi có tám vạn thi trùng.

thân tôi sung túc chúng nó cũng sung túc, thân tôi đói khổ chúng nó cũng đói khổ. Nay tôi ăn uống những thức này, nguyện khắp chúng sanh đều được no đủ. Vì chúng trùng mà tôi ăn uống, chẳng tham mùi vị. Bồ Tát này lại nghĩ rằng : Từ lâu tôi vì mến chấp thân này muốn cho nó được no đủ nên ăn uống. Nay tôi đem thức ăn này ban cho chúng sanh. Nguyện tôi đôi với thân thể dứt hẳn sự tham chấp. Đây là phân giảm thí.

Thế nào là Bồ Tát kiệt tận thí ? Bồ Tát này được những thức uống, ăn thượng vị, hương hoa, y phục, những vật tư sanh, nếu tự dùng thời an vui sống lâu, còn nếu đem cho người thời cùng khổ chết yếu. Lúc đó có người đến xin tất cả. Bồ Tát tự nghĩ : Từ vô thủy đến giờ tôi vì đói khát nên chết mất vô số thân chưa từng được có mảy may lợi ích cho chúng sanh để được phước lành. Nay tôi cũng sẽ phải xả bỏ thân mạng này, đồng như thuở xưa kia, thế nên tôi phải làm điều lợi ích cho chúng sanh, tùy mình có gì đều thí xả tất cả, nhấn đến tận mạng cũng không lẩn tiếc. Đây gọi là kiệt tận thí.

Thế nào là Bồ Tát nội thí ? Bồ Tát này đương lúc trẻ mạnh xinh đẹp, mới thọ lễ quán danh lên ngôi Chuyển Luân Vương, đủ

bảy báu, trị bốn châu thiên hạ. Bấy giờ có người đến tâu với nhà vua rằng vì họ già yếu nhiều bệnh, nếu được tay chân, máu thịt, dầu mắt, xương tủy nơi thân thể của nhà vua, thời họ tất được mạnh giỏi sống còn. Bồ Tát này nghĩ rằng : Thân thể của tôi đây, sau này tất sẽ chết vô ích, tôi phải mau thí xả để cứu khổ chúng sanh. Bồ Tát này suy nghĩ rồi liền đem thân xả thí không có lòng hối tiếc. Đây gọi là nội thí.

Thế nào là Bồ Tát ngoại thí ? Bồ Tát này tuổi trẻ sắc đẹp lên ngôi vua Chuyển Luân, đủ bảy báu, trị bốn châu thiên hạ. Bấy giờ hoặc có người đến tâu : Hiện tôi nghèo khổ, xin nhà vua nhường ngôi cho tôi, để tôi được hưởng thọ sự giàu vui của nhà vua. Bồ Tát tự nghĩ rằng : Tất cả sự giàu sang tất sẽ suy đổ. Lúc suy đổ không lợi ích gì cho chúng sanh. Nay tôi nên làm vừa lòng cầu xin của người này. Nghĩ xong, Bồ Tát liền đem ngôi vua nhường cho người ấy, không hối tiếc. Đây gọi là ngoại thí.

Thế nào là Bồ Tát nội ngoại thí ? Bồ Tát này đương ở ngôi Chuyển Luân Vương như trên. Có người đến tâu xin vua nhường ngôi và vua phải làm thần bộc cho họ. Bồ Tát tự nghĩ rằng : Thân tôi và của cải cùng

ngôi vua này đều là vô thường bại hoại. Nay có người đến xin, tôi nên đem những thứ chẳng bền này để cầu lấy quả bền chắc. Nghĩ xong, Bồ Tát liền làm vừa ý người xin không hối tiếc. Đây gọi là nội ngoại thí.

Thế nào là Bồ Tát thí tất cả ? Bồ Tát này cũng như trên đã nói ở ngôi Chuyển Luân Vương. Bây giờ có số đông người nghèo cùng đến cầu xin : Kẻ xin ngôi vua, kẻ xin vợ con của vua, kẻ xin tay, chân, máu, thịt, tim, phổi, đầu, mắt, tủy óc của vua. Bồ Tát tự nghĩ rằng : Tất cả ân ái hội hợp tất có biệt ly không lợi ích gì cho người. Nay tôi nên rời bỏ tham ái, đem những vật tất sẽ ly tán này để làm vừa lòng chúng sanh. Nghĩ xong, theo chỗ xin của mỗi người đều ban cho không hối tiếc, cũng không khinh nhàm chúng sanh. Đây gọi là Nhứt thiết thí.

Thế nào là Bồ Tát quá khứ thí ? Bồ Tát này nghe những công đức của chư Phật và Bồ Tát thời quá khứ, nghe rồi không tham trước, rõ thấu là chẳng phải có, chẳng khởi lòng phân biệt, chẳng tham, chẳng đắm, cũng chẳng cầu lấy, không nương cậy, thấy pháp như giấc mơ không kiên cố, nơi các thiện căn chẳng tưởng là có cũng không

nuơng cậy, chỉ vì giáo hóa những chúng sanh thủ trước khiến thành thực Phật pháp mà diễn thuyết cho họ. Lại quán sát các pháp quá khứ tìm cầu mười phương đều không thể được. Nghĩ như thế xong, nơi pháp quá khứ đều xả bỏ tất cả. Đây gọi là quá khứ thí.

Thế nào là Bồ Tát vị lai thí ? Bồ Tát này nghe công hạnh tu hành của chư Phật thời vị lai, rõ thấu là chẳng phải có, chẳng chấp tướng, chẳng riêng thích vắng sanh quốc độ chư Phật, chẳng ham chẳng trước, cũng chẳng sanh nhàm, chẳng đem thiện căn hồi hướng nơi đó, cũng chẳng nơi đó mà thôi thiện căn, thường siêng tu hành chưa từng phế bỏ. Chỉ muốn nhơn cảnh giới đó để nhiếp thủ chúng sanh, vì họ giảng thuyết chơn thật khiến thành thực Phật pháp, nhưng pháp này chẳng phải có chỗ nơi, chẳng phải không chỗ nơi, chẳng phải trong, chẳng phải ngoài, chẳng phải gần, chẳng phải xa. Bồ Tát lại nghĩ rằng nếu pháp đã là chẳng phải có thời chẳng được chẳng xả. Đây gọi là vị lai thí.

Thế nào là Bồ Tát hiện tại thí ? Bồ Tát này nghe các cõi trời : Tứ Thiên Vương, Đao Lợi, Dạ Ma, Đâu Suất, Hóa Lạc, Tha Hóa,

Phạm Chúng, Phạm Phụ, Phạm Vương, Thiểu Quang, Vô Lượng Quang, Quang Âm, Thiểu Tịnh, Vô Lượng Tịnh, Biến Tịnh, Phước Sanh, Phước Ái, Quảng Quả, Vô Tướng, Vô Phiền, Vô Nhiệt, Thiện Kiến, Thiện Hiện, Sắc Cứu Cánh và nghe Thanh Văn, Duyên Giác đầy đủ công đức. Nghe xong, tâm của Bồ Tát này chẳng mê, chẳng mất, chẳng tụ, chẳng tan. Chỉ quán sát các hành pháp như giấc mơ chẳng thiệt, lòng không tham trước. Vì làm cho chúng sanh bỏ lìa ác thú tâm vô phân biệt, tu Bồ Tát đạo thành tựu Phật pháp, nên khai thị diễn thuyết cho họ. Đây gọi là hiện tại thí.

Thế nào là Bồ Tát cứu cánh thí ? Giả sử có vô lượng chúng sanh hoặc không mắt, hoặc không tai, hoặc không mũi, không lưỡi, hoặc không tay, không chân... đồng đến xin Bồ tát này bố thí mắt, tai, mũi, lưỡi, tay, chân nơi thân của Bồ Tát cho họ được toàn vẹn hết tật nguyên. Bồ Tát này liền bố thí theo chỗ họ muốn, dầu đến phải tự mang tật trải qua vô số kiếp vẫn không có lòng hối tiếc. Chỉ quán sát thân thể từ khi nhập thai thành hình toàn là bất tịnh ở trong phạm vi sanh, già, bệnh, chết. Lại quán sát thân thể không thiệt, không tâm

quý, chẳng phải vật của Hiền Thánh, là vật hôi nhor chẳng sạch, xương lóng chỏi nhau, máu thịt kết lại, cửu khiêu luôn chảy chất hôi nhor ai cũng nhờm gớm. Do sự quán sát này nên không có một niệm ái trước nơi thân thể. Lại tự nghĩ rằng thân thể này mỏng manh không bền, không nên luyến ái, phải đem bố thí cho mọi người được toại nguyện xin cầu. Việc làm của tôi đây dùng khai thị đừu dắt chúng sanh, khiến họ chẳng tham ái nơi thân thể mà đều được thành tựu trí thân thanh tịnh. Đây gọi là cứu cánh thí.

Đây là đại Bồ Tát Thí tạng thứ sáu.

Chư Phật tử ! Những gì là đại Bồ Tát Huệ tạng ?

Bồ Tát này đối với sắc, sắc tập, sắc diệt, sắc diệt đạo đều biết đúng như thiệt. Đối với bốn uẩn thọ, tưởng, hành, thức, bốn uẩn tập, bốn uẩn diệt, bốn uẩn diệt đạo đều biết đúng thiệt. Đối với vô minh và ái, Vô minh ái tập, vô minh ái diệt, vô minh ái diệt đạo đều biết đúng thiệt.

Bồ Tát này đối với Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát đều biết đúng thiệt; với Thanh Văn pháp, Duyên Giác pháp, Bồ Tát pháp đều biết đúng thiệt; với Thanh Văn tập,

Duyên Giác tập, Bồ Tát tập đều biết đúng thiệt, với Thanh Văn Niết bàn, Duyên Giác Niết bàn, Bồ Tát Niết bàn đều biết đúng thiệt.

Biết thế nào ?

Biết từ nhơn duyên của nghiệp báo tạo ra, tất cả đều hư giả, là không, là chẳng thiệt, chẳng phải ngã, chẳng kiên cố, không có chút pháp nào thành lập được.

Vì muốn cho chúng sanh biết thiệt tánh của các pháp nên rộng tuyên thuyết cho họ. Tuyên thuyết các pháp bất khả hoại. Những pháp gì bất khả hoại ? Sắc, thọ, tưởng, hành, thức bất khả hoại; vô minh bất khả hoại; Thanh Văn pháp, Duyên Giác pháp, Bồ Tát pháp đều bất khả hoại.

Tại sao vậy ? Vì tất cả các pháp là vô tác, không tác giả, không ngôn thuyết, không xứ sở, chẳng sanh khởi, chẳng cho chẳng lấy, không động chuyển, không tác dụng.

Bồ Tát này thành tựu vô lượng Huệ tạng như vậy, dùng chút ít phương tiện rõ tất cả pháp, tự nhiên tỏ-thấu chẳng do người khác mà giác ngộ.

Tạng huệ vô tận này có mười thứ bất khả tận nên được gọi là vô tận :

Vì đa văn thiện xảo bất khả tận, vì thân
cần thiện trí thức bất khả tận, vì thiện
nhứt vị trang nghiêm bất khả tận, vì hợp
tất cả phước đức tâm không mỗi một bất
khả tận, vì nhập tất cả môn đà la ni bất
khả tận, vì hay phân biệt âm thanh ngữ
ngôn của tất cả chúng sanh bất khả tận, vì
hay dứt nghi lầm của tất cả chúng sanh bất
khả tận, vì tất cả chúng sanh mà hiện Phật
thần lực để giáo hóa điều phục khiến họ tu
hành không dứt bất khả tận.

Đây là đại Bồ Tát Huệ tạng thứ mười.
Bực trụ trong Huệ tạng này được vô tận trí
huệ, có thể khai ngộ khắp tất cả chúng
sanh.

Những gì là đại Bồ Tát Niệm tạng ?

Chư Phật tử ! Bồ Tát này là bỏ sự si
lầm, được niệm lực đầy đủ. Nhớ thời quá
khứ một đời, hai đời, nhần đến mười đời,
trăm ngàn vô lượng đời; nhớ kiếp thành,
kiếp hoại, đến trăm ngàn ức kiếp, nhần đến
bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp. Nhớ
hồng danh của một đức Phật đến bất khả
thuyết bất khả thuyết đức Phật. Nhớ một
đức Phật xuất thế nói thọ ký nhần đến bất

khả thuyết bất khả thuyết đức Phật xuất thế nói thọ ký. Nhớ một đức Phật xuất thế nói mười hai bộ kinh nhấn đến bất khả thuyết bất khả thuyết đức Phật xuất thế hỏi mười hai bộ kinh. Nhớ một chúng hội nhấn đến bất khả thuyết bất khả thuyết chúng hội. Nhớ diễn một pháp nhấn đến diễn bất khả thuyết bất khả thuyết pháp. Nhớ một căn tánh nhấn đến bất khả thuyết bất khả thuyết căn tánh. Nhớ những tánh của một phiền não nhấn đến bất khả thuyết bất khả thuyết phiền não. Nhớ những tánh của một tam muội nhấn đến bất khả thuyết bất khả thuyết tam muội.

Niệm tụng này có mười thứ :

Tịch tịnh niệm, Thanh tịnh niệm, Bất trước niệm, Minh triệt niệm, Ly trần niệm, Ly chủng chủng trần niệm, Ly cấu niệm, Quang diệu niệm, Khả ái nhạo niệm, Vô chương ngại niệm.

Lúc Bồ Tát trụ trong Niệm tụng này, tất cả thế gian không nhiễu loạn được, tất cả dị luận không biến động được, thiện căn đời trước đều được thanh tịnh, nơi thế pháp không nhiễm trước, các ma ngoại đạo không phá hoại được, đời thân thọ sanh không bị quên mất, quá khứ, hiện tại, vị lai thuyết

pháp đều vô tận, trong tất cả thế giới cùng chúng sanh đồng ở không hề có lầm lỗi, vào tất cả chúng hội đạo tràng của chư Phật không bị chướng ngại, đều được gần gũi tất cả chư Phật.

Đây gọi là đại Bồ Tát Niệm tặng thứ tám.

Những gì là đại Bồ Tát Trì tặng ? Bồ Tát này thọ trì, văn cú, nghĩa lý khế kinh của chư Phật nói không quên sót. Một đời thọ trì nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết đời thọ trì. Thọ trì danh hiệu của một đức Phật nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết danh hiệu Phật. Thọ trì một kiếp số nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp số. Thọ trì một đức Phật thọ ký nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết Phật thọ ký. Thọ trì một khế kinh nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết khế kinh. Thọ trì một chúng hội nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết chúng hội. Thọ trì diễn một pháp nhẫn đến diễn bất khả thuyết bất khả thuyết Phật pháp. Thọ trì một căn vô lượng chủng tánh nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết căn vô lượng chủng tánh. Thọ trì một phiền não nhiều thứ tánh nhẫn đến bất khả thuyết bất khả thuyết phiền não nhiều thứ tánh. Thọ trì một tam muội các

thứ tánh nhãn đến bất khả thuyết bất khả thuyết tam muội các thứ tánh.

Trì tạng này vô biên, khó đầy, khó đến được đáy, khó được thân cận, không gì chế phục được, vô lượng vô tận, đủ oai lực lớn, là cảnh giới Phật, chỉ có Phật rõ được.

Đây gọi là đại Bồ Tát Trì tạng thứ chín.

Những gì là đại Bồ Tát Biện tạng ? Bồ Tát này có trí huệ rất sâu, biết rõ thiết tướng, rộng vì chúng sanh diễn thuyết các pháp chẳng trái với kinh điển của chư Phật. Diễn thuyết một phẩm pháp nhãn đến bất khả thuyết bất khả thuyết phẩm pháp. Diễn thuyết một Phật hiệu nhãn đến bất khả thuyết bất khả thuyết Phật hiệu. Như vậy, diễn thuyết thế giới, Phật thọ ký, khế kinh, chúng hội diễn pháp, căn tánh, phiền não tánh, tam muội tánh, cũng đều từ một đến bất khả thuyết bất khả thuyết cả. Hoặc diễn thuyết trong một ngày, hoặc nửa tháng, một tháng, trăm năm, ngàn năm, nhãn đến bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp. Kiếp số có thể cùng tận, nghĩa lý một chữ, một câu khó cùng tận.

Tại sao vậy ? Vì Bồ Tát này thành tựu mười thứ tạng vô tận, nhiếp được nhưt thiết pháp đà la ni môn hiện ở trước, có

trăm vạn vô số đà la ni làm quyền thuộc. Được đà la ni này rồi, dùng pháp quang minh rộng vì chúng sanh diễn thuyết các pháp. Lúc thuyết pháp, dùng lưỡi rộng dài ra tiếng vi diệu khắp đến tất cả thế giới mười phương, tùy căn tánh đều làm cho đầy đủ, lòng hoan hỷ, dứt trừ tất cả phiền não, khéo vào tất cả âm thanh, ngữ ngôn, văn tự biện tài, khiến tất cả chúng sanh chẳng dứt Phật chủng, tâm thanh tịnh được tương tục. Cũng dùng pháp quang minh mà thuyết pháp không cùng tận, chẳng mỗi mội.

Tại sao vậy ? Vì Bồ Tát này thành tựu thân Vô biên cùng tận hư không pháp giới.

Đây là đại Bồ Tát Biện tạng thứ mười. Tạng này vô cùng tận, không phân chia, không gián đoạn, không đổi khác, không cách ngại, không thôi chuyển, rất sâu không đáy khó vào được, vào khắp tất cả môn Phật pháp.

Chư Phật tử ! Mười tạng vô tận này có mười pháp vô tận khiến chư Bồ Tát rất rạo thành Vô thượng Bồ đề.

Đây là mười pháp : Vì lợi ích tất cả chúng sanh, vì bốn nguyện khéo hồi hướng, vì tất cả kiếp không đoạn tuyệt, vì tận hư không giới đều khai ngộ tâm vô hạn, vì hồi

hướng hữu vi mà không tham trước, vì cảnh giới một niệm tất cả pháp vô tận, vì tâm đại nguyện không đổi khác, vì khéo nhiếp thủ các đà la ni, vì tất cả chư Phật hộ niệm, vì rõ tất cả pháp đều như huyền.

Mười pháp vô tận này có thể khiến chỗ thật hành của tất cả thế gian trọn được rốt ráo tạng lớn vô tận.

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

PHẨM THĂNG ĐÂU SUẤT THIÊN CUNG THỨ HAI MƯƠI BA

(Hán bộ quyển hai mươi hai)

LÚC bấy giờ, do thần lực của đức Phật, thập phương tất cả thế giới, trong mỗi Diêm Phù Đề đều thấy đức Phật ngự dưới cây Bồ đề, đều có Bồ Tát thừa oai lực của Phật mà thuyết pháp, không ai chẳng cho rằng đức Phật luôn ở trước mình.

Đức Thế Tôn lại dùng thần lực chẳng rời các chỗ : cây Bồ đề, danh Tu Di Sơn, Dạ Ma Thiên cung, mà qua đến Đâu Suất Đà Thiên nơi điện Diệu Bửu Trang Nghiêm.

Đâu Suất Thiên Vương vọng thấy đức Phật đến, liền dọn tòa Ma Ni Tạng Sư Tử tại giữa điện. Tòa ấy do những diệu bửu cõi trời hợp thành, từ những thiện căn công đức mà có, không ai quán sát trọn hết được

sự tốt đẹp của nó. Có trăm vạn ức từng cấp vòng quanh tòa. Có trăm vạn ức lưới vàng, lưới ma ni, lưới báu, trăm vạn ức trưởng hoa, trưởng báu, trưởng tràng hoa, trưởng hương giăng che phía trên tòa. Tràng hoa thông xuống, hơi thơm lan khắp nơi. Có trăm vạn ức lọng hoa, lọng tràng hoa, lọng báu, do chư Thiên cầm bày hàng bốn phía. Trăm vạn ức bửu y trải trên tòa. Trăm vạn ức lầu các chồi sáng trang nghiêm. Trăm vạn ức lưới chuỗi ngọc báu rủ bốn phía. Có trăm vạn ức màn linh báu, những linh ấy hơi động vang ra tiếng hòa nhã. Cửa sổ bằng trăm vạn ức báu kiên cố ma ni. Cửa chính bằng trăm vạn ức báu thanh tịnh diệu tạng. Rưới trăm vạn ức mây thiên hoa, mây thiên hương, mây thiên y, mây thiên bửu, mây thiên cái, mây thiên tràng phan, mây thiên quan, mây thiên trang nghiêm cụ, mây thiên bửu man, mây thiên anh lạc. Trăm vạn ức bửu thọ che mát xung quanh. Trăm vạn ức Thiên nhạc đồng hòa tấu ra tiếng vi diệu diệt các phiền não, tán thán sự cúng dường, sự thờ phụng, sự tu hành, cũng tán thán Phật quả, thiết lý, Phật bốn hạnh, cũng tán thán sự cúng dường chư Phật thời quá khứ, ca ngợi chư Phật tối thắng vô úy,

ca ngợi công đức vô tận của Bồ Tát, ca ngợi hạnh tương ưng của tất cả bậc Bồ Tát, ca ngợi công đức bất tuyệt của Phật, ca ngợi công hạnh thấy Phật, ca ngợi lý tương ưng với trí vô ngại. Tiếng Thiên nhạc vang khắp tất cả Phật sát.

Có trăm vạn ức sơ phát tâm Bồ Tát vừa thấy bửu tòa này lại càng thêm lớn tâm Nhứt thiết trí. Trăm vạn ức Trì Địa Bồ Tát tâm tịnh hoan hỷ. Trăm vạn ức tu hành Bồ Tát ngộ giải thanh tịnh. Trăm vạn ức Sanh Quý Bồ Tát trụ thắng chí lạc. Trăm vạn ức Phương Tiện Cụ Túc Bồ Tát khởi Đại thừa hạnh. Trăm vạn ức Chánh Tâm Trụ Bồ Tát siêng tu tất cả đạo Bồ Tát. Trăm vạn ức Bất thối Bồ Tát tịnh tu tất cả Bồ Tát địa. Trăm vạn ức Đồng Chơn Bồ Tát được quang minh tam muội của tất cả Bồ Tát. Trăm vạn ức Pháp Vương Tử Bồ Tát nhập bất tư nghì chư Phật cảnh giới. Trăm vạn ức Quán Đảnh Bồ Tát hay hiện Thập lực của vô lượng Như Lai. Trăm vạn ức Bồ Tát được thần thông tự tại. Trăm vạn ức Bồ Tát được tri giải thanh tịnh. Trăm vạn ức Bồ Tát sanh lòng ưa thích. Trăm vạn ức Bồ Tát thâm tín chẳng hư hoại. Trăm vạn ức Bồ Tát thế lực rộng lớn. Trăm vạn ức Bồ Tát thêm lớn danh tiếng. Trăm vạn ức Bồ Tát

diễn thuyết pháp nghĩa khiến trí quyết định. Trăm vạn ức Bồ Tát chánh niệm chẳng loạn. Trăm vạn ức Bồ Tát sanh trí quyết định. Trăm vạn ức Bồ Tát được sức văn trì, trì tất cả Phật pháp. Trăm vạn ức Bồ Tát xuất sanh vô lượng trí giải rộng lớn. Trăm vạn ức Bồ Tát an trụ tín căn. Trăm vạn ức Bồ Tát được Đàn Ba la mật có thể thí tất cả. Trăm vạn ức Bồ Tát được Thi Ba la mật trì toàn vẹn các giới hạnh. Trăm vạn ức Bồ Tát được Nhẫn Ba la mật tâm chẳng vọng động, trọn nhẫn thọ được tất cả Phật Pháp, trăm vạn ức Bồ Tát được Tinh Tấn Ba la mật, có thể thật hành vô lượng xuất ly tinh tấn. Trăm vạn ức Bồ Tát được Thiền Ba la mật, đủ vô lượng thiền định quang minh. Trăm vạn ức Bồ Tát được Bát Nhã Ba la mật, trí huệ quang minh có thể soi sáng khắp nơi. Trăm vạn ức Bồ Tát thành tựu đại nguyện trọn đều thanh tịnh. Trăm vạn ức Bồ Tát được đèn trí huệ soi sáng pháp môn. Trăm vạn ức Bồ Tát được pháp quang của thập phương chư Phật chiếu đến. Trăm vạn ức Bồ Tát diễn pháp ly si cùng khắp mười phương. Trăm vạn ức Bồ Tát vào khắp tất cả quốc độ chư Phật. Trăm vạn ức Bồ Tát pháp thân đến tất cả Phật độ. Trăm vạn ức Bồ Tát được Phật âm thanh hay rộng

khai ngộ chúng sanh. Trăm vạn ức Bồ Tát được phương tiện xuất sanh Nhứt thiết trí. Trăm vạn ức Bồ Tát được thành tựu tất cả pháp môn. Trăm vạn ức Bồ Tát thành tựu pháp trí như bửu tràng có thể hiển thị tất cả Phật pháp. Trăm vạn ức Bồ Tát có thể trọn thị hiện cảnh giới Như Lai. Trăm vạn ức Thiên Vương cung kính lễ bái. Trăm vạn ức Long Vương nhìn ngắm không nhàm. Trăm vạn ức Dạ Xoa Vương chấp tay trên đầu. Trăm vạn ức Càn Thát Bà Vương khởi lòng tịnh tín. Trăm vạn ức A Tu La Vương dứt lòng kiêu mạn. Trăm vạn ức Ca Lô La Vương miệng ngậm vài lụa màu. Trăm vạn ức Khẩn Na La Vương vui mừng hớn hở. Trăm vạn ức Ma Hầu La Già Vương hoan hỷ chiêm ngưỡng. Trăm vạn ức thế chúa cúi đầu đánh lễ. Trăm vạn ức Đao Lợi Thiên Vương chiêm ngưỡng chẳng nháy mắt. Trăm vạn ức Dạ Ma Thiên Vương hoan hỷ ca ngợi. Trăm vạn ức Đâu Suất Thiên Vương mọp thân làm lễ. Trăm vạn ức Hóa Lạc Thiên Vương cung kính đánh lễ. Trăm vạn ức Tha Hóa Thiên Vương chấp tay cung kính. Trăm vạn ức Phạm Vương nhứt tâm quan sát. Trăm vạn ức Đại Tự Tại Thiên Vương cung kính cúng dường. Trăm vạn ức Bồ Tát lên tiếng tán thán. Trăm vạn ức

Thiên nữ chuyên tâm cúng dường. Trăm vạn ức Đồng Nguyên Thiên hớn hở vui mừng. Trăm vạn ức Đồng Trụ Thiên ca ngợi. Trăm vạn ức Phạm Thân Thiên trải thân kính lễ. Trăm vạn ức Phạm Phụ Thiên chấp tay trên đầu. Trăm vạn ức Phạm Chúng Thiên hầu hạ xung quanh. Trăm vạn ức Đại Phạm Thiên ca ngợi vô lượng công đức. Trăm vạn ức Quang Thiên nắm vóc gieo xuống đất. Trăm vạn ức Thiểu Quang Thiên ca ngợi khó gặp Phật xuất thế. Trăm vạn ức Vô Lượng Quang Thiên vọng lễ Phật. Trăm vạn ức Quang Âm Thiên tán thán rất khó được thấy Phật. Trăm vạn ức Tịnh Thiên cùng cung điện đồng đến đây. Trăm vạn ức Thiểu Tịnh Thiên dùng tâm thanh tịnh cúi đầu làm lễ. Trăm vạn ức Vô Lượng Tịnh Thiên nguyện muốn thấy Phật. Trăm vạn ức Biến Tịnh Thiên thân cận tôn trọng cúng dường. Trăm vạn ức Quảng Thiên nhớ căn lành đời trước. Trăm vạn ức Thiểu Quảng Thiên sanh quan niệm hi hữu đối với Như Lai. Trăm vạn ức Vô Lượng Quảng Thiên quyết định tôn trọng sanh các nghiệp lành. Trăm vạn ức Quảng Quả Thiên cúi mình cung kính. Trăm vạn ức Vô Phiền Thiên tín căn kiên cố kính lễ. Trăm vạn ức Vô Nhiệt Thiên chấp tay niệm Phật không

lòng mỗi nhàm. Trăm vạn ức Thiện Kiến Thiên danh lễ. Trăm vạn ức Thiện Hiện Thiên mãi nhớ cúng dường Phật. Trăm vạn ức Sắc Cứu Cánh Thiên kính lễ. Trăm vạn ức chư Thiên đều rất hoan hỷ lên tiếng tán thán. Trăm vạn ức chư Thiên đều khéo tư duy để trang nghiêm. Trăm vạn ức Bồ Tát Thiên hộ trì Phật tòa không ngớt trang nghiêm. Trăm vạn ức Hoa Thủ Bồ Tát rải tất cả thứ hoa. Trăm vạn ức Hương Thủ Bồ Tát rải tất cả thứ hương. Trăm vạn ức Man Thủ Bồ Tát rải tất cả tràng hoa. Trăm vạn ức Y Thủ Bồ Tát rải tất cả thứ y phục. Trăm vạn ức Cái Thủ Bồ Tát rải tất cả thứ lọng. Trăm vạn ức Tràng Thủ Bồ Tát rải tất cả thứ tràng. Trăm vạn ức Phan Thủ Bồ Tát rải tất cả thứ phan. Trăm vạn ức Bửu Thủ Bồ Tát rải tất cả thứ bửu. Trăm vạn ức Trang Nghiêm Thủ Bồ Tát rải tất cả đồ trang nghiêm. Trăm vạn ức Thiên Tử đến dưới bửu tòa. Trăm vạn ức Thiên Tử cùng cung diện đồng đến đây với tâm tịnh tín. Trăm vạn ức Sanh Quý Thiên Tử dùng thân gìn bửu tòa. Trăm vạn ức Quán Đảnh Thiên Tử cả thân gìn bửu tòa. Trăm vạn ức Tư Duy Bồ Tát cung kính tư duy. Trăm vạn ức Sanh Quý Bồ Tát phát tâm thanh tịnh. Trăm vạn ức Bồ Tát sáu căn vui đẹp. Trăm vạn

ức Bồ Tát thâm tâm thanh tịnh. Trăm vạn ỨC Bồ Tát tín giải thanh tịnh. Trăm vạn ỨC Bồ Tát ba nghiệp thanh tịnh. Trăm vạn ỨC Bồ Tát thọ sanh tự tại. Trăm vạn ỨC Bồ Tát pháp quang chiếu sáng. Trăm vạn ỨC Bồ Tát thành tựu các bậc. Trăm vạn ỨC Bồ Tát khéo giáo hóa tất cả chúng sanh. Trăm vạn ỨC thiện căn sanh ra. Trăm vạn ỨC Phật hộ trì. Trăm vạn ỨC phước đức viên mãn. Trăm vạn ỨC đại nguyện nghiêm khiết. Trăm vạn ỨC hạnh lành sanh khởi. Trăm vạn ỨC tâm thù thắng làm thanh tịnh. Trăm vạn ỨC pháp lành làm kiên cố. Trăm vạn ỨC thần lực thị hiện ra. Trăm vạn ỨC công đức làm thành. Trăm vạn ỨC pháp tán thán để ca ngợi.

Như ở thế giới này, Đâu Suất Thiên Vương phụng vì đức Như Lai mà trần thiết bửu tòa, trong tất cả thế giới, các Đâu Suất Thiên Vương cũng vì đức Như Lai mà trần thiết bửu tòa đều đồng sự trang nghiêm, đồng nghi tắc, đồng tin ưa, đồng tâm tịnh, đồng vui thích, đồng mừng rỡ, đồng tôn trọng, đồng quan niệm hi hữu, đồng hơn hờ, đồng khát ngưỡng như thế cả.

Trần thiết bửu tòa xong, Đâu Suất Thiên Vương với lòng tôn trọng cùng mười vạn ỨC

vô số Đâu Suất Thiên Tử phụng nghinh đức Như Lai.

Thiên Vương và chư Thiên dùng tâm thanh tịnh rưới vô số mây màu hoa, mây màu hương, mây màu tràng hoa, mây bửu cái, mây Thiên y, mây diệp bửu, mây trang nghiêm cụ.

Lúc chư Thiên từ nơi thân mình tuôn ra vô số thứ mây màu báu đẹp này, trăm ngàn ức vô số Đâu Suất Thiên Tử cùng chúng Thiên Tử hiện diện trong hội lòng rất hoan hỷ kính lễ. Vô số Thiên nữ hớn hở kính mộ chiêm ngưỡng đức Như Lai. Bất khả thuyết Bồ Tát trụ giữa hư không tinh tấn nhứt tâm cúng dường đức Phật nhiều hơn chư Thiên và cung kính đảnh lễ. Vô số âm nhạc đồng thời hòa tấu.

Bấy giờ, do thần lực của đức Phật, do căn lành ngày trước, do sức tự tại bất tư nghi, nên trong Đâu Suất Thiên cung, tất cả Thiên Tử và Thiên nữ đều vọng thấy đức Phật đối trước mình. Họ đồng tự nghĩ rằng : Đức Như Lai xuất thế khó gặp gỡ được, nay tôi được thấy đấng Vô thượng Chánh giác.

Họ cùng chúng hội đồng phụng nghinh đức Như Lai. Tất cả đều dùng Thiên y dựng tất cả thứ hoa trời, hương trời rải lên cúng dường đức Phật.

Trăm ngàn ức na do tha vô số Đâu Suất Thiên Tử trụ giữa hư không đều khởi tâm cảnh giới trí huệ đối với đức Phật, mà đốt những thứ thiên hương, khói hương kết thành mây đẹp thơm trang nghiêm trên hư không. Lại với đức Phật, họ khởi tâm hoan hỷ mà rưới những mây hoa trời trang nghiêm hư không. Lại với đức Phật, họ khởi tâm tôn trọng rưới những mây lọng trời trang nghiêm hư không. Họ lại khởi tâm cúng dường Phật mà rải mây tràng hoa trời trang nghiêm hư không. Họ lại khởi tâm tín giải bủa vô số lưới vàng che trùm hư không, có những bửu linh luôn vang tiếng hòa diệu. Họ lại khởi tâm tối thắng phước điền dùng vô số màn báu trang nghiêm hư không và rưới mây chuỗi ngọc báu không ngớt. Họ lại sanh tâm thâm tín dùng vô số cung điện trời trang nghiêm hư không, tất cả Thiên nhạc vang tiếng vi diệu. Họ lại sanh tâm tối thắng khó gặp đối với đức Phật, dùng vô số mây Thiên y nhiều màu trang nghiêm hư không và rưới vô tỷ những y phục vi diệu. Họ lại sanh vô lượng tâm hoan hỷ hơn hử dùng vô số thiên bửu quan trang nghiêm hư không và rưới vô lượng thiên quan kết thành mây. Họ lại khởi tâm hoan hỷ dùng vô số báu nhiều màu trang

nghiêm hư không và rưới những mây chuỗi ngọc không ngớt.

Trăm ngàn ức na do tha vô số Thiên Tử, đôi với đức Phật, đều sanh tâm tịnh tín rải vô số thiên hoa nhiều màu, đốt vô số thiên hương để cúng dường Như Lai. Họ lại khởi tâm đại trang nghiêm biến hóa cầm vô số thiên mật hương nhiều màu phụng rải cúng dường đức Phật. Họ lại khởi tâm hoan hỷ cầm vô số lọng nhiều màu theo bên Như Lai. Họ lại khởi tâm tăng thượng cầm vô số y báu nhiều màu trải trên đường để cúng dường Như Lai. Họ lại khởi tâm thanh tịnh cầm vô số bửu tràng nhiều màu phụng nghinh Như Lai. Họ lại khởi tâm tăng thượng hoan hỷ cầm vô số đồ trang nghiêm báu cúng dường Như Lai. Họ lại sanh tâm bất hoại tín cầm vô số tràng hoa báu cúng dường Như Lai. Họ lại sanh tâm hoan hỷ vô tỷ cầm vô số bửu phan cúng dường Như Lai.

Trăm ngàn ức na do tha vô số Thiên Tử dùng tâm điều thuận tịch tịnh không phóng dật đem vô số Thiên nhạc vang tiếng vi diệu cúng dường Như Lai.

Bất khả thuyết Bồ Tát ở trước nơi Trời Đâu Suất, sanh ra từ pháp siêu thế gian, từ

hạnh ly phiền não, từ tâm vô ngại, từ pháp thậm thâm phương tiện, từ trí quảng đại, từ tín tâm thanh tịnh kiên cố, từ thiện căn bất tư nghi, từ vô số thiện xảo biến hóa, từ tâm cúng dường Phật, từ pháp môn vô tác.

Chư Bồ Tát này đem đồ cúng dường hơn cả chư Thiên dâng lên Phật : Những bửu cái từ Ba la mật sanh ra, những hoa trướng từ tri giải thanh tịnh sanh ra, những bửu y từ Vô sanh pháp nhẫn sanh ra, những lưới bửu linh từ tâm vô ngại sanh ra, những hương báu từ tâm hiểu pháp như huyễn sanh ra, những bửu tòa từ tâm cùng khắp Phật cảnh giới Như Lai tòa sanh ra, những bửu tràng từ tâm cúng dường Phật chẳng lười trễ sanh ra, những bửu điện từ tâm hoan hỷ hiểu pháp như giấc mơ sanh ra, những mây bửu liên hoa từ thiện căn vô trước vô sanh sanh ra, cùng những mây hương, mây hoa, mây bửu y, mây đồ trang nghiêm hơn cả chư Thiên dâng lên cúng dường đức Phật.

Mỗi thân của chư Bồ Tát này đều hiện ra bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha Bồ Tát đầy khắp pháp giới hư không giới. Tâm của chư Bồ Tát này đồng với tam thế chư Phật, bởi từ pháp không diên đảo khởi lên,

vô lượng Như Lai gia hộ, khai thị đạo an ổn cho chúng sanh, đầy đủ bất khả thuyết danh vị cú, vào khắp vô lượng pháp trong tất cả môn đà la ni, sanh tạng biện tài chẳng cùng tận, lòng không e sợ, rất hoan hỷ, dùng bất khả thuyết vô lượng vô tận pháp tán thán như thật để ca ngợi đức Phật không mỗi nhàm.

Lúc đó tất cả chư Thiên và tất cả Bồ Tát thấy đức Như Lai Vô thượng chánh giác thân vô lượng không thể đếm lường, hiện bất tư nghĩ thần biến, khiến vô số chúng sanh lòng rất vui mừng, dùng Phật trang nghiêm mà trang nghiêm cả pháp giới hư không giới, khiến các chúng sanh an trụ thiện căn, thị hiện vô lượng Phật thần lực, vượt khỏi tất cả đường ngữ ngôn, chư đại Bồ Tát đồng khâm kính, tùy chỗ đáng được độ đều khiến hoan hỷ trụ nơi thân rộng lớn của chư Phật, công đức thiện căn đều đã thanh tịnh, sắc tướng đệ nhất, trí huệ cảnh giới không thể cùng tận, từ vô tỷ tam muội sanh ra, thân Phật không ngần mé trụ khắp trong thân của tất cả chúng sanh, khiến vô lượng chúng sanh đều vui mừng khiến Phật chủng tánh chẳng dứt, trụ nơi chỗ trụ rốt ráo của đức Phật, sanh nơi nhà tam thế chư Phật, khiến vô số chúng sanh tín giải thanh

tịnh, khiến tất cả Bồ Tát trí huệ thành tựu, căn thân vui thích, pháp vân trùm khắp pháp giới hư không giới giáo hóa điều phục không thừa sót, tùy tâm chúng sanh đều khiến đầy đủ, khiến họ an trụ trí vô phân biệt, được Nhứt thiết trí, phóng đại quang minh, thiện căn dõng trướng đều khiến hiển hiện, khiến khắp tất cả phát tâm rộng lớn, khiến tất cả chúng sanh an trụ trí Phổ Hiền, trụ khắp các quốc độ, từ trong chánh pháp bất thối mà sanh, trụ nơi pháp giới bình đẳng, hiểu rõ cơ nghi của tâm chúng sanh, hiện bất khả thuyết bất khả thuyết thân Như Lai sai biệt, có thể khiến tất cả chúng sanh thường nghĩ đến sự niệm Phật, đầy khắp pháp giới rộng độ quần sanh, tùy người sơ phát tâm chỗ muốn lợi ích mà đem pháp dạy cho, khiến họ điều phục tín giải thanh tịnh, thị hiện sắc thân bất tư nghi, bình đẳng xem chúng sanh không lòng chấp trước, trụ bực vô ngại, được Phật Thập lực, tâm thường tịch định không tán loạn, trụ Nhứt thiết trí, khéo có thể khai diễn những nghĩa chơn thật của văn cú, có thể nhập trọn trong biển sâu trí huệ, xuất sanh vô lượng huệ tạng công đức, luôn dùng huệ nhựt chiếu khắp pháp giới, tùy bốn nguyện lực hiện luôn không ẩn mất, luôn trụ nơi

pháp giới, trụ nơi chỗ trụ của Phật không đổi khác, trọn không chấp ngã ngã sở, trụ pháp xuất thế không nhiễm thế pháp, nơi tất cả thế gian dựng tràng trí huệ, trí đó rộng lớn không nhiễm trước vượt hơn thế gian, cứu các chúng sanh khiến ra khỏi bùn lầy để nơi chỗ trí huệ vô thượng, có bao nhiêu phước đức đều đem lợi ích chúng sanh mà vẫn vô tận, rõ biết trí huệ của tất cả Bồ Tát, tin và xu hướng quyết định sẽ thành Chánh giác, dùng đại từ bi hiện vô lượng thân Phật đủ sự trang nghiêm, dùng âm thanh vi diệu diễn vô lượng pháp, tùy theo ý của chúng sanh đều khiến đầy đủ, với ba thời lòng luôn thanh tịnh, khiến các chúng sanh chẳng tham chấp cảnh giới, hằng thọ ký cho chư Bồ Tát khiến đều nhập chủng tánh Phật và sanh nhà Phật được Phật quán dẫn, thường du thập phương không thôi ngớt mà đối với tất cả không nhiễm trước, đều có thể qua khắp các Phật độ trong pháp giới, biết tất cả tâm chúng sanh, chẳng trụ sanh tử mà như bóng hiện khắp trong thế gian, dùng trí huệ chiếu khắp pháp giới, rõ thấu tất cả đều vô sở đắc hằng dùng trí huệ biết các thế gian như huyễn, như mộng, như bóng, như hóa, tất cả đều dùng tâm làm tự tánh mà trụ như vậy,

tùy các chúng sanh nghiệp báo không đồng, sở thích sai biệt, các căn đều khác, mà hiện Phật thân. Đức Như Lai luôn dùng vô số chúng sanh làm sở duyên mà vì họ nói thế gian đều từ duyên mà khởi, biết các pháp tướng thấy đều vô tướng, chỉ là tướng duy nhứt, gốc của trí huệ. Muốn khiến chúng sanh lìa sự chấp tướng nên thị hiện tất cả tánh tướng thế gian mà đi trong đời vì họ khai thị Vô thượng Bồ đề. Vì muốn cứu hộ tất cả chúng sanh nên xuất hiện thế gian khai thị Phật đạo khiến họ được thấy thân tướng của Như Lai, để ghi nhớ siêng tu tập trừ diệt tướng phiền não thế gian, tu hạnh Bồ đề tâm chẳng tán động, nơi môn Đại thừa đều được viên mãn, thành tựu sự lợi ích của chư Phật, đều có thể quan sát thiện căn của chúng sanh mà chẳng hoại diệt nghiệp báo thanh tịnh, trí huệ sáng rõ vào khắp ba thời, lìa hẳn tất cả sự phân biệt của thế gian, phóng quang minh chiếu khắp mười phương, tất cả thế giới đều đầy khắp, sắc thân tốt đẹp không nhàm. Dùng công đức trí huệ thần thông lớn hiện ra cảnh giới các căn, các hạnh của chư Bồ Tát, làm những Phật sự tự tại viên mãn, làm xong liền ẩn. Khéo hay khai thị đạo Nhứt thiết trí trong ba thời. Vì các Bồ Tát khắp rưới

vô lượng dà la ni, khiến phát khởi chí nguyện quảng đại, thọ trì tu tập thành tựu tất cả công đức của chư Phật. Vô biên diệu sắc trang nghiêm nơi thân, tất cả thế gian đều hiện thấy, lia hản tất cả sự chướng ngại. Nơi nghĩa chơn thiết của tất cả các pháp đã được thanh tịnh. Nơi pháp công đức đã được tự tại. Làm đại Pháp Vương chiếu khắp như mặt nhật. Đủ oai đức lớn làm phước điền thế gian. Hiện Hóa thân khắp trong tất cả thế gian. Phóng ánh sáng trí huệ đều khiến khai ngộ, muốn cho chúng sanh biết đức Phật đầy đủ vô biên công đức. Dùng trí vô ngại thọ ngôi. Tùy thuận thế gian mà phương tiện khai thị dắt dìu. Dùng cánh tay trí huệ an ủi chúng sanh. Làm đại Y Vương khéo trị lành bệnh chúng sanh. Có thể qua khắp vô lượng quốc độ chưa từng thôi nghỉ. Huệ nhãn thanh tịnh rời những chướng lòa đều có thể thấy rõ cả. Với những chúng sanh làm nghiệp ác thời nhiều cách điều phục khiến họ nhập đạo, khéo nắm lấy thời nghỉ không thôi nghỉ. Nếu các chúng sanh khởi tâm bình đẳng, liền vì họ hóa hiện nghiệp báo bình đẳng. Tùy sở thích của họ, tùy nghiệp quả của họ mà vì họ hiện Phật thân các thứ thân biến để thuyết pháp cho họ được tỏ ngộ, được

pháp trí huệ, lòng rất hoan hỷ, các căn hơn hử, thấy vô lượng Phật khởi lòng tin sâu, sanh các thiện căn trọn không thối chuyển.

Tất cả chúng sanh theo nghiệp ràng buộc, mãi ngủ trong sanh tử, đức Như Lai xuất thế có thể giác ngộ họ, an ủi tâm họ khiến không lo sợ. Người được thấy Phật thời đều khiến chúng nhập nghĩa trí vô y, trí huệ thiện xảo rõ thấu cảnh giới, trang nghiêm tốt đẹp không gì chối lấn được, pháp trí đều đã thanh tịnh.

Hoặc hiện thân Phật, hoặc hiện thân Bồ Tát, khiến các chúng sanh đến chỗ không khổ hoạn, trang nghiêm với vô số công đức, công hạnh thành tựu hiện nơi thế gian.

Tất cả chư Phật trang nghiêm thanh tịnh đều do công hạnh Nhứt thiết trí mà thành tựu. Luôn gìn bốn nguyện chẳng bỏ rời thế gian, làm bạn lành bền chắc của các chúng sanh. Quang minh vô cấu thanh tịnh đệ nhứt, khiến tất cả chúng sanh đều được hiện thấy.

Sáu loài chúng sanh vô lượng vô biên, đức Phật dùng thần lực luôn theo họ không rời. Nếu có ai thuở trước đồng Phật gieo trồng căn lành thời đều khiến được thanh tịnh. Đối với lục đạo chúng sanh

chẳng bỏ bốn nguyện, không khi dối, đều dùng pháp lành phương tiện nhiếp thủ khiến họ tu tập hạnh thanh tịnh, xô phá tất cả ma dẫu tranh.

Từ vô ngại tế sanh ra sức quảng đại, nhứt tạng tối thắng không chướng ngại, nơi tịnh tâm giới hiện ra ảnh tượng, tất cả thế gian đều được thấy, đem nhiều pháp môn ban cho khắp chúng sanh.

Đức Phật là tạng quang minh vô biên, những trí lực đều viên mãn, luôn dùng quang minh lớn chiếu khắp chúng sanh, tùy sở nguyện của họ đều khiến đầy đủ, lìa các oán địch, là phước điền vô thượng, chỗ nương tựa chung của tất cả chúng sanh, phạm có cúng dường đều khiến thanh tịnh, tu chút ít hạnh lành thọ hưởng vô lượng phước, đều khiến được vào bậc trí vô tận. Là ông chủ những thiện căn thanh tịnh của tất cả chúng sanh. Là ruộng tốt tối thượng phát sanh phước đức cho tất cả chúng sanh. Trí huệ Phật rất sâu, phương tiện thiện xảo có thể cứu tất cả khổ ác đạo.

Tin hiểu như vậy, quán sát như vậy, vào biển trí huệ như vậy, đi trong biển công đức như vậy, khắp đến trí huệ quảng đại như vậy, biết phước điền của chúng sanh

như vậy, chánh niệm hiện tiền quán sát như vậy, quán những nghiệp tướng hảo của Phật như vậy, quán Phật hiện khắp thế gian như vậy, quán Phật thần thông tự tại như vậy.

Lúc đó, cả đại chúng thấy thân Như Lai : Mỗi chân lông tuôn ra trăm ngàn ức na do tha vô số quang minh, mỗi quang minh có vô số màu, vô số thanh tịnh, vô số chiếu sáng. Làm cho vô số chúng nhìn xem, vô số chúng hoan hỷ, vô số chúng khoái lạc, vô số chúng thêm lớn lòng thâm tín, vô số chúng chí nguyện thanh tịnh, vô số chúng các căn mát mẻ, vô số chúng cung kính tôn trọng.

Lúc đó, cả đại chúng đều thấy thân Phật phóng ra trăm ngàn ức na do tha bất tư nghì đại quang minh. Mỗi quang minh đều có bất tư nghì màu, bất tư nghì ánh sáng chiếu bất tư nghì vô biên pháp giới.

Do thần lực của Phật vang ra tiếng lớn vi diệu. Tiếng đó diễn xướng trăm ngàn ức na do tha bất tư nghì lời tán tụng, vượt hơn tất cả ngôn từ thế gian, đây là thiện căn xuất thế làm thành.

Lại hiện trăm ngàn ức na do tha bất tư nghì sự trang nghiêm vi diệu, ca ngợi trong trăm ngàn ức na do tha bất tư nghì kiếp

cũng không hết được, đây là đức Như Lai vô tận tự tại xuất hiện ra.

Lại hiện bất khả thuyết chư Phật Như Lai xuất thế khiến các chúng sanh vào môn trí huệ hiểu nghĩa thậm thâm.

Lại hiện tất cả sự biến hóa của bất khả thuyết Như Lai khắp pháp giới hư không giới khiến tất cả thế gian bình đẳng thanh tịnh. Đây đều từ trí vô ngại của Như Lai sanh ra, cũng từ bất tư nghì thắng đức của Như Lai tu hành sanh ra.

Lại hiện trăm ngàn ức na do tha bất tư nghì diệu bửu quang diệu, do từ thiện căn đại nguyện thọ trước khởi ra, vì đã từng cúng dường vô lượng Như Lai, vì tu tập hạnh thanh tịnh không phóng dật, vì tâm đại bi vô ngại sanh ra thiện căn, vì hiển bày Phật lực rộng khắp, vì dứt nghi của tất cả chúng sanh, vì khiến đều được thấy Như Lai, vì khiến vô lượng chúng sanh trụ nơi thiện căn, vì hiển bày thần lực tự tại của Như Lai, vì muốn khiến chúng sanh được vào khắp nơi biển rốt ráo, vì khiến tất cả Bồ Tát đại chúng trong các Phật độ đều đến họp, vì muốn khai thị Phật pháp bất tư nghì.

Lúc đó, đức Như Lai vì lòng đại bi rộng khắp hiển bày tất cả sự trang nghiêm của

Nhứt thiết trí, muốn cho những chúng sanh trong bất khả thuyết vô số thế giới, kẻ chưa tin thời được tin, đã tin thời thêm lớn, đã thêm lớn thời được thanh tịnh, đã thanh tịnh thời được thuần thực, đã thuần thực thời khiến điều phục, quán sát pháp thậm thâm, đủ vô lượng trí huệ, phát sanh vô lượng tâm quảng đại, tâm từ bi không thôi chuyển, chẳng trái pháp tánh, chẳng sợ thiệt tế, chứng lý chơn thiết, đủ tất cả Ba la mật, thật hành thiện căn xuất thế đều thanh tịnh như Phổ Hiền, được Phật tự tại rời lìa cảnh giới ma vào cảnh giới Phật, rõ biết thâm pháp, được trí bất tư nghì, trọn không thôi chuyển thế nguyện Đại thừa, thường thấy chư Phật chưa từng bỏ rời, thành tựu chứng trí chứng vô lượng pháp, đủ vô biên tạng phước đức, phát tâm hoan hỷ vào bậc vô nghi thanh tịnh lìa ác, nương Nhứt thiết trí thấy pháp bất động, được vào Bồ Tát hội, thường sanh nhà Như Lai.

Đức Thế Tôn hiện sự trang nghiêm như vậy đều do những thiện căn nhóm họp từ thời quá khứ làm thành, vì muốn điều phục chúng sanh, vì khai thị oai đức lớn của Như Lai, vì chiếu sáng tạng trí huệ vô ngại, vì thị hiện vô biên thắng đức rất hùng mãnh của Như Lai, vì hiển thị bất tư nghì thần

biển lớn của Như Lai, vì dùng thần lực hiện Phật thân trong tất cả loài, vì thị hiện thân thông biến hóa vô biên của Như Lai, vì bốn nguyện đều thành tựu viên mãn, vì hiển thị trí huệ dũng mãnh có thể đến khắp nơi của Như Lai, vì tự tại với tất cả pháp mà thành Pháp Vương, vì xuất sanh tất cả môn trí huệ, vì thị hiện thân Như Lai thanh tịnh, vì hiện thân Phật rất vi diệu, vì hiển thị chứng được pháp bình đẳng của tam thế Phật, vì khai thị tạng thiện căn thanh tịnh, vì hiển bày sắc thân vi diệu tuyệt thế gian, vì hiển bày tướng đầy đủ Thập lực khiến người thấy không nhầm, là mặt nhựt của thế gian vì chiếu suốt ba đời.

Đấng Pháp Vương tự tại tất cả công đức đều từ thiện căn thuở trước hiện ra. Dẫu tất cả Bồ Tát ca ngợi tuyên dương trải qua tất cả kiếp cũng chẳng cùng tận được.

Lúc bấy giờ Đâu Suất Thiên Vương cùng trăm ngàn ức na do tha vô số Đâu Suất Thiên Tử chấp tay hướng Phật bạch rằng : “Lành thay đấng Thế Tôn, đấng Thiện Thệ, đấng Như Lai Ứng Cúng Đẳng Chánh Giác ! Xin đấng đại từ thương xót chúng tôi mà ngự nơi cung điện này”.

Đức Thế Tôn vì muốn cho tất cả chúng sanh được hoan hỷ, tất cả Bồ Tát được tỏ ngộ

thâm pháp, tất cả Đâu Suất Thiên Tử thêm lớn chí nguyện, Thiên Vương cũng dường không nhàm, chúng sanh vì nhớ đến Phật mà phát tâm, mà chúng thiện căn phước đức thấy Phật, thường phát khởi lòng tin thanh tịnh, thấy Phật cũng dường không lòng mong cầu, tất cả chí nguyện đều thanh tịnh, siêng tu tập thiện căn không lười nghỉ, phát đại nguyện cầu Nhứt thiết trí, nên thọ lời thỉnh của Thiên Vương mà vào ngự trong điện Bửu Trang Nghiêm.

Tất cả thế giới ở mười phương cũng đều như vậy cả.

Liên lúc Đức Như Lai ngự trên bửu tòa, điện Bửu Trang Nghiêm tự nhiên trang nghiêm vượt hẳn trên sự trang nghiêm của chư Thiên. Vô số bửu vòng giăng khắp bốn phía, khắp nơi rưới mây báu vi diệu vô thượng : mây đồ trang nghiêm, mây bửu y, mây hương chiên đàn, mây hương kiên cố, mây lọng báu, mây hoa báu. Khắp nơi vang bất tư nghì tiếng kỹ nhạc ca ngợi Nhứt thiết chủng trí của Như Lai. Tiếng nhạc này đều tương ứng với diệu pháp.

Do thần lực của đức Phật khiến tâm của Đâu Suất Thiên Vương không động loạn, thiện căn thuở trước đều được viên mãn, vô

lượng thiện pháp càng thêm kiên cố, tăng trưởng lòng tin thanh tịnh, khởi đại tinh tấn, sanh đại hoan hỷ chí nguyện thanh tịnh phát Bồ đề tâm, niệm pháp không dứt, tổng trì chẳng quên.

Đâu Suất Thiên Vương thừa oai lực của đức Phật, liền tự nhớ căn lành đã gieo trồng nơi chư Phật quá khứ, nên nói kệ rằng :

**Xưa có Phật hiệu Vô Ngại Nguyệt
Trong những cát tường là bậc nhứt
Phật từng vào điện Trang Nghiêm này
Thế nên chốn này rất cát tường.**

**Xưa có Như Lai hiệu Quảng Trí
Trong những cát tường là bậc nhứt
Phật từng vào điện Kim Sắc này
Thế nên chốn này rất cát tường.**

**Xưa có Như Lai hiệu Phổ Nhân
Trong những cát tường là bậc nhứt
Phật từng vào điện Liên Hoa này.
Thế nên chốn này rất cát tường.**

**Xưa có Như Lai hiệu San Hô
Trong những cát tường là bậc nhứt
Phật từng vào điện Bửu Tạng này
Thế nên chốn này rất cát tường.**

**Xưa có Phật hiệu Luận Sư Tử
Trong những cát tường là bậc nhứt**

Phật từng vào điện Sơn Vương này
Thế nên chốn này rất cát tường.

Xưa có Như Lai hiệu Nhựt Chiếu
Trong những cát tường là bậc nhất
Phật từng vào điện Chúng Hoa này
Vì thế chốn này rất cát tường.

Xưa có Phật hiệu Vô Biên Quang
Trong những cát tường là bậc nhất
Phật từng vào điện Thọ Nghiêm này
Thế nên chốn này rất cát tường.

Xưa có Như Lai hiệu Pháp Tràng
Trong những cát tường là bậc nhất
Phật từng vào điện Bửu Cung này.
Thế nên chốn này rất cát tường.

Xưa có Như Lai hiệu Trí Đẳng
Trong những cát tường là bậc nhất
Phật từng vào điện Hương Sơn này
Thế nên chốn này rất cát tường.

Xưa có Phật hiệu Công Đức Quang.
Trong những cát tường là bậc nhất
Phật từng vào điện Ma Ni này.
Thế nên chốn này rất cát tường.

Trong tất cả thế giới ở mười phương các
Đâu Suất Thiên Vương cũng đều thừa thần
lực của Phật mà nói kệ tán thán chư Phật
quá khứ như vậy.

Lúc đó đức Thế Tôn ngồi kiết già trên tòa sư tử Ma Ni Bửu Tạng trong điện Bửu Trang Nghiêm, pháp thân thanh tịnh diệu dụng tự tại, đồng một cảnh giới cùng tam thế chư Phật, trụ Nhứt thiết trí đồng vào một tánh với tất cả Phật, Phật nhãn sáng rõ thấy tất cả pháp đều vô ngại, có oai lực lớn đi khắp pháp giới chưa từng thôi nghỉ, đủ đại thần thông tùy chỗ có chúng sanh có thể hóa độ thời đều qua đến, dùng tất cả sự trang nghiêm vô ngại của tất cả chư Phật để tự trang nghiêm, khéo biết thời cơ mà vì chúng sanh thuyết pháp.

Bất khả thuyết chúng Bồ Tát đều từ những quốc độ phương khác cùng đến nhóm họp.

Chúng hội thanh tịnh, pháp thân không hai, không sở y mà có thể tự tại khởi thân hạnh của Phật. Khi chúng hội an tọa xong, trong điện Bửu Trang Nghiêm tự nhiên có vô lượng vô số đồ đẹp lạ hơn những đồ cúng dường của chư Thiên, những là tràng hoa, y phục, hương hoa, hương bột, lọng báu, tràng phan, kỹ nhạc, ca tán, tất cả đều chẳng thể đếm kể được, dùng tâm quảng đại cung kính cúng dường đức Phật.

Tất cả Đâu Suất Thiên cung ở mười phương đều như thế cả.

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

PHẨM ĐÂU SUẤT KỆ TÁN THỨ HAI MƯƠI BỐN

(Hán bộ quyển hai mươi ba)

LÚC đó do thần lực của đức Phật, mười phương ngoài vạn Phật sát vi trần số thế giới, mỗi phương đều có một đại Bồ Tát cùng vạn Phật sát vi trần số Bồ Tát câu hội :

Kim Cang Tràng Bồ Tát từ Diệu Bửu thế giới của đức Phật Vô Tận Tràng; Kiên Cố Tràng Bồ Tát từ Diệu Lạc thế giới của đức Phật Phong Tràng; Dũng Mãnh Tràng Bồ Tát từ Diệu Ngân thế giới của đức Phật Giải Thoát Tràng; Quang Minh Tràng Bồ Tát từ Diệu Kim thế giới của đức Phật Oai Nghi Tràng; Trí Tràng Bồ Tát từ Diệu Ma Ni thế giới của đức Phật Minh Tướng Tràng; Bửu Tràng Bồ Tát từ Diệu Kim Cang thế giới của đức Phật Thường Tràng; Tinh Tấn Tràng Bồ Tát từ Diệu Ba Đầu Ma

thế giới của đức Phật Tối Thắng Tràng; Ly Cấu Tràng Bồ Tát từ Diệu Ưu Bát La thế giới của đức Phật Tự Tại Tràng; Tinh Tú Tràng Bồ Tát từ Diệu Chiên Đàn thế giới của đức Phật Phạm Tràng; Pháp Tràng Bồ Tát từ Diệu Hương thế giới của đức Phật Quan Sát Tràng.

Chúng Bồ Tát khi đến trước đức Phật và đánh lễ Phật xong, tùy theo phương của mình đến, đều hóa hiện tòa sư tử Diệu Bửu Tạng rồi ngồi kiết già trên đó.

Thân của chư Bồ Tát đều phóng trăm ngàn ức na do tha vô số quang minh thanh tịnh. Quang minh này đều từ tâm thanh tịnh cùng đại nguyện rời lìa những lỗi ác mà phát khởi, hiển thị pháp tự tại thanh tịnh của tất cả Phật.

Bởi chư Bồ Tát có nguyện lực bình đẳng có thể cứu hộ khắp tất cả chúng sanh, tất cả thế gian đều thích thấy. Ai thấy Bồ Tát đều được lợi ích được điều phục.

Chúng Bồ Tát này đều đã thành tựu vô lượng công đức. Những là đi khắp tất cả cõi Phật không chướng ngại, thấy pháp thân thanh tịnh không nương đỡ, dùng trí huệ thân hiện vô lượng thân, đến khắp mười phương phụng thờ chư Phật, vào nơi vô

lượng vô biên bất tư nghì pháp tự tại của chư Phật, trụ nơi vô lượng môn Nhất thiết trí, dùng trí quang minh khéo rõ các pháp, ở trong các pháp được vô úy biện tài thuyết pháp vô tận, dùng đại trí huệ khai môn tổng trì, huệ nhãn thanh tịnh thâm nhập pháp giới cảnh giới trí huệ không ngăn mé, rốt ráo thanh tịnh như hư không.

Tất cả Đâu Suất Thiên cung trong thập phương thế giới đều có chư Bồ Tát đồng số lượng, đồng danh hiệu, thế giới và chư Phật cũng đồng như nơi đây cả.

Bấy giờ đức Thế Tôn từ hai gôi phóng trăm ngàn ức na do tha quang minh, chiếu khắp tất cả thế giới tận pháp giới hư không giới.

Chúng Bồ Tát ở các cõi kia đều thấy thần biến của đức Phật ở đây. Chúng Bồ Tát ở cõi đây đều thấy thần biến của tất cả chư Phật kia.

Tất cả chúng Bồ Tát như vậy, cùng với đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai, từ thuở xưa, đồng trông căn lành tu Bồ Tát hạnh, đều đã ngộ nhập thậm thâm giải thoát tự tại của chư Phật, được pháp giới thân bình đẳng, vào tất cả thế giới mà vẫn vô trụ, thấy vô lượng Phật đều qua kính thờ, trong một

niệm đi khắp pháp giới tự tại vô ngại, tâm ý thanh tịnh như bửu châu vô giá, vô lượng vô số chư Phật thường hộ niệm và đồng ban cho thần lực, đến nơi bờ rột ráo đệ nhất kia luôn dùng tịnh niệm trụ vô thượng giác, niệm niệm luôn vào chỗ Nhứt thiết trí, đem nhỏ vào lớn, đem lớn vào nhỏ đều tự tại, thông đạt vô ngại đã được Phật thân, cùng Phật đồng an trụ, được Nhứt thiết trí, từ Nhứt thiết trí mà sanh ra thân, đều có thể theo vào chỗ sở hành của tất cả Như Lai mà khai hiển vô lượng pháp môn trí huệ, đến bờ Kim cang tràng đại trí kia, được Kim cang định dứt các điều nghi hoặc, đã được tự tại thần thông của chư Phật, vào khắp tất cả quốc độ mười phương, giáo hóa điều phục trăm ngàn muôn ức vô số chúng sanh, dầu không tham trước nơi tất cả số lượng mà có thể tu học thành tựu cứu cánh, phương tiện an lập các pháp.

Trăm ngàn ức na do tha bất khả thuyết vô lượng tạng công đức thanh tịnh vô tận như vậy, chúng Bồ Tát này đều được thành tựu.

Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của đức Phật, quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Như Lai chẳng xuất thế
Cũng chẳng nhập Niết bàn
Dùng sức bốn nguyện lớn
Thị hiện pháp tự tại.
Pháp này khó nghĩ bàn
Tâm không duyên đến được
Trí huệ đến bờ kia
Mới thấy cảnh giới Phật.
Sắc thân chẳng phải Phật.
Âm thanh cũng chẳng phải
Nhưng chẳng lìa sắc, thanh
Thấy thần lực của Phật.
Trí kém chẳng biết được.
Cảnh giới thiết của Phật
Tu hạnh thanh tịnh lâu
Mới thấy được cảnh Phật.
Chánh Giác không chỗ lại
Đi cũng chẳng từ đâu
Sắc thân diệu thanh tịnh
Do thần lực hiển hiện.
Trong vô lượng thế giới
Thị hiện thân Như Lai
Nói rộng pháp vi diệu
Trong tâm không trụ trước.
Trí huệ không ngăn mé

**Rõ thấu tất cả pháp
Vào khắp các pháp giới
Thị hiện sức tự tại.
Chúng sanh và các pháp
Rõ thấu đều vô ngại
Khắp hiện các sắc tượng
Cùng khắp tất cả cõi.
Muốn cầu Nhứt thiết trí
Chóng thành Vô Thượng Giác
Phải dùng tâm tịnh diệu
Tu tập hạnh Bồ đề.
Nếu ai thấy Như Lai
Oai thần lực như vậy.
Nơi đức Tội Thắng Tôn
Nên cúng dường chớ nghi.**

**Kiên Cố Tràng Bồ Tát thừa thần lực của
đức Phật quán sát khắp mười phương rồi
nói kệ rằng :**

**Phật tối thắng vô tỷ
Rất sâu bất khả thuyết
Vượt khỏi đường ngôn ngữ
Thanh tịnh như hư không.
Quán sát đáng Đạo Sư
Sức tự tại thần thông
Đã là nơi phân biệt.**

Mà khiến phân biệt thấy.
Đức Phật vì khai diễn
Pháp vi diệu thậm thâm
Vì do nhơn duyên ấy
Hiện thân vô tỷ này.
Đây là chỗ chư Phật
Đại trí huệ sở hành
Nếu ai muốn biết rõ
Phải nên gần gũi Phật.
Ý nghiệp thường thanh tịnh
Cúng dường chư Như Lai
Trọn không lòng mỗi nhàm
Hay vào nơi Phật đạo.
Đủ vô tận công đức
Trụ chắc tâm Bồ đề.
Do đây trừ lưới nghi
Quán Phật không nhàm mỏi.
Thông đại tất cả Pháp
Mới phải chơn Phật tử
Người này rõ biết được
Sức tự tại chư Phật.
Trí quảng đại đã nói
Làm căn bản các pháp
Nên sanh lòng hy vọng
Chí cầu Vô Thượng Giác.

Nếu ai tôn kính Phật
Nhớ báo đáp ơn Phật
Người đó chẳng xa lìa
Chỗ an trụ của Phật.
Đâu có người trí huệ
Nơi Phật thường thấy nghe
Chẳng tu nguyện thanh tịnh
Nơi đường Phật đã đi.

Dũng Mạnh Tràng Bồ Tát thừa thần lực
của Phật quan sát khắp mười phương rồi
nói kệ rằng :

Ví như mắt tỏ sáng
Ban ngày thấy hình sắc
Tâm thanh tịnh cũng vậy
Nhờ Phật lực thấy Phật.
Như dùng sức tinh tấn
Hay tột nguồn đáy biển
Trí lực cũng như vậy
Thấy được vô lượng Phật.
Ví như ruộng phì nhiêu
Gieo trồng tất tươi tốt
Tâm thanh tịnh như vậy
Xuất sanh các Phật pháp.
Như người được bửu tạng

Lìa hẳn khổ nghèo cùng
Bồ Tát được Phật pháp
Tâm ly cấu thanh tịnh.
Ví như thuốc Già đà
Tiêu được tất cả độc
Phật pháp cũng như vậy
Diệt các hoạn phiền não.
Chơn thiết thiện tri thức
Hạng Như Lai ngợi khen
Vì do oai thần kia
Được nghe những Phật pháp.
Giả sử vô số kiếp
Của báu cúng dường Phật.
Chẳng biết Phật thiết tướng
Cũng chẳng gọi cúng dường.
Vô lượng những hình sắc
Trang nghiêm nơi thân Phật.
Chẳng phải trong hình sắc
Mà thấy được đức Phật.
Như Lai Đẳng Chánh Giác
Tịch nhiên hằng bất động
Có thể khắp hiện thân
Đầy khắp mười phương cõi.
Ví như hư không giới
Bất sanh cũng bất diệt

**Phật pháp cũng như vậy
Rốt ráo không sanh diệt.**

**Quang Minh Tràng Bồ Tát thừa thần lực
của đức Phật quan sát khắp mười phương
rồi nói kệ rằng :**

**Nhơn gian và Thiên thượng
Tất cả các thế giới
Khắp thấy đức Như Lai
Sắc thân diệu thanh tịnh.
Ví như một tâm niệm
Hay sanh các thứ tâm
Như vậy một Phật thân
Khắp hiện tất cả Phật.
Bồ đề không hai pháp
Cũng không có các tướng
Mà ở trong hai pháp
Hiện thân tướng trang nghiêm.
Rõ pháp tánh không tịch
Sanh khởi như huyền hóa
Sở hành luôn vô tận
Đạo Sư hiện như vậy.
Tam thế tất cả Phật
Pháp thân đều thanh tịnh
Tùy kia chỗ đáng độ
Khắp hiện diệu sắc thân.**

Như Lai chẳng nghĩ rằng
Ta hiện thân như vậy
Tự nhiên mà thị hiện
Chưa từng có phân biệt.
Pháp giới không sai biệt.
Cũng không chỗ tựa nương
Mà ở trong thế gian
Thị hiện vô lượng thân.
Phật thân chẳng phải hóa
Cũng chẳng phải chẳng hóa
Nơi trong pháp không hóa
Thị hiện thân biến hóa
Chánh giác chẳng lường được
Đồng pháp giới hư không
Sâu rộng không bờ đáy
Đường ngôn ngữ tuyệt hẳn.
Như Lai khéo thông đạt
Tất cả xứ hành đạo
Pháp giới các quốc độ
Qua đến đều vô ngại.

Trí Tràng Bồ Tát thừa thân lực của đức
Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ
rằng :

Nếu người tin thọ được
Nhứt thiết trí vô ngại

Tu tập hạnh Bồ đề
Tâm đó chẳng thể lường.
Trong tất cả quốc độ
Khắp hiện vô lượng thân
Mà thân không chỗ ở
Cũng chẳng trụ nơi pháp.
Mỗi mỗi chư Như Lai
Thần lực thị hiện thân
Bất tư nghì kiếp số.
Tính đếm chẳng hết được.
Tam thế các chúng sanh
Trọn biết được số lượng
Việc thị hiện của Phật
Số lượng chẳng thể được.
Có lúc hiện một hai
Nhấn đến vô lượng thân
Hiện khắp mười phương cõi
Thiệt ra không hai thứ.
Ví như trăng tròn sáng
Hiện khắp các dòng nước
Bóng hình dầu vô lượng
Mặt trăng vẫn không hai.
Trí vô ngại như vậy
Thành tựu bậc Chánh Giác.
Hiện khắp tất cả cõi

Phật thể cũng không hai.
Chẳng một cũng chẳng hai.
Cũng chẳng phải vô lượng
Tùy chỗ đáng hóa độ
Thị hiện vô lượng thân.
Phật thân chẳng quá khứ
Cũng chẳng phải vị lai.
Một niệm hiện xuất sanh
Thành đạo và Niết bàn.
Hiện hình sắc như huyễn
Không sanh cũng không khởi
Phật thân cũng như vậy
Thị hiện không có sanh.

Bửu Tràng Bồ Tát thừa thân lực của
Phật quan sát khắp mười phương rồi nói kệ
rằng :

Phật thân vốn vô lượng
Thiện hiện thân hữu lượng
Tùy chúng chỗ nên thấy
Đạo Sư hiện như vậy.
Phật thân không nơi chốn
Đầy khắp tất cả chỗ
Như hư không vô biên
Khó nghĩ bàn như vậy.
Chẳng phải chỗ tâm duyên

Tâm chẳng khởi trong đó
Trong cảnh giới chư Phật
Rốt ráo không sanh diệt.
Như mắt lòa xem thấy
Chẳng trong cũng chẳng ngoài
Thế gian thấy chư Phật
Phải biết cũng như vậy.
Vì lợi ích chúng sanh.
Nên Phật hiện ra đời
Chúng sanh thấy có hiện
Thiệt thì không có hiện.
Chẳng thể dùng quốc độ
Ngày đêm mà thấy Phật
Năm tháng một sát na
Phải biết đều như vậy.
Chúng sanh nói như vậy
Ngày đó Phật thành đạo
Như Lai được Bồ đề.
Thiệt chẳng thuộc thời gian.
Như Lai lìa phân biệt
Rời thời gian, không gian
Tam thế chư Như Lai
Xuất hiện đều như vậy.
Ví như mặt trời sáng
Chẳng hiệp cùng đêm tối

Mà nói ngày đêm ấy
Phật pháp đều như vậy.
Tam thế tất cả kiếp
Chẳng cùng Như Lai hiệp
Mà nói tam thế Phật
Phật pháp đều như vậy.

Tịnh Tấn Tràng Bồ Tát thừa thần lực
của đức Phật quan sát khắp mười phương
rồi nói kệ rằng :

Tất cả các Đạo Sư
Thân đồng nghĩa cũng đồng
Khắp cả mười phương cõi
Tùy nghi mà thị hiện.
Quan sát đấng Mâu Ni.
Chỗ làm rất kỳ đặc.
Đây khắp cả pháp giới
Tất cả đều không thừa.
Phật thân chẳng ở trong
Cũng chẳng ở nơi ngoài
Thần lực nên hiển hiện
Đạo Sư pháp như vậy.
Theo các loài chúng sanh.
Nghệp đã hợp đời trước
Những loại thân như vậy.
Thị hiện đều chẳng đồng.

Thân chư Phật như vậy
Vô lượng chẳng đếm được
Chỉ trừ đấng Đại Giác
Không ai nghĩ bàn được.
Như ngã nan tư kia
Tâm nghiệp chẳng đến được
Phật nan tư cũng vậy
Chẳng phải tâm nghiệp hiện.
Như quốc độ nan tư
Mà thấy tịnh trang nghiêm
Phật nan tư cũng vậy
Diệu tướng đều hiện đủ.
Ví như tất cả pháp
Do các duyên sanh khởi
Thấy Phật cũng như vậy
Tất nhờ các thiện nghiệp.
Ví như châu như ý
Hay thỏa mãn lòng chúng
Chư Phật pháp như vậy
Thỏa mãn tất cả nguyện.
Trong vô lượng quốc độ.
Đạo Sư hiện ra đời
Vì tùy theo nguyện lực
Ứng hiện khắp mười phương

**Ly Cấu Tràng Bồ Tát thừa thần lực của
đức Phật quan sát khắp mười phương rồi
nói kệ rằng :**

**Như Lai đại trí quang
Thanh tịnh khắp thế gian
Thế gian đã thanh tịnh
Khai thị các Phật pháp
Như có người muốn thấy
Phật đồng số chúng sanh
Đều ứng như tâm kia
Mà thiệt không chỗ đến.
Dùng Phật làm cảnh giới
Chuyên niệm mà chẳng dứt
Người này được thấy Phật
Số đó cùng tâm đồng.
Thành tựu pháp lành trong
Đầy đủ các công đức
Đôi với nhứt thiết trí
Chuyên niệm tâm chẳng bỏ.
Đạo Sư vì chúng sanh
Tùy nghi mà thuyết pháp
Theo chỗ đáng hóa độ
Khắp hiện thân tối thắng,
Phật thân và thế gian.
Tất cả đều vô ngã**

**Ngộ đây thành chánh giác
Lại đem dạy chúng sanh
Tất cả đấng Như Lai
Vô lượng sức tự tại
Hiện thân đồng tâm niệm
Thân ấy đều chẳng đồng.
Thế gian thân như vậy
Chư Phật thân cũng vậy.
Rõ biết tự tánh kia
Đây thời nói là Phật.
Như Lai thấy biết khắp
Thấu rõ tất cả pháp
Phật pháp và Bồ đề
Cả hai bất khả đắc.
Đạo Sư không lai khứ
Cũng lại không sở trụ
Xa lìa các điên đảo
Đây hiệu Đẳng Chánh Giác**

**Tịnh Tú Tràng Bồ Tát thừa thần lực của
đức Phật quan sát khắp mười phương rồi
nói kệ rằng :**

**Như Lai không sở trụ
Mà trụ tất cả cõi
Tất cả cõi đều qua
Tất cả nơi đều thấy,**

Phật tùy tâm chúng sanh
Hiện khắp tất cả thân
Thành đạo chuyển Pháp luân
Và cùng nhập Niết bàn.
Chư Phật bất tư nghì
Ai tư nghì được Phật.
Ai thấy được Chánh Giác.
Ai hiện được tôi thắng.
Tất cả pháp đều “Nhu”
Cảnh giới Phật cũng vậy.
Nhấn đến không một pháp
Trong “Nhu” có sanh diệt.
Chúng sanh vọng phân biệt.
Là Phật là thế giới
Người liễu đạt pháp tánh
Không Phật không thế giới.
Nhu Lai khắp hiện tiền
Khiến chúng sanh tin mừng
Phật thể bất khả đắc.
Cũng lại không sở kiến.
Nếu được nơi thế gian
Trộn xa lìa chấp trước
Vô ngại lòng hoan hỷ
Nơi pháp được khai ngộ.
Thần lực tự tại hiện

**Chính đây gọi là Phật
Trong tất cả thời gian
Tìm cầu trọn không có.
Nếu biết được như vậy
Tâm ý và các pháp
Thấy biết trọn tất cả
Chóng được thành Như Lai,
Trong ngôn ngữ hiển thị
Tất cả Phật tự tại
Chánh giác siêu ngôn ngữ
Giả mượn ngôn ngữ nói.**

**Pháp Tràng Bồ Tát thừa thần lực của
đức Phật quán sát khắp mười phương rồi
nói kệ rằng :**

**Thà nên luôn thọ đủ
Tất cả khổ thế gian
Trọn chẳng xa Như Lai
Chẳng rời đấng Tự Tại.
Nếu có những chúng sanh
Chưa phát tâm Bồ đề
Được nghe danh hiệu Phật
Quyết định thành Chánh giác.
Nếu có bậc trí huệ
Một niệm phát đạo tâm
Quyết thành đấng Vô thượng**

Cẩn thận chớ sanh nghi.
Nhu Lai đáng Tự Tại
Vô lượng kiếp khó gặp
Nếu sanh một niệm tin
Mau chứng đạo Vô thượng.
Giả sử trong mỗi niệm
Cúng dường vô lượng Phật
Chưa biết pháp chơn thật
Chẳng gọi là cúng dường.
Nếu nghe pháp như vậy
Chư Phật từ đây sanh
Dầu bị vô lượng khổ
Chẳng bỏ hạnh Bồ đề,
Một lần nghe đại trí
Pháp sở nhập của Phật
Khắp ở trong pháp giới
Thành tam thế Đạo Sư,
Dầu tận vị lai tế
Đi khắp các cõi Phật
Chẳng cầu diệu pháp này
Trọn chẳng thành Bồ đề.
Chúng sanh vô thủy lại
Mãi lưu chuyển sanh tử
Chẳng rõ pháp chơn thật
Nên chư Phật ra đời.

**Các pháp chẳng thể hoại
Cũng không ai hoại được
Tự tại đại quang minh
Hiện khắp nơi thế gian.**

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

PHẨM THẬP HỎI HƯỚNG THỨ HAI MƯƠI LĂM

LÚC bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Phật nhập Bồ Tát trí quang tam muội.

Nhập tam muội này rồi, mười phương đều quá mười vạn Phật sát vi trần số thế giới, có mười vạn Phật sát vi trần số Phật đồng một hiệu Kim Cang Tràng hiện ra trước Bồ Tát mà đồng khen rằng :

Lành thay ! Ông có thể nhập Bồ Tát trí quang tam muội này !

Thiện nam tử ! Đây là mười phương đều mười vạn Phật sát vi trần số chư Phật dùng thần lực cùng gia hộ ông. Mà cũng là oai lực bốn nguyện của đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai. Và vì ông được trí huệ thanh tịnh, cùng chư Bồ Tát thiện căn tăng trưởng, khiến ông nhập tam muội này để thuyết pháp. Vì khiến chư Bồ Tát được thanh tịnh vô úy, vì

để đủ vô ngại biện tài, vì nhập trí địa vô ngại, vì trụ đại tâm Nhứt thiết trí, vì thành tựu vô tận thiện căn, vì đầy đủ pháp lành vô ngại, vì nhập phổ môn pháp giới, vì hiện thần lực tất cả Phật, vì niệm trí về thời quá khứ chẳng dứt, vì được tất cả Phật hộ trì các căn, vì dùng vô lượng môn nói rộng các pháp, vì nghe rồi trọn hiểu rõ thọ trì chẳng quên, vì nhiếp tất cả căn lành của chư Bồ Tát, vì trọn nên những pháp trợ đạo xuất thế, vì chẳng dứt Nhứt thiết chủng trí, vì khai phát đại nguyện, vì giải thích thiệt nghĩa, vì rõ biết pháp giới, vì khiến chư Bồ Tát đều trọn hoan hỷ, vì tu tất cả Phật bình đẳng thiện căn, vì hộ trì chúng tánh Phật.

Sẽ diễn thuyết pháp gì ? Chính là diễn nói Thập hồi hướng của chư Bồ Tát vậy.

Thiện nam tử ! Ông nên thừa thần lực của Phật mà diễn pháp ấy, vì để được Phật hộ niệm, vì an trụ nhà Phật, vì thêm lớn công đức xuất thế, vì được đà la ni quang minh, vì nhập Phật pháp vô ngại, vì đại quang chiếu khắp pháp giới, vì hạp pháp thanh tịnh không lỗi, vì trụ cảnh giới trí quảng đại, vì được pháp quang vô ngại.

Chư Phật liền ban cho Kim Cang Tràng Bồ Tát vô lượng trí huệ cùng vô ngại biện,

ban cho thiện phương tiện phân biệt cú nghĩa, ban cho pháp quang minh vô ngại, ban cho thân Như Lai bình đẳng, ban cho vô lượng âm thanh thanh tịnh sai biệt, ban cho Bồ Tát bất tư nghi thiện quán sát tam muội, ban cho thiện căn hồi hướng trí kiên cố, ban cho quan sát Nhứt thiết pháp thành tựu xảo phương tiện, ban cho biện tài ở tất cả chỗ, thuyết tất cả pháp vô đoan.

Tại sao vậy ? Vì do sức căn lành nhập tam muội này tự được như vậy.

Chư Phật đều đưa tay hữu xoa đánh Kim Cang Tràng Bồ Tát.

Được chư Phật xoa đánh xong, Kim Cang Tràng Bồ Tát xuất định nói với chúng Bồ Tát rằng : “Thưa chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có đại nguyện bất tư nghi đầy khắp pháp giới cứu hộ được tất cả chúng sanh. Chính là tu học tam thể chư Phật hồi hướng.

Thưa chư Phật tử ! Đại Bồ Tát hồi hướng có mấy thứ ?

Đại Bồ Tát hồi hướng có mười thứ sau đây, tam thể chư Phật đồng diễn thuyết :

Một là Cứu hộ tất cả chúng sanh ly
chúng sanh tướng hồi hướng.

Hai là Bất hoại hồi hướng.

Ba là Đẳng nhứt thiết chư Phật hồi
hướng.

Bốn là Chí nhứt thiết xứ hồi hướng.

Năm là Vô tận công đức tạng hồi hướng.

Sáu là Nhập nhứt thiết bình đẳng thiện
căn hồi hướng.

Bảy là Đẳng tùy thuận nhứt thiết chúng
sinh hồi hướng.

Tám là Chơn như tướng hồi hướng.

Chín là Vô phược, Vô trước giải thoát hồi
hướng.

Mười là Nhập pháp giới vô lượng hồi
hướng.

Thưa chư Phật tử ! Thế nào là đại Bồ
Tát cứu hộ nhứt thiết chúng sanh ly chúng
sinh tướng hồi hướng ?

Đại Bồ Tát này thật hành Đàn Ba la
mật, thanh tịnh Thi Ba la mật, tu Nhẫn
nhục Ba la mật, khởi Tinh tấn Ba la mật,
nhập Thiền Ba la mật, trụ Bát nhã Ba la
mật, đại từ, đại bi, đại hỷ, đại xả. Tu vô
lượng thiện căn như vậy.

Lúc tu thiện căn tự nghĩ rằng : Nguyên
những thiện căn này có thể khắp lợi ích tất cả
chúng sanh đều làm cho thanh tịnh đến nơi
rốt ráo, lìa hẳn vô lượng khổ não Địa ngục,
Ngạ quỷ, Súc sanh, Diêm La Vương v.v...

Đại Bồ Tát lúc trông thiện căn, đem thiện căn của mình hồi hướng như vậy : Tôi sẽ làm nhà cho tất cả chúng sanh để họ khỏi tất cả sự khổ; tôi sẽ làm chỗ cứu hộ của tất cả chúng sanh khiến họ đều được giải thoát phiền não; tôi sẽ làm chỗ quy y của tất cả chúng sanh khiến họ đều được lìa sự bố úy; tôi sẽ làm chỗ xu hướng của tất cả chúng sanh khiến họ được đến nơi Nhứt thiết trí; tôi sẽ làm chỗ an ổn cho tất cả chúng sanh khiến họ được chỗ an ổn rốt ráo; tôi sẽ làm ánh sáng cho tất cả chúng sanh khiến họ được trí quang diệt si ám; tôi sẽ làm ngọn đuốc cho tất cả chúng sanh để phá tất cả tối vô minh cho họ; tôi sẽ làm đèn cho tất cả chúng sanh khiến họ an trụ nơi rốt ráo thanh tịnh; tôi sẽ là Đạo Sư cho tất cả chúng sanh dẫn dắt họ vào pháp chơn thiết; tôi sẽ làm đại Đạo Sư của tất cả chúng sanh ban cho họ trí huệ lớn vô ngại.

Đại Bồ Tát đem những thiện căn hồi hướng như vậy, bình đẳng lợi ích tất cả chúng sanh, rốt ráo đều khiến được Nhứt thiết trí.

Đại Bồ Tát lợi ích hồi hướng cho hàng chẳng phải thân hữu đồng như đối với hàng thân hữu của mình. Vì đại Bồ Tát đã nhập

tánh bình đẳng của tất cả pháp, với các chúng sanh không có một quan niệm là chẳng phải thân hữu. Giả sử có chúng sanh nào đem lòng oán hận Bồ Tát, Bồ Tát này cũng vẫn thương mến họ trọn không hờn giận.

Bồ Tát này làm thiện tri thức cho khắp tất cả chúng sanh, đem chánh pháp diễn thuyết khiến họ tu tập.

Ví như biển cả, tất cả chất độc, không làm biến hoại được.

Bồ Tát này cũng vậy. Tất cả kẻ ngu mê, vô trí, vô ân, sân độc, kiêu mạn, mê tối không biết pháp lành, những kẻ ác này đủ cách làm bức hại vẫn không làm động loạn tâm Bồ Tát này được.

Ví như mặt nhật hiện ra thế gian, chẳng do vì kẻ sanh mạnh kia mà lại ẩn đi không sáng. Lại cũng chẳng vì sương mù, tay A tu la, cây Diêm phù đề, gộp cao, hang sâu, bụi khói mây mù che chướng mà ẩn đi không sáng. Lại cũng chẳng vì thời tiết biến đổi mà ẩn đi không sáng.

Đại Bồ Tát cũng như vậy. Có phước đức lớn, tâm sâu rộng chánh niệm quán sát không thôi khuấy. Vì muốn rốt ráo công đức trí huệ nên đối với pháp thắng thượng lập chí nguyện pháp quang chiếu khắp thấy tất

cả nghĩa, nơi các pháp môn trí huệ tự tại, thường vì lợi ích chúng sanh mà tu pháp lành, chẳng bao giờ làm sanh lòng tổn hại chúng sanh. Chẳng vì chúng sanh tệ ác tà kiến khó điều phục mà rời bỏ chẳng tu hồi hướng. Chỉ dùng giáp trụ đại nguyện để tự trang nghiêm, luôn cứu hộ chúng sanh không thôi chuyển. Chẳng vì chúng sanh vô ân mà thôi Bồ Tát hạnh, bỏ Bồ đề đạo, chẳng vì ở chung với kẻ phàm ngu mà lìa bỏ tất cả thiện căn như thiệt, chẳng vì chúng sanh thường sanh lỗi ác khó nhẫn thọ được mà sanh lòng nhàm mỏi. Như mặt nhật kia chẳng vì có một sự nào che chướng mà lại ẩn đi không chiếu sáng.

Đại Bồ Tát chẳng phải chỉ vì cứu hộ một chúng sanh mà tu các thiện căn hồi hướng Vô thượng Bồ đề, mà chính vì khắp cứu hộ tất cả chúng sanh vậy. Chẳng phải chỉ vì thanh tịnh một Phật độ, tin một đức Phật, thấy một đức Phật, rõ một pháp, nhưng chính vì thanh tịnh khắp tất cả Phật độ, tin khắp tất cả chư Phật, thấy khắp tất cả chư Phật, hiểu tất cả Phật pháp mà phát khởi đại nguyện tu các thiện căn hồi hướng Vô thượng Bồ đề.

Đại Bồ Tát dùng các Phật pháp mà làm duyên khởi, phát tâm quảng đại, tâm bất

thối, trong vô lượng kiếp tu tập tâm bửu hy hữu nan đắc, trọn đều bình đẳng với tất cả chư Phật.

Đại Bồ Tát quán sát các thiện căn như vậy, tín tâm thanh tịnh, đại bi kiên cố, dùng thâm tâm, hoan hỷ tâm, thanh tịnh tâm, tối thắng tâm, nhu nhuyến tâm, từ bi tâm, lân mẫn tâm, nhiếp hộ tâm, lợi ích tâm, an lạc tâm, mà khắp vì chúng sanh hồi hướng chơn thiệt, chẳng phải chỉ là lời suông.

Đại Bồ Tát lúc đem các thiện căn hồi hướng tự nghĩ rằng : Do thiện căn của tôi đây, nguyện tất cả loài, tất cả chúng sanh đều được thanh tịnh, công đức viên mãn, chẳng bị trở ngại hư hoại, không cùng tận, thường được tôn trọng chánh niệm chẳng quên, được trí huệ quyết định, đủ vô lượng trí, thân, khẩu, ý ba nghiệp tất cả công đức viên mãn trang nghiêm.

Đại Bồ Tát lại nghĩ rằng : Do căn lành này khiến tất cả chúng sanh thừa sự cúng dường tất cả chư Phật không bỏ qua, khởi lòng tin chư Phật thanh tịnh không hư hoại, được nghe chánh pháp dứt các sự nghi hoặc, và ghi nhớ không quên, tu hành đúng pháp, cung kính chư Phật, thân nghiệp thanh tịnh an trụ vô lượng thiện căn rộng lớn, là hẳn

sự nghèo cùng, đầy đủ bảy Thánh tài, thường theo chư Phật tu học, thành tựu vô lượng thiện căn thắng diệu, tỏ ngộ bình đẳng trụ Nhứt thiết trí, dùng vô ngại nhãn bình đẳng nhìn chúng sanh, các tướng hảo nghiêm thân không tỳ vết, lời nói tinh diệu, công đức viên mãn, các căn điều phục, thành tựu thập lực, tâm lành đầy đủ, không chỗ y trụ, khiến tất cả chúng sanh đều được sự vui của Phật, trụ nơi chỗ Phật an trụ.

Đại Bồ Tát thấy các chúng sanh gây tạo ác nghiệp, chịu nhiều khổ, bị dây làm chướng mà không thấy được Phật, chẳng được nghe Pháp, chẳng biết Tăng, Bồ Tát bèn nghĩ rằng :

Tôi sẽ ở trong các ác đạo kia, thay thế các chúng sanh chịu các sự khổ, khiến họ được giải thoát.

Lúc Bồ Tát chịu khổ thế chúng sanh như vậy càng tinh tấn hơn, chẳng bỏ chẳng tránh, chẳng kinh chẳng sợ, không nhàm mỏi. Vì đúng như bốn nguyện : Quyết muốn đảm nhiệm chúng sanh khiến họ được giải thoát. Bồ Tát nghĩ rằng : Tất cả chúng sanh ở trong chỗ sanh, già, bệnh, chết các khổ nạn, theo nghiệp mà lưu chuyển, tà kiến vô trí mất các pháp lành, tôi phải cứu họ, cho họ được xuất ly.

Lại các chúng sanh bị lưới ái vẩn, lọng si che, mà nhiễm trước cõi hữu lậu theo mãi không rời bỏ, vào trong lồng củi khổ não, thật hành nghiệp ma, phước trí đều hết thường ôm lòng nghi hoặc, chẳng thấy chỗ an ổn, chẳng biết đạo xuất ly, ở trong sanh tử luân hồi mãi, luôn bị ngập chìm trong khổ bùn lầy.

Bồ Tát thấy chúng sanh như vậy nên khởi tâm đại bi, tâm lợi ích, muốn làm cho chúng sanh đều được giải thoát nên đem tất cả thiện căn hồi hướng, dùng tâm quảng đại hồi hướng, như chỗ tu hành của tam thế Bồ Tát hồi hướng, như lời dạy trong kinh Đại Hồi Hướng mà hồi hướng. Nguyên các chúng sanh đều khắp được thanh tịnh, rốt ráo thành tựu Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Chỗ tu hành của tôi, muốn làm cho chúng sanh đều được thành bậc trí huệ vô thượng. Tôi chẳng vì tự thân mà cầu giải thoát, chỉ vì cứu tế tất cả chúng sanh, khiến họ đều được Nhứt thiết trí, qua khỏi vòng sanh tử thoát tất cả khổ.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tôi sẽ vì khắp tất cả chúng sanh chịu đủ sự khổ, khiến họ ra khỏi hố sanh tử khổ. Tôi vì khắp tất cả

chúng sanh mà tận vị lai kiếp chịu tất cả khổ trong các ác đạo nơi tất cả thế giới, nhưng vẫn luôn vì chúng sanh mà tu thiện căn. Tôi thà riêng mình chịu mọi sự khổ, đem thân chuộc tất cả ác đạo chúng sanh khiến họ được giải thoát, chứ chẳng để chúng sanh đọa nơi Địa ngục, Súc sanh, Ngạ quỷ, Diêm La Vương các ác đạo.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tôi nguyện bảo hộ tất cả chúng sanh trọn chẳng rời bỏ. Đây là lời nguyện thành thật không hư vọng. Tại sao vậy ? Tôi vì cứu độ tất cả chúng sanh mà phát Bồ đề tâm, chứ chẳng phải vì tự thân mà cầu đạo Vô thượng. Cũng chẳng phải vì cầu hưởng phước lạc trong ba cõi mà tôi tu Bồ đề hạnh. Tại sao vậy ? Vì phước lạc thế gian không gì chẳng phải là khổ, là cảnh giới ma, chư Phật luôn quả trách, chỉ có kẻ ngu mới tham trước, tất cả khổ hoạn đều hơn đó mà có. Những ác đạo Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh, chỗ Diêm La Vương, giận thù kiện cáo hủy nhục nhau v.v... đều do tham trước ngũ dục mà gây nên. Kẻ tham ngũ dục thời xa lìa chư Phật, chứng ngại sanh lên cõi trời, hưởng là được Vô thượng Bồ đề.

Bồ Tát quán sát thế gian như vậy, vì tham chút ít dục lạc mà bị vô lượng sự khổ, nên trọn chẳng vì cảnh ngũ dục mà cầu Bồ đề tu Bồ Tát hạnh, chỉ vì an lạc tất cả chúng sanh mà phát tâm tu tập thành tựu viên mãn đại nguyện, cắt đứt những dây khổ của chúng sanh khiến họ được giải thoát.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tôi phải đem căn lành hồi hướng như vậy khiến tất cả chúng sanh được vui rốt ráo, vui lợi ích, vui bất thọ, vui tịch tịnh, vui vô động, vui vô lượng, vui bất xả bất thôi, vui bất diệt, vui Nhất thiết trí.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tôi sẽ vì tất cả chúng sanh mà làm Điều Ngự Sư, làm chủ binh thần, cầm đuốc đại trí, chỉ đường an ổn khiến họ lìa hiểm nạn, dùng thiện phương tiện khiến họ biết thiết nghĩa. Nơi biển sanh tử tôi làm thuyền trưởng khéo giỏi đủ trí đưa các chúng sanh đến bờ kia.

Thưa chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem các thiện căn hồi hướng như vậy. Chính là tùy nghi cứu hộ tất cả chúng sanh khiến họ thoát sanh tử, thờ cúng tất cả chư Phật; được trí vô ngại, lìa các ma, xa bạn ác, gần

bạn lành Bồ Tát, dứt trừ tội lỗi, thành tựu tịnh nghiệp, đầy đủ hạnh nguyện rộng lớn của Bồ Tát và vô lượng thiện căn.

Đại Bồ Tát đem thiện căn chánh hồi hướng rồi, tự nghĩ rằng : Chẳng vì tứ châu thiên hạ đông chúng sanh mà có nhiều mặt nhựt hiện, chỉ một mặt nhựt mọc lên đủ soi sáng khắp tất cả chúng sanh. Lại các chúng sanh chẳng phải từ mình có ánh sáng để biết ngày đêm, đứng đi hành động, mà đều do mặt nhựt mọc lên. Mặt nhựt kia chỉ có một.

Cũng thế, đại Bồ Tát lúc tu tập thiện căn hồi hướng, nghĩ rằng : Các chúng sanh kia chẳng thể tự cứu, đâu có thể cứu người khác. Riêng một mình tôi lập chí nguyện tu tập thiện căn hồi hướng như vậy. Những là : Vì muốn quảng độ tất cả chúng sanh, vì chiếu khắp tất cả chúng sanh, vì chỉ dẫn tất cả chúng sanh, vì khai ngộ tất cả chúng sanh, vì đoái lại tất cả chúng sanh, vì nhiếp thọ tất cả chúng sanh, vì thành tựu tất cả chúng sanh, vì khiến tất cả chúng sanh hoan hỷ, vì khiến tất cả chúng sanh vui đẹp, vì khiến tất cả chúng sanh dứt nghi.

Đại Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tôi phải như mặt nhựt, chiếu khắp tất cả mà chẳng cầu

báo ân; chúng sanh có kẻ ác hại tôi, tôi đều dung thọ trọn chẳng do đây mà bỏ thệ nguyện; chẳng vì một chúng sanh ác mà bỏ tất cả chúng sanh, tôi chỉ siêng tu tập thiện căn hồi hướng, khiến khắp chúng sanh đều được an lạc. Thiện căn dầu ít, nhưng vì nhiếp khắp chúng sanh tôi dùng tâm hoan hỷ hồi hướng quảng đại. Nếu có thiện căn mà chẳng muốn lợi ích tất cả chúng sanh thì chẳng gọi là hồi hướng. Tùy một thiện căn dùng khắp chúng sanh làm cảnh sở duyên mới gọi là hồi hướng. Hồi hướng đặt để chúng sanh nơi pháp tánh vô trước. Hồi hướng thấy chúng sanh bất động bất chuyển. Hồi hướng vô y vô thủ đối với sự hồi hướng. Hồi hướng chẳng chấp lấy tướng thiện căn. Hồi hướng chẳng phân biệt nghiệp báo thể tánh. Hồi hướng chẳng tham trước tướng ngũ uẩn. Hồi hướng chẳng phá hoại tướng ngũ uẩn. Hồi hướng chẳng chấp lấy nghiệp. Hồi hướng chẳng cầu báo. Hồi hướng chẳng nhiễm trước nhơn duyên. Hồi hướng chẳng phân biệt nhơn duyên khởi. Hồi hướng chẳng chấp danh tiếng. Hồi hướng chẳng chấp xứ sở. Hồi hướng chẳng chấp pháp hư vọng. Hồi hướng chẳng chấp tướng chúng sanh, tướng thế giới, tướng tâm ý. Hồi hướng chẳng khởi tâm điên đảo,

tướng diên đảo, kiến diên đảo. Hồi hướng chẳng chấp đường ngôn ngữ. Hồi hướng quán tánh chơn thật của tất cả pháp. Hồi hướng quán tánh bình đẳng của tất cả chúng sanh. Hồi hướng dùng ấn pháp giới ấn các thiện căn. Hồi hướng quán các pháp là tham dục. Hiểu tất cả pháp không gieo trồng, thiện căn cũng như vậy. Quán các pháp không hai, không sanh, không diệt, hồi hướng cũng như vậy. Dùng những thiện căn hồi hướng như vậy mà tu hành pháp đối trị thanh tịnh. Bao nhiêu thiện căn thấy đều tùy thuận pháp xuất thế, chẳng làm hai tướng. Chẳng phải tức nghiệp tu tập Nhứt thiết trí. Chẳng phải là nghiệp hồi hướng Nhứt thiết trí. Nhứt thiết trí chẳng phải tức nghiệp, nhưng cũng chẳng phải là nghiệp mà được Nhứt thiết trí. Bởi nghiệp thanh tịnh như bóng sáng, nên quả báo cũng thanh tịnh như bóng sáng. Báo như bóng sáng thanh tịnh nên Nhứt thiết trí trí cũng thanh tịnh như bóng sáng, là ngã ngã sở tất cả động loạn tư duy phân biệt. Rõ biết như vậy, đem các thiện căn phương tiện hồi hướng.

Lúc Bồ Tát hồi hướng như vậy, Bồ Tát luôn độ thoát chúng sanh không thôi, chẳng trụ pháp tướng. Dầu biết các pháp

không nghiệp, không báo, mà khéo hay xuất sanh tất cả nghiệp báo không trái nghịch. Bồ Tát phương tiện khéo tu hồi hướng như vậy.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy là tất cả lỗi, được chư Phật khen ngợi.

Đây là đại Bồ Tát cứu hộ nhứt thiết chúng sanh ly chúng sanh tướng hồi hướng thứ nhứt.

Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của đức Phật quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Tu hành trong bát tư nghì kiếp
Tinh tấn kiên cố tâm vô ngại
Vì muốn lợi ích các quần sanh
Thường cầu khắp công đức của Phật.
Bực thế gian không ai sánh bằng
Tu sửa tâm ý rất sáng sạch
Phát tâm cứu khắp các hàm thức
Bực này khéo vào tạng hồi hướng.
Dũng mãnh tinh tấn sức đầy đủ.
Trí huệ thông đạt ý thanh tịnh
Cứu khắp tất cả các quần sanh
Lòng kia kham nhẫn chẳng khuynh động,
Tâm khéo an trụ không ai sánh
Ý thường thanh tịnh rất vui thích

Như vậy vì người siêng tu hành
Ví như mặt đất khắp dung thọ.
Chẳng vì tự thân cầu khoái lạc
Chỉ muốn cứu hộ các chúng sanh
Như vậy phát khởi tâm đại bi
Chống được vào nơi bực vô ngại.
Tất cả thế gian ở mười phương
Bao nhiêu chúng sanh đều nhiếp thọ
Vì cứu hộ nên khéo trụ tâm
Như vậy tu học các hồi hướng
Tu hành bố thí rất vui thích
Hộ trì tịnh giới không sai phạm
Dũng mãnh tinh tấn tâm chẳng động
Hồi hướng Nhứt thiết trí của Phật.
Tâm đó rộng lớn không ngăn mé
Nhẫn lực an trụ chẳng lay động
Thiền định rất sâu luôn chiếu rõ
Trí huệ vi diệu khó nghĩ bàn.
Trong tất cả thế giới mười phương
Tu tập đầy đủ hạnh thanh tịnh
Công đức như vậy đều hồi hướng.
Vì muốn an lạc các chúng sanh.
Đại Sĩ siêng tu những thiện nghiệp
Vô lượng vô biên chẳng đếm được
Đều đem lợi ích các chúng sanh
Khiến trụ nơi trí huệ vô thượng

Khấp vì tất cả các chúng sanh
Mà ở địa ngục vô số kiếp
Nhưng vẫn không có lòng nhàm mỏi
Dũng mãnh quyết định thường hồi hướng.
Chẳng cầu sắc, thanh, hương cùng vị
Cũng chẳng mong cầu các diệu xúc
Chỉ vì cứu độ các quần sanh
Thường cầu trí tối thắng vô thượng,
Trí huệ thanh tịnh như hư không
Tu tập vô biên hạnh Đại Sĩ
Như những công hạnh Phật đã làm
Bực này luôn tu học như vậy.
Đại Sĩ du hành các thế giới.
Đều hay an ổn các quần sanh
Khiến khắp tất cả đều vui mừng
Tu Bồ Tát hạnh không nhàm đủ.
Dứt trừ tất cả những tâm độc
Tư duy tu tập trí vô thượng
Chẳng vì tự mình cầu an lạc
Chỉ nguyện chúng sanh được lìa khổ.
Bực này hồi hướng được rốt ráo
Tâm thường thanh tịnh lìa các độc
Tam thế chư Phật phó chúc cho
Trụ nơi thành đại pháp vô thượng
Chưa từng nhiễm trước nơi các sắc
Thọ, tưởng, hành, thức cũng chẳng nhiễm

Tâm đó thoát hẳn nơi ba cõi
Tất cả công đức đều hồi hướng.
Những chúng sanh mà Phật thấy biết
Đều trọn nhiếp thủ không thừa sót
Thệ nguyện đều khiến được giải thoát
Vì kia tu hành rất hoan hỷ,
Lòng kia niệm niệm luôn an trụ
Trí huệ rộng lớn không ai sánh
Rời si, chánh niệm thường vắng lặng
Tất cả các nghiệp đều thanh tịnh.
Như Bồ Tát kia ở thế gian
Chẳng nhiễm nội pháp như ngoại pháp
Như gió trong hư không vô ngại !
Đại Sĩ dụng tâm cũng như vậy.
Bao nhiêu thân nghiệp đều thanh tịnh.
Tất cả ngôn ngữ không lỗi lầm
Tâm thường quy hướng nơi Như Lai.
Hay khiến chư Phật đều hoan hỷ.
Thập phương vô lượng các quốc độ
Nơi tất cả Phật đều qua đến
Trong đó xem thấy đáng đại bi
Người đều cung kính mà thờ phụng.
Lòng thường thanh tịnh lìa các lỗi
Vào khắp thế gian không e sợ
Đã trụ đạo Vô thượng của Phật
Làm ao pháp lớn cho ba cõi.

Tinh tấn quán sát tất cả pháp
Tùy thuận tư duy hữu phi hữu.
Như vậy thẳng đến lý chơn thật
Được vào chỗ vô tránh rất sâu.
Do đây tu thành đạo kiên cố
Tất cả chúng sanh chẳng hoại được
Khéo hay rõ thấu các pháp tánh
Khắp trong tam thế không chấp trước.
Như vậy hồi hướng đến bờ kia
Khiến khắp quần sanh lìa cấu nhiễm
Lìa hẳn tất cả những sở y.
Được vào chỗ vô y rốt ráo.
Ngôn ngữ của tất cả chúng sanh
Tùy theo chủng loại đều sai khác
Bồ Tát trọn hay phân biệt nói
Mà lòng vẫn vô trước vô ngại.
Bồ Tát tu hồi hướng như vậy
Công đức phương tiện bất khả thuyết
Hay khiến trong thế giới mười phương
Tất cả chư Phật đều khen ngợi.

(1) Thừa chư Phật tử ! Thế nào là Bồ Tát bất hoại hồi hướng ?

Đại Bồ Tát này được đức tin bất hoại đôi với tam thế chư Phật, vì hay trọn phụng thờ tất cả chư Phật vậy; lại được đức tin

(1) Hán bộ quyển hai mươi bốn

bất hoại đối với tất cả chư Bồ Tát, nhẫn đến đối với các Bồ Tát sơ phát tâm cầu Vô thượng đạo, vì thế tu tất cả Bồ Tát thiện căn không mỗi nhàm vậy; được đức tin bất hoại đối với tất cả Phật pháp, vì phát chí nguyện sâu vậy; được đức tin bất hoại đối với tất cả Phật giáo, vì thủ hộ Trụ trì vậy; được đức tin bất hoại đối với tất cả chúng sanh, vì lòng từ bình đẳng xem chúng sanh đem thiện căn hồi hướng khắp lợi ích vậy; được đức tin bất hoại đối với tất cả pháp lành thanh tịnh, vì khắp hợp vô biên thiện căn vậy; được đức tin bất hoại đối với đạo hồi hướng của tất cả Bồ Tát, vì đầy đủ những thắng nguyện vậy; được đức tin bất hoại đối với các Bồ Tát Pháp sư, vì đối với Bồ Tát tưởng là Phật vậy; được đức tin bất hoại đối với thần thông tự tại của tất cả Phật, vì thâm tín chư Phật khó nghĩ bàn vậy; được đức tin bất hoại đối với phương tiện thiện xảo của tất cả Bồ Tát, vì nhiếp thủ vô lượng vô số công hạnh vậy.

Đại Bồ Tát lúc an trụ đức tin bất hoại như vậy, đối với Phật, Bồ Tát, Độc Giác, Thanh Văn, Phật pháp, Phật giáo, chúng sanh v.v... đều ở trong đó khéo vun trồng thiện căn vô lượng vô biên, khiến thêm tâm Bồ đề, lớn lòng từ bi, quán sát bình đẳng, tùy thuận tu học chỗ làm của chư Phật,

nhiếp thủ tất cả thiện căn thanh tịnh vào nghĩa chơn thật, nhóm công hạnh phước đức thật hành bố thí lớn, tu các công đức, xem tam thế bình đẳng.

Đại Bồ Tát dùng thiện căn công đức như vậy hồi hướng Nhứt thiết trí, nguyện thường thấy Phật, gần bạn lành, cùng ở với chư Bồ Tát, nhớ Nhứt thiết trí không rời, thọ trì Phật giáo siêng thủ hộ, giáo hóa thành thực tất cả chúng sanh, tâm thường hồi hướng đạo xuất thế, cúng dường hầu hạ tất cả Pháp sư, hiểu rõ các pháp ghi nhớ chẳng quên, tu hành đại nguyện đều khiến đầy đủ.

Đại Bồ Tát như vậy mà chứa nhóm thiện căn, thành tựu thiện căn, tăng trưởng thiện căn, tư duy thiện căn, hộ niệm thiện căn, phân biệt thiện căn, mến thích thiện căn, tu tập thiện căn, an trụ thiện căn.

Đại Bồ Tát chứa nhóm những thiện căn như vậy rồi, dùng những y báo của thiện căn này mà tu Bồ Tát hạnh, trong mỗi niệm thấy vô lượng Phật và phụng thờ cúng dường.

Dùng vô số châu báu, hoa, tràng hoa, y phục, lọng, tràng phan, đồ trang nghiêm vô số hương thoa, hương bột, hương hòa trộn,

hương đốt, đồ trán đất, vô số sự hầu hạ, thâm tín, mến ưa, tâm thanh tịnh, tôn trọng, ca ngợi, lễ kính, vô số bửu tòa, hoa tòa, hương tòa, man tòa, chiêm đàn tòa, y tòa, kim cang tòa, ma ni tòa, bửu tạng tòa, bửu sắc tòa, vô số chỗ kinh hành trải hoa, trải báu, trải hương, trải tràng hoa, trải y phục, trải lụa màu, vô số chỗ kinh hành trồng cây bửu đa la, lan can báu, lưới linh báu giăng che, vô số cung điện báu, cung điện hoa, cung điện tràng hoa, cung điện hương, cung điện chiêm đàn, cung điện diệu hương tạng, cung điện kim cang, cung điện ma ni, tất cả đều quý đẹp hơn ở cõi trời, vô số cây báu, cây hương, cây bửu y, cây âm nhạc, cây diệu âm thanh, cây đồ trang nghiêm, cây hàng lụa báu, cây vòng báu, vô số cây hoa hương tràng phan lọng trang nghiêm che mát các cung điện, lại có vô số mái hiên trang nghiêm, vô số cửa chính cửa song trang nghiêm, vô số lầu các trang nghiêm, vô số hình bán nguyệt trang nghiêm, vô số màn trang nghiêm, vô số lưới vàng giăng che, vô số hương thơm tỏa khắp nơi, vô số thảm báu trải đất, tôn kính cúng dường tất cả chư Phật trải qua vô lượng vô số bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp, cúng dường luôn không thôi chuyển không thôi nghỉ.

Sau khi mỗi đức Như Lai diệt độ, Bồ Tát cũng cúng dường Xá lợi như vậy, vì muốn khiến chúng sanh khởi lòng tin thanh tịnh, nhiếp thiện căn, lìa các khổ, hiểu biết rộng, dùng đại trang nghiêm để tự trang nghiêm, chỗ tu hành được rốt ráo, biết chư Phật xuất thế rất khó gặp, được đủ vô lượng trí lực của Như Lai, trang nghiêm cúng dường tháp miếu của chư Phật, trụ trì Phật pháp.

Bồ Tát cúng dường hiện tại chư Phật và Xá lợi của Phật như vậy, dầu cả vô số kiếp nói cũng không thể hết. Bồ Tát tu tập vô lượng công đức này đều vì thành thực tất cả chúng sanh, không thôi chuyển, không dứt nghỉ, không nhàm, không chấp, lìa tâm tướng, không y chỉ, tuyệt hẳn sở y, xa lìa ngã ngã sở, dùng pháp ấn như thiết ấn các nghiệp môn, được pháp vô sanh, trụ chỗ trụ của Phật, quán tánh vô sanh, ấn các cảnh giới, chư Phật hộ niệm, phát tâm hồi hướng, hồi hướng tương ưng với pháp tánh, hồi hướng phương tiện nhập pháp vô tác chỗ làm được thành tựu, hồi hướng phương tiện bỏ lìa chấp trước, phương tiện hồi hướng an trụ nơi vô lượng thiện xảo, hồi hướng ra khỏi hẳn tất cả cõi hữu lậu, hồi hướng khéo tu hành chẳng trụ nơi tướng, hồi hướng nhiếp khắp tất cả thiện

căn, hồi hướng thanh tịnh khắp tất cả Bồ Tát hạnh rộng lớn, hồi hướng phát tâm Vô thượng Bồ đề, hồi hướng đồng trụ tất cả thiện căn, hồi hướng đầy đủ tâm tín giải vô thượng.

Đại Bồ Tát lúc đem thiện căn hồi hướng như vậy, dầu theo sanh tử mà chẳng biến đổi, cầu Nhứt thiết trí chưa từng thôi chuyển, ở trong tam giới tâm không động loạn, trọn có thể độ thoát tất cả chúng sanh, chẳng nhiễm pháp hữu vi, chẳng mất trí vô ngại, Bồ Tát hàng vị nhơn duyên vô tận, các pháp thế gian không biến động được, thanh tịnh đầy đủ các Ba la mật, trọn có thể thành tựu Nhứt thiết trí lực.

Bồ Tát như vậy lìa các si ám, thành tâm Bồ đề, khai thị quang minh, tăng trưởng tịnh pháp, hồi hướng thẳng đạo, đầy đủ các hạnh, dùng ý thanh tịnh khéo hay phân biệt, rõ tất cả pháp đều tùy tâm hiện, biết nghiệp như huyễn, báo như tượng, hành như hóa, pháp nhơn duyên sanh đều như vang, tất cả Bồ Tát hạnh như bóng, xuất sanh pháp nhãn thanh tịnh vô trước, thấy cảnh giới vô tác rộng lớn, chứng tánh tịch diệt, rõ pháp không hai được pháp thiết tướng, đủ Bồ Tát hạnh, nơi tất cả tướng đều không chấp trước khéo hay thật hành

những việc đồng sự, hằng không rời bỏ các pháp lành thanh tịnh, lìa tất cả chấp trước trụ hạnh vô trước.

Bồ Tát như vậy khéo léo tư duy không mê hoặc, chẳng trái các pháp, chẳng hoại nghiệp nhơn, thấy rõ chơn thiết, khéo hồi hướng, biết pháp tánh, dùng sức phương tiện thành tựu nghiệp báo đến bờ kia, dùng trí huệ quán sát tất cả pháp được trí thần thông, vô tác mà thật hành các nghiệp thiện căn tùy tâm tự tại.

Đại Bồ Tát đem những thiện căn hồi hướng như vậy, vì muốn độ thoát tất cả chúng sanh, chẳng dứt Phật chủng, lìa hẳn nghiệp ma, thấy Nhứt thiết trí không ngăn mé tin ưa không bỏ, lìa các cảnh giới, dứt những tạp nhiễm, cũng nguyện tất cả chúng sanh được trí thanh tịnh, vào phương tiện sâu, ra khỏi pháp sanh tử, được thiện căn của Phật, dứt hẳn tất cả sự nghiệp ma, dùng ấn bình đẳng ấn khắp các nghiệp, phát tâm vào thẳng Nhứt thiết chủng trí, thành tựu tất cả pháp xuất thế gian.

Đây là đại Bồ Tát bất hoại hồi hướng thứ hai.

Đại Bồ Tát lúc trụ nơi hồi hướng này, được thấy vô số chư Phật, thành tựu vô lượng diệu pháp thanh tịnh, được tâm bình

đẳng với khắp chúng sanh, với tất cả pháp không nghi hoặc, được tất cả chư Phật thần lực gia hộ, hàng phục chúng ma lìa hẳn nghiệp ma, thành tựu sanh quý viên mãn Bồ đề tâm, được trí vô ngại hiểu chẳng do người, khéo hay khai xiển nghĩa của tất cả pháp, có thể tùy năng lực tư tưởng vào tất cả cõi, soi sáng khắp chúng sanh đều khiến thanh tịnh.

Đại Bồ Tát dùng sức bất hoại hồi hướng này nhiếp các thiện căn.

Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của đức Phật quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Bồ Tát đã được ý bất hoại
Tu hành tất cả những nghiệp lành
Nên có thể khiến Phật hoan hỷ
Người trí do đây mà hồi hướng
Cúng dường vô lượng vô biên Phật
Bố thí trì giới phục các căn
Vì muốn lợi ích các chúng sanh
Khiến khắp tất cả đều thanh tịnh.
Tất cả những hương hoa thượng diệu
Vô lượng sai biệt thắng y phục
Bửu cái nhẫn đến đồ trang nghiêm
Cúng dường tất cả chư Như Lai.

Như vậy cúng dường lên chư Phật.
Vô lượng vô số nan tư kiếp
Cung kính tôn trọng thường hoan hỷ
Chưa từng một niệm sanh nhàm mỗi.
Chuyên tâm tưởng niệm nơi chư Phật
Đèn sáng trong tất cả thế gian
Mười phương tất cả chư Như Lai.
Thảy đều hiện tiền như mắt thấy.
Bất khả tư nghì vô lượng kiếp
Các thứ bố thí tâm không nhàm
Trong trăm ngàn muôn ức kiếp số
Tu những nghiệp lành đều như vậy.
Chư Như Lai kia diệt độ rồi.
Cúng dường Xá lợi không nhàm đủ
Đều dùng các loại diệu trang nghiêm
Xây dựng vô lượng những tháp miếu
Tạo lập vô lượng hình tượng Phật.
Châu báu vàng bạc dùng trang nghiêm
Cao lớn vòi vọi như núi cả
Số đó vô lượng trăm ngàn ức,
Tịnh tâm tôn trọng cúng dường rồi
Lại khởi lòng hoan hỷ lợi ích
Bất tư nghì kiếp ở thế gian
Cứu hộ chúng sanh khiến giải thoát
Rõ biết chúng sanh đều vọng tưởng
Nơi kia tất cả vô phân biệt

Mà hay khéo biết căn chúng sanh
Vì khắp chúng sanh làm lợi ích.
Bồ Tát tu tập các công đức
Rộng lớn tối thắng không ai sánh
Rõ thấu thể tánh đều chẳng có
Quyết định như vậy đều hồi hướng.
Dùng trí tối thắng quán các pháp
Trong đó không có một pháp sanh
Như vậy phương tiện tu hồi hướng
Công đức vô lượng không thể hết.
Dùng phương tiện này khiến tâm tịnh
Đều cùng tất cả Như Lai đồng
Phương tiện lực này chẳng cùng tận
Nên phước đức cũng không cùng tận.
Phát khởi tâm Bồ đề Vô thượng
Tất cả thế gian vô sở y
Đến khắp mười phương các thế giới
Mà tất cả nơi đều vô ngại
Tất cả Như Lai xuất thế gian
Vì muốn khai đạo lòng chúng sanh
Như tâm tánh kia mà quán sát
Rốt ráo tìm cầu chẳng thể được.
Tất cả các pháp trọn không thừa
Đều vào chơn như không thể tánh
Dùng tịnh nhãn mà hồi hướng
Mở ngục sanh tử ở thế gian.

Đều khiến các cõi đều thanh tịnh
Cũng chẳng phân biệt nơi các cõi
Biết tánh các cõi đều không có
Mà khiến ý hoan hỷ thanh tịnh.
Nơi một Phật độ không sở y.
Tất cả Phật độ đều như vậy
Cũng chẳng nhiễm trước pháp hữu vi
Biết pháp tánh kia không y xứ.
Do đây tu thành Nhứt thiết trí
Do đây trí vô thượng trang nghiêm
Do đây chư Phật đều hoan hỷ
Đây là hạnh Bồ Tát hồi hướng.
Bồ Tát chuyên tâm niệm chư Phật
Trí huệ vô thượng phương tiện khéo
Như Phật tất cả không sở y
Nguyện tôi tu thành công đức này.
Chuyên tâm cứu hộ tất cả chúng
Khiến họ xa lìa các nghiệp ác
Như vậy lợi ích các chúng sanh
Chuyên niệm tư duy chưa từng có.
Trụ nơi pháp thủ hộ trí địa
Chẳng lấy Niết bàn nơi thừa khác
Chỉ nguyện được Phật đạo vô thượng
Bồ Tát như vậy khéo hồi hướng.
Chẳng chấp lấy ngôn ngữ chúng sanh.
Tất cả sự hữu vi hư vọng

Dầu chẳng y tựa đường ngôn ngữ.
Cũng lại chẳng chấp không ngôn thuyết.
Thập phương tất cả chư Như Lai.
Rõ thấu các pháp không còn sót
Dầu biết các pháp đều không tịch
Mà chẳng sanh niệm trụ nơi không.
Dùng một trang nghiêm nghiêm tất cả.
Cũng chẳng phân biệt nơi các pháp
Như vậy khai ngộ các quần sanh
Tất cả vô tánh vô sở quán.

Chư Phật tử ! Thế nào là Bồ Tát đẳng
nhứt thiết Phật hồi hướng ?

Đại Bồ Tát này tùy thuận tu học đạo hồi
hướng của tam thế chư Phật.

Lúc tu học đạo hồi hướng như vậy, Bồ
Tát này thấy tất cả lục trần : sắc, thanh,
hương, vị, xúc, pháp, hoặc tốt hoặc xấu,
chẳng sanh lòng ưa hay ghét, tâm được tự
tại, không lỗi lầm, rộng lớn thanh tịnh,
hoan hỷ vui thích, lìa những ưu não, tâm ý
nhu nhuyễn các căn thanh lương.

Lúc đại Bồ Tát được an lạc như vậy, lại
phát tâm hồi hướng chư Phật, tự nghĩ rằng :

Nguyên đem thiện căn của tôi vun trồng
hiện nay làm cho sự vui của chư Phật càng
thêm. Những là sự vui nơi an trụ bất tư

ngài của Phật, sự vui nơi tam muội vô tỷ của chư Phật, sự vui đại từ bi vô hạn lượng, sự vui giải thoát của tất cả chư Phật, sự vui đại thần thông không ngăn mé, sự vui đại tự tại rất mực tôn trọng, sự vui vô lượng lực rất ráo rộng lớn, sự vui tịch tịnh là những tri giác, sự vui thường chánh định trụ nơi vô ngại trụ, sự vui thật hành hạnh vô nhị không đối khác.

Đại Bồ Tát đem những thiện căn hồi hướng Phật xong, lại đem thiện căn hồi hướng Bồ Tát. Nghĩa là người chưa viên mãn làm cho được viên mãn, người tâm chưa thanh tịnh làm cho được thanh tịnh, người chưa tròn đủ Ba la mật làm cho được tròn đủ, an trụ nơi tâm Kim cang Bồ đề, nơi Nhứt thiết trí được bất thối chuyển, chẳng bỏ đại tinh tấn, thủ hộ môn Bồ đề, tất cả thiện căn có thể khiến chúng sanh bỏ là ngã mạn phát Bồ đề tâm chí nguyện được thành tựu viên mãn, an trụ nơi chỗ trụ của Bồ Tát, được các căn minh lợi của Bồ Tát, tu tập thiện căn chứng Phật chủng trí.

Đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng Bồ Tát như thế rồi, lại đem hồi hướng tất cả chúng sanh, nguyện cho tất cả chúng sanh có bao nhiêu thiện căn nhẫn đến rất ít

chùng khoảng khảy ngón tay, đều được thấy Phật nghe Pháp, kính Tăng, những thiện căn kia đều là chương ngại, niệm Phật viên mãn, niệm Pháp phương tiện, niệm Tăng tôn trọng, chẳng là thấy Phật, tâm được thanh tịnh được các Phật pháp, hợp vô lượng đức, thanh tịnh những thần thông, bỏ niệm nghi pháp an trụ đúng Phật giáo.

Bồ Tát này vì Thanh Văn và Bích Chi Phật hồi hướng cũng như vậy.

Lại nguyện tất cả chúng sanh là hắc Địa ngục, Ngạ quỷ, Súc sanh, Diêm La Vương v.v.. Tất cả nơi ác khổ, tăng trưởng tâm Vô thượng Bồ đề, chuyên ý siêng cầu Nhứt thiết chủng trí, là hắc hủy báng chánh pháp chư Phật được Phật an lạc thân tâm thanh tịnh chứng Nhứt thiết trí.

Đại Bồ Tát có bao nhiêu thiện căn đều do đại nguyện phát khởi, chánh phát khởi, tích tập chánh tích tập, tăng trưởng chánh tăng trưởng, đều khiến rộng lớn đầy đủ.

Đại Bồ Tát tại gia cùng vợ con ở chung chưa từng tạm bỏ tâm Bồ đề, chánh niệm tự duy cảnh Nhứt thiết chủng trí, tự độ độ người khiến được rốt ráo. Dùng thiện phương tiện giáo hóa quyến thuộc của

mình, khiến vào trí Bồ Tát, khiến thành thực giải thoát. Dầu cùng ở chung mà không lòng chấp trước. Vì bốn đại bị mà hiện ở nhà, vì từ tâm mà tùy thuận vợ con, nơi đạo thanh tịnh của Bồ Tát vẫn không chương ngại.

Đại Bồ Tát dầu ở nhà tạo lập sự nghiệp, nhưng chưa từng tạm bỏ tâm Nhứt thiết trí. Nghĩa là trong những lúc mặc y phục, ăn thực phẩm, uống thuốc men, tắm rửa, xoay ngó, đi, đứng, ngồi, nằm, thân, ngữ, ý hoặc ngủ, hoặc thức v.v... lòng Bồ Tát luôn hướng đến đạo Vô Thượng Giác chuyên nhiếp niệm tư duy nơi đây không lúc nào tạm bỏ rời.

Vì muốn lợi ích tất cả chúng sanh, mà Bồ Tát an trụ vô lượng đại nguyện Bồ đề, nhiếp thủ vô số thiện căn rộng lớn, siêng thật hành những điều lành, cứu độ khắp tất cả mọi loài, xa lìa tất cả kiêu mạn phóng dật, quyết định đến bậc Nhứt thiết trí, trọn chẳng dễ tâm đến những đạo khác, thường quán sát chư Phật Bồ đề, bỏ hẳn tất cả những pháp tạp nhiễm, tu hành tất cả chỗ sở học của Bồ Tát, nơi đạo Nhứt thiết trí, không bị chương ngại, trụ nơi trí địa, ưa thích tụng tập, dùng vô lượng trí huệ hợp những thiện căn, tâm chẳng luyến thích tất

cả thế gian, cũng chẳng nhiễm trước nơi công hạnh của mình thật hành, chuyên tâm thọ trì giáo pháp của chư Phật.

Bồ Tát ở tại gia nhiếp khắp những thiện căn khiến được tăng trưởng mà hồi hướng chư Phật Vô thượng Bồ đề như vậy.

Bấy giờ Bồ Tát nhẩn đến thí cho súc sanh ăn một nắm một hột, đều nguyện rằng : Tôi sẽ làm cho các loài này thoát khỏi báo súc sanh mà được lợi ích an vui rốt ráo giải thoát, khỏi hẳn biển khổ, dứt hẳn khổ thọ, trừ hẳn khổ uẩn, dứt hẳn khổ giác, khổ tụ, khổ hạnh, khổ nhơn, khổ bốn và các khổ xứ. Nguyện cho những chúng sanh kia đều được giải thoát tất cả khổ.

Bồ Tát chuyên tâm tưởng nhớ tất cả chúng sanh như vậy, dùng thiện căn này làm trên hết, vì họ mà hồi hướng Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát sơ phát tâm Bồ đề nhiếp khắp chúng sanh tu những thiện căn đều đem hồi hướng cả, muốn cho họ thoát hẳn sanh tử, được sự khoái lạc vô ngại của các Như Lai, ra khỏi biển phiền não, tu Phật đạo, từ tâm cùng khắp, bi lực rộng lớn, khiến khắp tất cả được vui thanh tịnh, gìn giữ thiện căn, gần gũi Phật pháp, ra khỏi cảnh ma, vào

cảnh Phật, dứt giống thế gian, gieo giống Phật, trụ trong pháp tam thế bình đẳng.

Bao nhiêu thiện căn đã, sẽ và hiện tập hợp đều đem hồi hướng như vậy cả.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Như chư Phật và Bồ Tát quá khứ thật hành những sự cung kính cúng dường chư Phật, độ chúng sanh khiến được giải thoát, siêng năng tu tập tất cả thiện căn đều đem hồi hướng mà không chấp trước. Nghĩa là chẳng tựa nơi sắc, chẳng nhiễm nơi thọ, không tưởng điên đảo, chẳng khởi hành, chẳng theo thức, bỏ rời sáu trần, chẳng trụ thế pháp, thích đạo xuất thế, biết tất cả pháp đều như hư không, không từ đâu đến, bất sanh, bất diệt, không chon thiết, không nhiễm trước, xa lìa tất cả những kiến chấp phân biệt; chẳng động chẳng chuyển, chẳng mất, chẳng hoại, trụ nơi thiết tế không tướng lìa tướng chỉ là nhưt tướng.

Bồ Tát thâm nhập tất cả pháp tánh như vậy, thường thích tu tập thiện căn phổ môn, đều thấy tất cả chúng hội chư Phật.

Như thiện căn hồi hướng của tất cả Như Lai thời quá khứ, tôi cũng hồi hướng như vậy hiểu pháp như vậy, chứng pháp như vậy, y pháp như vậy mà phát tâm tu tập

chẳng trái pháp tướng, biết chỗ tu hành như huyễn, như ảnh, như trăng đáy nước, như tượng trong gương, hơn duyên hòa hiệp mà hiển hiện nhẵn đến bực Như Lai rốt ráo.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Như chư Phật thời quá khứ lúc tu hạnh Bồ Tát đem những thiện căn hồi hướng như vậy, chư Phật hiện tại và vị lai đều cũng như vậy.

Nay tôi cũng nên phát tâm như chỗ phát tâm của chư Phật; đem những thiện căn mà dùng hồi hướng : hồi hướng đệ nhứt, hồi hướng thắng, hồi hướng tối thắng, hồi hướng thượng, hồi hướng vô thượng, hồi hướng vô đẳng, hồi hướng vô đẳng đẳng, hồi hướng vô tỉ, hồi hướng vô đối, hồi hướng tôn, hồi hướng diệu, hồi hướng bình đẳng, hồi hướng chánh trực, hồi hướng đại công đức, hồi hướng quảng đại, hồi hướng thiện, hồi hướng thanh tịnh, hồi hướng ly ác, hồi hướng bất tùy ác.

Bồ Tát đem những thiện căn chánh hồi hướng như thế rồi, thời thành tựu thân, ngữ, ý nghiệp thanh tịnh, trụ nơi an trụ của Bồ Tát, không có các lỗi lầm, tu tập nghiệp lành, lìa sự ác nơi thân, ngữ, tâm, ý không tội lỗi, tu Nhứt thiết trí, trụ nơi tâm quảng đại, biết tất cả pháp không sở tác, trụ pháp

xuất thế, chẳng nhiễm thế pháp, phân biệt rõ biết vô lượng các nghiệp, thành tựu hồi hướng phương tiện khéo léo, nhổ hẳn tất cả cội gốc chấp trước.

Thưa chư Phật tử ! Đây là đại Bồ Tát nhứt thiết phật hồi hướng thứ ba.

Đại Bồ Tát trụ bậc hồi hướng này, thâm nhập nghiệp hạnh của tất cả Như Lai, xu hướng công đức thắng diệu của Như Lai, vào sâu trong cảnh giới trí huệ thanh tịnh, chẳng rời hạnh nghiệp của tất cả Bồ Tát, hay khéo phân biệt phương tiện xảo diệu, nhập thâm pháp giới, khéo biết thứ đệ tu hành của Bồ Tát, vào chủng tánh của Phật, dùng phương tiện xảo diệu phân biệt rõ biết vô lượng vô biên tất cả các pháp. Dấu hiện thân sanh vào thế gian nhưng không nhiễm trước thế pháp.

Bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Phật, quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Chư Bồ Tát Ma ha tát đó
Tu pháp hồi hướng Phật quá khứ
Cũng học công hạnh của chư Phật
Hiện tại cùng chư Phật vị lai.
Nơi các cảnh giới được an vui

Chỗ ngợi khen của tất cả Phật
Mắt sáng suốt thanh tịnh rộng lớn
Đều đem hồi hướng đại trí huệ.
Bồ Tát thân cần các sự vui
Nhân, nhĩ, tỷ, thiệt cũng như vậy.
Vô lượng sự vui thượng diệu ấy
Đều đem hồi hướng bậc tối thắng.
Những pháp lành của các thế gian
Và chỗ thành tựu của chư Phật
Nơi đó nhiếp cả không để thừa
Trọn tùy hỷ lợi ích chúng sanh.
Thế gian tùy hỷ vô lượng thứ.
Khiến vì chúng sanh mà hồi hướng
Những sự vui của đấng Nhơn Sư
Nguyện cho chúng sanh đều viên mãn.
Tất cả quốc độ tất cả Phật
Phàm chỗ thấy biết những sự vui
Nguyện cho chúng sanh đều được cả.
Làm đèn sáng lớn chiếu thế gian.
Bồ Tát chỗ được vui thắng diệu
Đều đem hồi hướng cho quần sanh
Dầu vì quần sanh nên hồi hướng
Nhưng không chấp trước nơi hồi hướng
Bồ Tát tu hành hồi hướng này
Hưng khởi vô lượng tâm đại bi
Nhu đức hồi hướng của Phật tu

Nguyện tôi tu hành trọn viên mãn.
N hư chư N hư Lai đã thành tựu
Đạo Nhứt thiết trí vui vi diệu
Và việc làm ở đời của tôi
Công hạnh Bồ Tát vui vô lượng
Thị hiện vào các loài an vui
Luôn gìn các căn vui tịch tịnh
Đều đem hồi hướng các quần sanh
Khiến khắp tu thành trí vô thượng.
Chẳng phải thân ngữ, ý, là nghiệp.
Cũng chẳng rời dây mà có riêng.
Chỉ dùng phương tiện diệt si tối
N hư vậy tu thành trí vô thượng.
Bồ Tát tu hành các công hạnh
Chứa hạp vô lượng thắng công đức
Tùy thuận N hư Lai sanh nhà Phật.
Yên lặng chẳng loạn chánh hồi hướng.
Tất cả thế giới ở mười phương
Bao nhiêu chúng sanh đều nhiếp thọ
Đều đem thiện căn hồi hướng kia
Nguyện họ đầy đủ vui an ổn.
Chẳng vì thân mình cầu lợi ích
Muốn khiến tất cả đều an vui
Chưa từng tạm khởi tâm hí luận
Chỉ quán các pháp không vô ngã.
Thập phương vô lượng chư N hư Lai.

Thấy biết tất cả chơn Phật tử
Đều đem thiện căn hồi hướng cho
Mong mau được thành Vô Thượng Giác.
Tất cả loài hàm thức thế gian
Bình đẳng nhiếp thủ không bỏ sót
Đem những nghiệp lành của tôi tu
Khiến chúng sanh kia mau thành Phật
Vô lượng vô biên những đại nguyện
Vô thượng Đạo Sư đã diễn thuyết
Nguyện các Phật tử đều thanh tịnh
Tùy tâm họ thích đều thành tựu
Xem khắp các thế giới mười phương
Đều đem công đức thí chúng sanh
Nguyện họ đều đủ diệu trang nghiêm
Bồ Tát tu hồi hướng như vậy.
Lòng chẳng gẫm suy pháp sai biệt
Chỉ luôn rõ thấu pháp vô nhị
Các pháp hoặc hai hoặc chẳng hai
Trong đó rốt ráo không chấp trước.
Tất cả thế gian trong mười phương
Đều là chúng sanh tướng phân biệt
Nơi tướng, phi tướng không chỗ được
Với các tướng rõ thấu như vậy.
Bồ Tát kia thân đã thanh tịnh
Thời ý thanh tịnh không lỗi lầm
Ngũ nghiệp thanh tịnh không sai quấy

Phải biết ý thanh tịnh không nhiễm.
Nhứt tâm chánh niệm Phật quá khứ
Cũng nhớ chư Phật đời vị lai
Và nhớ hiện tại đấng Thế Tôn
Bồ Tát đều học pháp của Phật.
Tất cả chư Phật trong ba thời
Trí huệ sáng suốt tâm vô ngại
Vì muốn lợi ích các chúng sanh
Nên hợp công hạnh mà hồi hướng.
Trí huệ đệ nhứt, huệ rộng lớn
Huệ chẳng hư vọng, huệ vô đảo
Thiệt trí bình đẳng, huệ thanh tịnh
Đấng huệ tối thắng nói như vậy.

Thưa chư Phật tử ! Thế nào là đại Bồ
Tát chí nhứt thiết xứ hồi hướng ?

Đại Bồ Tát này lúc tu tập tất cả thiện
căn tự nghĩ rằng : Nguyên năng lực của
thiện căn công đức này đến tất cả chỗ.

Ví như thiệt tế không chỗ nào là chẳng
đến, đến tất cả vật, đến tất cả thế gian, đến
tất cả chúng sanh, đến tất cả quốc độ, đến
tất cả pháp, đến tất cả không gian, đến tất
cả thời gian, đến tất cả hữu vi và vô vi, đến
tất cả ngôn ngữ âm thanh.

Nguyên thiện căn này cũng như vậy, đến
khắp mọi chỗ của tất cả Như Lai, cúng

dường tất cả chư Phật trong ba thời, chư Phật quá khứ nguyện hạnh đều viên mãn, chư Phật vị lai đầy đủ sự trang nghiêm, chư Phật hiện tại cùng quốc độ đạo tràng chúng hội cùng khắp tất cả hư không pháp giới.

Nguyện do tín giải oai lực lớn, do trí huệ rộng lớn không chướng ngại, do tất cả thiện căn đều hồi hướng, nên dùng những đồ cúng dường như của chư Thiên để dâng lên chư Phật, khắp vô lượng vô biên thế giới.

Đại Bồ Tát lại nghĩ rằng : Chư Phật Thế Tôn cùng khắp tất cả hư không pháp giới, những hạnh nghiệp tạo ra bất khả thuyết thế giới ở mười phương, bất khả thuyết Phật độ, Phật cảnh giới, các loại thế giới, vô lượng thế giới, thế giới xoay chuyển, thế giới nghiêng, thế giới úp, thế giới ngửa.

Trong tất cả thế giới như vậy, Chư Phật hiện tại trụ thế thị hiện những thần thông biến hóa.

Trong những thế giới đó, có Bồ Tát dùng sức thắng giải vì những chúng sanh đáng được giáo hóa mà khắp khai thị vô lượng thần lực tự tại của Như Lai, pháp thân đến khắp không sai biệt, bình đẳng vào khắp tất cả pháp giới, thân Như Lai tạng bất sanh bất diệt, dùng phương tiện thiện xảo hiện

khắp thế gian chúng pháp thiết tánh, vì vượt hơn tất cả vậy, vì được sức bất thối vô ngại vậy, vì sanh ở trong tri kiến vô ngại đức tánh rộng lớn của Như Lai.

Thưa chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem tất cả thiện căn của mình vun trồng, nguyện ở nơi chư Phật như vậy, dùng hoa đẹp, hương thơm, tràng hoa, lọng, tràng phan, y phục, đèn đuốc và tất cả những đồ trang nghiêm khác đều dâng lên đức Phật. Nơi tượng Phật, tháp Phật cũng đều cúng dường như vậy.

Đem thiện căn này hồi hướng như vậy : Những là bất loạn hồi hướng, nhứt tâm hồi hướng, tự ý hồi hướng, tôn kính hồi hướng, bất động hồi hướng, vô trụ hồi hướng, vô y hồi hướng, không tâm chúng sanh hồi hướng, không tâm đua tranh hồi hướng, tâm tịch tịnh hồi hướng.

Đại Bồ Tát lại nghĩ rằng : Khắp không gian, tột thời gian, trong tất cả kiếp, chư Phật Thế Tôn được Nhứt thiết trí thành đạo Bồ đề, có vô lượng danh tự sai biệt. Trong những lúc hiện thành bậc Chánh Giác trọn đều trụ thọ tận thuở vị lai. Chư Phật đều dùng pháp giới trang nghiêm mà trang nghiêm thân mình, đạo tràng chúng hội

khắp cùng pháp giới tất cả quốc độ, tùy lúc xuất thế mà làm Phật sự.

Tất cả chư Phật Như Lai như vậy, tôi đem thiện căn đều hồi hướng khắp cả. Nguyên dùng vô số lọng thơm, tràng thơm, phan thơm, trướng thơm, lưới thơm, tượng thơm, ánh sáng thơm, ngọn lửa thơm, mây thơm, tòa thơm, chỗ kinh hành thơm, chỗ ở thơm, thế giới thơm, núi thơm, biển thơm, sông thơm, cây thơm, y phục thơm, hoa sen thơm, cung điện thơm... mỗi thứ đều vô số. Lại dùng vô lượng lọng hoa nhĩ đến vô lượng cung điện hoa. Lại dùng vô biên lọng tràng hoa nhĩ đến vô biên cung điện tràng hoa. Lại dùng vô đẳng lọng hương thoa nhĩ đến vô đẳng cung điện hương thoa. Lại dùng bất khả số lọng hương bột nhĩ đến bất khả số cung điện hương bột. Lại dùng bất khả xưng lọng y phục nhĩ đến bất khả xưng cung điện y phục. Lại dùng bất khả tư lọng báu nhĩ đến bất khả tư cung điện lọng báu. Lại dùng bất khả lượng đèn sáng nhĩ đến bất khả lượng cung điện đèn sáng. Lại dùng bất khả thuyết lọng đồ trang nghiêm nhĩ đến bất khả thuyết cung điện đồ trang nghiêm. Lại dùng bất khả thuyết bất khả thuyết lọng ma ni bửu nhĩ đến bất khả thuyết bất khả thuyết cung điện ma ni bửu.

Trong mỗi mỗi cảnh giới như vậy đều có vô số lan can, vô số cung điện, vô số lầu các, vô số cửa cái, vô số cửa song, vô số hình bán nguyệt, vô số báu thanh tịnh, vô số đồ trang nghiêm.

Đem những vật cúng dường như vậy mà cung kính dung lên tất cả chư Phật đã kể ở trên.

Nguyện cho tất cả thế gian đều được thanh tịnh, tất cả chúng sanh đều được giải thoát trụ bậc Thập địa, trong tất cả pháp được pháp minh vô ngại, khiến tất cả chúng sanh đầy đủ thiện căn đều được điều phục, tâm họ quảng đại vô lượng khắp cõi hư không, qua tất cả cõi mà không chỗ đến, vào tất cả cõi thật hành pháp lành, thường được thấy Phật vun trồng căn lành, thành tựu Đại thừa chẳng chấp trước các pháp, đủ các điều lành lập vô lượng hạnh, vào khắp vô biên pháp giới, thành tựu thần lực của chư Phật, được Phật trí.

Ví như vô ngã nhiếp khắp các pháp. Cũng vậy những căn lành của tôi nhiếp khắp tất cả chư Phật Như Lai vì đều cúng dường không sót vậy, nhiếp khắp tất cả vô lượng pháp vì đều có thể chứng ngộ vô ngại vậy, nhiếp khắp tất cả chúng Bồ Tát vì rất rảo đều đồng thiện căn vậy, nhiếp khắp tất

cả hạnh Bồ Tát vì bốn nguyên lực đều viên mãn vậy, nhiếp khắp tất cả Bồ Tát pháp minh vì rõ thấu các pháp đều vô ngại vậy, nhiếp khắp đại thần lực của chư Phật vì thành tựu vô lượng thiện căn vậy, nhiếp khắp các Phật lực vô úy vì phát tâm vô lượng viên mãn tất cả vậy, nhiếp khắp những tam muội biện tài đà la ni của Bồ Tát vì khéo có thể chiếu rõ pháp vô nhị vậy, nhiếp khắp phương tiện thiện xảo của chư Phật vì thị hiện đại thần lực của Như Lai vậy, nhiếp khắp tám tướng thành đạo của tam thế Phật vì cung kính cúng dường đều khắp cả vậy, nhiếp khắp tất cả thế giới mười phương vì nghiêm tịnh Phật sát đều rõ ràng vậy, nhiếp khắp tất cả kiếp rộng lớn vì xuất hiện trong đó tu Bồ Tát hạnh không đoạn tuyệt vậy, nhiếp khắp tất cả mọi loài vì đều hiện thọ sanh trong đó vậy, nhiếp khắp tất cả chúng sanh giới vì đủ hạnh Phổ Hiền vậy, nhiếp khắp tất cả phiền não tập khí vì đều dùng phương tiện khiến thanh tịnh vậy, nhiếp khắp tất cả vô lượng căn tánh sai biệt của chúng sanh vì đều rõ biết vậy, nhiếp khắp tất cả tri giải sở dụng của chúng sanh vì khiến họ lìa tập nhiễm được thanh tịnh vậy, nhiếp khắp tất cả công hạnh giáo hóa chúng sanh vì tùy chỗ họ

đáng được độ mà hiện thân vậy, nhiếp khắp tất cả loài chúng sanh đáng được độ vì đều vào tất cả chúng sanh giới vậy, nhiếp khắp tất cả trí tánh Như Lai vì hộ trì tất cả Phật giáo vậy.

Lúc đại Bồ Tát đem những thiện căn hồi hướng như vậy, thời dùng vô sở đắc làm phương tiện, ở trong nghiệp chẳng phân biệt báo, ở trong báo chẳng phân biệt nghiệp. Dầu không phân biệt mà vào khắp pháp giới. Dầu vô sở tác mà luôn trụ thiện căn. Dầu vô sở khởi mà siêng tu thắng pháp. Chẳng tin các pháp mà có thể thâm nhập các pháp. Chẳng có nơi pháp mà thấy biết tất cả pháp. Hoặc làm hay chẳng làm đều bất khả đắc. Biết các pháp tánh luôn chẳng tự tại. Dầu đều thấy các pháp mà không sở kiến. Dầu biết khắp tất cả mà không sở tri.

Bồ Tát rõ thấu cảnh giới như vậy, biết tất cả pháp lấy như duyên làm căn bản, thấy pháp thân của chư Phật đến thiết tế ly nhiễm của tất cả pháp, hiểu rõ thế gian đều như biến hóa, thấu rõ chúng sanh chỉ là một pháp không có hai tánh, chẳng bỏ nghiệp cảnh, phương tiện thiện xảo nơi hữu vi giới hiển thị vô vi pháp, mà chẳng hoại

diệt tướng hữu vi, nơi vô vi giới hiển thị hữu vi pháp mà chẳng phân biệt tướng vô vi.

Bồ Tát quán sát tất cả pháp rốt ráo tịch diệt như vậy, thành tựu tất cả thiện căn thanh tịnh mà khởi tâm cứu hộ chúng sanh, trí huệ thấu suốt biết tất cả pháp, thường thích tu hành pháp là ngu si, đã thành tựu đủ công đức xuất thế, chẳng còn tu học pháp thế gian, được trí nhãn thanh tịnh là những si tối, dùng phương tiện khéo tu đạo hồi hướng.

Đại Bồ Tát đem các thiện căn hồi hướng như vậy, làm vừa lòng chư Phật, nghiêm tịnh tất cả Phật độ, giáo hóa thành tựu tất cả chúng sanh, thọ trì đầy đủ tất cả Phật pháp, làm phước điền tối thượng của tất cả chúng sanh, là Đạo Sư trí huệ của tất cả người hành đạo, là mặt nhật sáng của tất cả thế gian, mỗi mỗi thiện căn rộng khắp pháp giới đều có thể cứu hộ tất cả chúng sanh, đều khiến họ thanh tịnh có đủ công đức.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy, có thể hộ trì tất cả Phật chủng, có thể thành thực tất cả chúng sanh, có thể nghiêm tịnh tất cả quốc độ, có thể chẳng hư hoại tất cả hạnh nghiệp, có thể rõ biết tất cả pháp, có

thể bình đẳng quán sát các pháp vô nhị, có thể qua khắp thế giới mười phương, có thể rõ thấu thiết tế ly dục, có thể thành tựu tín giải thanh tịnh, có thể đầy đủ căn thân minh lợi.

Đây là đại Bồ Tát chí nhứt thiết xứ hồi hướng thứ tư.

Lúc đại Bồ Tát trụ bậc hồi hướng này được thân nghiệp đến tất cả chỗ vì có thể ứng hiện khắp tất cả thế giới vậy, được ngữ nghiệp đến tất cả chỗ vì thuyết pháp trong tất cả thế giới vậy, được ý nghiệp đến tất cả chỗ vì thọ trì tất cả Phật pháp vậy, được thần túc thông đến tất cả chỗ vì tùy theo tâm chúng sanh đều ứng đến vậy, được tùy chúng trí đến tất cả chỗ vì khắp có thể rõ thấu tất cả pháp vậy, được tổng trì biện tài đến tất cả chỗ vì đều tùy theo tâm chúng sanh khiến họ hoan hỷ vậy, được nhập pháp giới đến tất cả chỗ vì trong một chun lông vào khắp tất cả thế giới vậy, được biên nhập thân đến tất cả chỗ vì nơi một thân chúng sanh mà vào khắp thân của tất cả chúng sanh vậy, được phổ kiến kiếp đến tất cả chỗ vì trong mỗi mỗi kiếp thường thấy tất cả Phật vậy, được phổ kiến niệm đến tất cả chỗ vì trong mỗi mỗi niệm tất cả chư Phật đều hiện tiền vậy.

**Đại Bồ Tát được bậc Chí Nhứt Thiết Xứ
Hồi Hướng thời có thể đem thiện căn hồi
hướng như vậy.**

**Bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa oai
lực của đức Phật, quán sát khắp mười
phương rồi nói kệ rằng :**

**Tất cả những thế gian trong ngoài
Bồ Tát thấy đều không chấp trước
Chẳng bỏ hạnh lợi ích chúng sanh
Đại Sĩ tu hành trí như vậy.
Tất cả quốc độ ở mười phương
Tất cả vô y và vô trụ
Chẳng lấy những pháp mạng sống thấy
Cũng chẳng vọng khởi những phân biệt
Những chúng sanh trong mười phương cõi
Nhiếp khắp tất cả không để sót
Quán thể tánh kia không sở hữu
Chí nhứt thiết xứ khéo hồi hướng
Nhiếp khắp pháp hữu vi vô vi
Chẳng ở trong đó sanh vọng niệm
Nơi pháp thế gian cũng như vậy
Bực Chiêu Thế Đẳng được giác ngộ.
Bồ Tát tu hành những nghiệp hạnh
Phẩm thượng, trung, hạ đều sai khác
Đều đem thiện căn hồi hướng đến**

Tất cả chư Phật ở mười phương.
Bồ Tát hồi hướng đến bờ kia.
Theo Phật tu học đều thành tựu
Thường dùng diệu trí khéo tư duy
Thắng pháp hơn gian đều đầy đủ.
Thiện căn thanh tịnh khắp hồi hướng
Lợi ích chúng sanh thường chẳng bỏ
Đều khiến tất cả các chúng sanh
Thành đấng Chiêu Thế Đẳng vô thượng.
Chưa từng phân biệt chấp chúng sanh.
Cũng chẳng vọng tưởng nhớ các pháp
Dầu không nhiễm trước nơi thế gian
Cũng lại chẳng bỏ các hàm thức.
Bồ Tát thường thích pháp tịch diệt
Tùy thuận được đến cảnh Niết bàn.
Cũng chẳng bỏ rời đạo chúng sanh
Mà được trí vi diệu như vậy.
Bồ Tát chưa từng phân biệt nghiệp
Cũng chẳng chấp lấy các quả báo.
Tất cả thế gian từ duyên sanh
Chẳng rời hơn duyên thấy các pháp.
Cảnh giới như vậy đều thâm nhập
Chẳng ở trong đó khởi phân biệt.
Bực Điều Ngự Sư của chúng sanh
Nơi đây sáng tỏ khéo hồi hướng.

(1) Thế nào là đại Bồ Tát Vô tận công đức tạng hồi hướng.

Thưa chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này đem thiện căn do sám trừ những nghiệp chướng nặng mà phát sanh, thiện căn do lễ kính tam thế chư Phật mà phát sanh, thiện căn do khuyến thỉnh chư Phật thuyết pháp mà phát sanh, thiện căn do nghe Phật thuyết pháp siêng năng tu tập ngộ cảnh giới rộng lớn bất tư nghì mà phát sanh, thiện căn do lòng tùy hỷ những căn lành của tất cả Phật, của tất cả chúng sanh mà phát sanh, thiện căn do siêng năng tu tập căn lành vô tận của tam thế chư Phật mà phát sanh, thiện căn do lòng tùy hỷ trong khi biết những sự thành Phật thuyết pháp điều phục chúng sanh của tam thế chư Phật mà phát sanh, thiện căn do lòng tùy hỷ nơi sự sơ phát tâm đến thành Phật nhập Niết bàn, chánh pháp trụ thế đến diệt tận của tam thế chư Phật mà phát sanh. Vô lượng thiện căn quảng đại niệm cảnh giới của bất khả thuyết chư Phật và cảnh giới của Bồ Tát nhần đến cảnh giới Bồ đề vô ngại, phạm chỗ chứa hộp, phạm chỗ tin hiểu, phạm chỗ tùy hỷ, phạm chỗ viên mãn, phạm chỗ thành tựu, phạm chỗ tu

(1) Hán bộ quyển thứ hai mươi lăm.

hành, phạm chỗ chứng được, phạm chỗ tri giác, phạm chỗ nhiếp trì, phạm chỗ tăng trưởng, tất cả thiện căn đều đem hồi hướng trang nghiêm tất cả Phật độ.

Như chỗ sở hành của chư Phật trong tất cả thế giới nơi vô biên kiếp quá khứ. Những là vô lượng vô số thế giới chúng, chỗ Phật trí biết, chỗ Bồ Tát biết, chỗ đại tâm nhẫn thọ, cõi Phật trang nghiêm do nghiệp hạnh thanh tịnh cảm ra ứng theo chúng sanh thần lực của Như Lai thị hiện ra, tịnh nghiệp xuất thế của chư Phật làm thành, diệu hạnh của Phổ Hiền Bồ Tát hưng khởi. Trong đó, chư Phật thành đạo thị hiện những thần lực tự tại. Cũng trong đó, cùng tận thời vị lai, tất cả chư Phật Như Lai sẽ thành Phật đạo, sẽ được tất cả Phật độ công đức trang nghiêm thanh tịnh. Cùng tột pháp giới hư không giới, vô biên, vô tế, vô đoạn, vô tận đều từ trí huệ của Như Lai sanh ra, trang nghiêm với vô lượng diệu bửu.

Tất cả những hương trang nghiêm, hoa trang nghiêm, y phục trang nghiêm, công đức tạng trang nghiêm, Phật lực trang nghiêm, Phật độ trang nghiêm.

Nơi đây là chỗ ngự trị của đức Như Lai. Là chỗ cùng đồng ở của bất tư nghì chúng

thanh tịnh đồng duyên đồng hành, sẽ thành Chánh giác ở thời vị lai.

Đây là chỗ thành tựu của chư Phật, thế gian chẳng thấy được, tịnh nhãn của Bồ Tát mới có thể thấy.

Chư Bồ Tát này có đủ oai đức lớn đời trước đã vun trồng thiện căn, biết tất cả pháp như huyền như hóa, khắp thật hành những nghiệp thanh tịnh của Bồ Tát, nhập bất tư nghì tam muội tự tại, phương tiện thiện xảo có thể làm Phật sự, phóng Phật quang chiếu khắp thế gian không giới hạn.

Hiện tại tất cả chư Phật cũng đều trang nghiêm thế giới như vậy : Vô lượng hình tướng, vô lượng quang sắc, đều do công đức làm thành, có vô lượng hương, vô lượng báu, vô lượng cây, vô số trang nghiêm, vô số cung điện, vô số âm thanh.

Tùy thuận các bậc thiện tri thức có duyên đời trước thị hiện tất cả công đức trang nghiêm không cùng tận. Những là tất cả hương trang nghiêm, tràng hoa trang nghiêm, bửu trang nghiêm, phan trang nghiêm, lụa màu báu trang nghiêm, lan can báu trang nghiêm, vô số lưới vàng trang nghiêm, vô số sông trang nghiêm vô số mây trang nghiêm, vô số âm nhạc vi diệu.

Tất cả Phật độ mà Phật rõ biết, Phật tuyên nói, những là Phật độ trang nghiêm, Phật độ thanh tịnh, Phật độ bình đẳng, Phật độ tốt đẹp, Phật độ oai đức, Phật độ rộng lớn, Phật độ an lạc, Phật độ bất khả hoại, Phật độ vô tận, Phật độ vô lượng, Phật độ vô động, Phật độ vô úy, Phật độ quang minh, Phật độ không trái nghịch, Phật độ khả ái, Phật độ khắp soi sáng, Phật độ nghiêm túc, Phật độ rục rờ, Phật độ khéo đẹp, Phật độ dẽ nhứt, Phật độ thắng, thù thắng, tối thắng, cực thắng, Phật độ thượng, vô thượng, vô đẳng, vô tỷ, vô thí dụ.

Tất cả Phật độ trong ba thời có bao nhiêu sự trang nghiêm, đại Bồ Tát đem thiện căn của mình mà phát tâm hồi hướng. Nguyên dùng tất cả sự trang nghiêm của tất cả quốc độ trong ba thời mà trang nghiêm nơi một thế giới, cũng đều thành tựu, đều thanh tịnh, đều tu tập, đều hiển hiện, đều tốt đẹp, đều trụ trì.

Một thế giới được trang nghiêm như vậy, tất cả thế giới tận pháp giới hư không giới cũng trang nghiêm như vậy.

Đại Bồ Tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy : Nguyên tất cả Phật sát của tôi tu đều đầy đầy những bậc đại Bồ Tát. Những Bồ

Tát này thể tánh chơn thật, trí huệ thông đạt, khéo phân biệt được tất cả thế giới và chúng sanh giới, thâm nhập pháp giới và hư không giới, lìa bỏ ngu si, thành tựu niệm Phật, niệm Pháp chơn thật bất tư nghì, niệm Tăng vô lượng đều cùng khắp, cũng niệm hạnh xả, pháp nhứt viên mãn, trí quang chiếu khắp, chỗ thấy vô ngại, từ vô đắc mà sanh và sanh các Phật pháp, là ông chủ thiện căn thắng thượng của đại chúng, phát sanh tâm Vô thượng Bồ đề, trụ nơi Phật lực, hướng đến Phật trí, phá ma nghiệp, tịnh chúng sanh, thâm nhập pháp tánh, lìa hẳn điên đảo, thiện căn đại nguyện đều chẳng lường.

Chúng đại Bồ Tát như trên đây đầy đầy trong quốc độ của tôi tu.

Những bậc Bồ Tát sanh chỗ như vậy, có đức như vậy, luôn thật hành Phật sự, được Phật Bồ đề quang minh thanh tịnh, đủ trí pháp giới, hiện sức thần thông một thân đầy khắp pháp giới, có trí huệ lớn vào cảnh giới sở hành của Nhứt thiết trí, có thể phân biệt vô lượng vô biên pháp giới cú nghĩa, nơi tất cả cõi đều không chấp trước mà có thể hiện khắp tất cả Phật độ, lòng như hư không chẳng y tựa mà có thể phân biệt tất cả pháp giới có thể khéo nhập xuất những tam muội rất sâu bất tư nghì, đến Phật trí,

trụ Phật độ, được Phật lực khai thị diễn thuyết vô số pháp mà vẫn vô úy, tùy thuận thiện căn của tam thế chư Phật, chiếu khắp Phật pháp giới, đều có thể thọ trì tất cả Phật pháp, biết vô số ngôn ngữ, khéo hay diễn nói bất tư nghi âm thanh sai khác, vào nơi bậc Phật tự tại vô thượng, đi khắp tất cả thế giới mười phương mà không bị chướng ngại, thật hành pháp vô tránh, vô y, vô phân biệt, tu tập thêm rộng tâm Bồ đề, được trí thiện xảo khéo biết cú nghĩa có thể theo thứ đệ mà khai thị diễn thuyết.

Nguyện được chư đại Bồ Tát như trên đây trang nghiêm cõi nước của tôi tu.

Thưa chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem những thiện căn mà phương tiện hồi hướng tất cả Phật, phương tiện hồi hướng tất cả Bồ Tát, phương tiện hồi hướng tất cả Như Lai, phương tiện hồi hướng Phật Bồ đề, phương tiện hồi hướng tất cả nguyện rộng lớn, phương tiện hồi hướng tất cả đạo xuất yếu, phương tiện hồi hướng thanh tịnh tất cả chúng sanh giới, phương tiện hồi hướng nơi tất cả thế giới thường thấy chư Phật hiện ra đời, phương tiện hồi hướng thường thấy Như Lai thọ mạng vô lượng, phương tiện hồi hướng thường thấy chư Phật cùng khắp pháp giới chuyển Pháp luân vô ngại bất thối.

Lúc đại Bồ Tát đem những thiện căn hồi hướng như vậy, vì vào khắp tất cả Phật độ nên tất cả cõi Phật đều thanh tịnh, vì đến khắp tất cả chúng sanh giới nên tất cả Bồ Tát thấy đều thanh tịnh, vì nguyện chư Phật xuất thế khắp tất cả thế giới nên tất cả pháp giới tất cả Phật độ đều có Phật thân xuất hiện.

Đại Bồ Tát dùng vô tỷ hồi hướng như vậy để đến Phật trí, lòng Bồ Tát rộng lớn như hư không không có hạn lượng, vào bất tư nghĩ, biết tất cả nghiệp và cùng quả báo thấy đều tịch diệt, tâm thường bình đẳng không có biên tế, có thể vào tất cả pháp giới.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy, thời chẳng phân biệt ngã cùng ngã sở, chẳng phân biệt Phật cùng Phật pháp, chẳng phân biệt cõi nước cùng nghiêm tịnh, chẳng phân biệt chúng sanh và điều phục, chẳng phân biệt nghiệp và quả báo, chẳng chấp nơi tư và chỗ khởi của tư, chẳng hoại nhưn, chẳng hoại quả, chẳng lấy sự, chẳng lấy pháp, chẳng cho rằng sanh tử có phân biệt, chẳng cho rằng Niết bàn thường tịch tịnh, chẳng cho rằng đức Như Lai chứng cảnh giới Phật, chẳng có chút pháp nào cùng ở với pháp.

Lúc đại Bồ Tát hồi hương như vậy, đem các thiện căn thí khắp chúng sanh quyết định thành thực, bình đẳng giáo hóa, không tướng, không duyên, không cần nhắc, không hư vọng, xa lìa tất cả phân biệt chấp trước.

Đại Bồ Tát hồi hương như vậy rồi, được vô tận thiện căn. Những là vì niệm tam thế chư Phật nên được vô tận thiện căn, vì niệm tất cả Bồ Tát nên được vô tận thiện căn, vì thanh tịnh Phật độ nên được vô tận thiện căn, vì tịnh chúng sanh giới nên được vô tận thiện căn, vì thâm nhập pháp giới nên được vô tận thiện căn, vì tu vô lượng tâm đồng hư không giới nên được vô tận thiện căn, vì hiểu sâu cảnh giới Phật nên được vô tận thiện căn, vì nơi Bồ Tát hạnh siêng tu tập nên được vô tận thiện căn, vì rõ thấu tam thế nên được vô tận thiện căn.

Lúc đại Bồ Tát đem tất cả thiện căn hồi hương như vậy, rõ chúng sanh giới không có chúng sanh, hiểu tất cả pháp không có thọ mạng, biết tất cả pháp không có tác giả, ngộ tất cả pháp không có ngã, rõ tất cả pháp không có giận hờn tranh cãi, quán tất cả pháp đều từ duyên khởi không có trụ xứ, biết tất cả vật đều không sở y, rõ tất cả cõi đều không sở trụ, quán tất cả Bồ Tát hạnh

cũng không xứ sở, thấy tất cả cảnh giới đều không sở hữu.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy, mắt tròn chẳng thấy Phật sát bất tịnh, cũng chẳng thấy chúng sanh dị tướng, không có chút pháp nào là sở nhập của trí, cũng không có chút trí nào nhập nơi pháp, hiểu thân Như Lai chẳng phải như hư không vì do vô lượng diệu pháp tất cả công đức mà được viên mãn, vì nơi tất cả chỗ khiến các chúng sanh chứa hợp thiện căn đều đầy đủ.

Đại Bồ Tát này ở trong mỗi niệm được bất khả thuyết bất khả thuyết Thập lực địa, đầy đủ tất cả phước đức, thành tựu thiện căn thanh tịnh làm phước điền của tất cả chúng sanh.

Đại Bồ Tát này thành tựu tạng công đức như ý, vì tùy chỗ cần dùng tất cả đồ thích ý thời đều được có đủ, vì tùy chỗ nào mà Bồ Tát này đặt chân đến đều có thể nghiêm tịnh tất cả Phật độ, khiến bất khả thuyết bất khả thuyết chúng sanh đều thanh tịnh cả, vì nhiếp thủ phước đức tu tập các công hạnh vậy.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy thời tu tất cả Bồ Tát hạnh, phước đức thù thắng, sắc tướng vô tỷ, oai lực quang minh đều siêu việt thế gian, ma và ma dân chẳng đối

lập được, đầy đủ thiện căn, thành tựu đại nguyên, tâm rộng rãi đồng Nhứt thiết trí, trong một niệm đều có thể cùng khắp vô lượng cõi Phật, trí lực vô lượng có thể rõ thấu tất cả cảnh giới Phật, với tất cả Phật được tín giải sâu, trụ nơi trí vô biên, tâm Bồ đề rộng lớn như pháp giới rớt rảo như hư không.

Đây gọi là đại Bồ Tát vô tận công đức tạng hồi hướng thứ năm.

Đại Bồ Tát trụ bậc hồi hướng này được mười thứ vô tận tạng sau đây :

Được kiến Phật vô tận tạng vì nơi một chân lông thấy vô số Phật xuất thế.

Được nhập pháp vô tận tạng vì dùng Phật trí lực quán tất cả pháp đều vào một pháp.

Được ức trì vô tận tạng, vì thọ trì tất cả Phật pháp không quên mất.

Được quyết định huệ vô tận tạng vì khéo biết tất cả Phật pháp bí mật phương tiện.

Được giải nghĩa thú vô tận tạng, vì khéo biết tế hạn lý thú của các pháp.

Được vô biên ngộ giải vô tận tạng vì dùng trí như hư không thông đạt tam thế tất cả pháp.

Được phước đức vô tận tạng, vì làm cho ý của tất cả chúng sanh được sung mãn chẳng cùng tận.

Được dũng mãnh trí giác vô tận tạng vì đều có thể trừ diệt sự ngu si của tất cả chúng sanh.

Được quyết định biện tài vô tận tạng, vì diễn thuyết tất cả Phật pháp bình đẳng khiến các chúng sanh đều hiểu rõ.

Được Thập lực vô úy vô tận tạng, vì đầy đủ Bồ Tát hạnh, được ly cấu đến Nhứt thiết trí vô ngại.

Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa oai lực của Đức Phật quán sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

Bồ Tát thành tựu thâm tâm lực
Nơi các pháp được khắp tự tại
Do nơi phước khuyến thỉnh tùy hỉ
Phương tiện vô ngại khéo hồi hướng.
Tam thế tất cả chư Như Lai
Nghiêm tịnh Phật độ khắp thế gian
Tất cả công đức đều đầy đủ
Hồi hướng tịnh độ cũng như vậy.
Tam thế tất cả những Phật pháp
Bồ Tát thấy đều tư duy kỹ
Dùng tâm nhiếp lấy không để thừa

Như vậy trang nghiêm các Phật độ.
Cùng tận tam thế tất cả kiếp
Khen những công đức một Phật độ
Những kiếp số kia còn cùng tận.
Công đức Phật độ không cùng tận.
Như vậy tất cả những Phật độ
Những kiếp số kia còn cùng tận
Công đức Phật độ không cùng tận
Như vậy tất cả những Phật độ
Bồ Tát đều thấy không còn thừa
Đều đem trang nghiêm một cõi Phật
Tất cả Phật độ đều như vậy.
Có những Phật tử tâm thanh tịnh
Đều từ Phật pháp mà hóa sanh
Tất cả công đức trang nghiêm tâm.
Tất cả Phật độ đều sung mãn.
Chư Bồ Tát kia đều đầy đủ
Vô lượng tướng hảo trang nghiêm thân
Biện tài diễn thuyết khắp thế gian
Ví như biển cả không cùng tận.
Bồ Tát an trụ các tam muội.
Tất cả công hạnh đều đầy đủ
Tâm đó thanh tịnh không ai sánh
Quang minh chiếu khắp mười phương cõi.
Những Phật độ như vậy không thừa.
Chư Bồ Tát đây đều đầy đủ

Chưa từng nhớ tưởng Thanh Văn thừa
Lại cũng chẳng cầu Duyên Giác đạo.
Bồ Tát tâm thanh tịnh như vậy
Thiện căn hồi hướng khắp quần sanh
Muốn khiến tất cả thành chánh đạo
Rõ biết đầy đủ các Phật pháp.
Mười phương tất cả các ma oán
Bồ Tát oai lực đều phá trừ
Trí huệ dũng mãnh không ai hơn.
Quyết định tu hành pháp rốt ráo.
Bồ Tát dùng sức đại nguyện này
Tất cả hồi hướng không chướng ngại
Vào nơi vô tận công đức tạng
Khứ, lai, hiện tại luôn vô tận.
Bồ Tát khéo quán các hành pháp
Rõ thấu tánh nó chẳng tự tại
Đã biết các pháp tánh như vậy
Chẳng vọng lấy nghiệp và quả báo.
Không có pháp sắc pháp vô sắc
Cũng không pháp tướng pháp vô tướng
Pháp có pháp không thấy đều không
Rõ biết tất cả vô sở đắc.
Tất cả các pháp nhơn duyên sanh
Thể tánh chẳng có cũng chẳng không.
Mà nơi nhơn duyên và sanh khởi
Trong đó trọn hẵn không chấp trước.

Những ngôn ngữ của các chúng sanh
Trong đó rốt ráo vô sở đắc.
Rõ biết danh tướng đều phân biệt.
Hiểu rõ các pháp đều vô ngã.
Như tánh chúng sanh vốn tịch diệt
Như vậy rõ biết tất cả pháp
Tam thế nhiếp lấy không thừa sót
Quốc độ các nghiệp đều bình đẳng.
Dùng trí như vậy mà hồi hướng.
Tùy chỗ ngộ hiểu phước nghiệp sanh
Những phước tướng này như chỗ hiểu
Há lại trong đó có sở đắc.
Hồi hướng như vậy tâm vô cấu
Trọn chẳng cân lường các pháp tánh
Rõ pháp tánh đó đều phi tánh.
Chẳng trụ thế gian cũng chẳng xuất.
Tất cả công hạnh những thiện nghiệp.
Đều đem hồi hướng các quần sanh.
Đều rõ thấu cả chơn tánh kia
Tất cả phân biệt đều trừ bỏ.
Tất cả những kiến chấp hư vọng
Thảy đều trừ bỏ không để sót
Rời những nhiệt não thường thanh lương
Trụ nơi vực giải thoát vô ngại.
Bồ Tát chẳng hoại tất cả pháp
Cũng chẳng diệt hoại các pháp tánh

Hiểu rõ các pháp như bóng vang
 Đôi với tất cả đều vô trước.
 Rõ những chúng sanh suốt tam thế
 đều từ nhơn duyên hòa hiệp khởi
 Cũng biết tâm thích và tập khí
 Chưa từng hoại diệt tất cả pháp.
 Rõ thấu nghiệp tánh chẳng phải nghiệp
 Mà cũng chẳng trái các pháp tướng
 Lại cũng chẳng hoại nghiệp quả báo
 Nói các pháp tánh từ duyên khởi
 Rõ biết chúng sanh không có sanh
 Cũng không chúng sanh bị lưu chuyển
 Không thiệt chúng sanh nói đến được
 Chỉ dựa thế tục giả tuyên nói.

Thế nào là đại Bồ Tát tùy thuận kiên cố
 nhứt thiết thiện căn hồi hướng ?

Thừa chur Phật tử ! Bực Bồ Tát này hoặc
 làm Đế Vương ngự nơi đại quốc, có oai đức
 lớn danh chấn thiên hạ, phạm các oán địch
 đều quy thuận, hiệu lệnh ban ra đều dựa
 theo chánh pháp, cầm một cây lọng che mát
 mười phương, đi khắp cõi nước không bị
 trở ngại, dầu vấn lụa ly cấu, tự tại đôi với
 các pháp, người thấy đều phục tùng. Chẳng
 cần đến hình phạt, chỉ dùng đức cảm hóa.
 Dùng pháp Tứ nhiếp, nhiếp các chúng sanh.
 Làm Chuyển Luân Vương châu cấp tất cả.

Đại Bồ Tát an trụ công đức tự tại như vậy. Có đông quyền thuộc chẳng ai làm trở ngại phá hoại được. Là khỏi lỗi lầm người thấy không nhàm, phước đức trang nghiêm tướng hảo viên mãn. Được thân na la diên kiên cố có đại lực không ai khuất phục được. Được nghiệp thanh tịnh là các nghiệp chướng. Tu hành đầy đủ tất cả bố thí hoặc thí thực phẩm, hoặc thí xe cộ, hoặc thí y phục, hoặc thí tràng hoa, các thứ hương, giường ghế, nhà cửa, đèn đuốc, thuốc men, những khí cụ báu, xe báu, ngựa giỏi, voi hay đều hoan hỷ bố thí. Hoặc có kẻ đến xin ghế của vua ngự, hoặc xin lọng, phan, vật báu, đồ trang nghiêm, mào vua, minh châu, cả đến ngôi vua cũng sẵn sàng bố thí không hối tiếc.

Nếu thấy người bị cầm tù, liền xả thí của cải quyền thuộc hoặc đến thân mình để giải cứu. Nếu thấy kẻ tử thù, liền xả thân thế mạng. Có ai đến xin bất luận vật gì nơi thân : Mắt, tai, mũi, lưỡi, da, thịt, xương, tủy, dầu, mặt, tay, chân, tạng, phủ v.v... đều vui lòng thí xả.

Hoặc vì cầu thỉnh pháp vị tăng hữu mà gieo mình vào hầm lửa. Hoặc vì hộ trì chánh pháp mà đem thân nhận thọ tất cả sự khổ độc. Hoặc vì cầu chánh pháp nhận

đến một chữ mà có thể thí xả tất cả sở hữu. Thường đem chánh pháp giáo hóa chúng sanh, khiến tu hạnh lành lìa bỏ điều ác. Nếu thấy kẻ giết hại, thời dùng tâm từ cứu vớt khiến bỏ nghiệp ác.

Nếu thấy đức Như Lai thành Đẳng Chánh Giác thời truyền rao ca ngợi cho mọi nơi đều được hay biết, hoặc thí đất để xây dựng Tăng đường, điện nhà, vì chúng sanh mà cúng dường thờ phụng đức Phật.

Lúc đại Bồ Tát bố thí như vậy, phát tâm khéo nhiếp thọ đều đem hồi hướng cả.

Những là khéo nhiếp sắc, thọ, tưởng, hành, thức tùy thuận kiên cố tất cả thiện căn. Khéo nhiếp đồ cần dùng tùy thuận kiên cố tất cả thiện căn. Khéo nhiếp huệ thí tùy thuận kiên cố tất cả thiện căn.

Đại Bồ Tát bố thí tài vật thân mạng thứ nào cũng đến số vô lượng vô biên, đem thiện căn đó hồi hướng như vậy :

Như lúc bố thí thức ăn, lòng Bồ Tát thanh tịnh đối với vật bố thí, không tham trước, không bồn xển luyến tiếc, cầu nguyện cho tất cả chúng sanh được món ăn trí huệ, tâm được vô ngại rõ biết tánh chất của thức ăn nên không tham trước, chỉ thích món ăn pháp hỷ xuất ly, đầy đủ trí

huệ dùng pháp kiên trụ nhiếp thủ thiện căn, pháp thân và trí thân thanh tịnh du hành. Vì từ tâm làm phước điền cho chúng sanh mà thị hiện thọ đoàn thực. Đây là Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, lúc bố thí thức ăn.

Đại Bồ Tát lúc bố thí thức uống, đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh uống nước pháp vị, siêng năng tu tập đầy đủ Bồ Tát đạo, dứt sự khát ái thế gian, thường cầu Phật trí, lìa cảnh dục được sự vui pháp hỷ. Từ nơi pháp thanh tịnh sanh ra thân mình, thường dùng tam muội mà điều nhiếp tâm mình. Vào biển trí huệ, nổi mây pháp lớn, xối mưa pháp lớn. Đây là đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, lúc bố thí thức uống.

Đại Bồ Tát lúc bố thí những thứ uống ăn thượng vị thanh tịnh có thể làm cho thân tứ đại điều hòa tráng kiện, da thưa tươi nhuận, căn khiếu minh mẫn, tạng phủ mạnh tốt, không nhiễm độc, không nhuốm bệnh, luôn được an vui, trong lòng thanh tịnh thường hoan hỷ, đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh được đầy đủ cam lồ tối thượng vị. Nguyện cho tất cả

chúng sanh được pháp trí vị rõ biết nghiệp dụng của tất cả vị. Nguyên cho tất cả chúng sanh được vô lượng pháp vị rõ thấu pháp giới an trụ trong thành trì đại pháp thiết tế. Nguyên cho tất cả chúng sanh làm mây đại pháp khắp cả pháp giới rưới pháp vô giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh. Nguyên cho tất cả chúng sanh được thắng trí vị, pháp hỷ vô thượng sung mãn thân tâm. Nguyên cho tất cả chúng sanh không tham trước tất cả thượng vị, chẳng nhiễm tất cả vị thế gian, thường siêng tu tập tất cả Phật pháp. Nguyên tất cả chúng sanh được pháp nhứt vị rõ các Phật pháp đều không sai khác. Nguyên tất cả chúng sanh được vị tối thắng trọn không thối chuyển nơi Nhứt thiết trí. Nguyên cho tất cả chúng sanh được vào pháp vị bình đẳng của chư Phật đều có thể phân biệt được tất cả những căn tánh. Nguyên cho tất cả chúng sanh thêm lớn pháp vị thường được đầy đủ Phật pháp vô ngại. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí thượng vị đem thiện căn hồi hướng, khiến tất cả chúng sanh siêng tu phước đức đều được đầy đủ trí thân vô ngại.

Đại Bồ Tát lúc bố thí xe cộ, đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh đều được đầy đủ Nhứt thiết trí ngôi xe Đại thừa, xe bất hoại, xe tôi thắng, xe tôi thượng, xe tốt tạt, xe đại lực, xe phước đức đầy đủ, xe xuất thế, xe xuất sanh vô lượng Bồ Tát. Đây là đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng lúc bố thí xe cộ.

Đại Bồ Tát lúc bố thí y phục đem các thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được y phục tầm quý để che thân họ, bỏ lìa tà đạo ác pháp, da thừa mịn màng, nhan sắc tươi sáng, thành tựu sự vui dẽ nhứt của Phật, được Nhứt thiết chủng trí. Đây là lúc đại Bồ Tát bố thí y phục đem thiện căn hồi hướng.

Đại Bồ Tát thường đem các thứ hoa thơm đẹp cúng dường chư Phật hiện tại, và cúng dường điện tháp thờ Phật, cũng cúng dường người thuyết pháp, Tỳ Kheo Tăng, chư Bồ Tát, các thiện trí thức, hàng Thanh Văn, Độc Giác, cha mẹ, Sư Trưởng, nhần đến kẻ nghèo cùng cô cút.

Lúc bố thí, Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh đều được hoa tam muội của Phật có thể đơm nở tất cả

pháp. Nguyên tất cả chúng sanh đều được như Phật, ai xem thấy cũng đều hoan hỉ không chán. Nguyên tất cả chúng sanh tâm không động loạn, chỗ thấy đều thuận hiệp. Nguyên tất cả chúng sanh làm đủ những nghiệp hạnh rộng lớn thanh tịnh. Nguyên tất cả chúng sanh luôn nhớ thiện hữu lòng không dối dờ. Nguyên tất cả chúng sanh như thuốc A già đà có thể trừ tất cả độc phiền não. Nguyên tất cả chúng sanh trọn nên đại nguyện đều thành bậc Pháp Vương vô thượng. Nguyên tất cả chúng sanh phóng trí quang phá tối ngu si. Nguyên tất cả chúng sanh đầy đủ trí giác. Nguyên tất cả chúng sanh gặp thiện trí thức thành tựu đầy đủ tất cả thiện căn. Đây là lúc đại Bồ Tát bố thí hoa đẹp đem thiện căn hồi hướng khiến chúng sanh được trí huệ thanh tịnh vô ngại.

Lúc bố thí tràng hoa, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyên cho tất cả chúng sanh được người thích thấy, người thấy đều mến kính, thân thiện, khát ngưỡng, người thấy đều trừ sự ưu phiền, được hoan hỷ, lìa ác, thường được gần gũi chư Phật, được Nhứt thiết trí. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí tràng hoa đem thiện căn hồi hướng.

Lúc bố thí các thứ hương, đại Bồ Tát hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh được đầy đủ giới hương, được giới hạnh chẳng kém thiếu, chẳng tạp, chẳng nhiễm ô, chẳng hôi hạp, được giới hạnh là triền phược, không nhiệt nảo, không sai phạm, được giới vô biên, giới xuất thế, giới Bồ Tát Ba la mật. Nguyện tất cả chúng sanh do giới hạnh này mà đều được thành tựu giới thân của chư Phật. Đây là lúc đại Bồ Tát bố thí các thứ hương đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh đều được viên mãn giới tự vô ngại.

Lúc đại Bồ Tát bố thí hương thoa, đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh được thí hương xông khắp đều có thể huệ xả tất cả sở hữu. Nguyện cho tất cả chúng sanh được giới hương xông khắp đều được tịnh giới rốt ráo của Như Lai.

Nguyện cho tất cả chúng sanh được nhận hương xông khắp là bỏ tâm hiểm hại. Nguyện cho tất cả chúng sanh được tinh tấn hương xông khắp thường mặc mao giáp tinh tấn Đại thừa. Nguyện cho tất cả chúng sanh được định hương xông khắp an trụ

nơi chánh định hiện tiền của chư Phật. Nguyên cho tất cả chúng sanh được huệ hương xông khắp trong một niệm được thành Trí Vương vô thượng. Nguyên cho tất cả chúng sanh được pháp hương xông khắp nơi pháp vô thượng được vô úy. Nguyên cho tất cả chúng sanh được đức hương xông khắp thành tựu hương đại công đức. Nguyên cho tất cả chúng sanh được Bồ đề hương xông khắp được Phật Thập lực đến nơi bờ kia. Nguyên cho tất cả chúng sanh được hương bạch pháp thanh tịnh xông khắp dứt hẳn tất cả pháp bất thiện. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí hương thoa đem thiện căn hồi hướng.

Lúc bố thí giường ghế, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyên cho tất cả chúng sanh được giường ghế chư Thiên và chúng trí huệ lớn. Nguyên cho tất cả chúng sanh được giường ghế Thánh Hiền bỏ ý phàm phu trụ tâm Bồ đề. Nguyên cho tất cả chúng sanh được giường ghế an lạc lìa hẳn tất cả khổ não sanh tử. Nguyên cho tất cả chúng sanh được giường ghế rốt ráo thấy thân thông tự tại của Phật. Nguyên cho tất cả chúng sanh được giường ghế bình đẳng, luôn huân tu

khắp tất cả pháp lành. Nguyên cho tất cả chúng sanh được giường ghế tối thắng đủ nghiệp thanh tịnh, thế gian không sánh kịp. Nguyên cho tất cả chúng sanh được giường ghế an ổn chúng pháp chơn thiết rốt ráo đầy đủ. Nguyên cho tất cả chúng sanh được giường ghế thanh tịnh tu tập tịnh trí của Như Lai. Nguyên cho tất cả chúng sanh được an trụ nơi giường ghế, được hàng thiện tri thức luôn theo che chở. Nguyên cho tất cả chúng sanh được giường ghế sư tử thường nằm nghiêng hông mặt như Phật. Đây là lúc đại Bồ Tát bố thí giường ghế đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh tu tập chánh niệm khéo thủ hộ các căn.

Lúc đại Bồ Tát bố thí phòng nhà đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyên cho tất cả chúng sanh đều được an trụ Phật độ thanh tịnh, siêng năng tu tập tất cả công đức, an trụ cảnh giới tam muội thậm thâm, rời bỏ tất cả chỗ chấp trước, rõ chỗ trụ đều là vô sở hữu, lìa thế gian mà trụ nơi Nhứt thiết trí, nhiếp lấy chỗ trụ của Phật, trụ nơi đạo rốt ráo, nơi chốn an vui, luôn trụ nơi thiện căn thanh tịnh đệ nhứt, trọn chẳng rời bỏ chỗ trụ Vô thượng của Phật. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí phòng nhà đem thiện căn hồi hướng, vì

muốn lợi ích tất cả chúng sanh tùy chỗ họ đáng được độ mà tư duy cứu hộ.

Lúc đại Bồ Tát bố thí chỗ ở, đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh thường được lợi lành lòng họ an vui. Nguyện cho tất cả chúng sanh y tựa đức Phật mà trụ, y tựa đại trí mà trụ, y tựa thiện trí thức mà trụ, y tựa tôn thắng mà trụ, y tựa thiện hạnh mà trụ, y tựa đại từ mà trụ, y tựa đại bi mà trụ, y tựa sáu môn Ba la mật mà trụ, y tựa đại Bồ đề tâm mà trụ, y tựa Bồ Tát đạo mà trụ. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí chỗ ở đem thiện căn hồi hướng để cho tất cả phước đức được thanh tịnh, rốt ráo thanh tịnh, trí thanh tịnh, đạo thanh tịnh, pháp thanh tịnh, giới thanh tịnh, chí nguyện thanh tịnh, tín giải thanh tịnh, tất cả thần thông công đức thanh tịnh.

Đại Bồ Tát lúc bố thí các thứ đèn sáng : Đèn tô, đèn dầu, đèn báu, đèn ma ni, đèn sơn, đèn lửa, đèn trầm thủy, đèn chiên đàn, tất cả đèn thơm, đèn vô lượng màu sắc sáng chói..., vì muốn lợi ích tất cả chúng sanh, vì muốn nhiếp thọ tất cả chúng sanh, nên đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được vô lượng quang chiếu khắp chánh pháp của

chư Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được thanh tịnh quang soi thấy sắc cực vi tế của thế gian. Nguyên tất cả chúng sanh được ly tế quang rõ biết chúng sanh giới rộng không vô sở hữu. Nguyên tất cả chúng sanh được vô biên quang, thân phóng ánh sáng vi diệu chiếu khắp tất cả. Nguyên tất cả chúng sanh được phổ chiếu quang, tâm không thối chuyển đối với Phật pháp. Nguyên tất cả chúng sanh được Phật tịnh quang, thấy đều hiển hiện trong tất cả cõi. Nguyên tất cả chúng sanh được vô ngại quang, một ánh sáng chiếu khắp pháp giới. Nguyên tất cả chúng sanh được vô đoạn quang, ánh sáng chiếu các Phật độ chẳng gián đoạn. Nguyên tất cả chúng sanh được trí tràng quang chiếu khắp thế gian. Nguyên tất cả chúng sanh được vô lượng sắc quang chiếu tất cả cõi thị hiện thần lực. Đây là lúc đại Bồ Tát bố thí các thứ đèn sáng đem thiện căn hồi hướng như vậy không bị chướng ngại, khiến khắp chúng sanh an trụ trong thiện căn.

Lúc bố thí thuốc men, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyên tất cả chúng sanh rốt ráo ra khỏi những phiền não. Nguyên tất cả chúng sanh lìa hẳn thân bệnh được thân Như Lai.

Nguyện tất cả chúng sanh làm thuốc hay, dứt trừ tất cả bệnh bất thiện. Nguyện tất cả chúng sanh thành thuốc A già đà an trụ bực bất thối. Nguyện tất cả chúng sanh thành thuốc Như Lai có thể nhổ tất cả tên độc phiền não. Nguyện tất cả chúng sanh gần gũi Hiền Thánh dứt trừ phiền não tu hạnh thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh làm vị Dược Vương trừ hẳn các bệnh chẳng cho tái phát. Nguyện tất cả chúng sanh làm cây thuốc bất hoại có thể chữa lành tất cả loài. Nguyện tất cả chúng sanh được ánh sáng Nhứt thiết trí nhổ tên các bệnh tật. Nguyện tất cả chúng sanh khéo hiểu phương thuốc thế gian chữa trị cho những người bệnh. Vì muốn lợi ích cho tất cả chúng sanh, nên lúc bố thí thuốc men, Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy.

Đại Bồ Tát lúc đem những khí cụ bằng thất bửu đựng đầy châu báu bố thí cúng dường chư Phật, chư Bồ Tát, các Thánh Tăng, cúng dường hàng Thanh Văn, Độc Giác, cha mẹ, Sư Trưởng, nhấn đến bố thí cho những kẻ nghèo cùng cô cút, chẳng chấp có vật thí người lãnh, tất cả thiện căn đều hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh thành tạng vô biên đồng như hư không, niệm lực

rộng lớn, có thể thọ trì trọn vẹn tất cả kinh sách thế gian và xuất thế gian không quên sót. Nguyên tất cả chúng sanh thành khí cụ thanh tịnh tổ ngộ được chánh pháp thâm thâm của chư Phật. Nguyên tất cả chúng sanh thành bửu khí vô thượng có thể thọ trì trọn vẹn tam thế Phật pháp. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu pháp khí rộng lớn của Như Lai dùng lòng tin bất hoại nhiếp thọ pháp Bồ đề của tam thế Phật. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu khí cụ bửu trang nghiêm tối thắng trụ tâm Bồ đề oai đức lớn. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu khí cụ làm chỗ tựa cho tất cả công đức, tin hiểu thanh tịnh đối với vô lượng trí huệ của Như Lai. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu khí cụ nhập Nhứt thiết trí rốt ráo giải thoát vô ngại của Như Lai. Nguyên tất cả chúng sanh được khí cụ Bồ Tát hạnh có thể làm cho mọi loài đều được an trụ Nhứt thiết trí. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu thắng công đức tam thế Phật tánh, có thể thọ trì pháp âm của chư Phật. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu khí cụ dung nạp tất cả Phật hội đạo tràng khắp pháp giới, làm thượng thủ ca ngời Phật và khuyến thỉnh chuyển pháp luân. Vì muốn tất cả chúng sanh đều được viên mãn hạnh

Phổ Hiền, nên lúc bố thí khí cụ, Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy :

(1) Đại Bồ Tát lúc bố thí các loại xe cộ, những là xe bằng vàng bạc thất báu, hoặc ngựa kéo hay voi kéo, trang nghiêm với những thứ châu ngọc vật báu, cúng dường lên chư Phật, hoặc dâng lên điện tháp thờ Phật, đem công đức này hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh đều biết cúng dường phước điền vô thượng, tin chắc rằng cúng Phật được vô lượng quả báo. Nguyện tất cả chúng sanh nhứt tâm hướng đến Phật, thường gặp vô lượng phước điền thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh không lẫn tiếc dôi với Như Lai, thành tựu trọn vẹn lòng đại xả. Nguyện tất cả chúng sanh ở chỗ chư Phật tu hành hạnh bố thí rời tâm Nhị thừa, đến được Nhứt thiết chủng trí vô ngại giải thoát của Như Lai. Nguyện tất cả chúng sanh ở chỗ chư Phật thật hành vô tận thí vào vô lượng công đức trí huệ của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh nhập thắng trí của Phật được thành bậc trí vương thanh tịnh vô thượng. Nguyện tất cả chúng sanh được thần thông vô ngại của Phật, muốn đến nơi nào đều tự tại cả. Nguyện tất cả chúng sanh thâm nhập Đại thừa được vô

(1) Hán bộ quyển hai mươi sáu.

lượng trí an trụ bất động. Nguyên tất cả chúng sanh đều có thể xuất sanh pháp Nhứt thiết trí làm phước điền vô thượng của hàng Nhơn, Thiên. Nguyên tất cả chúng sanh ở chỗ chư Phật không có tâm hiềm hận, siêng vun trồng căn lành thích cầu Phật trí. Nguyên tất cả chúng sanh nhiệm vụ có thể qua đến tất cả Phật độ, trong một sát na đi khắp pháp giới mà không mỏi nhọc. Nguyên tất cả chúng sanh được Bồ Tát tự tại thần thông, phần thân khắp pháp giới thân cận cúng dường tất cả Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được thân vô tỷ đến khắp mười phương vẫn không mỏi nhàm. Nguyên tất cả chúng sanh được thân quảng đại phi hành mau chóng, chỗ đến tùy ý trợn không lười trễ. Nguyên tất cả chúng sanh được oai lực tự tại rốt ráo của chư Phật, trong một sát na hiện Phật thần thông biến hóa khắp hư không giới. Nguyên tất cả chúng sanh tu hạnh an lạc tùy thuận tất cả Bồ Tát đạo. Nguyên tất cả chúng sanh được mau chóng thật hành rốt ráo Thập lực trí huệ thần thông. Nguyên tất cả chúng sanh bình đẳng vào khắp pháp giới. Nguyên tất cả chúng sanh không thôi chuyển hạnh Phổ Hiền đến bờ kia thành Nhứt thiết trí. Nguyên tất cả chúng sanh lên bậc trí huệ

vô tỷ tùy thuận pháp tánh thấy lý chơn thật. Đây là lúc cúng dường xe cộ cho chư Phật hoặc điện tháp thờ Phật, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy, vì muốn cho chúng sanh được Phật thừa rốt ráo giải thoát vô ngại.

Lúc bố thí các loại xe cộ cho chư Bồ Tát các thiện tri thức, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh tâm thường ghi nhớ lời dạy của thiện tri thức, chuyên cần gìn giữ chẳng để quên mất. Nguyện tất cả chúng sanh đồng được lợi ích như thiện tri thức, nhiếp khắp tất cả cùng đồng một thiện căn. Nguyện tất cả chúng sanh gần thiện tri thức tôn trọng cúng dường, xả trọn sở hữu để thuận theo lòng thiện tri thức. Nguyện tất cả chúng sanh được chí muốn lành chẳng rời thiện hữu. Nguyện tất cả chúng sanh thường được gặp gỡ các thiện tri thức, kính thờ chẳng trái lời dạy. Nguyện tất cả chúng sanh mến thích thiện tri thức, chẳng rời, chẳng hở, chẳng lầm lỗi. Nguyện tất cả chúng sanh có thể đem thân bố thí cho thiện tri thức tùy ý sai bảo chẳng hề trái nghịch. Nguyện tất cả chúng sanh được thiện tri thức nhiếp thọ tu tập đại từ xa là điều ác. Nguyện tất cả chúng

sanh theo thiện tri thức nghe chánh pháp của Phật dạy. Nguyên tất cả chúng sanh cùng thiện tri thức đồng một thiện căn đồng một nghiệp quả thanh tịnh, đồng một hạnh nguyện với chư Bồ Tát đến rốt ráo Thập lực. Nguyên tất cả chúng sanh đều có thể thọ trì pháp thiện tri thức đến được tất cả định huệ thần thông. Nguyên tất cả chúng sanh đều có thể thọ trì tất cả chánh pháp, tu tập các hạnh đến nơi bờ kia. Nguyên tất cả chúng sanh thừa nơi Đại thừa không bị chướng ngại thành tựu rốt ráo đạo Nhứt thiết trí. Nguyên tất cả chúng sanh đều được lên xe Nhứt thiết trí đến chỗ an ổn không bị thoái chuyển. Nguyên tất cả chúng sanh biết hạnh như thiết phàm nghe Phật pháp đều được rốt ráo trọn không quên sót. Nguyên tất cả chúng sanh được chư Phật nhiếp thọ được trí vô ngại. Nguyên tất cả chúng sanh được thần thông tự tại, phàm muốn đến chỗ nào, tùy niệm liền đến. Nguyên tất cả chúng sanh đều đi tự tại giáo hóa rộng khắp khiến đều an trụ nơi Đại thừa. Nguyên tất cả chúng sanh chỗ thật hành chẳng luống, chở chuyên bằng xe trí đến bờ rốt ráo. Nguyên tất cả chúng sanh được xe vô ngại, dùng trí vô ngại đến tất cả chỗ. Đây là lúc bố thí xe cộ cho các

thiện tri thức, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng vì muốn cho tất cả chúng sanh đầy đủ công đức đồng với Phật và Bồ Tát.

Lúc Bồ Tát bố thí xe báu cho chư Tăng, liền khởi tâm học tất cả hạnh bố thí, tâm trí huệ khéo rõ biết, tâm công đức thanh tịnh, tâm tùy thuận hạnh xả, tâm Tăng Bửu khó gặp, tâm tin sâu Tăng Bửu, tâm nhiếp trì chánh pháp, trụ nơi chí muốn thù thắng được chưa từng có làm hội đại thí, xuất sanh vô lượng công đức rộng lớn, tin sâu Phật pháp không bị ngăn trở phá hoại. Đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh vào khắp Phật pháp ghi nhớ chẳng quên. Nguyện tất cả chúng sanh rời pháp phạm ngu, vào chỗ Thánh Hiền. Nguyện tất cả chúng sanh mau vào ngôi Thánh có thể đem Phật pháp tuần tự dạy bảo. Nguyện tất cả chúng sanh được toàn thể thế gian tôn trọng, lời nói tất được tin dùng. Nguyện tất cả chúng sanh khéo vào tất cả pháp bình đẳng rõ biết pháp giới tự tánh không hai. Nguyện tất cả chúng sanh từ nơi trí cảnh Như Lai mà sanh, những người điều thuận theo làm quyến thuộc. Nguyện tất cả chúng sanh trụ pháp ly nhiễm dứt trừ tất cả trần cấu phiền não. Nguyện tất cả chúng sanh đều được thành

tự Tăng Bửu vô thượng lìa hạng phạm vào hàng Thánh. Nguyên tất cả chúng sanh siêng tu pháp lành được trí vô ngại đủ công đức vô thượng. Nguyên tất cả chúng sanh được tâm trí huệ chẳng chấp trước nơi thời gian, ở giữa chúng được tự tại như vua chúa. Nguyên tất cả chúng sanh ngồi xe trí huệ chuyển chánh pháp luân. Nguyên tất cả chúng sanh có đủ thần thông, trong khoảng một niệm có thể qua đến bất khả thuyết, bất khả thuyết thế giới. Nguyên tất cả chúng sanh thừa thân hư không được trí huệ vô ngại thấu suốt tất cả thế gian. Nguyên tất cả chúng sanh vào khắp chúng hội của chư Phật trong tất cả hư không giới và thành tựu đệ nhất Ba la mật. Nguyên tất cả chúng sanh được trí huệ thù thắng thân thể nhẹ nhàng có thể đến khắp tất cả Phật độ. Nguyên tất cả chúng sanh được thần túc thiện xảo vô biên tế, trong khoảng sát na hiện thân khắp mọi nơi. Nguyên tất cả chúng sanh được thân vô sở y dùng thần lực hiện khắp mọi nơi như bóng. Nguyên tất cả chúng sanh được thần lực tự tại bất tư nghi, tùy kẻ đáng được độ liền hiện ra trước họ mà giáo hóa điều phục. Nguyên tất cả chúng sanh được phương tiện vô ngại nhập pháp giới khoảng một niệm đi khắp

cõi nước mười phương. Đây là lúc bố thí xe báu cho chư Tăng đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh đều ngồi xe vô thượng trí thanh tịnh, chuyển pháp luân trí huệ vô ngại nơi tất cả thế gian.

Lúc đại Bồ Tát bố thí xe báu cho Thanh Văn và Độc Giác, liền khởi những tâm phước điền, công đức, tôn kính, tâm xuất sanh công đức trí huệ, tâm từ thế lực công đức của Như Lai sanh ra, tâm tu tập từ trăm ngàn ức na do tha kiếp, tâm có thể tu Bồ Tát hạnh nơi bất khả thuyết kiếp, tâm giải thoát tất cả sự hệ phược của ma, tâm trừ diệt tất cả ma quân, tâm huệ quang chiếu rõ pháp vô thượng.

Đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được thế gian tin là phước điền đệ nhất trọn đủ Đàn Ba la mật vô thượng. Nguyện tất cả chúng sanh rời bỏ lời nói vô ích thích ở một mình, tâm không có hai niệm. Nguyện tất cả chúng sanh thành phước điền thanh tịnh đệ nhất, nhiếp các chúng sanh khiến tu phước nghiệp. Nguyện tất cả chúng sanh thành vực sâu trí huệ có thể đem lại vô lượng vô số thiện quả cho chúng sanh. Nguyện tất cả chúng sanh trụ hạnh vô ngại

trọn đủ phước điền thanh tịnh đệ nhất. Nguyên tất cả chúng sanh trụ pháp vô tránh, rõ tất cả pháp đều vô sở tác, đều lấy vô tánh làm tánh. Nguyên tất cả chúng sanh thường được gần gũi phước điền vô thượng tu thành trọn đủ vô lượng phước đức. Nguyên tất cả chúng sanh có thể hiện vô lượng thần thông tự tại dùng phước điền thanh tịnh nhiếp các hàm thức. Nguyên tất cả chúng sanh trọn đủ vô tận công đức phước điền có thể đem quả Phật thừa đệ nhất cho các chúng sanh. Nguyên tất cả chúng sanh là phước điền chọn thiết thành Nhất thiết trí và phước tụ vô tận. Nguyên tất cả chúng sanh được pháp diệt tội, trọn thọ trì được cú nghĩa Phật pháp chưa từng nghe. Nguyên tất cả chúng sanh thường siêng nghe thọ tất cả Phật pháp và đều tỏ ngộ tất cả. Nguyên tất cả chúng sanh thường siêng nghe lãnh tất cả Phật pháp, tùy thuận diễn nói đúng như chỗ đã nghe. Nguyên tất cả chúng sanh tin hiểu tu hành theo Phật pháp, bỏ lìa tất cả chín mươi sáu phái ngoại đạo tà kiến. Nguyên tất cả chúng sanh thường gặp Hiền Thánh tăng trưởng những thiện căn tối thắng. Nguyên tất cả chúng sanh tâm thường tin ưa bậc trí huệ, cùng ở cùng vui với các

dáng Thánh triết. Nguyên tất cả chúng sanh nghe danh hiệu Phật đều được tận mắt thấy Phật không bỏ luống. Nguyên tất cả chúng sanh khéo phân biệt biết Phật pháp và đều có thể giữ gìn thọ trì tất cả. Nguyên tất cả chúng sanh luôn thích nghe tất cả Phật pháp thọ trì, đọc tụng, khai thị rõ ràng. Nguyên tất cả chúng sanh tin hiểu công đức chơn thật của Phật pháp, trọn bỏ sở hữu để cung kính cúng dường. Đây là lúc bố thí xe báu cho Thanh Văn, Độc Giác, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh đều được thành tựu trí huệ Thần thông thanh tịnh đệ nhất, tinh tấn tu hành được trí lực vô úy.

Đại Bồ Tát đem xe báu nhả đến bố thí cho những kẻ nghèo cùng cô cút, tùy họ cầu xin đều đem cho cả, lòng luôn hoan hỷ không nhàm mỏi mà còn bảo họ rằng đáng lẽ tôi phải tự mình mang đến phân phát cho các Ngài, không dám để các Ngài phải nhọc nhằn tìm đến. Đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyên tất cả chúng sanh ngồi xe pháp luân quảng đại vô ngại bất thối chẳng đến dưới cội cây Bồ đề bất tư nghi. Nguyên tất cả chúng sanh ngồi xe pháp trí thanh tịnh lớn, mãi mãi tu Bồ Tát hạnh không thối

chuyên. Nguyên tất cả chúng sanh ngồi xe tất cả pháp vô sở hữu là hẳn sự phân biệt chấp trước mà thường tu tập đạo Nhứt thiết trí. Nguyên tất cả chúng sanh ngồi xe chánh trực, không dua dối, qua đến các Phật độ tự tại vô ngại. Nguyên tất cả chúng sanh tùy thuận an trụ nơi xe Nhứt thiết trí cùng nhau hoan lạc nơi Phật pháp. Nguyên tất cả chúng sanh ngồi xe Bồ Tát hạnh thanh tịnh đầy đủ mười đạo xuất ly của Bồ Tát và vui nơi tam muội. Nguyên tất cả chúng sanh ngồi xe bốn bánh : nghĩa là ở quốc độ tốt, y tựa bậc Thiện nhơn, hợp phước đức thù thắng, phát thệ nguyện lớn, dùng bốn điều này thành tựu viên mãn tất cả Bồ Tát hạnh thanh tịnh. Nguyên tất cả chúng sanh được xe pháp quang chiếu khắp mười phương, tu học Phật trí lực. Nguyên tất cả chúng sanh ngồi xe Phật pháp rốt ráo đến bờ kia. Nguyên tất cả chúng sanh ngồi xe pháp chở những phước lành hiển bày đạo chơn chánh an ổn khắp mười phương. Nguyên tất cả chúng sanh ngồi xe đại thí bỏ lòng bợn xén. Nguyên tất cả chúng sanh ngồi xe tịnh giới trì vô biên giới hạnh thanh tịnh. Nguyên tất cả chúng sanh ngồi xe nhẫn nhục, rời lòng sân hận. Nguyên tất cả chúng sanh ngồi xe tinh tấn lớn, bền tu tập công hạnh thù thắng đến đạo Bồ đề.

Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe thiên định mau đến đạo tràng chứng trí Bồ đề. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe trí huệ phương tiện khéo Hóa thân khắp cả Phật độ trong pháp giới. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe Pháp Vương thành tựu vô úy luôn ban bố pháp Nhứt thiết trí khắp tất cả. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe trí huệ vô trước đều có thể vào khắp tất cả mười phương mà chẳng động chơn pháp tánh. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe Phật pháp thị hiện thọ sanh khắp mười phương cõi mà chẳng hư mất đạo Đại thừa. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe báu Nhứt thiết trí vô thượng, trọn đủ hạnh nguyện Phổ Hiền. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí các loại xe báu cho tất cả phước điền, đem thiện căn hồi hướng vì muốn cho chúng sanh đủ vô lượng trí, vui mừng hơn hờ rất ráo đều được xe Nhứt thiết trí.

Đại Bồ Tát bố thí tượng báu cùng mã báu, trang nghiêm với bành vàng, yên ngọc, giây vàng, lục lạc báu, cho cha mẹ, thiện hữu, nhấn đến kẻ nghèo cùng, không chút hồi tiếc, đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh ngồi xe điều thuận thêm lớn công đức của Bồ Tát.

Nguyện tất cả chúng sanh được xe thiện xảo, có thể tùy ý xuất sanh tất cả Phật pháp. Nguyện tất cả chúng sanh được xe tín giải chiếu khắp trí lực vô ngại của Như Lai. Nguyện tất cả chúng sanh được xe phát thu, có thể khắp phát hưng tất cả đại nguyện. Nguyện tất cả chúng sanh đầy đủ xe Ba la mật bình đẳng, trọn nên tất cả thiện căn bình đẳng. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu xe báu xuất sanh bửu trí vô thượng. Nguyện tất cả chúng sanh được xe Bồ Tát hạnh trang nghiêm nở bông tam muội của Bồ Tát. Nguyện tất cả chúng sanh được xe mau chóng vô biên trong vô số kiếp thanh tịnh tâm Bồ Tát, siêng tư duy rõ thấu các pháp. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu Đại thừa điều thuận tối thắng dùng phương tiện khéo trọn đủ Bồ Tát địa. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu Đại thừa kiên cố rất cao rộng có thể khắp chuyên chở tất cả chúng sanh đều được đến bậc Nhứt thiết trí. Đây là lúc bố thí voi, ngựa, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh đều được ngồi nơi xe vô ngại trí viên mãn Phật thừa.

Lúc bố thí các thứ tòa ngồi, hoặc bửu tòa sư tử vô lượng trang nghiêm dâng lên đức Phật, chư Bồ Tát, Thiện tri thức, Thánh

Tăng, Pháp sư, cha mẹ, tôn thân, Thanh Văn, Độc Giác, người xu hướng Bồ Tát thừa, hoặc tháp miếu của Như Lai, nhần đến kẻ nghèo cùng, tùy họ cần dùng thứ chi đều ban cho cả, Bồ Tát đem công đức này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh ngồi tòa Bồ đề đều có thể giác ngộ chánh pháp của chư Phật. Nguyện tất cả chúng sanh ngồi tòa tự tại được pháp tự tại có thể trừ dẹp các quân ma. Nguyện tất cả chúng sanh được tòa sư tử tự tại của Phật, được tất cả chúng sanh chiêm ngưỡng. Nguyện tất cả chúng sanh được bất khả thuyết bất khả thuyết tòa trang nghiêm báu đẹp tự tại giáo hóa chúng sanh. Nguyện tất cả chúng sanh được tòa thù thắng trong tất cả thế gian do thiện căn rộng lớn nghiêm sức. Nguyện tất cả chúng sanh được tòa rộng khắp bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới vô số kiếp khen ngợi vô tận. Nguyện tất cả chúng sanh được tòa phước đức thâm mật lớn, thân họ sung mãn tất cả pháp giới. Nguyện tất cả chúng sanh được bửu tòa bất tư nghì tùy bốn nguyện của họ mà ban bố pháp thí cho chúng sanh. Nguyện tất cả chúng sanh được tòa thiện diệu hiện bất khả thuyết thần thông của chư Phật. Nguyện tất cả chúng

sanh được tòa tất cả bửu, tòa tất cả hương, tòa tất cả hoa, tòa tất cả y phục, tòa tất cả tràng hoa, tòa tất cả ma ni, tòa tất cả lưu ly v.v... bất tư nghì bửu tòa, tòa vô lượng thế giới, tòa trang nghiêm thanh tịnh, tòa Kim cang thị hiện oai đức tự tại thành Vô thượng Chánh giác. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí bửu tòa đem thiện căn hồi hướng vì muốn cho chúng sanh được tòa đại Bồ đề xuất thế gian tự nhiên giác ngộ tất cả Phật pháp.

Lúc đại Bồ Tát với tâm thanh tịnh đem vô lượng bửu cái trang nghiêm thù thắng dâng cúng chư Phật, tháp miếu của chư Phật, hoặc vì pháp mà dâng cúng chư Bồ Tát, các thiện tri thức, đại Pháp sư, chư Tăng, cha mẹ, dâng cúng Phật pháp, bọc phát Bồ đề tâm, nhẫn đến kẻ nghèo cùng, tất cả thiện căn này đều hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh siêng tu thiện căn luôn được chư Phật che chở. Nguyện tất cả chúng sanh dùng công đức trí huệ làm lọng lìa hẳn tất cả phiền não. Nguyện tất cả chúng sanh dùng thiện pháp để tự che trừ diệt trần cấu nhiệt não thế gian. Nguyện tất cả chúng sanh được tạng trí huệ khiến đại chúng thích thấy tâm không

nhàm đủ. Nguyên tất cả chúng sanh dùng pháp lành tịch tịnh để tự che chở rốt ráo chẳng hoại Phật pháp. Nguyên tất cả chúng sanh khéo che thân mình rốt ráo được pháp thân thanh tịnh. Nguyên tất cả chúng sanh làm rộng to rộng che trùm thế gian với thập trí lực. Nguyên tất cả chúng sanh được diệu trí huệ không hề nhiễm trước. Nguyên tất cả chúng sanh được rộng ứng cúng thành phước điền thọ tất cả sự cúng dường. Nguyên tất cả chúng sanh được rộng tối thượng được vô thượng trí tự nhiên giác ngộ. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí rộng báu đem thiện căn hồi hướng khiến tất cả chúng sanh được rộng tự tại có thể giữ gìn tất cả thiện pháp, có thể dùng một cây rộng che trùm tất cả, hư không pháp giới, tất cả cõi nước, thị hiện thần thông tự tại không thôi chuyển, có thể trang nghiêm mười phương thế giới để cúng dường Phật, có thể dùng tràng phan tốt và báu cái đẹp cúng dường tất cả Phật, có thể được báu cái phổ trang nghiêm che khắp trọn vẹn tất cả Phật độ, được báu cái quảng đại che khắp chúng sanh khiến họ đối với Phật sanh lòng tín giải, khiến tất cả chúng sanh dùng bất khả thuyết báu cái cúng dường một đức Phật, với bất khả

thuyết đức Phật, cũng cúng dường như vậy, khiến tất cả chúng sanh được bửu cái Bồ đề rộng lớn che khắp tất cả Phật, khiến tất cả chúng sanh được bửu cái ma ni trang nghiêm, bửu cái anh lạc trang nghiêm, bửu cái tất cả hương trang nghiêm, bửu cái thanh tịnh trang nghiêm, lưới báu giăng che, linh báu treo thông gió động reo tiếng vi diệu che khắp Phật thân trong tất cả thế giới, khiến tất cả chúng sanh được bửu cái trí huệ trang nghiêm vô chướng vô ngại che khắp tất cả Phật.

Lại vì muốn khiến tất cả chúng sanh được trí huệ đệ nhứt, được Phật công đức trang nghiêm, có chí nguyện thanh tịnh đối với công đức của Phật, được vô lượng vô biên tâm bửu tự tại, được toàn vẹn trí huệ tự tại. Lại muốn khiến chúng sanh dùng những thiện căn che trùm tất cả, thành tựu bửu cái trí huệ tối thắng, thành tựu bửu cái Thập lực, với tất cả pháp được tự tại làm đấng Pháp Vương.

Lại muốn khiến chúng sanh được tâm tự tại oai đức lớn, được trí rộng lớn không gián đoạn, được vô lượng công đức che khắp tất cả đều trọn vẹn.

Lại muốn khiến tất cả chúng sanh dùng lòng công đức che tâm mình, dùng tâm bình

đẳng che chúng sanh, được trí huệ lớn bình đẳng, được phương tiện thiện xảo hồi hướng lớn, được tâm nguyện thanh tịnh thù thắng, được tâm nguyện thanh tịnh thuần thiện, được đại hồi hướng che khắp tất cả chúng sanh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát với tâm tín giải thanh tịnh, đem vô lượng tràng phan cực tốt đẹp vi diệu trang nghiêm toàn vàng ngọc, châu báu dăng lên hiện tại chư Phật và tháp miếu của chư Phật đã diệt độ, hoặc dăng lên Pháp bửu, Tăng bửu, hoặc dăng cho chư Bồ Tát thiện tri thức, hàng Thanh Văn, Độc Giác, hoặc thí cho đại chúng, cùng tất cả người đến cầu xin.

Đại Bồ Tát dùng thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh đều có thể kiến lập tràng phan thiện căn phước đức kiên cố chẳng hư hoại, kiến lập tràng phan tự tại nơi tất cả pháp tôn trọng mến thích siêng năng giữ gìn, thường dùng lụa báu biên chép chánh pháp hộ trì pháp tạng của chư Phật Bồ Tát.

Nguyện tất cả chúng sanh kiến lập tràng cao hiển thấp đèn trí huệ soi khắp thế gian.

Nguyện tất cả chúng sanh kiến lập tràng kiên cố trừ dẹp tất cả nghiệp ma, kiến lập tràng trí huệ tất cả loài ma không phá hư được, kiến lập tràng kim cang đại trí huệ trừ dẹp tất cả sự ngạo mạn của thế gian.

Nguyện tất cả chúng sanh được tràng trí huệ đại quang minh chiếu khắp pháp giới.

Nguyện tất cả chúng sanh có đủ vô lượng tràng báu trang nghiêm sung mãn thập phương tất cả thế giới cúng dường chư Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh được tràng Như Lai xô dẹp tất cả chín mươi sáu phái ngoại đạo tà kiến.

Đây là lúc đại Bồ Tát bố thí tràng phan đem thiện căn hồi hướng khiến tất cả chúng sanh được tràng Bồ Tát hạnh cao rộng thậm thâm và được tràng thanh tịnh đạo hạnh thần thông của Bồ Tát.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát khai những báu tạng đem trăm ngàn ức na do tha thứ trân báu cấp cho vô số chúng sanh, tùy theo ý của họ muốn không hề lần tiếc.

Đại Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh thường thấy Phật Bửu rời bỏ ngu si mà tu hành chánh niệm.

Nguyên tất cả chúng sanh được đầy đủ Pháp Bửu sáng chói hộ trì pháp tạng của chư Phật.

Nguyên tất cả chúng sanh đều có thể nhiếp thọ tất cả Tăng Bửu châu cấp cúng dường luôn không hề nhàm.

Nguyên tất cả chúng sanh được Nhứt thiết trí tâm bửu vô thượng, tâm Bồ đề thanh tịnh bất thối.

Nguyên tất cả chúng sanh được trí bửu vào khắp tất cả pháp tâm không nghi hoặc.

Nguyên tất cả chúng sanh đầy đủ những công đức bửu của Bồ Tát, khai thị diễn thuyết vô lượng trí huệ.

Nguyên tất cả chúng sanh được vô lượng công đức bửu vi diệu tu thành Chánh giác mười trí lực.

Nguyên tất cả chúng sanh được diệu tam muội mười sáu trí bửu rốt ráo thành tựu trí huệ rộng lớn.

Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu báu phước diễn đệ nhứt, ngộ nhập trí huệ vô thượng của Như Lai.

Nguyên tất cả chúng sanh được thành bửu vương vô thượng đệ nhứt dùng biện tài vô tận khai diễn các pháp.

Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí các châu báu đem thiện căn hồi hướng khiến tất cả chúng sanh thành tựu trí bửu đệ nhất và nhân bửu thanh tịnh của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát xem tất cả chúng sanh ở thế gian như con một, muốn cho họ đều được thân thanh tịnh trang nghiêm, thành tựu sự an lạc tối thượng ở thế gian và sự vui trí huệ của Phật, an trụ Phật pháp lợi ích chúng sanh, nên đem vô lượng thứ trang nghiêm cụ báu đẹp chuyên cần bố thí, mà hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu đồ nghiêm sức tốt đẹp vô thượng dùng các công đức trí huệ thanh tịnh trang nghiêm Nhơn, Thiên.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng trang nghiêm thanh tịnh dùng phước đức thanh tịnh trang nghiêm thân mình.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng trang nghiêm thượng diệu dùng tướng trăm phước trang nghiêm thân mình.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng trang nghiêm chẳng tạp loạn dùng tất cả tướng trang nghiêm thân mình.

Nguyện tất cả chúng sanh được tướng ngôn ngữ trang nghiêm thuần thiện thanh tịnh đầy đủ biện tài vô tận.

Nguyên tất cả chúng sanh được tướng tiếng trang nghiêm đủ công đức, thanh âm thanh tịnh người nghe vui mừng.

Nguyên tất cả chúng sanh được tướng ngữ ngôn trang nghiêm khả ái của Phật, khiến các chúng sanh nghe pháp vui mừng tu hạnh thanh tịnh.

Nguyên tất cả chúng sanh được tướng tâm trang nghiêm, nhập thâm thiền định thấy khắp chư Phật.

Nguyên tất cả chúng sanh được tướng tổng trì trang nghiêm chiếu sáng tất cả Phật pháp. Nguyên tất cả chúng sanh được tướng trí huệ trang nghiêm, dùng trí huệ của Phật trang nghiêm tâm mình.

Đây là lúc bố thí các thứ trang sức đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, khiến tất cả chúng sanh đầy đủ vô lượng Phật pháp, công đức trí huệ đều viên mãn trang nghiêm rời hẳn tất cả sự kiêu mạn, phóng dật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem bửu quang ma ni và bửu châu trong búi tóc thí cho chúng sanh không lòng luyến tiếc, thường siêng tu tập làm đại thí chủ, tu học thí huệ, tăng trưởng xả căn, trí huệ thiện xảo, tâm lượng quảng đại.

Đại Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được pháp quán danh của chư Phật thành bậc Nhứt thiết trí.

Nguyện tất cả chúng sanh tròn đủ danh tướng được trí đệ nhứt đến bờ kia.

Nguyện tất cả chúng sanh dùng trí bửu vi diệu nhiếp khắp mọi loài đều khiến rõ ràng danh công đức.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được thành tựu bửu danh trí huệ kham thọ sự lễ kính của thế gian.

Nguyện tất cả chúng sanh dùng mao trí huệ trang nghiêm đầu mình làm Pháp Vương tự tại.

Nguyện tất cả chúng sanh dùng minh châu trí huệ cột trên đỉnh đầu mình, tất cả thế gian không ai thấy đến được.

Nguyện tất cả chúng sanh đều kham thọ sự danh lễ của thế gian, thành tựu huệ danh chiếu sáng Phật pháp.

Nguyện tất cả chúng sanh đầy đội mao Thập lực trang nghiêm, đầy đủ trí huệ thanh tịnh.

Nguyện tất cả chúng sanh đến danh đại địa, được Nhứt thiết trí rốt ráo Thập lực phá các loài ma ở danh cõi Dục.

Nguyệt tất cả chúng sanh được thành danh vương vô thượng đệ nhứt, được danh Nhứt thiết trí sáng chói, không gì làm lu mờ được.

Đây là lúc bố thí mao báu, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng khiến chúng sanh được bậc trí huệ thanh tịnh đệ nhứt, dùng trí huệ làm bửu quang ma ni vi diệu vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát thấy có chúng sanh bị giam cầm cùm xiềng nơi lao ngục tội tằm quá khổ sở không ai cứu vớt, liền liều bỏ của cải vợ con nhằn đến tự thân mà vào ngục tù cứu các chúng sanh ấy, như Đại Bi Bồ Tát, Diệu Nhân Vương Bồ Tát. Khi đã cứu độ rồi, tùy theo chỗ cần dùng của họ mà cung cấp đầy đủ, khiến họ được an ổn. Sau đó mới ban cho họ pháp bửu vô thượng, khiến họ tu hành rời phóng dật, gieo căn lành, chẳng thôi chuyển nơi Phật pháp.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc cứu chúng sanh như vậy, đem công đức này hồi hướng như vậy :

Nguyên tất cả chúng sanh giải thoát rốt ráo sự triền phược của tham ái. Nguyên tất cả chúng sanh dứt giòong sanh tử lên bờ trí huệ. Nguyên tất cả chúng sanh trừ diệt ngu si sanh trưởng trí huệ dứt hẳn phiền não. Nguyên tất cả chúng sanh dứt sự trôi buộc của ba cõi được Nhứt thiết trí giải thoát rốt ráo. Nguyên tất cả chúng sanh dứt hẳn tất cả phiền não đến nơi bờ trí huệ vô ngại kia. Nguyên tất cả chúng sanh lìa động niệm tư duy phân biệt vào nơi trí địa bình đẳng bất động. Nguyên tất cả chúng sanh xa lìa tất cả sự tham dục của thế gian và không nhiễm trước trong ba cõi. Nguyên tất cả chúng sanh được chí nguyện thù thắng, luôn được chư Phật thuyết pháp cho. Nguyên tất cả chúng sanh được tâm giải thoát không nhiễm trước, không hệ phược, rộng lớn như pháp giới, rốt ráo như hư không. Nguyên tất cả chúng sanh được Bồ Tát thần thông, đến tất cả thế giới điều phục chúng sanh khiến lìa thế gian trụ nơi Đại thừa. Đây là đại Bồ Tát lúc cứu độ chúng sanh thoát khổ ngục tù đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh khắp vào bậc trí huệ của Như Lai vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát thấy tù nơn :
cổ mang gông, tay chơn bị trói, sắp bị xử

tử, hoặc lóc thịt, hoặc giáo đâm, hoặc hỏa thiêu, hoặc bêu đầu, phải xa bỏ gia đình thân tộc mà bị mọi điều thống khổ. Bồ Tát liền đem thân mình chịu khổ thay thế cho họ, như A Dật Đa Bồ Tát, Thù Thắng Hạnh Vương Bồ Tát v.v...

Chư Phật tử ! Lúc đại Bồ Tát tự xả thân mạng cứu chúng sanh, đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được thân mạng rất ráo vô tận, lìa hẳn tất cả tai hoạn bức não. Nguyện tất cả chúng sanh y chư Phật mà trụ được thọ ký sẽ thành Phật. Nguyện tất cả chúng sanh cứu khắp hàm thức khiến lìa bố úy thoát hẳn ác đạo. Nguyện tất cả chúng sanh được tất cả thọ mạng vào cảnh trí huệ bất tử. Nguyện tất cả chúng sanh lìa hẳn oán địch nạn khổ, luôn được chư Phật và thiện hữu nhiếp thọ. Nguyện tất cả chúng sanh lìa bỏ tất cả đao gươm, vũ khí nghiệp ác, tu hành những nghiệp lành thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh lìa khỏi sự bố úy, dưới cội bồ đề phá quân ma. Nguyện tất cả chúng sanh lìa đại bố úy, nơi pháp vô thượng tâm thanh tịnh vô úy có thể làm bậc đại sư tử hống vô thượng. Nguyện tất cả chúng sanh

được trí vô ngại tu hành chánh nghiệp nơi các thế gian. Nguyên tất cả chúng sanh đến chỗ vô úy, thường nhớ cứu hộ những chúng sanh khổ. Đây là đại Bồ Tát lúc tự xả thân cứu những tử tù sắp bị hành hình mà đem thiện căn hồi hướng, muốn cho chúng sanh lìa khổ sanh tử được sự vui vi diệu vô thượng của Như Lai.

(1) Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát bố thí cả búi tóc liền với da đầu cho kẻ đến xin, như Bửu Kế Vương Bồ Tát, Thắng Diệu Thân Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc tay cầm dao bén lóc trọc da đầu, liền với búi tóc cung kính trao cho kẻ đến xin, đại Bồ Tát không lòng động loạn, chỉ chánh niệm tam thế chư Phật, lòng hoan hỷ thêm lớn chí nguyện, khéo hiểu các pháp chẳng thấy đau khổ, rõ biết sự khổ vốn vô tướng vô sanh, khổ vui thay nhau không có thường trụ, thật hành hạnh đại xả đồng với tam thế Bồ Tát, phát tín nguyện sâu cầu Nhứt thiết trí không thoái chuyển, chẳng do sức thiện tri thức khác dạy trao. Đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyên tất cả chúng sanh được tướng vô kiến danh, được búi tóc như ngọn tháp.

(1) Hán bộ quyển hai mươi bảy.

Nguyện tất cả chúng sanh được tóc xanh biếc, tóc kim cang, tóc mịn nhuyễn, có thể đứt tất cả phiền não cho chúng sanh. Nguyện tất cả chúng sanh được tóc nhuần láng, tóc kín dày, tóc không lấn phủ vành trán. Nguyện tất cả chúng sanh được tóc như chữ “Vạn”, tóc xoắn khu ốc về phía hữu. Nguyện tất cả chúng sanh được tóc như tóc Phật, lìa hẳn tất cả kiết tập phiền não. Nguyện tất cả chúng sanh được tóc chói sáng chiếu thập phương thế giới. Nguyện tất cả chúng sanh được tóc không rối, đẹp, sạch như tóc của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh được tóc như dảnh tháp của Phật, khiến người thấy như thấy tóc của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh đều được tóc vô nhiễm của Như Lai không hề bị nhơ. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí búi tóc liền cả da đầu đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh được tâm niệm tịch tịnh đều được viên mãn các môn đà la ni, rốt ráo Nhứt thiết chủng trí đủ Thập lực.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem trông mắt bố thí cho người xin như Hoan Hỷ Hạnh Bồ Tát, Nguyệt Quang Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc bố thí trông mắt, đại Bồ Tát khởi tâm thanh tịnh thí nhãn, tâm thanh tịnh trí

nhân, tâm y chỉ pháp quang minh, tâm hiện quán Phật đạo vô thượng, phát tâm hồi hướng trí huệ rộng lớn, phát tâm xả thí bình đẳng đồng chư Bồ Tát trong ba thuở, phát tâm trí nhân vô ngại chẳng hư lòng tin thanh tịnh. Đối với người xin sanh tâm hoan hỷ nhiếp thọ vì để rốt ráo tất cả thần thông, vì sanh Phật nhân, vì thêm lớn tâm Bồ đề, vì tu tập đại từ bi, vì chế phục sáu căn.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc bố thí tròn mắt, đối với người xin sanh lòng thương mến, vì họ mà lập hội bố thí, thêm lớn pháp lực, rời bỏ những ái kiến phóng dật của thế gian, dứt trừ dục nhiễm mà tu tập hạnh Bồ đề, tâm an vui bất động làm vừa lòng người xin cho họ được thỏa mãn.

Đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được mắt tối thắng diu dặt tất cả mọi loài. Nguyện tất cả chúng sanh được mắt vô ngại mở kho trí huệ rộng lớn. Nguyện tất cả chúng sanh được nhục nhãn thanh tịnh quang minh soi suốt không gì che được. Nguyện tất cả chúng sanh được thiên nhãn thanh tịnh trọn thấy nghiệp quả của tất cả chúng sanh. Nguyện tất cả chúng sanh được pháp nhãn

thanh tịnh, có thể tùy thuận vào cảnh giới Như Lai. Nguyên tất cả chúng sanh được huệ nhãn lia bỏ tất cả sự phân biệt chấp trước. Nguyên tất cả chúng sanh viên mãn Phật nhãn đều có thể giác ngộ tất cả các pháp. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu phổ nhãn cùng tận các cảnh giới không bị chướng ngại. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu mất thanh tịnh không mê mờ, rõ chúng sanh giới rộng không vô sở hữu. Nguyên tất cả chúng sanh đầy đủ mất thanh tịnh vô ngại trọn vẹn mười trí lực. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí tròn mất đem thiện căn hồi hướng khiến tất cả chúng sanh được mất thanh tịnh Nhứt thiết trí.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có thể đem vành tai và cái mũi cho người xin, như Thắng Hạnh Vương Bồ Tát, Vô Oán Thắng Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc bố thí, Bồ Tát gần gũi người xin, chuyên tâm tu tập các hạnh Bồ Tát, đủ chủng tánh Phật, sanh nhà Như Lai, nhớ hạnh bố thí của Bồ Tát tu, luôn siêng phát khởi Phật Bồ đề, làm cho các căn công đức trí huệ đều thanh tịnh, quan sát ba cõi không một mảy kiên cố. Nguyên luôn được thấy chư Phật và Bồ Tát, tùy thuận ghi nhớ

tất cả Phật pháp, rõ biết thân thể là hư giả rỗng không, không một mảy tham tiếc.

Lúc đại Bồ Tát bố thí tai, mũi như vậy, lòng luôn tịch tịnh điều phục các căn, cố gắng cứu giúp chúng sanh thoát nạn hiểm ác, sanh trưởng tất cả trí huệ công đức, vào biển đại bố thí, rõ thấu nghĩa của các pháp, tu đủ các đạo hạnh, thật hành theo trí huệ, được pháp tự tại, đem thân chẳng bền đổi lấy thân bền.

Chư Phật tử ! Lúc đại Bồ Tát bố thí vành tai đem những thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được tai vô ngại nghe khắp tất cả âm thanh thuyết pháp. Nguyện tất cả chúng sanh được tai vô ngại có thể hiểu rõ trọn tất cả âm thanh. Nguyện tất cả chúng sanh được tai Phật thông thấu tất cả không bị trệ ngại. Nguyện tất cả chúng sanh được tai thanh tịnh, chẳng vì tai nghe mà sanh lòng phân biệt. Nguyện tất cả chúng sanh không tai điếc lảng, khiến rõ ráo không có sự nghe sai mờ. Nguyện tất cả chúng sanh được tai khắp pháp giới nghe biết trọn pháp âm của chư Phật. Nguyện tất cả chúng sanh được tai vô ngại khai ngộ tất cả pháp vô ngại,

khéo biết các luận không ai phá được. Nguyên tất cả chúng sanh được tai nghe khắp thanh tịnh rộng lớn. Nguyên tất cả chúng sanh đầy đủ Thiên nhĩ nhãn đến Phật nhĩ. Đây là lúc bố thí tai, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng, khiến các chúng sanh đều được tai thanh tịnh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc bố thí cái mũi hồi hướng như vậy :

Nguyên tất cả chúng sanh được mũi cao và thẳng, được mũi đẹp, được mũi có tướng lành, được mũi khả ái, được mũi tịnh diệu, được mũi tùy thuận, được mũi cao rõ, được mũi phục oán, được mũi thiện kiến, được mũi Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được gương mặt lia nét giận hờn, được mặt Nhứt thiết pháp, được mặt vô ngại, được mặt thiện kiến, được mặt tùy thuận, được mặt thanh tịnh, được mặt lia lỗi, được mặt Phật viên mãn, được mặt khắp tất cả chỗ, được mặt vô lượng xinh đẹp. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí cái mũi đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh rốt ráo vào Phật pháp Nhiếp thọ Phật Pháp, rõ biết Phật pháp, trụ trì Phật Pháp, thường thấy Phật, đều chứng pháp môn của Phật thành tựu tâm không gì phá hoại được, có thể chiếu rõ chánh pháp

của Phật, trang nghiêm thanh tịnh khắp những Phật độ, được thân oai lực lớn của Phật.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí tai và mũi đem thiện căn hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát an trụ trong bậc tự tại kiên cố, có thể đem nanh răng thí cho chúng sanh, như thuở xưa Hoa Xỉ Vương Bồ Tát, Lục Nha Tượng Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc bố thí răng, lòng Bồ Tát thanh tịnh hy hữu như hoa sen xanh : Những là tâm bố thí vô tận, tâm bố thí tin sâu, tâm bố thí thành tựu vô lượng hạnh xả trong mỗi bước đi, tâm bố thí điều phục các căn, tâm bố thí xả tất cả, tâm bố thí Nhứt thiết trí, tâm bố thí an lạc chúng sanh, bố thí lớn, bố thí tột mức, bố thí thù thắng, tối thắng bố thí không lòng ghét giận.

Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được nanh răng trắng bén thành tháp tối thắng thọ sự cúng dường của Nhơn, Thiên. Nguyện tất cả chúng sanh được răng đều bằng như răng Phật không hở khuyết. Nguyện tất cả chúng sanh được tâm điều phục khéo đến hạnh Ba

la mật của Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh miệng lành thanh tịnh, nanh răng bóng trắng sáng rõ. Nguyên tất cả chúng sanh được nanh răng trang nghiêm, miệng thanh tịnh không tướng xấu. Nguyên tất cả chúng sanh trọn đủ bốn mươi răng, luôn thoảng ra những mùi thơm vi diệu hi hữu. Nguyên tất cả chúng sanh ý khéo điều phục răng bóng sạch như hoa sen trắng, phóng vô lượng ánh sáng chiếu khắp nơi. Nguyên tất cả chúng sanh nanh răng bén chắc, ăn không tham nhiễm làm phước điền vô thượng. Nguyên tất cả chúng sanh nơi kẻ răng thường phóng quang minh thọ ký chư Bồ Tát. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí nanh răng đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh đủ Nhứt thiết trí, vì được trí huệ thanh tịnh ở trong các pháp vậy.

Chư Phật tử ! Nếu lúc có người đến xin cái lưỡi, đổi với người xin, đại Bồ Tát dùng tâm từ bi nói lời dịu dàng khả ái, như thuở xưa Đaoan Chánh Diện Vương Bồ Tát, Bất Thối Chuyển Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Bấy giờ, đại Bồ Tát mời người xin ngồi trên tòa sư tử. Với tấm lòng thanh tịnh hiền hòa an vui, không chấp lấy thân, không chấp lấy lời, Bồ Tát quỳ gối hả miệng le

lưỡi cho người xin mà bảo rằng : Thân của tôi đây hiện nay hoàn toàn thuộc về Ngài, xin cắt lấy lưỡi này tùy ý Ngài sử dụng, cho Ngài được thỏa lòng mong muốn.

Bồ Tát đem thiện căn bố thí lưỡi này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi cùng khắp, có thể tuyên nói các lời, các pháp. Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi trùm cả mặt, lời nói trọn chơn thiết, không hai lời. Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi trùm khắp tất cả Phật độ, thị hiện thần thông tự tại của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi mềm mỏng, luôn hưởng vị ngon lành thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi biện tài, dứt được tất cả lưới nghi thế gian. Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi sáng chói, có thể phóng vô lượng quang minh. Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi quyết định, biện nói các pháp không cùng tận. Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi điều phục khắp cả, có thể khéo khai thị tất cả bí yếu, lời nói ra khiến người tin nhận. Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi thông đạt khắp cả, khéo vào tất cả biển ngôn ngữ. Nguyện tất cả chúng sanh được lưỡi khéo nói tất cả những pháp môn,

nơi trí ngữ ngôn đều đến bĩ ngạn. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí cái lưỡi đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh đều được viên mãn trí vô ngại.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát dùng dầu bố thí những người đến xin, như Tội Thắng Trí Bồ Tát, Quốc Vương Ca Thi và các Bồ Tát khác. Đại Bồ Tát bố thí như vậy là vì muốn thành tựu trí thủ tội thắng vào tất cả pháp, muốn thành tựu dầu đại Bồ đề cứu chúng sanh, muốn đầy đủ dầu đệ nhứt thấy tất cả pháp, muốn được dầu trí huệ chánh kiến thanh tịnh, muốn thành tựu dầu vô ngại, muốn được dầu bực đệ nhứt, muốn được dầu trí tội thắng nơi thế gian, muốn được dầu trí huệ thanh tịnh vô kiến danh, muốn được dầu trí huệ thị hiện khắp đến mười phương, muốn được dầu tự tại đối với tất cả pháp.

Đại Bồ Tát an trụ pháp này siêng cần tu tập thời là đã vào chủng tánh Phật, học hạnh bố thí của Phật, sanh lòng tin thanh tịnh đối với Phật, thêm lớn thiện căn, khiến người xin đều được thỏa mãn vui mừng, lòng họ thanh tịnh vui mừng vô lượng, lòng tin hiểu thanh tịnh soi rõ Phật pháp, phát tâm Bồ đề, an trụ tâm xả, các

căn thơ thối, công đức tăng trưởng, phát chí nguyện lành, thường ưa tu hành hạnh bố thí rộng lớn.

Bấy giờ Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được dầu Như Lai, được vô kiến dảnh, nơi tất cả chỗ không bị che khuất, là thượng thủ nhất trong các Phật độ, tóc xoắn phía hữu nhuần bóng sáng sạch, chữ “Vạn” nghiêm sức rất hy hữu trong đời, toàn vẹn dầu Phật, thành tựu dầu trí, dầu đệ nhất trong tất cả thế gian, là dầu hoàn toàn, là dầu thanh tịnh, là trí thủ viên mãn ngồi nơi đạo tràng. Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí dầu đem thiện căn hồi hướng, khiến chúng sanh được pháp tối thắng, thành trí huệ vô thượng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát bố thí tay và chân cho chúng sanh, như Thường Tinh Tấn Bồ Tát, Vô Ưu Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Ở trong các loài, Bồ Tát nhiều đời bố thí tay chân. Dùng tín làm tay mà khởi hạnh nhiều ích, qua lại xoay vần siêng tu chánh pháp. Nguyện được tay báu dùng tay làm vật bố thí, đầy đủ Bồ Tát đạo, thường đang rộng hai tay sẵn sàng bố thí, bước đi an

lành dũng mãnh không khiếp sợ. Dùng sức tin thanh tịnh tròn đủ hạnh tinh tấn, trừ diệt ác đạo thành tựu Bồ đề.

Đại Bồ Tát lúc bố thí như vậy dùng vô lượng vô biên tâm quảng đại khai thị pháp môn thanh tịnh và biến chú Phật thành tựu tay bố thí châu cấp khắp mọi nơi, nguyện lực nhậm trì đạo Nhứt thiết trí, trụ nơi tâm rốt ráo ly cấu, pháp thân và trí thân không đứt không hư, tất cả nghiệp ma chẳng khuynh động được y tựa nơi thiện tri thức để kiên cố tâm mình, tu hành Bồ thí Ba la mật đồng như chú Bồ Tát.

Đại Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh tròn đủ sức thần thông đều được tay báu. Được tay báu rồi, thời đều tôn kính nhau, xem là phước điền, đem các vật báu cúng dường nhau, lại đem các báu cúng dường chú Phật, nổi mây báu đẹp khắp các Phật độ, khiến các chúng sanh thương yêu nhau, chẳng nào hại nhau, đạo đi các cõi Phật an trụ vô úy, tự nhiên đầy đủ trọn vẹn thần thông.

Lại khiến chúng sanh đều được tay báu, tay hoa, tay hương thơm, tay y phục, tay

lọng, tay tràng hoa, tay hương bột, tay đồ trang nghiêm, tay vô biên, tay vô lượng, tay rộng khắp.

Được tay này rồi, dùng sức thần thông thường siêng năng qua đến tất cả Phật độ. Có thể dùng một tay rờ khắp tất cả thế giới của chư Phật. Dùng tay tự tại giữ gìn các chúng sanh. Được tay đủ tướng vi diệu phóng vô lượng quang minh. Có thể dùng một tay che khắp chúng sanh. Thành tựu tay Như Lai : Ngón có màng lưới, móng như đồng đỏ.

Bấy giờ Bồ Tát dùng tay đại nguyện che khắp các chúng sanh. Nguyện tất cả chúng sanh chỉ thường thích cầu Vô thượng Bồ đề, xuất sanh tất cả biển công đức lớn. Thấy người đến xin thời lòng hoan hỷ không nhàm. Vào biển Phật pháp, thiện căn đồng với Phật.

Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí tay chân đem thiện căn hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát hoại thân thể để lấy máu bố thí chúng sanh, như Pháp Nghiệp Bồ Tát, Thiện Ý Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Ở trong các loài, lúc bố thí máu nơi thân, đại Bồ Tát khởi tâm thành tựu Nhứt

thiết trí, khởi tâm hân ngưỡng đại Bồ đề, khởi tâm thích tu hạnh Bồ Tát, khởi tâm chẳng chấp lấy khổ thọ, khởi tâm thích thấy người xin, khởi tâm chẳng hiềm người đến xin, khởi tâm xu hướng Bồ Tát đạo, khởi tâm gìn giữ hạnh xả của tất cả Bồ Tát, khởi tâm làm thêm rộng hạnh bố thí lành của Bồ Tát, khởi tâm bất thôi chuyển, tâm chẳng thôi nghỉ, tâm không luyến nơi mình.

Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh đều được thành tựu pháp thân, trí thân. Nguyện tất cả chúng sanh được thân không mỗi nhọc như Kim cang. Nguyện tất cả chúng sanh được thân bất hoại không ai làm thương tổn được. Nguyện tất cả chúng sanh được thân như biến hóa, hiện khắp thế gian không cùng tận. Nguyện tất cả chúng sanh được thân khả ái tịnh diệu kiên cố. Nguyện tất cả chúng sanh thân pháp giới đồng với Như Lai không chỗ y chỉ. Nguyện tất cả chúng sanh được thân như diệu bửu chói sáng, tất cả người trong thế gian không sánh kịp. Nguyện tất cả chúng sanh được thân trí tạng, ở trong vòng sanh tử mà được tự tại. Nguyện tất cả chúng sanh được thân

bừu hải, đem sự lợi ích lại cho tất cả ai ngó thấy. Nguyên tất cả chúng sanh được thân hư không, những sự khổ não hoạn nạn của thế gian không làm nhiễm trước được.

Đây là lúc bố thí máu nơi thân, Bồ Tát dùng tâm Đại thừa, tâm thanh tịnh, tâm quảng đại, tâm vui thích, tâm hân hạnh, tâm hoan hỷ, tâm tăng thượng, tâm an lạc, tâm không ô trược mà đem thiện căn hồi hướng như vậy.

Chư Phật Tử ! Đại Bồ Tát thấy có người đến xin, thịt và tủy nơi thân thể mình, liền hoan hỷ dịu dàng bảo người xin rằng : Thịt và tủy nơi thân tôi đây tùy ý Ngài lấy dùng, như Nhiêu Ích Bồ Tát, Nhứt Thiết Thí Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Đại Bồ Tát ở trong các loài, nhiều đời đem tủy và thịt nơi thân mình mà bố thí cho người đến xin, lòng rất hoan hỷ càng thêm lớn tâm bố thí, tu tập thiện căn đồng với chư Bồ Tát, lìa trần cấu thế gian được chí nguyện sâu, đem thân bố thí khắp nơi, lòng vẫn vô tận, tròn đủ vô lượng thiện căn rộng lớn nhiếp thọ tất cả công đức vi diệu, thọ trì thật hành mãi không nhàm, đúng như pháp tắc của Bồ Tát, lòng thường ưa thích công đức bố thí, châu cấp tất cả lòng

không hồi tiếc, quan sát khắp các pháp đều tùy duyên sanh vốn không có tự thể, chẳng luyện hạnh nghiệp bố thí cũng chẳng tham quả báo bố thí, tùy chỗ hội ngộ bình đẳng thí cho.

Lúc đại Bồ Tát bố thí như vậy, chư Phật đều hiện tiền, vì khiến được an trụ khắp các pháp thanh tịnh. Tất cả thế giới đều hiện tiền vì khiến nghiêm tịnh tất cả Phật độ. Tất cả chúng sanh đều hiện tiền vì dùng tâm đại bi cứu hộ khắp tất cả. Tất cả Phật đạo đều hiện tiền, vì thích quan sát mười trí lực của Như Lai. Quá khứ, vị lai, hiện tại tất cả Bồ Tát đều hiện tiền vì đồng chung viên mãn những thiện căn. Tất cả vô úy đều hiện tiền vì có thể làm bậc thuyết pháp tối thượng. Tất cả tam thế thời gian đều hiện tiền vì được trí bình đẳng quan sát khắp cả. Tất cả thế gian đều hiện tiền vì phát nguyện rộng lớn tu hạnh Bồ đề trọn kiếp vị lai. Tất cả hạnh không một nhàm của Bồ Tát đều hiện tiền vì phát tâm rộng lớn vô lượng.

Đại Bồ Tát, lúc bố thí thật và tủy, đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được thân Kim cang chẳng bị ngăn trở phá hoại. Nguyện tất cả chúng sanh được thân kiên

mật chẳng khuyết giảm. Nguyên tất cả chúng sanh được ý sanh thân, trang nghiêm thanh tịnh như thân Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được thân đủ trăm tướng phước đức, trang nghiêm với ba mươi hai tướng. Nguyên tất cả chúng sanh được thân diệu trang nghiêm đủ tám mươi tướng tùy hảo, đủ mười trí lực. Nguyên tất cả chúng sanh được thân Như Lai, rốt ráo thanh tịnh không hạn lượng. Nguyên tất cả chúng sanh được thân kiên cố, tất cả ma oán chẳng phá hoại được. Nguyên tất cả chúng sanh được thân nhứt tướng đồng một thân tướng với chư Phật tam thế. Nguyên tất cả chúng sanh được thân vô ngại dùng pháp thân thanh tịnh khắp cõi hư không. Nguyên tất cả chúng sanh được thân Bồ đề tạng, dung nạp tất cả thế gian.

Đây là Bồ Tát vì cầu Nhứt thiết trí, lúc bố thí thịt và tủy đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh đều được thân vô lượng thanh tịnh rốt ráo của Như Lai.

Chư Phật Tử ! Đại Bồ Tát đem quả tìm bố thí cho người đến xin, như Vô Hối Yểm Bồ Tát, Vô Ngại Vương Bồ Tát và vô lượng đại Bồ Tát khác.

Lúc Bồ Tát đem tim mình cho người xin, thời học tâm bố thí tự tại, tu tâm bố thí tất

cả, tập tâm Đàn Ba la mật, thành tựu tâm Đàn Ba la mật, học tâm bố thí của tất cả Bồ Tát, tâm vô tận thí xả tất cả, tâm tập quán đều bố thí tất cả, tâm thật hành bố thí gánh vác tất cả của Bồ Tát, tâm chánh niệm tất cả chư Phật hiện tiền, tâm cúng dường tất cả người đến xin không hề đoạn tuyệt.

Vì thành tựu Nhứt thiết trí, Thập lực, an trụ Bồ Tát đạo, nên lúc bố thí tìm mình, đại Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được tâm Kim cang tạng. Nguyện tất cả chúng sanh được tướng chữ “Vạn” trang nghiêm tâm Kim cang giới, được tâm không thể dao động, được tâm chẳng thể khùng bố, được tâm lợi ích thế gian thường vô tận, được tạng tâm trí huệ đại dũng mãnh, được tâm na la diên kiên cố, được tâm vô tận như chúng sanh giới, được tâm trừ diệt các ma nghiệp ma quân, được tâm vô úy, tâm đại oai đức, tâm thường tinh tấn, tâm đại dũng mãnh, tâm chẳng kinh sợ, tâm áo giáp Kim cang, tâm Tồi thượng của Bồ Tát, thành tựu tâm Phật Bồ đề sáng chói, được ngồi dưới cội Bồ đề, an trụ Phật pháp, hết mê hoặc, hoàn thành tâm Nhứt thiết trí, tâm Thập lực.

Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí quả tìm mình đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho

chúng sanh chẳng nhiễm thế gian, tròn đủ tâm Thập lực của Như Lai.

Chư Phật tử ! Nếu có người đến xin gan, phổi, ruột, cật của mình, đại Bồ Tát đều bố thí cho họ, như Thiện Thí Bồ Tát, Hàng Ma Tụ Tại Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc bố thí những vật trên đây, thấy người đến xin, lòng Bồ Tát hoan hỷ kính mến. Vì cầu đạo Bồ đề, nên đều bố thí đúng theo ý người xin, chẳng hối tiếc, quan sát thân này không bền chắc, tôi nên đem bố thí cho họ để được thân kiên cố. Bồ Tát lại suy nghĩ thân của tôi đây liền sẽ hư rã ai thấy cũng nhàm, sẽ là món ăn của chồn, sói, thân này là vật vô thường rồi cũng phải bỏ.

Đại Bồ Tát lúc quan sát như vậy, biết thân rất vô thường như uế, được tỏ ngộ nơi pháp nên rất vui mừng, kính mến người xin như bậc thiện tri thức, đem thân không bền đổi lấy thân bền, tất cả thiện căn này đều hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được thân trí tạng trong ngoài đều thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh được thân phước tạng có thể nhậm trì tất cả trí nguyện. Nguyện tất cả chúng sanh được thân thượng diệu, trong

chứa hương thơm, ngoài phát ánh sáng. Nguyên tất cả chúng sanh được thân không lộ bụng, trên dưới ngay thẳng, lông đốt xứng nhau. Nguyên tất cả chúng sanh được thân trí huệ, dùng pháp vị của Phật để dinh dưỡng thơ thới. Nguyên tất cả chúng sanh được thân vô tận, tu tập an trụ nơi pháp tánh thậm thâm. Nguyên tất cả chúng sanh được thân tổng trì thanh tịnh dùng diệu biện tài hiển thị các pháp. Nguyên tất cả chúng sanh được thân thanh tịnh, cả thân và tâm trong ngoài đều thanh tịnh. Nguyên tất cả chúng sanh được thân trí hạnh sâu rộng của Phật, trí huệ trùm khắp, mưa pháp vũ lớn. Nguyên tất cả chúng sanh được thân ở trong thời tịch tịnh, ở ngoài thời vì chúng sanh mà làm tràng trí huệ phóng đại quang minh soi sáng tất cả.

Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí tạng phủ đem thiện căn hồi hướng. Vì muốn cho chúng sanh thân tâm thanh tịnh, đều được an trụ trong trí huệ vô ngại.

Chư Phật Tử ! Đại Bồ Tát bố thí những lông xương của mình, như Pháp Tạng Bồ Tát, Quang Minh Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc thấy người đến xin những lông xương của mình, đại Bồ Tát rất hoan hỷ

kính mến họ. Lòng Bồ Tát luôn an lạc thanh tịnh dũng mãnh, vững lòng tin, thêm lòng từ mẫn, lòng vô ngại, bố thí đúng theo chỗ nhu cầu của người xin. Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được hóa thân, chẳng còn bám thọ thân máu thịt. Nguyện tất cả chúng sanh được thân Kim cang bất hoại, không ai hơn được. Nguyện tất cả chúng sanh được pháp thân viên mãn Nhứt thiết trí, sanh vào nơi cõi không hệ phược nhiễm trước. Nguyện tất cả chúng sanh được thân trí lực, các căn đều toàn vẹn chẳng hư khuyết. Nguyện tất cả chúng sanh được thân pháp lực, trí lực, tự tại đến nơi bỉ ngạn. Nguyện tất cả chúng sanh được thân kiên cố không hư hoại. Nguyện tất cả chúng sanh được thân tùy loại ứng hiện, giáo hóa điều phục muôn loài. Nguyện tất cả chúng sanh được thân trí huân, có sức khỏe lớn Na la diên. Nguyện tất cả chúng sanh được thân kiên cố chẳng đoạn tuyệt, lìa hẳn tất cả sự mỏi nhọc. Nguyện tất cả chúng sanh được thân rất khỏe vững vàng, đầy đủ đại lực tinh tấn. Nguyện tất cả chúng sanh được pháp thân bình đẳng khắp thế gian trụ nơi vực vô lượng trí huệ tối thượng. Nguyện tất cả chúng sanh được

thân phước đức, ai ngó thấy đều được lợi ích xa lìa những điều quấy ác. Nguyên tất cả chúng sanh được thân không y tựa, đều được đầy đủ trí huệ vô y vô trước. Nguyên tất cả chúng sanh được thân Phật nhiếp thọ, thường được chư Phật gia hộ. Nguyên tất cả chúng sanh được thân lợi ích tất cả mọi loài, đều có thể vào tất cả mọi loài. Nguyên tất cả chúng sanh được thân phổ hiện, có thể chiếu hiện khắp tất cả Phật pháp. Nguyên tất cả chúng sanh được thân hoàn toàn tinh tấn, chuyên niệm siêng tu trí hạnh Đại thừa. Nguyên tất cả chúng sanh được thân thanh tịnh, lìa cống cao, ngã mạn trí huệ luôn vững vàng không động loạn. Nguyên tất cả chúng sanh được thân hành kiên cố, thành tựu tất cả trí nghiệp Đại thừa. Nguyên tất cả chúng sanh được thân nhà Phật, lìa hẳn tất cả sanh tử thế gian.

Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí những lóng xương nơi thân mình đem thiện căn hồi hướng. Vì muốn cho chúng sanh được Nhứt thiết trí vĩnh viễn thanh tịnh vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát thấy có người cầm dao bén đến xin da nơi thân mình, thời rất hoan hỷ xem như là có trọng ân đối với mình. Bồ Tát liền tiếp rước mời ngồi tòa cao, rồi đem thân dâng nạp cho người xin

làm vừa ý họ với lòng kính mến, như Thanh Tịnh Tặng Bồ Tát, Kim Hiệp Lộc Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Bấy giờ Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được da mịn nhuyễn thanh tịnh như thân Phật, người thấy không nhầm. Nguyện tất cả chúng sanh được da bất hoại như Kim cang không ai phá hoại được. Nguyện tất cả chúng sanh được da màu hoàng kim thanh tịnh sáng sạch. Nguyện tất cả chúng sanh được da vô lượng màu sắc, tùy theo tâm nguyện hiện sắc thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh được da thanh tịnh vì diệu đệ nhất đủ các tướng hảo của Phật, phóng đại quang minh chiếu khắp tất cả.

Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí da nơi thân mình đem thiện căn hồi hướng, vì muốn chúng sanh đều được tất cả cõi Phật trang nghiêm thanh tịnh đầy đủ công đức lớn của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem ngón tay ngón chân bố thí cho người xin, như Kiên Tinh Tấn Bồ Tát, Diêm Phù Đề Tự Tại Vương Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Lúc bố thí, Bồ Tát hòa nhàn vui vẻ, lòng an lành không điên đảo, chẳng cầu tư lợi, chẳng chuộng tiếng tăm, an trụ nơi Đại thừa phát ý quảng đại, lìa bỏ lòng ganh ghét bòn xén và tất cả phiền não, chuyên hướng đến diệu pháp vô thượng của Như Lai. Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyên tất cả chúng sanh được ngón tay ngón chân dài thon, đều đặn, tròn trịa, ngay thẳng trên dưới xứng nhau, móng như đồng đỏ nổi cao chói sáng, như ngón của đức Phật, đầy đủ Thập lực. Nguyên tất cả chúng sanh được ngón có chỉ xoay vòng phía hữu, đẹp như hoa sen. Nguyên tất cả chúng sanh được ngón tạng quang minh, phóng ánh sáng lớn chiếu vô lượng cõi Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được ngón khéo an bài, màng lưới hoàn hảo khéo léo.

Đây là đại Bồ Tát lúc bố thí ngón, đem thiện căn hồi hướng vì muốn cho chúng sanh đều được tâm thanh tịnh vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc thỉnh cầu chánh pháp, vui lòng dâng móng liền thịt cho người thí pháp, nếu người này muốn, như Pháp Tạng Tại Vương Bồ Tát, Vô Tận Bồ Tát và vô lượng Bồ Tát khác.

Bấy giờ Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyên tất cả chúng sanh đều được móng tướng đồng đỏ như Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được móng bóng láng trang nghiêm xinh đẹp chói sáng dệ nhứt. Nguyên tất cả chúng sanh được móng Nhứt thiết trí toàn vẹn tướng đại nhơn, không nhiễm trước thế gian, không gì sánh bằng. Nguyên tất cả chúng sanh được móng diệu trang nghiêm chói sáng tất cả thế gian. Nguyên tất cả chúng sanh được móng bất hoại thanh tịnh không kém khuyết. Nguyên tất cả chúng sanh được móng đủ tướng phương tiện vào tất cả Phật pháp, trí huệ rộng lớn thấy đều thanh tịnh. Nguyên tất cả chúng sanh được móng thiện sanh, đầy đủ nghiệp quả tịnh diệu của Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh được móng Nhứt thiết trí đại Đạo Sư, phóng tạng quang minh vô lượng sắc vi diệu.

Đây là đại Bồ Tát vì cầu pháp mà bố thí móng liền thịt, đem thiện căn hồi hướng, vì muốn chúng sanh được Nhứt thiết trí vô ngại.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát cầu pháp tạng của Phật, hết lòng cung kính tôn trọng, dầu

được nghe chánh pháp rồi phải tự nhảy vào hầm lửa sâu cũng rất vui mừng, như Cầu Thiện Pháp Vương Bồ Tát, Kim Cang Tư Duy Bồ Tát và chư đại Bồ Tát khác.

Bấy giờ Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh an trụ nơi pháp Nhứt thiết trí của Phật, trọn chẳng thối chuyển Vô thượng Bồ đề.

Nguyện tất cả chúng sanh lìa các hiểm nạn, hưởng thọ sự an vui của Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh được tâm vô úy, lìa các khủng bố.

Nguyện tất cả chúng sanh thường thích cầu pháp đầy đủ sự vui vẻ trang nghiêm.

Nguyện tất cả chúng sanh lìa các ác thú, dứt trừ tất cả lửa dữ tam độc.

Nguyện tất cả chúng sanh thường được an vui thắng diệu như Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh được tâm Bồ Tát, lìa hẳn tất cả lửa tham, sân, si.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được sự vui chánh định của Bồ Tát thấy khắp chư Phật lòng họ rất vui mừng.

Nguyện tất cả chúng sanh khéo nói chánh pháp, đối với pháp cứu cánh luôn

không quên sót. Nguyên tất cả chúng sanh toàn vẹn sự vui vi diệu thần thông của Bồ Tát, rốt ráo an trụ nơi Nhứt thiết chủng trí.

Đây là đại Bồ Tát vì cầu chánh pháp, lúc đem thân tự nhảy vào hầm lửa dùng thiện căn hồi hướng muốn cho chúng sanh lìa nghiệp chướng ngại, đều được đầy đủ lửa trí huệ.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát vì cầu chánh pháp để khai thị diễn thuyết đạo hạnh Bồ Tát, chỉ đường Bồ đề, đến trí Vô thượng, siêng tu Thập lực, hiển thị tâm Nhứt thiết trí, được trí vô ngại, cho chúng sanh được thanh tịnh trụ nơi cảnh giới Bồ Tát siêng tu tập đại trí được Phật Bồ đề, mà tự thân phải thọ lấy vô lượng sự khổ não, như Cầu Thiện Pháp Bồ Tát, Dũng Mãnh Vương Bồ Tát và vô lượng đại Bồ Tát khác.

Lúc vì pháp mà thọ khổ, Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyên tất cả chúng sanh lìa hẳn tất cả sự khổ não bức bách, thành tựu thần thông tự tại an vui.

Nguyên tất cả chúng sanh lìa hẳn những sự khổ được tất cả sự vui, dứt hẳn thân khổ được thân thanh tịnh an vui.

Nguyện tất cả chúng sanh thoát khỏi ngục khổ thành tựu trí hạnh.

Nguyện tất cả chúng sanh thấy đường an ổn lìa khỏi các ác đạo.

Nguyện tất cả chúng sanh được vui pháp hỷ dứt hẳn các sự khổ.

Nguyện tất cả chúng sanh dứt hẳn, các sự khổ, không lòng oán hận, luôn yêu mến nhau.

Nguyện tất cả chúng sanh được sự vui của Phật, lìa khổ sanh tử.

Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu sự an lạc thanh tịnh vô tỷ, không sự khổ gì làm tổn thương được.

Nguyện tất cả chúng sanh được tất cả sự vui thù thắng vô ngại của Phật.

Đây là đại Bồ Tát lúc chịu khổ để cầu chánh pháp đem thiện căn hồi hướng vì muốn cứu hộ tất cả chúng sanh, khiến họ khỏi những hiểm nạn mà an trụ nơi giải thoát vô ngại Nhưất thiết chúng trí vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc ở ngôi vua mà cầu chánh pháp, đến nỗi có thể vì quý trọng một chữ, một câu, một nghĩa mà thí xả tất cả sở hữu trong nước, thành ấp, nhơn dân, đất đai, kho tàng, vàng bạc, châu

báu, cung điện, quyền thuộc vợ con, đến cả ngôi vua cũng thí xả được, để đem sự lợi ích lại cho tất cả chúng sanh, cần cầu đạo Nhứt thiết trí vô ngại thanh tịnh của chư Phật, như Đại Thế Đức Bồ Tát, Thắng Đức Vương Bồ Tát và vô lượng đại Bồ Tát khác. Nhấn đến vì cầu một chữ chánh pháp mà năm vóc mọp lạy, chánh niệm tam thế Phật pháp, thích tu tập, chẳng màng danh lợi, bỏ ngôi vua thế gian mà cầu ngôi Pháp Vương tự tại, không tham luyến sự vui thế gian mà dùng pháp xuất thế nuôi lớn tâm tánh, lìa hẳn tất cả sự hí luận thế gian mà trụ nơi Phật pháp không hí luận.

Bấy giờ đại Bồ Tát đem các thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh thường thích bố thí tất cả sở hữu không lòng hối tiếc.

Nguyện tất cả chúng sanh luôn cầu chánh pháp, chẳng tiếc những của cải sanh sống đến cả thân mạng.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được lợi ích nơi chánh pháp, có thể giải quyết sự nghi hoặc của tất cả chúng sanh.

Nguyện tất cả chúng sanh có lòng ham thích pháp lành, luôn vui thích chánh pháp của Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh vì cầu Phật pháp nên có thể xả thân mạng nhần đến ngôi vua, phát đại tâm tu tập Bồ đề Vô thượng.

Nguyện tất cả chúng sanh tôn trọng chánh pháp, thường rất mến thích chẳng tiếc thân mạng.

Nguyện tất cả chúng sanh hộ trì Phật pháp rất khó được mà thường siêng tu tập.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được quang minh Phật Bồ đề, thành hạnh Bồ đề, tỏ ngộ chẳng do người khác.

Nguyện tất cả chúng sanh thường có thể quan sát tất cả Phật pháp, nhỏ trừ mũi tên nghi ngờ, trong tâm được an ổn.

Đây là lúc đại Bồ Tát thí xả ngôi vua để cầu chánh pháp, đem thiện căn hồi hướng như vậy, vì muốn cho chúng sanh được tri kiến viên mãn thường được trụ nơi đạo an ổn vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát làm đại Quốc Vương được tự tại, ban chỉ dụ trừ bỏ nghiệp sát sanh. Cấm dứt sự giết thịt trong toàn thể quốc nội. Những sanh vật không chân, hai chân, bốn chân, nhiều chân, tất cả đều ban cho sự vô úy. Không lòng khi đoạt, rộng tu tất cả hạnh Bồ Tát, như từ che chở mọi loài, chẳng xâm nã, phát tâm làm an ổn

chúng sanh, lập quán trí rất thích đôi với chư Phật, thường tự an trụ nơi ba Tự tịnh giới và cũng làm cho chúng sanh an trụ như vậy. Đại Bồ Tát khiến các chúng sanh trụ nơi Ngũ giới, dứt hẳn nghiệp sát sanh. Đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh phát tâm Bồ Tát đầy đủ trí huệ, thọ mạng được bảo đảm không cùng tận.

Nguyện tất cả chúng sanh trụ vô lượng kiếp cúng dường tất cả Phật, cung kính siêng tu càng thêm thọ mạng.

Nguyện tất cả chúng sanh tu hành hoàn toàn là pháp lão tử, tất cả sự tai độc chẳng hại mạng họ được.

Nguyện tất cả chúng sanh được hoàn toàn thân thể không bệnh nã, thọ mạng tự tại có thể tùy ý mà trụ thọ.

Nguyện tất cả chúng sanh được thọ mạng vô tận, cùng kiếp số vị lai trụ hạnh Bồ Tát, giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh.

Nguyện tất cả chúng sanh, được môn thọ mạng thiện căn thập lực tăng trưởng, thọ mạng vô tận hoàn thành đại nguyện.

Nguyện tất cả chúng sanh đều thấy chư Phật phụng thờ cúng dường, thọ mạng vô tận tu tập thiện căn.

Nguyên tất cả chúng sanh ở nơi Chư Phật khéo học Phật pháp được Thánh pháp hỷ thọ mạng vô tận.

Nguyên tất cả chúng sanh được thọ mạng thường trụ, dững mãi tinh tấn nhập trí huệ của Phật.

Đây là đại Bồ Tát trụ ba Tụ tịnh giới dứt hẳn nghiệp sát sanh đem thiện căn hồi hướng, muốn cho chúng sanh được toàn vẹn mười trí lực của Phật vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát thấy có chúng sanh ôm lòng tàn nhẫn làm tổn hại loài người và thú vật, vì thế nên phải thọ lấy thân nam hình thiếu sứ khổ sở, Bồ Tát khởi lòng từ bi mà thương xót cứu vớt họ, làm cho tất cả nhơn dân nơi Diêm Phù Đề đều bỏ nghiệp sát hại, đem tất cả tài vật của mình bố thí cho họ, rồi dạy họ hiểu biết chánh pháp, khiến họ vui mừng sanh lòng từ ái thương yêu lẫn nhau, dứt bỏ ác tâm.

Bấy giờ Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyên tất cả chúng sanh toàn vẹn thân tượng phu thành tựu tướng Phật mã âm tàng.

Nguyên tất cả chúng sanh toàn vẹn thân nam tử, phát tâm dững mãi tu các phạm hạnh.

Nguyên tất cả chúng sanh có sức dũng mãnh, thường làm bậc chủ đạo, trụ nơi trí vô ngại không hề thoái chuyển.

Nguyên tất cả chúng sanh đều được đầy đủ thân đại trượng phu, lìa bỏ tâm tham dục không còn nhiễm trước.

Nguyên tất cả chúng sanh đều được thành tựu pháp thiện nam tử, trí huệ tăng trưởng được chư Phật khen ngợi.

Nguyên tất cả chúng sanh được đầy đủ sức lực bậc đại nhơn, luôn có thể tu tập căn lành mười trí lực.

Nguyên tất cả chúng sanh vĩnh viễn chẳng hư mất thân nam tử, thường tu tập pháp phước huệ Vị tăng hữu.

Nguyên tất cả chúng sanh ở trong ngũ dục không nhiễm không ràng buộc, được tâm giải thoát, nhằm lìa ba cõi tu hạnh Bồ Tát.

Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu bậc trượng phu trí huệ đệ nhất, mọi loài đều tôn kính phục tùng sự giáo hóa của họ.

Nguyên tất cả chúng sanh đầy đủ trí huệ của Bồ Tát, chẳng bao lâu sẽ thành bậc Đại Hùng.

Đây là đại Bồ Tát cấm tuyệt tất cả sự hủy hoại thân nam tử, đem thiện căn hồi

hướng, vì muốn cho chúng sanh toàn vẹn thân trượng phu, đều có thể thủ hộ các điều lành của bậc trượng phu, sanh vào nhà Hiền Thánh, đầy đủ trí huệ, thường siêng tu tập thắng hạnh của bậc trượng phu, có lực dụng bậc trượng phu, khéo hay hiển thị bảy đạo hạnh bậc trượng phu, đầy đủ thiện chủng trượng phu, chánh giáo trượng phu, dũng mãnh trượng phu, tinh tấn trượng phu, trí huệ trượng phu, thanh tịnh trượng phu, làm cho tất cả chúng sanh rốt ráo cũng đều được như vậy, như đấng Như Lai Điều Ngự Trượng Phu.

(1) Chư Phật tử ! Bậc đại Bồ Tát nếu thấy đức Như Lai xuất thế thuyết pháp, liền cả tiếng bảo tất cả chúng sanh :

Đức Như Lai xuất thế ! Đức Như Lai xuất thế !

Làm cho mọi loài chúng sanh được nghe danh hiệu của Phật mà rời bỏ tất cả ngã mạn hí luận.

Đại Bồ Tát lại dìu dắt chúng sanh được mau thấy Phật, niệm Phật, về với Phật, tưởng nơi Phật, quan sát Phật, ca ngợi Phật.

Đại Bồ Tát lại vì chúng sanh mà nói gặp Phật là việc rất khó. Vì ngàn vạn ức kiếp, đức Phật mới xuất thế một lần.

(1) Hán bộ quyển hai mươi tám.

Nhờ sự khuyên bảo của đại Bồ Tát mà chúng sanh được thấy Phật rồi sanh lòng tin thanh tịnh vui mừng hơn hờ tôn trọng cúng dường.

Nơi đức Phật, chúng sanh được nghe danh hiệu của chư Phật, nên rồi lại được gặp gỡ vô số chư Phật khác, do đây sự tu tập các căn lành càng lớn thêm.

Đối với Bồ Tát, các chúng sanh này đều coi là những bậc thiện tri thức tối thượng.

Do đại Bồ Tát mà các chúng sanh được thành tựu Phật pháp, rồi tự đem căn lành đã vun trồng trong vô số kiếp mà thật hành Phật sự khắp thế gian.

Chư Phật tử ! Lúc khai thị cho các chúng sanh được thấy đức Phật, bậc đại Bồ Tát đem những căn lành hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh, chẳng cần chờ khuyên bảo, tự đến gặp Phật để cúng dường và sanh lòng hoan hỷ.

Nguyện tất cả chúng sanh thường thích thấy Phật không bỏ rời.

Nguyện tất cả chúng sanh thường siêng tu tập trí huệ rộng lớn thọ trì Phật pháp.

Nguyện tất cả chúng sanh chẳng luận nghe tiếng gì đều tỏ ngộ Phật pháp, tu hạnh Bồ Tát trong vô lượng kiếp.

Nguyện tất cả chúng sanh chánh niệm vững vàng, do trí nhãn, luôn thấy đức Phật xuất thế.

Nguyện tất cả chúng sanh không nhớ nghiệp hạnh nào khác, chỉ thường nhớ Phật, thấy Phật và siêng tu mười trí lực.

Nguyện tất cả chúng sanh thường thấy chư Phật không luận chỗ nào, do đây rõ thấu đức Như Lai khắp cả cõi hư không.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được đầy đủ thân tự tại của Phật, thành đạo thuyết pháp khắp cả mười phương.

Nguyện tất cả chúng sanh gặp thiện tri thức thường nghe Phật pháp, được lòng tin bất hoại đối với chư Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh đều có thể ngợi khen chư Phật xuất thế, làm cho người thấy Phật đều được thanh tịnh.

Trên đây là đại Bồ Tát đem căn lành ca ngợi đức Phật ra đời mà hồi hướng cho chúng sanh được thấy Phật, cúng dường Phật, nơi pháp vô thượng được rốt ráo thanh tịnh.

Chư Phật Tử ! Bực đại Bồ Tát đem đất bố thí cho Phật xây dựng Tịnh xá. Hoặc đem đất bố thí cho chư Bồ Tát, các bực

thiện tri thức tùy ý sử dụng. Hoặc đem đất bố thí cho chư Tăng cất chỗ ở. Hoặc đem bố thí cho cha mẹ, cho các bậc Thanh Văn, Độc Giác, hoặc là người khác, nhần đến kẻ nghèo khó côi cút, tùy ý họ sử dụng. Hoặc đem đất bố thí để xây cất tháp miếu thờ Phật. Trong tất cả cơ sở đã xây cất lên đó, đại Bồ Tát đều vì họ mà sắm đủ đồ dùng, khỏi lo sợ thiếu thốn.

Đại Bồ Tát lúc bố thí đất, đem căn lành hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh trọn vẹn thanh tịnh Nhứt thiết trí, rốt ráo hạnh Phổ Hiền.

Nguyện tất cả chúng sanh được bậc tổng trì, chánh niệm thọ trì tất cả Phật pháp.

Nguyện tất cả chúng sanh được sức trụ trì, có thể thường giữ gìn tất cả Phật giáo.

Nguyện tất cả chúng sanh được tâm bao dung như quả đất, đối với mọi loài lòng thường thanh tịnh không có ác niệm.

Nguyện tất cả chúng sanh nắm giữ Phật chủng, trọn nên cấp bậc của Bồ Tát không dứt mất.

Nguyện tất cả chúng sanh làm chỗ an ổn cho tất cả mọi loài, làm cho mọi loài đều được điều phục trụ nơi đạo thanh tịnh.

Nguyện tất cả chúng sanh đồng như đức Phật làm lợi ích thế gian, khiến mọi loài đều siêng tu an trụ nơi Phật lực.

Nguyện tất cả chúng sanh được khắp thế gian mến thích, khiến họ an trụ nơi sự vui vô thượng của Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh được thiện phương tiện, an trụ nơi pháp vô úy, trí lực của Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh được trí huệ như quả đất, tự tại tu hành tất cả Phật pháp.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí đất đai, đem căn lành hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh đều được rốt ráo bậc thanh tịnh của chư Phật.

Chư Phật tử ! Bực đại Bồ Tát đem trăm ngàn muôn ức kẻ đồng tộc tùy thời nghĩ mà dâng hiến cho chư Phật, Bồ Tát, thiện tri thức, chúng Tăng; hoặc cung cấp cho cha mẹ, người bệnh tật, kẻ nghèo cùng cô cút, và tất cả người không kẻ giúp đỡ săn sóc; hoặc để gìn giữ tháp miếu của đức Như Lai; hoặc để biên chép chánh pháp của chư Phật.

Những đồng tộc này đều thông minh khéo léo, tánh nết điều thuận, siêng năng không lười biếng, đều có tâm ngay thẳng, tâm vui vẻ, tâm lợi ích, nhơn từ, cung kính,

không có lòng oán hận, thù địch. Lại vì do tịnh nghiệp của đại Bồ Tát cảm hóa nên những đồng tộc này đều có tài năng, tùy theo phương tục, hay làm cho người chủ được lợi ích, được vừa ý.

Đại Bồ Tát đem căn lành này mà hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được tâm điều thuận tu tập căn lành nơi tất cả chư Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh tùy thuận cúng dường tất cả chư Phật, có thể nghe và lãnh thọ lời Phật dạy.

Nguyện tất cả chúng sanh được Phật nhiếp thọ, luôn quán tưởng đức Như Lai, trọn không nghĩ gì khác.

Nguyện tất cả chúng sanh chẳng làm hư Phật chúng, siêng tu căn lành tùy thuận nơi Phật.

Nguyện tất cả chúng sanh thường siêng cúng dường tất cả chư Phật không để thời gian luống qua.

Nguyện tất cả chúng sanh nhiếp trì diệu nghĩa của chư Phật, lời nói thanh tịnh, du hành vô úy.

Nguyện tất cả chúng sanh thường thích thấy Phật không hề nhàm, đối với Phật không tiếc thân.

Nguyện tất cả chúng sanh được thấy chư Phật, không nhiễm đắm thế gian.

Nguyện tất cả chúng sanh chỉ quy y Phật, lìa hẳn tất cả sự tà quy y.

Nguyện tất cả chúng sanh tùy thuận Phật đạo, lòng thường thích quán Phật pháp vô thượng.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí những đồng bực đem căn lành hồi hướng, để làm cho chúng sanh xa lìa trần cấu, thanh tịnh Phật địa, có thể hiện thân tự tại của đức Như Lai.

Chư Phật tử ! Bực đại Bồ Tát lúc đem thân thể bố thí cho người đến xin thời sanh lòng khiêm tốn, lòng như mặt đất, chịu đựng mọi sự khổ lòng không xao động, sanh lòng muốn hầu hạ giúp đỡ chúng sanh không hề nhàm, sanh lòng xem chúng sanh như mẹ hiền có bao nhiêu căn lành đều muốn đem cấp cho cả, sanh lòng tha thứ cho những chúng sanh cực ác thường xâm lăng mình, lại luôn siêng năng giúp đỡ họ.

Đại Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh thường không thiếu những đồ dùng mà mình muốn; không ngót thật hành hạnh Bồ Tát; chẳng bỏ việc

làm lợi ích của tất cả Bồ Tát; khéo an trụ nơi đạo hạnh Bồ Tát; rõ thấu pháp tánh bình đẳng của Bồ Tát; được ở trong số chúng tộc của Như Lai; gìn lời chơn thật, giữ hạnh Bồ Tát; làm cho thế gian được Phật pháp thanh tịnh, tin hiểu sâu chắc, chứng pháp rốt ráo; làm cho chúng sanh xuất sanh thiện căn tăng thượng thanh tịnh, được công đức lớn, đủ Nhứt thiết trí.

Đại Bồ Tát lại đem thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được cúng dường tất cả chư Phật, hiểu tất cả pháp và thọ trì, đọc tụng, chẳng quên sót, chẳng sai lầm, khéo điều phục tâm, dùng pháp tịch tịnh để rèn luyện tâm mình. Đại Bồ Tát làm cho chúng sanh ở trong Phật pháp được những công hạnh như vậy.

Đại Bồ Tát lại đem thiện căn này khiến tất cả chúng sanh làm ngôi tháp đệ nhứt, đáng thọ những sự cúng dường của thế gian; khiến tất cả chúng sanh thành phước điền vô thượng, được Phật trí rồi khai ngộ mọi loài, làm lợi ích tất cả chúng sanh, làm cho đầy đủ tất cả thiện căn, được vô lượng phước báu, ra khỏi tam giới, làm đáng đệ nhứt Đạo Sư, chỉ bày đạo như thật cho thế gian; làm cho tất cả chúng sanh được tổng trì vi diệu thọ trì đủ tất cả chánh pháp của

chư Phật; làm cho tất cả chúng sanh chứng được pháp giới đệ nhất đầy đủ đạo vô ngại như hư không.

Trên đây là đại Bồ Tát bố thí thân thể của mình rồi đem thiện căn hồi hướng làm cho chúng sanh đều được trí thân phước điền vô thượng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát nghe pháp vui mừng sanh lòng tin thanh tịnh, có thể đem thân mạng mình cúng dường chư Phật, xem chư Phật như cha mẹ, ưa thích tin hiểu pháp bảo vô thượng, thọ trì, đọc tụng, chánh pháp vô ngại, vào khắp vô số na do tha pháp bảo đại trí huệ và những môn thiện căn, lòng luôn nhớ tưởng vô lượng Phật, vào nghĩa lý sâu xa cảnh giới của Phật, có thể dùng phạm âm của Phật để hưng khởi mây Phật pháp, rưới mưa Phật pháp, tự tại dũng mãnh có thể giảng thuyết địa vị của bậc đại trí đệ nhất, hoàn mãn đầy đủ trí huệ, dùng vô lượng đại pháp để thành tựu các thiện căn.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát được nghe những pháp như vậy nơi chư Phật, thời hoan hỷ vô lượng, đứng vững trong chánh pháp tự dứt sự nghi lấm, và cũng làm cho người khác dứt, lòng luôn thơ thới, hoàn

mãn công đức, đầy đủ thiện căn, luôn luôn có lòng làm lợi ích cho chúng sanh chẳng để thiếu sót, được trí tối thắng thành Kim cang tạng, gần gũi chư Phật, thanh tịnh Phật độ, thường siêng cúng dường chư Phật.

Bấy giờ đại Bồ Tát đem những thiện căn trên đây hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh đều được viên mãn thân tối thắng, được tất cả chư Phật nhiếp thọ.

Nguyện tất cả chúng sanh thường được ở gần bên Phật, luôn được chiêm ngưỡng đức Thế Tôn.

Nguyện tất cả chúng sanh đều được thân thanh tịnh chẳng hư hoại, tất cả công đức trí huệ đều được đầy đủ.

Nguyện tất cả chúng sanh thường siêng cúng dường chư Phật, thật hành phạm hạnh vô sở đắc rốt ráo.

Nguyện tất cả chúng sanh được thân vô ngã : lìa hẳn ngã và ngã sở.

Nguyện tất cả chúng sanh đều có thể phân thân khắp cõi nước mười phương, như bóng hiện, nhưng vẫn không có tướng qua lại.

Nguyện tất cả chúng sanh được thân tự tại đến khắp mười phương mà không có ngã, không có lãnh thọ.

Nguyện tất cả chúng sanh sanh ra từ thân Phật và ở nơi nhà vô thượng Phật thân.

Nguyện tất cả chúng sanh được thân pháp lực, có sức nhẫn nhục lớn không ai phá hoại được.

Nguyện tất cả chúng sanh được thân vô tỷ, thành tựu pháp thân thanh tịnh của Như Lai.

Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu thân công đức xuất thế sanh vào nơi pháp giới thanh tịnh vô sở đắc.

Trên đây là đại Bồ Tát đem thân mạng cúng dường đức Phật, rồi hồi hướng thiện căn cho tất cả chúng sanh được vĩnh viễn ở trong nhà của tam thế chư Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem thân bố thí cho tất cả chúng sanh, vì muốn cho tất cả chúng sanh đều thành tựu thiện căn, ghi nhớ thiện căn.

Đại Bồ Tát tự nguyện thân mình làm đèn sáng lớn, soi sáng khắp tất cả chúng sanh. Làm những nhạc khí, nhiếp thọ khắp tất cả chúng sanh. Làm diệu pháp tạng nhiếp trì

khắp tất cả chúng sanh. Làm tịnh quang minh, khai ngộ khắp tất cả chúng sanh. Làm bóng sáng thế gian, khắp tất cả chúng sanh đều thường được ngó thấy. Làm nhơn duyên cho thiện căn, khắp chúng sanh thường được gặp gỡ. Làm chơn thiện tri thức, khắp chúng sanh đều được dạy dỗ. Làm con đường bình thản, tất cả chúng sanh đều được đi trên đó. Làm chỗ an lạc hoàn bị vô thượng, cho tất cả chúng sanh khỏi khổ được thanh tịnh. Làm mặt nhật sáng trong, cho khắp thế gian được lợi ích bình đẳng.

Bấy giờ, đại Bồ Tát đem những thiện căn trên đây hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh thường gần gũi chư Phật, được nhập Phật trí. Nguyện tất cả chúng sanh được trí tùy thuận trụ bực Vô thượng giác. Nguyện tất cả chúng sanh thường ở trong pháp hội của chư Phật, khéo điều phục tâm ý. Nguyện tất cả chúng sanh thật hành đúng pháp tắc, đầy đủ oai nghi của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh đều được Niết bàn, hiểu sâu pháp nghĩa. Nguyện tất cả chúng sanh đủ hạnh tri túc, sanh vào nhà Như Lai. Nguyện tất cả chúng sanh bỏ tham dục vô minh, an trụ trong chí lạc của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh sanh

căn lành tôi thắng, ngồi tòa Bồ đề. Nguyên tất cả chúng sanh giết giặc phiền não, xa lìa lòng oán hận. Nguyên tất cả chúng sanh hộ trì đầy đủ tất cả Phật pháp.

Trên đây là đại Bồ Tát bố thí thân mạng đem căn lành hồi hướng nguyện cho tất cả chúng sanh được sự lợi ích ở nơi an ổn vô thượng.

Này chư Phật tử ! Đại Bồ Tát tự đem thân mình hầu hạ chư Phật. Đối với chư Phật luôn nghĩ nhớ đền đáp ơn nặng như nhớ cha mẹ, rất kính tin chư Phật, hộ trì đạo Bồ đề của chư Phật với tâm lòng thanh tịnh, an trụ nơi Phật pháp xa lìa quan niệm thế gian, sanh vào nhà chư Phật, thuận theo chư Phật xa lìa cảnh ma, rõ thấu công hạnh của chư Phật, trọn nên pháp khí của tất cả chư Phật.

Bấy giờ, đại Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh được lòng thanh tịnh, tự trang nghiêm với báu Nhứt thiết trí. Nguyên tất cả chúng sanh khéo tự điều phục xa lìa tất cả nghiệp ác. Nguyên tất cả chúng sanh được quyền thuộc bền chặt không bị phá hoại, đều có thể nhiếp thọ chánh pháp của chư Phật. Nguyên tất

cả chúng sanh làm đệ tử của Phật đến bực Bồ Tát Quán Đảnh. Nguyên tất cả chúng sanh thường được chư Phật nhiếp thọ, xa lìa tất cả điều ác. Nguyên tất cả chúng sanh thuận theo chư Phật, tu hành Bồ Tát hạnh tối thắng. Nguyên tất cả chúng sanh vào cảnh giới chư Phật, được thọ ký chứng Nhứt thiết trí. Nguyên tất cả chúng sanh đều được bình đẳng với chư Phật, nơi tất cả Phật pháp đều được tự tại. Nguyên tất cả chúng sanh đều được chư Phật nhiếp thọ, luôn tu tập những hạnh vô thủ vô trước. Nguyên tất cả chúng sanh thường làm thị giả bực nhứt của chư Phật, thường tu hạnh trí huệ.

Trên đây là đại Bồ Tát hầu hạ chư Phật đem căn lành hồi hướng, vì muốn chứng Vô thượng Bồ đề, cứu hộ tất cả chúng sanh, thoát khỏi ba cõi, trọn nên tâm lành không tổn nã, được Bồ đề rộng lớn vô lượng, được trí huệ soi rõ Phật pháp, vì muốn thường được chư Phật nhiếp thọ, được chư Phật hộ trì, muốn tin hiểu tất cả Phật pháp, muốn được thiện căn bình đẳng với tam thế chư Phật, muốn được trọn vẹn tâm không hồi hận, để được chứng tất cả Phật pháp.

Chư Phật tử ! Đối với tất cả tài vật, cõi nước, nhần đến ngôi vua, đại Bồ Tát đều thí

xả được tất cả. Với mọi thế sự, lòng của đại Bồ Tát đều được tự tại, không ràng buộc, không luyến ái, lìa hẳn nghiệp ác, làm lợi ích cho chúng sanh, chẳng chấp nghiệp quả, chẳng thích thế pháp, chẳng còn tham nhiễm chôn sanh tử. Dầu Bồ Tát ở thế gian nhưng thật ra nơi đây không phải là chỗ sanh của Bồ Tát. Lòng Bồ Tát không chấp trước những pháp : Uẩn, xứ, giới. Không trụ không tựa nơi pháp trong, pháp ngoài. Chẳng bao giờ quên mất những hạnh Bồ Tát, chưa từng xa rời các thiện tri thức, gìn giữ hạnh nguyện rộng lớn của Bồ Tát. Thường vui được kính thờ tất cả thiện hữu.

Bấy giờ đại Bồ Tát này đem căn lành đây hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh làm đại Pháp Vương tự tại với các pháp và rốt ráo đến bờ kia. Nguyện cho tất cả chúng sanh được thành Phật xô dẹp tất cả oán tặc phiền não. Nguyện cho tất cả chúng sanh ở nơi ngôi Phật, được trí huệ Phật khai diễn Phật pháp. Nguyện cho tất cả chúng sanh ở nơi cảnh giới Phật hay chuyển pháp luân tự tại vô thượng. Nguyện cho tất cả chúng sanh, sanh vào nhà Phật được tự tại với các pháp gìn giữ mãi giống Phật không mất. Nguyện cho tất cả chúng sanh khai thị

chánh pháp của chư Phật, tạo nên vô biên bậc đại Bồ Tát. Nguyên cho tất cả chúng sanh an trụ nơi pháp giới thanh tịnh làm bậc đại Pháp Vương hiện thân Phật xuất thế nối luôn không dứt. Nguyên cho tất cả chúng sanh làm vua trí huệ nơi các thế giới giáo hóa mọi loài không tạm ngừng nghỉ. Nguyên cho tất cả chúng sanh làm vua pháp thí của tất cả mọi loài trong khắp pháp giới hư không giới, làm cho mọi loài đều được trụ nơi đại thừa. Nguyên cho tất cả chúng sanh được thành bậc đầy đủ pháp lành bình đẳng với chư Phật.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí ngôi vua đem thiện căn hồi hướng, vì muốn khiến cho tất cả chúng sanh được ở chỗ an ổn rất ráo.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát hiện thân làm vua lúc thấy có người đến xin thành phố tốt, kinh đô của nhà vua, chỗ thu thuế, đều bố thí cho cả, không chút hối tiếc. Trong tâm của Bồ Tát chỉ chuyên hướng về đạo bồ đề phát nguyện lớn, ở vững nơi đức đại từ, thật hành đại bi, luôn vui vẻ làm lợi ích cho chúng sanh, dùng trí huệ rộng lớn hiểu rõ pháp sâu xa, trụ nơi pháp tánh bình đẳng. Như thế là vì phát tâm cầu được nhứt thiết trí, vì thích pháp tự tại, vì muốn được trí

huệ tự tại, vì tịnh tu tất cả công đức, vì muốn trụ nơi trí huệ rộng lớn bền chắc, vì muốn chứa nhóm tất cả căn lành, vì nguyện tu hành tất cả Phật pháp, vì muốn được đại trí tự nhiên giác ngộ, vì được an trụ không thôi chuyển nơi tâm Bồ đề, vì muốn tu tập tất cả hạnh nguyện để trọn rốt ráo Nhứt thiết chủng trí.

Vì những điều trên đây mà Bồ Tát thật hành việc bố thí, rồi đem thiện căn này mà hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh đều có thể trang nghiêm thanh tịnh vô lượng cõi nước rồi đem dung lên chư Phật để làm chỗ ở. Nguyện cho tất cả chúng sanh thường thích ở nơi vắng lặng. Nguyện cho tất cả chúng sanh trọn chẳng y chỉ đô thành, thị xã, chỉ thích tịch tịnh để được thẳng đến quả lành rốt ráo. Nguyện tất cả chúng sanh trọn chẳng ham ưa cảnh thế gian, nhằm lìa ngôn ngữ thế gian. Nguyện tất cả chúng sanh lìa được tâm tham, không bao giờ hồi tiếc khi bố thí những gì mình có. Nguyện tất cả chúng sanh được tâm xuất thế rồi bỏ gia nghiệp. Nguyện tất cả chúng sanh có tâm không bòn xén thường hay bố thí. Nguyện tất cả chúng sanh được tâm không tham trước lìa nhà thế tục. Nguyện tất cả chúng

sanh được khỏi mọi điều khổ, dứt trừ tất cả sự tai vạ khủng bố. Nguyên tất cả chúng sanh trang nghiêm thanh tịnh tất cả thế giới ở mười phương rồi đem dâng lên chư Phật.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí kinh đô đem căn lành hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh trang nghiêm thanh tịnh các cõi Phật.

Chư Phật tử ! Do nghiệp lành rộng lớn nên tất cả quyền thuộc của Bồ Tát, nhần đến thị nữ đều tài mạo xuất chúng, xinh đẹp đoan trang, tài năng đầy đủ, trên thân trang sức đủ đồ báu lạ tất cả đều thuận thảo. Nếu có ai đến xin những quyền thuộc thị nữ này, Bồ Tát đều vui vẻ bố thí, trọn không luyến ái, không say mê, không ràng buộc, không chấp lấy, không tham nhiễm, không phân biệt, không theo dõi, không chấp tướng, không thích, không muốn.

Bấy giờ đại Bồ Tát quan sát các căn lành, đem căn lành này hồi hướng là vì muốn cho tất cả chúng sanh đều được giải thoát, vì được pháp hỷ của Phật, vì được sự kiên cố trong những sự không kiên cố, vì được trí Kim cang bất hoại, vì vào đạo tràng của Phật, vì đến bờ kia, vì được tâm Vô thượng Bồ đề, vì được trí huệ thông rõ các pháp, vì xuất sanh tất cả căn lành, vì

vào nhà của chư Phật. Vì những điều trên đây mà Bồ Tát đem căn lành hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát an trụ trong những pháp lành như vậy mà được sanh vào nhà của Như Lai, được thêm lớn thắng hơn thanh tịnh của chư Phật, được xuất sanh đạo Nhứt thiết trí tối thắng, được vào sâu nơi trí hạnh rộng lớn của Bồ Tát, được trừ diệt tất cả phiền não thế gian, thường có thể cúng dường nơi phước điền công đức, tuyên thuyết diệu pháp cho chúng sanh, khôn khéo sắp đặt cho chúng sanh tu tập công hạnh thanh tịnh, luôn cần mẫn nhiếp lấy tất cả thiện căn.

Bấy giờ Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh thường được vô lượng tam muội chánh định nôi sanh không dứt. Nguyện tất cả chúng sanh thường thích thấy Phật, đều vào chánh định trang nghiêm của chư Phật. Nguyện cho tất cả chúng sanh thành tựu chánh định bất tư nghì của Bồ Tát hiện vô lượng thần thông tự tại. Nguyện tất cả chúng sanh nhập như thật định được bất hoại tâm. Nguyện tất cả chúng sanh đều được tam muội thâm thâm của Bồ Tát, đối với các môn thiền định đều

được tự tại. Nguyên tất cả chúng sanh được tâm giải thoát trọn nên tất cả tam muội. Nguyên tất cả chúng sanh đều được khéo giỏi nơi các môn tam muội, đều có thể nhiếp lấy các tướng tam muội. Nguyên tất cả chúng sanh được thắng trí tam muội, có thể học khắp các môn tam muội. Nguyên tất cả chúng sanh được tam muội vô ngại nhập thâm thiền định không hề thối thất. Nguyên tất cả chúng sanh được vô trước tam muội, tâm luôn trụ trong chánh thọ chẳng chấp lấy hai pháp.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí tất cả quyền thuộc trong cung nội rồi đem căn lành hồi hướng. Vì muốn cho tất cả chúng sanh đều được quyền thuộc thanh tịnh không tan vỡ, được quyền thuộc Đại thừa, được đầy đủ Phật pháp, được đầy đủ sức Nhứt thiết trí, được chứng trí huệ vô thượng, được quyền thuộc thuận thảo, được bạn đồng chí nguyện cùng ở chung, được đầy đủ tất cả phước trí, được trọn vẹn căn lành thanh tịnh, được quyền thuộc hiền hòa, được pháp thân thanh tịnh của Phật, được biện tài chơn chánh khéo diễn nói vô tận pháp tạng của Phật, rồi bỏ hẳn phước nghiệp thế gian mà đồng tu căn lành xuất thế thanh tịnh, được đầy đủ hạnh nghiệp

thanh tịnh để trọn nên pháp thanh tịnh, tất cả Phật pháp đều được hiện tiền, dùng quang minh của Phật pháp trang nghiêm thanh tịnh khắp nơi.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát có thể đem vợ con rất thân yêu bố thí cho người, như thuở xa xưa Thái tử Tu Đạt Noa, nhà vua Hiện Trang Nghiêm v.v...

Bấy giờ đại Bồ Tát do lòng từ bi mà bố thí, mà tu tập hạnh xả thí. Lòng Bồ Tát luôn thanh tịnh không hề hối tiếc. Xả thí hết cả những gì của mình trân quý để cầu Nhứt thiết trí, làm cho chúng sanh được chí nguyện thâm hậu thành tựu hạnh Bồ đề quán sát đạo Bồ Tát, tưởng niệm Phật Bồ đề, an trụ chủng tánh Phật.

Đại Bồ Tát trọn nên tâm bố thí như vậy rồi, thời quyết định chí cầu thân Như Lai, tự xem thân của mình là hệ thuộc với tất cả không được tự tại. Bồ Tát lại đem thân mình nhiếp khắp chúng sanh, và cấp thí cho tất cả, ai chưa được đầy đủ thời làm cho họ được đầy đủ, như hòn đảo bửu châu.

Bồ Tát làm lợi ích chúng sanh như vậy, muốn chính thân mình là ngôi tháp đệ nhứt cho tất cả chúng sanh đều có lòng hoan hỷ, muốn có lòng bình đẳng với tất cả thế gian,

muốn làm ao nước mát mẻ cho chúng sanh, muốn ban cho chúng sanh tất cả sự an lạc, muốn làm đại thí chủ của chúng sanh. Bồ Tát có trí huệ tự tại rõ biết công hạnh của Bồ Tát phải làm nên phát nguyện lớn trang nghiêm như vậy hướng đến Nhứt thiết trí mong thành bậc trí huệ phước điền vô thượng. Bồ Tát nhớ tưởng khắp cả chúng sanh thường theo gìn giữ họ. Do đây tự thân của Bồ Tát được trọn vẹn mọi lợi ích, trí huệ sáng suốt soi khắp thế gian, tâm bố thí rộng lớn thường sôi sảng luôn và thường thích quan sát cảnh giới của Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát dùng tâm giải thoát không buộc ràng tham đắm mà bố thí vợ con, có bao nhiêu căn lành đem hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh an trụ nơi vô thượng giác, hóa thân khắp pháp giới chuyển pháp luân bất thối. Nguyện cho tất cả chúng sanh được thân tự tại nương nguyện lực đi khắp tất cả cõi Phật. Nguyện cho tất cả chúng sanh bỏ lòng yêu ghét dứt hẳn tâm tham sân. Nguyện cho tất cả chúng sanh là chơn Phật tử làm theo hạnh Phật. Nguyện cho tất cả chúng sanh đối với Phật quả lòng quyết định không thối thất. Nguyện tất cả chúng sanh thường làm con Phật từ pháp

hóa sanh. Nguyên tất cả chúng sanh trọn nên Phật trí tự tại được bọc rốt ráo. Nguyên tất cả chúng sanh chứng Vô Thượng Giác dứt hẳn phiền não. Nguyên tất cả chúng sanh có thể diễn nói đủ đạo vô thượng và thường thích thật hành pháp thí vô thượng. Nguyên tất cả chúng sanh được tâm chánh định, mọi chướng duyên không phá hoại được. Nguyên tất cả chúng sanh ngồi tòa Bồ đề thành Vô Thượng Giác, khai hóa vô lượng nam nữ trở thành Phật tử.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí vợ con đem cần lành hồi hướng vì muốn cho chúng sanh đều chứng được trí huệ giải thoát vô ngại vô trước.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát sửa soạn nhà cửa và những vật cần dùng. Có ai đến xin Bồ Tát đều vui lòng cấp cho cả, không hề tham luyến nhà cửa, xa lìa quan niệm ở nhà, nhàm chán gia nghiệp và mọi vật cần dùng, lòng không tham, không thích, không chút ràng buộc. Biết nhà cửa dễ hư hoại nên lòng Bồ Tát luôn nhàm bỏ, chỉ muốn xuất gia tu tập hạnh Bồ Tát, chỉ muốn trang nghiêm mình bằng Phật pháp, xả thí tất cả sở hữu không một mảy hôi tiếc, thấy người đến xin hết sức vui mừng. Bồ Tát này thường được chư Phật ngợi khen.

Bấy giờ Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh lìa bỏ vợ con, trọn nên sự vui xuất gia đệ nhứt. Nguyện cho tất cả chúng sanh thoát khỏi sự buộc ràng của nhà thế tục vào nhà giải thoát tu tập hạnh thanh tịnh trong Phật pháp. Nguyện tất cả chúng sanh lìa bỏ lòng bòn xén thích bố thí không thôi thất. Nguyện tất cả chúng sanh lìa hẳn nghiệp nhà, ít muốn biết đủ, không chứa để của cải. Nguyện tất cả chúng sanh ra khỏi nhà thế tục ở nhà Như Lai. Nguyện tất cả chúng sanh được pháp vô ngại dứt trừ mọi thứ chướng ngại chánh pháp. Nguyện tất cả chúng sanh lìa sự ái luyến gia thuộc, dầu hiện ở nhà mà lòng không tham luyến. Nguyện tất cả chúng sanh khéo giáo hóa, chẳng rời gia nghiệp mà diễn nói trí huệ của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh hiện thân tại gia mà lòng luôn an trụ nơi Phật trí. Nguyện tất cả chúng sanh hiện ở tại gia mà không rời nhà Phật, làm cho mọi loài sanh lòng hoan hỷ.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí nhà cửa đem thiện căn hồi hướng, vì muốn cho tất cả chúng sanh trọn nên các môn trí huệ thần thông hạnh nguyện của Bồ Tát.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc bố thí những loại vườn rừng, đình đài, chỗ vui chơi thời nghĩ rằng : Tôi sẽ vì tất cả chúng sanh làm vườn rừng tốt. Tôi sẽ vì tất cả chúng sanh mà thị hiện pháp lạc. Tôi sẽ bố thí cho tất cả chúng sanh ý niệm vui vẻ. Tôi sẽ chỉ cho chúng sanh vô biên sự hỷ lạc. Tôi sẽ vì tất cả chúng sanh mà khai thị pháp môn thanh tịnh. Tôi sẽ làm cho chúng sanh phát tâm hoan hỷ. Tôi sẽ làm cho tất cả chúng sanh được Phật trí. Tôi sẽ làm cho chúng sanh trọn nên nguyện rộng lớn. Tôi sẽ như là Từ phụ của tất cả chúng sanh. Tôi sẽ làm cho tất cả chúng sanh được trí huệ quán sát. Tôi sẽ bố thí tất cả đồ cần dùng cho chúng sanh. Tôi sẽ như là Từ mẫu của tất cả chúng sanh, sanh trưởng tất cả căn lành nguyện lớn cho họ.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc tu hành những căn lành như vậy, đối với chúng sanh ác không hề nhàm bỏ. Dầu cho tất cả chúng sanh khắp thế gian đều không biết ơn, Bồ Tát không hề có một niệm hờn ghét, cũng không mảy may cầu báo đáp, mà chỉ muốn trừ diệt vô lượng sự khổ não cho họ. Đối với thế gian, lòng Bồ Tát như hư không, chẳng chút nhiễm trước. Bồ Tát quán sát tướng chơn thật của các pháp, phát thệ

nguyện lớn cứu khổ chúng sanh, trọn chẳng nhàm bỏ chí nguyện Đại thừa, dứt tất cả kiến chấp, tu tập các hạnh nguyện bình đẳng của Bồ Tát.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát quán sát như thế rồi, nhiếp các căn lành đều đem hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh luôn luôn sanh thêm vô lượng pháp lành, trọn nên tâm vô thượng. Nguyện tất cả chúng sanh được pháp bất động, thấy chư Phật đều hoan hỷ. Nguyện tất cả chúng sanh vui thích vườn pháp, được thấy vườn diệu lạc của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh được tâm tịnh diệu, thường thấy vườn rừng thần thông của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh được sự vui của Phật, thường khéo đi trong cảnh giới trí huệ. Nguyện tất cả chúng sanh được sự vui thần thông, đến khắp cả đạo tràng pháp hội trong vô lượng cõi. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu thần thông giải thoát của Bồ Tát, cùng tận kiếp vị lai thật hành hạnh Bồ Tát không hề biết nhọc. Nguyện tất cả chúng sanh thấy chư Phật đầy khắp pháp giới, phát tâm rộng lớn ở vườn rừng của Phật. Nguyện tất cả chúng sanh đều đến được khắp các cõi Phật và cúng dường khắp tất cả Phật. Nguyện tất cả chúng sanh

được tâm nguyên lành, trang nghiêm thanh tịnh tất cả cõi Phật.

Trên đây là đại Bồ Tát lúc bố thí vườn rừng đình đài đem căn lành hồi hướng, vì muốn cho tất cả chúng sanh được thấy chư Phật, được đi trong vườn rừng của Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát mở trăm ngàn ức na do tha vô lượng vô số hội bố thí rộng lớn, tất cả đều thanh tịnh, chư Phật đều ẩn khả, trọn không tổn nào đến một chúng sanh, làm cho khắp mọi loài xa lìa các điều ác, ba nghiệp thanh tịnh, trọn nên trí huệ, sắp bày trăm ngàn ức na do tha vô lượng vô số cảnh giới thanh tịnh, chứa nhóm trăm ngàn ức na do tha vô lượng, vô số đồ dùng tốt đẹp, phát tâm Bồ đề Vô thượng, bố thí không giới hạn, làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi đạo thanh tịnh, tất cả đều lành, đều có lòng tin hiểu thanh tịnh. Tùy theo chỗ sở thích của trăm ngàn ức vô lượng chúng sanh mà làm cho họ đều hoan hỷ, dùng lòng đại từ bi cứu hộ tất cả, cúng dường phụng thờ tam thế chư Phật. Vì muốn thành tựu tất cả Phật chủng nên Bồ Tát tu hành công hạnh bố thí không hề hối tiếc, thêm lớn lòng tin, trọn vẹn hạnh lớn, luôn luôn tiến đến Đản Ba la mật.

Bấy giờ đại Bồ Tát đem căn lành hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tất cả chúng sanh phát tâm Đại thừa đều được thành tựu hạnh bố thí rộng lớn. Nguyện cho tất cả chúng sanh đều có thể mở hội bố thí lớn, bố thí tất cả, bố thí lành, bố thí hơn hết, bố thí vô thượng, bố thí vượt trên thế gian, bố thí được tất cả chư Phật ngợi khen. Nguyện tất cả chúng sanh làm thí chủ đê nhứt, hết lòng cứu khổ cho chúng sanh trong ác đạo đều khiến họ được vào trí huệ vô ngại, tu nguyện bình đẳng, tu thiện căn như thật, được trí vô sai biệt, chứng tự cảnh trí. Nguyện tất cả chúng sanh an trụ trong trí tịch tịnh của các môn thiền định, vào đạo bất tử, trọn nên tất cả trí huệ thần thông, dùng mãnh tinh tiến, chứng đủ các bậc, trang nghiêm Phật pháp, đến bờ đại giác trọn không thôi chuyển. Nguyện tất cả chúng sanh lập hội bố thí lớn, chẳng nhằm chẳng biết nhọc, cứu giúp chúng sanh không ngừng ngớt, đến rốt ráo chủng trí vô thượng. Nguyện tất cả chúng sanh luôn siêng gieo trồng tất cả căn lành nhân đến vô lượng công đức vô thượng. Nguyện tất cả chúng sanh thường được chư Phật ngợi khen làm đại thí chủ cho thế gian, đầy đủ

công đức ban bố sự vui vô thượng khắp thập phương pháp giới. Nguyên tất cả chúng sanh lập hội bố thí lớn, chứa nhiều căn lành, bình đẳng đù dất mọi loài đến bờ Vô Thượng Giác. Nguyên tất cả chúng sanh thành hạnh bố thí hơn hết, làm cho khắp mọi loài đều an trụ nơi Nhứt thừa. Nguyên tất cả chúng sanh bố thí đúng thời, xa hẳn sự bố thí trái thời. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu sự bố thí lành nhần đến sự bố thí viên mãn rốt ráo của Phật. Nguyên tất cả chúng sanh thường thật hành sự bố thí trang nghiêm rộng lớn rốt ráo, lấy chư Phật làm Thầy và luôn gần gũi cúng dường. Nguyên tất cả chúng sanh bố thí thanh tịnh, chứa vô lượng phước đức khắp pháp giới đến bờ Chánh Giác. Nguyên tất cả chúng sanh làm bậc đại thí chủ của thế gian, thệ độ mọi loài đến quả địa Như Lai.

Trên đây là Đại Bồ Tát lập hội bố thí lớn đem căn lành hồi hướng, vì muốn cho tất cả chúng sanh thật hành sự bố thí vô thượng, sự bố thí rốt ráo của Phật, sự bố thí trọn lành, sự bố thí bất hoại, sự bố thí vì cúng dường Phật, sự bố thí không xen hờn giận, sự bố thí cứu khổ mọi loài, sự bố thí trọn nèn Nhứt thiết trí, sự bố thí thường thấy

chư Phật, sự bố thí tinh tấn trọn lành, sự bố thí rộng lớn trọn nên công đức của Bồ Tát và trí huệ của Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát bố thí tất cả vật dụng không chút hối tiếc, chẳng mong đền đáp, chẳng cầu quả báo, không hề mong được sự giàu vui ở đời, rời tâm vọng tưởng, khéo suy gẫm chánh pháp, chỉ vì muốn lợi ích tất cả chúng sanh, xét kỹ thật tánh của tất cả Pháp, tùy theo mọi loài chúng sanh sai khác, chỗ cần chỗ muốn đều khác nhau mà sắm sửa vô lượng vật dụng, tất cả đều bền chắc tốt đẹp, rồi thật hành hạnh bố thí vô biên, bố thí tất cả, bố thí trong thân ngoài của.

Lúc bố thí như thế, Bồ Tát thêm lớn chí nguyện, được công đức lớn, thấy bốn tâm, có thể thường gia hộ cho tất cả chúng sanh đều làm cho họ phát sanh chí nguyện thù thắng. Bồ Tát trọn không có một niệm cầu đền đáp, do đây thiện căn của Bồ Tát này được đồng với chư Phật, đều dễ viên mãn Nhứt thiết chủng trí.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem tất cả căn lành bố thí trên đây hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được điều phục thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh

dứt trừ phiền não nghiêm tịnh tất cả cõi Phật. Nguyên tất cả chúng sanh do tâm thanh tịnh nơi khoảng một niệm đi khắp pháp giới. Nguyên tất cả chúng sanh có trí huệ khắp cả hư không pháp giới. Nguyên tất cả chúng sanh được Như Lai thiết trí điều phục chúng sanh khắp cả ba đời, trong tất cả thời gian luôn chuyển pháp luân thanh tịnh bất thối. Nguyên tất cả chúng sanh đủ Như Lai thiết trí, có thể khéo thị hiện thần thông phương tiện làm lợi ích chúng sanh. Nguyên tất cả chúng sanh đều có thể tỏ ngộ vào trí huệ Phật, cùng tận kiếp vị lai thường nói chánh pháp khắp thập phương thế giới không thôi nghỉ, cho mọi loài đều được nghe biết. Nguyên tất cả chúng sanh trong vô lượng kiếp tu hạnh Bồ Tát đều được viên mãn. Nguyên tất cả chúng sanh tu hạnh Bồ Tát khắp trong tất cả thế giới ở mười phương. Nguyên tất cả chúng sanh trong mỗi niệm luôn thật hành sự nghiệp của tam thế chư Phật, giáo hóa mọi loài thẳng đến Như Lai thiết trí.

Chư Phật tử ! Tùy theo chỗ cần dùng của chúng sanh, đem vô số vật dụng đẹp tốt cung cấp cho họ. Như thế là vì đại Bồ Tát muốn Phật pháp được nổi lên không dứt, vì lòng đại bi cứu khổ tất cả mọi loài, vì

lòng đại từ tu hạnh Đại thừa, không hề trái lời Phật dạy, dùng phương tiện khéo tu những hạnh lành, chẳng dứt chủng tánh của chư Phật, tùy theo chỗ cầu xin của người mà cấp cho không hề nhàm, xả thí tất cả không hề tiếc, luôn luôn hướng về Nhứt thiết trí.

Bấy giờ các quốc độ ở mười phương, có vô số loài chúng sanh cùng vô số phước điền đều hội đến chỗ Bồ Tát mà cầu xin. Lòng Bồ Tát rất vui mừng đều nhiếp thọ tất cả, xem họ như bạn lành, lòng đại bi xả thí mạnh mẽ không chút mỗi nhàm, tùy theo chỗ cầu xin của mỗi người mà cung cấp đầy đủ, cho họ hết thiếu thốn.

Những người đến xin đều rất hài lòng, hết sức truyền tụng tán dương đức hạnh của Bồ Tát.

Thấy họ vui sướng, lòng Bồ Tát cũng hoan hỷ vô lượng. Đem sự hỷ lạc trong trăm ngàn ức na do tha kiếp của trời Đế Thích, sự hỷ lạc trong vô số kiếp của trời Dạ Ma, trong vô lượng kiếp của trời Đâu Suất, trong vô biên kiếp của trời Biến Hóa, trong vô đẳng kiếp của trời Tha Hóa, trong bất khả số kiếp của trời Phạm Vương, trong bất khả xưng kiếp của Chuyển Luân Vương,

trong bất khả tư kiếp của trời Biến Tịnh, sự diêu lạc trong bất khả thuyết kiếp của trời Tịnh Cư, so sánh cũng không bằng lòng hoan hỷ của đại Bồ Tát lúc thấy người đến cầu xin. Do đây đại Bồ Tát được thêm lớn đức tin, chí nguyện thanh tịnh, sáu căn điều thuận, đầy đủ tín giải nhẫn đến tăng tấn Phật trí.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng, muốn cho tất cả chúng sanh được lợi ích, tất cả chúng sanh được an lạc, tất cả chúng sanh được lợi lớn, tất cả chúng sanh được thanh tịnh, tất cả chúng sanh đều cầu Phật đạo, tất cả chúng sanh đều được bình đẳng, tất cả chúng sanh đều được lòng hiền lành, tất cả chúng sanh đều vào Đại thừa, tất cả chúng sanh đều được trí huệ lành, tất cả chúng sanh đều trọn đủ hạnh nguyện Phổ Hiền, viên mãn mười trí lực, hiện thành Chánh giác.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc đem căn lành trên đây hồi hướng như thế, thời thân, ngữ, ý, ba nghiệp đều giải thoát cả : không dính mắc, không buộc ràng, không chúng sanh tướng, không mạng giả tướng, không ngã tướng, không nhơn tướng, không đồng tử tướng, không sanh giả tướng, không tác

giả tướng, không thọ giả tướng, không hữu tướng, không vô tướng, không tướng đời này đời sau, không tướng chết đây sanh kia, không tướng thường, không tướng vô thường, không tướng có ba cõi, không tướng không ba cõi, chẳng phải tướng, không phải chẳng phải tướng.

Như thế là hồi hướng không hệ phược, hồi hướng không hệ phược giải thoát, hồi hướng chẳng phải nghiệp, hồi hướng chẳng phải nghiệp báo, hồi hướng chẳng phải phân biệt, hồi hướng chẳng phải vô phân biệt, hồi hướng chẳng phải tư duy, hồi hướng chẳng phải đã tư duy, hồi hướng chẳng phải tâm, hồi hướng chẳng phải vô tâm.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như thế không chấp trong chấp ngoài, không chấp năng duyên, không chấp sở duyên, chẳng chấp nhơn, chẳng chấp quả, chẳng chấp pháp, chẳng chấp phi pháp, chẳng chấp tư duy, không chấp chẳng tư duy, chẳng chấp sắc, thọ, tưởng, hành, thức, chẳng chấp sắc, thọ, tưởng, hành, thức, sanh, chẳng chấp sắc, thọ, tưởng, hành, thức diệt.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát nếu không chấp trước các pháp, thời không hệ phược

nơi sắc, thọ, tưởng, hành, thức, không hệ phược sắc, thọ, tưởng, hành, thức sanh, không hệ phược sắc, thọ, tưởng, hành, thức diệt.

Nếu có thể không hệ phược với các pháp, thời đối với các pháp cũng không giải thoát.

Bởi vì không có chút pháp nào là hiện sanh, đã sanh, sẽ sanh. Không có pháp nào có thể lấy, có thể chấp.

Tất cả các pháp : tự tướng nó là như vậy. Nó không có tự tánh, tự tánh nó vốn rời lìa. Nó chẳng phải một, chẳng phải hai, chẳng phải nhiều, chẳng phải vô lượng, chẳng phải nhỏ, chẳng phải lớn, chẳng phải hẹp, chẳng phải rộng, chẳng phải sâu, chẳng phải cạn, chẳng phải rợn rợn, chẳng phải tịch tịnh, không phải xứ, không phải phi xứ, không phải pháp, không phải phi pháp, không phải thể, không phải chẳng phải thể, chẳng phải có, chẳng phải không có.

Bồ Tát quan sát các pháp là chẳng phải pháp, trong lời nói, thuận theo thế gian, kiến lập chẳng phải pháp làm pháp, chẳng dứt các nghiệp đạo, chẳng bỏ hạnh Bồ Tát, cầu Nhứt thiết trí trọn không thối chuyển, rõ biết tất cả nghiệp duyên như giấc mơ, tất

cả âm thanh như vang, tất cả chúng sanh như bóng, tất cả pháp như ảo, nhưng cũng chẳng hoại như duyên nghiệp lực, rõ biết các nghiệp lực công dụng nó rộng lớn, hiểu thấu tất cả pháp đều không sở tác, thật hành đạo vô tác chưa bao giờ tạm bỏ.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này trụ Nhứt thiết trí, hoặc xứ hay phi xứ thấy đều hồi hướng Nhứt thiết trí, nơi tất cả chỗ đều hồi hướng không thoái chuyển.

Do nghĩa gì gọi là Hồi hướng ?

Vì vĩnh viễn độ thế gian đến bờ giác, vì thoát khỏi năm uẩn đến bờ giác, vì vượt qua ngũ ngôn đến bờ giác, vì xa lìa các vọng tưởng đến bờ giác, vì dứt hẳn thân kiến đến bờ giác, vì lìa hẳn chỗ sở y đến bờ giác, vì tuyệt hẳn sở tác đến bờ giác, vì ra khỏi hẳn các cội đến bờ giác, vì bỏ hẳn các sự chấp lầy đến bờ giác, vì thoát hẳn thế pháp đến bờ giác. Vì những điều trên đây mà gọi là Hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như thế thời là thuận theo Phật mà trụ, thuận theo Pháp mà trụ, thuận theo trí mà trụ, thuận theo Bồ đề mà trụ, thuận theo nghĩa mà trụ, thuận theo hồi hướng mà trụ, thuận theo cảnh giới mà trụ, thuận theo

hạnh mà trụ, thuận theo chơn thật mà trụ, thuận theo thanh tịnh mà trụ.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát hồi hướng như thế thời là liễu đạt tất cả các pháp, thời là trọn vẹn thừa phụng tất cả chư Phật, không có một đức Phật nào mà chẳng thừa phụng, không có một pháp nào mà chẳng cúng dường, không có một pháp nào mà có thể hoại diệt được, không có một pháp nào mà có thể chống trái được, không có một vật nào mà có thể tham trước, không có một pháp nào mà có thể nhàm lìa, với tất cả pháp trong, pháp ngoài không thấy có một chút diệt hoại trái với luật như duyên. Bồ Tát này đầy đủ pháp lực không hề thôi ngớt.

Chư Phật tử ! Đây là bậc đại Bồ Tát tùy thuận kiên cố nhưt thiết thiện căn hồi hướng thứ sáu.

Lúc đại Bồ Tát an trụ nơi bậc hồi hướng này thời thường được chư Phật hộ niệm nên được kiên cố bất thoái, nhập pháp tánh tu Nhưt thiết trí, tùy thuận pháp nghĩa, tùy thuận pháp tánh, tùy thuận kiên cố tất cả căn lành, tùy thuận tất cả đại nguyện viên mãn, tùy thuận đầy đủ pháp kiên cố, tất cả như Kim cang không gì phá hoại được, được tự tại với tất cả pháp.

Bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát quán sát mười phương, quán sát đại chúng và quán sát pháp giới xong liền nhập nơi nghĩa thâm thâm của tự cú, tu tập tâm vô lượng rộng lớn, đem lòng đại bi bao trùm thế gian, thêm lớn tánh Phật chủng quá khứ, hiện tại và vị lai, vào nơi công đức của tất cả Phật, thành tựu thần lực tự tại của chư Phật. Bồ Tát quán sát tâm sở thích của chúng sanh, thuận theo căn lành đáng được thành thực của họ, rồi y cứ nơi pháp tánh thân mà vì họ hiện sắc thân, nương thần lực của đức Phật nói kệ rằng :

Bồ Tát hiện thân làm Quốc Vương
Là ngôi cao nhứt ở thế gian
Oai quyền phước đức hơn tất cả
Để làm lợi ích khắp quần sanh.
Lòng Ngài thanh tịnh không nhiễm trước
Tự tại trong đời đều tuân kính
Hoảng tuyên chánh pháp để dạy người
Cho khắp nhơn dân được an ổn.
Hiện sanh dòng sang lên ngôi vua
Thường theo Phật giáo chuyển pháp luân
Bẩm tánh nhơn từ không bạo ngược
Mọi người kính mến tuân lời dạy.
Trí huệ phân biệt thường tỏ sáng
Dung mạo tài năng đều đầy đủ

Truyền lệnh cả nước đều tuân hành
Trừ dẹp quân ma không thừa sót
Giữ chặt tịnh giới không hề phạm
Quyết chí chịu khổ không động lay
Nguyên trọn trừ dứt lòng giận hờn
Luôn thích tu hành theo Phật pháp.
Đồ uống, món ăn, hương, y phục
Xe cộ, giường, nệm, ghế, bàn, đèn
Nhẫn đến vô lượng món cần dùng
Bồ Tát đều thí cho tất cả.
Vì lợi chúng sanh mà bố thí
Cho họ khai phát quảng đại tâm
Nhẫn đến Thế Tôn cùng chư Thánh
Lòng đều thanh tịnh rất hoan hỷ.
Bồ Tát cung cấp khắp mọi loài
Sở hữu trong ngoài đều bố thí
Lòng luôn bền vững không động lay
Chẳng hề tạm thời sanh hối tiếc.
Bồ Tát thí dầu hoặc cho mắt
Hoặc thí cánh tay hoặc thí chân
Thịt, da, xương, tủy tất cả vật
Đều vui bố thí lòng không tiếc.
Bồ Tát hiện thân ở ngôi vua
Dòng họ giàu mạnh hơn mọi người
Dầu là cất lưỡi cho người xin
Lòng vẫn vui mừng không luyến tiếc.

Công đức thí lưôi của Bồ Tát
Hồi hướng cho tất cả mọi loài
Nguyện họ nương nhờ công đức này
Đều được tướng lưôi Phật dài rộng.
Hoặc thí ngôi vua và vợ con
Hoặc xả thân mình làm tội tở
Trong lòng hoan hỷ luôn thanh tịnh
Bồ Tát như vậy không hồi tiếc.
Tùy người sở thích đều thí cho
Cung cấp đúng thời không mỗi nhọc
Tất cả sở hữu đều phân chia
Mọi người đến xin đều đầy đủ.
Vì nghe pháp, Bồ Tát xả thân
Tu những hạnh khổ cầu Phật đạo
Lại vì chúng sanh bỏ tất cả
Cầu Vô Thượng Giác không thối chuyển.
Vì nghe chánh pháp nơi chỗ Phật
Bồ Tát xả thân làm thị giả
Vì muốn cứu khổ khắp quần sanh
Lòng thêm hoan hỷ vô biên lượng.
Bồ Tát thấy Phật đại Đạo Sư
Từ tâm rộng lớn, cứu độ lớn
Do đây hơn hở lòng vui mừng
Nghe lãnh pháp vị sâu của Phật.
Bao nhiêu căn lành Bồ Tát có
Đều hồi hướng cả cho chúng sanh

Cứu độ tất cả không sót thừa
Cho giải thoát hẳn luôn an lạc
Bao nhiêu quyền thuộc của Bồ Tát
Dung mạo đẹp xinh trí thông minh
Y phục, hương thơm cùng vàng ngọc
Các thứ trang sức đều đẹp đủ,
Quyền thuộc sang quý như thế này
Bồ Tát có thể bố thí cả
Chuyên cầu thành Phật độ quần sanh
Lòng thí cầu này không tạm bỏ.
Bồ Tát suy gẫm tất cả pháp
Thật hành đầy đủ hạnh rộng lớn
Đều đem hồi hướng khắp chúng sanh
Chẳng có mảy may lòng chấp trước.
Bồ Tát xả thí ngôi Quốc Vương
Nhẫn đến thành ấp cùng cả nước
Cung điện, đền đài và vườn rừng
Tôi đòi, thị vệ đều không tiếc.
Bồ Tát từ lâu vô lượng kiếp
Đi khắp mọi nơi làm bố thí
Nhơn đó giáo hóa khắp mọi loài
Đều khiến vượt lên Vô Thượng Giác
Chúng sanh phẩm loại nhiều vô lượng
Mười phương họp đến đông vô số
Bồ Tát xem thấy rất vui mừng
Theo họ cần chi đều cấp đủ.

Chư Phật hồi hướng như thế nào
Bồ Tát cũng tu hạnh như thế
Thế Tôn thật hành công hạnh gì ?
Bồ Tát theo học đến toàn vẹn.
Bồ Tát quán sát tất cả pháp
Ai là người vào được pháp này ?
Thế nào là vào, chỗ nào vào ?
Thuận theo bố thí lòng không trụ.
Bồ Tát hướng về trí thiện xảo
Bồ Tát hướng về pháp phương tiện
Bồ Tát hướng về nghĩa chơn thật
Nhưng trong pháp đó vẫn không trước.
Với tất cả nghiệp không phân biệt
Cũng chẳng nhiễm trước nơi nghiệp quả
Biết tánh Bồ đề theo duyên khởi
Bồ Tát tùy thuận nhập pháp giới.
Chẳng ở trong thân mà có nghiệp
Cũng chẳng nơi tâm mà trụ trước
Trí huệ rõ biết không nghiệp tánh
Vì do nhơn duyên, nghiệp chẳng mất.
Lòng chẳng vọng chấp pháp quá khứ
Cũng chẳng tham lấy pháp vị lai
Chẳng thấy hiện tại có pháp trụ
Rõ thấu tam thế đều trống lạng
Bồ Tát thấu triệt gần mé “sắc”.
“Thọ, tưởng, hành, thức” cũng thấu suốt

Vượt khỏi thế gian dòng sanh tử
Tâm ý khiêm hạ luôn thanh tịnh.
Quán kỹ Ngũ uẩn, Thập nhị xứ,
Quán Thập bát giới và thân mình
Mỗi mỗi nơi đây cầu Bồ đề.
Thế tánh rốt ráo bất khả đắc.
Chẳng lấy tướng thường trụ của pháp
Nơi tướng đoạn diệt cũng chẳng chấp
Pháp tánh : phi hữu cũng phi vô
Nghiệp lý tuần tự trọn vô tận.
Đối với các pháp không sở trụ
Đối với chúng sanh và Bồ đề.
Mười phương quốc độ khắp ba đời
Cầu đó rốt ráo bất khả đắc.
Quán được các pháp đều như vậy
Thời sự hiểu biết đồng chư Phật,
Dầu tìm tự tánh bất khả đắc
Công hạnh Bồ Tát chẳng lường uống.
Bồ Tát biết pháp theo duyên có
Chẳng trái tất cả đạo đã tu
Khai thị giải thoát những nghiệp nhơn
Vì muốn chúng sanh đều thanh tịnh.
Đây là đạo hạnh của người trí
Là điều chỉ giáo của Như Lai
Tùy thuận tư duy vào chánh nghĩa
Tự nhiên giác ngộ thành Bồ đề.

Các pháp : không sanh cũng không diệt
Cũng lại không đến và không đi
Cũng chẳng chết đây mà sanh kia
Người này giác ngộ các Phật pháp.
Rõ thấu thật tánh của các pháp
Nhưng không phân biệt nơi pháp tánh
Biết pháp không tánh không phân biệt
Người này chứng nhập trí huệ Phật,
Pháp tánh ở khắp tất cả chỗ
Khắp cả chúng sanh và quốc độ
Ba đời đều khắp không sót thừa
Cũng không hình tướng có thể được.
Tất cả chư Phật chỗ giác ngộ
Thấy đều nhiếp lấy không còn thừa
Dầu rằng diễn nói tất cả pháp
Nhưng các pháp đó đều chẳng có.
Như pháp tánh kia khắp tất cả
Bồ Tát hồi hướng cũng cùng khắp
Hồi hướng tất cả cho chúng sanh
Thường ở thế gian không thôi chuyển.

(1) Chư Phật tử ! Thế nào là đại Bồ Tát
bình đẳng tùy thuận nhứt thiết chúng sanh
hồi hướng ?

(1) Hán bộ quyển hai mươi chín.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát tùy theo tất cả căn lành mà mình đã tích tập, như là : Căn lành nhỏ, căn lành lớn, căn lành rộng, căn lành nhiều, vô lượng căn lành, các loại căn lành, vi trần số căn lành, vô số căn lành, vô biên căn lành, bất khả tư căn lành, bất khả lượng căn lành, Phật cảnh giới căn lành, Pháp cảnh giới căn lành, Tăng cảnh giới căn lành, thiện tri thức cảnh giới căn lành, tất cả chúng sanh cảnh giới căn lành, phương tiện thiện xảo cảnh giới căn lành, tu các thiện tâm cảnh giới căn lành, nội cảnh giới căn lành, ngoại cảnh giới căn lành, vô biên pháp trợ đạo cảnh giới căn lành, căn lành siêng tu tất cả xả thí căn lành quyết chí rốt ráo trừ tịnh giới, căn lành tất cả hạnh xả thí đều kham chịu khổ, căn lành tâm thường tinh tấn không thôi chuyển, căn lành dùng phương tiện lớn nhập vô lượng tam muội, căn lành dùng trí huệ khéo quán sát, căn lành biết tâm hành sai khác của tất cả chúng sanh, căn lành chứa nhóm vô biên công đức, căn lành siêng tu tập hạnh Bồ Tát, căn lành khắp bao trùm nuôi nấng tất cả thế gian.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đối với căn lành này, an trụ tu hành nhiếp nhập chứa nhóm đầy đủ, tâm thanh tịnh hiểu rõ. Lúc

phát khởi khai thị, được tâm kham nhẫn, đóng cửa ác đạo, khéo điều nhiếp sáu căn trọn vẹn oai nghi, viên mãn chánh hạnh, rời xa sự điên đảo, kham làm pháp khí của chư Phật, có thể làm phước điền tốt của chúng sanh. Bồ Tát này được chư Phật hộ niệm thêm lớn Phật thiện căn, ở trong Phật nguyện, thật hành Phật nghiệp, tâm được tự tại đồng với tam thế Phật, đến Phật đạo tràng, vào trí lực Phật, đủ tướng hảo của Phật, vượt hẳn thế gian, chẳng thích sanh cõi Trời, chẳng tham giàu vui, chẳng chấp pháp hành.

Tất cả căn lành, Bồ Tát này đều đem hồi hướng làm tạng công đức của tất cả chúng sanh. Bồ Tát này an trụ nơi vô thượng đạo che chở khắp tất cả, nơi đường hư vọng cứu khổ chúng sanh cho họ ở an nơi tất cả pháp lành, mở cửa Vô Thượng Giác, khắp tất cả cảnh giới không dứt không hết, dụng tràng trí huệ nghiêm tịnh đại đạo, có thể thị hiện khắp tất cả thế gian khiến họ dứt trừ cấu nhiễm.

Bồ Tát khéo điều phục tâm, sanh vào nhà Phật, Phật chủng thanh tịnh đầy đủ công đức, là phước điền lớn làm chỗ nương tựa cho đời. Đặt để chúng sanh đều làm cho

họ thanh tịnh thường siêng tu tập tất cả căn lành.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc dùng năng lực của tâm đại Bồ đề chí nguyện thanh tịnh mà tu các căn lành, thời tự nghĩ rằng : Các căn lành này là chỗ chứa nhóm của tâm Bồ đề, là chỗ tư duy của tâm Bồ đề, là chỗ phát khởi của tâm Bồ đề, là chỗ mong muốn của tâm Bồ đề, là chỗ thêm lớn của tâm Bồ đề, đều vì xót thương tất cả chúng sanh, đều vì thẳng cầu Như Lai thiết chủng trí, đều vì trọn nên mười trí lực của Như Lai.

Do tự suy nghĩ như vậy nên căn lành thêm lớn, trọn không thôi chuyển.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại tự suy nghĩ : Nguyện do năng lực của căn lành này mà tôi tu hạnh Bồ Tát suốt kiếp vị lai, đều đem ban bố cho tất cả chúng sanh, đều đem hồi hướng cho tất cả chúng sanh. Nguyện cho vô số thế giới tràn đầy châu báu, vô số thế giới tràn đầy y phục, vô số thế giới tràn đầy hương thơm, vô số thế giới tràn đầy đồ trang sức, vô số thế giới tràn đầy báu ma ni, vô số thế giới tràn đầy hoa đẹp, vô số thế giới tràn đầy thức ăn ngon, vô số thế giới tràn đầy của cải, vô số thế giới tràn đầy giường ghế, vô số thế giới tràn đầy mũ báu, trái y đẹp, giảng màn báu.

Giả sử có một người thường đến Bồ Tát để cầu xin mãi đến cùng tận kiếp vị lai. Bồ Tát đem những đồ vật trên đây ban cho họ không hề biết mỗi biết nhàm, cũng không tạm nghỉ. Như với một người, với tất cả chúng sanh cũng như vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc bố thí như vậy, không lòng hư dối, không lòng mong cầu, không lòng danh dự, không lòng hối tiếc, không lòng buồn phiền, chỉ phát tâm cầu Nhứt thiết trí, phát tâm thí xả tất cả, phát tâm thương xót chúng sanh giáo hóa họ được thành thực đến bậc Vô Thượng Giác.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem các căn lành hồi hướng như vậy, luôn bố thí cùng tận kiếp vị lai, thường an trụ nơi tâm Nhứt thiết trí.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tôi vì tất cả chúng sanh nên muốn cho vô số thế giới tràn đầy bửu tượng đủ cả bảy chi, tánh rất thuần, trên lưng thiết tràng vàng, giăng lưới vàng, châu báu trang nghiêm, rồi đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy bửu mã, như Long mã vương, cũng dùng mọi thứ bửu vật để trang nghiêm rồi đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy kỳ nữ đều có tài dòn ca ra

các thứ tiếng vì diệu rồi đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy nam nữ rồi đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy thân của mình, rồi phát tâm Bồ đề đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy dầu của mình, rồi phát tâm không phóng dật đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy mắt của mình rồi đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy máu, thịt, xương, tủy của mình rồi đem bố thí cả không luyến tiếc. Nguyên vô số thế giới tràn đầy ngôi vua rồi đem bố thí. Nguyên vô số thế giới tràn đầy tôi đòi công bộc rồi đem bố thí.

Đại Bồ Tát dùng lòng xả thí rộng lớn đem tất cả những thân, những vật như vậy bố thí cho một chúng sanh cùng tận kiếp vị lai. Như với một chúng sanh, với tất cả chúng sanh cùng tận chúng sanh giới cũng đều như vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát ở nơi một thế giới tu Bồ Tát hạnh suốt kiếp vị lai đem những vật như vậy ban bố cho một chúng sanh, nhẫn đến ban bố cho tất cả chúng sanh đều được đầy đủ. Như sự bố thí nơi một thế giới, nơi tất cả thế giới cùng tận hư không giới khắp pháp giới đều cũng như vậy.

Lòng đại bi của Bồ Tát trùm bao khắp cả, không hở không ngót, xót thương tất cả, tùy theo chỗ cần dùng của người xin mà cung cấp cho. Không để việc bố thí vì gặp trở duyên mà ngừng nghỉ, nhẫn đến không chút lòng mỏi mệt dầu trong khoảng đờn chỉ.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc bố thí như vậy bèn sanh những tâm này :

Tâm vô trước, tâm vô phục, tâm giải thoát, tâm đại lực, tâm thậm thâm, tâm thiện nhiếp, tâm vô chấp, tâm không thọ giả, tâm khéo điều phục, tâm chẳng tán loạn, tâm chẳng vọng chấp, tâm bửu tánh, tâm chẳng cầu báo, tâm rõ thấu tất cả pháp, tâm đại hồi hướng, tâm khéo giải quyết các nghĩa lý, tâm làm cho tất cả chúng sanh trụ vô thượng trí, tâm sanh đại pháp quang minh, tâm chứng nhập Nhứt thiết trí trí.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem căn lành đã chứa nhóm, trong mỗi niệm hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh của báu dầy đầy không thiếu thốn. Nguyện tất cả chúng sanh thành tựu vô tận tạng đại công đức. Nguyện tất cả chúng sanh đầy đủ tất cả an ổn khoái lạc. Nguyện tất cả chúng sanh thêm lớn hạnh Bồ Tát. Nguyện tất cả chúng

sanh trọn nên vô lượng pháp thù thắng đệ nhất. Nguyên tất cả chúng sanh được chẳng thối chuyển nơi Phật thừa. Nguyên tất cả chúng sanh thấy khắp tất cả chư Phật ở mười phương. Nguyên tất cả chúng sanh xa hẳn những phiền não thế gian. Nguyên tất cả chúng sanh đều được tâm thanh tịnh bình đẳng. Nguyên tất cả chúng sanh là những chúng nạn được Như Lai thiết trí.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như thế phát tâm hoan hỷ. Vì làm cho tất cả chúng sanh được lợi ích an lạc. Vì làm cho tất cả chúng sanh được tâm bình đẳng. Vì làm cho tất cả chúng sanh được tâm xả thí. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí tất cả. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm hoan hỷ bố thí. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí thoát hẳn sự bận cùng. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí vô số của báu. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí khắp cả, bố thí vô lượng, bố thí tất cả. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí cùng tận kiếp vị lai không dứt. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí tất cả không hề hối tiếc. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bố thí tất cả vật dụng. Vì làm cho chúng

sinh an trụ nơi tâm bồ thí thuận theo người xin. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bồ thí nhiếp thọ mọi loài. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bồ thí rộng lớn. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bồ thí vô lượng món trang nghiêm. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bồ thí không chấp trước. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bồ thí bình đẳng. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bồ thí rất mạnh mẽ như Kim cang. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bồ thí như ánh sáng mặt nhật. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi tâm bồ thí nhiếp lấy Phật trí. Vì làm cho tất cả chúng sanh thiện căn quyen thuộc đầy đủ. Vì làm cho tất cả chúng sanh thiện căn trí huệ thường hiện tiền. Vì làm cho tất cả chúng sanh được viên mãn tâm thanh tịnh chẳng hư hoại. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu thiện căn thanh tịnh vô thượng. Vì làm cho tất cả chúng sanh ở trong chủng tử phiền não được giác ngộ. Vì làm cho tất cả chúng sanh diệt trừ tất cả những nghi hoặc. Vì làm cho tất cả chúng sanh công đức trí huệ thanh tịnh bình đẳng. Vì làm cho tất cả chúng sanh được viên mãn công đức không hư hoại. Vì làm cho

tất cả chúng sanh được đầy đủ chánh định thanh tịnh bất động. Vì làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi Nhứt thiết trí trí chẳng hư hoại. Vì làm cho tất cả chúng sanh trọn nên vô lượng công hạnh thần thông thanh tịnh của Bồ Tát. Vì làm cho tất cả chúng sanh tu tập thiện căn vô trước. Vì làm cho tất cả chúng sanh nhớ đến tâm thanh tịnh của tam thế chư Phật. Vì làm cho tất cả chúng sanh được căn lành thanh tịnh thù thắng. Vì làm cho tất cả chúng sanh diệt trừ tất cả sự chướng đạo của ma. Vì làm cho tất cả chúng sanh đầy đủ những pháp công đức thanh tịnh bình đẳng vô ngại. Vì làm cho tất cả chúng sanh phát tâm quảng đại luôn nhớ đến chư Phật. Vì làm cho tất cả chúng sanh thường gần gũi chư Phật và siêng cúng dường. Vì làm cho tất cả chúng sanh mở rộng tất cả những cửa căn lành. Vì làm cho tất cả chúng sanh được viên mãn khắp các pháp lành thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều thanh tịnh tâm vô lượng, tâm quảng đại, tâm tối thắng. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu tâm bố thí thanh tịnh bình đẳng. Vì làm cho tất cả chúng sanh phụng trì thanh tịnh Thi Ba la mật. Vì làm cho tất cả chúng sanh được Nhẫn Ba la mật. Vì làm cho tất cả chúng

sanh trụ Tinh Tấn Ba la mật thường không
biếng trễ. Vì làm cho tất cả chúng sanh trụ
nơi vô lượng chánh định phát khởi các môn
thần thông. Vì làm cho tất cả chúng sanh
được Bát Nhã Ba la mật biết tất cả pháp
đều không thể tánh. Vì làm cho tất cả chúng
sanh viên mãn pháp giới thanh tịnh vô biên.
Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu căn
lành tất cả thần thông đều thanh tịnh. Vì
làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi hạnh
bình đẳng chứa nhóm toàn vẹn các pháp
lành. Vì làm cho tất cả chúng sanh khéo vào
khắp tất cả cảnh giới của chư Phật. Vì làm
cho tất cả chúng sanh thân, ngữ, ý đều
thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh
quả lành đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả
chúng sanh rõ thấu các pháp đều thanh
tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh rõ thấu
thiệt nghĩa đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả
chúng sanh tu những công hạnh cao đẹp
đều thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng
sanh thành tựu nguyện lớn của Bồ Tát đều
thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh
chúng được tất cả công đức trí huệ đều
thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh
thành tựu căn lành đồng thể hồi hướng
phát sanh Nhứt thiết trí đều được viên mãn.
Vì làm cho tất cả chúng sanh trang nghiêm

thanh tịnh tất cả cõi Phật đều được viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh thấy tất cả chư Phật nhưng không chấp trước đều được viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh đủ các tướng tốt công đức trang nghiêm đều viên mãn cả. Vì làm cho tất cả chúng sanh được sáu mươi thứ âm thanh lời nói chắc thiết đều đáng tin nhận, trang nghiêm với trăm ngàn pháp môn, âm thanh công đức vi diệu vô ngại của Như Lai đều được viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh được mười trí lực trang nghiêm tâm vô ngại bình đẳng. Vì làm cho tất cả chúng sanh được pháp minh vô tận của chư Phật, tất cả biện tài đều viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh được vô thượng vô úy là sư tử hống giữa nhơn loại. Vì làm cho tất cả chúng sanh được Nhứt thiết trí chuyển pháp luân vô tận bất thối chuyển. Vì làm cho tất cả chúng sanh rõ tất cả pháp khai thị diễn thuyết đều viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh đúng thời tu tập pháp lành thanh tịnh đều viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu pháp bửu vô thượng của đấng Đạo Sư đều được thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh nơi một trang nghiêm, nơi vô lượng trang nghiêm, nơi đại trang nghiêm, nơi chư Phật trang nghiêm

đều được viên mãn. Vì làm cho tất cả chúng sanh vào khắp cả những cảnh giới trong ba đời. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều có thể qua đến tất cả cõi Phật nghe lãnh chánh pháp. Vì làm cho tất cả chúng sanh được trí huệ lợi ích, trong đời tôn trọng xem như Phật. Vì làm cho tất cả chúng sanh dùng Nhứt thiết trí biết rõ tất cả pháp. Vì làm cho tất cả chúng sanh thật hành công hạnh bất động được viên mãn quả vô ngại. Vì làm cho tất cả chúng sanh sáu căn đều được thần thông biết được căn tánh của tất cả chúng sanh. Vì làm cho tất cả chúng sanh được trí huệ bình đẳng vô sai biệt hoàn toàn thanh tịnh nơi pháp nhứt tướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh thuận nơi lý tánh, đầy đủ tất cả thiện căn. Vì làm cho tất cả chúng sanh, đều thông đạt thần thông tự tại của tất cả Bồ Tát. Vì làm cho tất cả chúng sanh được vô tận công đức của Phật, hoặc phước hoặc trí đều bình đẳng. Vì làm cho tất cả chúng sanh phát tâm Bồ đề hiểu tất cả pháp bình đẳng một tướng không thiếu sót. Vì làm cho tất cả chúng sanh rõ thấu chánh pháp làm ruộng phước đức tối thượng của thế gian. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu đại bi thanh tịnh bình đẳng làm phước điền lớn cho người bố thí. Vì làm cho tất cả chúng

sanh kiên cố bực nứt không bị ngăn trở phá hoại. Vì làm cho tất cả chúng sanh thấy liền được lợi ích không bị xô dè. Vì làm cho tất cả chúng sanh thành tựu tâm bình đẳng tối thắng. Vì làm cho tất cả chúng sanh khéo rõ thấu được tất cả pháp được đại vô úy. Vì làm cho tất cả chúng sanh phóng một quang minh chiếu khắp tất cả thế giới ở mười phương. Vì làm cho tất cả chúng sanh tu tất cả hạnh tinh tấn của Bồ Tát không giải đãi thối thất. Vì làm cho tất cả chúng sanh dùng một hạnh nguyện khắp trùm tất cả hạnh nguyện. Vì làm cho tất cả chúng sanh dùng một âm thanh vi diệu khiến khắp thính giả đều hiểu được cả. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều có thể đầy đủ tất cả tâm thanh tịnh của Bồ Tát. Vì làm cho tất cả chúng sanh được gặp các bậc thiện tri thức và đều kính thờ. Vì làm cho tất cả chúng sanh tu hạnh Bồ Tát chẳng ngớt điều phục chúng sanh. Vì làm cho tất cả chúng sanh dùng biện tài vi diệu đủ cả âm thanh theo cơ nghi diễn thuyết không dứt. Vì làm cho tất cả chúng sanh có thể dùng một tâm biết tất cả tâm, đem tất cả căn lành khắp hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh thường thích chứa nhóm tất cả căn lành an lập chúng sanh nơi trí thanh tịnh. Vì làm cho tất cả

chúng sanh được Nhứt thiết trí và thân phước đức trí huệ thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh khéo biết căn lành của mọi loài, tất cả sự quan sát hồi hướng đều thành tựu. Vì làm cho tất cả chúng sanh được Nhứt thiết trí thành bậc Đẳng Chánh Giác. Vì làm cho tất cả chúng sanh được đầy đủ trí huệ thần thông, khi hiện ra ở một nơi thời khắp mọi nơi đều hiện ra cả. Vì làm cho tất cả chúng sanh được trí phổ trang nghiêm, khi nghiêm tịnh một pháp hội thời tất cả pháp hội đều nghiêm tịnh cả. Vì làm cho tất cả chúng sanh ở một Phật độ mà thấy khắp tất cả Phật độ. Vì làm cho tất cả chúng sanh dùng vô lượng vô tận đồ trang nghiêm để trang nghiêm khắp tất cả Phật độ. Vì làm cho tất cả chúng sanh nơi tất cả pháp đều có thể thấu rõ nghĩa thậm thâm. Vì làm cho tất cả chúng sanh được thần thông tự tại tối thượng của Phật. Vì làm cho tất cả chúng sanh được tất cả công đức thần thông tự tại phi nhứt phi dị. Vì làm cho tất cả chúng sanh đầy đủ tất cả thiện căn bình đẳng, được khắp chư Phật xoa đánh. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được viên mãn trí thân thanh tịnh, là bậc tôn quý nhứt trong các cõi.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát xót thương làm lợi ích an lạc cho tất cả chúng sanh như vậy. Bồ Tát đều làm cho họ được thanh tịnh, xa rời tham ganh, được sự vui thắng diệu, đủ công đức lớn, phát tín giải lớn, lìa hẳn lòng giận hờn và lòng nhơ dục, lòng họ thanh tịnh ngay thẳng hiền hòa, không còn đua vạy ngu si, thật hành công hạnh xuất ly bền vững không lay động, tâm bình đẳng trọn không thôi chuyển, thành tựu đầy đủ pháp lực trắng trong, không mất không hại, khéo hồi hướng, thường tu chánh hạnh điều phục chúng sanh, diệt trừ tất cả nghiệp ác, tự tu các khổ hạnh và tất cả thiện căn, lại khuyên chúng sanh đồng tu tập, vì chúng sanh mà chịu đủ mọi sự khổ, dùng mắt trí huệ quan sát các căn lành, biết các căn lành đều lấy trí huệ làm tánh, rồi phương tiện hồi hướng cho tất cả chúng sanh :

Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được an trụ nơi tất cả công đức thanh tịnh. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều có thể nhiếp thọ tất cả căn lành, biết tánh và nghĩa của các công đức. Vì làm cho tất cả chúng sanh khắp thanh tịnh tất cả những căn lành. Vì làm cho tất cả chúng sanh ở trong cảnh giới phước điền gieo trồng pháp lành, lòng không hồi hận.

Vì làm cho tất cả chúng sanh có thể nhiếp thọ khắp tất cả chúng sanh, đều đưa mỗi người đến bậc Nhứt thiết trí. Vì làm cho tất cả chúng sanh nhiếp khắp tất cả thiện căn, mỗi mỗi đều tương ưng với bình đẳng hồi hướng.

Đại Bồ Tát này lại đem các căn lành hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo an ổn. Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo thanh tịnh. Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo an lạc. Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo giải thoát. Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo bình đẳng. Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo tỏ suốt. Nguyện tất cả chúng sanh đều được rốt ráo an trụ nơi những pháp trắng trong. Nguyện tất cả chúng sanh đều được con mắt vô ngại. Nguyện tất cả chúng sanh khéo điều phục tâm mình. Nguyện tất cả chúng sanh đủ cả mười trí lực điều phục mọi loài.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như vậy lòng chẳng chấp nghiệp, chẳng chấp báo, chẳng chấp thân, chẳng chấp vật, chẳng chấp cõi, chẳng chấp phương, chẳng chấp chúng sanh, chẳng chấp không chúng

sanh, chẳng chấp tất cả pháp, chẳng chấp không tất cả pháp.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như vậy đem căn lành này bố thí khắp thế gian. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu Phật trí, được tâm thanh tịnh trí huệ sáng suốt, nội tâm tịch tịnh, ngoại duyên chẳng động, thêm lớn và thành tựu chủng tánh Phật ba đời.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc tu hành hồi hướng như vậy, vượt ra tất cả không ai hơn được. Bao nhiêu ngôn ngữ của tất cả thế gian đều đồng ngợi khen cũng chẳng hết được. Tu khắp tất cả Bồ Tát hạnh. Đều có thể qua đến tất cả cõi Phật. Thấy khắp chư Phật không bị chướng ngại. Lại có thể thấy khắp công hạnh của chư Bồ Tát. Dùng phương tiện lành phân biệt câu nghĩa thậm thâm của các pháp cho chúng sanh. Được đà la ni diễn nói diệu pháp suốt tận thuở vị lai không thôi nghỉ. Vì tất cả chúng sanh nên khoảng mỗi niệm, dường như bóng hình, hiện thân khắp bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới cúng dường chư Phật, nghiêm tịnh khắp bất khả thuyết bất khả thuyết Phật độ. Bồ Tát tu hành nghiêm tịnh cõi Phật, trí huệ, không biết nhàm đủ. Trong mỗi niệm làm cho bất khả thuyết bất

khả thuyết trăm ngàn ức na do tha chúng sanh đều được trọn vẹn thanh tịnh bình đẳng. Ở trong tất cả quốc độ kia, Bồ Tát siêng tu tất cả môn Ba la mật, nhiếp thọ chúng sanh, thành tựu tịnh nghiệp. Được nhĩ căn vô ngại nghe khắp pháp luân của mỗi mỗi đức Phật diễn dạy trong bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới, nghe rồi thọ trì siêng năng tu tập, không hề bỏ rời. Bồ Tát này trụ nơi thần thông vô sở đắc, vô y chỉ, vô tác, vô trước, trong khoảng một sát na, một đờn chỉ, phân thân đến khắp bất khả thuyết cõi Phật, cùng chư Bồ Tát đồng một thấy biết.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc tu tập hạnh Bồ Tát như vậy còn có thể thành tựu viên mãn vô lượng bất khả thuyết bất khả thuyết công đức thanh tịnh, hướng là thành bực Vô thượng Bồ đề. Tất cả Phật độ bình đẳng thanh tịnh, tất cả chúng sanh bình đẳng thanh tịnh, tất cả thân bình đẳng thanh tịnh, tất cả căn bình đẳng thanh tịnh, tất cả nghiệp quả bình đẳng thanh tịnh, tất cả chúng hội đạo tràng bình đẳng thanh tịnh, tất cả hạnh viên mãn bình đẳng thanh tịnh, tất cả pháp trí phương tiện bình đẳng thanh tịnh, tất cả chí nguyện hồi hướng bình đẳng thanh

tịnh, tất cả thần thông cảnh giới bình đẳng thanh tịnh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như vậy được pháp môn tất cả công đức thanh tịnh hoan hỷ, vô lượng công đức đều viên mãn trang nghiêm.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy, chúng sanh chẳng trái tất cả cõi; cõi chẳng trái tất cả chúng sanh; cõi và chúng sanh chẳng trái tất cả nghiệp; nghiệp chẳng trái chúng sanh và cõi; tư duy chẳng trái tâm; tâm chẳng trái tư duy; tâm và tư duy chẳng trái cảnh giới; cảnh giới chẳng trái tâm và tư duy; nghiệp chẳng trái báo; báo chẳng trái nghiệp; nghiệp chẳng trái nghiệp đạo; nghiệp đạo chẳng trái nghiệp; pháp tánh chẳng trái tướng; pháp tướng chẳng trái tánh; pháp sanh chẳng trái tánh; pháp tánh chẳng trái sanh; cõi bình đẳng chẳng trái chúng sanh bình đẳng; chúng sanh bình đẳng chẳng trái cõi bình đẳng; tất cả chúng sanh bình đẳng chẳng trái tất cả pháp bình đẳng; tất cả pháp bình đẳng chẳng trái tất cả chúng sanh bình đẳng, mé ly dục bình đẳng chẳng trái tất cả chúng sanh an trụ bình đẳng; tất cả chúng sanh an trụ bình đẳng chẳng trái mé ly dục bình đẳng; quá khứ chẳng trái vị lai; vị lai chẳng trái quá

khứ; quá khứ vị lai chẳng trái hiện tại; hiện tại chẳng trái quá khứ vị lai; thế gian bình đẳng chẳng trái Phật bình đẳng; Phật bình đẳng chẳng trái thế gian bình đẳng; Bồ Tát hạnh chẳng trái Nhứt thiết trí; nhứt thiết trí chẳng trái Bồ Tát hạnh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như vậy được nghiệp bình đẳng, báo bình đẳng, thân bình đẳng, phương tiện bình đẳng, nguyện bình đẳng, tất cả chúng sanh bình đẳng, tất cả cõi bình đẳng, tất cả hạnh bình đẳng, tất cả trí bình đẳng, tam thế Phật bình đẳng, được phụng thờ tất cả Phật, được cúng dường tất cả Bồ Tát, được gieo trồng tất cả căn lành, viên mãn tất cả nguyện lớn, giáo hóa tất cả chúng sanh, rõ biết tất cả nghiệp, thờ cúng tất cả thiện tri thức, vào tất cả đạo tràng, thông đạt tất cả chánh giáo, thành tựu viên mãn tất cả pháp lành.

Chư Phật tử ! Đây là bậc đại Bồ Tát bình đẳng tùy thuận nhứt thiết chúng sanh hồi hướng thứ bảy.

Đại Bồ Tát thành tựu bậc hồi hướng này thời có thể xô dẹp tất cả ma oán, nhổ gai đục nhiễm, được vui xuất ly, trụ nơi tam ni vô nhị, đủ oai đức lớn cứu độ chúng sanh, là vua công đức thần thông vô ngại, qua tất

cả cõi, vào nơi tịch diệt, đủ tất cả thân, thành hạnh Bồ Tát, nơi các hạnh nguyện tâm được tự tại, phân biệt rõ biết tất cả pháp, đều có thể vãng sanh khắp tất cả Phật độ, được nhĩ căn vô ngại nghe tất cả âm thanh của tất cả cõi, được huệ nhãn thanh tịnh thấy tất cả Phật chưa từng tạm rời, nơi tất cả cảnh giới thành tựu thiện căn, tâm không cao hạ, nơi tất cả pháp được vô sở đắc.

Đại Bồ Tát đem tất cả thiện căn bình đẳng tùy thuận tất cả chúng sanh mà hồi hướng như vậy.

Bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát nương thần lực của Phật quán sát khắp mười phương mà nói kệ rằng :

Bồ Tát tu hành những công đức
 Vi diệu rộng lớn rất sâu xa
 Nhẫn đến một niệm mà tu hành
 Đều hay hồi hướng vô biên lượng.
 Bao nhiêu sở hữu của Bồ Tát
 Nhiều thứ đầy đầy vô lượng ức
 Hương tượng, bửu mã để thắng xe
 Y phục, châu báu đều đẹp lạ,
 Hoặc đem dầu, mắt và tay chân,
 Hoặc thêm thân thịt cùng xương tủy
 Đều khắp mười phương vô lượng cõi

Khắp bố thí cho cả mọi loài
Tu tập trong vô lượng ức kiếp
Tất cả công đức đều hồi hướng
Vì muốn cứu độ các quần sanh
Bồ Tát rất ráo không thôi chuyển.
Bồ Tát vì độ các chúng sanh
Thường tu hồi hướng hạnh tối thắng
Khiến khắp ba cõi được an vui
Đều khiến sẽ thành quả Vô thượng.
Bồ Tát khắp phát nguyện bình đẳng
Tùy chỗ chứa nhóm nghiệp thanh tịnh
Đều đem hồi hướng thí chúng sanh
Thệ nguyện rộng lớn trọn không bỏ.
Nguyện lực Bồ Tát vô hạn ngại
Nhiếp thọ tất cả các thế gian
Hồi hướng như vậy khắp quần sanh
Chưa hề tạm sanh lòng phân biệt.
Nguyện cho chúng sanh trí sáng suốt
Bố thí, trì giới đều thanh tịnh
Tinh tấn tu hành chẳng bỏ trễ.
Nguyện lớn như vậy không thôi dứt.
Bồ Tát hồi hướng đến bờ kia
Khắp khai pháp môn diệu thanh tịnh
Trí huệ đồng với đấng Thế Tôn
Phân biệt thiết nghĩa được rất ráo.
Bồ Tát đã thông suốt ngôn từ

Các thứ trí huệ cũng như vậy
Thuyết pháp đúng lý không chướng ngại
Nhưng nơi trong ấy lòng không chấp.
Chẳng thấy các pháp là có hai
Cũng lại chẳng thấy là bất nhị
Nơi nhị, bất nhị thấy đều rời
Biết đó đều là đường ngôn ngữ
Biết các thế gian đều bình đẳng
Đều là nghiệp của ngữ, ý, thân
Chúng sanh huyễn hóa không có thiệt
Tất cả quả báo từ đây sanh.
Tất cả sở hữu của thế gian
Các thứ quả báo đều chẳng đồng
Tất cả đều do nghiệp lực thành
Nếu diệt được nghiệp nó đều dứt.
Bồ Tát quán sát các thế gian
Thân, khẩu, ý nghiệp đều bình đẳng
Cũng khiến chúng sanh trụ bình đẳng
Dường như Thế Tôn đáng Vô thượng
Thiện nghiệp, Bồ Tát đều hồi hướng.
Khiến khắp chúng sanh “Sắc” thanh tịnh
Phước đức phước tiện đều đầy đủ
Đồng với Điều Ngự đáng Vô thượng.
Bồ Tát lợi ích khắp quần sanh
Vô biên công đức đều hồi hướng
Nguyện cho oai quang hơn thế gian

Được thành thân dũng mãnh đại lực.
 Bao nhiêu công đức đã tu tập
 Nguyên khắp thế gian đều thanh tịnh
 Chư Phật thanh tịnh không ai sánh
 Chúng sanh thanh tịnh cũng như vậy.
 Bồ Tát nơi nghĩa được khéo hiểu
 Biết được Phật pháp là hơn hết
 Đem những nghiệp lành đồng hồi hướng
 Nguyên khắp chúng sanh đồng với Phật.
 Bồ Tát rõ biết các pháp không
 Tất cả thế gian không sở hữu
 Không có tạo tác và tác giả
 Nghiệp báo chúng sanh cũng chẳng mất.
 Các pháp tịch diệt, chẳng tịch diệt
 Xa rời hai tâm phân biệt này
 Biết các phân biệt là thế kiến
 Vào nơi chánh vị hết phân biệt.
 Phật tử chơn thiết như vậy thấy
 Từ nơi Phật pháp mà hóa sanh
 Bồ Tát hồi hướng khéo như vậy
 Thế gian nghi hoặc đều trừ diệt.

(1) Chư Phật tử ! Thế nào là đại Bồ Tát chơn như tướng hồi hướng ?

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này chánh niệm rõ ràng, tâm vững chắc, xa rời mê

(1) Hán bộ quyển thứ ba mươi.

lầm, chuyên tâm tu hành, thâm tâm chẳng lay động, thành nghiệp chẳng hư hoại, thẳng đến Nhứt thiết trí trọn không thối chuyển, chí cầu Đại thừa, dùng mãnh vô úy, trồng các cội lành, an ổn khắp thế gian sanh căn lành tối thắng, tu pháp lành thanh tịnh, thêm lớn đức đại bi, thành tựu tâm bửu, thường niệm chư Phật, hộ trì chánh pháp, tin chắc đạo Bồ Tát, thành tựu vô lượng thiện căn vi diệu thanh tịnh, siêng tu tập tất cả công đức trí huệ, là Điều Ngự Sư sanh những pháp lành, dùng trí phương tiện đem hồi hướng.

Bấy giờ Bồ Tát dùng huệ nhãn xem khắp những thiện căn đã có vô lượng vô biên. Lúc tu tập những thiện căn này, hoặc cầu duyên, hoặc sắm sửa, hoặc dọn sạch, hoặc thẳng tiến, hoặc chuyên gắng, hoặc khởi hành, hoặc sáng suốt, hoặc thuần gắm xét, hoặc khai thị.

Tất cả như vậy có nhiều môn, nhiều cảnh, nhiều tướng, nhiều sự, nhiều phần, nhiều hạnh, nhiều danh tự, nhiều phân biệt, nhiều xuất sanh, nhiều tu tập.

Nơi đây có tất cả thiện căn đều là do phát tâm đại Bồ đề cầu Nhứt thiết chủng trí

mà kiến lập cả, chỉ có một không hai, Bồ Tát đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện được thân viên mãn vô ngại tu hạnh Bồ Tát. Nguyện được khẩu thanh tịnh vô ngại tu hạnh Bồ Tát. Nguyện được ý thành tựu vô ngại an trụ nơi Đại thừa. Nguyện được tâm thanh tịnh viên mãn vô ngại tu tất cả hạnh Bồ Tát. Nguyện khởi tâm bố thí rộng lớn vô lượng châu cấp tất cả chúng sanh. Nguyện đối với các pháp tâm được tự tại diễn xướng đại pháp không bị che chướng. Nguyện được thông đạt Nhứt thiết trí, phát tâm Bồ đề chiếu khắp thế gian. Nguyện thường chánh niệm tam thế Phật, quán tưởng đức Như Lai thường hiện ở trước. Nguyện trụ nơi chí nguyện viên mãn tăng thượng xa lìa tất cả ma oán. Nguyện được an trụ mười trí lực của Phật, luôn nhiếp khắp tất cả chúng sanh. Nguyện được tam muội đi khắp các cõi, nhưng không nhiễm trước nơi thế gian. Nguyện trụ các thế giới không nhàm mỏi luôn giáo hóa chúng sanh. Nguyện khởi vô lượng phương tiện về tư huệ, thành tựu đạo hạnh bất tư nghì của Bồ Tát. Nguyện được trí chẳng mê lầm đối với mười phương đều có thể phân biệt tất cả thế gian. Nguyện được trí lực

thần thông tự tại, trong khoảng một niệm đều có thể nghiêm tịnh tất cả cõi nước. Nguyên được vào khắp tự tánh của các pháp, thấy tất cả thế gian đều thanh tịnh. Nguyên được sanh khởi trí vô sai biệt, trong khoảng 'sát na vào tất cả cõi. Nguyên đem tất cả sự trang nghiêm của các cõi hiển thị ra tất cả để giáo hóa vô lượng vô biên chúng sanh. Nguyên ở trong một cõi Phật hiển thị vô biên pháp giới, tất cả cõi Phật cũng đều như vậy. Nguyên được trí tự tại đại thần thông có thể qua đến tất cả cõi Phật.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát dùng các căn lành nguyện được trang nghiêm tất cả cõi Phật. Nguyên được khắp cùng tất cả thế giới. Nguyên được thành tựu trí huệ quán sát.

Như vì thân mình mà hồi hướng như vậy, vì tất cả chúng sanh cũng như vậy :

Nguyên tất cả chúng sanh lìa hẳn tất cả địa ngục, súc sanh, ngạ quỷ. Nguyên tất cả chúng sanh trừ diệt tất cả nghiệp chướng ngại. Nguyên tất cả chúng sanh được trí huệ bình đẳng tâm bao khắp mọi nơi. Nguyên tất cả chúng sanh đôi với kẻ oán người thân đều bình đẳng nhiếp thọ, đều

làm cho an vui trí huệ thanh tịnh. Nguyên tất cả chúng sanh trí huệ viên mãn, tịnh quang soi khắp. Nguyên tất cả chúng sanh tự huệ thành tựu viên mãn rõ nghĩa chơn thật. Nguyên tất cả chúng sanh dùng chí nguyện thanh tịnh thẳng cầu Bồ đề được trí vô lượng. Nguyên tất cả chúng sanh có thể hiện khắp chỗ ở an ổn.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát luôn dùng thiện tâm hồi hướng như vậy, vì muốn tất cả chúng sanh gặp được mây mát mẻ rưới mưa pháp. Vì muốn tất cả chúng sanh thường gặp phước điền cảnh giới tối thắng. Vì muốn tất cả chúng sanh đều khéo vào được và tự hộ trì tâm đại Bồ đề. Vì muốn tất cả chúng sanh khéo an trụ lìa những phiền não. Vì muốn tất cả chúng sanh đều được trí thần thông vô ngại. Vì muốn tất cả chúng sanh được thân tự tại thị hiện khắp nơi. Vì muốn tất cả chúng sanh thành tựu Nhứt thiết chủng trí tối thắng, khắp làm việc lợi ích không dễ lường qua. Vì muốn tất cả chúng sanh nhiếp khắp mọi loài làm cho đều thanh tịnh. Vì muốn tất cả chúng sanh đều được rõ ráo Nhứt thiết trí. Vì muốn tất cả chúng sanh tâm chẳng động lay, không chướng ngại.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát thấy những thứ đáng ưa thích, như cõi nước, vườn, rừng, cỏ cây, bông trái, hương thơm, y phục đẹp, châu báu, các vật trang sức, thôn xóm, tụ lạc. Hoặc thấy bực Đế Vương oai đức tự tại, hoặc thấy chỗ ở không ồn náo. Khi thấy xong, Bồ Tát dùng phương tiện trí siêng năng tu tập trọn nên vô lượng công đức thắng diệu. Bồ Tát vì chúng sanh mà cần cầu pháp lành, không phóng dật, chứa nhiều điều lành rộng như biển và che khắp tất cả, là chỗ y tựa của các pháp lành. Bồ Tát đem các căn lành phương tiện hồi hướng mà không phân biệt, khai thị vô lượng các môn thiện căn. Trí của Bồ Tát thường quán sát tất cả chúng sanh, tâm luôn nghĩ nhớ cảnh giới căn lành, đem thiện căn chơn như bình đẳng không ngớt hồi hướng cho chúng sanh.

Bấy giờ Bồ Tát đem các căn lành hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được trí vô thượng của Như Lai, thấy chơn tánh các pháp bình đẳng, viên mãn thanh tịnh không chấp lấy. Nguyện tất cả chúng sanh thấy chư Phật rất đáng mến kính cúng dường trọn vẹn. Nguyện tất cả chúng sanh được

vãng sanh Tịnh độ không tất cả phiền não. Nguyên tất cả chúng sanh được thấy pháp đáng mến kính của Phật. Nguyên tất cả chúng sanh thường thích hộ trì tất cả hạnh đáng mến kính của Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh được con mắt đáng mến kính của thiện tri thức thấy khắp không chướng ngại. Nguyên tất cả chúng sanh thường thấy tất cả vật đáng ưa thích không trái nghịch. Nguyên tất cả chúng sanh chứng được pháp đáng mến kính và siêng hộ trì. Nguyên tất cả chúng sanh được trí sáng suốt ở trong tất cả pháp đáng mến kính của chư Phật. Nguyên tất cả chúng sanh tu tâm xả thí đáng mến kính của chư Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh được trí vô úy có thể nói tất cả pháp đáng mến kính. Nguyên tất cả chúng sanh được tam muội thậm thâm rất đáng chuộng của chư Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh được các môn đà la ni rất đáng mến của chư Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh được trí khéo quán sát rất đáng mến thích của chư Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh có thể hiện thần thông tự tại rất đáng kính mến của chư Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh có thể nói diệu pháp rất sâu đáng mến kính ở giữa đại hội của chư Phật. Nguyên tất cả chúng sanh có thể dùng

phương tiện khai thị diễn nói những câu rất đáng mến thích. Nguyên tất cả chúng sanh thường hay phát lòng đại bi bình đẳng rất đáng mến kính. Nguyên tất cả chúng sanh mỗi niệm luôn luôn phát tâm Bồ đề rộng lớn rất đáng mến thích, làm cho sáu căn vui vẻ sảng khoái. Nguyên tất cả chúng sanh được vào nhà Phật rất đáng mến thích. Nguyên tất cả chúng sanh được hạnh điều phục đáng mến thích, không ngót dùng hạnh này để điều phục chúng sanh. Nguyên tất cả chúng sanh được biện tài vô tận diễn thuyết các pháp rất đáng mến thích của chư Bồ Tát. Nguyên tất cả chúng sanh trải qua bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp ở trong tất cả thế gian đáng mến thích mà giáo hóa chúng sanh không biết mỗi nhăm. Nguyên tất cả chúng sanh dùng vô lượng phương tiện ngộ nhập được các pháp môn rất đáng mến thích của chư Phật. Nguyên tất cả chúng sanh được phương tiện vô ngại đáng ưa thích biết tất cả pháp không có căn bản. Nguyên tất cả chúng sanh được hạnh ly dục đáng mến thích biết tất cả pháp rốt ráo vô nhị, dứt trừ tất cả chương ngại, biết tất cả pháp bình đẳng chơn thiệt. Nguyên tất cả chúng sanh thành tựu đầy đủ các pháp không hư dối đáng ưa thích của Bồ Tát.

Nguyện tất cả chúng sanh được tâm Kim cang tinh tấn trọn nên đạo Nhưt thiết trí đáng ưa thích. Nguyện tất cả chúng sanh thiện căn vô ngại đáng ưa thích xô dẹp tất cả phiền não. Nguyện tất cả chúng sanh được môn Nhưt thiết trí đáng ưa thích, hiện thân thành bậc Đẳng Chánh Giác khắp thế gian.

Chư Phật tử ! Lúc đại Bồ Tát tu tập những thiện căn như vậy được trí huệ minh, các Thiện tri thức đều nhiếp thọ, Phật trí chiếu sáng tâm của Bồ Tát này, do đây dứt hẳn si mê, siêng tu chánh pháp, vào các trí nghiệp, khéo học trí địa, giảng bủa căn lành khắp pháp giới, dùng trí huệ hồi hướng tột nguồn đáy thiện căn của chư Bồ Tát, dùng trí vào sâu biển phương tiện lớn, thành tựu vô lượng căn lành rộng lớn.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem căn lành này hồi hướng như vậy :

Chẳng chấp thế gian, chẳng chấp chúng sanh, trong tâm luôn thanh tịnh không y tựa, chánh niệm đối với các pháp, rời phân biệt kiến, chẳng bỏ trí huệ tự tại của chư Phật, chẳng trái môn hồi hướng chơn tánh của tam thế chư Phật, tùy thuận tất cả chánh pháp bình đẳng, chẳng mất tướng chơn thật của Như Lai, bình đẳng quán sát

tam thế không tướng chúng sanh, khéo thuận Phật đạo, khéo thuyết chánh pháp, hiểu sâu ý nghĩa, vào bậc tối thắng, ngộ pháp chơn thiệt, trí huệ viên mãn, tín nguyện bền chắc, dầu khéo tu chánh nghiệp mà biết nghiệp tánh vốn không rõ tất cả pháp đều như huyền hóa, biết tất cả pháp không có tự tánh, quán sát tất cả nghĩa và các công hạnh tùy thuận ngôn thuyết thế gian mà không chấp trước, diệt trừ tất cả nhơn duyên chấp trước, biết lý như thật, quán các pháp tánh thấy đều tịch diệt, rõ tất cả pháp đồng một thiệt tướng, biết các pháp tướng chẳng chống trái nhau, cùng ở chung với chư Bồ Tát, tu hạnh Bồ Tát khéo nhiếp chúng sanh vào môn hồi hướng của tam thế Bồ Tát, nơi tất cả Phật pháp không lòng hãi sợ, dùng vô lượng tâm làm cho khắp chúng sanh đều được thanh tịnh, nơi thập phương thế giới không sanh tâm chấp lấy ngã và ngã sở, nơi các thế gian không lòng phân biệt, nơi các cảnh giới chẳng hề nhiễm trước, siêng tu tất cả pháp xuất thế, nơi các thế gian không lấy không nường, nơi đạo thâm diệu bền vững chánh kiến, là các vọng kiến, rõ pháp chơn thiệt.

Ví như chơn như khắp tất cả chỗ không có ngăn mé, thiện căn hồi hướng cũng khắp

tất cả chỗ như vậy. Ví như chơn như tánh là chơn thiệt, thiện căn hồi hướng cũng rõ tất cả pháp tánh là chơn thiệt. Ví như chơn như luôn gìn bốn tánh không thay đổi, thiện căn hồi hướng giữ bốn tánh nó trước sau không đổi. Ví như chơn như dùng tất cả pháp không tánh làm tánh, thiện căn hồi hướng cũng rõ tất cả pháp không tánh làm tánh. Ví như chơn như không tướng làm tướng, thiện căn hồi hướng cũng rõ tất cả pháp không tướng làm tướng. Ví như chơn như nếu ai chứng được thời không thôi chuyển, nơi thiện căn hồi hướng nếu có người được thời không còn thôi chuyển nơi Phật pháp. Ví như chơn như là chỗ đi của tất cả Phật, thiện căn hồi hướng cũng là chỗ đi của tất cả Phật. Ví như chơn như là cảnh cảnh giới mà làm cảnh giới, thiện căn hồi hướng cũng là cảnh giới tướng mà làm cảnh giới viên mãn của tất cả Phật. Ví như chơn như hay an lập tất cả, thiện căn hồi hướng cũng có thể an lập tất cả chúng sanh. Ví như chơn như tánh thường tùy thuận, thiện căn hồi hướng cũng luôn tùy thuận tận kiếp vị lai. Ví như chơn như không ai trắc lượng được, thiện căn hồi hướng đồng như hư không, tất cả chúng sanh không trắc lượng được. Ví như chơn

như tràn đầy tất cả, thiện căn hồi hướng trong một sát na trùm khắp pháp giới. Ví như chơn như thường trụ vô tận, thiện căn hồi hướng cũng rốt ráo vô tận. Ví như chơn như không có đối tượng, thiện căn hồi hướng có thể khắp viên mãn tất cả Phật pháp cũng không có đối tượng. Ví như chơn như thể tánh kiên cố, thiện căn hồi hướng thể tánh cũng kiên cố, các phiền não không làm chướng hư được. Ví như chơn như chẳng bị phá hoại, thiện căn hồi hướng cũng không ai phá hoại được. Ví như chơn như thể của nó là chói sáng, thiện căn hồi hướng cũng lấy sự chói sáng khắp nơi làm tánh. Ví như chơn như không đâu là chẳng có, thiện căn hồi hướng cũng không đâu là chẳng có. Ví như chơn như khắp tất cả thời gian, thiện căn hồi hướng cũng khắp tất cả thời gian. Ví như chơn như tánh thường thanh tịnh, thiện căn hồi hướng dầu ở thế gian nhưng tánh thường thanh tịnh. Ví như chơn như vô ngại với các pháp, thiện căn hồi hướng đi khắp tất cả mà cũng vô ngại. Ví như chơn như là con mắt của các pháp, thiện căn hồi hướng cũng có thể làm con mắt của tất cả chúng sanh. Ví như chơn như tánh không mỗi nhọc, thiện căn hồi hướng tu hành tất cả hạnh Bồ Tát vẫn

không mỗi nhọc. Ví như chơn như thể tánh rất sâu, thiện căn hồi hướng thể tánh cũng rất sâu. Ví như chơn như không có một vật, thiện căn hồi hướng rõ biết tự tánh cũng không có một vật. Ví như chơn như tánh chẳng phải xuất hiện, thiện căn hồi hướng thể tánh vi diệu cũng khó thấy được. Ví như chơn như lìa những bợn lòa, thiện căn hồi hướng huệ nhãn thanh tịnh cũng rời những mê lòa. Ví như chơn như tánh không gì bằng, thiện căn hồi hướng thành tựu tất cả hạnh Bồ Tát cũng tối thượng không gì bằng. Ví như chơn như thể tánh tịch tịnh, thiện căn hồi hướng cũng khéo tùy thuận pháp tịch tịnh. Ví như chơn như không có căn bản, thiện căn hồi hướng cũng hay vào tất cả pháp không căn bản. Ví như chơn như thể tánh vô biên, thiện căn hồi hướng cũng làm cho vô biên chúng sanh được thanh tịnh. Ví như chơn như thể tánh vô trước, thiện căn hồi hướng cũng rốt ráo xa lìa tất cả chấp trước. Ví như chơn như không có chương ngại, thiện căn hồi hướng cũng trừ diệt tất cả chương ngại thế gian. Ví như chơn như chẳng phải chỗ đi của thế gian, thiện căn hồi hướng cũng chẳng phải thế gian có thể đi được. Ví như chơn như thể tánh vô trụ, thiện căn hồi hướng cũng

chẳng phải chỗ trụ của tất cả sanh tử. Ví như chơn như tánh vốn vô tác, thiện căn hồi hướng cũng đều bỏ lìa tất cả sở tác. Ví như chơn như thể tánh an trụ, thiện căn hồi hướng cũng an trụ nơi chơn thiết.

Ví như chơn như cùng tương ưng với tất cả pháp, thiện căn hồi hướng cũng cùng tương ưng với chư Bồ Tát về những sự kiến văn tu tập. Ví như chơn như tánh thường bình đẳng nơi tất cả pháp, thiện căn hồi hướng ở trong thế gian cũng tu hạnh bình đẳng. Ví như chơn như chẳng rời các pháp, thiện căn hồi hướng cùng tận vị lai cũng chẳng bỏ thế gian. Ví như chơn như rốt ráo vô tận trong tất cả pháp, thiện căn hồi hướng cũng hồi hướng vô tận đối với chúng sanh. Ví như chơn như không trái với tất cả pháp, thiện căn hồi hướng cũng chẳng trái tất cả Phật pháp. Ví như chơn như nhiếp khắp các pháp, thiện căn hồi hướng cũng nhiếp tất cả căn lành của chúng sanh. Ví như chơn như đồng thể tánh với các pháp, thiện căn hồi hướng cũng đồng thể tánh với tam thế chư Phật. Ví như chơn như không xa rời tất cả pháp, thiện căn hồi hướng cũng nhiếp trì tất cả pháp thế gian và xuất thế gian. Ví như chơn như không gì che khuất được, thiện căn hồi hướng cũng

không bị thế gian che khuất. Ví như chơn như không bị lay động, thiện căn hồi hướng cũng không bị tất cả ma nghiệp làm lay động. Ví như chơn như tánh không như bọt, thiện căn hồi hướng tu hạnh Bồ Tát không bị như bọt. Ví như chơn như không có biến đổi, thiện căn hồi hướng luôn thương xót chúng sanh cũng không biến đổi. Ví như chơn như không thể cùng tận, thiện căn hồi hướng chẳng phải thế pháp có thể cùng tận được. Ví như chơn như tánh thường giác ngộ, thiện căn hồi hướng cũng hay giác ngộ, khắp tất cả pháp. Ví như chơn như không mất không hư, thiện căn hồi hướng đối với chúng sanh phát chí nguyện thù thắng trọn không hư mất. Ví như chơn như rất chói sáng, thiện căn hồi hướng cũng dùng trí huệ soi sáng thế gian. Ví như chơn như không thể nói phô, thiện căn hồi hướng cũng không thể dùng ngôn ngữ nói phô được. Ví như chơn như nhiếp trì các thế gian, thiện căn hồi hướng cũng có thể nhiếp trì tất cả hạnh Bồ Tát. Ví như chơn như tùy theo ngôn thuyết thế gian, thiện căn hồi hướng cũng tùy thuận tất cả trí huệ ngôn thuyết. Ví như chơn như khắp tất cả pháp, thiện căn hồi hướng cũng khắp tất cả cõi Phật ở mười phương, hiện đại thần

thông thành đẳng Chánh giác. Ví như chơn như không có phân biệt, thiện căn hồi hướng cũng không phân biệt đối với thế gian. Ví như chơn như khắp tất cả thân thiện căn hồi hướng cũng khắp trong vô lượng thân nơi mười phương cõi. Ví như chơn như thể vốn vô sanh, thiện căn hồi hướng dầu phương tiện thị hiện có sanh, nhưng vẫn vô sanh. Ví như chơn như khắp tất cả, thiện căn hồi hướng hiện thân thông khắp các Phật độ trong thập phương tam thế. Ví như chơn như khắp ở đêm tối, thiện căn hồi hướng cũng phóng đại quang minh làm các Phật sự trong tất cả đêm tối. Ví như chơn như khắp trong ban ngày, thiện căn hồi hướng cũng làm cho chúng sanh nơi ban ngày thấy thân thông của Phật diễn pháp bất thối thanh tịnh ly cấu, không bỏ luống thời gian. Ví như chơn như khắp trong nửa tháng, nhẫn đến một tháng, thiện căn hồi hướng ở trong thời tiết thế gian cũng được phương tiện khéo, ở trong khoảng một niệm biết rõ tất cả thời gian. Ví như chơn như khắp trong năm tuổi, thiện căn hồi hướng trụ vô lượng kiếp cũng sáng suốt thành thực tất cả căn lành đều làm cho viên mãn cả. Ví như chơn như khắp cả kiếp thành, kiếp hoại, thiện căn hồi hướng trụ

trong tất cả kiếp thanh tịnh vô nhiễm, giáo hóa chúng sanh đều làm cho thanh tịnh. Ví như chơn như cùng tận thuở vị lai, thiện căn hồi hướng cũng tốt kiếp vị lai tu Bồ Tát hạnh, viên mãn đại nguyện trọn không thôi chuyển. Ví như chơn như ở khắp tam thế, thiện căn hồi hướng khiến các chúng sanh trong một sát na thấy tam thế Phật, chưa từng có một niệm bỏ rời. Ví như chơn như khắp tất cả chỗ, thiện căn hồi hướng vượt khỏi ba cõi khắp tất cả nơi đều được tự tại. Ví như chơn như trụ nơi pháp hữu, pháp vô, thiện căn hồi hướng cũng rõ thấu tất cả pháp hữu, pháp vô rốt ráo thanh tịnh. Ví như chơn như thể tánh thanh tịnh, thiện căn hồi hướng cũng hay dùng phương tiện nhóm pháp trợ đạo, tu tập thanh tịnh tất cả hạnh Bồ Tát. Ví như chơn như thể tánh sáng sạch, thiện căn hồi hướng làm cho chư Bồ Tát đều được tam muội, tâm thanh tịnh sáng suốt. Ví như chơn như thể tánh vô cấu, thiện căn hồi hướng cũng xa lìa cấu nhiễm viên mãn tất cả những ý thanh tịnh. Ví như chơn như không ngã và ngã sở, thiện căn hồi hướng cũng dùng tâm thanh tịnh không ngã ngã sở, đầy khắp mười phương Phật độ. Ví như chơn như thể tánh bình đẳng, thiện căn hồi hướng cũng được Nhứt thiết

trí bình đẳng, chiếu rõ các pháp lìa hẳn mê si. Ví như chơn như vượt ngoài số lượng, thiện căn hồi hướng đồng ở một chỗ với pháp tạng Nhứt thiết trí, nổi mây pháp rộng lớn khắp tất cả thế giới ở mười phương. Ví như chơn như an trụ bình đẳng, thiện căn hồi hướng cũng phát sanh tất cả hạnh Bồ Tát bình đẳng an trụ nơi đạo Nhứt thiết trí. Ví như chơn như trụ khắp trong tất cả chúng sanh giới, thiện căn hồi hướng đầy đủ Nhứt thiết chủng trí vô ngại đều hiện ở trước khắp chúng sanh giới. Ví như chơn như không có phân biệt, ở khắp trong tất cả trí âm thanh, thiện căn hồi hướng cũng đầy đủ tất cả trí ngôn âm, có thể hiển thị các thứ ngôn âm để giáo hóa chúng sanh. Ví như chơn như lìa hẳn thế gian, thiện căn hồi hướng cũng khiến khắp chúng sanh thoát hẳn thế gian. Ví như chơn như thể tánh rộng lớn, thiện căn hồi hướng cũng đều có thể thọ trì Phật pháp rộng lớn chẳng quên mất siêng tu tất cả hạnh Bồ Tát. Ví như chơn như không có xen đứt, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, vì muốn để chúng sanh ở an nơi bậc đại trí, trong tất cả, kiếp tu hạnh Bồ Tát không có xen đứt. Ví như chơn như thể tánh rộng rãi khắp tất cả pháp, thiện căn hồi hướng tịnh niệm vô

ngại nhiếp khắp tất cả pháp môn rộng lớn. Ví như chơn như nhiếp khắp chúng sanh, thiện căn hồi hướng chúng được vô lượng trí tu tập hạnh Bồ Tát vì diệu chơn thiết. Ví như chơn như, không có chấp trước, thiện căn hồi hướng đều không chấp lấy các pháp, trừ diệt tất cả sự chấp lấy của thế gian làm cho đều được thanh tịnh. Ví như chơn như thể tánh bất động, thiện căn hồi hướng an trụ nơi hạnh nguyện viên mãn của Phổ Hiền rốt ráo bất động. Ví như chơn như là cảnh giới của Phật, thiện căn hồi hướng làm cho chúng sanh đầy đủ cảnh giới Nhứt thiết trí, dứt cảnh phiền não đều khiến thanh tịnh. Ví như chơn như không gì chế phục được, thiện căn hồi hướng cũng vậy, không bị tất cả ma nghiệp, ngoại đạo, tà luận chế phục được. Ví như chơn như chẳng phải là có thể tu và không thể tu, thiện căn hồi hướng xa lìa tất cả vọng tưởng chấp trước, không phân biệt với tu và chẳng tu. Ví như chơn như không có lui bỏ, thiện căn hồi hướng thường thấy chư Phật phát tâm Bồ đề, thế nguyện rộng lớn trọn không lui bỏ. Ví như chơn như nhiếp khắp ngôn âm của tất cả thế gian, thiện căn hồi hướng có thể được tất cả ngôn âm sai khác, thần thông trí huệ phát ra tất cả ngôn

từ. Ví như chơn như đối với tất cả pháp không chỗ mong cầu, thiện căn hồi hướng làm cho chúng sanh nương hạnh Phổ Hiền mà được xuất ly, đối với tất cả pháp không chút tham cầu. Ví như chơn như trụ nơi tất cả bậc thiện căn hồi hướng làm cho chúng sanh bỏ bậc thế gian mà trụ bậc trí huệ, tự trang nghiêm với hạnh Phổ Hiền. Ví như chơn như không có đoạn tuyệt, thiện căn hồi hướng được vô úy đối với tất cả pháp, tùy theo âm thanh của mỗi loài, không ngớt diễn thuyết ở mọi nơi. Ví như chơn như xa lìa hữu lậu, thiện căn hồi hướng làm cho tất cả chúng sanh thành tựu pháp trí, rõ thấu các pháp viên mãn công đức Bồ đề vô lậu. Ví như chơn như không có chút pháp gì làm hư hoại loạn động được một phần nhỏ, thiện căn hồi hướng làm cho chúng sanh tỏ ngộ tất cả pháp, tâm lượng rộng lớn trùm khắp pháp giới. Ví như chơn như : quá khứ chẳng phải khởi thủy, vị lai chẳng phải rốt sau, hiện tại chẳng phải đối khác, thiện căn hồi hướng cũng vậy, vì tất cả chúng sanh mà luôn khởi phát tâm Bồ đề làm cho tất cả thanh tịnh là hẳn sanh tử. Ví như chơn như không phân biệt đối với tam thế, thiện căn hồi hướng tâm thường giác ngộ trong hiện tại, nơi quá khứ và vị lai thấy đều

thanh tịnh. Ví như chơn như thành tựu tất cả chư Phật và Bồ Tát, thiện căn hồi hướng phát khởi tất cả đại nguyện phương tiện thành tựu trí huệ rộng lớn của chư Phật. Ví như chơn như rốt ráo thanh tịnh không cùng chung với tất cả phiền não, thiện căn hồi hướng cũng hay diệt tất cả phiền não của chúng sanh, làm cho viên mãn tất cả trí huệ thanh tịnh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như vậy, thời được thế này :

Vì trang nghiêm thanh tịnh khắp tất cả thế giới nên được tất cả cõi Phật bình đẳng. Vì khắp chuyển Pháp luân vô ngại nên được tất cả chúng sanh bình đẳng. Vì khắp phát tất cả trí nguyện nên được tất cả Bồ Tát bình đẳng. Vì quan sát chư Phật thể tánh vô nhị nên được tất cả chư Phật bình đẳng. Vì biết khắp các pháp tánh thể không đổi dời nên được tất cả pháp bình đẳng. Vì dùng trí phương tiện khéo hiểu tất cả ngữ ngôn nên được tất cả thế gian bình đẳng. Vì tùy theo các thứ thiện căn đều hồi hướng hết cả nên được tất cả Bồ Tát bình đẳng. Vì siêng tu hành Phật sự trong tất cả thời gian không ngớt hở nên được tất cả thời gian bình đẳng. Vì nơi các thiện căn thế gian và xuất thế đều không nhiễm trước và đều rốt ráo nên được tất cả nghiệp quả bình đẳng. Vì tùy thuận thế

gian hiện Phật sự nên được tất cả thần thông tự tại của Phật bình đẳng.

Chư Phật tử ! Đây là đại Bồ Tát chơn như tướng hồi hướng thứ tám.

Đại Bồ Tát trụ nơi bậc hồi hướng này chứng được vô lượng pháp môn thanh tịnh, có thể làm Như Lai Đại Sư Tử hống tự tại vô úy, dùng thiện phương tiện giáo hóa thành tựu vô lượng Bồ Tát khắp trong tất cả thời gian không ngừng nghỉ. Được vô lượng thân viên mãn của Phật, mỗi thân bao khắp tất cả thế giới. Được vô lượng âm thanh viên mãn của Phật, mỗi âm thanh khai ngộ tất cả chúng sanh. Được vô lượng sức viên mãn của Phật, trong mỗi chân lông có thể dung nạp khắp tất cả cõi nước. Được vô lượng thần thông viên mãn của Phật, để các chúng sanh trong một vi trần. Được vô lượng giải thoát viên mãn của Phật, nơi thân một chúng sanh thị hiện tất cả cảnh giới của chư Phật thành Vô thượng Giác. Được vô lượng tam muội viên mãn của Phật, trong mỗi tam muội có thể hiện khắp tất cả tam muội. Được vô lượng biện tài viên mãn của Phật, diễn nói một câu pháp cùng tận kiếp vị lai vẫn không hết, trừ sạch tất cả sự nghi lầm của chúng sanh. Được đủ mười trí lực của Phật, thị hiện thành Chánh giác khắp chúng sanh giới.

Chư Phật tử ! Đây là đại Bồ Tát đem tất cả thiện căn thuận theo chơn như tướng mà hồi hướng.

Bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa oai lực của Phật, quan sát khắp mười phương mà nói kệ rằng :

Bồ Tát chí nguyện thường an trụ
Chánh niệm kiên cố lìa mê lầm
Tâm Ngài lành mềm luôn sạch mát
Chứa nhóm vô biên hạnh công đức.
Bồ Tát khiêm thuận không trái nghịch
Bao nhiêu chí nguyện đều thanh tịnh
Đã được trí huệ quang minh lớn
Khéo hay soi rõ tất cả nghiệp.
Bồ Tát tư duy hạnh rộng lớn
Các thứ sai biệt rất hy hữu
Ý quyết tu hành không thối chuyển
Dùng dây lợi ích các quần sanh
Những hạnh sai khác vô lượng thứ
Bồ Tát tất cả đều siêng tu
Tùy thuận chúng sanh chẳng trái ý
Khiến họ tâm tịnh sanh hoan hỷ.
Đã lên bậc Điều Ngự tôn quý
Lìa những nhiệt não tâm vô ngại
Nơi pháp nơi nghĩa đều khéo biết
Vì lợi chúng sanh mà siêng học.

Bồ Tát tu hành những hạnh lành
Vô lượng vô số hạnh sai khác
Nơi đó tất cả đều biết rõ
Vì lợi quần sanh nên hồi hướng
Dùng diệu trí huệ thường quán sát
Lý chơn thiết rộng lớn rốt ráo
Dứt hết hữu lậu không để thừa
Như chơn như kia, khéo hồi hướng.
Ví như chơn như khắp tất cả
Nhiếp khắp thế gian cũng như vậy
Bồ Tát dùng tâm hồi hướng này
Đều khiến chúng sanh không chấp trước.
Nguyện lực Bồ Tát khắp tất cả
Ví như chơn như đâu cũng có
Hoặc thấy chẳng thấy, niệm đều cùng
Trọn đem công đức mà hồi hướng.
An trụ trong đêm, ngày cũng trụ
Nửa tháng, một tháng cũng an trụ
Cũng đều trụ trong năm cùng kiếp
Chơn như dường ấy, hạnh cũng vậy.
Tất cả thời gian và không gian
Tất cả chúng sanh và các pháp
Đều trụ trong đó, nhưng vô trụ
Dùng hạnh như vậy mà hồi hướng.
Ví như tự tánh của chơn như
Bồ Tát phát tâm cũng như vậy

Chơn như ở đâu nguyện ở đó
Dùng hạnh như vậy mà hồi hướng
Ví như tự tánh của chơn như
Trong đó chưa từng có một pháp
Chẳng được tự tánh là chơn tánh
Đem hạnh như vậy mà hồi hướng.
Như tướng chơn như, hạnh cũng vậy
Như tánh chơn như, hạnh cũng vậy
Như tánh chơn như vốn chơn thiệt
Hạnh cũng như vậy đồng chơn như.
Ví như chơn như không ngăn mé
Hạnh cũng như vậy không có ngăn
Nhưng ở trong đó không chấp trước
Thế nên hạnh này được thanh tịnh.
Bồ Tát trí huệ lớn như vậy
Chí nguyện kiên cố không động lay
Dùng sức trí huệ khéo thông đạt
Vào tạng phương tiện của chư Phật.
Giác ngộ Pháp Vương pháp chơn thiệt
Trong đó không chấp cũng không lấy
Vô ngại tự tại tâm như vậy
Chưa từng thấy có một pháp sanh.
Pháp thân Như Lai hiển công hạnh
Tất cả thế gian như tướng đó
Nói các pháp tướng đều vô tướng
Biết tướng như vậy là biết pháp.

Bồ Tát trụ cảnh bất tư nghi
Trong đó tư nghi chẳng hết được
Vào chỗ bất khả tư nghi này
Tư và phi tư đều vắng bật.
Tư duy phát tánh như thế ấy
Rõ thấu tất cả nghiệp sai biệt
Bao nhiêu ngã chấp đều diệt trừ
Trụ nơi công đức không bị động.
Những nghiệp quả báo của Bồ Tát
Đều được vô tận trí ẩn khả
Tự tánh vô tận như vậy hết
Vô tận phương tiện cũng dứt diệt.
Bồ Tát quán tâm chẳng ở ngoài
Cũng lại chẳng được thấy ở trong
Biết tâm tánh kia vốn không có
Ngã pháp đều lìa trọn tịch diệt
Các Phật tử kia biết như vậy
Tất cả pháp tánh thường trống lạng
Không có một pháp hay tạo tác
Đồng với chư Phật ngộ vô ngã.
Rõ biết tất cả các thế gian
Cùng chơn như tánh tướng bình đẳng
Thấy tướng bất khả tư nghi này
Đây thời hay biết pháp vô tướng.
Nếu hay trụ pháp thậm thâm này
Thường thích tu hành hạnh Bồ Tát

Vì muốn lợi ích các quần sanh
 Nguyên lớn trang nghiêm không thôi
chuyển

Đây thời vượt hơn nơi thế gian
 Tất cả đều từ nghiệp duyên được
 Vì muốn cứu độ tu các hạnh
 Nhiếp khắp ba cõi không ai sót
 Rõ biết chúng sanh loại sai khác
 Đều là tướng hành mà phân biệt
 Quán sát nơi đây đều rõ ràng
 Mà chẳng hư hoại tánh các pháp
 Bực trí rõ biết các Phật pháp
 Đem hạnh như vậy mà hồi hướng
 Thương xót tất cả các chúng sanh
 Khiến tánh tư duy nơi thiết pháp.

(1) Chư Phật tử ! Thế nào là đại Bồ Tát vô trước vô phục giải thoát hồi hướng ?

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này sanh lòng tôn trọng đối với tất cả thiện căn, như là :

Lòng tôn trọng với sự thoát khỏi sanh tử. Lòng tôn trọng với sự nhiếp thủ tất cả căn lành. Lòng tôn trọng với sự mong cầu tất cả căn lành. Lòng tôn trọng với sự ăn năn tội lỗi. Lòng tôn trọng với sự tùy hỷ căn lành. Lòng tôn trọng với sự lễ kính chư

(1) Hán bộ quyển ba mươi mốt

Phật. Lòng tôn trọng với sự chấp tay cung kính. Lòng tôn trọng với sự đánh lễ tháp miếu. Lòng tôn trọng với sự khuyến thỉnh đức Phật thuyết pháp. Với những thiện căn như vậy, Bồ Tát đều tôn trọng tùy thuận bằng lòng.

Chư Phật tử ! Lúc đại Bồ Tát sanh lòng tôn trọng đối với những thiện căn thời tin giải kiên cố, rất mực mừng vui, tự mình được an trụ và làm cho người khác được an trụ, siêng tu không chấp trước, tự tại chứa nhóm công đức, trọn nên chí nguyện thù thắng, ở cảnh giới Như Lai thêm lớn thế lực, đều được thấy biết.

Đại Bồ Tát đem các căn lành hồi hướng như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát để thành tựu thân nghiệp, ngữ nghiệp, ý nghiệp của Phổ Hiền. Cũng dùng tâm này để phát khởi hạnh tinh tấn rộng lớn của Phổ Hiền, để đầy đủ môn đà la ni âm thanh vô ngại của Phổ Hiền, âm thanh này vang lớn khắp đến mười phương, cũng để đầy đủ môn đà la ni thấy tất cả Phật của Phổ Hiền, thường thấy tất cả chư Phật ở mười phương.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát thành tựu môn đà la ni hiểu rõ tất cả âm thanh, đồng tất cả âm thanh thuyết vô lượng pháp. Dùng tâm này để thành tựu môn đà la ni trụ tất cả kiếp của Phổ Hiền, tu hạnh Bồ Tát khắp mười phương.

Dùng tâm này để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, ở trong thân một chúng sanh thị hiện tu tất cả hạnh Bồ Tát cùng tận kiếp vị lai không xen dứt, như nơi thân của một chúng sanh, trong tất cả thân chúng sanh cũng như vậy.

Dùng tâm này để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền vào khắp tất cả đạo tràng, hiện ở khắp trước tất cả chư Phật mà tu hạnh Bồ Tát.

Dùng tâm này để thành tựu sức Phật tự tại của Phổ Hiền, ở trong một môn thị hiện trải qua bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp trọn không cùng tận, làm cho tất cả chúng sanh đều được ngộ nhập. Như trong một môn, trong tất cả môn thị hiện cũng như vậy, hiện thân ở khắp trước tất cả chư Phật.

Dùng tâm này để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, trong mỗi niệm làm cho bất

khả thuyết bất khả thuyết chúng sanh trụ nơi mười trí lực, không hề mệt mỏi.

Dùng tâm này để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, trong thân của tất cả chúng sanh hiện tất cả thần thông tự tại của Phật, làm cho tất cả chúng sanh trụ hạnh Phổ Hiền. Cũng để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, ở trong ngữ ngôn của tất cả chúng sanh làm ra tất cả ngữ ngôn, cho tất cả chúng sanh đều trụ nơi bậc Nhứt thiết trí. Cũng để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, ở trong thân mỗi chúng sanh dung nạp tất cả thân chúng sanh, khiến họ đều tự cho là trọn nên thân Phật.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát này để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, có thể dùng một cái bông để trang nghiêm tất cả thế giới ở mười phương.

Dùng tâm này để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền phát âm thanh lớn khắp pháp giới tất cả cõi Phật đều nghe, nhiếp thọ điều phục tất cả chúng sanh.

Dùng tâm giải thoát vô trước vô phục để thành tựu sức tự tại của Phổ Hiền, cùng tận thuở vị lai bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp, trong mỗi niệm đều có thể vào khắp tất cả thế giới dùng Phật thần lực mà

trang nghiêm tùy ý. Cũng dùng dây để thị hiện thành Phật xuất thế. Cũng dùng dây để thành tựu hạnh Phổ Hiền, một tia sáng chiếu khắp tất cả thế giới. Cũng dùng tâm này để thành tựu hạnh Phổ Hiền, được vô lượng trí huệ tất cả thần thông diễn thuyết các pháp.

Dùng tâm giải thoát vô trước vô phục để thành tựu hạnh Phổ Hiền vào vô lượng thần thông trí huệ bất tư nghì của Phật suốt tất cả kiếp. Cũng dùng tâm này để thành tựu hạnh Phổ Hiền, ở khắp pháp giới, chỗ của chư Phật, dùng thần lực Phật để tu tập tất cả hạnh Bồ Tát, thân, khẩu, ý không hề mỗi nhọc. Cũng dùng tâm này để thành tựu hạnh Phổ Hiền : Chẳng trái nghĩa, chẳng hoại pháp, biện tài vô tận, lời nói đều thanh tịnh, giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh, làm cho họ đều được Vô thượng Bồ đề.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát tu hạnh Phổ Hiền, lúc chứng nhập một pháp môn liền phóng vô lượng quang minh chiếu thấu tất cả bất tư nghì pháp môn. Như chứng nhập một pháp môn, tất cả pháp môn cũng như vậy, đều thông đạt vô ngại, rốt ráo sẽ được bậc Nhứt thiết trí.

Dùng tâm giải thoát vô trước vô phục trụ hạnh Bồ Tát tự tại đối với các pháp, đến nơi cảnh rốt ráo trang nghiêm của Phổ Hiền, nơi mỗi cảnh giới đều dùng Nhứt thiết trí quan sát chứng nhập nhưng Nhứt thiết trí vẫn không cùng tận.

Dùng tâm giải thoát vô trước vô phục, từ đời này đến cùng tận thuở vị lai an trụ nơi hạnh Phổ Hiền thường không xen hở, được Nhứt thiết trí, ngộ bất khả thuyết bất khả thuyết pháp chơn thiệt, đối với các pháp đều rốt ráo không còn mê lầm.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát tu hạnh Phổ Hiền, phương tiện tự tại được pháp quang minh, đối với công hạnh của Bồ Tát tu đều rành rẽ vô ngại. Cũng dùng tâm này tu hạnh Phổ Hiền, được phương tiện trí biết tất cả phương tiện, như là : Phương tiện vô lượng, phương tiện bất tư nghì, phương tiện Bồ Tát, phương tiện Nhứt thiết trí, phương tiện điều phục của tất cả Bồ Tát, phương tiện chuyển vô lượng pháp luân, phương tiện bất khả thuyết, phương tiện diễn nói các pháp, phương tiện vô biên tế vô úy tạng, phương tiện diễn nói đủ tất cả pháp.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát an trụ hạnh Phổ Hiền thành tựu thân

nghiệp, khiến tất cả chúng sanh đều hoan hỷ khi được thấy, chẳng sanh lòng chê, do đây họ phát tâm Bồ đề trọn không thôi chuyển rốt ráo thanh tịnh. Cũng dùng tâm này tu hạnh Phổ Hiền, được trí thanh tịnh hiểu rõ tất cả ngôn ngữ của chúng sanh, tất cả lời nói ra đều đầy đủ và trang nghiêm, ứng hiệp với khắp chúng sanh đều làm cho họ vui mừng. Cũng dùng tâm này an trụ nơi hạnh Phổ Hiền, lập chí thù thắng, đủ tâm thanh tịnh, được thần thông rộng lớn, trí huệ rộng lớn, đến khắp tất cả thế gian rộng lớn, cõi nước rộng lớn, chúng sanh rộng lớn, diễn nói vô lượng pháp rộng lớn và tạng trang nghiêm viên mãn của Như Lai.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát thành tựu viên mãn hạnh nguyện hồi hướng của Phổ Hiền, được thân Phật thanh tịnh, tâm thanh tịnh, hiểu biết thanh tịnh, công đức thanh tịnh ở cảnh giới Phật, trí huệ chiếu khắp, thị hiện công nghiệp thanh tịnh của Bồ Tát, khéo vào tất cả cú nghĩa sai biệt, vì tất cả chúng sanh thị hiện thành Chánh giác.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát siêng tu thiện căn hạnh nguyện Phổ Hiền được thiện căn thông lợi, căn điều thuận, căn tất cả pháp tự tại, căn vô tận, căn riêng

tu tất cả căn lành, căn cảnh giới bình đẳng của tất cả Phật, căn đại tinh tấn thọ ký tất cả Bồ Tát bất thối chuyển, căn kim cang giới rõ biết tất cả Phật pháp, căn kim cang diệm trí huệ quang minh của tất cả Phật, căn tự tại phân biệt tất cả căn, căn an lập vô lượng chúng sanh nơi Nhứt thiết trí, căn rộng lớn vô biên, căn viên mãn tất cả, căn thanh tịnh vô ngại.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát tu hạnh Phổ Hiền được tất cả thần lực của Bồ Tát. Như là : Thần lực vô lượng quảng đại lực, thần lực vô lượng tự tại trí, thần lực hiện ở khắp cõi Phật mà thân chẳng động, thần lực tự tại vô ngại chẳng dứt, thần lực nhiếp khắp tất cả cõi Phật để ở một chỗ, thần lực một thân khắp đầy tất cả cõi Phật, thần lực giải thoát du hí vô ngại, thần lực nhứt niệm tự tại vô tác, thần lực trụ vô tánh vô y, thần lực thứ tự đặt để bất khả thuyết thế giới trong một chân lông đi khắp đạo tràng của chư Phật trong pháp giới giáo hóa chúng sanh đều làm cho được vào môn trí huệ.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát vào môn Phổ Hiền sanh hạnh Bồ Tát, dùng trí tự tại trong khoảng một niệm vào khắp vô lượng cõi Phật, một thân dung thọ vô

lượng nước Phật, được trí hay trang nghiêm thanh tịnh vô lượng Phật quốc, thường dùng trí huệ xem thấy vô biên Phật độ, vĩnh viễn chẳng khởi tâm Nhị thừa.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát tu hạnh phương tiện Phổ Hiền vào cảnh giới trí huệ, sanh vào nhà Phật, trụ đạo Bồ Tát, đầy đủ bất khả thuyết bất khả thuyết vô lượng tâm thù thắng bất tư nghĩ, thật hành vô lượng nguyện luôn không dứt, rõ biết tất cả pháp giới suốt ba đời.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát thành tựu pháp môn thanh tịnh Phổ Hiền, nơi một chân lông bao dung tất cả tận hư không biến pháp giới bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới đều làm cho mọi người thấy rõ, như nơi một chân lông, nơi tất cả chân lông mỗi mỗi cũng đều như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát thành tựu phương tiện thâm tâm Phổ Hiền, trong khoảng một niệm hiện bất khả thuyết bất khả thuyết kiếp niệm tâm của một chúng sanh, nhần đến hiện ngàn ấy kiếp niệm tâm của tất cả chúng sanh cũng như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát vào bậc phương tiện hồi hướng Phổ Hiền, ở trong một thân đều có thể bao nạp tận pháp

giới bất khả thuyết, bất khả thuyết thân, nhưng chúng sanh giới không hề tổn giảm, nhần đến tất cả thân khắp pháp giới mỗi mỗi dung nạp cũng đều như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát, thành tựu đại nguyện phương tiện Phổ Hiền, lia bỏ tất cả tướng diên đảo, tâm diên đảo, kiến diên đảo vào khắp cảnh giới của chư Phật, thường thấy pháp thân thanh tịnh của chư Phật đồng hư không giới, tướng tốt trang nghiêm thân thông tự tại, thường dùng diệu âm khai thị diễn thuyết không ngại không dứt, khiến người nghe thọ trì đúng pháp, đối với thân Như Lai rõ biết là vô sở đắc.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát tu hạnh Phổ Hiền, trụ bực Bồ Tát, nơi trọng một niệm vào tất cả thế giới. Như là vào thế giới ngửa, thế giới úp, thế giới rộng lớn bất khả thuyết bất khả thuyết như lưới giăng khắp tất cả mười phương. Dùng phương tiện phân biệt nhơn đà la võng phân biệt khắp tất cả pháp giới, đem các thế giới vào một thế giới, đem bất khả thuyết bất khả thuyết vô lượng thế giới vào một thế giới, đem tất cả pháp giới an lập vô lượng thế giới vào một thế giới, đem tất cả hư không giới an lập vô lượng thế giới vào một thế

giới, nhưng vẫn không hư hoại tướng an lập, đều làm cho được thấy rõ.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu tập hạnh nguyện Phổ Hiền, được Phật quán dẫn, ở trong một niệm vào bực phương tiện thành tựu viên mãn trí an trụ các hạnh, có thể rõ biết cả các thứ tâm tướng, như là : Tướng chúng sanh, tướng Pháp, tướng cõi, tướng phương, tướng Phật, tướng thế, tướng nghiệp, tướng hành, tướng giới, tướng giải, tướng căn, tướng thời, tướng trì, tướng phiền não, tướng thanh tịnh, tướng thành thực, tướng thấy Phật, tướng chuyển pháp luân, tướng nghe pháp hiểu rõ, tướng điều phục, tướng vô lượng, tướng xuất ly, tướng các thứ bực, tướng vô lượng bực, tướng Bồ Tát rõ biết, tướng Bồ Tát tu tập, tướng Bồ Tát Tam muội, tướng Bồ Tát Tam muội khởi, tướng Bồ Tát thành, tướng Bồ Tát hoại, tướng Bồ Tát sanh, tướng Bồ Tát diệt, tướng Bồ Tát giải thoát, tướng Bồ Tát tự tại, tướng Bồ Tát trụ trì, tướng Bồ Tát cảnh giới, tướng kiếp thành, hoại, tướng sáng, tướng tối, tướng ngày, tướng đêm, tướng nửa tháng, một tháng, một giờ, một năm biến khác, tướng đi, tướng đến, tướng đứng, tướng ngồi, tướng ngủ, tướng thức. Các thứ tướng như vậy,

trong khoảng một niệm đều có thể rõ biết cả, nhưng vẫn lìa tất cả tướng không hề phân biệt, dứt tất cả chướng, không hề chấp trước, Phật trí tràn đầy nơi tâm, Phật pháp làm lớn căn lành, đồng một thân với chư Phật, được tất cả chư Phật nhiếp thọ ly cấu thanh tịnh, với tất cả Phật pháp đều tu học theo đến bờ đại giác.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát vì tất cả chúng sanh mà tu hạnh Phổ Hiền sanh trí huệ lớn, ở trong mỗi tâm biết vô lượng tâm, tùy theo chỗ y chỉ, chỗ phân biệt, những chủng tánh, sự tạo tác, các nghiệp dụng, những tướng trạng, chỗ tư giác, các loại chẳng đồng của tâm đều thấy rõ cả.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát thành tựu nguyện trí lớn Phổ Hiền, ở trong một chỗ biết bất khả thuyết vô lượng chỗ, ở trong tất cả chỗ cũng rõ biết như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát tu tập hạnh nghiệp trí địa Phổ Hiền ở trong một nghiệp có thể biết bất khả thuyết vô lượng nghiệp. Thấy rõ những nghiệp đó đều do các nhơn duyên tạo thành. Ở trong tất cả nghiệp cũng đều rõ biết như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát tu tập trí biết tất cả pháp của Phổ Hiền, ở

trong một pháp biết bất khả thuyết vô lượng pháp, ở trong vô lượng pháp biết một pháp. Các pháp đó đều sai khác, không chương ngại, không trái, không dính mắc.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát an trụ nơi hạnh Bồ Tát được trọn vẹn nhĩ căn vô ngại của Phổ Hiền, ở trong một ngôn âm biết rõ bất khả thuyết vô lượng ngôn âm nhiều loại sai khác nhưng vẫn không chấp trước. Nơi tất cả ngôn âm cũng đều như vậy.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu trí Phổ Hiền, khởi hạnh Phổ Hiền, trụ bực Phổ Hiền ở trong mỗi mỗi pháp diễn nói bất khả thuyết vô lượng pháp, những pháp đó rộng lớn vô lượng sai khác giáo hóa nhiếp thọ tương ưng với phương tiện bất tư nghi. Nơi vô lượng thời gian, tất cả thời gian, tùy theo chỗ ưa thích, chỗ hiểu biết, theo căn, theo thời của chúng sanh mà dùng âm thanh của Phật để thuyết pháp cho họ. Dùng một âm thanh vi diệu làm cho vô lượng chúng sanh trong vô lượng đạo tràng đều hoan hỷ. Ở chỗ chư Phật vô lượng Bồ Tát đầy đầy pháp giới mà lập chí thù thắng, sanh tri kiến rộng lớn, rõ biết rốt ráo tất cả hạnh, trụ bực Phổ Hiền, tùy chỗ thuyết pháp, trong mỗi niệm đều

chứng nhập được cả. Trong khoảng một sát na thêm lớn vô lượng bất khả thuyết bất khả thuyết trí huệ lớn, thuyết pháp suốt thuở vị lai không cùng tận. Trong tất cả cõi tu tập hạnh rộng lớn đồng hư không, đều thành tựu viên mãn.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát tu tập những căn hạnh Phổ Hiền thành vua Đại Hạnh. Ở trong mỗi mỗi căn, đều có thể rõ biết vô lượng căn, vô lượng tâm sở thích, diệu hạnh từ cảnh giới bất tư nghì phát sanh.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát an trụ nơi tâm đại hồi hướng Phổ Hiền hạnh, được trí huệ rõ thấu sắc thậm vi tế, thân thậm vi tế, cõi thậm vi tế, thế thậm vi tế, phương thậm vi tế, thời thậm vi tế, số thậm vi tế, nghiệp báo thậm vi tế, thanh tịnh thậm vi tế. Tất cả những thứ thậm vi tế như vậy, trong khoảng một niệm đều rõ biết cả mà không lòng kinh sợ, chẳng mê lầm, chẳng tán loạn, chẳng nhiễm nhơ, chẳng ty liệt. Tâm vẫn duyên nơi một, khéo tịch định, khéo phân biệt, khéo an trụ.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát an trụ nơi trí Bồ Tát, tu hạnh Phổ Hiền không hề mỗi nhọc, có thể biết tất cả chúng

sanh thú rất vi tế, chúng sanh tử rất vi tế, chúng sanh sanh rất vi tế, chúng sanh trụ rất vi tế, chúng sanh xứ rất vi tế, chúng sanh phẩm loại rất vi tế, chúng sanh cảnh giới rất vi tế, chúng sanh hạnh rất vi tế, chúng sanh thủ trước rất vi tế, chúng sanh phan duyên rất vi tế. Chúng sanh giới rất vi tế như vậy, trong khoảng một niệm đều biết rõ cả.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát lập chí nguyện sâu tu hạnh Phổ Hiền, có thể biết tất cả Bồ Tát từ sơ phát tâm vì tất cả chúng sanh mà tu hạnh Bồ Tát rất vi tế, Bồ Tát trụ xứ rất vi tế, Bồ Tát thần thông rất vi tế, Bồ Tát du hành vô lượng cõi Phật rất vi tế. Bồ Tát pháp quang minh rất vi tế, Bồ Tát thanh tịnh nhãn rất vi tế, Bồ Tát thành tựu tâm thù thắng rất vi tế, Bồ Tát qua đến đạo tràng của chư Phật rất vi tế, Bồ Tát đà la ni môn trí rất vi tế, Bồ Tát biện tài vô úy diễn thuyết rất vi tế, Bồ Tát vô lượng tam muội tướng rất vi tế, Bồ Tát trí thấy tam muội của chư Phật rất vi tế, Bồ Tát trí tam muội thậm thâm rất vi tế, Bồ Tát trí tam muội đại trang nghiêm rất vi tế, Bồ Tát pháp giới trí tam muội rất vi tế, Bồ Tát trí tam muội thần thông tự tại rất vi tế,

Bồ Tát trí tam muội trụ trì hạnh rộng lớn cùng tận thuở vị lai rất vi tế, Bồ Tát trí xuất sanh vô lượng tam muội sai khác rất vi tế, Bồ Tát trí tam muội xuất sanh ra trước chư Phật siêng tu tập cúng dường luôn chẳng bỏ rời rất vi tế, Bồ Tát tu hành tất cả trí tam muội thậm thâm rộng rãi không chướng, không ngại rất vi tế, Bồ Tát rớt rảo trí tam muội lìa che chướng Nhứt thiết trí địa, trụ trì hạnh trí địa, đại thần thông địa, quyết định nghĩa địa rất vi tế. Tất cả những sự vi tế như vậy đều có thể biết rõ.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu hạnh Phổ Hiền, biết trí an lập của Bồ Tát rất vi tế, Bồ Tát địa rất vi tế, Bồ Tát hạnh rất vi tế, Bồ Tát xuất sanh hồi hướng rất vi tế, Bồ Tát được Phật tạng rất vi tế, Bồ Tát quan sát trí rất vi tế, Bồ Tát thần thông nguyện lực rất vi tế, Bồ Tát diễn thuyết tam muội rất vi tế, Bồ Tát tự tại phương tiện rất vi tế, Bồ Tát ấn rất vi tế, Bồ Tát nhứt sanh bổ xứ rất vi tế, Bồ Tát sanh Đâu Suất Thiên rất vi tế, Bồ Tát ở Thiên cung rất vi tế, Bồ Tát nghiêm tịnh Phật độ rất vi tế, Bồ Tát quan sát nhơn gian rất vi tế, Bồ Tát phóng đại quang minh rất vi tế, Bồ Tát chủng tộc thù thắng rất vi tế, Bồ Tát đạo tràng chúng hội rất vi tế, Bồ Tát thọ sanh

khắp tất cả thế giới rất vi tế, Bồ Tát nơi một thân thị hiện tất cả thân mạng chung rất vi tế, Bồ Tát vào thai mẹ rất vi tế, Bồ Tát trụ thai mẹ rất vi tế, Bồ Tát ở trong thai mẹ tự tại thị hiện đạo tràng chúng hội khắp pháp giới rất vi tế, Bồ Tát ở trong thai mẹ thị hiện Phật thân lực rất vi tế, Bồ Tát thị hiện dẫn sanh rất vi tế, Bồ Tát dừng trí đi bảy bước sư tử rất vi tế, Bồ Tát trí phương tiện thị hiện ở vương cung rất vi tế, Bồ Tát xuất gia tu hạnh điều phục rất vi tế, Bồ Tát tọa đạo tràng dưới cội Bồ đề rất vi tế, Bồ Tát phá ma quân thành Vô thượng Chánh giác rất vi tế, đức Như Lai ngồi tòa Bồ đề phóng đại quang minh chiếu khắp cõi nước mười phương rất vi tế, đức Như Lai thị hiện vô lượng thần biến rất vi tế, đức Như Lai sư tử hống đại Niết bàn rất vi tế, đức Như Lai điều phục tất cả chúng sanh mà vẫn vô ngại rất vi tế, đức Như Lai sức tự tại bất tư nghì tâm Bồ đề như kim cang rất vi tế, đức Như Lai hộ niệm khắp tất cả thế gian rất vi tế, đức Như Lai ở khắp tất cả thế giới làm Phật sự tốt kiếp vị lai không thôi nghỉ rất vi tế, đức Như Lai thần lực vô ngại cùng khắp pháp giới rất vi tế, đức Như Lai hiện thành Phật khắp pháp giới hư không giới điều phục chúng sanh

rất vi tế, đức Như Lai nơi một thân Phật hiện vô lượng thân Phật rất vi tế, đức Như Lai trí huệ tự tại đều ngự đạo tràng suốt quá khứ, vị lai, hiện tại rất vi tế.

Những sự vi tế như vậy Bồ Tát đều có thể rõ biết cả và đều thành tựu thanh tịnh, có thể thị hiện khắp tất cả thế gian, nơi trong mỗi niệm thêm lớn trí huệ, viên mãn phương tiện thiện xảo bất thôi, tu hạnh Bồ Tát không thôi nghỉ, thành tựu bậc Phổ Hiền hồi hướng, đầy đủ tất cả công đức của Như Lai, trọn chẳng nhàm bỏ hạnh Bồ Tát, xuất sanh vô lượng phương tiện cảnh giới hiện tiền của Bồ Tát thấy đều thanh tịnh, muốn an ổn khắp tất cả chúng sanh tu hạnh Bồ Tát, thành tựu bậc Bồ Tát có oai đức lớn, được tâm nguyện của Bồ Tát, được môn Kim Cang Tràng hồi hướng, xuất sanh tạng pháp giới công đức, thường được chư Phật hộ niệm, vào pháp môn thâm diệu của Bồ Tát, diễn nói tất cả nghĩa chơn thiết thiện xảo đối với các pháp không hề sai lỗi, khởi thế nguyện lớn chẳng bỏ chúng sanh, trong khoảng một niệm biết hết tất cả tạng cảnh giới là tâm địa hay chẳng phải tâm địa, nơi chỗ chẳng phải tâm thị hiện sanh ra tâm, xa lìa ngôn ngữ mà an trụ nơi trí huệ, đồng hạnh với chư Bồ Tát, dùng sức tự tại thị

hiện thành Phật đạo, tội thuở vị lai luôn không thôi nghỉ. Tất cả thế gian chúng sanh kiếp số do ngôn thuyết vọng tưởng kiến lập, Bồ Tát dùng thần thông nguyện lực đều có thể thị hiện.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát tu hạnh Phổ Hiền được trí rõ biết tất cả chúng sanh giới rất vi tế. Những là :

Trí rất vi tế biết sự phân biệt của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết ngôn thuyết của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết sự chấp trước của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết dị loại của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết đồng loại của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết vô lượng thú của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết các thứ phân biệt tạo tác bất tư nghì của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết vô lượng tạp nhiễm của chúng sanh giới, trí rất vi tế biết vô lượng thanh tịnh của chúng sanh giới.

Tất cả cảnh giới rất vi tế của chúng sanh giới như vậy, trong khoảng một niệm, Bồ Tát dùng trí huệ đều có thể biết như thiệt, nhiếp khắp chúng sanh mà thuyết pháp cho họ, khai thị những pháp môn thanh tịnh, khiến họ tu tập trí huệ rộng lớn của Bồ Tát, hóa thân vô lượng ai thấy cũng đều hoan

hỷ. Dùng trí nhứt quang chiếu tâm Bồ Tát làm cho khai ngộ trí huệ tự tại.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát, vì tất cả chúng sanh tu hạnh Phổ Hiền nơi tất cả thế giới, được trí rất vi tế biết tột hư không giới pháp giới tất cả thế giới. Những là :

Trí rất vi tế biết tiểu thế giới, trí rất vi tế biết đại thế giới, trí rất vi tế biết thế giới tạp nhiễm, trí rất vi tế biết thế giới thanh tịnh, trí rất vi tế biết vô tỷ thế giới, trí rất vi tế biết các loại thế giới, trí rất vi tế biết thế giới rộng, trí rất vi tế biết thế giới hẹp, trí rất vi tế biết thế giới vô ngại trang nghiêm, trí rất vi tế biết Phật xuất hiện khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế thuyết chánh pháp khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế hiện thân khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế phóng đại quang minh chiếu khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế thị hiện Phật tự tại thần thông khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế dùng một âm thanh hiển thị tất cả âm thanh khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế vào tất cả đạo tràng của chư Phật khắp tất cả thế giới, trí rất vi tế đem tất cả Phật độ trong pháp giới làm một Phật độ, trí rất vi tế đem một Phật độ làm tất cả Phật độ trong pháp giới, trí rất vi tế biết tất cả thế

giới như giấc mộng, trí rất vi tế biết tất cả thế giới như ảnh tượng, trí rất vi tế biết tất cả thế giới như huyền hóa.

Bồ Tát rõ biết xuất sanh tất cả đạo Bồ Tát như vậy, chứng nhập công hạnh trí huệ thần thông Phổ Hiền, được Phổ Hiền quán, tu Bồ Tát hạnh luôn không thôi nghỉ, được tất cả thần biến tự tại của Phật, được thân vô ngại trụ nơi trí vô y, không thủ trước nơi các pháp lành, tâm có phát sanh đều vô sở đắc, có tướng niệm xa lìa đôi với tất cả chỗ, nơi hạnh Bồ Tát có quan niệm tịnh tu, nơi Nhứt thiết trí không quan niệm thủ chấp, dùng các môn tam muội mà tự trang nghiêm, trí huệ tùy thuận tất cả pháp giới.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát vào hạnh môn Phổ Hiền, Bồ Tát được trí rất vi tế biết vô lượng pháp giới, trí rất vi tế diễn thuyết tất cả pháp giới, trí rất vi tế vào pháp giới rộng lớn, trí rất vi tế phân biệt pháp giới bất tư nghì, trí rất vi tế phân biệt tất cả pháp giới, trí rất vi tế trong khoảng một niệm khắp tất cả pháp giới, trí rất vi tế vào khắp tất cả pháp giới, trí rất vi tế biết tất cả pháp giới là vô sở đắc, trí rất vi tế quán tất cả pháp giới vô sở ngại, trí rất vi tế biết tất cả pháp giới vô sanh,

trí rất vi tế hiện thân biến nơi tất cả pháp giới.

Tất cả pháp giới rất vi tế như vậy, Bồ Tát dùng trí rộng lớn đều biết như thiệt, đối với các pháp đều được tự tại hiển thị hạnh Phổ Hiền làm cho tất cả chúng sanh thấy đều đầy đủ, chẳng bỏ nghĩa, chẳng chấp pháp, xuất sanh trí bình đẳng vô ngại, biết căn bản vô ngại, chẳng trụ nơi tất cả pháp, chẳng hư hoại tánh của các pháp, như thiệt không nhiễm dường như hư không, tùy thuận thế gian mà phát khởi lời nói diễn bày nghĩa chơn thiệt, chỉ tánh tịch diệt, nơi tất cả cảnh không y tựa không trụ trước, không phân biệt, thấy rõ pháp giới an lập rộng lớn, hiểu các thế gian và tất cả pháp đều bình đẳng không hai, là tất cả chấp.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát tu hạnh Phổ Hiền phát sanh trí biết tất cả kiếp rất vi tế. Những là :

Trí đem bất khả thuyết kiếp làm một niệm rất vi tế, trí đem một niệm làm bất khả thuyết kiếp rất vi tế, trí đem vô số kiếp cho vào một kiếp rất vi tế, trí đem một kiếp cho vào vô số kiếp rất vi tế, trí đem kiếp dài cho vào kiếp ngắn rất vi tế, trí đem kiếp

ngăn cho vào kiếp dài rất vi tế, trí vào kiếp có Phật, kiếp không Phật rất vi tế, trí biết tất cả kiếp số rất vi tế, trí biết tất cả kiếp phi kiếp rất vi tế, trí trong khoảng một niệm thấy tất cả kiếp suốt quá khứ, vị lai, hiện tại rất vi tế.

Tất cả những kiếp rất vi tế như vậy, Bồ Tát dùng Phật trí trong khoảng một niệm đều biết rõ như thiệt, được những tâm viên mãn hạnh vương của Bồ Tát, tâm vào hạnh Phổ Hiền, tâm là tất cả phân biệt dị đạo hý luận, tâm phát đại nguyện không mỗi nghĩ, tâm thấy khắp vô lượng Phật đầy trong vô lượng thế giới, tâm có thể nghe và thọ trì thiện căn của Phật và hạnh của Bồ Tát, tâm đôi với hạnh rộng lớn an ủi tất cả chúng sanh khi nghe rồi thời chẳng quên, tâm có thể hiện Phật xuất thế trong tất cả kiếp, tâm nơi mỗi mỗi thế giới tốt kiếp vị lai thật hành hạnh Bất động không thôi nghĩ, tâm nơi trong tất cả thế giới dùng thân nghiệp của Như Lai sung đầy nơi thân của Bồ Tát.

Dùng tâm vô trước vô phục giải thoát tu hạnh Phổ Hiền thành bất thối chuyển được trí biết tất cả pháp rất vi tế. Những là :

Trí biết pháp thậm thâm rất vi tế, trí biết pháp rộng lớn rất vi tế, trí biết các

loại pháp rất vi tế, trí biết pháp trang nghiêm rất vi tế, trí biết pháp vô lượng rất vi tế, trí biết tất cả pháp vào một pháp rất vi tế, trí biết một pháp vào tất cả pháp rất vi tế, trí biết tất cả pháp vào chẳng phải pháp rất vi tế, trí trong không pháp an lập tất cả pháp mà chẳng trái nhau rất vi tế, trí vào tất cả phương tiện Phật pháp không sót thừa rất vi tế.

Những trí vi tế nơi tất cả pháp do tất cả ngôn thuyết an lập trong tất cả thế giới cũng đồng như vậy. Những trí đó đều vô ngại biết đúng như thật, được vào nơi tâm vô biên pháp giới. Nơi mỗi mỗi pháp giới thâm tâm kiên trụ thành hạnh vô ngại. Dùng Nhứt thiết trí đầy khắp các căn vào nơi Phật trí, chánh niệm phương tiện thành tựu công đức rộng lớn của chư Phật, đầy khắp pháp giới, vào khắp thân của tất cả Như Lai, hiển hiện những thân nghiệp của chư Bồ Tát, tùy thuận ngôn từ của tất cả thế giới, diễn thuyết chánh pháp, được ý nghiệp trí huệ do thần lực của chư Phật gia hộ, xuất sanh vô lượng phương tiện thiện xảo, trí Bát Nhã phân biệt các pháp.

Dùng tâm vô trước vô phược giải thoát tu hạnh Phổ Hiền xuất sanh tất cả trí rất vi tế. Những là :

Trí biết tất cả cõi rất vi tế, trí biết tất cả chúng sanh rất vi tế, trí biết quả báo của tất cả pháp rất vi tế, trí biết tâm của tất cả chúng sanh vi tế, trí biết tất cả thời gian thuyết pháp rất vi tế, trí biết tất cả pháp giới rất vi tế, trí biết tất cả không gian và suốt thời gian rất vi tế, trí biết tất cả đường ngữ ngôn rất vi tế, trí biết tất cả hạnh thế gian rất vi tế, trí biết tất cả hạnh xuất thế rất vi tế, nhấn đến trí biết tất cả đạo Như Lai, tất cả đạo Bồ Tát, tất cả đạo chúng sanh rất vi tế. Tu hạnh Phổ Hiền, trụ đạo Phổ Hiền hoặc văn hoặc nghĩa đều biết như thiệt, phát sanh trí như ảnh, như mộng, như huyễn, như hưởng, như hóa, như không, phát sanh trí tịch diệt, trí tất cả pháp giới, trí vô sở y, trí tất cả Phật pháp.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát dùng tâm vô trước vô phược giải thoát hồi hướng, chẳng phân biệt hoặc thế gian, hoặc pháp thế gian, chẳng phân biệt hoặc Bồ đề hoặc Bồ đề Tát đỏa, chẳng phân biệt hoặc hạnh Bồ Tát hoặc đạo xuất ly, chẳng phân biệt hoặc Phật hoặc tất cả Phật pháp, chẳng phân biệt hoặc điều phục chúng sanh hoặc chẳng điều phục chúng sanh, chẳng phân biệt hoặc thiện căn hoặc hồi hướng, chẳng phân biệt

hoặc tự hoặc tha, chẳng phân biệt hoặc vật
bồ thí hoặc người thọ thí, chẳng phân biệt
hoặc Bồ Tát hạnh hoặc Đẳng Chánh Giác,
chẳng phân biệt hoặc pháp hoặc trí.

**Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem thiện căn
đầy hồi hướng như vậy :**

Tâm vô trước vô phược giải thoát, thân
vô trước vô phược giải thoát, khẩu vô trước
vô phược giải thoát, nghiệp vô trước vô
phược giải thoát, báo vô trước vô phược
giải thoát, thế gian vô trước vô phược giải
thoát, Phật độ vô trước vô phược giải thoát,
chúng sanh vô trước vô phược giải thoát,
pháp vô trước vô phược giải thoát, trí vô
trước vô phược giải thoát.

Lúc đại Bồ Tát hồi hướng như vậy đúng
như tam thế chư Phật hồi hướng lúc còn tu
hạnh Bồ Tát : Học quá khứ chư Phật hồi
hướng, thành vị lai chư Phật hồi hướng, trụ
hiện tại chư Phật hồi hướng; an trụ nơi đạo
hồi hướng của chư Phật quá khứ; chẳng bỏ
đạo hồi hướng của chư Phật vị lai, tùy
thuận đạo hồi hướng của chư Phật hiện tại;
siêng tu giáo pháp của chư Phật quá khứ,
thành tựu giáo pháp của chư Phật vị lai rõ
biết giáo pháp của chư Phật hiện tại; đầy
đủ bình đẳng của chư Phật quá khứ, thành

tự bình đẳng của chư Phật vị lai, an trụ bình đẳng của chư Phật hiện tại; đi nơi cảnh giới của chư Phật quá khứ, trụ nơi cảnh giới của chư Phật vị lai, đồng với cảnh giới của chư Phật hiện tại; được thiện căn của tam thế chư Phật, đủ chủng tánh của tam thế chư Phật, trụ nơi công hạnh của tam thế chư Phật, thuận với cảnh giới của tam thế chư Phật.

Chư Phật tử ! Đây là đại Bồ Tát vô trước vô phục giải thoát tâm hồi hướng thứ chín.

Đại Bồ Tát lúc trụ bậc hồi hướng này, tất cả núi Kim Cang Luân Vi đều không thể chướng ngại. Được sắc tướng đệ nhất trong tất cả chúng sanh không ai bằng. Có thể phá các ma, các tà nghiệp. Hiện tu hạnh Bồ Tát khắp tất cả thế giới mười phương. Vì muốn khai ngộ tất cả chúng sanh nên dùng phương tiện khéo diễn nói Phật pháp được trí huệ lớn. Tâm không còn mê lầm dối với Phật pháp. Hiện thọ sanh nơi chốn nào, hoặc đi hoặc ở thường được gặp quyến thuộc vững bền. Dùng tâm niệm thanh tịnh đều có thể thọ trì chánh pháp của tam thế chư Phật diễn xướng. Tu hạnh Bồ Tát tột kiếp vị lai luôn không thôi nghỉ, không dựa, không chấp. Thêm lớn đầy đủ hạnh nguyện

Phổ Hiền, được Nhứt thiết trí ra làm Phật sự, thành tựu thần thông tự tại của Bồ Tát.

Bấy giờ Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Phật, quan sát khắp mười phương rồi nói kệ rằng :

**Đấng Vô Thượng ở khắp mười phương
Chẳng hề dâm sanh tâm khinh mạn
Tùy thuận công đức của Phật tu
Và cũng cung kính sanh tôn trọng.
Đã tu tất cả những công đức
Chẳng vì tự mình và người khác
Thường dùng tâm thắng giải tôi thượng
Lợi ích chúng sanh nên hồi hướng
Chưa từng tạm khởi lòng cao mạn
Và cũng chẳng sanh ý hạ liệt
Bao nhiêu công hạnh của Như Lai
Bồ Tát đều học siêng tu tập.
Bao nhiêu căn lành đã tu tập
Đều vì lợi ích khắp quần sanh
Trụ nơi thâm tâm trí rộng lớn
Hồi hướng bậc phước trí vô thượng
Vô lượng sai biệt ở thế gian
Các môn thiện xảo, việc kỳ đặc
Thô tế rộng lớn và rất sâu
Tu hành tất cả đều thấu rõ.
Bao nhiêu thân hình ở thế gian**

Đem thân bình đẳng vào trong đó
Nơi đây tu hành được tỏ ngộ
Thành tựu trí huệ không thối chuyển.
Cõi nước thế gian vô lượng thứ
Nhỏ, lớn, rộng, hẹp sai khác nhau
Bồ Tát hay dùng môn trí huệ
Trong một chân lông thấy rõ cả.
Chúng sanh tâm hành nhiều vô lượng
Hay khiến bình đẳng vào một tâm
Dùng môn trí huệ đều khai ngộ
Nơi hạnh đã tu không thối chuyển.
Chúng sanh căn tánh và sở thích
Cao, thấp, phẩm loại đều chẳng đồng
Tất cả rất sâu khó biết được
Tùy bốn tánh họ đều biết rõ.
Bao nhiêu hạnh nghiệp của chúng sanh
Thấp, cao, phẩm loại phân riêng khác
Bồ Tát thâm nhập trí Như Lai.
Dùng sức trí huệ khắp thấy rõ.
Vô lượng ức kiếp bất tư nghi
Hay khiến bình đẳng vào một niệm
Thấy rồi như vậy khắp mười phương
Tu hành tất cả nghiệp thanh tịnh.
Quá khứ, vị lai và hiện tại
Biết rõ tướng kia đều chẳng đồng
Cũng chẳng trái sai lý bình đẳng

Là hạnh sáng suốt bậc đại tâm.
Chúng sanh thế gian hạnh chẳng đồng
Hoặc ẩn hoặc hiển vô lượng thứ
Bồ Tát đều biết tướng sai biệt
Cũng biết tướng kia đều vô tướng.
Mười phương thế giới tất cả Phật
Thần thông tự tại Phật hiện ra
Rộng lớn khó biết khó nghĩ bàn
Bồ Tát đều hay phân biệt biết.
Trong cung Đâu Suất khắp thế giới
Tự nhiên giác ngộ : đấng Nhơn Sư
Công đức rộng lớn tối Tôn thượng
N hư thể tướng đó đều thấy được.
Hoặc hiện giáng thần ở thai mẹ
Tự tại hiển hiện đại thần thông
Thành Phật, thuyết pháp, hiện diệt độ
Khắp cả thế gian không tạm nghỉ.
Đấng Thiên Nhơn Sư lúc sơ sanh
Tất cả thắng trí đều kính thờ
Chư Thiên, Đế Thích, Phạm Vương thấy
Đều rất cung kính mà hầu hạ.
Vô lượng vô biên khắp pháp giới
Tất cả mười phương không còn sót
Không trước, không sau, không gần xa
Thị hiện Như Lai sức tự tại.
Thế Tôn Đạo Sư dẫn sanh rồi

Các phương đều đi đủ bảy bước
Muốn đem diệu pháp dạy chúng sanh
Vì thế Như Lai khắp quan sát.
Thấy các chúng sanh chìm biển dục.
Ngu si tầm tối bị dậy che
Đáng tự tại hiện nở nụ cười
Nghĩ rằng phải cứu chúng sanh khổ.
Đấng Đại Sư Tử phát diệu âm
Ta là thế gian tôn quý nhất
Đem đèn trí huệ sáng sạch trong
Trừ diệt mê tối của muôn loại.
Lúc đức Thế Tôn hiện xuất thế
Phóng quang minh lớn khắp vô lượng
Làm cho ác đạo đều thôi dứt
Diệt hẳn nạn khổ của thế gian.
Có lúc thị hiện ở Vương Cung
Hoặc hiện xuất gia tầm học đạo
Vì muốn lợi ích khắp chúng sanh
Hiện ra phương tiện tự tại ấy.
Lúc đức Phật mới ngồi đạo tràng
Tất cả đại địa đều lay động
Ánh sáng chiếu thấu khắp mười phương
Chúng sanh được soi đều khỏi khổ.
Chấn động tất cả cung điện ma
Khai ngộ lòng chúng sanh mười phương
Xưa từng được dạy và tu hành

Đều khiến biết rõ nghĩa chơn thiệt.
Bao nhiêu quốc độ khắp mười phương
Cho vào chân lông không để sót.
Tất cả chân lông, cõi vô biên
Hiện hiện thần thông khắp nơi ấy.
Tất cả chư Phật đã giảng dạy
Vô lượng phương tiện đều tỏ ngộ
Những điều Như Lai chẳng diễn nói
Cũng hay hiểu được siêng tu tập.
Cùng khắp cõi Tam Thiên Đại Thiên
Tất cả ma quân khởi đấu tranh
Gây tạo vô lượng những tội ác
Trí huệ vô ngại trừ diệt được.
Như Lai hoặc ở các cõi Phật,
Hoặc lại hiện ở các Thiên cung
Hoặc ở Phạm Cung mà hiện thân
Bồ Tát đều thấy không chương ngại.
Phật hiện vô lượng các loại thân
Thường chuyển thanh tịnh diệu pháp luân
Nhấn đến những kiếp số ba đời
Tìm cầu ngăn mé chẳng thể được.
Bửu Tòa cao rộng tối tôn thượng
Cùng khắp mười phương vô lượng cõi
Các loại tướng tốt dùng trang nghiêm
Phật ngự trên đó khó nghĩ biết
Chúng Phật tử đồng bao quanh Phật

Khấp cả pháp giới đều cùng khấp
Khai thị vô lượng hạnh Bồ đề
Con đường tu hành bậc vô thượng.
Chư Phật tùy nghi hiện công hạnh
Vô lượng vô biên đồng pháp giới
Người trí hay dùng một phương tiện
Rõ biết tất cả không thừa sót.
Chư Phật tự tại sức thần thông
Thị hiện tất cả các loại thân
Hoặc hiện các loài vô lượng đời
Hoặc hiện thể nữ đồng châu chực,
Hoặc trong vô lượng các thế giới
Thị hiện xuất gia thành Phật đạo.
Nhấn đến tối hậu nhập Niết bàn
Phân thân Xá lợi dựng bửu tháp,
Vô biên công hạnh như vậy thấy
Đạo Sư diễn nói chỗ Phật ngữ
Bao nhiêu công đức của Thế Tôn
Thệ nguyện tu hành trọn vẹn cả.
Lúc đem căn lành dùng hồi hướng.
An trụ phương tiện pháp như vậy.
Dường ấy tu tập hạnh Bồ đề
Tâm chí rốt ráo không lười mỏi.
Tất cả thần lực của Như Lai
Và cùng vô biên công đức lớn
Nhấn đến trí hạnh của thế gian

Đều biết tất cả, hết tất cả.
Bao nhiêu cảnh giới bất tư nghi
Của Phật hiển hiện như vậy thấy
Ở trong một niệm đều tỏ ngộ
Nhưng cũng chẳng bỏ hạnh Bồ đề
Những hạnh tế vi của chư Phật
Và tất cả cõi, tất cả pháp
Bồ Tát đều hay tùy thuận biết
Rốt ráo hồi hướng đến Giác ngộ.
Có số không, số tất cả kiếp
Bồ Tát rõ biết là một niệm
Nơi đây khéo vào hạnh Bồ đề
Thường siêng tu tập không thôi chuyển
Vô lượng cõi nước ở mười phương
Hoặc là tạp nhiễm hoặc thanh tịnh
Và cùng tất cả đức Như Lai
Bồ Tát đều hay phân biệt biết.
Ở trong mỗi niệm đều thấy rõ
Vô lượng kiếp số bất tư nghi
Ba đời như thế không có thừa
Tu hành đầy đủ hạnh Bồ Tát.
Bình đẳng vào trong tất cả tâm
Bình đẳng vào trong tất cả pháp
Hư không Phật độ cũng khắp vào
Công hạnh trên đây đều biết rõ.
Phát sanh trí huệ biết chúng sanh

Trí huệ biết pháp cũng được phát
Bồ Tát thần thông cũng như vậy
Tất cả trí lực không cùng tận.
Những trí vi tế đều sai khác
Bồ Tát nhiếp cả không để thừa
Đồng tướng, dị tướng đều khéo biết
Như vậy tu hành công hạnh lớn
Mười phương vô lượng các cõi Phật
Trong đó chúng sanh đều vô lượng
Thú sanh chủng loại sai khác nhau
An trụ trí lực đều biết rõ.
Quá khứ, vị lai và hiện tại
Các cõi tất cả đức Như Lai
Nếu ai biết đây mà hồi hướng
Hạnh mình hạnh Phật đều bình đẳng.
Nếu ai hay tu hạnh hồi hướng
Thời là học đạo của Phật làm
Sẽ được tất cả Phật công đức
Và được tất cả Phật trí huệ.
Tất cả thế gian chẳng phá được
Tất cả công hạnh đều thành tựu
Thường hay nhớ nghĩ tất cả Phật
Thường thấy tất cả đấng Thế Tôn
Bồ Tát thắng hạnh chẳng thể lường
Các pháp công đức cũng như vậy.

**Đã chứng Như Lai hạnh vô thượng
Đều biết chư Phật sức tự tại.**

**Chư Phật tử ! Thế nào là đại Bồ Tát
đẳng pháp giới vô lượng hồi hướng ?**

**Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này lấy lựa vô
cấu để bịt đầu mình, trụ ngôi Pháp Sư rộng
thật hành pháp thí, khởi lòng đại từ đại bi
an lập chúng sanh nơi tâm Bồ đề, thường
làm việc lợi ích không hề thôi nghỉ. Dùng
tâm Bồ đề để nuôi căn lành. Làm đức thầy
Điều ngự cho tất cả chúng sanh, dạy đạo
Nhứt thiết trí. Làm mặt trời pháp cho tất cả
chúng sanh, dùng ánh sáng căn lành soi
khắp tất cả. Tâm Bồ Tát luôn bình đẳng đối
với chúng sanh, tu các hạnh lành không hề
thôi dứt. Tâm Bồ Tát thanh tịnh trí huệ tự
tại, chẳng bỏ tất cả thiện căn đạo nghiệp.
Làm thượng chủ đại trí cho tất cả chúng
sanh, dắt dẫn họ vào nơi đạo chơn chánh an
ổn. Bồ Tát làm hướng đạo cho chúng sanh
khiến họ tu tập tất cả pháp lành. Bồ Tát
làm thiện hữu vãng vàng bất hoại cho tất
cả chúng sanh, khiến thiện căn của họ được
tăng trưởng thành tựu.**

**Chư Phật tử ! Bực đại Bồ Tát này lấy
pháp thí làm đầu, phát sanh tất cả pháp
lành thanh tịnh, nhiếp thọ xu hướng tâm**

Nhứt thiết trí, nguyện lực thù thắng rốt ráo kiên cố càng thêm thành tựu, đủ oai đức lớn, nương thiện tri thức, lòng không dua dối, tư duy quan sát môn Nhứt thiết trí vô biên cảnh giới. Đem thiện căn này hồi hướng như vậy !

Nguyện được tu tập thành tựu thêm lớn tất cả cảnh giới rộng lớn vô ngại. Nguyện được ở trong chánh giáo của Phật nghe và thọ trì diễn thuyết nhằm đến một câu một kệ. Nguyện ghi nhớ được tam thế tất cả chư Phật trong vô lượng vô biên tất cả thế giới đồng với pháp giới, đã ghi nhớ rồi liền tu hạnh Bồ Tát. Lại nguyện dùng thiện căn niệm Phật này vì một chúng sanh nơi một thế giới mà tu hạnh Bồ Tát suốt kiếp vị lai. Như ở một thế giới, cùng tận pháp giới hư không giới tất cả thế giới cũng như vậy. Như vì một chúng sanh, vì tất cả chúng sanh cũng như vậy.⁽¹⁾

Bồ Tát này dùng thiện phương tiện đại thế trang nghiêm, mỗi mỗi đều là suốt kiếp vị lai, không hề rời tưởng niệm chư Phật, các bậc thiện tri thức, thường thấy chư Phật hiện thân ở trước mình. Không có một đức Phật nào xuất thế mà không được gần gũi.

(1) Hán bộ quyển ba mươi hai.

Phạm hạnh thanh tịnh của tất cả chư Phật và chư Bồ Tát đã khen, đã nói đều thệ nguyện tu hành viên mãn. Những là :

Phạm hạnh chẳng phá, phạm hạnh chẳng khuyết, phạm hạnh chẳng tạp, phạm hạnh chẳng nhớ, phạm hạnh không lỗi, phạm hạnh không bị che, phạm hạnh được Phật khen, phạm hạnh vô sở y, phạm hạnh vô sở đắc, phạm hạnh thanh tịnh lợi ích cho Bồ Tát, phạm hạnh của tam thế chư Phật đã tu, phạm hạnh vô ngại, phạm hạnh vô trước, phạm hạnh vô tránh, phạm hạnh vô diệt, phạm hạnh an trụ, phạm hạnh vô tử, phạm hạnh vô động, phạm hạnh vô loạn, phạm hạnh vô sân.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát nếu có thể vì mình mà tu hành những phạm hạnh thanh tịnh như vậy, thời có thể vì khắp tất cả chúng sanh, làm cho tất cả đều được an trụ, làm cho tất cả đều được hiểu rõ, đều được thành tựu, đều được thanh tịnh, đều được vô cấu, đều được chói sáng, đều lìa trần nhiễm, đều không chướng lòa, đều lìa nhiệt nã, đều lìa triền phược, đều lìa hắc sự ác, nhẫn đến làm cho tất cả chúng sanh đều không những nã hại, rốt ráo thanh tịnh.

Tại sao vậy ?

Vì đại Bồ Tát nếu tự mình ở nơi phạm hạnh chẳng được thanh tịnh thời không thể làm người khác thanh tịnh, nếu có thối chuyển thời không thể làm người khác chẳng thối chuyển, nếu có lỗi hư thời không thể làm người khác không lỗi hư, nếu có xa lìa thời không thể làm người khác thường chẳng lìa, nếu có giải đãi thời không thể làm người khác chẳng giải đãi, chẳng tin chắc thời không thể làm người khác tin chắc, nếu chẳng an trụ thời không thể làm người khác an trụ, nếu chẳng chứng nhập thời không thể làm người khác chứng nhập, nếu có buông bỏ thời không thể làm người khác chẳng buông bỏ, nhần đến tự mình đối với phạm hạnh nếu có tán động thời không thể làm cho tâm người khác chẳng tán động.

Vì đại Bồ Tát đã an trụ nơi hạnh không điên đảo, nói pháp không điên đảo, lời nói thành thiết, tu hành đúng lời Phật dạy, thân, khẩu, ý thanh tịnh lìa những tạp nhiễm, trụ hạnh vô ngại, diệt tất cả chướng.

Đại Bồ Tát tự mình đã được tâm thanh tịnh mà vì người khác nói pháp tâm thanh tịnh, tự tu hạnh hòa nhần dùng thiện căn điều phục tâm mình, rồi làm người khác cũng tu hạnh hòa nhần dùng các thiện căn

điều phục tâm mình, tự đã lìa nghi hối cũng làm người khác lìa hẳn nghi hối, tự được đức tin thanh tịnh cũng làm người khác được tịnh tín chẳng hư hoại, tự an trụ chánh pháp cũng làm cho chúng sanh an trụ nơi chánh pháp.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn do pháp thí mà có, để hồi hướng như vậy :

Nguyện cho tôi được vô tận pháp môn của chư Phật rồi vì khắp chúng sanh mà phân biệt diễn nói cho họ đều hoan hỷ thỏa mãn, dẹp trừ tất cả dị luận ngoại đạo.

Nguyện tôi có thể vì tất cả chúng sanh diễn nói chánh pháp của tam thế chư Phật, đối với sự sanh khởi của mỗi mỗi pháp, nghĩa lý của mỗi mỗi pháp, danh ngôn của mỗi mỗi pháp, an lập của mỗi mỗi pháp, giải thuyết của mỗi mỗi pháp, hiển thị của mỗi mỗi pháp, môn hộ của mỗi mỗi pháp, ngộ nhập của mỗi mỗi pháp, quan sát của mỗi mỗi pháp, phân vị của mỗi mỗi pháp, tôi đều được vô biên vô tận pháp tạng, được vô sở úy, đủ tứ biện tài vì chúng sanh mà phân biệt giải thuyết vô cùng vô tận suốt thuở vị lai. Như thế là vì muốn cho tất cả chúng sanh lập chí nguyện thù thắng phát sanh biện tài vô

ngại không sai lầm, đều được hoan hỷ, đều được thành tựu trí huệ tùy theo tiếng của các loài mà diễn thuyết không dứt. Vì muốn cho tất cả chúng sanh tin chắc vui mừng trụ Nhứt thiết trí, biết rõ các pháp không còn mê lầm, tự nghĩ rằng : Tôi sẽ ở khắp tất cả thế giới vì chúng sanh mà siêng năng tu tập, được thân vô lượng tự tại khắp pháp giới, được tâm vô lượng quảng đại khắp pháp giới, được đủ âm thanh vô lượng thanh tịnh khắp pháp giới, hiện đạo tràng vô lượng khắp pháp giới, tu hạnh Bồ Tát vô lượng khắp pháp giới, được an trụ bậc Bồ Tát vô lượng khắp pháp giới, chứng đức bình đẳng vô lượng của Bồ Tát khắp pháp giới, học pháp Bồ Tát vô lượng khắp pháp giới, trụ hạnh Bồ Tát vô lượng khắp pháp giới, nhập hồi hướng Bồ Tát vô lượng khắp pháp giới.

Trên đây là đại Bồ Tát đem các thiện căn để hồi hướng, vì muốn cho chúng sanh đều được thành tựu Nhứt thiết trí.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Vì muốn thấy vô lượng chư Phật khắp pháp giới, vì điều phục vô lượng chúng sanh khắp pháp giới, vì trụ trì vô lượng cõi Phật khắp pháp giới, vì chứng vô lượng trí Bồ Tát khắp pháp giới, vì được vô úy vô

lượng khắp pháp giới, vì thành vô lượng đà la ni của Bồ Tát khắp pháp giới, vì được an trụ vô lượng bất tư nghì của Bồ Tát khắp pháp giới, vì đủ vô lượng công đức khắp pháp giới, vì đầy vô lượng thiện căn lợi ích chúng sanh khắp pháp giới.

Đại Bồ Tát lại nguyện do căn lành này khiến tôi được phước đức bình đẳng, trí huệ bình đẳng, lực bình đẳng, vô úy bình đẳng, thanh tịnh bình đẳng, tự tại bình đẳng, chánh giác bình đẳng, thuyết pháp bình đẳng, nghĩa bình đẳng, quyết định bình đẳng, thần thông bình đẳng. Tất cả pháp trên đây đều được viên mãn. Tôi được như thế nào, nguyện tất cả chúng sanh cũng đồng được như tôi.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Như pháp giới vô lượng, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, được trí huệ vô lượng. Như pháp giới vô biên, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, thấy chư Phật vô biên. Như pháp giới vô hạn, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, đến vô hạn Phật độ. Như pháp giới vô tế, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, nơi tất cả thế giới tu hạnh Bồ Tát không có tế hạn. Như pháp giới vô đoạn, thiện căn hồi hướng cũng như vậy,

an trụ Nhứt thiết trí trọn chẳng đoạn tuyệt. Như pháp giới một tánh, thiện căn hồi hướng cũng vậy đồng một trí tánh với tất cả chúng sanh. Như pháp giới tự tánh thanh tịnh, thiện căn hồi hướng cũng vậy, làm cho tất cả chúng sanh được rốt ráo thanh tịnh. Như pháp giới tùy thuận, thiện căn hồi hướng cũng như vậy, làm cho tất cả chúng sanh đều tùy thuận hạnh nguyện Phổ Hiền. Như pháp giới trang nghiêm, thiện căn hồi hướng cũng vậy, làm cho tất cả chúng sanh dùng hạnh Phổ Hiền mà trang nghiêm. Như pháp giới không thể mất hư, thiện căn hồi hướng cũng vậy, làm cho các Bồ Tát chẳng mất hư những hạnh thanh tịnh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Nguyện đem thiện căn này phụng thờ tất cả chư Phật, chư Bồ Tát đều hoan hỷ. Nguyện do thiện căn này mau được vào Nhứt thiết trí. Nguyện do thiện căn này tu Nhứt thiết trí khắp tất cả mọi nơi. Nguyện do thiện căn này mà tất cả chúng sanh thường được qua thấy tất cả chư Phật. Nguyện do thiện căn này mà tất cả chúng sanh thường được thấy chư Phật và hay làm Phật sự. Nguyện do thiện căn này làm

cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, đối với những Phật sự chẳng sanh lòng lười trễ. Nguyên do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật lòng thanh tịnh hoan hỷ không thoái chuyển. Nguyên do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, lòng khéo hiểu rõ. Nguyên do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, chẳng sanh lòng chấp trước. Nguyên do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, thấu suốt vô ngại. Nguyên do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, thành hạnh Phổ Hiền. Nguyên do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật hiện ra trước không lúc nào tạm bỏ. Nguyên do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, phát sanh vô lượng thần lực của Bồ Tát. Nguyên do thiện căn này làm cho tất cả chúng sanh thường được thấy Phật, nơi tất cả pháp trọn không quên mất.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại đem những thiện căn hồi hướng như vậy :

Hồi hướng như tánh vô khởi của pháp giới. Hồi hướng như tánh căn bản của pháp giới. Hồi hướng như tự thể tánh của

pháp giới. Hồi hướng như tánh vô sở y của pháp giới. Hồi hướng như tánh không quên mất của pháp giới. Hồi hướng như tánh không vô tánh của pháp giới. Hồi hướng như tánh tịch tịnh của pháp giới. Hồi hướng như tánh vô xứ sở của pháp giới. Hồi hướng như tánh không thiên động của pháp giới. Hồi hướng như tánh vô sai biệt của pháp giới.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại đem pháp thí, có bao nhiêu sự tuyên dạy, có bao nhiêu sự khai ngộ, và những thiện căn do đây phát khởi để hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh thành Bồ Tát, Pháp Sư thường được chư Phật hộ niệm. Nguyện tất cả chúng sanh làm Vô thượng Pháp Sư phương tiện an lập tất cả chúng sanh nơi Nhứt thiết trí. Nguyện tất cả chúng sanh làm Pháp Sư không thua sút, không ai vấn nạn cùng tận được. Nguyện tất cả chúng sanh làm vô ngại Pháp Sư được quang minh vô ngại nơi tất cả pháp. Nguyện tất cả chúng sanh làm trí tạng Pháp Sư hay khéo diễn thuyết tất cả Phật Pháp. Nguyện tất cả chúng sanh thành tự tại Pháp Sư khéo phân biệt trí huệ của Như Lai. Nguyện tất cả chúng sanh làm như nhân Pháp Sư nói pháp như thiết không do

người khác dạy. Nguyên tất cả chúng sanh làm Pháp Sư ghi nhớ tất cả Phật pháp thuyết pháp đúng lý không trái cú nghĩa. Nguyên tất cả chúng sanh làm Pháp Sư tu hành đạo vô tướng, tự trang nghiêm với những diệu tướng, phóng vô lượng quang minh khéo vào các pháp. Nguyên tất cả chúng sanh làm đại thân Pháp Sư, thân lớn đầy khắp tất cả quốc độ nổi mây pháp lớn, mưa những Phật pháp. Nguyên tất cả chúng sanh làm hộ pháp tạng Pháp Sư, dựng thẳng tràng hộ trì Phật pháp khiến biến chánh pháp không khuyết giảm. Nguyên tất cả chúng sanh làm pháp nhựt Pháp Sư được biện tài của Phật khéo nói các pháp. Nguyên tất cả chúng sanh làm diệu âm phương tiện Pháp Sư khéo diễn nói vô biên pháp tạng. Nguyên tất cả chúng sanh làm đáo bỉ ngạn Pháp Sư dùng trí thần thông khai tạng chánh pháp. Nguyên tất cả chúng sanh làm an trụ chánh pháp Pháp Sư diễn nói trí huệ rốt ráo của Như Lai. Nguyên tất cả chúng sanh làm liễu đạt chư pháp Pháp Sư hay nói vô lượng vô tận công đức. Nguyên tất cả chúng sanh làm Pháp Sư không phỉnh dối thế gian, hay dùng phương tiện làm cho mọi người vào thiết tế. Nguyên tất cả chúng sanh làm Pháp Sư phá các

chúng ma, hay khéo rõ biết tất cả nghiệp ma. Nguyên tất cả chúng sanh làm Pháp Sư được chư Phật nhiếp thọ, rồi tâm ngã, ngã sở và nhiếp thọ. Nguyên tất cả chúng sanh làm Pháp Sư an ổn tất cả thế gian, thành tựu nguyện lực thuyết pháp của Bồ Tát.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại đem các thiện căn hồi hướng như vậy :

Chẳng vì chấp lấy nghiệp mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy báo mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy tâm mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy pháp mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy sự mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy nhơn mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy ngữ ngôn, âm thanh mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy danh, cú, văn thân mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy hồi hướng mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy lợi ích chúng sanh mà hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Chẳng vì tham lấy cảnh giới của sắc, thanh, hương, vị, xúc, pháp mà hồi hướng. Chẳng vì cầu sanh cõi Trời mà hồi hướng. Chẳng vì cầu dục lạc mà hồi hướng. Chẳng vì mến cảnh giới cõi Dục mà hồi hướng. Chẳng vì cầu quyền thuộc mà hồi hướng.

Chẳng vì cầu tự tại mà hồi hướng. Chẳng vì cầu vui sanh tử mà hồi hướng. Chẳng vì chấp lấy sanh tử mà hồi hướng. Chẳng vì thích các cõi hữu lậu mà hồi hướng. Chẳng vì cầu sự vui hòa hiệp mà hồi hướng. Chẳng vì cầu chỗ đáng thích lấy mà hồi hướng. Chẳng vì ôm lòng độc hại mà hồi hướng. Vì chẳng để thiện căn hư hoại mà hồi hướng. Vì chẳng y tựa ba cõi mà hồi hướng. Vì chẳng chấp các thiện định giải thoát tam muội mà hồi hướng. Vì chẳng trụ Thanh Văn thừa, Bích Chi Phật thừa mà hồi hướng. Chỉ vì giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh mà hồi hướng. Chỉ vì thành tựu viên mãn trí Nhứt thiết trí mà hồi hướng. Chỉ vì được trí vô ngại mà hồi hướng. Chỉ vì được thiện căn thanh tịnh vô ngại mà hồi hướng. Chỉ vì làm cho tất cả chúng sanh thoát khỏi sanh tử chúng đại trí huệ mà hồi hướng. Chỉ vì làm cho tâm đại Bồ đề như Kim cang không hư hoại mà hồi hướng. Chỉ vì thành tựu pháp rốt ráo bất tử mà hồi hướng. Chỉ vì dùng vô lượng trang nghiêm để trang nghiêm chủng tánh Phật thị hiện Nhứt thiết trí tự tại mà hồi hướng. Chỉ vì cầu trí nhứt thiết pháp minh đại thần thông mà hồi hướng. Chỉ vì ở khắp pháp giới hư không giới tất cả Phật độ thật hành hạnh

Phổ Hiền viên mãn bất thối, mặc áo giáp đại nguyện kiên cố, làm cho tất cả chúng sanh an trụ nơi vực Phổ Hiền mà hồi hướng. Chỉ vì tội kiếp vị lai độ thoát chúng sanh thường không thôi nghỉ, thị hiện vực Nhứt thiết trí quang minh vô ngại hằng không dứt mà hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc đem thiện căn dó hồi hướng, thời dùng tâm như vậy mà hồi hướng :

Dùng tâm bốn tánh bình đẳng mà hồi hướng. Dùng tâm pháp tánh bình đẳng mà hồi hướng. Dùng tâm tất cả chúng sanh vô lượng bình đẳng mà hồi hướng. Dùng tâm vô tránh bình đẳng mà hồi hướng. Dùng tâm tự tánh vô khởi bình đẳng mà hồi hướng. Dùng tâm biết các pháp không loạn mà hồi hướng. Dùng tâm vào tam thế bình đẳng mà hồi hướng. Dùng tâm phát sanh tam thế Phật chủng tánh mà hồi hướng. Dùng tâm được thần thông bất thối mà hồi hướng. Dùng tâm sanh thành hạnh Nhứt thiết trí mà hồi hướng.

Lại vì làm cho tất cả chúng sanh lìa hẳn tất cả địa ngục mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh chẳng vào loài súc sanh mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh

chẳng đến chỗ Diêm Vương mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh trừ diệt tất cả pháp chướng đạo mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đầy đủ tất cả thiện căn mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh có thể ứng thời chuyển pháp luân khiến mọi loài đều hoan hỷ mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh vào Thập lực mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đầy đủ vô biên pháp nguyện thanh tịnh của Bồ Tát mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh tùy thuận tất cả thiện tri thức giáo hóa tâm Bồ đề được đầy đủ mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh thọ trì tu hành Phật pháp rất sâu được Phật trí huệ mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh tu hạnh vô ngại của Bồ Tát luôn hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh thường thấy chư Phật hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh được pháp quang minh thanh tịnh thường hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh được trí bất tư nghi của Bồ Tát thường hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh cứu hộ khắp mọi loài khiến tâm đại bi thanh tịnh thường hiện tiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh dùng bất khả thuyết bất khả thuyết đồ

trang nghiêm thắng diệu để trang nghiêm tất cả Phật độ mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh diệt trừ tất cả ma nghiệp mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh ở nơi tất cả Phật độ đều không y tựa luôn tu hạnh Bồ Tát mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh phát tâm Nhứt thiết chủng trí vào tất cả pháp môn rộng lớn của Phật mà hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn chánh niệm thanh tịnh mà hồi hướng. Trí huệ quyết định mà hồi hướng. Biết hết tất cả Phật pháp phương tiện mà hồi hướng. Vì thành tựu trí vô lượng vô ngại mà hồi hướng. Vì muốn đầy đủ tâm thanh tịnh thù thắng mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sanh trụ nơi đại từ mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sanh trụ nơi đại bi mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sanh trụ nơi đại hỷ mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sanh trụ nơi đại xả mà hồi hướng. Vì lìa hẳn chấp trước hai bên, an trụ nơi thiện căn thù thắng mà hồi hướng. Vì tư duy quán sát phân biệt diễn thuyết tất cả pháp duyên khởi mà hồi hướng. Vì lập tâm tràng đại dũng mãnh mà hồi hướng. Vì lập tạng tràng vô năng thắng mà hồi hướng. Vì phá các ma chúng mà hồi hướng. Vì được tâm vô ngại thanh tịnh đối với tất cả pháp mà hồi hướng. Vì tu tất cả

hạnh Bồ Tát không thôi chuyển mà hồi hướng. Vì được tâm thích cầu pháp đệ nhất thù thắng mà hồi hướng. Vì được tâm thích cầu những pháp công đức Nhất thiết chủng trí tự tại thanh tịnh mà hồi hướng. Vì viên mãn tất cả nguyện, trừ tất cả dấu tránh, được pháp vô ngại thanh tịnh của Phật, vì chúng sanh chuyển pháp luân bất thôi mà hồi hướng. Vì được pháp vô thượng thù thắng của Phật do trăm ngàn quang minh của mặt trời trí huệ trang nghiêm chiếu khắp tất cả chúng sanh trong pháp giới mà hồi hướng. Vì muốn điều phục tất cả chúng sanh tùy chỗ họ ưa thích thường làm cho họ được thỏa mãn, chẳng bỏ bốn nguyện, cùng tận thuở vị lai nghe chánh pháp, tu tập đại hạnh, được trí huệ thanh tịnh quang minh không cấu nhiễm, dứt trừ tất cả kiêu mạn, tiêu diệt tất cả phiền não, xé lưới ái dục, phá tội ngu si, đầy đủ pháp vô cấu vô ngại mà hồi hướng. Vì tất cả chúng sanh, trong vô số kiếp thường siêng tu tập hạnh Nhất thiết trí không thôi chuyển, mỗi chúng sanh đều khiến được diệu huệ vô ngại, không ngớt thị hiện thần thông tự tại của Phật mà hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc đem những thiện căn hồi hướng như vậy, chẳng tham trước cảnh giới ngũ dục của ba cõi.

Tại sao vậy ?

Vì đại Bồ Tát phải dùng thiện căn không tham mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn không sân mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn không si mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn chẳng hại mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn lìa kiêu mạn mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn chẳng đua dôi mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn chất trực mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn tinh tấn mà hồi hướng. Phải dùng thiện căn tu tập mà hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như vậy, được tâm tịnh tín, nơi hạnh Bồ Tát vui mừng nhẫn thọ, tu tập đạo thanh tịnh của đại Bồ Tát, đủ Phật chủng tánh, được Phật trí huệ, bỏ tất cả ác, lìa các ma nghiệp, gần gũi thiện hữu, thành tựu đại nguyện của mình, thỉnh các chúng sanh lập hội đại thí.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn do pháp thí sanh ra đây mà hồi hướng như vậy :

Làm cho tất cả chúng sanh được diệu âm thanh tịnh, được nhu nhuyễn âm, được thiên cổ âm, được vô lượng vô số bất tư nghì âm, được khả ái nhạo âm, được thanh

tịnh âm, được âm thanh cùng khắp tất cả Phật độ, được âm thanh trang nghiêm với trăm ngàn na do tha bất khả thuyết công đức, được âm thanh cao xa, được âm thanh lớn rộng được âm thanh diệt tất cả tán loạn, được âm thanh đầy khắp pháp giới, được âm thanh nhiếp tất cả ngữ ngôn của chúng sanh, được trí biết vô biên âm thanh của tất cả chúng sanh, được trí âm thanh tất cả ngôn ngữ đều thanh tịnh, được trí âm thanh vô lượng ngôn ngữ, được âm thanh tự tại vào trí tất cả âm thanh, được tất cả âm thanh trang nghiêm thanh tịnh, được âm thanh tất cả thế gian không nhàm đủ, được âm thanh rốt ráo chẳng hệ thuộc tất cả thế gian, được hoan hỷ âm, được âm thanh ngôn ngữ thanh tịnh của Phật, được âm thanh diễn thuyết tất cả Phật pháp xa lìa mê lòa danh tiếng đồn khắp được âm thanh khiến tất cả chúng sanh được tất cả pháp đà la ni trang nghiêm, được âm thanh diễn thuyết vô lượng tất cả pháp, được âm thanh đến khắp pháp giới vô lượng chúng hội đạo tràng, được âm thanh nhiếp trì khắp bất tư nghì pháp cú Kim cang, được âm thanh khai thị tất cả pháp, được âm thanh tạng trí huệ hay nói bất khả thuyết câu chữ sai biệt, được âm thanh chẳng ngót diễn thuyết tất

cả pháp vô sở trước, được âm thanh tất cả pháp sáng chói, được âm thanh có thể làm cho tất cả thế gian thanh tịnh rốt ráo đến Nhứt thiết trí, được âm thanh nhiếp khắp cú nghĩa của tất cả pháp, được âm thanh thần lực hộ trì tự tại vô ngại, được âm thanh đến trí rốt ráo tất cả thế gian.

Đại Bồ Tát lại đem căn lành này làm cho tất cả chúng sanh được âm thanh không hạ liệt, được âm thanh không bố úy, được âm thanh không nhiễm trước, được âm thanh tất cả đạo tràng đại chúng đều hoan hỷ, được âm thanh tùy thuận mỹ diệu, được âm thanh nói tất cả Phật pháp, được âm thanh dứt nghi niệm của tất cả chúng sanh làm cho họ đều được giác ngộ. Được âm thanh đầy đủ biện tài, được âm thanh giác ngộ giấc ngủ dài của tất cả chúng sanh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả chúng sanh được Pháp thân thanh tịnh là những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được công đức tịnh diệu là những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được diệu tướng thanh tịnh là những lỗi ác. Nguyện tất cả chúng sanh được nghiệp

quả thanh tịnh là những lỗi ác. Nguyên tất cả chúng sanh được tâm Nhứt thiết trí thanh tịnh là những lỗi ác. Nguyên tất cả chúng sanh được tâm Bồ đề thanh tịnh vô lượng là những lỗi ác. Nguyên tất cả chúng sanh được phương tiện thanh tịnh là những lỗi ác, biết rõ các căn tánh. Nguyên tất cả chúng sanh được tín giải thanh tịnh là những lỗi ác. Nguyên tất cả chúng sanh được thanh tịnh siêng tu hạnh nguyện vô ngại là những lỗi ác. Nguyên tất cả chúng sanh được chánh niệm biện tài trí huệ thanh tịnh là những lỗi ác.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại vì tất cả chúng sanh đem tất cả thiện căn hồi hướng như vậy :

Nguyên được những thân vi diệu, như là : Thân sáng chói, thân là như trước, thân không nhiễm, thân thanh tịnh, thân rất thanh tịnh, thân ly trần, thân ly cấu, thân đáng thích, thân vô ngại.

Lại vì tất cả chúng sanh, nơi tất cả thế giới đại Bồ Tát hiện hình tượng nghiệp báo; nơi tất cả thế gian hiện hình tượng ngôn thuyết; nơi tất cả cung điện hiện hình tượng an lạc. Như trong gương sáng sạch, tất cả hình tượng đều tự nhiên hiển hiện. Chỉ bày

cho chúng sanh hạnh đại Bồ đề, diệu pháp thậm thâm, các thứ công đức, những đạo tu hành, những hạnh thành tựu hạnh nguyện của Bồ Tát. Lại cũng chỉ bày cho chúng sanh thấy biết đức Phật xuất thế nơi một thế giới, nơi tất cả thế giới. Chỉ bày thần thông biến hóa của tất cả Phật, chỉ bày oai lực giải thoát bất tư nghi của chư Bồ Tát cho tất cả chúng sanh. Lại chỉ dạy cho tất cả chúng sanh thành mãn hạnh nguyện và tất cả trí tánh của Phổ Hiền Bồ Tát.

Đại Bồ Tát phương tiện dùng những thân thanh tịnh vi diệu như vậy để nhiếp thủ tất cả chúng sanh, làm cho họ đều thành tựu thân Nhứt thiết trí công đức thanh tịnh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn do pháp thí phát sanh mà hồi hướng như vậy :

Nguyện thân tôi tùy ở thế giới nào mà tu hạnh Bồ Tát, chúng sanh được thấy thời đều chẳng luống uổng, họ đều phát tâm Bồ đề trọn không thoái chuyển, thuận theo nghĩa chơn thiết không bị lay động, nơi tất cả thế giới, tột kiếp vị lai luôn an trụ nơi đạo Bồ Tát không hề mỗi nhàm, đại bi tràn khắp lượng đồng pháp giới, biết căn tánh

của chúng sanh, thuyết pháp phải thời luôn không thôi nghỉ. Đối với các bậc thiện tri thức tâm thường chánh niệm, nhứt đến chẳng bỏ rời khoảng một sát na. Tất cả chư Phật thường hiện tiền lòng vững chánh niệm chưa hề tạm thời giải đãi. Tu những thiện căn không chút hư dối. Đặt để chúng sanh nơi Nhứt thiết trí làm cho họ không thôi chuyển, đủ tất cả ánh sáng Phật pháp, giữ mây đại pháp, thọ mưa đại pháp, tu hạnh Bồ Tát, vào tất cả chúng sanh, vào tất cả Phật độ, vào tất cả pháp, vào tất cả ba đời, vào trí nghiệp báo của tất cả chúng sanh, vào trí phương tiện khéo léo của tất cả Bồ Tát, vào trí xuất sanh của tất cả Bồ Tát, vào trí cảnh giới thanh tịnh của tất cả Bồ Tát, vào thân thông tự tại của tất cả Phật, vào tất cả vô biên pháp giới an trụ nơi đây để tu hạnh Bồ Tát.

(1) Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn do tu tập pháp thí mà hồi hướng như vậy :

Nguyện tất cả cõi Phật thấy đều thanh tịnh, dùng bất khả thuyết bất khả thuyết đồ tốt đẹp để trang nghiêm. Mỗi mỗi cõi Phật rộng lớn như pháp giới, thuần thiện, vô

(1) Hán bộ quyển ba mươi ba.

ngại, thanh tịnh, sáng suốt, chư Phật hiện thành bực Vô thượng Chánh giác ở trong đó. Cảnh giới thanh tịnh trong một cõi Phật đều có thể hiển hiện tất cả cõi Phật. Như một cõi Phật, tất cả cõi Phật cũng như vậy.

Mỗi mỗi cõi đều dùng vô lượng vô biên đồ trang nghiêm châu báu thanh tịnh để nghiêm sức. Như là :

Vô số bửu tòa thanh tịnh trải bửu y. Vô số bửu trưởng rủ giảng bửu võng. Vô số bửu cái nhiều châu báu chói suốt lẫn nhau. Vô số bửu vân mưa các châu báu. Vô số bửu hoa xinh đẹp trong sạch. Vô số bao lơn lan can thanh tịnh bằng châu ngọc. Vô số bửu linh luôn vang ra âm thanh vi diệu của Phật khắp pháp giới. Vô số bửu liên hoa nở màu đẹp báu chói sáng. Vô số bửu thọ thành hàng khắp nơi hoa trái đều bằng vô lượng diệu bửu. Vô số cung điện báu trong đó có vô lượng Bồ Tát. Vô số lầu các báu rộng rãi tráng lệ nối dài xa gần. Vô số rào giậu báu trang nghiêm xinh đẹp bằng châu báu. Vô số cửa nẻo báu, chuỗi báu đẹp rủ giảng. Vô số cửa song báu trang nghiêm thanh tịnh bằng bất tư nghì châu báu. Vô số bửu đa la hình bán nguyệt các loại châu báu hợp thành. Tất cả như vậy đều bằng

châu báu quý đẹp trang nghiêm thanh tịnh chẳng thể nghĩ bàn, đều do thiện căn của Như Lai phát khởi, đủ vô số báu tạng trang nghiêm.

Lại có vô số sông ngòi báu chảy ra tất cả pháp lành thanh tịnh. Vô số biển báu chứa đầy pháp thủy. Vô số bạch liên hoa thường phát ra tiếng diệu pháp trong trắng. Vô số núi báu Tu Di, trí huệ Sơn Vương cao vọi thanh tịnh. Vô số diệu báu tám góc, xâu bằng giây báu rất trang nghiêm thanh tịnh. Vô số tịnh quang báu thường phóng đại trí quang minh vô ngại chiếu khắp pháp giới. Vô số báu linh khua đánh lẫn nhau vang tiếng vi diệu. Vô số báu thanh tịnh đầy những Bồ Tát báu. Vô số lụa màu báu sáng sạch thông rủ khắp nơi. Vô số tràng báu đẹp dùng bán nguyệt báu để trang sức. Vô số báu phan khắp rơi vô lượng báu phan. Vô số báu đài giảng rủ giữa hư không trang nghiêm rất đẹp. Vô số thảm báu mịn màng êm mát. Vô số vòng báu hiển bày Nhứt thiết trí nhãn của Bồ Tát. Vô số báu anh lạc, mỗi anh lạc trăm ngàn Bồ Tát thượng diệu trang nghiêm. Vô số cung điện báu diệu tuyệt vượt hơn tất cả. Vô số đồ trang nghiêm báu bằng Kim cang ma ni. Vô số các

loại trang nghiêm báu luôn hiện màu đẹp thanh tịnh. Vô số báu thanh tịnh hình khác lạ ánh sáng chói suốt. Vô số báu sơn bao quanh làm tường vách thanh tịnh vô ngại. Vô số báu hương mùi thơm xông khắp tất cả thế giới. Vô số báu biến hóa, mỗi sự biến hóa đều khắp pháp giới. Vô số quang minh báu, mỗi mỗi quang minh hiện tất cả quang minh.

Lại có vô số báu quang minh, trí quang thanh tịnh chiếu rõ các pháp. Lại có vô số báu quang minh vô ngại, mỗi mỗi quang minh đều khắp pháp giới. Có vô số báu xứ, mỗi xứ đều đủ tất cả châu báu. Vô số báu tạng khai thị tất cả tạng báu chánh pháp. Vô số báu tràng, tràng tương Như Lai cao hơn tất cả. Vô số báu hiền, tượng hiền đại trí thanh tịnh viên mãn. Vô số báu viên, trong vườn xuất sanh tam muội hỷ lạc của chư Bồ Tát. Vô số báu âm, diệu âm của Như Lai dạy khắp thế gian. Vô số báu hình, mỗi mỗi hình đều phóng vô lượng quang minh diệu pháp. Vô số báu tướng, mỗi mỗi tướng đều vượt hơn các tướng. Vô số báu oai nghi, ai thấy được đều phát sanh sự hỷ lạc của Bồ Tát. Vô số báu tụ, ai thấy được đều phát sanh báu tụ trí huệ. Vô số báu an trụ,

ai thấy được đều sanh bửu tâm thiện trụ. Vô số bửu y phục, ai được mặc thời phát sanh vô tỷ tam muội của chư Bồ Tát. Vô số bửu ca sa, ai được đắp thời vừa phát tâm liền được môn thiện kiến đà la ni. Vô số bửu tu tập, ai được thấy thời biết tất cả bửu đều là nghiệp quả quyết định thanh tịnh. Vô số bửu vô ngại tri kiến, ai được thấy thời được tất cả pháp nhãn thanh tịnh. Vô số bửu quang tạng, ai được thấy thời được thành tựu tạng đại trí huệ. Vô số bửu tòa, đức Phật ngự trên đó chuyển diệu pháp luân. Vô số bửu đẳng thường phóng quang minh trí huệ thanh tịnh.

Lại có vô số bửu đa la thọ, hàng đều đặn ngay thẳng, dây báu bọc quanh trang nghiêm thanh tịnh. Cây ấy lại có vô số thân báu tròn thẳng, vô số nhánh báu trang nghiêm rậm rạp, vô số chim bay đậu trong đó, luôn hót tiếng hòa diệu tuyên dương chánh pháp, vô số lá báu phóng trí quang lớn chói khắp nơi, vô số bông báu trên đó, có vô số Bồ Tát ngồi kiết già bay đi khắp pháp giới, vô số trái báu ai thấy đều được quả Nhứt thiết chủng trí bất thối.

Lại có vô số bửu tụ lạc, ai thấy đều bỏ lìa pháp tụ lạc thế gian. Vô số bửu đô ấp,

trong đó đông đầy chúng sanh tự tại vô ngại. Vô số bửu cung điện, nhà vua ở trong đó thân Na La Diên mạnh khỏe, mặc áo giáp chánh pháp lòng không thoái chuyển. Vô số bửu xá, ai vào đó thời đều trừ được lòng luyến tiếc nhà cửa. Vô số bửu y, ai mặc thời có thể hiểu rõ pháp vô trước. Vô số bửu cung điện, xuất gia Bồ Tát ở đây trong đó. Vô số trân ngoại báu, người thấy đều sanh vô lượng hoan hỷ. Vô số bửu luân phóng bất tư nghì quang minh trí huệ chuyển pháp luân bất thôi. Vô số cây bửu bạt đà bao bằng lưới nhơn đà la trang nghiêm thanh tịnh. Vô số bửu địa, bất tư nghì bửu xen lẫn trang nghiêm. Vô số làn hơi báu, tiếng thanh lượng khắp pháp giới. Vô số trống báu, diệu âm hòa nhã chẳng dứt. Vô số bửu chúng sanh đều có thể nhiếp trì pháp bửu vô thượng. Vô số bửu thân đủ vô lượng công đức diệu bửu. Vô số bửu khẩu thường nói tất cả bửu âm diệu pháp. Vô số bửu tâm đủ ý thanh tịnh đại trí nguyện bửu. Vô số bửu niệm dứt những ngu lamm, rốt ráo kiên cố Nhứt thiết trí bửu. Vô số bửu minh tạng trì tất cả pháp bửu của chư Phật. Vô số bửu huệ quyết rõ pháp tạng của tất cả chư Phật. Vô số bửu trí được viên mãn Nhứt thiết trí bửu. Vô số

bửu nhân xem gắm Thập lực bửu không chướng ngại. Vô số bửu nhĩ nghe vô lượng thanh âm khắp pháp giới thanh tịnh vô ngại. Vô số bửu tỷ thường ngữ tùy thuận bửu hương thanh tịnh. Vô số bửu thiết có thể nói vô lượng những pháp ngữ ngôn. Vô số bửu thân di khắp mười phương vô ngại. Vô số bửu ý thường siêng tu tập hạnh nguyện Phổ Hiền. Vô số bửu âm, âm thanh tịnh diệu khắp mười phương cõi. Vô số bửu thân nghiệp, tất cả việc làm lấy trí làm đầu. Vô số bửu ngữ nghiệp thường nói tu hành trí bửu vô ngại. Vô số bửu ý nghiệp được rớt ráo viên mãn trí bửu rộng lớn vô ngại.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát ở trong tất cả Phật độ kia : Mỗi một cõi, một phương, một xứ, một chân lông đều có vô lượng vô biên bất khả thuyết chư đại Bồ Tát, thấy đều thành tựu trí huệ thanh tịnh. Khắp pháp giới, tột hư không giới cũng đều như vậy.

Đây là đại Bồ Tát đem những thiện căn để hồi hướng. Nguyên khắp tất cả Phật độ đều đủ các thứ diệu bửu trang nghiêm như đã có nói rộng ở trước. Những hương trang nghiêm, hoa trang nghiêm, tràng hoa trang nghiêm, hương thoa trang nghiêm, hương đốt trang nghiêm, hương bột trang

nghiêm, y trang nghiêm, lọng trang nghiêm, tràng trang nghiêm, phan trang nghiêm, ma ni bửu trang nghiêm. Lần lượt nhấn đến trăm lần hơn đây đều nói rộng như bửu trang nghiêm.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem thiện căn do pháp thí chứa nhóm, vì để làm lớn các thiện căn mà hồi hướng. Vì nghiêm tịnh tất cả Phật độ mà hồi hướng. Vì thành tựu tất cả chúng sanh mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh tâm được thanh tịnh bất động mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều vào Phật pháp thậm thâm mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được công đức thanh tịnh tối thượng mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được phước lực thanh tịnh bất hoại mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được trí lực vô tận độ muôn loài vào Phật pháp mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh vô lượng ngôn âm bình đẳng thanh tịnh mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được trí nhãn bình đẳng vô ngại khắp pháp giới mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được niệm thanh tịnh biết tất cả thế giới thuở kiếp quá khứ mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được trí huệ vô ngại rộng lớn quyết rõ

tất cả pháp tạng mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được đại Bồ đề vô hạn lượng cùng khắp pháp giới không chướng ngại mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được đồng thể thiện căn bình đẳng vô phân biệt mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được thân, ngữ, ý ba nghiệp đầy đủ công đức thanh tịnh trang nghiêm mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được đồng hạnh Phổ Hiền mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được vào tất cả Phật độ đồng thể thanh tịnh mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều quan sát Nhứt thiết trí đều ngộ nhập viên mãn mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được xa lìa thiện căn bất bình đẳng mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được thâm tâm không dị tướng tuần tự viên mãn Nhứt thiết trí mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được an trụ tất cả pháp lành thanh tịnh mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều ở trong một niệm rốt ráo chúng được Nhứt thiết trí mà hồi hướng. Vì làm cho tất cả chúng sanh đều được thành tựu viên mãn đạo Nhứt thiết trí thanh tịnh mà hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đem các thiện căn vì khắp tất cả chúng sanh mà hồi hướng như vậy rồi, lại đem thiện căn này muốn diễn thuyết trọn vẹn tất cả pháp lực hạnh thanh tịnh mà hồi hướng. Vì muốn thành tựu oai lực hạnh thanh tịnh, được bất khả thuyết bất khả thuyết pháp hải mà hồi hướng. Vì muốn nơi mỗi mỗi pháp hải đủ vô lượng trí quang minh thanh tịnh khắp pháp giới mà hồi hướng. Vì muốn khai thị diễn nói cú nghĩa sai biệt của tất cả pháp mà hồi hướng. Vì muốn thành tựu vô biên tam muội quảng đại mà hồi hướng. Vì muốn tùy thuận biện tài của tam thế chư Phật mà hồi hướng. Vì muốn thành tựu thân tự tại của tam thế chư Phật mà hồi hướng. Vì tôn trọng pháp vô ngại đáng ưa thích của chư Phật mà hồi hướng. Vì đầy đủ tâm đại bi cứu hộ tất cả chúng sanh thường không thôi chuyển mà hồi hướng. Vì muốn thành tựu pháp sai biệt bất tư nghi, trí không chướng ngại, tâm không cấu nhiễm, sáu căn thanh tịnh, vào khắp tất cả đạo tràng mà hồi hướng. Vì muốn thường chuyển pháp luân bất thôi bình đẳng nơi tất cả Phật độ khắp pháp giới mà hồi hướng. Vì muốn ở trong mỗi niệm được vô sở úy không cùng tận, trí huệ biện tài khai

thị diễn thuyết mà hồi hướng. Vì thích cầu các điều lành phát tâm tu tập thiện căn càng thêm được trí huệ đại thần thông đều biết rõ được tất cả pháp mà hồi hướng. Vì muốn ở nơi tất cả đạo tràng thân cận cúng dường diễn thuyết tất cả pháp cho chúng sanh đều được hoan hỷ mà hồi hướng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lại đem thiện căn này hồi hướng như vậy :

Hồi hướng để an trụ nơi pháp giới vô lượng trụ. Hồi hướng để an trụ pháp giới vô lượng thân nghiệp, vô lượng ngữ nghiệp, vô lượng ý nghiệp, pháp giới vô lượng sắc bình đẳng, vô lượng thọ, tưởng, hành, thức bình đẳng. Hồi hướng để an trụ nơi pháp giới vô lượng uẩn xứ giới bình đẳng. Hồi hướng để an trụ pháp giới vô lượng nội pháp ngoại pháp bình đẳng. Hồi hướng để an trụ pháp giới vô lượng phát khởi bình đẳng, thâm tâm bình đẳng, phương tiện bình đẳng, tín giải bình đẳng, căn lực bình đẳng, sơ trung hậu bình đẳng, nghiệp báo bình đẳng, nhiễm tịnh bình đẳng, chúng sanh bình đẳng, Phật độ bình đẳng, chánh pháp bình đẳng, thế gian quang minh bình đẳng, chư Phật bình đẳng, chư Bồ Tát bình đẳng, hạnh nguyện Bồ Tát bình đẳng, Bồ Tát xuất ly bình đẳng, Bồ Tát giáo hóa điều

phục bình đẳng, pháp giới vô nhị bình đẳng. Nhấn đến hồi hướng để an trụ nơi pháp giới vô lượng đạo tràng bình đẳng của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát lúc hồi hướng như vậy, an trụ nơi pháp giới vô lượng thân thanh tịnh bình đẳng, ngữ thanh tịnh bình đẳng, tâm thanh tịnh bình đẳng, Bồ Tát hạnh nguyện thanh tịnh bình đẳng, đạo tràng thanh tịnh bình đẳng.

Đại Bồ Tát này an trụ nơi pháp giới vô lượng bình đẳng vì tất cả Bồ Tát rộng diễn thuyết trí thanh tịnh nơi tất cả pháp. An trụ nơi pháp giới vô lượng bình đẳng có thể vào nơi thân cùng tận pháp giới tất cả thế giới. An trụ nơi pháp giới vô lượng bình đẳng tất cả pháp sáng suốt trong sạch vô úy, có thể dùng một âm thanh dứt hết sự nghi lầm của tất cả chúng sanh, tùy theo căn tánh của họ đều làm cho hoan hỷ, an trụ nơi pháp giải thoát Vô thượng Nhứt thiết chủng trí, Thập lực, Tứ vô úy, Thần thông tự tại, công đức rộng lớn.

Chư Phật tử ! Đây là đại Bồ Tát đệ thập trụ đẳng pháp giới vô lượng hồi hướng.

Đại Bồ Tát này lúc đem tất cả thiện căn hồi hướng như vậy, thời thành tựu viên

mãn vô lượng vô biên hạnh nguyện Phổ Hiền. Đều có thể nghiêm tịnh khắp pháp giới hư không giới tất cả cõi Phật, làm cho tất cả chúng sanh cũng được như vậy, thành tựu đủ vô biên trí huệ rõ tất cả pháp, trong mỗi niệm thấy tất cả Phật xuất thế. Trong mỗi niệm thấy vô lượng vô biên tự tại lực của tất cả Phật. Những là :

Tự tại lực rộng lớn, tự tại lực vô trước, tự tại lực vô ngại, tự tại lực bất tư nghì, tự tại lực thanh tịnh tất cả chúng sanh, tự tại lực lập tất cả thế giới, tự tại lực hiện bất khả thuyết ngôn ngữ, tự tại lực tùy thời ứng hiện, tự tại lực an trụ nơi trí thần thông bất thối chuyển, tự tại lực diễn thuyết vô biên tất cả pháp giới không để sót, tự tại lực xuất sanh trí nhân vô biên tế của Phổ Hiền Bồ Tát, tự tại lực dùng vô ngại nhĩ thức nghe và ghi nhận vô lượng Phật pháp, tự tại lực hiện một thân ngồi kiết già khắp vô lượng pháp giới mười phương mà không chật hẹp đối với chúng sanh, tự tại lực dùng trí viên mãn vào khắp tam thế vô lượng pháp.

Lại được vô lượng thanh tịnh. Những là :

Tất cả chúng sanh thanh tịnh, tất cả Phật độ thanh tịnh, tất cả pháp thanh tịnh, trí biết khắp tất cả xứ thanh tịnh, trí vô

biên khắp hư không giới thanh tịnh, trí được tất cả ngôn âm sai biệt dùng nhiều loại ngôn âm ứng khắp chúng sanh thanh tịnh, phóng vô lượng quang minh viên mãn chiếu khắp vô biên tất cả thế giới thanh tịnh, trí lực xuất sanh tam thế tất cả Bồ Tát hạnh thanh tịnh, trí lực trong một niệm vào khắp đạo tràng của tam thế tất cả chư Phật thanh tịnh, vào vô biên tất cả thế gian khiến tất cả chúng sanh đều làm những việc nên làm thanh tịnh.

Tất cả sự trên đây đều được đầy đủ, đều được thành tựu, đều đã tu tập, đều được bình đẳng, thấy đều hiện tiền, đều thấy biết, đều ngộ nhập, đều đã quan sát, đều được thanh tịnh đến bỉ ngạn.

Lúc bấy giờ, do thần lực của Phật, sáu thứ chấn động khắp trăm vạn Phật sát vi trần số thế giới ở mỗi phương trong mười phương. Những là :

Động, biến động, đẳng biến động. Khởi biến khởi, đẳng biến khởi. Dừng, biến dừng, đẳng biến dừng. Chấn, biến chấn, đẳng biến chấn. Hống, biến hống, đẳng biến hống. Kích, biến kích, đẳng biến kích.

Vì do thần lực của Phật, vì pháp như vậy, tự nhiên mưa các thứ hoa trời, tràng

hoa trời, hương bột và các loại hương trời, y phục trời, trân bửu trời, đồ trang nghiêm trời, báu ma ni trời, hương trầm thủy trời, hương chiên đàn trời, lọng thượng diệu trời, các thứ tràng các thứ phan trời, vô số thân trời. Vô lượng pháp âm trời, bất tư nghì tiếng ca ngợi Phật của trời, vô số tiếng hoan hỷ của trời đồng xưng “Thiện Tai !”, vô lượng vô số chư Thiên cung kính lễ bái, vô số Thiên Tử thường niệm Phật mong cầu vô lượng công đức của Phật lòng chẳng bỏ lìa, vô số Thiên tử trời nhạc ca ngâm khen ngợi cúng dường Như Lai, vô số chư Thiên phóng đại quang minh chiếu khắp tất cả Phật độ, hiển hiện vô lượng vô số cảnh giới của chư Phật hóa thân của Như Lai hơn hẳn cõi trời.

Như ở cung Đâu Suất Đà nơi thế giới này, cùng khắp mười phương nơi cung Đâu Suất Đà của tất cả thế giới cũng đều thuyết pháp như thế.

Bấy giờ do thần lực của Phật, mỗi phương trong mười phương đều quá ngoài trăm vạn Phật sát vi trần số thế giới, đều có trăm vạn Phật sát vi trần số Bồ Tát đồng đến hội họp và đồng xưng rằng : “Lành thay ! Lành thay ! Phật tử có thể nói được

pháp đại hồi hướng này. Chúng tôi đều đồng một hiệu là Kim Cang Tràng, đều từ thế giới Kim Cang Quang của đức Phật Kim Cang Tràng mà đến đây. Do thần lực của Phật, nơi các thế giới ấy cũng nói pháp này. Chúng hội đạo tràng vẫn từ cú nghĩa cũng như vậy cả không tăng, không giảm.

Chúng tôi thừa oai thần của Phật đến đây để chứng minh cho Ngài.

Như sự chứng minh nơi đây, tất cả cung Đâu Suất Đà trong mười phương thế giới, chư Bồ Tát hiện đến chứng minh cũng như vậy.

Kim Cang Tràng Bồ Tát thừa thần lực của Phật quan sát tất cả chúng hội khắp mười phương pháp giới, tâm đại từ bi càng thêm rộng lớn, vào công đức của tất cả Phật, thành tựu thân tự tại của Phật, quan sát chỗ sở thích của tất cả chúng sanh và thiện căn của họ đã vun trồng, đều biết rõ tất cả. Bồ Tát tùy thuận pháp thân vì họ mà hiện thân diệu sắc thanh tịnh, liền trong lúc đó nói kệ rằng :

Bồ Tát thành tựu pháp trí huệ
Ngộ giải vô biên chánh pháp môn
Là pháp quang minh Điều Ngự Sư

Biết rõ pháp chơn thiết vô ngại.
Bồ Tát là pháp đại Đạo Sư
Khai thị pháp thậm thâm khó được
Dẫn đạo vô lượng chúng mười phương
Đều khiến an trụ trong chánh pháp.
Bồ Tát đã uống biển Phật pháp
Pháp vân mưa khắp mười phương cõi
Pháp nhựt xuất hiện nơi thế gian
Xiển dương diệu pháp lợi muôn loại
Thường làm chủ pháp thí khó gặp
Biết rõ phương tiện khéo nhập pháp
Pháp quang thanh tịnh chiếu nơi tâm
Thuyết pháp nơi đời luôn vô úy.
Khéo tu Phật pháp tâm tự tại
Đều hay ngộ nhập các pháp môn
Thành tựu pháp hải rất diệu sâu
Vì khắp chúng sanh đánh trống pháp.
Tuyên nói pháp rất sâu hy hữu
Dùng pháp nuôi lớn các công đức
Tâm pháp hỷ thanh tịnh đủ đầy
Thị hiện thế gian Phật Pháp tạng.
Được Phật Pháp Vương quán dẫn cho
Thành tựu pháp tánh thân trí tạng
Đều hiểu rõ được pháp thiết tướng
An trụ tất cả những pháp lành.
Bồ Tát tu hành pháp thí lớn

Tất cả Như Lai đều mừng khen
Nhấn khả việc làm của Bồ Tát
Do đây được thành bực Nhơn Tôn.
Bồ Tát thành tựu diệu pháp thân
Chính được chư Phật pháp hóa sanh
Vì lợi chúng sanh làm đèn pháp
Diễn nói vô lượng pháp tối thắng.
Tùy chỗ tu hành pháp thí diệu.
Cũng thường quán sát thiện căn kia
Làm các điều thiện vì chúng sanh
Đều dùng trí huệ mà hồi hướng
Bao nhiêu pháp thành công đức Phật
Đều đem hồi hướng cho chúng sanh
Nguyện họ tất cả đều sạch trong
Đến bờ trang nghiêm Ba la mật.
Mười phương cõi Phật vô lượng số
Đều đủ vô lượng đại trang nghiêm
Trang nghiêm như thế bất tư nghì
Đều dùng trang nghiêm một quốc độ.
Bao nhiêu tịnh trí của Như Lai
Nguyện cho chúng sanh đều trọn đủ
Giống như Phổ Hiền chơn Phật tử
Tất cả công đức tự trang nghiêm.
Thành tựu thần thông sức quảng đại
Đến tất cả cõi khắp mười phương
Tất cả chúng sanh không để sót

Đều khiến tu hành Bồ Tát đạo.
Chư Phật Như Lai đã khai ngộ
Vô lượng chúng sanh khắp mười phương
Khiến họ tất cả như Phổ Hiền.
Tu hành đầy đủ hạnh tối thượng.
Chư Phật Bồ Tát đã thành tựu
Các loại công đức đều sai khác
Công đức như vậy vô số lượng
Nguyện chư chúng sanh đều viên mãn
Bồ Tát đầy đủ tự tại lực
Chỗ đáng đến học đến học
Thị hiện tất cả đại thần thông
Đến khắp mười phương vô lượng cõi.
Bồ Tát có thể khoảng một niệm
Thấy khắp chúng sanh vô số Phật
Và lại ở trong một chân lông
Nhiếp hết các pháp đều thấy rõ.
Thế gian chúng sanh vô số lượng
Bồ Tát dùng trí đều biết rõ
Chư Phật vô lượng đồng chúng sanh
Bồ Tát cúng dường khắp tất cả.
Các thứ hương thơm hoa thượng diệu
Châu báu xiêm y và phan lọng
Phân bủa pháp giới đầy khắp nơi
Phát tâm cúng dường khắp chư Phật.
Trong một chân lông đều thấy rõ

Vô lượng vô số chư Như Lai
Tất cả chân lông đều như vậy
Lễ khắp tất cả đấng Thế Tôn.
Đem thân thứ đệ cung kính lạy
Vô biên vô lượng chư Như Lai
Cũng dùng lời lẽ khen ngợi Phật
Cùng tận vị lai tất cả kiếp.
Sấm đồ cúng dường một Như Lai
Số nhiều vô lượng đồng chúng sanh
Như đã cúng dường một Như Lai
Cúng dường tất cả Phật cũng vậy.
Cùng tận thế gian tất cả kiếp.
Cúng dường tán thán chư Như Lai
Kiếp số thế gian còn hết được
Bồ Tát cúng Phật không thôi trễ.
Tất cả thế gian tất cả kiếp
Trong những kiếp đó tu công hạnh
Cung kính cúng dường một Như Lai
Suốt tất cả kiếp không nhàm đủ.
Như vô lượng kiếp cúng một Phật.
Cúng tất cả Phật đều như vậy
Cũng chẳng phân biệt là kiếp số
Công việc cúng dường không nhàm mỏi.
Pháp giới rộng lớn không ngần mé
Bồ Tát quan sát đều rõ ràng
Đem hoa sen lớn rải khắp nơi

Thí khắp chúng sanh và cúng Phật.
Bửu hoa hương sắc đều vẹn toàn
Thanh tịnh trang nghiêm rất vi diệu
Tất cả thế gian không thể ví
Đem hoa cúng dường đấng Thế Tôn.
Vô số vô lượng những quốc độ.
Lọng báu đẹp xinh đầy trong đó
Đều đem cúng dường một Như Lai
Cúng dường tất cả Phật cũng vậy.
Hương thoa vi diệu rất thù thắng
Tất cả thế gian chưa từng có
Dùng dây cúng dường Thiên Nhơn Sư
Cùng tận vi trần vô lượng kiếp.
Hương bột, hương đốt, hoa thượng diệu
Những y phục báu đồ trang nghiêm
Như vậy cúng dường chư Như Lai
Hoan hỷ phụng thờ không nhàm đủ.
Vô số vô lượng Chiếu Thế Đăng
Mỗi niệm thành tựu Bồ đề đạo
Dùng vô biên kệ tụng ca ngợi
Cúng dường tất cả đấng Điều Ngự.
Vô lượng vô số đấng Thế Tôn
Đều tu vô thượng diệu cúng dường
Vô lượng vô số vi trần kiếp
Khen ngợi như vậy không cùng tận.
Trong lúc Bồ Tát cúng dường Phật

Do thần lực Phật đều cùng khắp
Đều thấy mười phương vô lượng Phật.
An trụ Phổ Hiền Bồ Tát hạnh.
Quá khứ, vị lai và hiện tại.
Đã có tất cả những thiện căn
Khiến tôi thường tu hạnh Phổ Hiền
Mau được an trụ Phổ Hiền địa.
Tất cả Như Lai chỗ thấy biết
Thế gian vô lượng những chúng sanh
Đều nguyện đầy đủ như Phổ Hiền
Được người trí huệ luôn khen ngợi.
Đây là mười phương chư Bồ Tát
Cùng lo tu tập hạnh hồi hướng
Chư Phật Như Lai giảng cho tôi
Hạnh hồi hướng này rất vô thượng.
Mười phương tất cả các thế giới
Trong đó tất cả các chúng sanh
Đều làm cho họ được tỏ ngộ
Và được trọn vẹn hạnh Phổ Hiền.
Bồ Tát hồi hướng hạnh bố thí
Cũng lại giữ chắc các giới cấm
Tinh tấn tu hành không khiếm lui
Nhu hòa nhẫn nhục tâm bất động.
Nhiếp tâm thiền định thường duyên một
Trí huệ rõ cảnh đồng tam muội
Khứ, lai, hiện tại đều thông đạt.

Thế gian không thể do ngần mé
Bồ Tát thân, tâm và ngữ nghiệp
Nghĩ, nói, việc làm đều thanh tịnh
Tất cả tu hành không hở sót
Trọn vẹn đồng như đức Phổ Hiền.
Ví như pháp giới vô phân biệt
Hí luận, nhiệm trước đều hết hẳn
Cũng như Niết Bàn không chương ngại
Tâm thường như vậy là chấp trước.
Người trí đã có pháp hồi hướng
Chư Phật Như Lai đã khai thị
Tất cả căn lành đều hồi hướng
Do đây hay thành Bồ Tát đạo.
Phật tử khéo học hồi hướng này
Vô lượng hạnh nguyện đều viên mãn
Nhiếp lấy pháp giới trọn không thừa
Do đây hay thành trí lực Phật.
Nếu muốn thành tựu lời Phật dạy
Bồ Tát quảng đại hạnh thù thắng
Phải nên khéo trụ hồi hướng này
Phổ Hiền là hiệu của Phật tử.
Tất cả chúng sanh còn đếm được,
Tam thế tâm lượng cũng biết được
Phật tử Phổ Hiền hạnh như đây
Ngần mé công đức không lường được.
Lông đo không gian biết được số

**Vi trần các cõi biết được số
Như vậy chư Phật chơn Phật tử
Hạnh nguyện đã tu không lường được.**

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

PHẨM THẬP ĐỊA THỨ HAI MƯƠI SÁU

(Hán bộ quyển ba mươi bốn)

BẤY giờ đức Thế Tôn ngự ở điện Ma Ni Bửu Tạng trong cung của Tha Hóa Tự Tại Thiên Vương câu hội với chư đại Bồ Tát từ phương khác đến.

Chư Bồ Tát này không thôi chuyển vô thượng Đăng Chánh Giác, an trụ trong cảnh giới của Bồ Tát trí, vào chỗ của đức Phật vào, siêng tu không ngớt, hay khéo hiển hiện những sự thần thông, giáo hóa điều phục tất cả chúng sanh rất đúng thời.

Vì thành tựu tất cả đại nguyện, chư Bồ Tát này trong tất cả kiếp, tất cả đời, tất cả cõi, thường siêng tu tập không tạm lười nghỉ. Đã đầy đủ phước, trí, trợ đạo, khắp lợi ích chúng sanh mà luôn không thiếu sót, đạt đến trí huệ phương tiện Ba la mật của Bồ Tát. Thị hiện vào sanh tử và nhập Niết

bàn, mà vẫn chẳng bỏ phế thật hành Bồ Tát hạnh. Khéo vào tất cả thiên định giải thoát tam muội của Bồ Tát. Trí huệ thần thông đều được tự tại với tất cả việc làm. Được tất cả thần lực tự tại của Bồ Tát. Không hề động tác, mà trong khoảng một niệm có thể qua đến tất cả đạo tràng của chư Phật, làm thượng thủ trong chúng để thỉnh Phật thuyết pháp, hộ trì chánh pháp của Phật, cúng dường phụng thờ tất cả chư Phật với tâm quảng đại, thường siêng tu hạnh Bồ Tát. Thân các Ngài hiện khắp thế gian. Tiếng các Ngài khắp mười phương pháp giới. Tâm trí các Ngài vô ngại thấy khắp tam thế tất cả Bồ Tát. Các Ngài đều đã tu hành viên mãn tất cả công đức, trải bất khả thuyết kiếp cũng không thể nói hết.

Danh hiệu của các Ngài là :

Kim Cang Tạng Bồ Tát, Bửu Tạng Bồ Tát, Liên Hoa Tạng Bồ Tát, Đức Tạng Bồ Tát, Liên Hoa Đức Tạng Bồ Tát, Nhứt Tạng Bồ Tát, Tô Lợi Gia Tạng Bồ Tát, Vô Cấu Nguyệt Tạng Bồ Tát, Phổ Hiện Trang Nghiêm Tạng Bồ Tát, Tỳ Lô Giá Na Trí Tạng Bồ Tát, Diệu Đức Tạng Bồ Tát, Chiên Đàn Đức Tạng Bồ Tát, Hoa Đức Tạng Bồ Tát, Câu Tô Ma Đức Tạng Bồ Tát, Ưu Bát La Đức Tạng Bồ Tát, Thiên Đức Tạng Bồ Tát, Phước Đức Tạng Bồ Tát, Vô Ngại Thanh

Tịnh Trí Đức Tạng Bồ Tát, Công Đức Tạng Bồ Tát, Na La Diên Đức Tạng Bồ Tát, Vô Cấu Tạng Bồ Tát, Ly Cấu Tạng Bồ Tát, Biện Tài Trang Nghiêm Tạng Bồ Tát, Đại Quang Minh Vông Tạng Bồ Tát, Tịnh Oai Đức Quang Minh Vương Tạng Bồ Tát, Kim Trang Nghiêm Đại Công Đức Quang Minh Vương Tạng Bồ Tát, Nhứt Thiết Tướng Trang Nghiêm Tịnh Đức Tạng Bồ Tát, Kim Cang Diệm Đức Tướng Trang Nghiêm Tạng Bồ Tát, Quang Minh Diệm Tạng Bồ Tát, Tinh Tú Vương Quang Chiếu Tạng Bồ Tát, Hư Không Vô Ngại Trí Tạng Bồ Tát, Diệu Âm Vô Ngại Tạng Bồ Tát, Đà La Ni Công Đức Trì Nhứt Thiết Chúng Sanh Nguyên Tạng Bồ Tát, Hải Trang Nghiêm Tạng Bồ Tát, Tu Di Đức Tạng Bồ Tát, Tịnh Nhất Thiết Công Đức Tạng Bồ Tát, Như Lai Tạng Bồ Tát, Phật Đức Tạng Bồ Tát, Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát...

Vô số, vô lượng, vô biên, vô đẳng, bất khả số, bất khả xung, bất khả tư, bất khả lượng, bất khả thuyết đại Bồ Tát như vậy, Kim Cang Tạng Bồ Tát là thượng thủ trong đại chúng này.

Bấy giờ Kim Cang Tạng Bồ Tát, thừa thần lực của Phật, nhập Bồ Tát đại trí huệ quang minh tam muội. Ngài nhập tam muội

này rồi, liền đó khắp mười phương quá ngoài mười ức Phật sát vi trần số thế giới, mỗi phương đều có mười ức Phật sát vi trần số Phật đồng hiệu Kim Cang Tạng, Phật hiện ra trước Ngài mà bảo rằng : “Lành thay ! Lành thay ! Kim Cang Tạng Bồ Tát có thể nhập Bồ Tát đại trí huệ quang minh tam muội này.

Thiện nam tử ! Mười ức Phật sát vi trần số Phật ở mỗi phương khắp mười phương đồng gia hộ ông. Do bốn nguyện lực và oai thần lực của đức Tỳ Lô Giá Na Như Lai, cũng do thắng trí lực của ông, vì muốn ông tuyên thuyết Phật pháp quang minh bất tư nghì cho chúng hội Bồ Tát. Như là :

Vì khiến nhập trí địa, vì nhiếp tất cả thiện căn, vì khéo lựa chọn tất cả Phật pháp, vì biết rộng các pháp, vì khéo hay thuyết pháp, vì vô phân biệt trí thanh tịnh, vì tất cả thế pháp chẳng nhiễm, vì thiện căn xuất thế thanh tịnh, vì được cảnh giới trí bất tư nghì, vì được cảnh giới trí của bậc Nhứt thiết trí.

Lại vì khiến được bậc Bồ Tát Thập Địa thủy chung, vì tuyên thuyết tướng sai biệt của Bồ Tát Thập Địa đúng thật, vì duyên niệm tất cả Phật pháp, vì tu tập phân biệt pháp vô lậu, vì khéo lựa chọn quan sát đại

trí quang minh khéo trang nghiêm, vì khéo nhập môn trí quyết định, vì tùy ở chỗ nào đều thứ đệ thuyết pháp vô sở úy, vì được quang minh biện tài vô ngại, vì trụ bực đại biện tài khéo quyết định, vì ghi nhớ tâm Bồ Tát không quên mất, vì thành thực tất cả chúng sanh giới, vì đến khắp tất cả xứ quyết định khai ngộ tất cả.

Thiện nam tử ! Ông nên biện thuyết pháp sai biệt thiện xảo của pháp môn này. Những là :

Vì nương thần lực và trí huệ của Phật gia hộ, vì thanh tịnh thiện căn của mình, vì thanh tịnh khắp pháp giới, vì nhiếp khắp chúng sanh, vì thâm nhập Pháp thân, Trí thân, vì thọ quán danh của chư Phật, vì được thân cao lớn nhưt trong tất cả thế gian, vì vượt hơn tất cả thế gian đạo, vì thanh tịnh thiện căn xuất thế, vì đầy đủ Nhưt thiết chủng trí.

Bấy giờ chư Phật ở mười phương đồng ban cho Kim Cang Tạng Bồ Tát thân chói sáng nhưt, ban cho trí biện tài vô ngại, ban cho trí thanh tịnh khéo phân biệt, ban cho sức khéo ghi nhớ không quên, ban cho huệ khéo quyết định rõ ràng, ban cho trí đến tất cả xứ để khai ngộ, ban cho sức thành đạo

tự tại, ban cho đức vô úy của Phật, ban cho trí biện tài quan sát phân biệt các pháp môn của bậc Nhứt thiết trí, ban cho thân, ngữ, ý trang nghiêm toàn vẹn thượng diệu của Như Lai.

Tại sao vậy ?

Vì được tam muội này thời tất nhiên như vậy, vì bốn nguyện phát khởi, vì thâm tâm thiện tịnh, vì trí luân thiện tịnh, vì khéo chứa nhóm trợ đạo, vì khéo tu sửa công hạnh, vì nhớ vô lượng pháp khí, vì biết tín giải thanh tịnh, vì được tổng trì không lầm lẫn, vì khéo ẩn khả với pháp giới trí ẩn.

Bấy giờ mười phương chư Phật đều đưa tay hữu xoa đầu Kim Cang Tạng Bồ Tát.

Chư Phật xoa đầu xong, Kim Cang Tạng Bồ Tát xuất định bảo khắp chúng đại Bồ Tát rằng :

Chư Phật tử ! Thệ nguyện của các vị Bồ Tát khéo quyết định không tạp chẳng thể thấy, rộng lớn như pháp giới, rốt ráo như hư không, khắp tất cả Phật độ, suốt thuở vị lai, cứu độ tất cả chúng sanh, được chư Phật gia hộ, vào trí địa của tam thế chư Phật.

Chư Phật tử ! Những gì là trí địa của đại Bồ Tát ?

Chư Phật tử ! Trí địa của đại Bồ Tát có mười bậc. Tam thế chư Phật đã nói, sẽ nói, đương nói, tôi cũng nói như vậy.

Đây là mười trí địa :

Một là Hoan Hỷ địa. Hai là Ly Cấu địa. Ba là Phát Quang địa. Bốn là Diệm Huệ địa. Năm là Nan Thắng địa. Sáu là Hiện Tiền địa. Bảy là Viễn Hành địa. Tám là Bất Động địa. Chín là Thiện Huệ địa. Mười là Pháp Vân địa.

Chư Phật tử ! Tôi chẳng thấy có quốc độ nào mà chư Phật nơi đó chẳng nói mười trí địa này.

Tại sao vậy ? Vì đây là đạo tôi thượng hướng Bồ đề của đại Bồ Tát, cũng là pháp môn thanh tịnh quang minh.

Chư Phật tử ! Nơi đây chẳng thể nghĩ bàn đến được, chính là chứng trí của chư đại Bồ Tát.

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói xong liền im lặng không giảng giải nữa.

Bấy giờ chúng Bồ Tát nghe tên mười bậc trí địa mà chẳng nghe giải thích thời đều khát ngưỡng nghĩ rằng : Do có gì Ngài Kim Cang Tạng Bồ Tát chỉ nói tên mười trí địa mà chẳng giải thích ?

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát biết tâm niệm của chúng Bồ Tát, liền nói kệ để hỏi Kim Cang Tạng Bồ Tát :

Cớ sao bậc Tịnh Giác
Đủ niệm trí công đức
Nói tên mười Trí Địa
Biết rõ chẳng giải thích ?
Tất cả đều quyết định
Dũng mãnh không khiếp nhược
Cớ sao nói tên Địa
Rồi im không giải thích ?
Nghĩa thú mười Trí Địa
Trong chúng đều muốn nghe
Lòng chúng không khiếp nhược
Vì chúng xin giải thích.
Chúng hội đều thanh tịnh
Nghiêm khiết không lười biếng
Hay vững vàng bất động
Đủ công đức trí huệ,
Nhìn nhau đều cung kính
Tất cả đồng khát ngưỡng
Như ong nhớ mật ngọt
Như khát tưởng cam lồ.

Kim Cang Tạng Bồ Tát, bậc đại trí vô úy nghe Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát nói kệ,

**muốn cho lòng chúng hội hoan hỷ, liền nói
kệ rằng :**

**Hạnh địa của Bồ Tát
Gốc tối thượng của Phật
Giải thích nói rõ ràng
Hy hữu khó thứ nhất.
Vi tế khó thấy được
Ly niệm siêu tâm địa
Phát sanh cảnh giới Phật
Người nghe sẽ mê lầm.
Gìn lòng như Kim Cang
Tin chắc nơi Phật trí
Biết tâm địa vô ngã
Thời nghe được pháp này.
Như màu vẽ trên không
Như tướng gió trên không
Phật trí cũng như vậy
Phân biệt rất khó thấy.
Tôi nghĩ Phật trí huệ
Tối thắng khó nghĩ bàn
Người đời không thọ được
Nên im lặng chẳng nói.**

**Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát bạch Kim Cang
Tạng Bồ Tát : Nay đại chúng đây đều đã hội
hợp, tất cả đều khéo lóng thâm tâm, khéo**

sạch tư niệm, khéo tu các hạnh, khéo tập trợ đạo, khéo gần gũi trăm ngàn ức Phật, thành tựu vô lượng công đức thiện căn, lìa bỏ mê lầm, không còn cấu nhiễm, thâm tâm tin hiểu, ở trong Phật pháp chẳng theo người khác dạy.

Thưa Phật tử ! Xin Ngài nên thừa oai thần của Phật, vì chúng mà diễn nói. Đại chúng Bồ Tát đây đối với chỗ thậm thâm như vậy đều có thể chứng biết.

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này bèn nói kệ rằng :

Xin nói hạnh Bồ Tát
Vô thượng rất an ổn
Phân biệt rõ các địa
Trí tịnh thành Chánh giác.
Chúng đây không cấu nhiễm
Chí hiểu đều sáng sạch
Kính thờ vô lượng Phật
Hiếu được nghĩa các địa.

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói : Thưa Phật tử ! Dầu đại chúng y đây đã khéo lóng sạch tư niệm, rời bỏ ngu si nghi lầm, noi Phật pháp thậm thâm không theo người dạy, nhưng còn có chúng sanh trí cạn cợt, nếu nghe những sự thậm thâm khó nghĩ bàn

này họ sẽ sanh lòng nghi lầm mà phải chịu khổ lâu dài. Tôi vì thương xót hạng này nên im lặng.

Kim Cang Tạng Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng :

Dầu chúng đây trí rộng thanh tịnh
Pháp sâu trí lạ hay hiểu thấu
Tâm họ bất động như Sơn Vương
Chẳng thể úp nghiên dường đại hải.
Có hạng mới tu hiểu chưa tới
Theo thức phân biệt chẳng theo trí
Nghe đây sanh nghi dọa ác đạo
Tôi thương hạng này nên chẳng nói.

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát lại bạch với Kim Cang Tạng Bồ Tát : Thừa Phật tử ! Xin Ngài thừa thần lực của Phật mà phân biệt diễn nói pháp bất tư nghi này. Những hạng đây sẽ được đức Như Lai gia hộ cho họ tin thọ được. Vì lúc nói pháp Thập Địa, tất cả Bồ Tát tất nhiên được Phật hộ niệm. Vì được Phật hộ niệm nên đối với trí địa này sanh lòng dũng mãnh. Vì đây là công hạnh tối sơ mà Bồ Tát thật hành để thành tựu tất cả Phật pháp.

Ví như viết chữ, tất cả đều từ mẫu tự làm gốc. Tự mẫu rốt ráo không có chút phần rời tự mẫu.

Tất cả Phật pháp đều dùng Thập Địa làm căn bản. Thập địa rốt ráo tu hành thành tựu được Nhứt thiết chủng trí. Do đây xin Phật tử diễn nói cho. Những người này tất được đức Như Lai hộ niệm làm cho họ tin thọ.

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng :

Lành thay Phật tử xin diễn thuyết
Các trí địa đưa vào Bồ đề
Mười phương tất cả đấng Tự Tại
Thấy đều hộ niệm trí căn bản.
An trụ trí này cũng rốt ráo
Tất cả Phật pháp từ đây sanh
Ví như viết chữ do mẫu tự
Cũng thế, Phật pháp y trí địa.

Lúc đó chúng đại Bồ Tát đồng thời ứng tiếng hưởng về Kim Cang Tạng Bồ Tát mà nói kệ rằng :

Trí thượng diệu vô cầu
Vô biên trí biện tài
Tuyên xưng lời sâu đẹp
Tương ưng Đệ nhứt nghĩa.
Niệm trì hạnh thanh tịnh
Thập lực chứa công đức
Biện tài phân biệt nghĩa

Nói địa tối thắng này.
Định, giới chứa chánh tâm
Lìa ngã mạn tà kiến
Chúng đây không lòng nghi
Cầu xin được nghe giảng.
Như khát tưởng nước mát
Như đói nhớ món ngon
Như bệnh cầu thuốc hay
Như ong tham mật tốt.
Chúng tôi cũng như vậy.
Mong nghe pháp cam lồ
Lành thay bậc đại trí
Nguyện giải thích Thập Địa,
Thành Thập lực vô ngại
Tất cả hạnh của Phật
Chúng tôi nếu được nghe
Tin thọ siêng tu tập.

Bấy giờ đức Thế Tôn từ chặng mây phóng quang minh thanh tịnh tên là Bồ Tát Lực Diệm Minh, kèm theo vô số trăm ngàn quang minh chiếu khắp tất cả thế giới mười phương. Ba ác đạo đều được hết khổ. Quang minh này lại chiếu suốt tất cả chúng hội của tất cả Phật, hiển hiện thần lực bất tư nghì của Phật. Lại chiếu đến thân Bồ Tát được Phật gia hộ thuyết pháp

trong tất cả thế giới khắp mười phương. Quang minh này làm những sự trên đây rồi kết thành dải lưới mây rất sáng chói dừng ở trên không.

Lúc đó chư Phật ở mười phương cũng phóng quang như vậy, và cũng hiện thành những sự như vậy. Lại chiếu đến Phật và đại chúng ở thế giới Ta Bà này, cùng chiếu đến thân và tòa sư tử của Kim Cang Tạng Bồ Tát.

Trong dải lưới mây sáng chói dừng ở trên không, do thần lực của Phật, có tiếng nói kệ rằng :

Phật Vô đẳng đẳng như hư không
Thập lực vô lượng thắng công đức
Tối thắng vô thượng trong thế gian
Thích Ca Như Lai gia hộ đó.

Phật tử nên thừa thần lực Phật
Giải bày tạng tối thắng tối tôn
Trí địa quảng đại hạnh thắng diệu
Nương Phật oai thần phân biệt nói.

Nếu được Như Lai gia hộ cho
Sẽ được pháp bửu vào tâm mình
Bồ Tát Thập Địa tuần tự đầy
Cũng đủ chư Phật mười trí lực.

Dầu ở biển sâu hay kiếp hỏa

**Kham thọ pháp này tất được nghe
Những ai sanh nghi không lòng tin
Trọn không được nghe nghĩa như vậy.
Nói rộng Thập Địa : đạo Thắng Trí
Nhập trụ tuần tự tu tập lần
Theo hạnh phát sanh cảnh giới trí
Vì lợi ích chúng sanh tất cả.**

**Kim Cang Tạng Bồ Tát quan sát mười
phương muốn cho đại chúng thêm lòng tin
thanh tịnh nên nói kệ rằng :**

**Đạo lớn của Như Lai
Vi diệu khó biết được
Là niệm chẳng phải niệm
Cầu thấy chẳng thể được
Không sanh cũng không diệt
Tánh tịnh thường vắng lặng
Người ly cầu thông huệ
Đang đi trong cảnh đó.
Tự tánh vốn không tịch
Vô nhị cũng vô tận
Giải thoát khỏi các loài
Trụ Niết bàn bình đẳng.
Chẳng phải sơ, trung, hậu
Chẳng phải ngôn từ đến được
Vượt qua ngoài thời gian**

Tướng đó dường hư không.
Cảnh giới Phật tịch diệt
Lời nói không đến được
Cảnh Thập địa cũng vậy
Khó nói cũng khó nhận.
Trí phát sanh cảnh Phật
Rời hẳn ngoài tâm niệm
Chẳng phải uẩn xứ giới
Trí biết, ý chẳng biết.
Như dấu chim bay qua
Khó chỉ cũng khó nói
Nghĩa của mười trí địa.
Tâm ý không rõ được.
Từ bi và nguyện lực
Sanh hạnh vào Thập địa
Tuần tự tâm viên mãn
Chẳng phải cảnh tư lự.
Cảnh giới này khó thấy
Biết được không nói được
Do Phật lực nên nói
Đại chúng phải kính nhận.
Cảnh giới của trí địa
Ưc kiếp nói không hết
Nay tôi chỉ nói lược
Nghĩa chơn thiệt của kia.

Đại chúng cung kính chờ
Tôi thừa Phật lực nói
Tiếng pháp diệu thù thắng
Tương ưng chữ ví dụ.
Thần lực vô lượng Phật
Đều đến vào thân tôi
Nơi đây khó hiển bày
Nay tôi nói phần ít.

Chư Phật tử ! Nếu có chúng sanh trồng sâu căn lành, khéo tu tập những hạnh trợ đạo, hay cúng dường chư Phật, làm thiện tri thức, khéo chứa nhóm những pháp trắng trong, giỏi nhiếp và khéo làm thanh tịnh thâm tâm, lập chí quảng đại phát sanh trí biết rộng lớn, lòng từ bi luôn hiện tiền, vì cầu Phật trí, vì được Thập lực, vì được đại vô úy, vì được Phật pháp bình đẳng, vì cứu tất cả thế gian, vì thanh tịnh đại từ bi, vì được Thập lực Nhứt thiết chủng trí, vì thanh tịnh Phật độ vô ngại, vì khoảng một niệm biết cả tam thế, vì chuyển đại pháp luân vô úy.

Chư Phật tử ! Bồ Tát phát khởi những tâm như vậy bèn lấy đại bi làm trước, trí huệ tăng thượng, phương tiện khéo diệu, thâm tâm tôi thượng là chỗ nhiếp lấy, Phật lực là chỗ giữ gìn, vô lượng trí khéo quan

sát, sức phân biệt dũng mãnh, sức trí huệ vô ngại hiện tiền, tùy thuận tự nhiên trí, có thể thọ lãnh tất cả Phật pháp dùng trí huệ để giáo hóa, quảng đại như pháp giới, rốt ráo dường hư không suốt thuở vị lai.

Này Phật tử ! Bồ Tát mới bắt đầu phát tâm như vậy liền được vượt khỏi hạng phàm phu mà vào ngôi Bồ Tát, sanh vào nhà Như Lai. Không ai có thể nói chủng tộc của Ngài lỗi lầm. Ngài đã rời loài thế gian mà vào đạo xuất thế, được pháp Bồ Tát, ở chỗ Bồ Tát, nhập tam thế bình đẳng, ở trong chủng tánh Như Lai quyết định sẽ thành Vô Thượng Giác. Bồ Tát an trụ những pháp như vậy gọi là trụ bực “Bồ Tát Hoan Hỷ Địa”, vì đã tương ưng với chơn như bất động.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ bực Hoan Hỷ Địa thời thành tựu nhiều hoan hỷ, nhiều tịnh tín, nhiều ái lạc, nhiều thích duyệt, nhiều hân khánh, nhiều dũng dực, nhiều dũng mãnh, nhiều bất đấu tránh, nhiều vô não hại, nhiều vô sân hận.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ bực Hoan Hỷ Địa vì nhớ chư Phật nên sanh vui mừng, vì nhớ Phật pháp nên sanh vui mừng, vì nhớ chư Bồ Tát nên sanh vui mừng, vì nhớ hạnh Bồ Tát nên sanh vui mừng, vì nhớ thanh

tịnh Ba la mật nên sanh vui mừng, vì nhớ Bồ Tát địa thù thắng nên sanh vui mừng, vì nhớ Bồ Tát không hư hoại nên sanh vui mừng, vì nhớ chư Phật giáo hóa chúng sanh nên sanh vui mừng, vì nhớ có thể làm lợi ích cho chúng sanh nên sanh vui mừng, vì nhớ vào trí phương tiện của chư Phật nên sanh vui mừng.

Bồ Tát này lại tự nghĩ : Vì tôi đã chuyển và rời tất cả cảnh giới thế gian mà hoan hỷ, vì thân cận tất cả Phật mà hoan hỷ, vì lìa xa hạng phàm phu mà hoan hỷ, vì gần bậc trí huệ mà hoan hỷ, vì dứt hẳn tất cả ác thú mà hoan hỷ, vì làm chỗ y chỉ cho tất cả chúng sanh mà hoan hỷ, vì thấy tất cả Như Lai mà hoan hỷ, vì sanh vào cảnh giới Phật mà hoan hỷ, vì vào trong tánh bình đẳng của tất cả Bồ Tát mà hoan hỷ, vì xa lìa tất cả những sự kinh sợ rừng mình mà hoan hỷ.

Tại sao vậy ? Vì Bồ Tát đã được bậc Hoan Hỷ Địa thời được khỏi hẳn tất cả sự kinh sợ. Như là xa lìa hẳn sự sợ chẳng sống, sợ tiếng xấu, sợ chết, sợ sa ác đạo, sợ oai đức của đại chúng.

Tại sao lại được khỏi hẳn những sự kinh sợ ?

Vì Bồ Tát này đã là ngã tướng, thân mình còn không mến tiếc huống là của cải, vì thế nên không kinh sợ về sự không sống.

Vì Bồ Tát này không trông cầu người khác cúng dường mình, chỉ chuyên cấp thí tất cả chúng sanh nên không kinh sợ về sự tiếng xấu.

Vì Bồ Tát này đã là ngã kiến không có ngã tướng nên không kinh sợ về sự chết.

Vì Bồ Tát này tự biết sau khi chết quyết định không rời chư Phật Bồ Tát nên không kinh sợ về sự sa ác đạo.

Vì chí nguyện của Bồ Tát này, trong tất cả thế gian còn không ai bằng huống là hơn, nên không kinh sợ đối với oai đức của đại chúng.

Chư Phật tử ! Bồ Tát này lấy đại bi làm trước, chí nguyện rộng lớn không có gì trở ngại được. Lại thêm siêng tu tất cả thiện căn mà được thành tựu.

Những thiện căn đó như : Lòng tin tăng thượng, nhiều lòng tin thanh tịnh, hiểu biết thanh tịnh, lòng tin quyết định, phát sanh lòng bi mẫn, thành tựu đức đại từ, không nhàm mỏi, lòng hổ thẹn trang nghiêm, thành tựu hạnh nhu hòa, kính thuận tôn trọng giáo pháp của chư Phật,

ngày đêm tu tập các căn lành không nhàm đủ, gần gũi thiện tri thức, luôn mến thích chánh pháp, cầu đa văn không nhàm đủ, chánh quan sát đúng với pháp đã được nghe, lòng không y tựa chấp trước, không tham muốn lợi danh cung kính, chẳng mong cầu tất cả vật dụng nuôi sống phát sanh tâm như thật không nhàm đủ, cầu bậc Nhứt thiết trí, cầu Phật lực, vô úy, Phật pháp bất cộng, cầu các môn trợ đạo Ba la mật, lìa những dua dối, có thể thật hành đúng như lời nói, luôn gìn lời như thật, chẳng làm như nhóp nhà Như Lai, chẳng bỏ giới Bồ Tát, sanh Nhứt thiết trí, lòng vững như Sơn Vương bất động, chẳng bỏ tất cả sự thế gian mà thành tựu tất cả đạo xuất thế, tu tập pháp trợ đạo Vô thượng Bồ đề không mỏi nhàm, thường cầu đạo Vô thượng.

Chư Phật tử ! Bồ Tát thành tựu pháp tu tập thanh tịnh tâm địa như vậy thời gọi là an trụ bậc “Bồ Tát Hoan Hỷ Địa”.

Bồ Tát này thành tựu đại nguyện, đại dũng, đại dụng như vậy :

Phát sanh trí hiểu biết quyết định thanh tịnh quảng đại, đem tất cả đồ cúng dường cung kính dâng lên tất cả chư Phật không

thiếu sót, rộng lớn dường pháp giới, rốt ráo như hư không, suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Lại phát đại nguyện : Nguyên thọ lãnh tất cả Phật pháp, nguyện nhiếp tất cả Phật trí, nguyện hộ tất cả Phật giáo, nguyện trì tất cả Phật pháp, rộng lớn như pháp giới, rốt ráo như hư không suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Lại phát đại nguyện : Nguyên trong tất cả thế giới, lúc Phật xuất thế : Giảng thần, nhập thai, trụ thai, sơ sanh, xuất gia, thành đạo, thuyết pháp, nhập Niết bàn, tôi đều đến gần gũi cúng dường, làm thượng thủ trong chúng, thọ lãnh và thật hành chánh pháp, đồng thời chuyển pháp khắp tất cả mọi nơi, rộng lớn như pháp giới, rốt ráo dường hư không, suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Lại phát đại nguyện : Nguyên tất cả Bồ Tát hạnh quảng đại chẳng hoại, chẳng tạp nhiếp các môn Ba la mật, tu tập thanh tịnh các trí địa. Tổng tướng, biệt tướng, đồng tướng, dị tướng, thành tướng, hoại tướng, tất cả Bồ Tát hạnh đều nói đúng như thiệt. Giáo hóa tất cả chúng sanh cho họ lãnh thọ thật hành tâm địa được tăng trưởng,

rộng lớn như pháp giới, rốt ráo dường hư không, suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Lại phát đại nguyện : Nguyên tất cả giới chúng sanh : Có sắc, không sắc, có tướng, không tướng, chẳng có tướng, chẳng không tướng, noãn sanh, thai sanh, thấp sanh, hóa sanh, hệ thuộc ba cõi, vào sáu loài tất cả chỗ thác sanh, nhiếp về danh sắc, những loài như vậy tôi đều giáo hóa cho họ vào Phật pháp, dứt hẳn tất cả loài thế gian mà an trụ đạo Nhứt thiết chủng trí. Rộng lớn như pháp giới, rốt ráo dường hư không, suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Lại phát đại nguyện : Nguyên tất cả thế giới rộng lớn vô lượng : Thô, tế, loạn trụ, đảo trụ, chánh trụ, hoặc vào, hoặc đi, hoặc đến, sai khác như đế vông, mười phương vô lượng thế giới nhiều loại không đồng, đều thấy biết rõ với trí lực. Rộng lớn như pháp giới, rốt ráo dường hư không, suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Lại phát đại nguyện : Nguyên tất cả quốc độ vào một quốc độ, một quốc độ vào tất cả quốc độ, vô lượng Phật độ đều khắp thanh tịnh. Những đồ vật sáng chói dùng để trang nghiêm. Là tất cả phiền não thành đạo thanh tịnh. Chúng sanh trí huệ số đông vô

lượng ở đây trong đó. Vào khắp cảnh giới quảng đại của chư Phật, tùy thuận tâm chúng sanh để thị hiện cho họ đều hoan hỷ. Rộng lớn như pháp giới rốt ráo dường hư không, suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Lại phát đại nguyện : Nguyện cùng tất cả Bồ Tát đồng một chí một hạnh không ganh thù, chứa nhóm các căn lành, tất cả Bồ Tát bình đẳng một duyên, thường tập hội không rời bỏ nhau, tùy ý có thể hiện nhiều thân Phật, tự tâm nhậm vận cố thể biết cảnh giới của chư Phật, oai lực trí huệ được thần thông bất thối tùy ý du hành tất cả thế giới, hiện thân trong tất cả chúng hội, vào khắp tất cả chỗ thác sanh, thành tựu Đại thừa tu hạnh Bồ Tát bất tư nghỉ. Rộng lớn như pháp giới, rốt ráo dường hư không suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Lại phát đại nguyện : Nguyện thừa pháp luân bất thối tu hạnh Bồ Tát, thân, ngữ, ý ba nghiệp đều không dễ luống, nếu ai tạm thấy thời được quyết định nơi Phật pháp, nếu ai tạm nghe âm thanh thời được thật trí, vừa sanh lòng tịnh tín thời dứt hẳn phiền não, được thân như cây đại Dược Vương, được thân như châu như ý, tu hành tất cả hạnh Bồ Tát. Rộng lớn như pháp giới,

rốt ráo dường hư không, suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Lại phát đại nguyện : Nguyên ở khắp tất cả thế giới thành Vô thượng Chánh giác, chẳng rời một chân lông mà nơi tất cả chân lông thị hiện sơ sanh, xuất gia, đến đạo tràng, thành Chánh giác, chuyển Pháp luân, nhập Niết bàn, được sức đại trí huệ cảnh giới của Phật trong mỗi niệm thuận theo tâm của tất cả chúng sanh mà thị hiện thành Phật làm cho họ được tịch diệt, dùng Nhứt thiết trí biết tất cả pháp giới chính là tướng Niết bàn, dùng một âm thanh thuyết pháp làm cho tâm tất cả chúng sanh đều hoan hỷ. Thị hiện nhập đại Niết bàn mà chẳng dứt hạnh Bồ Tát, thị hiện bậc đại trí huệ an lập tất cả pháp. Dùng pháp Trí thông, Thần túc thông, Huyền thông, tự tại biến hóa khắp tất cả pháp giới. Rộng lớn như pháp giới, rốt ráo dường hư không, suốt tất cả kiếp số vị lai không thôi nghỉ.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ bậc Hoan Hỷ Địa phát đại nguyện như vậy, dùng mãnh như vậy, đại dụng như vậy. Dùng mười nguyện môn này làm đầu đầy đủ trăm vạn vô số đại nguyện.

Chư Phật tử ! Đại nguyện này do mười tận cú mà được thành tựu.

Đây là mười tận cú :

Chúng sanh giới tận, thế giới tận, hư không giới tận, pháp giới tận, Niết bàn giới tận, Phật xuất hiện giới tận, Như Lai trí giới tận, tâm sở duyên giới tận, Phật trí sở nhập cảnh giới giới tận, thế gian chuyển pháp chuyển trí chuyển giới tận.

Nếu chúng sanh giới tận thế nguyên của tôi mới tận, hẳn đến thế gian chuyển pháp, chuyển trí, chuyển giới tận thế nguyên của tôi mới tận. Nhưng chúng sanh giới hẳn đến trí chuyển giới không cùng tận, nên thiện căn đại nguyên của tôi đây cũng không cùng tận.

Chư Phật tử ! Bồ Tát phát đại nguyên như vậy rồi thời được : Tâm lợi ích, tâm nhu nhuyến, tâm tùy thuận, tâm tịch tịnh, tâm điều phục, tâm tịch diệt, tâm khiêm hạ, tâm nhuận trạch, tâm bất động, tâm bất trước, thành bậc tịnh tín, có công dụng của đức tin, có thể tin bốn hạnh chứng nhập của Như Lai, tin thành tựu được các môn Ba la mật, tin vào những bậc thắng địa, tin sức thành tựu tin đầy đủ vô sở úy, tin sanh trưởng Phật pháp bất cộng bất hoại, tin Phật pháp bất tư nghi, tin xuất sanh Phật cảnh giới không trung biên, tin tùy nhập vô

lượng cảnh giới của Phật, tin thành tựu quả. Tóm lại, tin tất cả Bồ Tát hạnh, nhân đến tin trí, địa, thuyết, lực của Như Lai.

Chư Phật tử ! Bồ Tát này lại nghĩ rằng : Chánh pháp của chư Phật thậm thâm như vậy, tịch tịnh như vậy, tịch diệt như vậy, không, vô tướng, vô nguyện như vậy, vô nhiễm như vậy, vô lượng, quảng đại như vậy, mà hàng phàm phu sa vào tà kiến, bị vô minh che lừa, dựng cao tràng kiêu mạn, vào trong lưới khát ái, đi trong rừng rậm đua đòi không tự ra được, lòng luôn đi đôi với tham lam ganh ghét, thường tạo những nhơn duyên thọ sanh trong các loài, tham, sân, si gây thành những nghiệp ngày đêm thêm lớn mãi, do gió phẫn hận thổi ngọn lửa tâm thức hực hực không tắt, phàm họ nói hay làm đều là điên đảo. Dục lưu, hữu lưu, vô minh lưu, kiến lưu nói luôn phát khởi chủng tử tâm ý thức. Trong ruộng tam giới lại mọc mầm khổ, chính là chẳng rời danh sắc. Danh sắc này thêm lớn thành tụ lạc của sáu loài. Trong đó đối nhau mà sanh ra xúc, do xúc sanh thọ, nhơn thọ sanh ái, vì ái tăng trưởng nên sanh thủ, vì thủ tăng trưởng nên sanh hữu, do hữu mà có sanh lão, tử, ưu bi khổ não. Chúng sanh thêm lớn quả khổ, trong đây vốn là trống rỗng lìa ngã và ngã

sở, vô tri vô giác, vô giác vô thọ như cỏ cây, đá vách, cũng như vang bóng. Nhưng chúng sanh vẫn không hay không biết.

Bồ Tát thấy chúng sanh không thể thoát khỏi khổ quả như vậy, liền phát sanh đại bi trí huệ tự nghĩ rằng : Tôi phải cứu vớt tất cả chúng sanh này đặt họ ở chỗ rốt ráo an lạc. Do vì suy nghĩ phát tâm như vậy nên sanh ra trí huệ quang minh đại từ.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát tùy thuận đại bi đại từ như vậy, lúc dùng tâm thâm trọng trụ bực Sơ địa, đôi với tất cả vật không hề lẫn tiếc, cầu Phật trí, tu đại xả. Phàm có thứ chi đều có thể bố thí cả. Những là tiền, lúa, kho, đụn vàng, bạc, ma ni, châu ngọc, đồ trang sức, voi, ngựa, xe cộ, tôi tớ, nhơn dân, thành ấp, tụ lạc, vườn rừng, lầu đài, vợ con quyến thuộc, đầu, mắt, tay, chân, máu, thịt, xương, tủy, tất cả đều không tiếc, để cầu trí huệ rộng lớn của chư Phật.

Đây gọi là thành tựu hạnh đại xả của bực Bồ Tát trụ “Sơ Địa”.

Chư Phật tử ! Bồ Tát dùng tâm từ bi đại thí này là vì muốn cứu hộ tất cả chúng sanh. Thêm cầu những sự lợi ích thế gian và xuất thế, vì không nhàm đủ liền được thành tựu tâm không mỏi nhàm. Được tâm

không mỗi nhàm rồi, với tất cả kinh luận, không lòng khiếp nhược, vì lòng không khiếp nhược liền được thành tựu nhưt thiết kinh luận trí. Được trí này rồi thời có thể hay so lường việc nên làm, việc chẳng nên làm. Với tất cả chúng sanh căn cơ thượng, trung, hạ, thuận theo chỗ đáng độ, năng lực và thói quen của họ mà làm cho họ đều được lợi ích. Do đây Bồ Tát được thành thế trí. Thành được thế trí rồi liền biết thời tiết, biết lượng số. Vì tầm quý mà siêng tu đạo hạnh tự lợi lợi tha nên thành tựu tầm quý trang nghiêm. Trong hạnh này siêng tu hạnh giải thoát không thôi chuyển thành sức kiên cố. Được sức kiên cố rồi thời siêng cúng dường chư Phật. Nơi giáo pháp của Phật có thể thật hành đúng như lời dạy.

Chư Phật tử ! Bồ Tát thành tựu mười pháp thanh tịnh các trí địa như vậy. Chính là : Bi, từ, xả, không mỗi nhàm, biết kinh luận, hiểu thế pháp, tầm quý, sức kiên cố, cúng dường chư Phật và y giáo tu hành.

Chư Phật tử ! Bồ Tát đã trụ bậc Hoan Hỷ Địa này rồi, do sức đại nguyện được thấy nhiều đức Phật. Như là thấy trăm đức Phật, thấy ngàn đức Phật, trăm ngàn đức Phật, ức Phật, trăm ức Phật, ngàn ức Phật, trăm ngàn ức Phật, ức na do tha Phật, trăm

ức na do tha Phật, ngàn ức na do tha Phật, trăm ngàn ức na do tha Phật. Với chư Phật này, Bồ Tát đều dùng đại tâm, thâm tâm, cung kính tôn trọng phụng thờ cúng dường những y phục, ẩm thực, ngọa cụ, y dược và tất cả đồ dùng, cũng cúng dường tất cả chúng Tăng. Bồ Tát đem công đức thiện căn này đều hồi hướng Vô thượng Bồ đề.

Chư Phật tử ! Vì cúng dường chư Phật, Bồ Tát này thành tựu được chúng sanh pháp, dùng hai nhiếp pháp trước là bố thí và ái ngữ để nhiếp lấy chúng sanh. Còn hai nhiếp pháp sau thời chỉ do sức tín giải mà thật hành chớ chưa thông đạt.

Bồ Tát này ở trong mười Ba la mật, thời đàn Ba la mật được tăng thượng. Với chín Ba la mật kia thời tùy sức tùy phần mà thật hành.

Bồ Tát này trong lúc siêng cúng dường chư Phật giáo hóa chúng sanh đều dễ tu hành thanh tịnh pháp trí địa. Bao nhiêu thiện căn đều hồi hướng bậc Nhất thiết chủng trí, lần thêm sáng sạch, điều nhu thành tựu, tùy ý đều dùng được.

Chư Phật tử ! Ví như thợ kim hoàn, khéo luyện vàng, cho vào lửa thường thời vàng càng thêm sáng sạch mịn nhuyễn tùy ý người thợ dùng.

Cũng vậy, Bồ Tát này cúng dường chư Phật giáo hóa chúng sanh đều để tu hành thanh tịnh pháp trí địa, bao nhiêu thiện căn đều hồi hướng bực Nhứt thiết chủng trí, càng thêm sáng sủa điều nhu thành tựu có thể dùng tùy ý.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát trụ bực Sơ địa phải đến chỗ chư Phật, Bồ Tát, Thiện tri thức tìm cầu thưa hỏi. Ở trong địa này, từ nơi tướng và đặc quả không nhàm đủ, vì muốn thành tựu pháp của trí địa này. Lại cũng phải đến chỗ Phật, Bồ Tát, Thiện tri thức tìm cầu thưa hỏi tướng và đặc quả của Nhị địa, Tam địa nhằm đến Thập địa không nhàm đủ, vì muốn thành tựu pháp của các trí địa đó.

Bồ Tát này khéo biết trong các trí địa : Chương và đối trị, địa thành hay hoại, địa tướng và quả. Cũng biết rõ địa đặc tu, địa pháp thanh tịnh, địa tiến tu lên, phải địa chẳng phải địa, trí thù thắng của các địa, bất thối chuyển của các địa. Cũng khéo biết thanh tịnh tu trị tất cả trí địa, nhằm đến chuyển vào Như Lai địa.

Chư Phật tử ! Bồ Tát khéo biết địa tướng như vậy. Ban đầu ở bực Sơ địa phát khởi tu hành không gián đoạn, nhằm đến nhập bực Thập địa không gián đoạn.

Do trí huệ sáng suốt của các trí địa đây mà thành trí huệ quang minh của Như Lai.

Chư Phật tử ! Ví như vị thương chủ biết rành phương tiện muốn dắt các thương gia đến đại thành, lúc chưa khởi hành, trước hỏi rõ sự lành dữ dọc đường và chỗ đến ở an hay nguy, được hay không. Sau đó trang bị tư lương vật dụng đầy đủ rồi mới cùng nhau lên đường.

Chư Phật tử ! Vị thương chủ kia dầu chưa khởi hành mà đã biết rõ lộ trình lành dữ tất cả sự an nguy, khôn khéo suy tính sấm sửa hành trang lương thực không để thiếu sót, mới có thể dắt đoàn thương gia đến đại thành một cách toàn vẹn an ổn.

Chư Phật tử ! Bồ Tát cũng như vậy. Trụ bực Sơ địa biết rành chương và đối trị của các trí địa, nhân đến biết rành tất cả trí địa thanh tịnh chuyển nhập Như Lai địa, sau đó mới lo đủ tư lương phước và trí, dắt các chúng sanh đi qua đường hiểm sanh tử, đến thành Nhứt thiết chủng trí một cách an toàn.

Vì lẽ trên đây nên Bồ Tát phải thường siêng tu công hạnh thanh tịnh thù thắng của các trí địa nhân đến chứng nhập Như Lai địa.

Chư Phật tử ! Đây gọi là lược nói môn nhập bực Sơ địa của đại Bồ Tát. Nói rộng ra thời có vô lượng vô biên trăm ngàn vô số sự sai khác.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát trụ bực Sơ địa này phần nhiều hiện làm vua ở Diêm Phù Đề, giàu mạnh tự tại thường hộ trì chánh pháp. Hay dùng hạnh đại thí để nhiếp thủ chúng sanh, khéo trừ tận tham lam bôn sén của chúng sanh. Tất cả công việc làm như là bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự đều chẳng rời niệm Phật, niệm Pháp, niệm Tăng. Chẳng rời niệm Bồ Tát đồng hạnh, chẳng rời niệm hạnh Bồ Tát, các môn Ba la mật, các trí địa. Chẳng rời Niệm lực, Vô úy, pháp Bất cộng. Chẳng rời niệm Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng : Tôi phải ở trong tất cả chúng sanh làm thượng thủ, làm thắng, làm thù thắng, làm diệu, làm vi diệu, làm thượng, làm vô thượng, làm Đạo Sư, làm tướng, làm soái, nhẫn đến làm người y chỉ của Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này nếu muốn bỏ nhà để siêng tu Phật pháp, liền có thể bỏ nhà vợ con ngũ dục, vào nhà Như Lai xuất gia học đạo. Đã xuất gia rồi thời tinh tấn tu hành, trong khoảng một niệm được trăm tam

muội, được thấy trăm đức Phật, biết thần lực của trăm đức Phật, có thể chấn động thế giới của trăm đức Phật, có thể qua thế giới của trăm đức Phật, có thể chiếu thế giới của trăm đức Phật, có thể giáo hóa chúng sanh trong trăm thế giới, có thể trụ thọ trăm kiếp, có thể biết những việc đã qua và sẽ tới trong trăm kiếp, có thể vào trăm pháp môn, có thể thị hiện trăm thân, ở mỗi thân có thể thị hiện trăm vị Bồ Tát làm quyến thuộc.

Nếu dùng nguyện lực thù thắng của Bồ Tát tự tại thị hiện hơn nơi số trên đây, thời cả trăm kiếp ngàn kiếp, nhẫn đến trăm ngàn ức na do tha kiếp cũng chẳng tính biết được.

Kim Cang Tạng Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này nên nói kệ rằng:

Nếu người tu điều lành
Đủ những pháp bạch tịnh
Cúng dường chư Thế Tôn
Tùy thuận đạo từ bi.
Tin hiểu rất rộng lớn
Chí nguyện cũng thanh tịnh
Vì cầu trí huệ Phật
Phát tâm vô thượng này.

Tu tất cả trí lực
Và cùng vô sở úy
Thành tựu các Phật pháp
Cứu nhiếp các quần sanh.
Vì được đại từ bi
Và chuyển thắng pháp luân
Nghiêm tịnh Phật quốc độ
Phát tâm tôi thắng này.
Một niệm biết tam thế
Mà không có phân biệt
Thời gian sai khác nhau
Để hiển thị thế gian
Lược nói cầu chư Phật
Tất cả thắng công đức
Phát sanh tâm quảng đại
Lượng đồng cội hư không.
Bi trước, huệ làm chủ
Tương ưng cùng phương tiện
Tâm tín giải thanh tịnh
Phật vô lượng thần lực.
Trí vô ngại hiện tiền
Tự ngộ chẳng do người
Đầy đủ đồng chư Phật
Phát tâm tôi thắng này.
Phật tử mới phát sanh

Tâm diệu bửu như vậy
Thời siêu hạng phàm phu
Vào chỗ đi của Phật.
Sanh tại nhà Như Lai
Chúng tộc không tội lỗi
Đồng bình đẳng với Phật
Quyết thành Vô Thượng Giác,
Vừa sanh lòng như vậy
Liên được vào Sơ địa
Chí nguyện chẳng bị động
Dường như núi Tu Di.
Nhiều vui, nhiều ưa thích.
Lại cũng nhiều tịnh tín
Tâm dũng mãnh rất lớn
Và cùng tâm mừng rỡ.
Xa rời sự dẫu tránh
Não hại và giận hờn
Kính thuận mà chất trực
Khéo gìn giữ sáu căn.
Đáng cứu thế vô thượng
Có bao nhiêu trí huệ
Bực này tôi sẽ được
Ghi nhớ sanh hoan hỷ.
Mới được vào Sơ địa.
Liên siêu năm điều sợ :

Chẳng sống, tiếng xấu, chết,
Ác đạo, chúng oai đức.
Vì chẳng tham chấp ngã
Và chẳng chấp ngã sở
Các Phật tử như đây
Xa rời năm điều sợ.
Thường thật hành đại từ
Luôn kính tin tùy thuận.
Đủ công đức tâm quý
Ngày đêm thêm pháp lành.
Thích thật lợi chánh pháp
Chẳng ưa thọ dục lạc
Tư duy pháp đã nghe
Rời xa hạnh chấp trước.
Chẳng tham cầu lợi dưỡng
Chỉ thích Phật Bồ đề
Nhứt tâm cầu Phật trí
Chuyên ròng không niệm khác.
Tu tập Ba la mật
Xa rời dua dối gạt
Thật hành đúng lời Phật
An trụ trong thật ngữ.
Chẳng như nhà chư Phật
Chẳng bỏ giới Bồ Tát
Chẳng thích những thế sự

Thường lợi ích thế gian.
Làm lành không nhàm đủ
Thêm cầu đạo tăng thắng
Ưa thích pháp như vậy
Tương ưng nghĩa công đức.
Thường phát khởi đại nguyện
Nguyện thấy chư Như Lai
Hộ trì Phật chánh pháp
Nhiếp lấy đạo vô thượng.
Thường sanh nguyện như vậy :
Tu hành hạnh tối thắng.
Thành thực mọi quần sanh
Nghiêm tịnh Phật quốc độ.
Tất cả các cõi Phật
Đều đông đầy Phật tử
Bình đẳng chung một lòng
Việc làm đều chẳng luống.
Nơi tất cả chân lông
Đồng thời thành Chánh giác
Những đại nguyện như vậy
Vô lượng vô biên tế.
Hư không cùng chúng sanh
Pháp giới và Niết bàn
Thế gian Phật ra đời
Phật trí tâm cảnh giới,

Trí của Như Lai chứng
Cùng Tam chuyển pháp tậ
Tất cả đó có tậ
Nguyện của tôi mới tậ,
Như đó không cùng tậ
Nguyện của tôi cũng vậy,
Phát nguyện lớn như thế
Tâm nhu nhuyễn điều thuận.
Hay tin công đức Phật
Quan sát nơi chúng sanh
Biết từ nhơn duyên khởi
Liên sanh lòng từ mẫn :
Chúng sanh khổ như vậy
Nay tôi phải cứu thoát
Vì những chúng sanh này
Thật hành việc bố thí.
Ngôi vua và trân bử
Nhẫn đến voi, ngựa, xe,
Đầu, mắt cùng tay, chân,
Nhẫn đến máu, thịt, xương
Tất cả đều xả thí
Không có lòng hối tiếc.
Cầu các thứ kinh thơ
Không hề biết nhàm mỏi
Khéo hiểu nghĩa thú kia

Hay thuận theo thế gian.
Tâm quý tự trang nghiêm
Tu hành càng kiên cố
Cúng dường vô lượng Phật
Cung kính và tôn trọng.
Thường tu tập như vậy
Ngày đêm không nhàm mỏi
Thiện căn càng sáng sạch
Như lửa luyện chơn kim.
Bồ Tát trụ nơi đây
Tịnh tu mười trí địa
Chỗ làm không chướng ngại
Đầy đủ chẳng đoạn tuyệt.
Ví như vị thương chủ
Vì lợi cho thương gia
Hỏi rõ đường dễ khó
An ổn đến đại thành
Bồ Tát trụ Sơ địa
Phải biết cũng như vậy.
Dùng mãnh không chướng ngại
Đến bậc đệ Thập địa.
Trụ trong Sơ địa này.
Làm chủ công đức lớn
Đem pháp dạy chúng sanh
Tâm từ không tổn hại.

Thống lãnh Diêm Phù Đề
Giáo hóa tất cả chúng
Đều trụ hạnh đại xả
Thành tựu trí huệ Phật.
Muốn cầu đạo tối thắng
Bỏ ngôi Quốc Vương mình
Hay ở trong Phật giáo
Dùng mãnh siêng tu tập,
Liên được trăm tam muội
Và thấy trăm đức Phật
Chấn động trăm thế giới
Quang minh chiếu trăm cõi,
Độ trăm cõi chúng sanh
Chứng nhập trăm pháp môn
Hay biết việc trăm kiếp
Thị hiện trăm thân Phật
Và hiện trăm Bồ Tát
Để dùng làm quyến thuộc,
Nếu nguyện lực tự tại
Hơn số này vô lượng.
Ở trong nghĩa Sơ địa
Tôi lược thuật phần ít,
Nếu muốn giảng giải rộng
Ưc kiếp chẳng hết được.
Bồ Tát đạo tối thắng

Lợi ích mọi quần sanh
Pháp Sư địa như vậy
Nay tôi đã nói xong.

- (1) Chúng Bồ Tát đã nghe
Địa tôi thắng vi diệu
Tâm các Ngài thanh tịnh
Tất cả đều vui mừng
Đồng rời tòa đứng dậy
Vọt bay dùng trên không
Khắp rải hoa báu đẹp
Đồng thời chung khen ngợi :
Lành thay Kim Cang Tạng
Đại trí vô úy
Khéo nói những pháp hành
Của Sư địa Bồ Tát.
Bồ Tát Giải Thoát Nguyệt
Biết lòng chúng thanh tịnh
Thích nghe những hành tướng
Của đệ nhị “Ly Cấu”
Liên thỉnh Kim Cang Tạng :
Đại trí xin diễn thuyết
Phật tử đều thích nghe
Đệ nhị Ly Cấu Địa.

(1) Hán bộ quyển ba mươi lăm.

Bấy giờ Kim Cang Tạng Bồ Tát bảo Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát rằng : Thừa Phật Tử ! Đại Bồ Tát đã tu Sơ địa muốn vào đệ nhị địa thời phải phát khởi mười thứ thâm tâm.

Đây là mười thứ thâm tâm :

Tâm chánh trực, tâm nhu nhuyến, tâm kham năng, tâm điều phục, tâm tịch tịnh, tâm thuần thiện, tâm chẳng tạp, tâm không cố luyện, tâm rộng, tâm lớn.

Bồ Tát dùng mười thâm tâm này thời được vào bậc Ly Cấu Địa thứ hai.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ Ly Cấu Địa thời tánh tự xa rời tất cả sát sanh, chẳng chứa dao gậy, chẳng có lòng oán hận, có tâm có quý, đầy đủ lòng nhơn thứ. Với tất cả chúng sanh có mạng sống thời thương, sanh lòng từ làm lợi ích.

Bồ Tát này còn chẳng có lòng ác não hại chúng sanh, huống là với họ mà có chúng sanh tưởng cố ý làm việc giết hại.

Tánh tự chẳng trộm cắp. Với của cải mình Bồ Tát thường biết vừa đủ, với người thời thương yêu tha thứ chẳng hề xâm tổn. Nếu đồ vật thuộc người khác thời tưởng là của người khác, trọn không sanh lòng trộm cắp, nhẫn đến lá cây của người không cho thời không lấy, huống là đồ vật dụng khác.

Tánh tự chẳng tà dâm. Với tự thê, Bồ Tát tri túc chẳng mong vợ người. Với thê thiếp của người cùng con gái của người, trọn không móng lòng tham nhiễm, huống là từng sự dâm dục, huống là nơi phi đạo.

Tánh tự chẳng vọng ngữ. Bồ Tát luôn thật ngữ, chơn ngữ, thời ngữ, nhấn đến trong chiêm bao cũng còn chẳng nói lời phú tàng, vô tâm, vọng ngữ, huống là cố ý nói dối.

Tánh tự chẳng lường thiệt. Bồ Tát đôi với chúng sanh không tâm ly gián, không tâm não hại, chẳng đem lời người này đến nói với người kia để phá người kia, chẳng đem lời người kia đến nói với người này để phá người này, người chưa ly phá thời chẳng cho ly phá, người đã ly phá thời chẳng cho thêm hơn. Chẳng mừng sự ly gián, chẳng ưa sự ly gián, chẳng nói lời ly gián. Chẳng cho lời ly gián là thiệt hay chẳng thiệt.

Tánh tự chẳng ác khẩu, như là lời độc hại, lời thô tục, lời làm khổ người khác, lời làm người khác sân hận, lời hiện tiền, lời chẳng hiện tiền, lời xấu ác, lời dung tiện, lời bất nhã, lời làm người nghe không ưa, không vui, lời giận dữ, lời như lửa đốt lòng, lời oán kết, lời nhiệt não, lời có thể làm hại

mình và người. Những ác khẩu như vậy đều bỏ lìa cả. Thường nói lời lợi ích, lời mềm mỏng, lời đẹp dạ, lời thích nghe, lời làm người nghe vui mừng, lời khéo vào tâm người, lời phong nhã điển tể, lời nhiều người mến thích, lời nhiều người vui đẹp, lời thân tâm hơn hờ.

Tánh tự chẳng ỷ ngữ. Bồ Tát thường thích nói lời chín chắn, lời phải thời, lời thiệt, lời đúng nghĩa, lời đúng pháp, lời thuận đạo lý, lời khéo điều phục, lời tùy thời tính lượng quyết định. Bồ Tát này nhấn đến chơi cười còn luôn suy nghĩ kỹ, hướng là cố ý nói ra lời tán loạn.

Tánh tự chẳng tham lam. Bồ Tát này đối với tài vật đồ dùng của kẻ khác chẳng móng tâm tham, chẳng mong cầu.

Tánh tự rời giận hờn. Bồ Tát này đối với tất cả chúng sanh luôn khởi tâm từ mẫn, tâm lợi ích, tâm đau xót, tâm hoan hỷ, tâm hòa thuận, tâm nhiếp thọ, bỏ hẳn sân hận oán hại nhiệt nảo, thường nghĩ đến thật hành nhưn từ lợi ích.

Tánh tự lìa tà kiến. Bồ Tát trụ nơi chánh đạo, chẳng coi bói, chẳng thọ lấy cấm giới tà ác, tâm kiến chánh trực, không dua dối, quyết định tin nơi Phật, Pháp, Tăng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát hộ trì mười nghiệp đạo lành như vậy không hề gián đoạn. Lại tự nghĩ rằng : Tất cả chúng sanh sa đọa nơi ác đạo đều do mười nghiệp ác. Vì thế nên tôi phải tự tu chánh hạnh, cũng khuyên người khác tự tu chánh hạnh. Vì mình không tự tu thì không thể bảo kẻ khác tu.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này lại nghĩ rằng : Mười nghiệp đạo ác là nhơn thọ sanh nơi địa ngục, súc sanh và ngạ quỷ. Mười nghiệp đạo lành là nhơn thọ sanh nơi loài người cõi Trời. Lại thượng phẩm mười nghiệp đạo lành này dùng trí huệ để tu tập, vì tâm hẹp kém, vì sợ sanh tử, vì thiếu đại bi, vì theo người Thanh Văn khác mà tỏ ngộ thời thành Thanh Văn thừa. Lại thượng phẩm mười nghiệp đạo lành này tu tập thanh tịnh, chẳng do người khác dạy mà tự giác ngộ, vì chẳng đủ đại bi phương tiện, mà tỏ ngộ pháp nhơn duyên thậm thâm thời thành Độc Giác thừa. Lại thượng phẩm mười nghiệp đạo lành này tu tập thanh tịnh, vì tâm rộng vô lượng, vì đầy đủ đại bi, vì phương tiện nhiếp thọ, vì phát sanh đại nguyện, vì chẳng bỏ chúng sanh, vì mong cầu Phật trí, vì tu tập trí địa của Bồ

Tất, vì tịnh tu tất cả Ba la mật, mà thành hạnh quảng đại của Bồ Tát. Lại thượng thượng phẩm mười nghiệp đạo lành này, vì Nhứt thiết chúng thanh tịnh nhần đến chúng Thập lực, Tứ vô úy nên tất cả Phật pháp đều được thành tựu. Vì những lẽ trên đây nên tôi bình đẳng thật hành mười nghiệp lành làm cho tất cả đều thanh tịnh đầy đủ.

Những phương tiện như vậy Bồ Tát phải học.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này lại nghĩ rằng : Mười nghiệp đạo ác : Thượng phẩm là nhơn địa ngục, trung phẩm là nhơn súc sanh, hạ phẩm là nhơn ngạ quỷ.

Trong đây về tội sát sanh có thể làm cho chúng sanh dọa địa ngục, súc sanh, ngạ quỷ. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo : Mạng vắn và nhiều bệnh.

Tội trộm cắp cũng làm cho chúng sanh dọa ba ác đạo. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo : Nghèo cùng và tài sản chung không được tự do dùng.

Tội tà dâm cũng làm cho chúng sanh dọa ba ác đạo. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo : Vợ không trinh lương và quyền thuộc không được tùy ý.

Tội vọng ngữ cũng làm cho chúng sanh đọa ba ác đạo. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo : Bị phỉ báng và bị khi dối.

Tội lưỡng thiệt cũng làm cho chúng sanh đọa ba ác đạo. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo : Quyến thuộc trái lìa và thân tộc tệ ác.

Tội ác khẩu cũng làm cho chúng sanh đọa ba ác đạo. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo : Thường nghe tiếng ác và lời nói nhiều tranh cãi.

Tội ỷ ngữ cũng làm cho chúng sanh đọa ba ác đạo. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo : Lời nói người không lãnh thọ và lời không rõ ràng.

Tội tham dục cũng làm cho chúng sanh đọa ba ác đạo. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo : Lòng không biết đủ và quá tham muốn không nhàm.

Tội sân hận cũng làm cho chúng sanh đọa ba ác đạo. Nếu sanh trong loài người thời mắc hai quả báo : Thường bị người khác tìm chỗ hay dở và luôn bị người khác nã hại.

Tội tà kiến cũng làm cho chúng sanh đọa ba ác đạo. Nếu sanh trong loài người thời

mắc hai quả báo : Sanh nhà tà kiến và tâm dua vạy.

Chư Phật tử ! Mười nghiệp đạo ác có thể sanh vô lượng vô biên những quả khổ. Do đây Bồ Tát nghĩ rằng : Tôi phải xa rời mười nghiệp ác. Làm vườn pháp an ổn thích thú tự ở trong đó, cũng khuyên người khác cùng ở trong đó.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này với tất cả chúng sanh phát sanh tâm lợi ích, tâm an lạc, tâm từ, tâm bi, tâm lân mẫn, tâm nhiếp thọ, tâm thủ hộ, tâm tự kỷ, tâm Sư, tâm Đại Sư.

Bồ Tát nghĩ rằng : Chúng sanh đáng thương dọa nơi rừng rậm tà kiến, trí ác, muốn ác, đạo ác. Tôi phải làm cho họ trụ nơi chánh kiến tu hành đạo chơn thiết.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tất cả chúng sanh phân biệt bỉ ngã phá hoại lẫn nhau, đấu tranh sân hận hỷ hùng không ngớt, tôi phải làm cho họ an trụ trong vô thượng đại từ.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tất cả chúng sanh tham luyến không biết nhàm, chỉ cầu của cải tự sống bằng cách tà mạng. Tôi phải làm cho họ an trụ trong chánh pháp thân, ngữ, ý thanh tịnh chánh mạng.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tất cả chúng sanh thường theo tham, sân, si, các thứ phiền não nhờn đó mà hầy hừng, họ chẳng biết lập chí cầu phương tiện giải thoát. Tôi phải làm cho họ dứt trừ tất cả lửa lớn phiền não, đặt họ vào chỗ Niết bàn thanh lương.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tất cả chúng sanh bị màn dây ngu si vọng kiến tối tăm che dậy mà phải vào trong rừng rậm tối lòa, mất ánh sáng trí huệ, đi đường hiểm đồng hoang sanh ác kiến. Tôi phải làm cho họ được trí nhân thanh tịnh không chướng ngại, biết tướng như thật của các pháp, chẳng theo người khác dạy.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tất cả chúng sanh ở trong đường hiểm sanh tử, sắp dọa địa ngục, súc sanh, ngạ quỷ, vào trong lưới ác kiến, bị rừng rậm ngu si làm mê, theo dõi đạo tà, làm hạnh điên đảo, ví như người mù không kẻ dắt đường. Chẳng phải đạo giải thoát mà cho là đạo giải thoát. Vào cảnh giới ma, bị bọn giặc ác nhiếp lấy, thuận theo tâm ma, xa lìa ý Phật. Tôi phải cứu họ ra khỏi nạn hiểm như vậy, cho họ an trụ nơi thành Nhứt thiết trí vô úy.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tất cả chúng sanh bị dòng nước chảy xiết sóng lớn nhận chìm

vào dòng đục, dòng sanh tử, dòng vô minh, dòng tà kiến, xoay lăn trong sanh tử, trôi nổi trong sông ái nhiễm, mãi bị dỗi giập không rảnh để quan sát, rồi bị quan niệm tham dục, sân hận, độc hại không rời tâm họ, nên họ bị quỷ La sát thân kiến bắt đem nhốt hẳn trong rừng rậm ái dục. Họ lại quá nhiễm trước nơi chỗ tham ái, ở nơi gò ngã mạn, ngụ trong tụ lạc sáu căn. Nếu không người cứu giỏi, thời không thể độ họ được.

Tôi phải phát khởi tâm đại bi đối với họ, dùng những thiện căn để cứu tế họ, cho họ khỏi tai hoạn lìa nhiễm ô được tịch tịnh, mà ở an nơi thành báu Nhứt thiết trí.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tất cả chúng sanh ở trong lao ngục thế gian bị nhiều khổ não, thường ôm lòng yêu ghét, tự mang lấy gông xiềng lo sợ tham dục, rừng rậm vô minh che chướng họ, không thể thoát khỏi ba cõi. Tôi phải làm cho họ ra khỏi hẳn ba cõi mà ở an nơi đại Niết bàn vô ngại.

Bồ Tát lại nghĩ rằng : Tất cả chúng sanh chấp trước nơi ngã và ngã sở, chẳng có ý muốn ra khỏi nhà tù ngũ uẩn, nương nơi tụ lạc trống rỗng, sáu căn phát khởi bốn hạnh điên đảo, bị bốn răn độc tứ đại cắn

mổ, bị giặc thù ngũ uẩn giết hại chịu vô lượng đau khổ.

Tôi phải làm cho họ ở an nơi chỗ tôi thắng vô trước, chính là Vô thượng Niết bàn dứt hết mọi chướng ngại.

Bồ Tát lại tự nghĩ rằng : Tâm của chúng sanh hèn kém, chẳng chịu thật hành đạo vô thượng Nhứt thiết trí. Dầu họ muốn giải thoát, nhưng họ chỉ thích hai thừa Thanh Văn và Bích Chi Phật. Tôi phải làm cho họ an trụ nơi Phật pháp quảng đại, nơi trí huệ quảng đại.

Bồ Tát này hộ trì giới cấm như vậy khéo có thể thêm lớn tâm từ bi.

Chư Phật tử ! Bồ Tát ở bực Ly Cấu Địa này, do nguyện lực mà được thấy nhiều Phật. Như là thấy trăm đức Phật, ngàn đức Phật, trăm ngàn đức Phật, nhẫn đến thấy trăm ngàn ức na do tha đức Phật.

Ở chỗ chư Phật, Bồ Tát này dùng tâm quảng đại thâm tâm cung kính tôn trọng phụng thờ, cúng dường những thứ y phục, ăn uống, thuốc men, ngọa cụ, tất cả đồ dùng. Và cũng cúng dường tất cả chúng Tăng. Đem công đức này hồi hướng Vô thượng Bồ đề.

Ở chỗ chư Phật, do tâm tôn trọng, Bồ Tát này lại thọ hành mười đạo pháp lành, tùy chỗ đã thọ nhần đến Bồ đề trọn không quên mất.

Bồ Tát này từ vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp vì đã xa rời tội tham giận phá giới nên hạnh bố thí, trì giới được thanh tịnh toàn vẹn.

Ví như chơn kim để trong phân thạch, đúng theo cách thức luyện xong thời lia tất cả cấu nhơ càng sáng sạch hơn.

Bồ Tát trụ bực Ly Cấu Địa này cũng như vậy. Trải qua vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp, vì xa lìa bợn nhơ tham sân phá giới, nên hạnh bố thí, trì giới được thanh tịnh đầy đủ.

Chư Phật tử ! Trong bốn nhiếp pháp, Bồ Tát này thiên về ái ngữ nhiều. Trong mười môn Ba la mật Bồ Tát này thiên nhiều về trì giới. Với các pháp khác thời tùy phần tùy sức.

Chư Phật tử ! Đây là lược nói về bực Ly Cấu Địa.

Đại Bồ Tát trụ bực này, phần nhiều hiện thân làm Chuyển Luân Thánh Vương, làm Đại pháp chủ, đầy đủ thất bửu, có sức tự tại, có thể trừ cấu nhiễm tham, sân, phá

giới của tất cả chúng sanh. Dùng phương tiện khéo làm cho họ an trụ trong mười nghiệp đạo lành. Làm vị đại thí chủ châu cấp vô tận. Bao nhiêu công hạnh, như bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự đều không rời niệm Phật, niệm Pháp, niệm Tăng, nhấn đến chẳng rời niệm Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng : Nơi tất cả chúng sanh tôi sẽ là thượng thủ, là thắng, là tối thắng, là diệu, là vi diệu, là thượng, là vô thượng, nhấn đến là chỗ y chỉ của Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này lúc muốn bỏ nhà để ở trong Phật pháp tinh tấn tu hành. Liên có thể rời nhà vợ con, quyến thuộc, ngũ dục. Khi đã xuất gia thời siêng năng tu tập, khoảng một niệm được ngàn tam muội, được thấy ngàn đức Phật, biết thần lực của ngàn đức Phật, có thể chấn động ngàn thế giới, nhấn đến có thể thị hiện ngàn thân, mỗi thân thị hiện ngàn Bồ Tát làm quyến thuộc. Nếu dùng nguyện lực thù thắng tự tại để thị hiện thời hơn số này, trong trăm ngàn ức na do tha kiếp cũng chẳng đếm biết được.

Kim Cang Tạng Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này bèn nói kệ rằng :

Chất trực, nhu nhuyễn và kham năng
Điều phục, tịch tịnh và thuần thiện
Ý rộng lớn mau thoát sanh tử
Do mười tâm vào đệ Nhị địa.
Ở đây thành tựu giới công đức
Xa lìa sát sanh chẳng nào hại
Cũng lìa trộm cắp và tà dâm
Lìa hẩn vọng, ác, ly, ý ngữ.
Chẳng tham của cải thường xót thương
Chánh đạo, trực tâm không siểm ngụy
Rời hiểm, bỏ mạn, rất điều nhu
Y giáo thật hành chẳng phóng dật.
Địa ngục, súc sanh chịu khốn khổ
Ngạ quỷ đói khát miệng tuôn lửa
Tất cả đều do tội ác gây
Tôi phải lìa xa trụ thật pháp
Nhơn gian tùy ý được thọ sanh
Nhẫn đến thiên định Sắc, Vô sắc
Thanh Văn, Độc Giác đến Phật thừa
Đều như Thập thiện mà thành tựu.
Tư duy như vậy chẳng phóng dật
Tự gìn tịnh giới dạy người trì
Lại thấy quần sanh chịu đau khổ
Lại càng thêm lớn tâm đại bi.
Phàm ngu tà kiến hiểu bất chánh
Thường giận hay hờn nhiều tranh cãi.

Tham cầu nhiễm trước không nhàm đủ
Tôi phải độ họ trừ ba độc
Ngu si đen tối che trùm lấp
Vào đường hiểm lớn lưới tà kiến
Nhà giam sanh tử bị nhốt bắt
Tôi phải khiến họ dẹp giặc ma.
Bốn dòng chảy trôi tâm chìm đắm
Ba cõi đốt thui vô lượng khổ
Chấp uẩn làm nhà : ngã ở trong
Vì muốn độ họ siêng hành đạo.
Dầu muốn giải thoát tâm lại kém
Bỏ xa vô thượng Phật trí huệ
Tôi muốn khiến họ trụ Đại thừa
Chuyên cần tinh tấn không nhàm đủ.
Bồ Tát ở đây chứa công đức
Thấy vô lượng Phật đều cúng dường
Ước kiếp tu hành thêm sáng sạch
Như dùng thuốc tốt luyện chơn kim,
Bồ Tát ở đây hiện Luân Vương
Độ khắp chúng sanh tu thập thiện
Bao nhiêu pháp lành đều tu tập
Để thành Thập lực cứu thế gian
Muốn bỏ Vương vị và tài bửu
Liền lìa nhà tục nương Phật giáo
Dũng mãnh tinh tấn trong một niệm
Được ngàn tam muội, thấy ngàn Phật.

Bao nhiêu tất cả sức thần thông
Bồ Tát Nhị địa đều hiện được
Nguyện lực đã làm lại hơn đây
Vô lượng tự tại độ quần sanh.
Người làm lợi ích khắp thế gian
Đã tu Bồ Tát hạnh tôi thắng
Công đức đệ nhị địa như vậy
Vì các Phật tử đã khai diễn.
Phật tử được nghe công hạnh này
Cảnh giới Bồ Tát khó nghĩ bàn
Thảy đều cung kính lòng hoan hỷ
Rải hoa hư không để cúng dường.
Khen rằng : lành thay đáng Đại Sĩ
Lòng từ thương xót các chúng sanh
Khéo nói luật nghi của trí giả
Và hành tướng trong đệ Nhị địa.
Đây diệu hạnh của chư Bồ Tát
Chơn thiệt không lạ không sai biệt.
Vì muốn lợi ích các quần sanh
Diễn nói như vậy rất thanh tịnh.
Tất cả Nhơn, Thiên đến cúng dường
Mong được nghe giảng đệ Tam địa
Những trí hạnh cùng pháp tương ưng
Cảnh giới như vậy mong nói đủ.
Phật có tất cả pháp : thí, giới,
Nhẫn nhục, tinh tấn, thiền, trí huệ.

Cùng với phương tiện đạo từ bi
Phật hạnh thanh tịnh xin nói hết.
Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát lại thưa :
Mong Kim Cang Tạng đại Bồ Tát
Giảng nói tiến vào đệ Tam địa
Tất cả công đức của bậc này.

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói với Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát : “Thưa Phật tử ! Đại Bồ Tát đã thanh tịnh đệ Nhị địa muốn vào đệ Tam địa, phải phát khởi mười thâm tâm.

Đây là mười thâm tâm :

Tâm thanh tịnh, tâm an trụ, tâm nhàm bỏ, tâm lìa tham, tâm bất thối, tâm kiên cố, tâm minh tịnh, tâm dũng mãnh, tâm rộng, tâm lớn. Bồ Tát do mười tâm này mà được vào đệ Tam địa.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đã an trụ nơi đệ Tam địa quán sát tất cả pháp hữu vi đúng với tướng chơn thật của nó. Chính là : Vô thường, khổ, bất tịnh, chẳng an ổn, bại hoại, chẳng ở lâu, sát na sanh diệt, chẳng phải từ thuở trước sanh, cũng chẳng phải theo thuở sau diệt, và chẳng phải trụ ở hiện tại.

Bồ Tát lại quán sát những pháp này không được cứu, không chỗ tựa, mà đồng ở

với lo, buồn, khổ, não, ràng buộc bởi yêu ghét, sầu thảm càng nhiều không hề dừng, tham, sân, si hấy hùng chẳng hề dứt, những họa hoạn vẫn vít ngày đêm thêm lớn, toàn là như huyền hóa không thiết.

Bồ Tát quán sát thấy như thế rồi, đôi với pháp hữu vi càng thêm nhàm lìa mà hướng đến Phật trí huệ. Thấy Phật trí chẳng thể nghĩ bàn, vô đẳng vô lượng khó được, không tạp, không não, không lo, đến thành tri vô úy không còn lui lại, có thể cứu thoát vô lượng chúng sanh khổ nạn.

Bồ Tát thấy Phật trí vô lượng lợi ích, thấy tất cả pháp hữu vi vô lượng tội lỗi, thời đôi với tất cả chúng sanh phát sanh mười tâm xót thương.

Đây là mười tâm xót thương :

Thấy chúng sanh cô độc không chỗ tựa nương mà sanh lòng thương. Thấy chúng sanh nghèo cùng khốn thiếu mà sanh lòng thương. Thấy chúng sanh bị lửa tam độc đốt cháy mà sanh lòng thương. Thấy chúng sanh bị lao tù mà sanh lòng thương. Thấy chúng sanh bị rừng rậm phiền não luôn che chướng mà sanh lòng thương. Thấy chúng sanh chẳng khéo quán sát mà sanh lòng thương. Thấy chúng sanh không thích muốn

pháp lành mà sanh lòng thương. Thấy chúng sanh bỏ mất Phật pháp mà sanh lòng thương. Thấy chúng sanh theo dòng sanh tử mà sanh lòng thương. Thấy chúng sanh mất phương tiện giải thoát mà sanh lòng thương.

Bồ Tát thấy chúng sanh giới vô lượng khổ não như vậy phát đại tinh tấn mà nghĩ rằng : Với tất cả chúng sanh này tôi phải cứu, tôi phải giải thoát, tôi phải thanh tịnh, tôi phải độ, tôi phải đặt họ ở chỗ lành, phải làm cho họ ở an, cho họ hoan hỷ, cho họ thấy biết, cho họ điều phục, cho họ tịch diệt.

Bồ Tát nhằm lìa pháp hữu vi như vậy, lòng thương như vậy. Biết Nhứt thiết chủng trí có lợi ích thù thắng, muốn nương Phật trí để cứu độ chúng sanh.

Bồ Tát suy nghĩ rằng : Những chúng sanh này đọa trong khổ lớn phiền não, dùng phương tiện gì để có thể cứu tế, cho họ an trụ trong sự vui cứu cánh Niết bàn ? Bồ Tát lại nghĩ rằng : Muốn độ chúng sanh cho họ an trụ nơi Niết bàn quyết không thể rời trí giải thoát vô ngại. Trí này không rời như thiết giác ngộ tất cả pháp. Giác ngộ này không rời huệ quang của hạnh vô hành vô sanh. Huệ quang này không rời thiền trí

thiện xảo quyết định quán sát. Thiền trí này chẳng rời đa văn hay khéo.

Bồ Tát suy gẫm như vậy rồi, đôi với chánh pháp càng thêm siêng năng tu tập. Ngày đêm chỉ mong nghe được pháp, vui nơi pháp, nương với pháp, thuận theo pháp, hiểu nơi pháp, đến nơi pháp, trụ tại pháp và thật hành chánh pháp.

Bồ Tát cần cầu Phật pháp như vậy, bao nhiêu của báu đều không lẫn tiếc, chẳng thấy có vật khó được đáng trọng. Chỉ ở nơi người hay giảng thuyết Phật pháp thời sanh lòng kính ngưỡng. Vì thế nên đôi với tài vật và thân thể của mình, Bồ Tát đều có thể xả thí để cầu Phật pháp. Không có sự cung kính nào mà chẳng làm được, không có sự kiêu mạn nào mà không bỏ được, không có sự phụng thờ nào mà không làm được, không có sự cần khổ nào mà không chịu được.

Nếu được nghe một câu chánh pháp chưa từng nghe, lòng Bồ Tát rất vui mừng hơn là được trân bửu đầy cả cõi Đại Thiên. Nếu nghe được một kệ chánh pháp chưa từng nghe thời Bồ Tát rất vui mừng hơn là được ngôi Chuyển Luân Vương. Nếu được nghe một kệ chánh pháp có thể thanh tịnh hạnh

Bồ Tát, thời xem hơn là được trăm ngàn vô lượng kiếp ở ngôi Đế Thích Phạm Vương.

Nếu có người bảo : Tôi có một câu Phật pháp có thể thanh tịnh hạnh Bồ Tát, nếu Ngài có thể vào hầm lửa chịu nổi sự nóng cháy thời tôi sẽ cho Ngài.

Bấy giờ Bồ Tát tự nghĩ rằng : Tôi do một câu pháp của Phật nói mà được thanh tịnh Bồ Tát hạnh, thời dầu ngọn lửa lớn đầy cõi Đại Thiên, tôi còn muốn từ trên trời Phạm Thiên nhảy xuống lửa để lấy được câu Phật pháp, huống là hầm lửa nhỏ này mà vào không được. Hiện tại tôi vì Phật pháp đáng lẽ phải lãnh lấy tất cả sự khổ nơi địa ngục, huống là sự khổ nhỏ mọn nơi nhơn gian.

Bồ Tát này phát tâm tinh tấn cần cầu Phật pháp như vậy, như chỗ đã được nghe mà suy gẫm tu hành.

Bồ Tát này khi đã nghe pháp liền nhiếp tâm an trụ nơi chỗ vắng lặng suy nghĩ rằng : Như lời Phật dạy tu hành mới chứng được Phật pháp, chẳng phải chỉ miệng nói mà thanh tịnh được.

Chư Phật tử ! Lúc Bồ Tát này an trụ nơi Phát Quang Địa liền xa lìa dục ác, có giác có quán, ly dục sanh hỷ lạc, trụ nơi Sơ thiền. Diệt giác quán, nhứt tâm thanh tịnh

không giác quán, định sanh hỷ lạc, trụ nơi đệ Nhị thiên. Là hỷ trụ nơi xả, có niệm chánh biết thân thọ lạc chư Phật đã nói, hay bỏ có niệm, thọ lạc trụ đệ Tam thiên. Dứt lạc, trước trừ sự khổ mừng lo, diệt bất khổ, bất lạc, xả niệm thanh tịnh trụ đệ Tứ thiên. Siêu tất cả sắc tướng, diệt hữu đối tướng, chẳng nhớ các thứ tướng, vào hư không vô biên, trụ hư không vô biên xứ. Siêu tất cả hư không vô biên xứ nhập vô biên thức, trụ thức vô biên xứ. Siêu tất cả thức vô biên xứ, nhập vô sở hữu xứ, trụ vô sở hữu xứ. Siêu tất cả vô sở hữu xứ, trụ phi hữu tướng phi vô tướng xứ. Đây chỉ do tùy thuận theo pháp hành, trọn không thích không chấp.

Chư Phật tử ! Bồ Tát này tâm tùy nơi đức từ duy nhứt rộng lớn vô lượng, không oán, không đối, không chương, không não, đến khắp tất cả chỗ, khắp pháp giới hư không giới, khắp tất cả thế gian. An trụ đức bi, hỷ và xả cũng như vậy.

Chư Phật tử ! Bồ Tát này được vô lượng sức thần thông, có thể chấn động đại địa. Một thân hiện nhiều thân, nhiều thân làm một thân, hoặc ẩn hoặc hiển, núi vách đá các vật chương đều qua lại vô ngại như hư không. Ở giữa hư không ngồi kiết già bay

đi như chim bay. Vào đất như vào nước, đi trên nước như trên đất. Thân phát khói lửa như đám lửa lớn, lại tuôn nước mưa như mây lớn. Mặt trời, mặt trăng ở hư không có oai lực lớn mà có thể lấy tay sờ rầm bùng nắm. Thân thể tự tại cao đến Phạm Thiên.

Thiên nhĩ của Bồ Tát này thanh tịnh hơn tai người, nghe được cả tiếng trời, người, nhần đến tiếng muỗi mòng không luận gần hay xa.

Bồ Tát này dùng tha tâm trí, biết tâm chúng sanh khác đúng như thật. Như chúng sanh có tâm tham thời biết là có tâm tham; lìa tâm tham thời biết là lìa tâm tham; có tâm sân hay tâm si; thời biết là có tâm sân hay tâm si; lìa tâm sân hay lìa tâm si thời biết là lìa tâm sân, lìa tâm si. Nhần đến tán tâm, định tâm, quảng đại tâm, vô lượng tâm, vô thượng tâm đều biết đúng như thiệt.

Bồ Tát này nhớ biết vô lượng đời trước sai khác nhau. Như là nhớ biết một đời, hai đời, nhần đến vô lượng trăm ngàn đời; kiếp thành, kiếp hoại, vô lượng kiếp thành hoại. Thuở đó tôi từng ở xứ đó, tên họ đó, dòng họ như vậy, ăn uống như vậy, sống bao lâu, khổ vui như vậy. Từ xứ đó chết sanh đến xứ này, hình dạng như vậy, tướng mạo như

vậy, tiếng nói như vậy. Quá khứ vô lượng đời sai khác như vậy đều có thể nhớ biết.

Bồ Tát này Thiên nhân thanh tịnh hơn mất người. Thấy các chúng sanh lúc sống lúc chết, sắc tốt sắc xấu, đường lành đường dữ theo nghiệp mà đi. Nếu chúng sanh đó gây tạo nghiệp ác nơi thân, nơi lời, nơi ý tưởng, chế nhạo Hiền Thánh, đầy đủ tà kiến và nghiệp nhơn duyên tà kiến, sau khi chết tất đọa ác đạo, sanh vào địa ngục. Nếu chúng sanh thân tạo nghiệp lành, lời và ý cũng lành, chẳng khinh Hiền Thánh, đầy đủ chánh kiến và nghiệp nhơn duyên chánh kiến, sau khi chết tất sanh thiện đạo trong loài trời, loài người. Thiên nhân của Bồ Tát đều thấy biết như thiệt.

Bồ Tát này đối với các Thiên, Tam muội, Tam ma bát đề, có thể nhập, có thể xuất, nhưng chẳng nương sức thiền định để thọ sanh, mà chỉ theo chỗ có thể viên mãn Bồ đề phần, dùng sức ý nguyện mà thọ sanh trong đó.

Chư Phật tử ! Bồ Tát này trụ bực Phát Quang Địa, do nguyện lực mà được thấy nhiều đức Phật, được thấy trăm đức Phật, ngàn đức Phật, trăm ngàn đức Phật, nhẫn đến thấy trăm ngàn ức na do tha đức Phật.

Đều dùng quảng đại tâm, thâm tâm để cung kính, tôn trọng, phụng thờ, cúng dường và cũng cúng dường chúng Tăng. Bồ Tát đem thiện căn này hồi hướng Vô thượng Bồ đề. Ở chỗ chư Phật, cung kính nghe pháp nghe xong thọ trì rồi tùy sức mà tu hành.

Bồ Tát này quán sát tất cả pháp như duyên bất sanh bất diệt mà có kiến phục. Trước dứt trừ tất cả dục phục, sắc phục và hữu phục, cả vô minh phục đều càng yếu mỏng. Vì trong vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng tích tập nên tham, sân, si đều được trừ diệt. Tất cả căn lành càng thêm sáng sạch.

Chư Phật tử ! Ví như chơn kim khéo luyện thời cân chẳng giảm mà càng thêm sáng sạch.

Cũng vậy, Bồ Tát trụ bực Phát Quang Địa này, vì chẳng tích tập nên tham, sân, si đều dứt trừ, bao nhiêu thiện căn càng thêm sáng sạch.

Bồ Tát này về những tâm nhẫn nhục, nhu hòa, thuận hiệp, vui đẹp, chẳng sân, chẳng động, chẳng trước, không cao hạ, chẳng mong đền đáp, lòng báo ân, tâm chẳng đua vạy, chẳng phỉnh dối, không thâm hiểm, càng thêm thanh tịnh.

Trong bốn nhiếp pháp, Bồ Tát này thiên nhiều về lợi hành, và thiên nhiều về nhẫn nhục trong mười môn Ba la mật. Với những pháp môn khác tùy phần, tùy sức mà tu tập.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ bực Phát Quang Địa thứ ba này phần nhiều hiện thân làm Đao Lợi Thiên Vương, có thể dùng phương tiện làm cho chúng sanh lìa bỏ tham dục. Những công hạnh bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự đều không rời niệm Phật, niệm Pháp, niệm Tăng, nhẫn đến chẳng rời niệm đầy đủ Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng : Nơi tất cả chúng sanh, tôi sẽ là thượng thủ, là thắng, là thù thắng, là diệu, là vi diệu, là thượng, là vô thượng, nhẫn đến là người y chỉ của Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này nếu chuyên cần tinh tấn, trong khoảng một niệm được trăm ngàn tam muội, được thấy trăm ngàn đức Phật, biết thần lực của trăm ngàn đức Phật, có thể chấn động trăm ngàn thế giới, nhẫn đến thị hiện trăm ngàn thân Phật, mỗi mỗi thân Phật hiện trăm ngàn Bồ Tát làm quyến thuộc. Nếu dùng nguyện lực thù thắng, Bồ Tát này tự tại thị hiện hơn số trên, trăm kiếp, ngàn kiếp, nhẫn đến trăm ngàn ức na do tha kiếp không thể tính đếm biết được.

Kim Cang Tạng Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng :

Thanh tịnh an trụ tâm sáng thanh
Tâm nhàm lìa, không tham, không hại
Tâm kiên cố, dũng mãnh, rộng lớn
Bực trí dùng dây vào Tam Địa
Bồ Tát trụ bực Phát Quang Địa
Quán thấy hữu vi : khổ, vô thường
Bất tịnh, bại hoại mau tan diệt
Không bền, không dùng, không qua lại.
Xem pháp hữu vi như bệnh nặng
Buộc ràng bởi ưu bi, khổ não
Lửa mạnh tam độc hằng cháy hực
Từ vô thủy đến nay chẳng dứt
Nhàm lìa ba cõi chẳng tham chấp
Chuyên cầu Phật trí không niệm lạ
Khó nghĩ khó lường không sánh kịp
Vô lượng vô biên không bức não
Thấy Phật trí rồi thương chúng sanh
Cô độc không chỗ nương cứu hộ
Ba độc cháy hừng thường thiếu khốn
Ở ngục ba cõi luôn chịu khổ.
Phiền não cột trói mê không trí
Chí nguyện hạ liệt mất pháp bửu
Tùy thuận sanh tử sợ Niết bàn
Tôi phải cứu họ siêng tinh tấn.

Toan cầu trí huệ lợi chúng sanh
Nghĩ phương tiện gì khiến giải thoát.
Chẳng rời Như Lai trí vô ngại
Kia lại phát khởi huệ vô sanh.
Nghĩ rằng huệ này do nghe pháp
Suy nghĩ như vậy tự siêng gắng
Ngày đêm nghe tu không xen hở
Chỉ dùng chánh pháp làm tôn trọng.
Quốc thành, tiền của, các thân bửu
Vợ con, quyến thuộc và ngôi vua
Bồ Tát vì pháp tâm cung kính
Tất cả như vậy đều thí xả
Đầu, mắt, tai, mũi, lưỡi và răng
Tay, chân, xương, tủy, tim, máu, thịt
Thí xả tất cả chưa là khó
Chỉ cho nghe pháp là rất khó.
Dẫu có ai đến nói Bồ Tát.
Nếu nhảy vào được trong hầm lửa
Tôi sẽ truyền cho Phật pháp bửu
Nghe nói vào lửa không khiếp sợ.
Dẫu cho lửa đầy cõi Đại Thiên
Thân từ trời Phạm mà nhảy vào
Vì cầu Phật pháp xem không khó
Huống là hơn gian những khổ nhỏ.
Từ sơ phát tâm đến thành Phật
Tất cả sự khổ ngục A Tỳ

Vì nghe Phật pháp đều chịu được
 Huống là sự khổ của nhơn gian.
 Nghe Phật pháp rồi Chánh tư duy
 Lại được Tứ thiền, Vô sắc định
 Tứ đẳng, Ngũ thông lần lượt khởi
 Chẳng theo định lực để thọ sanh.
 Bồ Tát ở đây thấy nhiều Phật
 Cúng dường nghe pháp tâm quyết định
 Dứt các tà hoặc càng thanh tịnh
 Như luyện chơn kim chất không giảm.
 Bực này thường làm Thiên Đế Thích
 Hóa đạo vô lượng chúng côi Trời
 Khiến bỏ tâm tham ở đạo lành
 Một bề chuyên cầu công đức Phật
 Phật tử ở đây siêng tinh tấn
 Trăm ngàn tam muội đều đầy đủ
 Thấy trăm ngàn Phật thân oai nghiêm
 Nếu dùng nguyện lực hơn vô lượng
 Lợi ích khắp tất cả chúng sanh
 Công hạnh tối thượng của Bồ Tát
 Phát Quang Địa có như vậy thảy
 Tôi y theo nghĩa đã giải thích.

- (1) Phật tử đã nghe hạnh rộng lớn
 Pháp thù thắng thâm diệu đáng ưa

(1) Hán bộ quyển ba mươi sáu.

Lòng đều hơn hở rất mừng vui
Rải khắp hoa thơm cúng dường Phật.
Lúc Bồ Tát diễn diệu pháp này
Đại địa, biển cả đều chấn động
Tất cả Thiên nữ đều hoan hỷ
Đều phát diệu âm đồng ca ngợi
Tự Tại Thiên Vương rất vui mừng.
Rải ma ni bửu cúng dường Phật
Khen rằng : Phật vì ta xuất thế
Diễn nói công hạnh pháp đệ nhất.
Nghĩa của các Địa như đã giải
Trong trăm ngàn kiếp rất khó gặp
Nay tôi bỗng nhiên mà được nghe
Diệu pháp thắng hạnh của Bồ Tát.
Mong lại diễn nói bậc thông huệ
Đạo hạnh quyết định của Địa sau
Lợi ích tất cả hàng Trời, người
Đại chúng hội này đều mong mỏi.
Dũng mãnh đại tâm Giải Thoát Nguyệt
Thỉnh Kim Cang Tạng đại Bồ Tát :
Đệ tam chuyên vào đệ Tứ địa
Có hành tướng gì xin tuyên nói.

Kim Cang Tạng Bồ Tát bảo Giải Thoát
Nguyệt Bồ Tát rằng : Thừa Phật tử ! Đại Bồ
Tát từ Đệ tam Phát Quang Địa đã khéo

thanh tịnh, muốn vào Đệ tứ Diệm Huệ Địa, phải tu hành mười pháp minh môn.

Đây là mười pháp :

Quán sát chúng sanh giới, quán sát pháp giới, quán sát thế giới, quán sát hư không giới, quán sát thức giới, quán sát dục giới, quán sát sắc giới, quán sát vô sắc giới, quán sát quảng tâm tín giải giới, quán sát đại tâm tín giải giới, Bồ Tát do mười pháp minh môn này mà được vào Đệ tứ Diệm Huệ Địa.

Chư Phật tử ! Bồ Tát an trụ nơi Diệm Huệ Địa này thời vì có thể dùng mười pháp do trí thành thực nên được nội pháp của đệ Tứ địa sanh vào nhà Như Lai.

Đây là mười pháp do trí thành thực :

Vì thâm tâm bất thối, vì trong Tam Bảo sanh tịnh tín rốt ráo chẳng hoại, vì quán hành pháp sanh diệt, vì quán các pháp tự tánh vô sanh, vì quán thế gian thành hoại, vì quán nhơn nơi nghiệp mà có sanh, vì quán sanh tử và Niết bàn, vì quán chúng sanh quốc độ nghiệp, vì quán thời gian trước thời gian sau, vì quán vô sở hữu tận.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ bực đệ Tứ địa này quán nội thân, theo thân quán niệm

siêng năng dũng mãnh trừ sự tham lo của thế gian. Quán ngoại thân, theo thân quán niệm siêng năng dũng mãnh trừ sự tham lo của thế gian. Quán nội ngoại thân, theo thân quán niệm siêng năng dũng mãnh trừ sự tham lo của thế gian.

Cũng vậy, quán nội thọ, ngoại thọ, nội ngoại thọ, theo thọ quán. Quán nội tâm, ngoại tâm, nội ngoại tâm, theo tâm quán. Quán nội pháp, ngoại pháp, nội ngoại pháp, theo pháp quán niệm siêng năng dũng mãnh trừ sự tham lo của thế gian.

Bồ Tát này đối với pháp bất thiện chưa sanh, vì cho nó chẳng sanh mà muốn siêng tinh tấn phát tâm chánh đoạn. Với pháp bất thiện đã sanh, vì dứt nó mà muốn siêng tinh tấn phát tâm chánh đoạn. Với pháp thiện chưa sanh, vì cho nó sanh mà muốn siêng tinh tấn phát tâm chánh hành. Với pháp thiện đã sanh, vì cho nó còn mãi không mất càng thêm rộng lớn, mà muốn siêng tinh tấn phát tâm chánh hành.

Bồ Tát này tu hành dục định, dứt hành pháp thành tựu thần túc, y chỉ nơi yếm, y chỉ nơi ly, y chỉ nơi diệt, hồi hướng nơi xả. Tu hành tinh tấn định, tâm định, quán định, dứt hành pháp thành tựu thần túc, y chỉ

nơi yểm, y chỉ nơi ly, y chỉ nơi diệt, hồi hướng nơi xả.

Bồ Tát này tu hành tín căn, tinh tấn căn, niệm căn, định căn, huệ căn, y chỉ nơi yểm, y chỉ nơi ly, y chỉ nơi diệt, hồi hướng nơi xả.

Bồ Tát này tu hành tín lực, tinh tấn lực, niệm lực, định lực, huệ lực, y chỉ nơi yểm, y chỉ nơi ly, y chỉ nơi diệt, hồi hướng nơi xả.

Bồ Tát này tu hành niệm giác phần, trạch pháp giác phần, tinh tấn giác phần, hỷ giác phần, khinh an giác phần, định giác phần, xả giác phần, y chỉ nơi yểm, y chỉ nơi ly, y chỉ nơi diệt, hồi hướng nơi xả.

Bồ Tát này tu hành chánh kiến, chánh tư duy, chánh ngữ, chánh nghiệp, chánh mạng, chánh tinh tấn, chánh niệm, chánh định, y chỉ nơi yểm, y chỉ nơi ly, y chỉ nơi diệt, hồi hướng nơi xả.

Bồ Tát tu hành những công đức như vậy, vì chẳng bỏ chúng sanh, vì bốn nguyện giữ gìn, vì đại bi làm đầu, vì đại từ thành tựu, vì tư niệm Nhứt thiết chủng trí, vì thành tựu trang nghiêm Phật độ, vì thành tựu đầy đủ lực, vô úy, bất cộng, tướng hảo, âm thanh của Như Lai, vì cầu đạo thượng thượng thù thắng, vì tùy thuận Phật pháp

giải thoát thậm thâm đã nghe, vì tư duy đại trí thiện xảo phương tiện.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ bậc Diệm Huệ Địa này, xuất nhập nơi tất cả chấp trước thân kiến, ngã, nhơn, chúng sanh, thọ giả, uẩn, xứ, giới, để tư duy quán sát đối trị, tất cả sự chấp trước đều xa rời.

Bồ Tát này nếu thấy những nghiệp nào bị đức Như Lai quở trách, bị phiền não nhiễm ô thời đều xa lìa. Thấy những nghiệp nào được đức Như Lai khen ngợi, thuận đạo Bồ Tát, thời đều tu hành.

Chư Phật tử ! Bồ Tát này tùy phát khởi huệ phương tiện đều tu tập đạo và trợ đạo. Vì vậy mà được tâm nhuận trạch, tâm nhu nhuyễn, tâm điều thuận, tâm lợi ích an lạc, tâm không tạp nhiễm, tâm cầu pháp thù thắng thượng thượng, tâm cầu trí huệ thù thắng, tâm cứu tất cả thế gian, tâm cung kính bậc Tôn Đức không trái lời dạy bảo, tâm khéo tu hành nơi pháp đã được nghe.

Bồ Tát này biết ơn, biết báo ơn, rất hòa lành đồng ở an vui, chất trực dịu dàng, không tạp loạn, không ngã mạn, khéo lãnh lời dạy được lòng của người nói.

Bồ Tát này thành tựu nhẫn như vậy, thành tựu điều như vậy, thành tựu tịch diệt

như vậy, thành tựu nhần điều nhu tịch diệt như vậy, lúc tác ý tu tập công hạnh của địa sau, liền được tinh tấn không thôi nghỉ, tinh tấn chẳng tạp nhiễm, tinh tấn chẳng thối chuyển tinh tấn rộng lớn, tinh tấn vô biên, tinh tấn hỷ hừng, tinh tấn vô đẳng đẳng, tinh tấn vô năng hoại, tinh tấn thành thực tất cả chúng sanh, tinh tấn khéo phân biệt là đạo hay phi đạo.

Bồ Tát này tâm giới thanh tịnh thâm tâm chẳng mất, ngộ giải sáng lanh, thiện căn tăng trưởng, lìa cấu trược thế gian, dứt nghi lầm, đầy đủ minh đoán, đầy đủ hỷ lạc, được chính đức Phật hộ niệm nên vô lượng chí nguyện đều được thành tựu.

Chư Phật tử ! Bồ Tát ở bậc đệ tứ Phát Quang Địa này do nguyện lực nên được thấy nhiều đức Phật, nhần đến thấy trăm ngàn ức na do tha đức Phật, đều kính trọng, phụng thờ, cúng dường và cũng cúng dường tất cả chúng Tăng. Đem thiện căn này đều hồi hướng Vô thượng Chánh giác. Ở chỗ chư Phật cung kính nghe pháp, nghe xong thọ trì tu hành toàn vẹn. Rồi lại ở trong pháp của đức Phật đó xuất gia tu hành. Rồi lại tu tập thâm tâm tín giải, trải qua vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp, cho các căn lành càng thêm sáng sạch.

Chư Phật tử ! Ví như thợ kim hoàn luyện chơn kim làm thành đồ trang sức, những kim khí khác không thể sánh kịp.

Cũng vậy, đại Bồ Tát trụ bậc đệ Tứ địa này có bao nhiêu thiện căn, những thiện căn của các bậc dưới không thể sánh kịp

Như ma ni bửu thanh tịnh hay phóng quang minh, những châu báu khác không thể sánh kịp, gió mưa không làm hư được.

Cũng vậy, đại Bồ Tát trụ bậc đệ Tứ địa này, các Bồ Tát bậc dưới không thể sánh kịp, các ma phiến nào đều không thể phá hoại.

Trong bốn nhiếp pháp, Bồ Tát này thiên nhiều về đồng sự, trong mười môn Ba la mật thiên nhiều về tinh tấn. Với các pháp môn khác thời tùy phần tùy sức mà tu tập.

Chư Phật tử ! Đây là lược nói về Bồ Tát đệ tứ Diệm Huệ Địa.

Bồ Tát trụ bậc này phần nhiều làm Dạ Ma Thiên Vương. Dùng thiện phương tiện hay trừ thân kiến các thứ phiến não cho chúng sanh, khiến họ ở nơi chánh kiến.

Tất cả công hạnh bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự thấy đều không rời niệm Phật, niệm Pháp, niệm Tăng, nhẫn đến không rời niệm Như thị thiết chủng trí.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng : Trong tất cả chúng sanh, tôi sẽ là thượng thủ, là thắng, là thù thắng, là diệu, là vi diệu, là thượng, là vô thượng, nhứt đến là bậc y chỉ của Nhứt thiết chúng trí.

Bồ Tát này nếu siêng tinh tấn thời trong khoảng một niệm được nhập ức số tam muội, được thấy ức số đức Phật, được biết thần lực của ức số đức Phật, hay chấn động ức số thế giới, nhứt đến hay thị hiện ức số thân Phật, mỗi mỗi thân hiện ức số Bồ Tát làm quyến thuộc. Nếu do nguyện lực thù thắng thời Bồ Tát này tự tại thị hiện hơn số trên đây, trong trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng thể tính đếm mà biết được.

Kim Cang Tạng Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng :

Bồ Tát đã tịnh độ Tam địa.
Kế quán chúng sanh, thế, pháp giới,
Không giới, thức giới và tam giới
Tâm hiểu thấu rõ hay thẳng vào.
Mới lên Diệm Địa thêm thế lực
Sanh nhà Như Lai trọn bất thối
Với Phật, Pháp, Tăng tin sâu chắc
Quán pháp vô thường và vô sanh
Quán thế thành hoại, nghiệp có sanh
Nghiệp có sanh tử, Niết bàn cội

Quán tiền hậu tế cũng quán tận
Tu hành như vậy sanh nhà Phật.
Được pháp này rồi sanh lòng từ
Càng thêm siêng tu Tứ niệm xứ
Thân, thọ, tâm, pháp, nội ngoại quán
Tham ái thế gian đều trừ dứt.
Bồ Tát siêng tu Tứ chánh cần
Dứt trừ pháp ác, thêm thiện pháp
Thần túc, căn, lực đều khéo tu
Giác phần, Chánh đạo cũng tinh tấn.
Vì độ chúng sanh tu trợ đạo
Từ bi làm trước, bốn nguyện gìn
Cầu Nhứt thiết trí và Phật độ
Cũng nhớ Thập lực của Như Lai,
Tứ vô úy, Thập bát bất cộng,
Tướng hảo trang nghiêm tiếng thâm mỹ
Cũng cầu diệu đạo chỗ giải thoát
Và công hạnh tu hành đại phương tiện.
Thân kiến làm đầu sáu mươi hai
Ngã và ngã sở vô lượng thứ
Uẩn, xứ, giới thấy những chấp trước
Trong đệ Tứ địa lìa tất cả.
Như Lai quả trách nghiệp phiền não
Là nhơn khổ hoạn đều dứt trừ,
Trí giả tu hành nghiệp thanh tịnh
Vì độ chúng sanh tu tất cả.

Bồ Tát siêng tu chẳng giải đãi.
Liên được đầy đủ cả mười tâm
Chuyên cầu Phật đạo chẳng mỗi nhàm
Chỉ mong thọ chức độ muôn loại.
Kính trọng Tôn Đức tuân lời dạy
Biết ơn, dễ bảo không hờn giận
Bỏ mạn, lìa nịnh, lòng dịu dàng
Lại thêm siêng năng chẳng thôi chuyên.
Bồ Tát trụ bực Diệm Huệ này
Tâm Ngài thanh tịnh trọn không mất
Ngộ giải quyết định, thêm căn lành
Lưới nghi uế trước đều dứt hết.
Bực Tứ Địa : tối thắng trong người
Cúng dường na do vô lượng Phật.
Được nghe chánh pháp cũng xuất gia
Không phá hoại được như vàng thiệt.
Bồ Tát Tứ Địa đủ công đức
Dùng trí phương tiện tu đạo hạnh
Chẳng bị loài ma tâm thôi chuyển
Ví như ma ni không hư hoại.
Tứ Địa thường làm Dạ Thiên Vương
Tự tại nơi pháp chúng tôn trọng
Độ khắp quần sanh trừ ác kiến
Chuyên cầu Phật trí tu thiện nghiệp.
Bồ Tát càng thêm sức tinh tấn
Được chứng tam muội đều số ức

Nếu dùng nguyện lực tự tại làm
Quá hơn số ức không đếm được.
N như vậy Bồ Tát Diệm Huệ Địa
Diệu hạnh thanh tịnh đã thật hành
Công đức nghĩa trí cùng tương ưng
Vì chư Phật tử, tôi đã nói.
Đại chúng được nghe Diệm Huệ Hạnh
Tổ ngộ diệu pháp lòng hoan hỷ
Rải hoa hư không khen ngợi rằng :
Lành thay Đại Sĩ Kim Cang Tạng !
Tự tại Thiên Vương cùng Thiên chúng
Nghe pháp hơn hử trụ hư không
Khắp phóng những mây sáng vi diệu
Cúng dường Như Lai lòng vui đẹp.
Chúng Thiên nữ hòa tấu Thiên nhạc
Cũng dùng lời ca khen ngợi Phật,
Đều do Bồ Tát sức oai thần
Trong tiếng đờn ca phát lời này :
Phật nguyện lâu xa nay mới đầy,
Phật đạo lâu xa nay mới được,
Thích Ca Mâu Ni đến Thiên cung
Đấng Thiên Nhơn Sư nay mới thấy,
Đại hải lâu xa nay mới động,
Phật quang lâu xa nay mới phóng.
Chúng sanh lâu xa mới an vui,
Tiếng đại từ bi lâu được nghe,

Hạnh Ba la mật đều đã đến
Kiêu mạn tối tăm đều đã trừ
Cùng tột thanh tịnh như hư không
N như hoa sen chẳng nhiễm thế pháp.
Đấng Đại Mâu Ni hiện ra đời
Ví như Tu Di vọi trên biển
Cúng Phật có thể dứt các khổ
Cúng dường tất được Như Lai trí,
Chỗ đây đáng cúng, không gì bằng
Thế nên hoan hỷ cúng dường Phật.
Vô lượng Thiên nữ như vậy thấy
Phát diệu âm thanh ca ngợi Phật
Tất cả cung kính rất vui mừng
Chiêm ngưỡng Như Lai, đứng yên lặng.
Bấy giờ Bồ Tát Giải Thoát Nguyệt
Lại thỉnh Đại Sĩ Kim Cang Tạng
Hành tướng của Đệ Ngũ Địa kia
Mong đại Bồ Tát vì tuyên thuyết.

Kim Cang Tạng Bồ Tát bảo Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát rằng : Thừa Phật tử ! Đại Bồ Tát đệ tứ Diệm Huệ Địa công hạnh đã khéo viên mãn muốn vào đệ ngũ Nan Thắng Địa, phải dùng mười thứ tâm bình đẳng thanh tịnh.

Đây là mười tâm :

Tâm bình đẳng thanh tịnh đối với Phật pháp quá khứ, tâm bình đẳng thanh tịnh đối với Phật pháp vị lai, tâm bình đẳng thanh tịnh đối với Phật pháp hiện tại, tâm bình đẳng thanh tịnh đối với giới, tâm bình đẳng thanh tịnh đối với tâm, tâm bình đẳng thanh tịnh dứt trừ kiến nghi hối, tâm bình đẳng thanh tịnh nơi trí đạo phi đạo, tâm bình đẳng thanh tịnh tu hành tri kiến, tâm bình đẳng thanh tịnh nơi thượng thượng quán sát tất cả pháp Bồ đề phần, tâm thanh tịnh bình đẳng giáo hóa tất cả chúng sanh.

Đại Bồ Tát dùng mười tâm bình đẳng thanh tịnh này mà được vào bậc đệ ngũ Nan Thắng Địa.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát đã an trụ bậc Đệ Ngũ Địa do khéo tu pháp Bồ đề phần, do khéo tịnh tâm, do cầu thêm đạo thượng thắng, do tùy thuận chơn như, do nguyện lực chấp trì, do từ mẫn không bỏ tất cả chúng sanh, do chứa nhóm phước trí trợ đạo, do tinh tấn tu tập chẳng nghỉ, do xuất sanh phương tiện thiện xảo, do quán sát chiếu rõ các bậc trên, do được Như Lai hộ niệm, do sức niệm trí chấp trì, mà được tâm bất thối chuyển.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này biết như thiệt đây là khổ Thánh đế, đây là khổ Tập Thánh đế, đây là khổ Diệt Thánh đế, đây là khổ diệt Đạo Thánh đế.

Bồ Tát này khéo biết tục đế, khéo biết đệ nhút nghĩa đế, khéo biết tướng đế, khéo biết sai biệt đế, khéo biết thành lập đế, khéo biết sự đế, khéo biết sanh đế, khéo biết tận vô sanh đế, khéo biết nhập đạo trí đế, khéo biết tất cả Bồ Tát địa thứ đệ thành tựu đế, nhần đến khéo biết Như Lai trí thành tựu đế.

Bồ Tát này vì tùy lòng sở thích của chúng sanh làm cho họ hoan hỷ nên biết tục đế. Vì thông đạt như thiệt tướng nên biết đệ nhút nghĩa đế. Vì tỏ thấu tự tướng cộng tướng của pháp nên biết tướng đế. Vì rõ phần vị sai biệt của các pháp nên biết sai biệt đế. Vì khéo phân biệt uẩn xứ giới nên biết thành lập đế. Vì tỏ ngộ thân tâm khổ não nên biết sự đế. Vì tỏ ngộ các loài sanh tương tục nên biết sanh đế. Vì tất cả nhiệt não rốt ráo diệt nên biết tận vô sanh trí đế. Vì xuất sanh vô nhị nên biết nhập đạo trí đế. Vì chánh giác ngộ tất cả hành tướng nên biết tất cả Bồ Tát địa thứ đệ thành tựu đế nhần đến biết Như Lai trí thành tựu đế.

Đây là dùng sức tín giải trí mà biết, chẳng phải dùng sức cứu cánh trí.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này đã được các đế trí thời biết như thiết tất cả pháp hữu vi hư vọng dối trá gạt phỉnh kẻ ngu, vì thế nên đối với tất cả chúng sanh càng tăng thêm quang minh đại bi và đại từ.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát được trí lực như vậy chẳng bỏ một chúng sanh, thường cầu Phật trí, quán sát như thiết tất cả hạnh hữu vi về tiền tế và hậu tế : rõ biết từ tiền tế vô minh, ái, hữu mà sanh, do đây sanh tử lưu chuyển. Nơi các nhà ngũ uẩn không thể thoát ra, thêm lớn sự khổ, không ngã, không thọ giả, không gì là kẻ dưỡng dục, không gì là kẻ luôn thọ lấy thân loài sau, rồi ngã và ngã sở.

Như tiền tế, hậu tế cũng như vậy. Điều là vô sở hữu, hư vọng tham trước, dứt hết thời được giải thoát. Hoặc có hoặc không đều biết như thiết.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này lại nghĩ rằng : Hàng phàm phu này ngu si vô trí thật là đáng thương. Có vô số thân đã mất, nay mất, sẽ mất. Diệt mất như vậy mà chẳng thể đối với thân có quan niệm nhàm lìa, lại thêm lớn cơ quan khổ sở, theo dòng

sanh tử chẳng trở lại được. Nơi những nhà ngũ uẩn chẳng cầu thoát khỏi, chẳng biết lo sợ bốn rấn độc lớn, không nhớ được những mũi tên kiêu mạn kiến chấp, không dập tắt được ngọn lửa tham, sân, si, không phá tan được màn tối vô minh, không làm khô cạn được biển lớn ái dục. Họ chẳng biết cầu đáng Đại Thánh Đạo Sư đủ mười trí lực, mà vào trong rừng rậm ma ý. Ở trong biển sanh tử họ bị lượng sóng giác quán cuốn trôi nhận chìm.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này lại nghĩ rằng : Những chúng sanh này thọ khổ như vậy, cô cùng khốn đốn, không chỗ nương, không ai cứu, không đất, không nhà, không mắt, không người dẫn dắt. Họ bị vô minh che lừa, màn tối chụp trùm.

Nay tôi vì họ mà tu hành những pháp trợ đạo phước trí. Đơn độc phát tâm chẳng cầu bè bạn. Đem công đức này làm cho chúng sanh được rốt ráo thanh tịnh, nhận đến chúng được mười trí lực vô ngại của Như Lai.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này dùng trí huệ quán sát thiện căn đã tu như vậy, đều vì cứu hộ tất cả chúng sanh, lợi ích tất cả chúng sanh, an lạc tất cả chúng sanh, thương xót tất cả chúng sanh, thành tựu tất

cả chúng sanh, giải thoát tất cả chúng sanh, nhiếp thọ tất cả chúng sanh, khiến tất cả chúng sanh lìa những khổ não, khiến tất cả chúng sanh đều được thanh tịnh, khiến tất cả chúng sanh đều được điều phục, khiến tất cả chúng sanh chứng nhập Niết bàn.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát an trụ bậc đệ ngũ Nan Thắng Địa, gọi là “niệm” là vì chẳng quên chánh pháp, gọi là “trí” là vì hay khéo quyết rõ, gọi là “hữu thú” là vì biết ý thú của kinh thứ đệ liên hiệp, gọi là “tâm quý” là vì hộ mình hộ người, gọi là “kiên cố” là vì chẳng bỏ giới hạnh, gọi là “giác” là vì hay quán sát thị xứ phi xứ, gọi là “Tùy trí” là vì chẳng tùy nơi khác, gọi là “tùy huệ” là vì khéo biết câu sai biệt đúng nghĩa hay chẳng đúng nghĩa, gọi là “thần thông”, là vì khéo tu thiền định, gọi là “phương tiện thiện xảo” là vì có thể thật hành theo thế gian, gọi là “vô yếm túc” là vì khéo chứa phước đức, gọi là “bất hưu túc” là vì thường cầu trí huệ, gọi là “bất bì quỵện” là vì chứa đại từ bi, gọi là “siêng tu vì người” là vì muốn cho tất cả chúng sanh chứng nhập Niết bàn, gọi là “cần cầu chẳng giải đãi” là vì cầu trí lực, vô úy, bất cộng pháp của Như Lai, gọi là “mống ý hay làm” là vì thành tựu trang nghiêm Phật độ, gọi là

“siêng tu các công hạnh lành” là vì hay đầy đủ tướng hảo, gọi là “thường siêng tu tập” là vì cầu trang nghiêm thân, ngữ, ý Như Lai, gọi là “rất tôn trọng cung kính pháp” là vì đúng như lời dạy của tất cả đại Bồ Tát mà thật hành, gọi là “tâm không chướng ngại” là vì dùng đại phương tiện thường du hành thế gian, gọi là “ngày đêm xa lìa những tâm khác” là vì thường thích giáo hóa tất cả chúng sanh.

Chư Phật tử ! Lúc đại Bồ Tát siêng tu hành như vậy, dùng bố thí để giáo hóa chúng sanh, dùng ái ngữ lợi hành và đồng sự, để giáo hóa chúng sanh. Thị hiện sắc thân để giáo hóa chúng sanh, diễn thuyết các pháp để giáo hóa chúng sanh. Khai thị Bồ Tát hạnh để giáo hóa chúng sanh. Hiện thị oai lực lớn của Như Lai để giáo hóa chúng sanh. Hiện thị lỗi lầm khổ sở của sanh tử để giáo hóa chúng sanh. Khen ngợi trí huệ lợi ích của Như Lai để giáo hóa chúng sanh. Hiện sức đại thần thông để giáo hóa chúng sanh. Dùng các môn phương tiện để giáo hóa chúng sanh.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này có thể siêng năng phương tiện như vậy để giáo hóa chúng sanh. Lòng luôn tương tục thẳng

đến Phật trí. Thiện căn đã tu không hề thôi chuyên. Thường siêng tu học những pháp hành thù thắng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này vì lợi ích chúng sanh nên gồm học tập tất cả kỹ nghệ thế gian, thông đạt cả những môn văn tự, toán số, đồ thơ, ấn loát, các sách luận về địa, thủy, hỏa, phong. Lại giỏi phương thuốc trị lành các bệnh : diên cuồng, càn tiêu, quỷ mị, cổ độc. Lại giỏi những thứ văn bút, tán vịnh, ca vũ, kỹ nhạc, điệu cười, đàm luận. Biết rành cách thức kiến thiết thành trì, thôn ấp, nhà cửa, vườn tược, suối ao, cây cỏ, hoa trái, dược thảo. Biết những nơi có mỏ vàng, bạc, châu, ngọc. Giỏi xem biết rành mặt trời, mặt trăng, tinh tú, chim hót, địa chấn, chiêm bao tốt xấu, thân tướng sang hèn. Những môn trì giới, nhập thiền định, vô lượng thần thông, tứ vô sắc và tất cả việc thế gian khác, nếu là những sự không làm tổn chúng sanh mà đem lại lợi ích thời đều khai thị cho họ, lần đưa họ đến Phật pháp vô thượng.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát trụ bực Nan Thắng Địa này, do nguyện lực được thấy nhiều đức Phật, nhân đến thấy trăm ngàn ức na do tha đức Phật, đều kính trọng cúng dường, cũng cúng dường tất cả chúng Tăng.

Đem thiện căn này hồi hướng Vô thượng Bồ đề. Nơi chư Phật cung kính nghe pháp, nghe xong thọ trì tùy sức tu hành. Sau đó xuất gia lại nghe Phật pháp được đà la ni làm bậc Văn Trì Pháp Sư. Ở nơi địa này trải qua trăm kiếp nhẫn đến vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp, những thiện căn đã có càng thêm sáng sạch.

Chư Phật tử ! Ví như chơn kim dùng ngọc xa cừ dễ dôi bóng thời càng thêm sáng sạch.

Cũng vậy, Bồ Tát này dùng phương tiện huệ tư duy quán sát, những thiện căn đã có càng thêm sáng sạch.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ bậc Nan Thắng Địa dùng phương tiện trí thành tựu công đức, những thiện căn của bậc dưới không thể sánh kịp.

Chư Phật tử ! Như mặt trời, mặt trăng cung diện quang minh do sức gió chấp trì nên không bị chướng ngại phá hoại, cũng chẳng phải sức gió khác làm khuynh động được.

Cũng vậy, những thiện căn của bậc Bồ Tát này, do phương tiện trí theo dõi quán sát nên không bị ngại phá hoại, cũng chẳng phải thiện căn của tất cả Độc Giác, Thanh Văn và thế gian làm khuynh động được.

Trong mười môn Ba la mật, Bồ Tát này thiên nhiều về Thiên Ba la mật, với các môn khác thời tùy phần tùy sức.

Chư Phật tử ! Đây là lược nói về Đệ Ngũ Nan Thắng Địa Bồ Tát.

Bồ Tát ở bậc này thường làm Đâu Suất Thiên Vương. Đối với chúng sanh đều được tự tại. Dẹp trừ tất cả ngoại đạo tà kiến, có thể làm cho chúng sanh trụ trong thiết đế.

Tất cả công hạnh bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự đều chẳng rời niệm Phật, niệm Pháp, niệm Tăng, nhứt đến chẳng rời niệm đầy đủ Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng : Tôi sẽ ở trong chúng sanh làm thượng thủ, làm thắng, làm thù thắng, làm diệu, làm vi diệu, làm thượng, làm vô thượng, nhứt đến làm bậc y chỉ của Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này nếu phát căn tinh tấn, trong khoảng một niệm được ngàn ức tam muội, thấy ngàn ức đức Phật, biết thần lực của ngàn ức đức Phật, có thể chấn động ngàn ức thế giới, nhứt đến thị hiện ngàn ức thân Phật, mỗi mỗi thân hiện ngàn ức Bồ Tát làm quyến thuộc.

Nếu dùng nguyện lực thù thắng tự tại để thị hiện thời hơn số trên đây, nhứt đến trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng thể đếm được.

Kim Cang Tạng Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng :

**Bồ Tát Tứ Địa đã thanh tịnh
Tư duy tam thế Phật bình đẳng
Giới, tâm, trừ nghi, đạo phi đạo,
Quán sát như vậy vào Ngũ Địa.
Niệm xứ làm cung, căn làm tên,
Chánh cần làm ngựa, xe : thần túc,
Giáp sắt ngũ lực phá oán địch,
Mạnh mẽ bất thôi vào Ngũ Địa.
Tâm quý y phục, hoa giác phần
Tịnh giới làm hương, thiền hương thoa
Trí huệ phương tiện diệu trang nghiêm
Vào rừng tổng trì, vườn tam muội.
Như ý làm chân, cổ chánh niệm,
Từ bi làm mắt, răng trí huệ,
Đấng Sư Tử vô ngã rống vang động.
Phá giặc phiền não vào Ngũ Địa.
Bồ Tát trụ bậc Đệ Ngũ này
Chuyển tu thắng thượng đạo thanh tịnh
Chỉ cầu Phật pháp chẳng thôi chuyển
Gắm nhớ từ bi không nhàm mỏi.
Chứa nhóm phước trí thắng công đức
Tinh tấn phương tiện quán bậc trên
Phật lực gia hộ đủ niệm huệ**

Rõ biết Tứ đế đều như thiệt.
Khéo biết Thế đế, thắng Nghĩa đế,
Tướng đế, sai biệt thành lập đế,
Sự đế, sanh, tận và đạo đế,
Nhẫn đến Như Lai vô ngại đế.
Quán đế như vậy dầu vi diệu
Chưa được vô ngại thắng giải thoát.
Do đây hay sanh thắng công đức.
Cho nên vượt hơn thế trí huệ.
Đã quán đế rồi biết hữu vi.
Thế tánh hư dối không bền chắc
Được phần từ quang của chư Phật
Vì lợi chúng sanh cầu Phật trí.
Quán pháp hữu vi thưở trước sau
Vô minh tối tăm, ái ràng buộc
Lưu chuyển xoắn xoay trong quả khổ
Không ngã, không nhơn, không thọ mạng.
Ái thủ làm nhơn thọ khổ sau
Muốn tìm ngăn mé không thể được,
Mê vọng trôi chìm không thuở về
Bợn này đáng thương tôi phải độ.
Nhà : Uẩn, rấn : Cõi, mũi tên : Chấp
Tâm hỏa hừng hực, si tối nặng
Sông ái cuốn trôi chẳng rảnh xem
Biển khổ dạt dờ không người dắt.

Rõ biết như vậy siêng tinh tấn
Chỗ làm đều vì độ chúng sanh
Gọi là người có niệm có huệ
Nhấn đến có giác giải phương tiện.
Tu tập phước trí không nhàm đủ
Cung kính đa văn chẳng mỗi nhàm
Cõi nước tướng hảo đều trang nghiêm
Như vậy đều vì chúng sanh cả.
Vì muốn giáo hóa các thế gian
Giỏi biết thơ số cách ẩn loát
Và cũng biết rành các phương thuốc
Chữa trị bệnh tật đều được lành.
Văn từ, ca vũ đều khéo giỏi
Nhà cửa, vườn ao đều an ổn.
Mỏ vàng, bạc ngọc đều phát hiện
Vô lượng chúng sanh nhờ lợi ích.
Nhật, nguyệt, tinh tú và địa chấn
Nhấn đến thân tướng cũng quán sát
Tứ thiên, Vô sắc và thần thông
Vì lợi thế gian đều hiển thị.
Trí giả trụ bực Nan Thắng này
Cúng vô lượng Phật và nghe pháp
Như dùng diệp bửu trau chơn kim
Thiện căn đã có càng sáng sạch.
Ví như tinh tú ở hư không

Phong lực chấp trì không tổn động
 Cũng như hoa sen không dính nước
 Bồ Tát độ đời cũng như vậy.
 Bực này thường làm Đâu Suất Vương
 Hay dẹp ngoại đạo các tà kiến
 Thiện căn đã tu cầu Phật trí
 Nguyên được Thập lực độ chúng sanh.
 Ngài lại tu hành đại tinh tấn
 Liền được cúng dường ngàn ức Phật
 Đắc định, động cõi cũng ngàn ức
 Nếu là nguyện lực lại hơn đây.
 Bồ Tát đệ ngũ Nan Thắng Địa
 Chơn đạo tối thượng trong nhơn gian
 Tôi dùng các môn phương tiện lực
 Vì chư Phật tử đã tuyên thuyết.
 (1) Bồ Tát đã nghe những thắng hạnh
 Lòng rất hoan hỷ rải hoa thơm
 Phóng tịnh quang minh rải báu châu
 Cúng dường Như Lai khen nói giỏi.
 Trăm ngàn Thiên chúng đều vui mừng
 Đồng ở hư không rải các báu :
 Tràng hoa, chuỗi ngọc và tràng phan
 Long báu, hương thoa đều cúng Phật.

(1) Hán bộ quyển ba mươi bảy.

Tự Tại Thiên Vương cùng quyến thuộc
Lòng sanh hoan hỷ trụ hư không
Rải báu thành mây dùng cúng dường
Khen rằng Phật tử khéo tuyên thuyết !
Vô lượng Thiên nữ ở hư không
Đồng tấu nhạc âm ca ngợi Phật
Trong tiếng ca nhạc đều nói rằng
Lời Phật hay trừ bệnh phiền não,
Pháp tánh bốn tịch không hình tướng
Dường như hư không chẳng phân biệt
Ngoài những chấp trước, tuyệt nói phô
Chơn thiệt bình đẳng thường thanh tịnh.
Nếu muốn thông đạt các pháp tánh
Nơi có, nơi không lòng chẳng động
Vì muốn cứu đời siêng tu hành
Từ miệng Phật sanh chơn Phật tử.
Bố thí vẫn không thấy có tướng,
Vốn dứt điều ác gìn tịnh giới,
Hiểu pháp không hại, thường nhẫn nhịn,
Biết pháp tánh ly, chuyên tinh tấn.
Đã hết phiền não vào thiền định,
Khéo đạt tánh không, phân biệt pháp
Đầy đủ trí lực, hay cứu rộng
Diệt trừ điều ác xung Đại Sĩ.
Diệu âm như vậy ngàn vạn thứ

Khen rồi đứng yên chiêm ngưỡng Phật.

Giải Thoát Nguyệt thừa Kim Cang Tạng :

Dùng hành tướng gì vào Lục Địa ?

Kim Cang Tạng Bồ Tát bảo Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát rằng : Thừa Phật tử ! Đại Bồ Tát đã đủ Đệ Ngũ Địa muốn vào Đệ Lục Hiện Tiền Địa phải quán sát mười pháp bình đẳng.

Đây là mười pháp :

Tất cả pháp vì vô tướng nên bình đẳng, vì vô thể nên bình đẳng, vì vô sanh nên bình đẳng, vì vô diệt nên bình đẳng, vì bốn lai thanh tịnh nên bình đẳng, vì không hý luận nên bình đẳng, vì không thủ xả nên bình đẳng, vì tịch tịnh nên bình đẳng, vì như huyễn, như mộng, như bóng, như vang, như trăng trong nước, như tượng trong gương, như dương diệm, như biến hóa nên bình đẳng, vì có không bất nhị nên bình đẳng.

Bồ Tát quán sát các pháp như vậy, tự tánh thanh tịnh, tùy thuận không trái được vào Đệ Lục Hiện Tiền Địa, được minh lợi tùy thuận nhãn, chưa được Vô sanh pháp nhãn.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này quán như vậy rồi, lại lấy đại bi làm đầu, đại bi tăng thượng, đại bi đầy đủ, quán thế gian sanh diệt mà nghĩ rằng :

Thế gian thọ sanh đều do chấp ngã. Nếu lìa chấp ngã thì không chỗ sanh.

Lại nghĩ rằng : Phàm phu không trí huệ chấp lấy ngã thường tìm có không, suy xét bất chánh, khởi vọng hạnh, làm đạo tà, nghiệp tội, nghiệp phước, nghiệp bất động tích tập thêm lớn. Ở trong các nghiệp hành trồng hột giống tâm hữu lậu hữu thủ, lại khởi hậu hữu : sanh và lão tử. Chính là : Nghiệp làm đồng ruộng, thức làm hột giống, vô minh che rợp, nước ái thấm nhuần, ngã mạn tưới bón, lưới chấp kiến thêm lớn, mọc mầm danh sắc, danh sắc thêm lớn nảy chồi ngũ căn, các căn đối nhau sanh ra xúc, xúc đối sanh có thọ, sau khi thọ rồi mong cầu sanh có ái, ái tăng thêm sanh ra thủ, thêm lớn thủ sanh ra hữu, đã sanh hữu thì ở trong các loài khởi thân ngũ uẩn gọi là sanh, suy biến gọi là lão, chết mất gọi là tử. Lúc lão tử sanh ra những nhiệt não. Do nhiệt não nên đủ thứ khổ ưu sầu, buồn than tập hợp lại. Đây là do duyên mà tập hợp chứ không có cái tập hợp. Lần lượt mà diệt chứ không có cái diệt.

Bồ Tát tùy thuận quán sát tướng duyên khởi như vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này lại nghĩ rằng : Vì chẳng tỏ ngộ nơi Đệ nhất Nghĩa

để nên gọi là Vô minh. Nghiệp quả đã làm là Hành. Sơ tâm của hành y chỉ là Thức. Bốn uẩn cùng thức sanh chung là Danh sắc. Danh sắc tăng trưởng là Lục nhập. Căn, cảnh, thức ba thứ hòa hiệp là Xúc. Xúc sanh chung mà có Thọ. Nhiễm trước nơi thọ là Ái. Thêm lớn ái thành ra Thủ. Nghiệp hữu lậu do thủ khởi lên là Hữu. Từ nghiệp khởi ra uẩn là Sanh. Uẩn chín mùi là Lão. Uẩn hư hoại là Tử. Lúc tử ly biệt, ngu mê tham luyến trong lòng phiền muộn là Sầu. Rơi lệ than thở là Thán. Tại năm căn là Khổ. Tại ý tưởng là Ưu. Ưu khổ càng nhiều là Não.

Như thế thì chỉ có cây khổ tăng trưởng, trọn không ngã không ngã sở, không tác giả, không thọ giả.

Lại nghĩ rằng : Nếu có tác giả thời có tác sự. Nếu không tác giả thời không tác sự. Trong Đệ nhứt Nghĩa để hoàn toàn bất khả đắc.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này lại nghĩ rằng : Toàn cả tam giới chỉ có nhứt tâm. Ở đây đức Như Lai phân biệt diễn nói mười hai chi, đều y cứ nhứt tâm mà an lập như vậy.

Tại sao vậy ? Vì theo sự tham dục cùng tâm sanh chung. Tâm là thức, sự là hành.

Mê lầm nơi hành là Vô minh. Cùng vô minh và tâm sanh chung là Danh sắc. Tăng trưởng danh sắc là Lục nhập. Lục nhập ba phần hiệp là Xúc. Xúc sanh chung là Thọ. Thọ không nhàm đủ là Ái. Ái nhiếp chẳng bỏ là Thủ. Các hữu chi sanh là Hữu. Của hữu phát khởi gọi là Sanh. Sanh thực là Lão. Lão hoại là Tử.

Chư Phật tử ! Trong đây Vô minh có hai thứ nghiệp : Một là làm cho chúng sanh mê nơi cảnh sở duyên, hai là làm nhơn sanh khởi cho Hành.

Hành cũng có hai thứ nghiệp : Một là có thể sanh ra báo vị lai, hai là làm nhơn sanh khởi cho Thức.

Thức cũng có hai thứ nghiệp : Một là khiến các hữu nối tiếp, hai là làm nhơn sanh khởi cho Danh sắc.

Danh sắc cũng có hai thứ nghiệp : Một là trợ thành lẫn nhau, hai là làm nhơn sanh khởi cho lục nhập. Lục nhập cũng có hai thứ nghiệp : Một là đều riêng lấy cảnh giới của tự mình, hai là làm nhơn sanh khởi cho Xúc.

Xúc cũng có hai thứ nghiệp : Một là hay xúc cảnh sở duyên, hai là làm nhơn sanh khởi cho Thọ.

Thọ cũng có hai nghiệp : Một là hay lãnh thọ các sự yêu ghét, hai là làm nhơn sanh khởi cho Ái.

Ái cũng có hai nghiệp : Một là nhiễm trước sự khả ái, hai là làm nhơn sanh khởi cho Thủ.

Thủ cũng có hai nghiệp : Một là làm cho các phiền não nối tiếp, hai là làm nhơn sanh khởi cho Hữu.

Hữu cũng có hai nghiệp : Một là hay làm cho sanh trong các loài, hai là làm nhơn sanh khởi cho Sanh.

Sanh cũng có hai nghiệp : Một là hay khởi các uẩn, hai là làm nhơn sanh khởi cho Lão.

Lão cũng có hai nghiệp : Một là làm cho các căn biến đổi, hai là làm nhơn sanh khởi cho Tử.

Tử cũng có hai thứ nghiệp : Một là hay làm hoại cách hành, hai là vì chẳng giác tri nên nối tiếp chẳng dứt.

Chư Phật tử ! Trong đây vô minh, duyên hành, nhân đến sanh duyên lão tử. Do vô minh làm duyên, nhân đến sanh làm duyên làm cho hành nhân đến lão tử chẳng dứt, vì nó trợ thành vậy.

Vô minh diệt thời hành diệt, nhữn đến sanh diệt thời lão tử diệt. Do vô minh chẳng làm duyên nhữn đến sanh chẳng làm duyên, khiến cho hành nhữn đến lão tử dứt diệt, vì nó chẳng trợ thành vậy.

Chư Phật tử ! Trong đây vô minh ái và thủ chẳng dứt là phiền não đạo. Hành và hữu chẳng dứt là nghiệp đạo. Những phần khác chẳng dứt là khổ đạo.

Tiền tế hậu tế phân biệt dứt diệt thời ba đạo dứt diệt.

Ba đạo như vậy là ngã, là ngã sở, chỉ có sanh diệt dường như bó lau.

Lại vô minh duyên hành là quán quá khứ. Thức nhữn đến thọ là quán hiện tại. Ái nhữn đến hữu là quán vị lai. Từ đây về sau xoay vần tiếp nối.

Vô minh diệt, hành diệt, đó là quán chờ dứt diệt.

Lại mười hai hữu chi gọi là Tam khổ. Trong đây Vô minh, Hành đến Lục nhập là Hành khổ. Xúc, Thọ là Khổ khổ. Những chi khác là Hoại khổ.

Vô minh diệt, Hành diệt đó là ba khổ dứt.

Lại vô minh duyên hành là vô minh làm non duyên hay sanh các hành. Các chi khác cũng vậy.

Vô minh diệt hành diệt đó là do không vô minh thời hành cũng không. Các chi khác cũng vậy.

Lại vô minh duyên hành đó là sanh hệ phược. Vô minh diệt hành diệt đó là diệt hệ phược. Các chi khác cũng vậy.

Lại vô minh duyên hành đó là tùy thuận vô sở hữu quán. Vô minh diệt hành diệt đó là tùy thuận tận diệt quán. Các chi khác cũng vậy.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát quán nghịch thuận các duyên khởi có mười cách như vậy là vì hữu chi nối tiếp, vì nhiếp tại nhứt tâm, vì tự nghiệp sai biệt, vì chẳng bỏ lìa nhau, vì tam đạo chẳng dứt, vì quán quá khứ, hiện tại, vị lai, vì ba khổ tụ tập, vì nhơn duyên sanh diệt, vì sanh diệt hệ phược, vì vô sở hữu quán và tận quán.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát dùng mười tướng như vậy quán các duyên khởi biết là vô ngã, vô nhơn, vô thọ mạng, tự tánh không, chẳng có tác giả, không có thọ giả, liền được môn Không giải thoát hiện tiền.

Quán các hữu chi đều là tự tánh diệt, rốt ráo giải thoát, không có chút pháp tướng sanh, liền được môn Vô tướng giải thoát hiện tiền.

Nhập không, vô tướng rồi, không nguyên cầu, chỉ trừ đại bi làm đầu giáo hóa chúng sanh, liền được môn Vô nguyên giải thoát hiện tiền.

Bồ Tát tu ba môn giải thoát như vậy, là tướng ngã, là tướng tác giả, tướng thọ giả, là tướng hữu vô.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này đại bi càng tăng thêm siêng năng tu tập, vì chưa viên mãn pháp Bồ đề phần nên làm cho viên mãn.

Bồ Tát nghĩ rằng : Tất cả hữu vi, có hòa hiệp thời chuyển, không hòa hiệp thời không chuyển. Duyên nhóm thời chuyển, duyên không nhóm thời chẳng chuyển. Tôi biết pháp hữu vi có nhiều lỗi họa như vậy, nay phải dứt nhưn duyên hòa hiệp này. Nhưng vì phải thành tựu chúng sanh nên cũng chẳng dứt hẳn các công hạnh.

Chư Phật tử ! Bồ Tát như vậy quán sát các pháp hữu vi có nhiều lỗi ác, không có tự tánh, không sanh không diệt mà hằng khởi đại bi chẳng bỏ chúng sanh, liền được Bát Nhã Ba la mật hiện tiền, gọi là Vô chướng ngại trí quang minh.

Thành tựu trí quang minh như vậy rồi, đầu tu tập Bồ đề phần nhưn duyên mà

chẳng trụ trong hữu vi. Dầu quán pháp hữu vi tự tánh tịch diệt, cũng chẳng trụ trong tịch diệt. Vì pháp Bồ đề phần chưa viên mãn.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ bực Hiện Tiền Địa này, được nhập không tam muội, tự tánh không tam muội, đệ nhút nghĩa không tam muội, đệ nhút không tam muội, đại không tam muội, hiệp không tam muội, khởi không tam muội, như thiết bất phân biệt không tam muội, bất xả ly không tam muội.

Bồ Tát này được mười môn không tam muội như vậy làm đầu. Kế đó trăm ngàn Không tam muội đều hiện tiền cả.

Mười môn Vô tướng tam muội, mười môn Vô nguyện tam muội như vậy làm đầu, kế đó trăm ngàn môn Vô tướng, Vô nguyện đều hiện tiền cả.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ bực Hiện Tiền Địa này lại tu tập đầy đủ tâm bất khả hoại, tâm quyết định, tâm thuần thiện, tâm thâm thâm, tâm bất thôi chuyển, tâm bất hưu tức, tâm quảng đại, tâm vô biên, tâm cầu trí, tâm phương tiện huệ tương ưng, tất cả tâm đều viên mãn.

Chư Phật tử ! Bồ Tát dùng mười tâm này thuận Phật Bồ đề, chẳng sợ dị luận, vào các

trí địa, lìa đạo Nhị thừa, thẳng đến Phật trí, các ma phiền não không trở hoại được, trụ nơi Bồ Tát trí huệ quang minh. Trong pháp Không, Vô tướng, Vô nguyên đều khéo tu tập, trí huệ phương tiện luôn chung tương ưng, pháp Bồ đề phần thường thật hành chẳng bỏ.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ trong vực Hiện Tiền Địa này được tăng thượng hạnh Bát Nhã Ba la mật, được đệ tam minh lợi thuận nhân, vì tùy thuận không trái với tướng như thiệt của các pháp.

Chư Phật tử ! Bồ Tát đã an trụ nơi vực Hiện Tiền Địa này, do nguyện lực nên được thấy nhiều đức Phật, nhân đến thấy trăm ngàn ức na do tha đức Phật đều dùng tâm quảng đại, thâm tâm để cúng dường cung kính tôn trọng tán thán, cũng cúng dường tất cả chúng Tăng. Đem thiện căn này hồi hướng Vô thượng Bồ đề.

Nơi chư Phật, Bồ Tát này cung kính nghe pháp, nghe xong thọ trì, được như thiệt tam muội trí huệ quang minh, tùy thuận tu hành ghi nhớ chẳng bỏ. Lại được pháp tạng thâm thâm của chư Phật. Trải qua vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp, những thiện căn đã có lại càng sáng sạch.

Ví như chơn kim, dùng báu tỳ lưu ly luôn dồi bóng, thời càng thêm sáng sạch.

Cũng vậy, Bồ Tát Đệ Lục Địa này dùng phương tiện huệ theo dõi quán sát, những thiện căn đã được càng thêm sáng sạch, càng thêm tịch diệt, không gì che khuất được.

Ví như ánh sáng của mặt trăng chiếu đến thân chúng sanh làm cho được mát mẻ, bốn thứ phong luân không ngăn hoại được.

Cũng vậy, những thiện căn của bậc Bồ Tát này hay dập tắt ngọn lửa phiền não của vô lượng trăm ngàn ức na do tha chúng sanh. Bốn thứ ma đạo không phá hoại được.

Trong mười môn Ba la mật, Bồ Tát này thiên nhiều về Bát Nhã Ba la mật, ngoài ra tùy sức tùy phần tu các môn khác.

Chư Phật tử ! Đây là lược nói về đại Bồ Tát đệ lục Hiện Tiền Địa.

Bồ Tát an trụ nơi bậc này thường hiện làm Thiện Hóa Thiên Vương, việc làm tự tại. Tất cả sự vẩn nạn của hàng Thanh Văn không làm thối khuất được. Có thể làm cho chúng sanh trừ diệt ngã mạn, thâm nhập duyên khởi.

Tất cả công hạnh bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự đều chẳng rời niệm Phật,

niệm Pháp, niệm Tăng, nhẩn đến chẳng rời
niệm đầy đủ Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng : Với tất cả
chúng sanh, tôi sẽ là thượng thủ, là thắng,
nhẩn đến là bậc y chỉ của Nhứt thiết chủng
trí.

Bồ Tát này nếu chuyên cần tinh tấn,
trong khoảng một niệm được trăm ngàn ức
tam muội, nhẩn đến thị hiện trăm ngàn ức
thân Phật, mỗi mỗi thân Phật thị hiện trăm
ngàn ức Bồ Tát làm quyến thuộc.

Nếu dùng nguyện lực thị hiện tự tại thời
hơn đây, nhẩn đến trăm ngàn ức na do tha
kiếp chẳng thể đếm biết được.

Kim Cang Tạng Bồ Tát muốn tuyên lại
nghĩa này mà nói kệ rằng :

Bồ Tát viên mãn Ngũ Địa rồi
Quán pháp vô tướng cũng vô tánh
Vô sanh vô diệt vốn thanh tịnh
Không có hỷ luận không thủ xả.
Thế tướng tịch diệt như huyền thủy
Hữu vô bất nhị rời phân biệt
Tùy thuận pháp tánh quán như vậy
Trí này được thành nhập Lục Địa.
Đầy đủ trí minh lợi thuận nhẩn
Quán sát thế gian tướng sanh diệt

Do sức si tôi có thể gian
Si tôi diệt mất không thể gian.
Quán các nhơn duyên không thiệt tánh
Chẳng hoại giả, gọi hòa hiệp dụng
Vô tác, vô thọ, không nghĩ nhớ
Hành pháp như mây nổi khắp nơi.
Chẳng biết Chơn để gọi vô minh
Gây tạo từ : nghiệp, ngu si : quả.
Thức khởi sanh chung gọi Danh sắc,
Như vậy nhần đến những khổ tụ,
Rõ thấu ba cõi nường nơi tâm
Mười hai nhơn duyên cũng nường tâm
Sanh tử đều do tâm làm ra
Tâm nếu diệt dứt, sanh tử hết.
Vô minh công dụng có hai thứ :
Mê lầm sở duyên, làm hành nhơn,
Như vậy nhần đến lão và tử
Do đây quả khổ không cùng tận.
Vô minh làm duyên chẳng thể dứt,
Duyên đó nếu dứt tất cả dứt,
Ngu si, ái, thủ : Phiền não chi,
Hành, hữu là nghiệp, chi khác : Khổ.
Si đến Lục nhập là Hành khổ,
Xúc thọ thêm lớn là Khổ khổ,
Còn những chi khác là Hoại khổ,

Nếu thấy vô ngã ba khổ dứt.
Vô minh cùng hành thuộc quá khứ,
Thức đến xúc, thọ thuộc hiện tại
Ái, thủ, hữu sanh khổ vị lai.
Quán dài nếu dứt : biên tế dứt.
Vô minh làm duyên : là sanh phục
Rời được nơi duyên phục mới hết
Từ nhơn sanh quả, lìa thời dứt,
Quán sát nơi đây biết tánh không.
Tùy thuận vô minh khởi ba cõi.
Nếu không tùy thuận ba cõi dứt,
Có đây có kia, không cũng vậy
Mười cách tư duy tâm lìa chấp.
Hữu chi tiếp nối nhiếp nhứt tâm
Tự nghiệp chẳng rời và tam đạo,
Tam tế, tam khổ nhơn duyên sanh
Hệ phục khởi diệt thuận vô tận,
Như vậy, quán khắp pháp duyên khởi
Vô tác, vô thọ, không chơn thiết
Như huyễn, như mộng, như bóng vang
Như kẻ ngu chạy theo dương diệm.
Quán sát như vậy vào nơi không
Biết duyên tánh ly được vô tướng
Rõ pháp hư vọng không nguyên cấu
Chỉ có từ mẩn độ muôn loại.

Đại Sĩ tu hành môn giải thoát
Càng thêm đại bi cầu Phật pháp
Biết các hữu vi hòa hiệp làm
Chí nguyện quyết định siêng hành đạo.
Môn Không tam muội đủ trăm ngàn
Vô tướng, Vô nguyện cũng như vậy
Bát Nhã thuận nhẫn đều tăng thượng
Giải thoát trí huệ được thành mãn.
Lại dùng thâm tâm cúng nhiều Phật
Ở trong Phật giáo tu tập đạo
Được Phật pháp tặng thêm thiện căn
N như vàng dùng lưu ly trau sáng.
N như trắng sáng mát lợi muôn loài.
Bốn phong luân không ngăn hoại được,
Bực Bồ Tát này siêu ma đạo
Dứt trừ phiền não cho quần sanh.
Bực này thường làm Thiện Hóa Vương
Hóa đạo chúng sanh trừ ngã mạn
Công hạnh đều cầu Nhứt thiết trí
Đều đã vượt hơn đạo Thanh Văn.
Bồ Tát bực này siêng tinh tấn
Được môn tam muội trăm ngàn ức
Cũng thấy trăm ngàn ức đức Phật
Ví như mặt nhật ngày thanh hạ.
Thậm thâm vi diệu khó thấy biết

Thanh Văn, Độc Giác không rõ được
Bồ Tát hiện tiền Đệ Lục Địa
Tôi vì Phật tử đã lược nói.
Bấy giờ Thiên chúng lòng hoan hỷ
Rải hoa thành mây dùng hư không
Khắp nơi pháp âm thanh diệu mầu
Thưa cùng đấng Tối Thắng thanh tịnh :
Rõ thấu thắng nghĩa trí tự tại
Thành tựu công đức trăm ngàn ức
Không chấp trước, như sen không nhiễm
Vì lợi chúng sanh nói thâm hạnh.
Tự Tại Thiên Vương ở hư không.
Phóng đại quang minh chiếu thân Phật
Cũng rải mây thơm tôi thượng diệu
Cúng khắp đấng sạch trừ phiền não
Bấy giờ Thiên chúng đều vui mừng.
Đều phát tiếng hay đồng ca ngợi :
Chúng tôi được nghe Hiện Tiền Địa
Thời là đã được nhiều lợi lành.
Thiên nữ lúc ấy lòng mừng vui
Cùng trời âm nhạc ngàn muôn diệu
Đều do thần lực của Như Lai
Trong tiếng hòa nhạc thành lời nói :
Oai nghi tịch tịnh không sánh kịp
Điều Ngự chúng sanh đời nên cúng

Đã siêu tất cả những thế gian
 Mà vào thế gian truyền diệu đạo.
 Dầu hiện nhiều loại vô lượng thân
 Biết thân mỗi mỗi vô sở hữu
 Khéo dùng ngôn từ nói các pháp
 Chẳng chấp tướng văn tự âm thanh.
 Qua đến trăm ngàn các quốc độ.
 Dùng những thượng cúng cúng dường
Phật.

Trí huệ tự tại không chấp trước
 Chẳng sanh niệm tưởng cội Phật ta.
 Dầu siêng giáo hóa các chúng sanh.
 Mà không nhơn ngã tất cả tâm
 Dầu đã tu thành hạnh quảng đại
 Mà nơi hạnh lành chẳng chấp trước.
 Bởi thấy tất cả các thế gian
 Lửa tham, sân, si thường cháy hực
 Nơi các tướng niệm thấy đều lìa
 Phát khởi đại bi sức tinh tấn.
 Tất cả chư Thiên và Thiên nữ
 Cúng dường nhiều thứ khen ngợi rồi
 Tất cả đồng thời đứng lặng yên
 Chiêm ngưỡng Thế Tôn mong nghe pháp.
 Giải Thoát Nguyệt vì chúng lại thưa :
 Cả đại chúng đây lòng thanh tịnh

**Những hành tướng trong Đệ Thất Địa
Trông mong Bồ Tát thương giảng giải.**

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói với Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát rằng : Thừa Phật tử ! Đại Bồ Tát đã tròn đủ công hạnh của Đệ Lục Địa muốn vào Đệ Thất Viên Hành Địa, phải tu mười môn phương tiện huệ phát khởi đạo thù thắng.

Đây là mười đạo thù thắng :

Dầu khéo tu Không, Vô tướng, Vô nguyên tam muội mà từ bi chẳng bỏ chúng sanh. Dầu được pháp bình đẳng của chư Phật mà thích thường cúng dường Phật. Dầu nhập môn quán không trí mà siêng chứa phước đức. Dầu xa rời tam giới mà trang nghiêm tam giới. Dầu rốt ráo dập tắt ngọn lửa phiền não mà có thể vì tất cả chúng sanh khởi hạnh diệt tắt ngọn lửa phiền não tham, sân, si. Dầu biết các pháp như huyễn, như mộng, như bóng, như vang, như dương diệm, như biến hóa, như trăng dưới nước, như tượng trong gương, tự tánh bất nhị, mà tùy tâm tác động vô lượng sai khác. Dầu biết tất cả quốc độ dường như hư không mà hay dùng diệu hạnh thanh tịnh trang nghiêm Phật độ. Dầu biết pháp thân của chư Phật bốn tánh không thân mà dùng

tướng hảo trang nghiêm thân mình. Dầu biết âm thanh của chư Phật tánh không tịch diệt chẳng thể ngôn thuyết, mà có thể tùy tất cả chúng sanh phát ra các thứ âm thanh thanh tịnh sai khác. Dầu tùy chư Phật rõ biết tam thể chỉ là nhứt niệm, mà tùy ý giải sai biệt của chúng sanh, dùng các loại tướng, các thứ thời gian, các thứ kiếp số để tu tập công hạnh.

Bồ Tát dùng môn phương tiện huệ phát khởi hạnh thù thắng này, từ Đệ Lục Hiện Tiền Địa vào Đệ Thất Viễn Hành Địa. Lúc vào Đệ Thất Địa rồi thời các hạnh này thường hiện tiền, gọi là an trụ nơi Đệ Thất Viễn Hành Địa.

Phật tử ! Đại Bồ Tát an trụ Đệ Thất Địa này rồi, thời vào vô lượng chúng sanh giới, vào vô lượng công nghiệp giáo hóa chúng sanh của chư Phật, vào vô lượng thế giới vôong, vào vô lượng quốc độ thanh tịnh của chư Phật, vào vô lượng pháp sai biệt, vào vô lượng hiện giác trí của chư Phật, vào vô lượng kiếp số, vào vô lượng trí giác liễu tam thể của chư Phật, vào vô lượng tín giải sai biệt của chúng sanh, vào vô lượng các loại thân danh sắc của chư Phật thị hiện, vào vô lượng căn tánh sở thích sai biệt của chúng sanh, vào vô lượng ngữ ngôn âm

thanh làm cho chúng sanh hoan hỷ của chư Phật, vào vô lượng các loại tâm hành của chúng sanh, vào vô lượng trí rõ biết rộng lớn của chư Phật, vào vô lượng tín giải của Thanh Văn thừa, vào vô lượng trí đạo của chư Phật dạy khiến tín giải, vào vô lượng pháp thành tựu của Bích Chi Phật, vào vô lượng môn trí huệ thậm thâm của chư Phật dạy khiến thắng vào, vào vô lượng hạnh phương tiện của chư Bồ Tát, vào vô lượng sự tập thành của Đại thừa của chư Phật dạy làm cho Bồ Tát được vào.

Bồ Tát này nghĩ rằng : Vô lượng cảnh giới của Như Lai như vậy, nhẫn đến trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng thể biết được. Tôi đều phải dùng tâm vô công dụng, vô phân biệt để thành tựu viên mãn.

Chư Phật tử ! Bồ Tát này dùng thâm trí huệ quán sát như vậy. Thường siêng tu tập phương tiện huệ khởi đạo thù thắng an trụ bất động, không một niệm thôi nghỉ phế bỏ. Đi, đứng, ngồi, nằm, nhẫn đến lúc ngủ chiêm bao cũng chưa từng tương ưng với cái chướng. Luôn không hề bỏ những quán niệm trên đây.

Trong mỗi niệm, Bồ Tát này thường có thể đầy đủ mười Ba la mật.

Tại sao vậy ? Vì mỗi niệm, Bồ Tát này đều lấy đại bi làm trước để tu hành Phật pháp hướng đến Phật trí. Những thiện căn đã có đều vì cầu Phật trí mà bố thí cho chúng sanh, đây gọi là Đàn Ba la mật. Hay diệt trừ những lửa phiền não, đây gọi là Thi la Ba la mật. Từ bi làm đầu không tổn hại chúng sanh, đây gọi là Sằn đề Ba la mật. Cầu pháp thắng thiện không nhàm đủ, đây gọi là Tỳ lê gia Ba la mật. Nhứt thiết trí đạo thường hiện tiền chưa từng tán loạn, đây gọi là Thiên na Ba la mật. Hay nhẫn thọ các pháp bất sanh bất diệt, đây gọi là Bát Nhã Ba la mật. Hay xuất sanh vô lượng trí, đây gọi là Phương tiện Ba la mật. Hay cầu thượng thượng thắng trí, đây gọi là Nguyên Ba la mật. Tất cả dị luận và các ma chúng không trở hoại được, đây gọi là lực ba la mật. Rõ biết các pháp đúng thật, đây gọi là Trí Ba la mật.

Chư Phật tử ! Mười môn Ba la mật này, trong mỗi niệm Bồ Tát đều đã đầy đủ.

Cũng vậy, bốn Nhiếp pháp, bốn pháp trì, ba mươi bảy Phẩm trợ đạo, ba môn Giải thoát, lược nói nhần đến tất cả pháp Bồ đề phần, trong mỗi niệm, Bồ Tát này đều viên mãn cả.

Bấy giờ Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát hỏi Kim Cang Tạng Bồ Tát rằng : Thừa Phật tử ! Bồ Tát chỉ ở trong Đệ Thất Địa này đầy đủ tất cả pháp Bồ đề phần, hay là trong các địa cũng có thể đầy đủ ?

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói : Thừa Phật tử ! Bồ Tát ở trong mười địa đều có thể đầy đủ pháp Bồ đề phần, nhưng Đệ Thất Địa thù thắng hơn.

Tại sao vậy ? Vì Đệ Thất Địa công dụng hạnh viên mãn thời được vào trí huệ tự tại hạnh.

Chư Phật tử ! Bồ Tát ở trong bậc Sơ Địa vì duyên tất cả Phật pháp để nguyện cầu nên đầy đủ pháp Bồ đề phần. Vì Đệ Nhị Địa lìa tâm cấu nhơ. Vì Đệ Tam Địa nguyện cầu càng tăng trưởng được pháp quang minh. Vì Đệ Tứ Địa nhập đạo. Vì Đệ Ngũ Địa thuận thế gian mà tu tập. Vì Đệ Lục Địa nhập pháp môn thâm thâm. Vì Đệ Thất Địa phát khởi tất cả Phật pháp. Tất cả địa đều cũng đầy đủ pháp Bồ đề phần.

Tại sao vậy ? Bồ Tát từ Sơ Địa đến Đệ Thất Địa thành tựu trí công dụng phần. Do công lực này, từ Đệ Bát Địa đến Đệ Thập Địa vô công dụng hạnh đều được thành tựu.

Chư Phật tử ! Ví như có hai thế giới : Một thời tạp nhiễm, một thời thuần tịnh.

Chặng giữa của hai thế giới này khó qua được, chỉ trừ bậc Bồ Tát có đại thần thông phương tiện nguyện lực.

Chư Phật tử ! Bồ Tát ở các địa cũng như vậy : Có tập nhiễm hạnh, có thanh tịnh hạnh. Chặng giữa của hai hạnh này khó qua được, chỉ trừ Bồ Tát có đại nguyện lực phương tiện trí huệ mới có thể qua được.

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát hỏi : Thưa Phật tử ! Bấy địa Bồ Tát này là nhiễm hạnh hay là tịnh hạnh ?

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói : Thưa Phật tử ! Từ Sơ Địa đến Đệ Thất Địa, công hạnh tu tập đều lìa bỏ nghiệp phiền não, vì hồi hướng Vô thượng Bồ đề, vì phần được đạo bình đẳng, nhưng chưa được gọi là hạnh siêng phiền não.

Chư Phật tử ! Như Chuyển Luân Thánh Vương ngự tượng bửu du hành tứ thiên hạ, biết có người bắn cùng khốn khổ, mà không bị lây những sự họa hoạn đó, nhưng chưa được gọi là siêu nhơn loại. Nếu bửu thân Chuyển Luân Vương sanh lên trời Phạm Thế, ngự Thiên cung thấy ngàn thế giới, du hành ngàn thế giới, thị hiện quang minh oai đức của Phạm Thiên mới gọi là siêu nhơn loại.

Chư Phật tử ! Bồ Tát cũng như vậy. Ban đầu từ bực Sơ Địa đến bực Đệ Thất Địa, ngự xe Ba la mật du hành thế gian, biết quá hoạn phiền não của thế gian. Vì ngự chánh đạo nên chẳng bị lỗi lầm của phiền não làm lây nhiễm, nhưng chưa gọi là siêu phiền não hạnh. Nếu bỏ tất cả hạnh hữu công dụng, từ Đệ Thất Địa vào Đệ Bát Địa, ngự xe Bồ Tát, thanh tịnh du hành thế gian, biết phiền não lỗi lầm chẳng bị lây nhiễm, mới gọi là siêu phiền não hạnh, vì được siêu quá hết tất cả.

Chư Phật tử ! Bồ Tát Đệ Thất Địa này siêu quá hết những phiền não đa tham, đa sân v.v... mà an trụ. Bực này chẳng gọi là có phiền não, cũng chẳng gọi là không phiền não.

Tại sao vậy ? Vì ở bực này, tất cả phiền não chẳng hiện hành nên chẳng gọi là có. Vì cầu Phật trí tâm chưa mãn toại nên chẳng gọi là không.

Chư Phật tử ! Bồ Tát an trụ bực Đệ Thất Địa dùng tâm thâm tịnh mà thành tựu thân nghiệp, ngữ nghiệp và thành tựu ý nghiệp. Tất cả những nghiệp đạo bất thiện bị Phật quả trách đều đã lìa bỏ. Tất cả thiện nghiệp mà Phật khen ngợi thời thường khéo tu

hành. Tất cả kinh, thơ, kỹ thuật của thế gian như đã nói ở Đệ Ngũ Địa đều tự nhiên thật hành thông thạo chẳng cần dụng công.

Bồ Tát ở trong Đại Thiên thế giới làm bậc đại Minh Sư. Chỉ trừ đức Như Lai và từ Đệ Bát Địa trở lên, thâm tâm diệu hạnh của các Bồ Tát khác đều không bằng được.

Ở bậc này, những Thiên tam muội, Thần thông giải thoát đều được hiện tiền. Nhưng là do tu tập mà thành, chẳng phải báo đắc thành như bậc Đệ Bát Địa.

Bậc Bồ Tát này trong mỗi niệm tu tập đầy đủ phương tiện trí lực, và tất cả pháp Bồ đề phần đều càng viên mãn hơn.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ bậc này nhập tam muội Bồ Tát thiện quán trạch, tam muội thiện trạch nghĩa, tam muội tối thắng huệ, tam muội phân biệt nghĩa tạng, tam muội như thiết phân biệt nghĩa, tam muội thiện trụ kiên cố căn, tam muội trí huệ thần thông môn, tam muội pháp giới nghiệp, tam muội Như Lai thắng lợi, tam muội chủng chủng nghĩa tạng sanh tử Niết bàn môn. Nhập trăm ngàn tam muội đầy đủ môn đại trí thần thông như vậy, tu tập thanh tịnh các trí địa.

Vì Bồ Tát này được nhập các tam muội trên đây khéo tu tập thanh tịnh phương tiện huệ, đại bi lực nên vượt hơn bậc Nhị thừa, được quán sát trí huệ địa.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ bậc này khéo tu tịnh vô lượng thân nghiệp vô tướng hành, ngữ nghiệp vô tướng hành, ý nghiệp vô tướng hành nên được quang minh Vô sanh pháp nhẫn.

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát hỏi : Thưa Phật tử ! Bồ Tát từ Sơ Địa đến bậc này có vô lượng thân nghiệp, ngữ nghiệp, ý nghiệp há chẳng vượt hơn hàng Nhị thừa ư ?

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói : Thưa Phật tử ! Các bậc đó đều vượt hơn, nhưng chỉ là do nguyện cầu Phật pháp, chẳng phải là sức tự trí quán sát. Nay trong bậc Đệ Thất Địa này do tự trí lực nên tất cả Nhị thừa chẳng kịp được.

Ví như Vương tử sanh ở cung vua, do Vương hậu sanh có đủ Vương tướng. Khi sanh ra thời đã hơn tất cả các quan, nhưng chỉ do đức lực của nhà vua chớ chẳng phải tự lực, khi thân trưởng thành, toàn vẹn tất cả nghề nghiệp oai đức, thời mới là do tự lực mà hơn tất cả thần dân.

Đại Bồ Tát cũng vậy. Lúc sơ phát tâm, do vì chí cầu đại pháp nên vượt hơn tất cả

Thanh Văn, Duyên Giác. Nay an trụ bực Đệ Thất Địa do tự lực trí huệ nên vượt lên trên tất cả Nhị thừa.

Chư Phật tử ! Bồ Tát an trụ bực Đệ Thất Địa này được viên ly vô hành thậm thâm, thường tu hành thân, khẩu, ý, siêng cầu đạo Vô thượng chẳng bỏ rời. Thế nên Bồ Tát này dầu đi nơi thiết tế mà chẳng tác chứng.

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát hỏi : Thưa Phật tử ! Bồ Tát từ địa nào lên đến địa nào có thể nhập được diệt định ?

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói : Thưa Phật tử ! Bồ Tát từ Đệ Lục Địa trở lên có thể nhập diệt định. Nay an trụ nơi Đệ Thất Địa này thời có thể mỗi niệm nhập diệt định, cũng mỗi niệm xuất, nhưng không tác chứng. Thế nên Bồ Tát này gọi là thành tựu thân, ngữ, ý nghiệp bất tư nghi, đi nơi thiết tế mà chẳng tác chứng.

Ví như có người ngồi thuyền vào biển, do sức thiện xảo nên không bị tai nạn.

Cũng vậy Bồ Tát ở bực này ngồi thuyền Ba la mật đi trong biển thiết tế, do nguyện lực nên chẳng chứng diệt.

Chư Phật tử ! Bồ Tát này được tam muội trí lực như vậy, do đại phương tiện, dầu thị

hiện sanh tử mà luôn trụ Niết bàn, dầu quyền thuộc vây quanh mà thường thích xa lìa, dầu do nguyên lực thọ sanh trong ba cõi mà chẳng nhiễm thế pháp, dầu thường tịch diệt do sức phương tiện mà lại phùng cháy, dầu đốt nhưng chẳng cháy, dầu tùy thuận Phật trí mà thị hiện vào bụi Thanh Văn Bích Chi Phật, dầu được Phật cảnh giới mà thị hiện ở cảnh giới ma, dầu siêu ma đạo mà thị hiện hành ma pháp, dầu thị hiện đồng với ngoại đạo mà chẳng bỏ Phật Pháp, dầu thị hiện tùy thuận tất cả thế gian mà thường thật hành tất cả pháp xuất thế.

Bồ Tát này chỗ có tất cả sự trang nghiêm vượt hơn tất cả sự trang nghiêm của Trời, Rồng, Bát Bộ, Người, Phi nhơn. Tứ Thiên Vương, Đế Thích, Phạm Vương thấy, mà chẳng rời bỏ tâm mến thích chánh pháp.

Chư Phật tử ! Bồ Tát thành tựu trí huệ như vậy trụ bụi Viên Hành Địa do nguyên lực nên được thấy nhiều đức Phật, hẳn đến thấy trăm ngàn ức na do tha đức Phật, đều kính trọng tán thán cúng dường với tâm quảng đại, tâm tăng thắng. Cũng cúng dường tất cả chúng Tăng. Đem thiện căn này hồi hướng Vô thượng Bồ đề. Lại ở chỗ chư Phật cung kính nghe pháp, nghe xong

thọ trì, được như thiết tam muội trí huệ quang minh, tùy thuận tu hành hộ trì chánh pháp. Thường được chư Phật hoan hỷ khen ngợi. Hàng Nhị thừa không thể vẩn nặn làm thua được. Bồ Tát này làm lợi ích chúng sanh pháp nhẫn thanh tịnh. Như vậy trải qua vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp những thiện căn đã có càng thêm tăng trưởng.

Ví như chơn kim, dùng các thứ châu báu cần xen vào càng làm cho chơn kim sáng chói hơn, những vật trang nghiêm khác không thể sánh được.

Những thiện căn của Bồ Tát Đệ Thất Địa này cũng như vậy, do sức phương tiện huệ càng sáng sạch hơn, chẳng phải hàng Nhị thừa sánh kịp được.

Chư Phật tử ! Ví như ánh sáng mặt trời, những ánh sáng của trăng sao v.v... đều không sánh được. Những chỗ sinh lầy nơi đại địa, ánh sáng mặt trời có thể làm khô ráo.

Bồ Tát Viễn Hành Địa này cũng như vậy, tất cả hàng Nhị thừa không theo kịp được, có thể làm cạn khô sinh lầy phiền não của tất cả chúng sanh.

Bồ Tát này thiên nhiều về phương tiện ba la mật. Chín môn Ba la mật kia thời tùy sức tùy phần mà tu tập.

Chư Phật tử ! Đây là lược nói đại Bồ Tát Đệ Thất Viễn Hành Địa.

Bồ Tát an trụ bậc này thường làm Tự Tại Thiên Vương, khéo vì chúng sanh mà nói pháp chứng trí, khiến họ chứng nhập.

Tất cả công hạnh bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự đều chẳng rời niệm Phật, niệm Pháp, niệm Tăng nhứt đến chẳng rời niệm đầy đủ Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này lại nghĩ : Tôi sẽ ở trong tất cả chúng sanh làm thượng thủ, là thắng, nhứt đến là bậc y chỉ của Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này nếu phát cần tinh tấn, thời trong khoảng một niệm được trăm ngàn ức na do tha tam muội, nhứt đến thị hiện trăm ngàn ức na do tha Bồ Tát để làm quyến thuộc.

Nếu dùng nguyện lực thù thắng tự tại thị hiện thời hơn số trên đây, nhứt đến trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng thể đếm biết được.

Kim Cang Tạng Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng :

Đệ nhứt nghĩa trí tam muội đạo
Lục Địa tu hành tâm đầy đủ
Tức thời thành tựu phương tiện huê
Bồ Tát dùng dây vào Thất Địa.
Dầu chứng tam thoát nhưng từ bi,
Dầu đồng Như Lai nhưng cúng Phật,
Dầu quán không nhưng chứa phước đức
Bồ Tát do dây lên Thất Địa.
Xa rời tam giới mà trang nghiêm,
Dứt trừ lửa phiền mà khởi lửa,
Biết pháp bất nhị nhưng siêng tu
Rõ cõi không hư mà nghiêm độ,
Hiểu thân bất động, đủ các tướng,
Thấu thanh tánh ly, khéo khai diễn,
Thâm nhập nhứt niệm, hành nhiều việc,
Bực trí do dây lên Thất Địa.
Quán sát pháp này được rõ ràng
Rộng vì chúng sanh làm lợi ích,
Vào chúng sanh giới không biên tế
Công nghiệp giáo hóa cũng vô lượng.
Quốc độ, các pháp cùng kiếp số
Giải, dứt, tâm hành đều hay vào
Thuyết pháp tam thừa cũng vô hạn
Như thế giáo hóa các quần sanh.
Bồ Tát siêng cầu đạo tối thắng

Động nghĩ, chẳng bỏ phương tiện huệ
Mỗi mỗi hồi hướng Phật Bồ đề
Niệm niệm thành tựu Ba la mật.
Phát tâm hồi hướng là bố thí,
Dứt hoặc là giới, chẳng hại : nhẫn,
Cầu lành không nhàm là tinh tấn,
Nơi đạo chẳng động tức tu thiền,
Nhẫn thọ vô sanh là Bát Nhã,
Hồi hướng phương tiện là nguyện độ,
Không bị phá : lực, khéo rõ : trí,
Thập độ như vậy đều thành mãn,
Sơ Địa phan duyên công đức đủ,
Nhị Địa Ly Cấu tam nghiệp tịnh,
Tứ Địa nhập đạo, Ngũ thuận hành,
Đệ Lục Vô sanh trí quang chiếu,
Đệ Thất Bồ đề công đức toàn
Tất cả đại nguyện đều đầy đủ,
Do đây hay khiến bậc nhập Địa
Tất cả công hạnh đều thanh tịnh.
Địa này khó qua, trí mới siêu
Ví như chặng giữa hai thế giới
Cũng như Thánh Vương không lây nghèo
Nhưng chưa được gọi : Tổng siêu độ.
Nếu trụ trong Đệ Bát Trí Địa
Mới là vượt qua tâm cảnh giới

Như Phạm Thiên Vương siêu hơn loại
Như sen ở nước chẳng tanh bùn.
Đệ Thất dầu siêu các phiền não
Chẳng gọi có hay không phiền não,
Chẳng có vì không hoặc hiện hành
Chẳng không vì tâm cầu Phật trí.
Bao nhiêu kỹ nghệ ở thế gian
Kinh sách từ luận đều rành cả
Thiền định, tam muội và thần thông
Tất cả tu hành đều thành tựu.
Bồ Tát tu thành đạo Thất Địa
Vượt hơn tất cả hạnh Nhị thừa,
Sơ Địa nguyện thành, đây do trí,
Ví như Vương tử đủ oai lực,
Thành tựu thậm thâm vẫn tiến tu
Tâm tâm tịch diệt chẳng tác chứng
Ví như ngồi thuyền vào trong biển
Ở nước chẳng bị nước nhận chìm.
Phương tiện huệ hành đủ công đức
Tất cả thế gian không rõ được
Cúng dường nhiều Phật tâm càng sáng
Như dùng diệu bửu trang nghiêm vàng.
Thất Địa Bồ Tát trí rất sáng
Như sáng mặt trời khô nước ái
Thường làm Tự Tại vua cõi Trời

Hóa đạo quần sanh tu chánh trí.
 Nếu do dũng mãnh tinh tấn lực
 Được nhiều tam muội thấy nhiều Phật
 Trăm ngàn ức số na do tha
 Nguyên lực tự tại lại hơn đây.
 Đây là Bồ Tát Viễn Hành Địa
 Phương tiện trí huệ thanh tịnh đạo
 Tất cả thế gian trời và người
 Thanh Văn, Độc Giác không biết được.

- (1) Bấy giờ Thiên Vương và Thiên Chúng
 Nghe thắng hạnh này đều hoan hỷ
 Vì muốn cúng dường lên Như Lai
 Và cùng đại chúng chư Bồ Tát,
 Rải hoa, tràng hoa, phan, tràng, lọng,
 Hương thơm, chuỗi ngọc và bửu y,
 Vô lượng, vô biên ngàn vạn thứ
 Đều dùng ma ni để nghiêm sức.
 Thiên nữ đồng thời tấu Thiên nhạc.
 Khắp phát các thứ diệu âm thanh
 Cúng dường cho Phật và Phật tử
 Đồng nói lời này để tán thán :
 Phước trí viên mãn thấy tất cả
 Phật thương chúng sanh hiện thần lực,

(1) Hán bộ quyển ba mươi tám

Khiến các thứ Thiên nhạc trên không
Phát diệu âm thanh khắp được nghe.
Trong một chân lông trăm ngàn ức
Na do tha côi vi trần số
Vô lượng Như Lai như vậy thấy
An trụ trong đó thuyết diệu pháp
Trong một chân lông vô lượng côi
Đều có bốn châu và đại hải
Tu Di, Thiết Vi và Bửu Sơn
Đều thấy ở trong, không chật hẹp.
Chỗ một chân lông có sáu loài :
Ba loài ác đạo và trời, người
Các chúng Long Thần, A Tu La
Đều theo tự nghiệp thọ quả báo.
Nơi trong tất cả côi nước kia
Đều có Như Lai diễn diệu âm
Tùy thuận tất cả tâm chúng sanh
Vì chuyển tối thượng tịnh pháp luân.
Trong côi các loại thân chúng sanh
Trong thân lại có các loại côi
Trời người các loài đều riêng khác
Phật đều biết rồi đem giảng dạy.
Côi lớn tùy niệm biến thành nhỏ
Côi nhỏ tùy niệm cũng biến lớn
Thần thông như vậy số vô lượng

Thế gian chung kẻ không thể hết.
Khấp pháp diệu âm vô lượng tiên
Ca ngợi Như Lai công đức rồi
Chúng hội hoan hỷ ngồi yên lặng
Nhứt tâm chiêm ngưỡng muốn nghe pháp.
Ngài Giải Thoát Nguyệt lại thưa rằng :
Nay đây chúng hội đều tịch tịnh
Mong giải thích hành tướng thứ đệ
Nhập Đệ Bát Bất Động Trí Địa.

Kim Cang Tạng Bồ Tát bảo Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát rằng : Thưa Phật tử ! Đại Bồ Tát ở trong Đệ Thất Viên Hành Địa, khéo tu tập phương tiện huệ, khéo thanh tịnh các đạo, khéo tu tập pháp trợ đạo, do đại nguyện lực nhiếp trì, được Phật lực gia hộ, tự thiện lực giữ gìn, thường tưởng nhớ, lực, vô úy, bất cộng của Như Lai, khéo thanh tịnh thâm tâm tư giác, có thể thành tựu phước đức trí huệ, đại từ đại bi chẳng bỏ chúng sanh, vào vô lượng trí đạo, vào tất cả pháp bốn lai vô sanh, vô khởi, vô tướng, vô thành, vô hoại, vô tận, vô chuyển, vô tánh, lấy đây làm tánh ba thuở sơ, trung, hậu thấy đều bình đẳng vô phân biệt, là chỗ nhập của như như trí, là tất cả tướng phân biệt tâm ý thức, không chỗ chấp lấy đường

như hư không, vào tất cả pháp như tánh hư không, đây gọi là được Vô sanh pháp nhẫn.

Chư Phật tử ! Bồ Tát thành tựu nhẫn này liền được nhập Đệ Bát Bất Động Địa.

Bực này là thâm hạnh Bồ Tát, khó biết được, vô sai biệt. Là tất cả tướng, tất cả tướng, tất cả chấp trước. Vô lượng vô biên tất cả Thanh Văn, Bích Chi Phật không thể kịp được.

Bực này xa lìa những huyên não tránh luận, tịch diệt thường hiện tiền.

Ví như Tỳ Kheo đầy đủ thần thông được tâm tự tại tuần tự nhẫn đến nhập diệt tận định, tất cả động tâm ức tướng phân biệt thảy đều dừng dứt.

Đại Bồ Tát này cũng như vậy, trụ Bát Động Địa liền bỏ tất cả công dụng hạnh, được pháp vô công dụng, thân, khẩu, ý nghiệp niệm sự đều dứt, trụ nơi báo hạnh.

Ví như có người trong giấc mơ thấy mình té trong sông lớn, vì muốn thoát nạn nên phát đại dũng mãnh, hành đại phương tiện. Do đại dũng mãnh và đại phương tiện nên liền được thức tỉnh. Khi đã thức giấc thời những việc làm trong giấc mơ liền dứt cả.

Cũng vậy, Bồ Tát thấy thân chúng sanh ở trong tứ lưu, vì cứu họ mà phát đại dũng mãnh khởi đại tinh tấn. Do dũng mãnh tinh tấn nên đến bậc Bất Động Địa này. Đã đến bậc này tất cả công dụng đều dứt cả. Hành tướng của hai hạnh đều chẳng hiện tiền.

Chư Phật tử ! Như sanh trời Phạm Thế, những phiền não của Dục giới đều chẳng hiện tiền.

Bồ Tát trụ Bất Động Địa cũng như vậy, tất cả tâm ý thức hành đều chẳng hiện tiền.

Đại Bồ Tát này còn chẳng hiện khởi tâm Bồ Tát, tâm Phật, tâm Bồ đề, tâm Niết bàn, huống là còn khởi tâm thế gian.

Chư Phật tử ! Bồ Tát này do sức bốn nguyện nên chư Phật Thế Tôn đích thân hiện ra trước mặt ban cho Như Lai trí, khiến bậc này được vào trong môn pháp lưu. Chư Phật bảo : Lành thay ! Lành thay ! Nay Thiện nam tử ! Trí nhãn này đệ nhất thuận các Phật pháp. Nhưng nay Thiện nam tử ! Thập lực, Tứ vô úy, Thập bát bất cộng của chư Phật, nay ông chưa được. Ông phải vì được thành tựu những Phật pháp ấy mà phát khởi tinh tấn, chớ có bỏ nơi môn trí nhãn này.

Lại này Thiện nam tử ! Ông đầu được tịch diệt giải thoát, nhưng hàng phàm phu chưa chứng được, họ còn đủ các thứ phiền não, bị các thứ giác quán xâm hại nhau. Ông phải thương những chúng sanh đó.

Lại này Thiện nam tử ! Ông phải nhớ lại bốn thệ nguyện làm lợi ích khắp tất cả chúng sanh đều làm cho họ được vào môn trí huệ bất tư nghì.

Lại này Thiện nam tử ! Những pháp, pháp tánh này, hoặc Phật xuất thế hay không xuất thế, luôn thường trụ không khác. Chư Phật chẳng do được pháp này mà gọi là Như Lai. Tất cả hàng Nhị thừa cũng có thể được pháp vô phân biệt này.

Lại này Thiện nam tử ! Ông xem chư Phật chúng ta đây : Thân tướng vô lượng, trí huệ vô lượng, quốc độ vô lượng, phương tiện vô lượng, quang minh vô lượng, âm thanh thanh tịnh cũng vô lượng. Ông phải thành tựu những pháp này.

Này Thiện nam tử ! Nay ông vừa được một pháp minh này, chính là tất cả pháp vô sanh vô phân biệt.

Này Thiện nam tử ! Pháp minh của Như Lai vô lượng nhập, vô lượng tác, vô lượng chuyển, nhấn đến trăm ngàn ức na do tha

kiếp chẳng thể biết được. Ông phải tu hành thành tựu pháp này.

Này Thiện nam tử ! Ông quán mười phương vô lượng quốc độ, vô lượng chúng sanh, vô lượng pháp, khác nhau vô lượng, đều phải thông đạt tất cả đúng như thật.

Chư Phật tử ! Chư Phật Thế Tôn trao cho Bồ Tát này vô lượng môn khởi trí như vậy, khiến Bồ Tát này có thể khởi vô lượng vô biên trí nghiệp sai biệt.

Chư Phật tử ! Nếu chư Phật chẳng ban môn khởi trí này cho Bồ Tát, thời Bồ Tát này liền nhập cứu cánh Niết bàn rời bỏ tất cả công hạnh, lợi ích chúng sanh.

Do chư Phật ban vô lượng vô biên khởi trí môn như vậy nên khoảng một niệm Bồ Tát này phát sanh trí nghiệp, đem công hạnh tu hành từ sơ phát tâm đến bậc Đệ Thất Địa để so sánh thời trăm phần không bằng một, nhẫn đến trăm ngàn ức na do tha phần không bằng một, vô số phần, ca la phần, toán phần, số phần, dụ phần, ưu ba ni sa đà phần cũng chẳng bằng một.

Tại sao vậy ? Chư Phật tử ! Bồ Tát này trước kia dùng một thân khởi hạnh. Nay trụ bậc này được vô lượng thân, vô lượng âm thanh, vô lượng trí huệ, vô lượng thọ sanh,

vô lượng tịnh quốc, giáo hóa vô lượng chúng sanh, cúng dường vô lượng chư Phật, nhập vô lượng pháp môn, đủ vô lượng thần thông, có vô lượng chúng hội đạo tràng sai biệt, trụ vô lượng thân, ngữ, ý, nghiệp, tập hợp tất cả hạnh Bồ Tát. Vì do pháp bất động vậy.

Chư Phật tử ! Ví như ngồi thuyền buồm muốn vào biển lớn. Khi chưa đến biển thì phải dùng nhiều công lực. Nếu đã đến biển chỉ theo gió mà thuyền đi chẳng cần nhơn lực. Đem sự thuyền đi khi chưa đến biển sánh sao kịp với lúc đã vào biển.

Cũng vậy, đại Bồ Tát chứa nhóm tư lương thiện căn rộng lớn, ngồi thuyền Đại thừa đến biển Bồ Tát hạnh. Trong khoảng một niệm dùng trí vô công dụng nhập cảnh giới Nhứt thiết chủng trí. Những hạnh hữu công dụng trước kia dầu trải qua vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng sánh kịp được.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ bực Đệ Bát Địa này dùng trí đại phương tiện thiện xảo, phát khởi vô công dụng giác huệ quán cảnh sở hành Nhứt thiết chủng trí. Như là quán thế gian thành, thế gian hoại, do nghiệp này hợp mà thành, do nghiệp này hết nên hoại, bao nhiêu thời gian thành,

bao nhiêu thời gian hoại, bao nhiêu thời gian thành trụ, bao nhiêu thời gian hoại trụ, đều biết đúng như thiệt. Lại rõ biết địa giới tướng nhỏ, tướng lớn, vô lượng tướng, sai biệt tướng. Biết thủy, hỏa, phong giới nhỏ, lớn v.v... cũng như vậy. Biết vi trần tướng vi tế, tướng sai biệt, vô lượng tướng sai biệt. Tùy trong thế giới nào có nhóm vi trần và vi trần tướng sai biệt đều biết như thiệt. Tùy trong thế giới nào có bao nhiêu địa, thủy, hỏa, phong giới đều có bao nhiêu vi trần, những bửu vật đều có bao nhiêu vi trần, thân chúng sanh có bao nhiêu vi trần, thân quốc độ có bao nhiêu vi trần đều biết như thiệt. Biết thân lớn thân nhỏ của chúng sanh đều có bao nhiêu vi trần thành. Biết thân Địa ngục, thân Súc sanh, thân Ngạ quỷ, thân A tu la, thân Trời, thân Người đều có bao nhiêu vi trần hợp thành. Được trí biết vi trần sai biệt như vậy. Lại biết Dục giới, Sắc giới, Vô Sắc giới thành, Dục, Sắc, Vô Sắc giới hoại. Biết Dục, Sắc, Vô Sắc giới tướng nhỏ, tướng lớn, tướng vô lượng, tướng sai biệt. Được trí quán tam giới sai biệt như vậy.

Chư Phật tử ! Bồ Tát này lại khởi trí minh giáo hóa chúng sanh. Như là khéo biết thân sai biệt của chúng sanh, khéo phân

biệt thân chúng sanh, khéo quán sát chỗ sanh ra, tùy chỗ đáng độ mà hiện thân giáo hóa cho họ được thành thực.

Bực Bồ Tát này nơi một Tam thiên Đại thiên thế giới, tùy chúng sanh thân tín giải sai khác, dùng trí quang minh khắp hiện thọ sanh. Như thế hoặc hai hoặc ba năh đến trăm ngàn cho đến bất khả thuyết Đại Thiên thế giới, tùy chúng sanh thân tín giải sai khác thị hiện thọ sanh khắp trong đó.

Vì Bồ Tát này thành tựu trí huệ như vậy nên ở nơi một cõi Phật, thân Ngài bất động, mà năh đến trong chúng hội ở bất khả thuyết cõi Phật đều hiện có thân Ngài.

Chư Phật tử ! Bồ Tát này tùy các chúng sanh thân tâm tín giải các loại sai khác, ở trong chúng hội của cõi Phật đó mà hiện thân. Như là ở trong chúng Sa Môn thời thị hiện thân Sa Môn. Trong chúng Bà La Môn thời thị hiện thân Bà La Môn. Trong chúng Sát Lợi thời thị hiện thân Sát Lợi. Như vậy trong chúng Tỳ Xá, Thủ Đà, Cư Sĩ, Tứ Thiên Vương, Đao Lợi Thiên, Dạ Ma Thiên, Đâu Suất Thiên, Hóa Lạc Thiên, Tha Hóa Tự Tại Thiên, Ma Vương chúng, Phạm Thiên chúng năh đến chúng Sắc Cứu Cánh Thiên, đều theo chúng ấy mà hiện thân.

Lại người đáng được độ bởi thân Thanh Văn thời Bồ Tát này hiện thân Thanh Văn. Người đáng được độ bởi thân Bích Chi Phật thời hiện thân Bích Chi Phật. Người đáng được độ bởi thân Bồ Tát thời hiện thân Bồ Tát. Người đáng được độ bởi thân Phật thời hiện thân Phật.

Chư Phật tử ! Bồ Tát này ở trong tất cả bất khả thuyết cội Phật tùy các chúng sanh tin ưa sai khác mà vì họ hiện thân như vậy, như vậy

Chư Phật tử ! Bồ Tát này xa rời tất cả thân tướng sai biệt, trụ nơi bình đẳng.

Bồ Tát này biết thân chúng sanh, thân quốc độ, thân nghiệp báo, thân Thanh Văn, thân Độc Giác, thân Bồ Tát, thân Như Lai, Trí thân, Pháp thân, Hư không thân.

Bồ Tát này biết tâm sở thích của các chúng sanh, có thể dùng thân chúng sanh làm thân mình, cũng làm thân quốc độ, thân nghiệp báo nhần đến thân hư không.

Lại biết tâm sở thích của các chúng sanh, Bồ Tát này có thể lấy quốc độ thân làm thân mình, cũng làm thân chúng sanh, thân nghiệp báo, nhần đến thân hư không.

Lại biết tâm sở thích của chúng sanh, Bồ Tát này có thể lấy thân nghiệp báo làm

thân mình, cũng làm thân chúng sanh, thân quốc độ nhần đến thân hư không.

Lại biết tâm sở thích của chúng sanh, có thể lấy tự thân làm thân chúng sanh, thân quốc độ, nhần đến thân hư không.

Tùy tâm sở thích của chúng sanh chẳng đồng, nên ở nơi thân này, Bồ Tát hiện những thân như vậy.

Bồ Tát này biết chúng sanh : Thân tập nghiệp, báo thân, phiền não thân, sắc thân, vô sắc thân. Lại biết thân quốc độ : Tướng nhỏ, tướng lớn, tướng vô lượng, tướng nhiễm, tướng tịnh, tướng rộng, tướng đảo trụ, tướng chánh trụ, tướng phổ nhập, tướng phương vòng sai biệt.

Biết thân nghiệp báo là giả danh sai biệt. Biết thân Thanh Văn, thân Độc giác, thân Bồ Tát là giả danh sai biệt.

Biết thân Như Lai có Bồ đề thân, nguyện thân, hóa thân, lực trì thân, tướng hảo trang nghiêm thân, oai thế thân, ý sanh thân, phước đức thân, pháp thân, trí thân.

Biết trí thân tướng khéo suy lường, tướng quyết đoán đúng thiệt, tướng nhiếp về quả hành, tướng sai biệt của thế gian và xuất thế gian, tướng sai biệt của tam thừa,

cộng tướng, bất cộng tướng, xuất ly tướng
phi xuất ly tướng, học tướng, vô học tướng.

Biết Pháp thân tướng bình đẳng, tướng
bất hoại, tướng tùy thời tùy tục giả danh
sai biệt, tướng chúng sanh phi chúng sanh
pháp sai biệt, tướng Phật, Pháp, Tăng sai
biệt.

Biết thân hư không tướng vô lượng,
tướng châu biến, tướng vô hình, tướng vô dị,
tướng vô biên, tướng hiển hiện sắc thân

Chư Phật tử ! Bồ Tát thành tựu thân trí
như vậy rồi, được mạng tự tại, tâm tự tại,
tài tự tại, nghiệp tự tại, sanh tự tại, nguyện
tự tại, giả tự tại, như ý tự tại, trí tự tại,
pháp tự tại.

Vì được mười môn tự tại này, thời là
bực trí bất tư nghi, bực trí vô lượng, bực trí
quảng đại, bực trí vô năng hoại.

Bồ Tát này nhập như vậy rồi, thành tựu
như vậy rồi thời được thân nghiệp, khẩu
nghiệp, ý nghiệp rất ráo không lỗi. Thân
ngữ ý luôn hiện hành theo trí. Bát Nhã Ba
la mật tăng thượng, đại bi làm đầu, phương
tiện thiện xảo, khéo hay phân biệt, khéo
khởi đại nguyện, Phật lực gia hộ, thường
siêng tu tập trí lợi ích chúng sanh, ở khắp
vô biên thế giới sai khác.

Chư Phật tử ! Tóm lại, Bồ Tát an trụ bậc Đệ Bát Eất Động Địa này, thân, ngữ, ý có chỗ làm, đều có thể chứa hợp tất cả Phật pháp.

Chư Phật tử ! Bồ Tát này được khéo trụ thâm tâm lực vì tất cả phiền não chẳng hiện hành. Được khéo trụ thắng tâm lực vì chẳng rời nơi đạo. Được khéo trụ đại bi lực vì chẳng bỏ lợi ích chúng sanh. Được khéo trụ đại từ lực vì cứu hộ tất cả thế gian. Được khéo trụ đà la ni lực vì chẳng quên nơi pháp. Được khéo trụ biện tài lực vì khéo quán sát phân biệt tất cả pháp. Được khéo trụ thần thông lực vì qua khắp vô biên thế giới. Được khéo trụ đại nguyện lực vì chẳng bỏ công hạnh của Bồ Tát. Được khéo trụ Ba la mật lực vì thành tựu tất cả Phật pháp. Được Như Lai hộ niệm lực vì Nhứt thiết chủng trí hiện tiền.

Bồ Tát này được trí lực như vậy, có thể hiện tất cả việc làm, trong công việc không có lỗi lầm.

Chư Phật tử ! Trí địa của Bồ Tát này gọi là Bất Động Địa vì không bị trở hoại. Gọi là Bất Thoải Chuyển Địa vì trí huệ bất thoải. Gọi là Nan Đắc Địa vì tất cả thế gian không lường được. Gọi là Đồng Chơn Địa vì lìa tất

cả lỗi lầm. Gọi là Sanh Địa vì tùy thích tự tại. Gọi là Thành Địa vì không còn sở tác. Gọi là Cứu Cánh Địa vì trí huệ quyết định. Gọi là Biến Hóa Địa vì tùy nguyện thành tựu. Gọi là Lực Trì Địa vì người khác chẳng làm động được. Gọi là Vô Công Dụng Địa vì trước đã thành tựu.

Chư Phật tử ! Bồ Tát thành tựu trí huệ như vậy nhập Phật cảnh giới, Phật công đức chiếu đến, thuận Phật oai nghi, Phật cảnh hiện tiền, thường được Phật hộ niệm. Phạm Vương, Thiên Đế, Tứ Thiên Vương, Kim Cang Lực Sĩ thường theo thị vệ.

Bồ Tát này luôn chẳng bỏ lìa các đại tam muội, có thể hiện vô lượng thân sai khác. Mỗi thân có thể lực lớn, báo đắc thần thông tam muội tự tại. Tùy nơi nào có chúng sanh đáng được hóa độ thời thị hiện thành Chánh giác.

Chư Phật tử ! Bồ Tát này nhập hội Đại thừa, được đại thần thông, phóng đại quang minh, nhập vô ngại pháp giới, biết thế giới sai biệt, thị hiện tất cả những công đức lớn tùy ý tự tại, khéo thông đạt tiền tế, hậu tế dẹp phục tất cả đạo ma tà, thâm nhập cảnh giới của chư Phật nơi vô lượng quốc độ tu Bồ Tát hạnh. Bởi được pháp bất thối chuyển, nên gọi là trụ Bất Động Địa.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ bực Bất Động Địa này rồi, do sức tam muội, thường được hiện thấy vô lượng chư Phật, thường chẳng rời bỏ phụng thờ cúng dường.

Bồ Tát này nơi mỗi mỗi kiếp, mỗi mỗi thế giới thấy vô lượng trăm Phật, vô lượng ngàn Phật, nhần đến vô lượng trăm ngàn ức na do tha Phật, đều kính trọng cúng dường.

Ở chỗ chư Phật được pháp tạng thậm thâm của Như Lai. Thọ được vô lượng pháp minh thế giới sai biệt thấy.

Nếu có ai đến vấn nạn những sự như thế giới sai biệt v.v... không ai khuất phục Bồ Tát này được.

Như vậy trải qua vô lượng trăm kiếp, nhần đến vô lượng trăm ngàn ức na do tha kiếp, những thiện căn đã có càng thêm sáng sạch.

Ví như chơn kim đem làm mào báu, đặt trên đầu Thánh Vương Diêm Phù Đề, những món trang nghiêm của tất cả thần dân không thể sánh kịp.

Cũng vậy, những thiện căn của bực Bồ Tát này hơn tất cả những thiện căn của Nhị thừa nhần đến của Đệ Thất Địa Bồ Tát.

Bởi Bồ Tát trụ bực này, đại trí quang minh diệt trừ tối tăm phiền não của khắp

chúng sanh, vì khéo hay khai xiển môn trí huệ.

Chư Phật tử ! Ví như Đại Phạm Thiên Vương chủ ngàn thế giới, có thể khắp vạn từ tâm, khắp phóng quang minh đầy ngàn thế giới.

Cũng vậy, Bồ Tát này hay phóng quang minh chiếu khắp trăm vạn Phật sát vi trần số thế giới, làm cho chúng sanh dập tắt lửa phiền não mà được thanh lương.

Trong mười môn Ba la mật, Bồ Tát này thiên nhiều về nguyện Ba la mật, các môn khác thời tùy sức, tùy phần mà tu tập.

Đây gọi là nói lược về Bồ Tát Đệ Bát Bất Động Địa. Nếu nói rộng thời trải vô lượng kiếp cũng không thể cùng tận.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát trụ bực này phần nhiều làm Đại Phạm Thiên Vương chủ ngàn thế giới, tối thắng tự tại, giỏi giảng thuyết các nghĩa. Có thể ban đạo Ba la mật cho hàng Thanh Văn, Bích Chi Phật, chư Bồ Tát.

Tất cả công hạnh bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự, đều chẳng rời niệm Phật, nhẫn đến chẳng rời niệm Như Thích chủng trí.

Bồ Tát hãy lại nghĩ rằng : Tôi sẽ ở trong tất cả chúng sanh là thượng thủ, là thắng nhân đến là bậc y chỉ của Nhứt thiết chúng trí.

Bồ Tát này nếu dùng sức phát khởi đại tinh tấn trong khoảng một niệm được trăm vạn đại thiên thế giới vì trần số tam muội, nhân đến thị hiện trăm vạn Đại Thiên thế giới vì trần số Bồ Tát làm quyến thuộc.

Nếu dùng nguyện lực tự tại thù thắng để thị hiện thời hơn số trên đây, nhân đến trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng thể đếm biết được.

Kim Cang Tạng Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng :

Thất Địa tu hành phương tiện huệ
 Khéo chứa trợ đạo đại nguyện lực
 Lại được chư Phật chỗ nhiếp trì
 Vì cầu thắng trí nhập Bát Địa
 Công đức thành tựu thường từ mẫn
 Trí huệ rộng lớn đồng hư không
 Nghe pháp hay sanh quyết định lực
 Đây là tịch diệt Vô sanh nhẫn.
 Biết pháp tướng vô sanh vô khởi
 Vô thành, vô hoại cũng vô tận
 Lìa có, bình đẳng tuyệt phân biệt

Siêu các tâm hành như hư không.
Thành tựu nhẫn này siêu hý luận.
Thậm thâm bất động luôn tịch diệt
Tất cả thế gian không biết được.
Tâm tướng chấp trước thấy đều lìa.
Trụ ở bậc này chẳng phân biệt
Ví như Tỳ Kheo nhập diệt định
N như mộng lợi sông, thức thời không
N như sanh Phạm Thiên tuyệt ái dục.
Do bốn nguyện lực được Phật khuyên
Khen trí nhẫn cao quán dẫn cho
Bảo rằng Phật pháp của chúng ta
Nay ông chưa được phải tinh tấn.
Dầu ông đã tắt lửa phiền não
Phiền não thế gian vẫn hấy hừng
Phải nhớ bốn nguyện độ chúng sanh
Đều khiến tu nhơn đến giải thoát.
Pháp tánh chơn thường là tâm niệm
Nơi đây Nhị thừa cũng được vậy
Chẳng do có này làm Thế Tôn
Chỉ do thậm thâm vô ngại trí.
Chư Phật Thế Tôn Thiên Nhơn Sư
Ban cho trí huệ bảo quán sát
Vô biên Phật pháp đều được thành
Một niệm vượt hơn công hạnh trước

Bồ Tát an trụ trí địa này
Thời được sức thần thông quảng đại
Một niệm phân thân khắp mười phương
Như thuyền vào biển nhờ gió thổi.
Tâm vô công dụng, trí nhậm vận
Đều biết quốc độ : thành, hoại, trụ
Các cõi chủng loại đều khác lạ
Lớn nhỏ vô lượng đều biết được.
Đại thiên thế giới tứ đại chủng
Lục đạo chúng sanh thân đều khác
Và cùng châu báu vi trần số
Dùng trí xem biết không còn thừa.
Bồ Tát hay biết tất cả thân
Vì độ chúng sanh hiện thân đồng
Cõi nước vô lượng nhiều loại khác
Đều vì hiện hình khắp mọi chỗ.
Ví như nhật nguyệt ở hư không.
Tất cả trong nước đều hiện bóng
Trụ ở pháp giới không bị động
Tùy tâm hiện bóng cũng như vậy.
Tùy tâm sở thích của chúng sanh.
Trong các chúng hội đều hiện thân
Thanh Văn, Độc Giác cùng Bồ Tát
Nhấn đến thân Phật đều hiện cả.
Chúng sanh, quốc độ, nghiệp báo thân,

Các bực Thánh Nhơn trí pháp thân
Hư không thân tướng đều bình đẳng
Vì khắp chúng sanh mà thị hiện.
Mười môn Thánh trí khắp quán sát
Lại thuận từ bi làm công hạnh
Tất cả Phật pháp đều thành tựu
Trì giới bất động như Tu Di.
Thập lực thành tựu chẳng động lay
Tất cả ma chúng không chuyển được
Chư Phật hộ niệm, Thiên Vương kính
Mật Tích Kim Cang thường thị vệ.
Bực này công đức vô biên tế
Ngàn vạn ức kiếp nói chẳng hết
Thiện căn cúng Phật càng sáng sạch
Nhuư bửu quang trên đỉnh Thánh Vương.
Bồ Tát trụ bực Đệ Bát Địa
Thường làm Phạm Vương chủ ngàn cõi
Diễn thuyết Tam thừa không tận cùng
Từ quang soi khắp trừ phiền não
Tam muội chứng được trong một niệm
Số đến trăm vạn cõi vi trần
Công hạnh ra làm cũng số đó
Nguyện lực thị hiện lại hơn đây,
Bồ Tát Đệ Bát Bất Động Địa
Tôi vì đại chúng đã nói lược

Nếu muốn thứ đệ nói rộng ra
Trải trăm ức kiếp nói chẳng hết.
Kim Cang Tạng nói Đệ Bát Địa
N hư Lai hiện đại thần thông lực
Chấn động các cõi nước mười phương
Vô lượng ức số khó bàn nghĩ,
Đấng Vô Thượng Tôn Chánh Đẳng Giác
Thân Phật khắp phóng đại quang minh
Chiếu soi vô lượng vi trần cõi
Đều khiến chúng sanh được an lạc.
Bồ Tát vô lượng trăm ngàn ức
Đồng thời hiện đứng giữa hư không
Đồ cúng thượng diệu hơn chư Thiên
Cúng dường đấng Tối thắng Vô thượng.
Đại Tự Tại Vương, Tự Tại Thiên
Đều cùng đồng tâm mừng vô lượng
Đều đem các thứ đồ cúng dường
Dâng lên đấng thậm thâm công đức.
Lại có Thiên nữ đông vạn ức
Thân tâm vui mừng kể không xiết
Hòa tấu nhạc âm vô lượng thứ
Cúng dường Nhơn Thiên Đại Đạo Sư.
Bấy giờ nhạc âm đồng hòa tấu
Trăm ngàn vạn ức vô lượng thứ
Đều do Như Lai oai thần lực

Diễn xuất diệu âm mà tán thán :
Tịch tịnh, điều nhu, không nhơ hại
Tùy bực đã nhập khéo tu tập
Tâm như hư không đến mười phương
Nói rộng Phật đạo độ quần sanh.
Thiên thượng hơn gian tất cả chỗ.
Đều hiện vô đẳng diệu trang nghiêm
Do Phật công đức mà sanh ra
Khiến người xem thấy ưa Phật trí.
Chẳng rời một cõi đến chúng sanh
N như trăng hiện khắp soi thế gian
Âm thanh tâm niệm đều diệt cả
Dường như hang núi dội tiếng vang.
Nếu có chúng sanh tâm hạ liệt
Vì họ diễn nói hạnh Thanh Văn,
Nếu tâm minh lợi thích Độc Giác,
Thời vì họ giảng đạo Trung thừa,
Nếu có từ bi thích độ sanh
Vì họ giảng dạy Bồ Tát hạnh,
Nếu có tối thắng tâm trí huệ
Thời dạy Như Lai pháp Vô thượng.
Ví như thuật gia làm các sự
Nhiều loại hình tướng đều chẳng thiệt
Bồ Tát trí huyền cũng như vậy
Dầu hiện tất cả rời hữu vô

Âm thanh ngàn thứ vang như vậy
Ca ngợi Phật rồi đứng lặng yên.
Giải Thoát Nguyệt lại vì chúng thỉnh
Xin nói công hạnh Đệ Cửu Địa.

Kim Cang Tạng Bồ Tát bảo Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát rằng : Thừa Phật tử ! Đại Bồ Tát dùng vô lượng trí như vậy tư duy quán sát lại muốn cầu tịch diệt giải thoát hơn, liền tu tập Như Lai trí huệ; nhập các môn đà la ni tam muội Như Lai bí mật pháp quán sát bất tư nghì đại trí tánh thanh tịnh.

Có đủ thần thông quảng đại vào thế giới sai biệt, tu tập Thập lực, Vô úy, Bất cộng. Theo chư Phật chuyển Pháp luân. Chẳng bỏ đại bi bốn nguyện lực. Được nhập Bồ Tát Đệ Cửu Thiện Huệ Địa.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ bậc Thiện Huệ Địa này, đúng như thiệt mà biết các pháp hành thiện, bất thiện, vô ký, hữu lậu, vô lậu, thế gian, xuất thế, tư nghì, bất tư nghì, định, bất định, Thanh Văn, Độc Giác, Bồ Tát, Như Lai Địa và pháp hành hữu vi, vô vi.

Bồ Tát này dùng trí huệ như vậy, đúng như thiệt mà biết những rừng rậm của chúng sanh : Tâm, phiền não, nghiệp, căn,

giải, tánh, lạc dục, tùy miên, thọ sanh, tập khí tương tục và rừng rậm tam tụ sai biệt.

Bồ Tát này đúng như thiệt mà biết tâm của chúng sanh có các thứ hình tướng. Như những tướng : tạp khởi, tốc chuyển, hoại, bất hoại, vô hình chất, vô biên tế, thanh tịnh, cấu, vô cấu, phược, bất phược, huyền sở tác, theo các loài mà đến thọ sanh, trăm ngàn muôn ức vô lượng tướng của tâm chúng sanh như vậy đều biết đúng thiệt.

Lại biết các thứ tướng của phiền não. Như những tướng lâu xa hiện hành, vô biên dẫn khởi, sanh chung chẳng bỏ, núp và khởi một nghĩa, cùng tâm tương ưng, chẳng cùng tâm tương ưng, tùy loài thọ sanh mà trụ, ba cõi sai khác, ái kiến si mạn hạo hại như mũi tên cắm sâu, ba nghiệp nhơn duyên chẳng tuyệt. Lược nói nhần đến tám muôn bốn ngàn tướng phiền não đều biết đúng thiệt.

Lại biết những tướng của nghiệp. Như những tướng : Thiện, bất thiện, vô ký, có biểu thị, không biểu thị, cùng tâm đồng sanh chẳng rời, nhơn tự tánh sát na hoại mà thứ đệ nhóm quả chẳng mất, có báo, không báo, thọ các báo đen tối, như ruộng vô lượng, phạm Thánh sai khác hiện, thọ,

sanh thọ hậu thọ, thừa phi thừa, định bất định. Lược nói nhần đến tám muôn bốn ngàn tướng của nghiệp đều biết đúng thiệt.

Lại biết tướng hạ, trung, thượng của các căn tánh, tướng tiên tế, hậu tế, sai biệt, vô sai biệt, tướng phiền não câu sanh chẳng rời nhau, tướng thừa phi thừa, định bất định, tướng thuần thực điều nhu, tướng tùy lười căn nhẹ đến hoại, tướng tăng thượng không bị hoại, tướng thôi bất thôi sai biệt, tướng xa rời, cùng sanh chẳng đồng. Lược nói đến tám muôn bốn ngàn tướng đều biết đúng thiệt.

Lại biết những tướng thượng, trung, hạ của tri giải, thượng, trung, hạ của các tánh, thượng, trung, hạ của lạc dục, đều lược nói nhần đến tám muôn bốn ngàn.

Lại biết các tướng của tùy miên : tướng cùng thâm tâm đồng sanh, tướng cùng tâm đồng sanh, tướng tâm tương ưng bất tương ưng sai biệt, tướng lâu xa hiện hành, tướng vô thủy chẳng trừ, tướng chống trái với tất cả thiện định, giải thoát, tam muội, tam ma bát đề, thần thông, tướng ba cõi thọ sanh hệ phược, tướng khiến vô biên tâm tương tục hiện khởi, tướng mở cửa các xứ, tướng cứng chắc khó trị, tướng địa xứ thành tựu

bất thành tựu, tướng chỉ do Thánh đạo mới nhớ được.

Lại biết các loại tướng thọ sanh. Tướng theo nghiệp thọ sanh, tướng sáu loài sai khác, tướng có sắc không sắc sai khác, tướng có tướng không tướng sai khác, tướng nghiệp làm ruộng, nước ái thấm nhuần, vô minh che rợp, thức làm chủng tử sanh mầm hậu hữu, tướng danh sắc sanh chung chẳng rời nhau, tướng si ái mong cầu nổi các thân, tướng muốn thọ muốn sanh vô thủy tham chấp, tướng tham cầu vọng cho rằng thoát ba cõi.

Lại biết các tướng của tập khí. Những là tướng hành bất hành sai khác, tướng tùy loại huân tập, tướng tùy chúng sanh hành huân tập, tướng tùy nghiệp phiền não huân tập, tướng thiện, bất thiện, vô ký huân tập, tướng tùy nhập hậu hữu huân tập, tướng thứ đệ huân tập, tướng chẳng dứt phiền não lâu xa chẳng bỏ huân tập, tướng thiệt phi thiệt huân tập, tướng thấy nghe gần gũi Thanh Văn, Độc Giác Bồ Tát Như Lai huân tập.

Lại biết tướng chúng sanh chánh định, tà định, bất định. Những là tướng chánh kiến, chánh định, tà kiến, tà định, nhị câu

bất định, tướng ngũ nghịch tà định, ngũ căn chánh định, nhị câu bất định, tướng bát tà tà định, chánh tánh chánh định, nhị câu ly bất định, tướng sáu chấp tà pháp tà định, tập hành thánh đạo chánh định, nhị câu xả bất định.

Chư Phật tử ! Bồ Tát tùy thuận trí huệ như vậy gọi là trụ bực Thiện Huệ Địa.

Đã trụ bực này, biết rõ những hành sai biệt của chúng sanh mà giáo hóa điều phục cho được giải thoát.

Chư Phật tử ! Bồ Tát này có thể khéo diễn thuyết pháp Thanh Văn thừa, pháp Độc Giác thừa, pháp Bồ Tát thừa, pháp Như Lai Địa.

Tất cả công hạnh lấy trí huệ làm trước, tất cả chỗ đi trí đều đi theo, nên có thể tùy căn tánh dục giải của chúng sanh, sở hành sai khác, các loài sai khác, cũng tùy thọ sanh phiền não miên phục các nghiệp tập khí mà thuyết pháp cho thọ sanh tín giải thêm lớn trí huệ, đều ở nơi thừa của mình mà được giải thoát.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ bực Thiện Huệ Địa này làm đại Pháp Sư, đủ hạnh Pháp Sư, khéo hay giữ gìn pháp tạng của Như Lai.

Dùng vô lượng trí thiện xảo khởi tứ vô ngại biện. Dùng ngôn từ Bồ Tát mà thuyết pháp.

Bồ Tát này thường tùy tứ vô ngại trí mà chuyển không tạm bỏ lìa.

Những gì là bốn ? Chính là Pháp vô ngại trí, Nghĩa vô ngại trí, Từ vô ngại trí, Lạc thuyết vô ngại trí.

Bồ Tát này dùng Pháp vô ngại trí biết tự tướng của các pháp. Dùng Nghĩa vô ngại trí biết tướng sai biệt của các pháp. Dùng Từ vô ngại trí nói không sai lầm. Dùng Lạc thuyết vô ngại trí thuyết pháp vô đoạn vô tận.

Lại dùng Pháp vô ngại trí biết tự tánh của các pháp. Nghĩa vô ngại trí biết sanh diệt của các pháp. Từ vô ngại trí thuyết an lập tất cả pháp chẳng dứt. Lạc thuyết vô ngại trí tùy chỗ an lập chẳng hoại thuyết pháp vô biên.

Lại dùng Pháp vô ngại trí biết pháp hiện tại sai biệt. Nghĩa vô ngại trí biết pháp quá khứ, vị lai sai biệt. Từ vô ngại trí nơi các pháp quá khứ, hiện tại, vị lai nói không sai lầm. Lạc thuyết vô ngại trí nơi vô biên pháp trong mỗi đời đều nói rõ ràng.

Lại dùng Pháp vô ngại trí biết pháp sai biệt. Nghĩa vô ngại trí biết nghĩa sai biệt.

Từ vô ngại trí tùy ngôn âm của mọi loài mà nói. Lạc thuyết vô ngại trí tùy tâm ưa thích của họ mà nói.

Lại Pháp vô ngại trí dùng pháp trí biết sai biệt chẳng khác. Nghĩa vô ngại trí biết sai biệt như thiệt. Từ vô ngại trí dùng thế trí sai biệt mà thuyết pháp. Lạc thuyết vô ngại trí dùng đệ nhút nghĩa trí thiện xảo thuyết pháp.

Lại Pháp vô ngại trí biết các pháp nhút tướng chẳng hoại. Nghĩa vô ngại trí biết uẩn, xứ, giới, đế, duyên khởi thiện xảo. Từ vô ngại trí dùng tất cả âm thanh, văn tự mỹ diệu mà thế gian dễ hiểu dễ thuyết pháp. Lạc thuyết vô ngại trí dùng vô biên pháp minh tăng thắng để thuyết pháp.

Lại Pháp vô ngại trí biết Nhút thừa bình đẳng tánh. Nghĩa vô ngại trí biết các thừa sai biệt tánh. Từ vô ngại trí nói tất cả thừa vô sai biệt. Lạc thuyết vô ngại trí nói mỗi mỗi thừa vô biên pháp.

Lại Pháp vô ngại trí biết trí tùy chứng tất cả hạnh Bồ Tát trí hành, pháp hành. Nghĩa vô ngại trí biết Thập địa phần vị nghĩa sai khác. Từ vô ngại trí thuyết địa đạo tướng vô sai biệt. Lạc thuyết vô ngại trí thuyết mỗi mỗi địa có vô biên hành tướng.

Lại Pháp vô ngại trí biết tất cả Như Lai một niệm thành chánh giác. Nghĩa vô ngại trí biết các thời gian, các xứ sở đều sai khác. Từ vô ngại trí nói thành chánh giác sai biệt. Lạc thuyết vô ngại trí nơi mỗi câu pháp vô lượng kiếp nói chẳng hết.

Lạc Pháp vô ngại trí biết tất cả Như Lai những ngữ ngôn, trí lực, vô úy, bất cộng pháp, đại từ, đại bi, biện tài, phương tiện, chuyển pháp luân, nhứt thiết trí, tùy chứng trí. Nghĩa vô ngại trí biết Như Lai tùy tám vạn bốn ngàn tâm hành căn giải âm thanh sai biệt của chúng sanh. Từ vô ngại trí tùy tất cả chúng sanh hạnh dùng âm thanh sai biệt của Như Lai để thuyết pháp. Lạc thuyết vô ngại trí tùy tín giải của chúng sanh dùng trí thanh tịnh hạnh viên mãn của Như Lai để thuyết pháp.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ Đệ Cửu Địa được trí vô ngại thiện xảo như vậy, được Phật pháp tạng làm đại Pháp Sư, được nghĩa đà la ni, pháp đà la ni, trí đà la ni, quang chiếu đà la ni, Thiện Huệ đà la ni, chúng tài đà la ni, oai đức đà la ni, vô ngại môn đà la ni, vô biên tế đà la ni, chủng chủng nghĩa đà la ni, trăm vạn a tăng kỳ môn đà la ni, như vậy đều được viên mãn,

dùng trăm vạn vô số môn thiện xảo âm thanh biện tài mà thuyết pháp.

Bồ Tát này được trăm vạn vô số môn đà la ni như vậy rồi, nơi chỗ vô lượng đức Phật, trước mỗi đức Phật, đều dùng trăm vạn vô số môn đà la ni như vậy để nghe chánh pháp, nghe rồi chẳng quên, dùng vô lượng môn sai biệt diễn thuyết cho đại chúng khác.

Bồ Tát này mới vừa thấy Phật liền cúi đầu đánh lễ. Ở chỗ Phật liền được vô lượng pháp môn.

Pháp môn đã được đây, hàng văn trì đại Thanh Văn trong trăm ngàn kiếp chẳng lãnh thọ được.

Bồ Tát này được đà la ni như vậy, vô ngại trí như vậy, ngồi trên pháp tòa mà thuyết pháp.

Chúng sanh khắp trong Đại Thiên thế giới, đều tùy tâm sở thích sai khác của họ mà thuyết pháp :

Chỉ trừ chư Phật và chư Bồ Tát đã thọ chức, các chúng hội khác không thể sánh kịp oai đức quang minh với Bồ Tát này.

Bồ Tát này ngồi trên pháp tòa, muốn dùng một âm thanh khiến các đại chúng đều được hiểu rõ thời liền được hiểu rõ.

Hoặc có lúc muốn dùng các thứ âm thanh làm cho các đại chúng đều được khai ngộ.

Hoặc có lúc tâm muốn phóng đại quang minh diễn thuyết pháp môn.

Hoặc có lúc tâm muốn ở trên thân mình, mỗi chân lông đều diễn pháp âm.

Hoặc có lúc tâm muốn nhấn đến Đại Thiên thế giới có bao nhiêu vật hữu hình, vô hình đều diễn ra ngôn âm diệu pháp.

Hoặc có lúc tâm phát một ngôn âm khắp cả pháp giới đều hiểu rõ.

Hoặc có lúc tâm muốn tất cả ngôn âm đều làm pháp âm thường trụ bất diệt.

Hoặc có lúc tâm muốn tất cả thế giới những ống tiêu, sáo, chuông trống tất cả tiếng nhạc và ca ngâm đều diễn pháp âm.

Hoặc có lúc tâm muốn trong một chữ, tất cả pháp cú, ngôn âm sai biệt thấy đều đầy đủ.

Hoặc có lúc tâm muốn làm cho bất khả thuyết vô lượng thế giới, trong tứ đại địa, thủy, hỏa, phong, có bao nhiêu vi trần trong mỗi vi trần thấy đều diễn xuất bất khả thuyết pháp môn.

Tất cả đều muốn như vậy đều tùy tâm hiển hiện thành mãn cả.

Chư Phật tử ! Giả sử Đại Thiên thế giới, tất cả chúng sanh đều đến trước Bồ Tát này, mỗi mỗi chúng sanh đều dùng vô lượng ngôn âm khác nhau để vấn nạn tất cả, vấn nạn đều chẳng đồng nhau. Trong khoảng một niệm, Bồ Tát này đều lãnh thọ tất cả, vẫn dùng một âm thanh mà giải thích khắp tất cả, khiến họ đều vui thích. Như vậy nhần đến tất cả chúng sanh trong bất khả thuyết thế giới, trong bất khả thuyết bất khả thuyết thế giới, Bồ Tát đều có thể tùy tâm sở thích, căn, giải của họ mà thuyết pháp. Thừa thần lực của Phật rộng làm Phật sự, vì khắp tất cả mà làm chỗ nương tựa.

Chư Phật tử ! Bồ Tát này lại phát tinh tấn thành tựu trí minh, giả sử nơi một chân lông có bất khả thuyết thế giới vi trần số chư Phật chúng hội, mỗi chúng hội có bất khả thuyết thế giới vi trần số chúng sanh, mỗi chúng sanh có bất khả thuyết thế giới vi trần số tánh dục. Chư Phật đó tùy theo tánh dục của chúng sanh mà đều ban cho pháp môn.

Như nơi một chân lông, tất cả chỗ khắp pháp giới đều như vậy cả.

Vô lượng pháp môn của chư Phật đã nói như vậy, trong khoảng một niệm, Bồ Tát đều lãnh thọ được cả, không hề quên mất.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ bực Đệ Cửu Địa này ngày đêm tinh tấn, trọn không xen niệm gì khác, chỉ nhập Phật cảnh giới thân cận Như Lai, nhập chư Bồ Tát thậm thâm giải thoát, thường ở chánh định, thường thấy chư Phật chưa từng bỏ lìa, trong mỗi mỗi kiếp thấy vô lượng Phật, vô lượng trăm Phật, vô lượng ngàn Phật, nhần đến vô lượng trăm ngàn ức na do tha Phật, đều kính trọng cúng dường, hỏi pháp. Được thuyết pháp đà la ni bao nhiêu thiện căn đã có càng thêm sáng sạch.

Ví như chơn kim, thợ giỏi khéo dùng làm bửu quang để Chuyển Luân Thánh Vương đội, tất cả đồ trang nghiêm của thần dân và các tiểu Quốc Vương không sánh kịp được.

Thiện căn của bực Bồ Tát Đệ Cửu Địa cũng như vậy. Những thiện căn của Thanh Văn, Độc Giác và các Bồ Tát bực dưới không thể bằng được.

Chư Phật tử ! Ví như Đại Phạm Thiên Vương chủ của nhị thiên thế giới, thân phóng quang minh có thể chiếu thấu chỗ tối, chỗ xa của tất cả nhị thiên thế giới.

Những thiện căn của Bồ Tát này cũng như vậy. Có thể phóng quang minh, chiếu tâm chúng sanh trừ sạch phiền não tăm tối.

Trong mười môn Ba la mật, với Bồ Tát này, lực Ba la mật là hơn cả các môn kia thời tùy sức tùy phần.

Chư Phật tử ! Đây là lược nói đại Bồ Tát Đệ Cửu Thiện Huệ Địa. Nếu nói rộng thời vô lượng kiếp nói cũng không hết.

Chư Phật tử ! Bồ Tát trụ bậc Đệ Cửu Địa này thường làm Đại Phạm Thiên Vương chủ nhĩ thiên thế giới. Thống trị giới, tự tại làm lợi ích. Hay vì hàng Thanh Văn, Độc Giác và chư Bồ Tát mà giảng giải hạnh Ba la mật. Hay tùy tâm của chúng sanh. Không bị khuất phục vì vấn nạn.

Những công hạnh bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự đều chẳng rời niệm Phật, nhẫn đến chẳng rời niệm Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này lại nghĩ rằng : Ở trong tất cả chúng sanh, tôi sẽ là thượng thủ, là thắng, nhẫn đến là bậc y chỉ của Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này nếu phát tinh tấn trong khoảng một niệm được trăm vạn vô số quốc độ vi trần số tam muội nhẫn đến thị hiện

trăm vạn vô số quốc độ vi trần số Bồ Tát làm quyến thuộc.

Nếu dùng nguyện lực thù thắng tự tại thị hiện thời hơn số này. Nhẫn đến trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng thể đếm biết được".

Kim Cang Tạng Bồ Tát muốn tuyên lại nghĩa này mà nói kệ rằng :

Vô lượng trí lực khéo quan sát.
Tối thượng vi diệu đời khó biết
Vào khắp chỗ bí mật của Phật
Lợi ích chúng sanh vào Cửu Địa.
Tổng trì tam muội đều tự tại
Được đại thần thông vào các cõi
Lực, trí, vô úy, bất cộng pháp
Nguyện, lực, bi tâm vào Cửu Địa.
Trụ nơi bực này trì pháp tạng
Rõ thiện, bất thiện, và vô ký
Hữu lậu, vô lậu, thế, xuất thế
Tur, bất tur nghi đều khéo biết.
Nếu pháp quyết định chẳng quyết định
Tam thừa tu tập đều quán sát
Hữu vi, vô vi hạnh sai biệt
Biết rõ như vậy nhập thế gian
Nếu muốn biết rõ tâm chúng sanh

Thời hay dùng trí biết như thiệt,
Các thứ chuyển tốc, hoại, chẳng hoại,
Những tướng vô chất, vô biên thủy,
Phiền não vô biên thường sanh chung
Phục, khởi một nghĩa nối các loại.
Nghiệp tánh chủng loại đều riêng khác
Nhơn hoại quả nhóm đều biết được
Căn tánh các loại hạ, trung, thượng
Tiền tế, hậu tế khác vô lượng
Giải, tánh, lạc dục cũng như vậy
Tám vạn bốn ngàn đều biết cả,
Chúng sanh hoặc kiến luôn tùy chuyển
Rừng rậm vô thủy chưa cắt trừ
Với chí chung cùng tâm đều sanh
Thường ràng rịt nhau chẳng đoạn tuyệt.
Chẳng phải vật thiệt, chỉ vọng tưởng
Chẳng rời khỏi tâm không xứ sở
Thiền định cảnh trừ những thói chuyển
Kim Cang đạo diệt mới rốt ráo
Sáu loài thọ sanh đều sai khác
Ruộng nghiệp, ái nhuận, vô minh che
Thức làm chủng tử, mầm danh sắc
Ba cõi vô thủy luôn tiếp nối.
Hoặc, nghiệp, tâm tập sanh các loại
Nếu lìa hoặc nghiệp chẳng còn sanh

Chúng sanh ở trong hoặc, nghiệp, tâm
Hoặc chìm kiến chấp, hoặc hành đạo.
Bực Bồ Tát này khéo quán sát
Tùy tâm sở thích và căn giải
Đều dùng vô ngại diệu biện tài
Theo chỗ đáng độ mà thuyết pháp.
Ngồi trên pháp tọa như sư tử,
Cũng như Ngưu Vương, Bửu Sơn Vương,
Lại như Long Vương bủa mây dày
Tuôn mưa cam lộ đầy biển lớn.
Khéo biết pháp tánh và áo nghĩa
Tùy thuận ngôn từ hay biện thuyết
Vô số trăm vạn đà la ni
Dường như biển lớn chứa nước mưa.
Tổng trì tam muội đều thanh tịnh
Trong khoảng một niệm thấy nhiều Phật
Nơi mỗi mỗi Phật đều nghe pháp
Lại dùng diệu âm để diễn thuyết.
Nếu muốn khắp Đại Thiên thế giới
Giáo hóa tất cả các quần sanh
Như mây bủa khắp mọi nơi chỗ
Tùy theo căn dục đều khiến mừng,
Đầu lông Phật chúng đông vô số
Chúng sanh sở thích cũng vô cực
Đều xứng tâm họ cho pháp môn

Tất cả pháp giới đều như vậy.
Bồ Tát siêng thêm sức tinh tấn
Lại được công đức càng thêm hơn
Văn trì vô lượng các pháp môn
Như đất hay gìn tất cả giống.
Mười phương vô lượng các chúng sanh
Đều đến thân cận ngồi trong hội
Một niệm tùy tâm đều vấn nạn
Một lời đối khắp đều thỏa mãn.
Trụ ở bậc này làm Pháp Vương
Tùy cơ dạy bảo không nhàm mỏi
Ngày đêm thấy Phật chưa từng bỏ
Nhập thâm tịch diệt trí giải thoát.
Cúng Phật thiện căn càng thêm sáng
Như mào diêu bửu trên đầu vua
Nhờ đây chúng sanh dứt phiền não
Như quang chiếu khắp của Phạm Vương.
Bực này thường hiện Đại Phạm Vương.
Đem pháp Tam thừa độ chúng sanh
Thiện nghiệp tu hành khắp lợi ích
Nhấn đến sẽ thành Nhứt thiết trí.
Một niệm đã nhập các tam muội.
Vô số thế giới vi trần số
Thấy Phật thuyết pháp, số cũng vậy
Nguyện lực thị hiện lại hơn đây.

Đây là đệ cửu Thiện Huệ Địa
 Chỗ tu hành của đại Bồ Tát
 Thâm thâm vi diệu khó thấy được
 Tôi vì Phật tử đã tuyên thuyết.

- (1) Na do tha chúng Tịnh Cư Thiên
 Nghe những thắng hạnh trong Cửu Địa
 Trên không hơn hở lòng hoan hỷ
 Đều cùng cung kính cúng dường Phật.
 Bất khả tư nghĩ chúng Bồ Tát
 Cũng ở hư không rất hoan hỷ
 Đồng khắp hương duyệt ý tôi thượng
 Huân khắp chúng hội khiến thanh tịnh.
 Tự tại Thiên Vương cùng Thiên chúng
 Vô lượng ức số ở hư không
 Rải khắp thiên y cúng dường Phật
 Trăm ngàn muôn thứ phát phới rơi.
 Thế nữ cõi trời số vô lượng.
 Tất cả mừng vui cúng dường Phật
 Đều tấu các thứ âm nhạc hay
 Đều dùng lời này để ca ngợi :
 Phật thân an tọa một quốc độ
 Tất cả thế giới đều hiện thân
 Thân tướng đoan nghiêm vô lượng ức

(1) Hán bộ quyển ba mươi chín.

Pháp giới rộng lớn đều khắp đầy.
Nơi một chân lông phóng quang minh
Khắp dứt thế gian phiền não tối
Thế giới vi trần biết được số
Quang minh này số chẳng lường được.
Hoặc thấy Như Lai đủ tướng hảo
Chuyển chánh pháp luân thắng vô thượng,
Hoặc thấy du hành các cõi Phật,
Hoặc thấy vắng lặng an bất động,
Hoặc hiện ở tại cung Đâu Suất,
Hoặc hiện hạ sanh nhập thai mẹ,
Hoặc hiện trụ thai hoặc xuất thai,
Đều khiến trong vô lượng cõi thấy.
Hoặc hiện xuất gia tu thế đạo
Hoặc hiện đạo tràng thành Chánh giác
Hoặc hiện thuyết pháp hoặc Niết bàn
Khiến khắp mười phương đều xem thấy.
Ví như huyễn sư biết huyễn thuật
Ở trong đại chúng hiện nhiều việc.
Trí huệ Như Lai cũng như vậy
Ở trong thế gian khắp hiện thân.
Phật trụ thậm thâm chơn pháp tánh
Tịch diệt vô tướng đồng hư không
Mà ở trong Đệ nhứt thiết nghĩa
Thị hiện công hạnh nhiều sự việc.

Hạnh lợi chúng sanh Phật đã làm
 Đều nương pháp tánh mà được có
 Tướng và vô tướng không sai khác
 Vào đến rốt ráo đều vô tướng.
 Nếu có muốn được Như Lai trí
 Phải rời tất cả vọng phân biệt
 Thông đạt hữu vô đều bình đẳng
 Mau làm Nhơn Thiên Đại Đạo Sư.
 Vô lượng vô biên chúng Thiên nữ
 Ca nhạc ngôn âm khen ngợi rồi
 Thân tâm tịch tịnh đều an lạc
 Chiêm ngưỡng Như Lai đứng yên lặng.
 Liên đó Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát
 Biết các chúng hội đều tịch tịnh
 Hướng Kim Cang Tạng mà thỉnh rằng :
 Bực Đại Vô Úy chơn Phật Tử !
 Từ Đệ Cửu Địa vào Thập Địa
 Bao nhiêu công đức các hành tướng
 Nhẫn đến thần thông trí biến hóa
 Mong vì đại chúng mà tuyên thuyết.

Kim Cang Tạng Bồ Tát bảo Giải Thoát
 Nguyệt Bồ Tát rằng : Thừa Phật tử ! Đại Bồ
 Tát từ Sơ Địa đến Đệ Cửu Địa dùng vô
 lượng trí huệ quán sát giác liễu như vậy
 rồi, khéo tư duy tu tập, khéo đầy đủ thiện

pháp, nhóm vô biên pháp trợ đạo, thêm lớn đại phước đức trí huệ, rộng thi hành đại bi, biết thế giới sai biệt, vào rừng rậm chúng sanh giới, nhập cảnh giới Như Lai, tùy thuận hạnh tịch diệt của Như Lai, thường quán sát trí lực, vô úy, bất cộng pháp của Như Lai, gọi là được Nhứt thiết chủng trí thọ chức vị.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát dùng trí huệ như vậy nhập bực Thọ Chức Địa rồi liền được ly cấu tam muội, nhập pháp giới sai biệt tam muội, trang nghiêm đạo tràng tam muội, nhứt thiết chủng hoa quang tam muội, hải tạng tam muội, hải ấn tam muội, hư không giới quảng đại tam muội, quán nhứt thiết pháp tự tánh tam muội, tri nhứt thiết chúng sanh tâm hành tam muội, nhứt thiết Phật giai hiện tiền tam muội, trăm vạn vô số tam muội như vậy đều hiện tiền. Bồ Tát này ở nơi các môn tam muội trên đây hoặc nhập, hoặc xuất đều được thiện xảo. Cũng khéo rõ biết tất cả tam muội việc làm sai biệt. Tam muội tối hậu tên là thọ Nhứt thiết trí thắng chức vị.

Lúc tam muội này hiện tiền, bỗng nhiên xuất sanh đại bửu liên hoa. Liên hoa này rộng lớn bằng trăm vạn Đại Thiên thế giới, trang nghiêm với các thứ diệu bửu, vượt

hơn tất cả cảnh giới thế gian, do thiện căn xuất thế sanh khởi, do những hạnh biết các pháp như huyền tánh làm thành, thường phóng quang minh chiếu khắp pháp giới, các cõi trời chẳng có được.

Liên hoa này, cộng bằng tỳ lưu ly ma ni bửu, đài bằng chiên đàn vương, tua bằng ngọc mã não, cánh bằng vàng Diêm phù đàn, các báu làm tạng, lưới báu che giăng. Hoa này thường phóng vô lượng quang minh. Có mười Đại Thiên thế giới vi trần số liên hoa làm quyến thuộc.

Bấy giờ, Bồ Tát này ngự trên liên hoa, thân tướng cân xứng với hoa. Vô lượng quyến thuộc Bồ Tát ngồi trên các liên hoa kia, mỗi vị đều được trăm vạn tam muội, đồng hướng về đại Bồ Tát nhứt tâm chiêm ngưỡng.

Chư Phật tử ! Lúc đại Bồ Tát này và quyến thuộc ngồi trên liên hoa, thời quang minh và ngôn âm khắp đến thập phương pháp giới. Tất cả thế giới đều chấn động, ác đạo khởi khổ, cõi nước nghiêm tịnh, đồng hạnh Bồ Tát đều vân tập đến, âm nhạc của nhơn thiên đồng thời trỗi tiếng, tất cả chúng sanh đều được an vui, đem bất tư nghì đồ cúng dường dâng lên chư Phật. Chư Phật chúng hội thấy đều hiển hiện.

Chư Phật tử ! Lúc Bồ Tát này ngồi trên tòa đại liên hoa, thời nơi dưới hai chân phóng trăm vạn vô số quang minh chiếu khắp các đại địa ngục ở mười phương diệt khổ cho chúng sanh. Nơi hai gối phóng trăm vạn vô số quang minh chiếu khắp mọi loài súc sanh ở mười phương diệt khổ cho chúng sanh. Nơi rún phóng trăm vạn vô số quang minh chiếu khắp cõi Diêm La Vương ở mười phương diệt khổ cho chúng sanh. Nơi hai bên hông phóng trăm vạn vô số quang minh chiếu khắp tất cả nhơn gian ở mười phương diệt khổ cho chúng sanh. Nơi giữa hai tay phóng trăm vạn vô số quang minh chiếu khắp tất cả cung điện của chư Thiên và A Tu La ở mười phương. Nơi trên hai vai phóng trăm vạn vô số quang minh chiếu khắp tất cả Thanh Văn ở mười phương. Nơi cổ và lưng phóng trăm vạn vô số quang minh chiếu khắp thân Bích Chi Phật ở mười phương. Nơi mặt phóng trăm vạn vô số quang minh chiếu khắp hàng Bồ Tát sơ phát tâm đến bậc Đệ Cửu Địa. Từ giữa hai chạng mày phóng trăm vạn vô số quang minh chiếu khắp hàng Bồ Tát Thọ Chức ở mười phương. Quang minh này làm cho cung điện của Ma thấy đều chẳng hiện.

Nơi dành đầu phóng trăm vạn vô số Đại Thiên thế giới vi trần số quang minh chiếu khắp các đạo tràng chúng hội của chư Phật ở tất cả thế giới trong mười phương, hữu nhiều mười vòng rồi dừng lại trên hư không thành lưới quang minh tên là Xí Nhiên Quang Minh, phát khởi các đồ cúng dường để cúng Phật, chư Bồ Tát khác, từ sơ phát tâm đến Đệ Cửu Địa, có những đồ cúng dường đều không sánh được.

Lưới quang minh này, ở trước chúng hội của mỗi đức Phật trong mười phương, mưa những hương tốt, tràng hoa, y phục, tràng phan, bửu cái, các thứ trang nghiêm bằng châu ma ni, để cúng dường lên Phật.

Đồ cúng trên đây đều từ thiện căn xuất thế sanh ra, vượt hơn tất cả cảnh giới thế gian. Nếu có chúng sanh thấy biết sự này thời đều được bất thối chuyển nơi đạo Vô Thượng Giác.

Chư Phật tử ! Đại quang minh này hiện sự cúng dường như vậy xong, lại nhiều tất cả thế giới ở mười phương nơi đạo tràng của chư Phật đủ mười vòng rồi lại từ dưới chân của Phật mà vào. Lúc đó chư Phật và chư Bồ Tát biết nơi thế giới ấy, có đại Bồ Tát ấy có thể làm hạnh quảng đại như vậy đến bậc Thọ Chức.

Chư Phật tử ! Bấy giờ mười phương vô lượng vô biên Bồ Tát nhần đến bực Đệ Cửu Địa đều vân tập vây quanh cung kính cúng dường Đại Bồ Tát này, nhứt tâm quán sát. Đương lúc quán sát, chư Bồ Tát liền đều chứng được mười ngàn tam muội.

Lúc đó, những Bồ Tát Thọ Chức ở mười phương đều ở trong đức tướng nơi ngực Kim cang trang nghiêm phóng đại quang minh tên Năng Hoại Ma Oán, có trăm vạn vô số quang minh làm quyến thuộc, chiếu khắp mười phương hiện vô lượng thần thông biến hóa, sau đó quang minh này trở về nhập vào trong ngực Kim cang trang nghiêm của đại Bồ Tát. Khi quang minh nhập vào xong, những trí huệ thế lực của đại Bồ Tát này thêm lớn hơn trăm ngàn lần.

Bấy giờ thập phương chư Phật, từ chạng mây phóng quang minh thanh tịnh tên Tăng Ích Nhứt Thiết Trí Thần Thông, có vô số quang minh làm quyến thuộc chiếu khắp thế giới mười phương, hữu nhiều mười vòng, thị hiện sự tự tại quảng đại của Như Lai khai ngộ cho vô lượng trăm ngàn ức na do tha chúng Bồ Tát. Chấn động khắp cả cõi Phật, diệt trừ tất cả khổ của các ác đạo, che ẩn tất cả cung điện của Ma hiện thị tất

cả chỗ của chư Phật chứng Bồ đề và đạo tràng chúng hội oai đức trang nghiêm.

Quang minh này chiếu khắp tận hư không biến pháp giới tất cả thế giới rồi lại đến trên pháp hội của đại Bồ Tát này hữu nhiều bao vòng hiển hiện những sự trang nghiêm. Hiện xong, nhập vào trên đỉnh đầu của đại Bồ Tát này. Những quang minh quyền thuộc cũng đều nhập vào đỉnh đầu của chư Bồ Tát.

Đương lúc quang minh của chư Phật nhập vào đầu, đại Bồ Tát này chứng được trăm vạn tam muội mà trước kia chưa được. Đây gọi là đã được bậc Thọ Chức vào cảnh giới Phật đầy đủ Thập lực dự ở số chư Phật.

Chư Phật tử ! Như Chuyển Luân Thánh Vương sanh Thái Tử, mẹ là Chánh hậu. Lúc Thái Tử thân tướng trưởng thành đầy đủ, nhà vua bảo Thái Tử ngồi tòa diệu kim trên bạch tượng báu, trưng màn lưới lớn, dựng tràng phan to, thắp hương, rải hoa, thổi các âm nhạc, lấy nước bốn biển đựng trong bình vàng. Nhà vua cầm bình vàng này rưới nước bốn biển lên đầu Thái Tử. Đây gọi là lễ Thái Tử lãnh thọ Vương chức, dự ở hàng quán danh Sát Đế Lợi Vương. Liền có thể

thật hành đầy đủ mười thiện đạo, cũng được gọi là Chuyển Luân Thánh Vương.

Đại Bồ Tát Thọ Chức cũng như vậy : Vì trí thủy của chư Phật rưới vào đầu nên gọi là Thọ Chức, vì đầy đủ mười Trí lực của Như Lai nên dự vào hàng chư Phật.

Chư Phật tử ! Đây gọi là Bồ Tát thọ chức đại trí. Bồ Tát do chức đại trí này nên có thể làm vô lượng trăm ngàn vạn ức na do tha hạnh khó làm, thêm lớn vô lượng trí huệ công đức, gọi là an trụ bực Pháp Vân Địa.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát ở bực Pháp Vân Địa này, đúng thiết mà biết dục giới tập, sắc giới tập, vô sắc giới tập, thế giới tập, pháp giới tập, hữu vi giới tập, vô vi giới tập, chúng sanh giới tập, thức giới tập, hư không giới tập, Niết bàn giới tập, kiến chấp phiền não hành tập, thế giới thành hoại tập, Thanh Văn hạnh tập, Độc Giác hạnh tập, Bồ Tát hạnh tập, Như Lai trí lực vô úy sắc thân pháp thân tập, nhứt thiết chủng trí tập, thị hiện thành Phật chuyển pháp luân tập, trí quyết định phân biệt tất cả pháp tập. Tóm lại, đại Bồ Tát này dùng Nhứt thiết trí mà biết tất cả tập. .

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này, dùng giác huệ thượng thượng như vậy đúng thiết mà biết chúng sanh nghiệp hóa, phiền não hóa, kiến chấp hóa, thế giới hóa, pháp giới hóa, Thanh Văn hóa, Độc Giác hóa, Bồ Tát hóa, Như Lai hóa, tất cả phân biệt vô phân biệt hóa.

Lại đúng thiết mà biết Phật trì, Pháp trì, Tăng trì, nghiệp trì, phiền não trì, thời trì, nguyện trì, cúng dường trì, hành trì, kiếp trì, trí trì.

Lại đúng thiết mà biết chư Phật nhập vi tế trí. Những là tu hành vi tế trí, mạng chung vi tế trí, thọ sanh vi tế trí, xuất gia vi tế trí, hiện thần thông vi tế trí, thành chánh giác vi tế trí, chuyển pháp luân vi tế trí, trụ thọ mạng vi tế trí, nhập Niết bàn vi tế trí, giáo pháp trụ vi tế trí.

Đại Bồ Tát này lại nhập Như Lai bí mật xứ. Những là thân bí mật, ngữ bí mật, tâm bí mật, thời phi thời tư lương bí mật, thọ Bồ Tát ký bí mật, nhiếp chúng sanh bí mật, chủng chủng thừa bí mật, tất cả chúng sanh căn hành sai biệt bí mật, nghiệp sở hành bí mật, đắc Bồ đề hạnh bí mật. Những sự này đều biết đúng thiết.

Lại biết những nhập kiếp trí của chư Phật. Những là một kiếp vào vô số kiếp, vô

số kiếp vào một kiếp, hữu số kiếp vào vô số kiếp, vô số kiếp vào hữu số kiếp, một niệm vào kiếp, kiếp vào một niệm, kiếp vào phi kiếp, phi kiếp vào kiếp, hữu Phật kiếp vào vô Phật kiếp, vô Phật kiếp vào hữu Phật kiếp, quá khứ, vị lai kiếp vào hiện tại kiếp, hiện tại kiếp vào quá khứ, vị lai kiếp, quá khứ kiếp vào vị lai kiếp, vị lai kiếp vào hiện tại kiếp, trường kiếp vào đoản kiếp, đoản kiếp vào trường kiếp.

Lại biết những kiếp sở nhập của Như Lai. Những là nhập mao đạo trí, nhập vi trần trí, nhập quốc độ thân chánh giác trí, nhập chúng sanh thân chánh giác trí, nhập chúng sanh tâm chánh giác trí, nhập chúng sanh hạnh chánh giác trí, nhập tùy thuận nhứt thiết xứ chánh giác trí, nhập thị hiện biến thành trí, nhập thị thiện thuận hành trí, nhập thị hiện nghịch hành trí, nhập thị hiện tư nghì bất tư nghì thế gian liễu tri bất liễu tri hành trí, nhập thị hiện Thanh Văn trí, Độc Giác trí, Bồ Tát hạnh trí, Như Lai hạnh trí. Tất cả như vậy đều biết đúng, thiệt.

Chư Phật tử ! Tất cả chư Phật có những trí huệ quảng đại vô lượng, bậc Bồ Tát này đều có thể chứng nhập.

Đại Bồ Tát trụ bực Pháp Vân Địa này liền được Bồ Tát bất tư nghi giải thoát, vô chướng ngại giải thoát, tịnh quán sát giải thoát, phổ chiếu minh giải thoát, Như Lai tạng giải thoát, tùy thuận vô ngại luân giải thoát, thông đạt tam thế giải thoát, pháp giới tạng giải thoát, quang minh luân giải thoát, vô dư cảnh giới giải thoát. Mười môn giải thoát này làm đầu, lại có vô lượng trăm ngàn vô số môn giải thoát đều là chỗ chứng đắc của bực Đệ Thập Địa này. Nhấn đến vô lượng trăm ngàn vô số môn tam muội, vô lượng trăm ngàn vô số môn đà la ni, vô lượng trăm ngàn vô số môn thần thông, bực này đều thành tựu cả.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này thông đạt trí huệ như vậy, tùy thuận vô lượng Bồ đề, thành tựu thiện xảo niệm lực.

Mười phương chư Phật có vô lượng đại pháp minh, đại pháp chiếu, đại pháp vũ, Bồ Tát này trong khoảng một niệm đều có thể an, có thể thọ, có thể nhiếp, có thể trì tất cả.

Ví như Ta Đà La Long Vương làm mưa lớn, chỉ trừ đại hải, ngoài ra tất cả chỗ khác đều không thể chứa thọ nhiếp trì nước mưa đó.

Cũng vậy, chỉ trừ bực Đệ Thập Địa Bồ Tát, ngoài ra tất cả chúng sanh, Thanh Văn,

Độc Giác, nhần đến Đệ Cửu Địa Bồ Tát, đều không thể an thọ nhiếp trì tạng bí mật đại pháp minh, đại pháp chiếu, đại pháp vũ của đức Như Lai.

Ví như đại hải có thể an thọ nhiếp trì trận mưa lớn của một Long Vương, hoặc hai, hoặc ba, nhần đến vô lượng Long Vương đồng thời làm mưa lớn. Vì đại hải rộng lớn vô lượng.

Cũng vậy, đại Bồ Tát trụ bực Pháp Vân Địa có thể an thọ nhiếp trì đại pháp minh, pháp chiếu, pháp vũ của một đức Phật nhần đến của vô lượng đức Phật, dầu trong khoảng một niệm chư Phật đồng thời diễn thuyết. Vì thế nên bực Bồ Tát này hiệu là Pháp Vân Địa.

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát hỏi : Thưa Phật tử ! Trong khoảng một niệm, đại Bồ Tát này có thể an thọ nhiếp trì đại pháp minh, pháp chiếu, pháp vũ của bao nhiêu đức Phật ?

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói : Thưa Phật tử ! Chẳng thể đếm tính biết được. Tôi sẽ dùng ví dụ để trình bày việc ấy.

Thưa Phật tử ! Vì như mười phương, trong mỗi phương đều có mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi

trần số thế giới. Trong thế giới đó, mỗi mỗi chúng sanh đều được văn trì đà la ni làm thị giả của Phật đa văn bực nhứt trong hàng Thanh Văn, như Tỳ Kheo Đại Thắng, thị giả của đức Kim Cang Liên Hoa Thượng Phật. Những pháp của một chúng sanh đã thọ, các chúng sanh khác không thọ trùng. Những pháp của tất cả chúng sanh này thọ được có số lượng chăng ?

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát nói : Số đó rất nhiều vô lượng vô biên.

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói : Tôi xin nói để Phật tử được rõ. Bực Pháp Vân Địa Bồ Tát, trong khoảng một niệm, an thọ nhiếp trì đạo pháp minh, pháp chiếu, pháp vũ tam thế pháp tạng của một đức Phật nhiều hơn những pháp của tất cả chúng sanh trên kia đã được nhiếp trì trăm phần không kịp một phần nhần đến ví dụ cũng chẳng kịp được.

Như nơi một đức Phật, nơi bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần số thế giới chư Phật, lại hơn số này vô lượng vô biên, nơi mỗi mỗi đức Như Lai có bao nhiêu pháp minh, pháp chiếu, pháp vũ, tam thế pháp tạng. Bồ Tát này đều có thể an thọ nhiếp trì trọn vẹn, nên hiệu là Pháp Vân Địa.

Chư Phật tử ! Bực Bồ Tát này dùng tự nguyện lực nổi mây phước đức đại bi, chấn sấm đại pháp, nháng chớp trí huệ vô úy, hiện các loại thân, khoảng một niệm, qua khắp mười phương trăm ngàn ức na do tha thế giới vi trần số quốc độ mà diễn thuyết đại pháp xô dẹp quân ma.

Lại hơn số trên đây, nơi vô lượng trăm ngàn ức na do tha thế giới vi trần số quốc độ, tùy tâm sở thích của chúng sanh mà tuôn mưa đại pháp dập tắt lửa phiền hoặc. Do đây hiệu là Pháp Vân Địa.

Chư Phật tử ! Bồ Tát ở bực này, nơi một thế giới từ Đâu Suất Thiên giáng sanh nhần đến Niết bàn, tùy theo tâm của chúng sanh đáng được độ mà thị hiện Phật sự.

Hoặc nơi hai thế giới, ba thế giới nhần đến vô lượng trăm ngàn ức na do tha thế giới vi trần số quốc độ cũng đều như vậy. Thế nên bực này gọi là Pháp Vân Địa.

Chư Phật tử ! Bực Bồ Tát này trí huệ sáng suốt, thần thông tự tại, tùy tâm niệm của mình, có thể đem thế giới hẹp làm thế giới rộng, thế giới rộng làm thế giới hẹp, thế giới cấu uế làm thế giới thanh tịnh, thế giới tịnh làm thế giới cấu, những thế giới loạn trụ, thứ trụ, đảo trụ, chánh trụ, tất cả

vô lượng thế giới như vậy đều có thể đổi làm lẫn nhau.

Hoặc tùy tâm niệm nơi trong một vi trần để một thế giới núi Tu Di, sông, biển v.v... mà thể tướng của vi trần kia vẫn như cũ, trong đó cả thế giới đều hiện rõ.

Hoặc tùy tâm niệm ở trong một thế giới thị hiện hai thế giới trang nghiêm, nhân đến bất khả thuyết thế giới trang nghiêm.

Hoặc ở trong một thế giới trang nghiêm thị hiện hai thế giới nhân đến bất khả thuyết thế giới.

Hoặc tùy tâm niệm đem chúng sanh trong bất khả thuyết thế giới để trong một thế giới. Hoặc đem chúng sanh trong một thế giới để trong bất khả thuyết thế giới, đối với chúng sanh không làm tổn hại.

Hoặc tùy tâm niệm nơi một lỗ chân lông thị hiện tất cả sự trang nghiêm của cảnh giới Phật.

Hoặc trong một niệm thị hiện bất khả thuyết thế giới vi trần số thân, mỗi mỗi thân thị hiện ngàn ấy số tay, mỗi mỗi tay đều cầm hằng hà sa số hộp hoa, tráp hương, tràng phan, bửu cái, cùng khắp mười phương cúng dường đức Phật. Mỗi mỗi thân lại hiện ngàn ấy số đầu, mỗi mỗi đầu hiện

ngân ấy số lười, ở trong mỗi niệm tán thán công đức của Phật cùng khắp mười phương.

Hoặc tùy tâm niệm ở trong một niệm, khắp cùng mười phương thị hiện thành chánh giác nhần đến Niết bàn và cùng cõi nước những sự trang nghiêm.

Hoặc hiện thân mình cùng khắp tam thế mà ở trong thân có vô lượng chư Phật và quốc độ những sự trang nghiêm, thế giới thành hoại đều hiển hiện cả.

Hoặc trong một chân lông nơi thân phát ra tất cả luồng gió, nhưng vẫn không tổn hại chúng sanh.

Hoặc tùy tâm niệm đem vô biên thế giới làm một đại hải, trong biển này hiện đại liên hoa sáng chói tốt đẹp, trùm khắp vô lượng vô biên thế giới, ở trong đó thị hiện những sự trang nghiêm của cội cây đại Bồ đề, nhần đến thị hiện thành Nhứt thiết chủng trí.

Hoặc ở nơi thân mình hiện thập phương thế giới tất cả quang minh ma ni bửu châu, nhật nguyệt, tinh tú, mây chớp các thứ ánh sáng.

Hoặc dùng miệng hà hơi có thể động thập phương vô lượng thế giới, mà chẳng làm cho chúng sanh có quan niệm kinh sợ.

Hoặc hiện thập phương phong tai, hỏa tai và thủy tai.

Hoặc tùy tâm sở thích của chúng sanh thị hiện sắc thân đầy đủ sự trang nghiêm

Hoặc ở nơi tự thân thị hiện Phật thân, hoặc ở Phật thân mà hiện tự thân. Hoặc ở Phật thân hiện quốc độ của mình, hoặc ở quốc độ mình mà hiện Phật thân.

Chư Phật tử ! Pháp Vân Địa Bồ Tát này có thể hiện như vậy và còn vô lượng trăm ngàn ức na do tha thần lực tự tại.

Bấy giờ trong chúng hội, chư Bồ Tát và Thiên Long, Bát Bộ, hộ thế Tứ Thiên Vương, Thiên Đế, Phạm Vương, Tịnh Cư Thiên, Đại Tự Tại Thiên Vương, các hàng Thiên Tử đều nghĩ rằng : Nếu Bồ Tát mà thần thông trí lực dường ấy thời đức Phật lại thế nào ?

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát biết tâm niệm của chúng hội, bèn bạch Kim Cang Tạng Bồ Tát rằng : Thưa Phật tử ! Nay đại chúng này nghe nói thần thông trí lực của bậc Đệ Thập Địa Bồ Tát mà sanh lòng nghi. Xin Ngài thị hiện chút ít sự trang nghiêm thần lực của Bồ Tát để dứt lòng nghi cho đại chúng.

Kim Cang Tạng Bồ Tát liền nhập Nhưث Thiết Phật độ thể tánh tam muội.

Lúc Bồ Tát nhập tam muội, tất cả Bồ Tát và đại chúng đều thấy thân mình ở trong thân của Kim Cang Tạng Bồ Tát, trong đây thấy rõ cõi Đại Thiên có bao nhiêu sự trang nghiêm, cả ức kiếp nói cũng chẳng hết. Lại nơi đây thấy cây Bồ đề chu vi mười muôn Đại Thiên thế giới, cao trăm muôn Đại Thiên thế giới, nhánh lá che trùm cũng như vậy. Có tòa sư tử xứng với thân cây. Trên tòa có đức Phật Nhứt Thiết Trí Thông Vương ngự. Tất cả đại chúng đều thấy đức Phật ngự, đủ tất cả tướng hảo trang nghiêm dầu đến ức kiếp kể cũng không hết.

Hiện thần lực như vậy rồi, Kim Cang Tạng Bồ Tát làm cho đại chúng trở lại như cũ.

Bấy giờ đại chúng được thấy sự chưa từng có, cho là rất đặc biệt lạ lùng, ngồi yên lặng nhứt tâm chiêm ngưỡng Kim Cang Tạng Bồ Tát.

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát bạch Kim Cang Tạng Bồ Tát rằng : “Thưa Phật tử ! Nay tam muội này rất là hi hữu, có thể lực lớn, tên gọi là gì ? “.

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói : “Tam muội này tên là Nhứt thiết Phật độ thể tánh”.

Lại hỏi : “Cảnh giới của tam muội này thế nào ?”.

Đáp : “Nếu Bồ Tát tu tam muội này thời tùy tâm sở niệm, có thể ở trong thân mình hiện ra hằng hà sa thế giới vi trần số cõi Phật, lại có thể hiện hơn số này vô lượng vô biên.

Chư Phật tử ! Vì Bồ Tát trụ nơi bực Pháp Vân Địa này được vô lượng trăm ngàn môn đại tam muội như vậy, nên thân và thân nghiệp, ngữ và ngữ nghiệp, ý và ý nghiệp của Bồ Tát này đều chẳng thể lường biết được. Thần thông tự tại quán sát tam thế, cảnh giới của tam muội, cảnh giới của trí huệ, du hí tất cả môn giải thoát. Biến hóa làm ra, thần lực làm ra, quang minh làm ra, lược nói nhần đến cát chân, hạ chân tất cả việc làm ra, dầu là bực Pháp Vương Tử Thiện Huệ Địa Bồ Tát cũng đều chẳng biết được.

Chư Phật tử ! Cảnh giới của Pháp Vân Địa Bồ Tát lược nói như vậy, nếu nói rộng ra thời dầu nói suốt vô lượng trăm ngàn vô số kiếp cũng chẳng hết được.

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát hỏi : Thưa Phật tử ! Nếu Bồ Tát thần thông cảnh giới như vậy, thần thông của Phật lại thế nào ?

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói : Thưa Phật tử ! Ví như có người lấy một cục đất nơi

bốn châu thiên hạ rồi nói rằng cục đất này là nhiều hay là đất của vô biên thế giới là nhiều ?

Tôi xem lời của Ngài vừa hỏi cũng như vậy.

Trí huệ cảnh giới của đức Như Lai vô biên vô đẳng, thế nào lại đem so sánh với Bồ Tát.

Lại như lấy chút ít đất nơi bốn châu thiên hạ, thời đâu có thể đem sánh với cả bốn châu.

Thần thông trí huệ của bậc Pháp Vân Địa Bồ Tát, dầu nói suốt vô lượng kiếp cũng chỉ được một ít phần, huống là Như Lai địa.

Thưa Phật tử ! Nay tôi đem sự chứng minh để Ngài được rõ cảnh giới của Như Lai.

Giả sử mười phương, mỗi phương đều có vô biên thế giới vi trần số Phật độ, mỗi Phật độ đều có đông đầy bậc Pháp Vân Địa. Bồ Tát này như mía, tre, lau, lúa, mè, rừng rậm. Tất cả Bồ Tát này đều tu hạnh Bồ Tát trong trăm ngàn ức na do tha kiếp phát sanh trí huệ, đem so sánh với cảnh giới trí huệ của một đức Như Lai, thời không bằng một phần trăm nghìn đến không bằng một phần Ưu ba ni sa đà.

Chư Phật tử ! Bực Bồ Tát này trụ trí huệ như vậy chẳng khác đức Như Lai, thân, ngữ, ý chẳng rời tam muội lực của Bồ Tát. Trong vô số kiếp thừa sự cúng dường tất cả chư Phật. Trong mỗi mỗi kiếp dùng tất cả thứ cúng dường để dâng lên chư Phật. Được thần lực của tất cả chư Phật gia hộ, trí huệ quang minh lại càng tăng trưởng. Ở trong pháp giới, khéo giải thích các điều vấn nạn, không ai khuất phục được.

Chư Phật tử ! Ví như thợ kim hoàn, dùng chơn kim thật tốt làm đồ trang sức, dùng báu ma ni cấn xen trong vàng. Tự Tại Thiên Vương tự mang đồ trang sức này vào mình. Tất cả đồ trang sức của trời, người đều không thể sánh kịp.

Bực Bồ Tát này cũng như vậy. Từ Sơ Địa đến Cửu Địa Bồ Tát, tất cả trí hạnh đều không sánh kịp được Đệ Thập Địa Bồ Tát.

Trí huệ quang minh của bực Bồ Tát này có thể làm cho chúng sanh tăng tiến đến chứng nhập Nhất thiết chủng trí. Những trí huệ quang minh của các bực Bồ Tát khác đều không được như vậy.

Chư Phật tử ! Ví như Ma Hê Thủ La Thiên Vương quang minh, hay làm cho thân tâm của chúng sanh được mát mẻ, quang minh khác không kịp được.

Bồ Tát ở bậc này cũng như vậy, trí huệ quang minh có thể làm cho chúng sanh đều được thanh lương nhẫn đến trụ nơi Nhứt thiết chủng trí. Trí huệ quang minh của tất cả Thanh Văn, Duyên Giác cho đến bậc Đệ Cửu Địa Bồ Tát đều không sánh được.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này đã có thể an trụ trí huệ như vậy. Chư Phật Thế Tôn lại vì các Ngài mà thuyết tam thế trí, pháp giới sai biệt trí, biến nhứt thiết thế giới trí, chiếu nhứt thiết thế giới trí, từ niệm nhứt thiết chúng sanh trí nhẫn đến thuyết chứng đắc Nhứt thiết chủng trí.

Trong mười môn Ba la mật, bậc Bồ Tát này tăng thượng nơi trí Ba la mật. Các môn khác thời tùy sức tùy phần.

Chư Phật tử ! Đây là nói lược về bậc Bồ Tát Đệ Thập Pháp Vân Địa. Nếu nói rộng thời dầu nói suốt vô lượng vô số kiếp cũng không hết.

Chư Phật tử ! Bồ Tát ở bậc này phần nhiều làm Ma Hê Thủ La Thiên Vương tự tại nơi các pháp, hay truyền thọ hạnh Ba la mật cho tất cả Thanh Văn, Duyên Giác và tất cả Bồ Tát. Ở giữa pháp chúng không bị khuấy phục vì sự chất vấn.

Tất cả công hạnh như bố thí, ái ngữ, lợi hành, đồng sự đều chẳng rời niệm Phật, nhẫn đến chẳng rời niệm viên mãn Nhứt thiết chủng trí.

Bồ Tát này lại tự nghĩ rằng : Nơi tất cả chúng sanh tôi sẽ là thượng thủ, là thắng, nhẫn đến là chỗ y tựa cho bậc Nhứt thiết chủng trí.

Nếu Bồ Tát này tăng gia tinh tấn, trong khoảng một niệm được mười bất khả thuyết trăm ngàn ức na do tha Phật sát vi trần số tam muội, nhẫn đến thị hiện ngàn ấy số Bồ Tát để làm quyến thuộc. Nếu dùng nguyện lực thù thắng để thị hiện thời hơn số trên đây, cho đến trăm ngàn ức na do tha kiếp chẳng thể đếm biết được.

Chư Phật tử ! Đại Bồ Tát này lúc hành tướng Thập địa thứ đệ hiện tiền thời có thể chứng nhập Nhứt thiết chủng trí.

Ví như ao A Nậu Đạt là nguồn nước của các sông lớn chảy khắp Diêm Phù Đề, nước ao đã không khô cạn mà lại nhiều thêm, nhẫn đến chảy vào biển làm cho nước nơi đây được sung mãn.

Cũng vậy, Bồ Tát từ tâm Bồ đề lưu xuất thiện căn đại nguyện, dùng Bốn nhiếp pháp nhiếp độ tất cả chúng sanh đã không cùng

tận lại thêm tăng trưởng, nhấn đến vào nơi biển Nhứt thiết chủng trí và làm cho nơi đây được sung mãn.

Chư Phật tử ! Bồ Tát Thập địa, vì do Phật trí mà có sai, khác, như hơn đại địa mà có mười núi lớn. Những là Tuyết Sơn, Hương Sơn, Tỳ Đà Lê Sơn, Thần Tiên Sơn, Do Càn Đà Sơn, Mã Nhĩ Sơn, Ni Dân Đà La Sơn, Chước Yết La Sơn, Kế Đô Mạt Đề Sơn, Tu Di Sơn.

Chư Phật tử ! Như Tuyết Sơn, tất cả được thảo có đủ trong núi đó, lấy không thể hết. Cũng vậy, Bồ Tát ở bậc Hoan Hỷ Địa, tất cả kinh, thơ, kỹ nghệ, văn tụng, chú thuật trong đời đều ở cả trong đây nói không hết được.

Chư Phật tử ! Như Hương Sơn, tất cả thứ hương đều chứa đủ trong đó, lấy không thể hết. Cũng vậy, Bồ Tát trụ bậc Ly Cấu Địa, tất cả giới hạnh oai nghi của Bồ Tát đều ở cả nơi đây, nói không thể hết.

Chư Phật tử ! Như Tỳ Đà Lê Sơn thuần bằng chất báu, tất cả báu chất châu ngọc đủ cả nơi đây, lấy không thể hết. Cũng vậy, Bồ Tát ở bậc Phát Quang Địa, tất cả thế gian Thiên định, thần thông, Giải thoát tam muội, Tam ma bát đề đều đủ cả ở bậc này, nói không hết được.

Chư Phật tử ! Như Thần Tiên Sơn thuần bằng châu báu, ngũ thông Thần Tiên luôn có trong đó không cùng tận. Cũng vậy, Bồ Tát ở vực Diệm Huệ Địa, tất cả trí huệ thù thắng đều đủ nơi đây nói không thể hết.

Chư Phật tử ! Như Do Càn Đà Sơn thuần bằng chất báu, Thần Dạ Xoa đều ở trong đó không cùng tận. Cũng vậy, Bồ Tát trụ vực Nan Thắng Địa, tất cả tự tại như ý thần thông đều ở trong đây nói chẳng thể hết.

Chư Phật tử ! Như Mã Nhĩ Sơn thuần bằng chất báu, trong đây đủ tất cả thứ trái cây, lầy không hết được. Cũng vậy, Bồ Tát trụ vực Hiện Tiền Địa, quả chứng nhập lý duyên khởi Thanh Văn đều ở trong đây nói không hết được.

Như Ni Dân Đà La Sơn thuần bằng chất báu, đại lực Long Thần đều ở nơi đây không cùng tận. Cũng vậy, Bồ Tát ở vực Viễn Hành Địa, phương tiện trí huệ Độc Giác quả chứng đều đủ nơi đây nói không thể hết.

Chư Phật tử ! Như Chước Yết La Sơn thuần bằng chất báu, chúng Tự Tại đều ở trong núi này không cùng tận. Cũng vậy, Bồ Tát trụ vực Bất Động Địa, tất cả Bồ Tát tự tại hành sai biệt thế giới đều ở trong đây nói không hết được.

Chư Phật tử ! Như Kế Đô Sơn thuần bằng chất báu, đại oai đức A Tu La Vương đều ở trong đó không cùng tận. Cũng vậy, Bồ Tát trụ vực Thiện Huệ Địa tất cả trí hành sanh diệt thế gian đều ở nơi đây nói không thể hết.

Chư Phật tử ! Như Tu Di Sơn thuần bằng chất báu, đại oai đức chư Thiên đều ở trong đây không cùng tận. Cũng vậy, Bồ Tát trụ vực Pháp Vân Địa, Phật trí lực, Vô sở úy, Bất cộng pháp, tất cả Phật sự đều ở trong đây tuyên nói không hết được.

Chư Phật tử ! Mười Bửu Sơn này đồng ở trong đại hải mà có tên sai khác. Thập Địa Bồ Tát cũng như vậy, đồng ở trong Nhứt thiết chủng trí mà có danh hiệu sai khác.

Chư Phật tử ! Ví như đại hải do có mười tướng mà được gọi là đại hải không bị đổi tên. Đây là mười tướng : Một là tuần tự sâu lẫn; hai là chẳng chứa tử thi; ba là các dòng nước khác chảy vào đều mất bốn danh; bốn là phổ đồng một vị; năm là có vô lượng trân bửu; sáu là không ai đến tận đáy được; bảy là rộng lớn vô lượng; tám là loài thân to lớn ở; chín là thủy triều chẳng quá hạn; mười là chứa khắp hết nước mưa to mà vẫn không tràn.

Cũng vậy, Bồ Tát hạnh do mười tướng mà được gọi là Bồ Tát hạnh không bị đổi tên. Đây là mười tướng : Hoan Hỷ Địa xuất sanh đại nguyện lần lần càng sâu; Ly Cấu Địa chẳng chứa tất cả thây phá giới; Phát Quang Địa bỏ rời danh tự giả của thế gian; Diệm Huệ Địa đồng một vị với công đức của Phật; Nan Thắng Địa xuất sanh vô lượng phương tiện thần thông làm thành những trân bửu của thế gian; Hiện Tiền Địa quán sát lý duyên sanh rất sâu; Viễn Hành Địa giác huệ rộng lớn khéo quán sát; Bất Động Địa thị hiện sự trang nghiêm rộng lớn; Thiện Huệ Địa được thâm giải thoát du hành thế gian biết đúng như thiệt chẳng quá hạn; Pháp Vân Địa có thể lãnh thọ tất cả đại pháp của Như Lai không hề nhàm đủ.

Chư Phật tử ! Ví như châu đại Ma Ni có mười đặc tánh hơn hẳn các thứ châu báu khác. Đây là mười đặc tánh : Một là xuất sanh từ đại hải; hai là thợ khéo trau dồi; ba là tròn đầy không khuyết; bốn là trong sạch không bọt; năm là trong ngoài sáng suốt; sáu là dùi lỗ rất khéo; bảy là xỏ bằng dây báu; tám là đặt trên tràng cao bằng lưu ly; chín là phóng ra đủ loại ánh sáng chiếu khắp nơi; mười là có thể theo ý nhà vua mà

mua các loại châu báu và vật dụng làm thỏa mãn tâm nguyện của nhơn dân.

Chư Phật tử ! Bồ Tát đây cũng như vậy, vì có mười sự nên hơn các bậc Thánh khác. Đây là mười sự : Một là phát Nhứt thiết trí; hai là trì giới đầu đà chánh hạnh sáng sạch; ba là các thiền tam muội viên mãn không khuyết; bốn là đạo hạnh thanh bạch lìa các cấu uế; năm là phương tiện thần thông trong ngoài sáng suốt; sáu là duyên khởi trí huệ hay khéo dùng; bảy là xây bằng dây phương tiện trí; tám là để trên tràng cao tự tại; chín là quán hạnh chúng sanh mà phóng quang minh văn trì; mười là thọ chức Phật trí dự ở hàng Phật có thể vì chúng sanh mà rộng làm Phật sự.

Chư Phật tử ! Đây là Bồ Tát hạnh pháp môn phẩm nhóm họp công đức Nhứt thiết chủng, Nhứt thiết trí. Nếu chúng sanh chẳng vun trồng thiện căn thời chẳng được nghe.

Giải Thoát Nguyệt Bồ Tát hỏi : “Nghe pháp môn này thời được bao nhiêu phước ?”.

Kim Cang Tạng Bồ Tát nói : “Như phước đức của nhứt thiết trí tập họp, nghe pháp môn này phước đức cũng như vậy.

Vì chẳng phải chẳng nghe công đức pháp môn này mà có thể tin hiểu thọ trì, đọc tụng, huống là tinh tấn tu hành đúng như lời.

Do đây nên biết rằng cần phải được nghe tập hợp Nhứt thiết trí công đức pháp môn này mới có thể tin hiểu thọ trì tu tập, rồi sau mới đến bậc Nhứt thiết trí.

Bấy giờ do thần lực của Phật và do pháp như vậy, nên mười phương đều có mười ức Phật độ vi trần số thế giới chấn động đủ mười tám tướng. Những là động, biến động, đẳng biến động nhãn đến kích, biến kích, đẳng biến kích. Trên không khắp nơi mưa thiên hoa, thiên man, thiên y, thiên bửu trang nghiêm, thiên tràng phan, thiên thắng cái. Nhạc trời hòa tấu âm thanh hòa nhã, đồng thời phát ra tiếng ca ngợi công đức của bậc Nhứt thiết trí.

Tất cả thế giới khắp mười phương cũng đồng diễn thuyết pháp trên đây như ở Vương cung Tha Hóa Tự Tại Thiên nơi thế giới này.

Lại do thần lực của Phật, ngoài mười ức Phật sát vi trần số thế giới ở mười phương, có mười ức Phật sát vi trần số Bồ Tát đến đại hội này đồng nói như vậy : “Lành thay !

Lành thay ! Kim Cang Tạng Bồ Tát hay nói pháp này. Chúng tôi cũng đồng tên Kim Cang Tạng, ở thế giới khác nhau nhưng đồng tên Kim Cang Đức, Phật đồng hiệu Kim Cang Tràng. Chúng tôi ở tại bốn quốc đều thừa oai lực của Như Lai mà nói pháp này, hội chúng đều đồng như đây, văn tự cú nghĩa cũng không khác. Chúng tôi đều nương thần lực của Phật đồng đến đây để chứng minh cho Ngài”.

Kim Cang Tạng Bồ Tát quan sát tất cả hội chúng khắp mười phương pháp giới, muốn tán thán phát tâm Nhứt thiết chủng trí, muốn thị hiện cảnh giới Bồ Tát, muốn tu tập hạnh lực của Bồ Tát, muốn thuyết nhiếp thủ đạo Nhứt thiết chủng trí, muốn trừ diệt tất cả cấu nhiễm thế gian, muốn ban cho Nhứt thiết trí, muốn thị hiện sự trang nghiêm của trí bất tư nghì, muốn hiển thị những công đức của tất cả Bồ Tát, muốn cho ý nghĩa của Thập địa đây càng thêm sáng tỏ, nên thừa thần lực của Phật mà nói kệ rằng :

Tâm đó tịch diệt hằng điều thuận
Bình đẳng vô ngại như hư không
Lìa hẳn cấu trược trụ nơi đạo
Thắng hạnh này, Phật tử nên nghe.

Trăm ngàn ức kiếp tu điều lành
Cúng dường vô lượng vô biên Phật
Cũng cúng Thanh Văn, Độc Giác Tăng
Vì lợi chúng sanh phát tâm lớn.
Tinh cần trì giới thường nhu nhĩ
Tâm quý phước trí đều đầy đủ
Chí cầu Phật trí tu huệ lớn
Mong được Thập lực nên phát tâm.
Cúng dường khắp tam thế chư Phật
Nghiêm tịnh khắp mười phương quốc độ
Biết rõ các pháp đều bình đẳng
Vì lợi chúng sanh phát tâm lớn.
Trụ bực Sơ Địa sanh tâm này
Rời hẳn điều ác thường hoan hỷ
Nguyện lực rộng tu những pháp lành
Do lòng bi mẫn nhập Nhị Địa.
Giới, văn đầy đủ thương chúng sanh
Rửa trừ nhơ bợn tâm sáng sạch
Quán sát thế gian lửa tham sân
Bực trí quảng đại lên Tam Địa
Tất cả ba cõi đều vô thường
Như trúng tên độc thân đau khổ
Nhàm bỏ hữu vi cầu Phật Pháp
Bực trí quảng đại nhập Tứ Địa.
Niệm huệ đầy đủ được đạo trí

Cúng dường trăm ngàn vô lượng Phật
Thường quán những công đức tối thắng
Bực này tiến nhập Nan Thắng Địa.
Trí huệ phương tiện khéo quán sát
Thị hiện mọi cách cứu chúng sanh
Cúng dường Thập Lực Vô Thượng Tôn
Tiến lên vô sanh Hiện Tiền Địa
Thế gian khó biết mà biết được
Chẳng thọ ngã nhưn là có không
Pháp tánh bốn tịch, tùy duyên chuyển
Được diệu pháp này lên Thất Địa.
Trí huệ phương tiện tâm rộng lớn
Khó làm, khó phục, khó biết rõ
Dầu chứng tịch diệt siêng tu tập.
Lên bực như không Bất Động Địa.
Phật khuyến khiến từ tịch diệt khởi
Rộng tu trí hạnh đủ các môn
Đủ mười tự tại quán thế gian
Do đây được lên Thiện Huệ Địa.
Dùng trí vi diệu quán chúng sanh
Tâm hành, nghiệp, hoặc những rùng rậm.
Vì muốn độ họ vào Phật đạo
Nên nói thắng nghĩa tạng của Phật.
Tuần tự tu hành đủ hạnh lành
Nhấn đến Cửu Địa gồm phước huệ

Thường cầu pháp tối thượng của Phật
Được Phật trí thủy dùng quán danh,
Chúng được vô số môn tam muội
Cũng biết rành được công lực kia
Tam muội sau cùng tên Thọ Chúc,
Trụ cảnh quảng đại luôn bất động.
Lúc Bồ Tát được tam muội này
Đại bửu liên hoa bỗng nhiên hiện
Thân ngồi trên đó xứng cùng hoa
Phật tử vây quanh đồng chiêm ngưỡng,
Phóng đại quang minh trăm ngàn ức
Diệt trừ tất cả khổ chúng sanh
Lại nơi trên danh phóng quang minh
Chiếu khắp mười phương các Phật hội,
Dừng giữa hư không làm lưới sáng
Cúng dường Phật xong, từ chân vào
Tức thời chư Phật đều rõ biết :
Nay Bồ Tát này lên Thập Địa.
Mười phương Bồ Tát đến quán sát
Đại Sĩ thọ chúc phóng quang minh
Chặng mây chư Phật cũng phóng quang
Chiếu khắp mọi nơi, nhập vào danh,
Mười phương thế giới đều chấn động
Tất cả địa ngục đều diệt khổ
Bấy giờ chư Phật trao chúc cho

Như Chuyển Luân Vương phong Thái Tử.
Nếu được chư Phật quán dành cho
Bồ Tát này gọi Pháp Vân Địa
Trí huệ thêm lớn không ngăn mé
Khai ngộ tất cả các thế gian.
Dục giới, Sắc giới, Vô Sắc giới,
Pháp giới, thế giới, chúng sanh giới.
Hữu số, vô số và hư không
Tất cả như vậy đều thông đạt.
Tất cả hóa dụng oai lực lớn
Chư Phật gia trì trí vi tế
Kiếp số bí mật, mao đạo trí,
Đều hay quán sát đúng như thiệt.
Thọ sanh, xả tục, thành chánh đạo
Chuyển diệu pháp luân nhập Niết bàn
Nhấn đến tịch diệt pháp giải thoát
Và chỗ chưa nói đều biết được.
Bồ Tát trụ bực Pháp Vân Địa
Đầy đủ niệm lực trì Phật pháp,
Ví như đại hải nhận nước mưa
Bực này thọ pháp cũng như vậy
Mười phương vô lượng các chúng sanh
Đều được văn trì thọ Phật pháp,
Nơi một đức Phật được nghe pháp
Hơn cả số trên vô lượng số.

Do bốn trí nguyện oai thần lực
Một niệm khắp cùng mười phương cõi
Rưới mưa cam lồ diệt phiền não
Do đây Phật nói hiệu Pháp Vân.
Thần thông thị hiện khắp mười phương
Vượt hơn cảnh giới trời người thấy
Lại hơn số này vô lượng ức
Thế trí suy lường ắt mê loạn.
Trí lượng công đức một cát chân
Đến bậc Cửu Địa vẫn chẳng biết,
Huống là Thanh Văn, Bích Chi Phật
Cùng với tất cả loài chúng sanh !
Bậc Bồ Tát này cùng đường Phật
Cùng khắp cõi nước ở mười phương
Cũng cùng đường Thánh chúng hiện tiền
Trang nghiêm đầy đủ Phật công đức.
Trụ ở bậc này lại vì nói
Tam thế pháp giới trí vô ngại
Chúng sanh, quốc độ đều cũng vậy
Nhẫn đến tất cả Phật công đức
Bồ Tát Thập Địa trí quang minh
Khai thị chúng sanh : Đường chánh pháp
Sáng Tựa Tại Thiên trừ thế ám
Trí quang diệt ám cũng như vậy
Bậc này thường làm vua ba cõi

Khéo hay diễn thuyết pháp Tam thừa
Vô lượng tam muội một niệm được
Được thấy chư Phật cũng như vậy.
Nay tôi lược nói Thập Địa rồi
Nếu muốn nói rộng không thể hết.
Các địa như vậy trong Phật trí
Như mười Sơn vương cao vòi vọi :
Sơ Địa nghề nghiệp vô cùng tận
Ví như Tuyết Sơn chứa được thảo,
Nhị Địa giới văn như Hương Sơn,
Tam Địa : Tỳ Sơn phát diệu hoa,
Diệm Huệ đạo bửu vô cùng tận
Ví như Tiên Sơn, chư Tiên ở,
Ngũ Địa thần thông như Càn Sơn,
Lục Địa : Mã Sơn đủ loại trái,
Thất Địa huệ lớn như Ni Sơn,
Bát Địa tự tại như Luân Vi,
Cửu Địa vô ngại như Kế Đô,
Thập Địa đủ đức như Tu Di,
Sơ Địa : nguyện lớn, Nhị : trì giới.
Tam Địa : công đức, Tứ : chuyên nhứt,
Ngũ Địa : vi diệu, Lục : thâm thâm,
Thất Địa : đại huệ, Bát : trang nghiêm,
Cửu Địa tư duy nghĩa vi diệu
Vượt hơn tất cả đạo thế gian

Thập Địa thọ trì pháp chư Phật,
Biển hạnh như vậy không cạn hết.
Mười hạnh xuất thế : phát tâm trước.
Trì giới thứ hai, thiền thứ ba,
Thứ tư hạnh tịnh, năm : thành tựu,
Thứ sáu : duyên sanh, bảy : xâu suốt,
Thứ tám : để trên tràng Kim cang,
Thứ chín : quán sát những trù lâm,
Thứ mười : quán dẫn tùy vương ý,
Đức bửu như vậy lần thanh tịnh.
Mười phương cõi nước nghiền làm bụi
Một niệm biết được số bao nhiêu,
Lông đo không gian biết số lượng,
Ưc kiếp nói “Địa” không thể hết.

BỔ KHUYẾT CHƠN NGÔN

NAM mô tam mãn đa một đà nẫm, a bát ra đế, yết da chiết, chiết nại di. Ân, kê di kê di, đất tháp cát tháp nẫm, mặt ngỗa sơn đính, bát ra đế, ô đất ma đất ma, đất tháp cát tháp nẫm, mặt ngỗa hồng phẩn tá ha. (7 lần).

Nam mô Hoa Tạng Giáo Chủ Tỳ Lô Giá Na Phật. (3 lần).

BỔ KHUYẾT TÂM KINH

MA HA BÁT NHÃ BA LA MẬT ĐA TÂM KINH

QUÁN Tự Tại Bồ Tát hành thâm Bát Nhã Ba la mật đa thời, chiếu kiến ngũ uẩn giai không độ nhứt thiết khổ ách.

Xá Lợi Tử ! Sắc bất dị không, không bất dị sắc; sắc tức thị không, không tức thị sắc; thọ, tưởng, hành, thức diệc phục như thị. Xá Lợi Tử ! Thị chư pháp không tướng : bất sanh, bất diệt, bất cấu, bất tịnh, bất tăng, bất giảm. Thị cố không trung vô sắc, vô thọ, tưởng, hành, thức; vô nhãn, nhĩ, tỷ, thiệt, thân, ý; vô sắc, thỉnh, hương, vị, xúc, pháp; vô nhãn giới nãi chí vô ý thức giới; vô vô minh diệc vô vô minh tận, nãi chí vô lão tử diệc vô lão tử tận; vô khổ, tập, diệt, đạo; vô trí diệc vô đắc. Dĩ vô sở đắc cố, Bồ đề tát đỏa y Bát Nhã Ba la mật đa cố,

tâm vô quái ngại, vô quái ngại cố, vô hữu khủng bố, viễn ly điên đảo mộng tưởng cứu cánh Niết bàn.

Tam thế chư Phật y Bát Nhã Ba la mật đa cố, đắc a nậu đa la tam miệu tam Bồ đề.

Cố tri Bát Nhã Ba la mật đa, thị đại thần chú, thị đại minh chú, thị vô thượng chú, thị vô đẳng đẳng chú, năng trừ nhứt thiết khổ chơn thiệt bất hư.

Cố thuyết Bát Nhã Ba la mật đa chú. Tức thuyết chú viết :

“Yết đế Yết đế, ba la Yết đế, ba la Tăng yết đế, Bồ đề tát bà ha”.

VĂNG SANH QUYẾT ĐỊNH CHƠN NGÔN

NAM mô A di đà bà dạ, đa tha già đa dạ, đa diệt dạ tha. A di rị đô bà tỳ, a di rị đa, tất đam bà tỳ, a di rị đa, tỳ ca lan đế, a di rị đa, tỳ ca lan đa, già di nị già già na, chỉ đa ca lệ ta bà ha.

Khể thủ Tây phương An Lạc quốc

Tiếp dẫn chúng sanh đại Đạo Sư

Ngã kim phát nguyện nguyện văng sanh

Duy nguyện từ bi ai nhiếp thọ.

Ngã kim phổ vị tứ ân tam hữu, cập pháp giới chúng sanh cầu ư chư Phật, nhứt thừa vô thượng Bồ đề đạo cố, chuyên tâm trì niệm A Di Đà Phật

vạn đức hồng danh kỳ sanh Tịnh độ. Duy nguyện
Tứ Phụ A Di Đà Phật ai lân nhiếp thọ từ bi gia hộ.

A Di Đà Phật thân kim sắc
Tướng hảo quang minh vô đẳng luân,
Bạch hào uyển chuyển ngũ Tu Di,
Hám mục trùng thanh tứ đại hải,
Quang trung hóa Phật vô số ức,
Hóa Bồ Tát chúng diệc vô biên,
Tứ thập bát nguyện độ chúng sanh
Cửu phẩm hàm linh đẳng bĩ nạn.

Nam mô Tây phương Cực lạc thế giới đại từ
đại bi tiếp dẫn Đạo Sư A Di Đà Phật.

(niệm 10, 20, 30 câu tùy ý)

Nam mô Quán Thế Âm Bồ Tát. (10 tiếng)

Nam mô Đại Thế Chí Bồ Tát. (10 tiếng)

Nam mô Địa Tạng Vương Bồ Tát. (10 tiếng)

Nam mô Thanh Tịnh Đại Hải Chúng Bồ Tát.
(10 tiếng)

HỒI HƯỚNG

Đệ tử chúng đẳng, hiện thị sanh tử phàm phu
tội chương thâm trọng luân hồi lục đạo, khổ bất
khả ngôn; kim ngộ tri thức, đắc văn A Di Đà danh
hiệu, bốn nguyện công đức, nhứt tâm xưng niệm
câu nguyện vãng sanh, nguyện Phật từ bi bất xả, ai

lân nhiếp thọ, đệ tử chúng đẳng, bất thức Phật thân, tướng hảo quang minh, nguyện Phật thị hiện, linh ngã đắc kiến, cập kiến Quán Âm, Thế Chí Bồ Tát chúng bĩ thế giới trung, thanh tịnh trang nghiêm, quang minh diệu tướng đẳng, linh ngã liễu liễu đắc kiến A Di Đà Phật.

Ngã kim trì niệm A Di Đà.

Tức phát Bồ đề quảng đại nguyện

Nguyện ngã định huệ tốc viên minh

Nguyện ngã công đức giai thành tựu

Nguyện ngã thắng phước biến trang nghiêm

Nguyện cộng chúng sanh thành Phật đạo.

Vãng tích sở tạo chư ác nghiệp

Giai do vô thủy tham, sân, si

Tùng thân ngữ ý chi sở sanh

Nhút thiết ngã kim giai sám hối.

Nguyện ngã lâm dục mạng chung thời

Tận trừ nhút thiết chư chướng ngại

Diện kiến ngã Phật A Di Đà

Tức đắc vãng sanh Cực Lạc sát

Ngã ký vãng sanh Cực Lạc dĩ

Hiện tiền thành tựu thử đại nguyện

Nhút thiết viên mãn tận vô dư

Lợi lạc nhút thiết chúng sanh giới

Ngã Phật chúng hội hàm thanh tịnh
Ngã thời ư thắng liên hoa sanh
Thân đồ Như Lai Vô Lượng Quang
Hiện tiền thọ ngã Bồ đề ký.
Mong ngã Như Lai thọ ký dĩ
Hóa thân vô số bá cu chi
Trí lực quảng đại biến thập phương
Phổ lợi nhứt thế chúng sanh giới.
Chúng sanh vô biên thệ nguyện độ,
Phiền não vô tận thệ nguyện đoạn,
Pháp môn vô lượng thệ nguyện học.
Phật đạo vô thượng nguyện thành.
Nguyện sanh Tây phương Tịnh độ trung
Cửu phẩm liên hoa vi phụ mẫu
Hoa khai kiến Phật ngộ vô sanh
Bất thối Bồ Tát vi bạn hữu.
Nguyện dĩ thử công đức
Trang nghiêm Phật tịnh độ
Thượng báo tứ trọng ân
Hạ tế tam đồ khổ
Nhược hữu kiến văn giả
Tức phát Bồ đề tâm
Tận thử nhứt báo thân

Đồng sanh Cực Lạc quốc,
 Tận thử nhứt báo thân
 Đồng sanh An Dưỡng Quốc.

NGUYỄN

A Di Đà Phật, thường lai hộ trì, linh ngã thiện căn, hiện tiền tăng tấn, bất thất tịnh nhơn, lâm mạng chung thời, thân tâm chánh niệm, thị thính phân minh, diện phụng Di Đà, dữ chư Thánh chúng, thủ chấp hoa đài, tiếp dẫn ư ngã.

Nhứt sát na khoảnh, sanh tại Phật tiền, cụ Bồ Tát đạo, quảng độ chúng sanh đồng thành chủng trí.

Chí tâm đánh lễ : Nam Mô A Di Đà Phật Thế Tôn

Nguyễn ngã Tội chướng tất tiêu diệt. (1 lay)

Nguyễn ngã Thiện căn nhứt tăng trưởng. (1 lay)

Nguyễn ngã Thân tâm hàm thanh tịnh. (1 lay)

Nguyễn ngã Nhứt tâm tảo thành tựu. (1 lay)

Nguyễn ngã Tam muội đắc hiện tiền. (1 lay)

Nguyễn ngã Tịnh nhơn tốc viên mãn. (1 lay)

Nguyễn ngã Liên đài dự tiêu danh. (1 lay)

Nguyễn ngã Kiến Phật ma đánh ký. (1 lay)

Nguyễn ngã Dự tri mạng chung thời. (1 lay)

Nguyện ngã Vãng sanh Cực Lạc quốc. (1 lạy)

Nguyện ngã Viên mãn Bồ Tát đạo. (1 lạy)

Nguyện ngã Quảng độ chư chúng sanh. (1 lạy)

Chí tâm qui mạng đánh lễ Nam mô Tây phương Cực lạc thế giới giáo chủ, thọ quang thể tướng vô lượng vô biên, từ thệ hồng thâm, tứ thập bát nguyện độ hàm linh, đại từ đại bi tiếp dẫn Đạo Sư A Di Đà Như Lai biến pháp giới Tam Bảo. (1 lạy)

Tự quy y Phật, đương nguyện chúng sanh, thể giải đại đạo, phát vô thượng tâm. (1 lạy)

Tự quy y Pháp, đương nguyện chúng sanh, thâm nhập kinh tạng, trí huệ như hải. (1 lạy)

Tự quy y Tăng, đương nguyện chúng sanh, thống lý đại chúng, nhứt thiết vô ngại. (1 lạy)

MỤC LỤC

XXII.- PHẨM VÔ TẬN TẠNG	7
(Hán bộ trọn quyển thứ 21)	
XXIII.- PHẨM THĂNG ĐÂU SUẤT THIÊN CUNG	29
(Hán bộ trọn quyển thứ 22)	
XXIV.- PHẨM ĐÂU SUẤT KỆ TÁN	56
(Hán bộ phần đầu quyển thứ 23)	
XXV.- PHẨM THẬP HỒI HƯƠNG	78
(Hán bộ quyển từ phần sau quyển 23 tới hết quyển ...337)	
XXVI.- PHẨM THẬP ĐỊA	390
(Hán bộ từ quyển 34 tới quyển 39)	

KINH ĐẠI PHƯƠNG QUẢNG PHẬT HOA NGHIÊM

TẬP 2 (TÁI BẢN LẦN THỨ HAI)

Hán dịch : **ĐẠI SƯ PHẬT XOA NAN ĐÀ**

Việt dịch : **HT. THÍCH TRÍ TỊNH**

Chịu trách nhiệm xuất bản : **NGUYỄN THANH XUÂN**

Biên tập : **NGUYỄN TƯỜNG LONG**

Trình bày : **HOÀNG MINH**

Sửa bản in : **MINH THANH - CHÚC THANH**

NHÀ XUẤT BẢN TÔN GIÁO

Số 04 - Lô 11 - Trần Duy Hưng - Hà Nội

ĐT : 04.5566701 - Fax : 04.5566702

Số lượng in (Đợt 1) : 1.000 bộ, khổ 15,5 x 23 cm

Tại : Xí nghiệp in Nguyễn Minh Hoàng, số 100 Lê Đại Hành

P.7 - Q.11 - TP. HCM - ĐT : 08.8555812

Số xuất bản : 193-131/XB-QLXB, ngày 03/02/2005

In xong và nộp lưu chiểu Quý IV năm 2005

NAM MÔ HỘ PHÁP TẠNG BỒ TÁT

大方廣佈華嚴經